

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન

વૈદક સિદ્ધાંતોને તુલનાત્મક દૃષ્ટિથી તથા અનુભવની દૃષ્ટિથી ચર્ચનાર માસિક

પુસ્તક ૭]

પાન ૨૦૨૫

જાન્યુઆરી ૧૯૫૬

[અંક]

નમામિ ધન્વન્તરિમાદિદેવ સુરાસુરૈ વદિતપાદપદમ ।
લોકઃ જગત્કમ્ભયન્તુલુનાશમ ધાતારમીશ ત્રિવિષ્ણુધીનામ ॥

તદેવ મુક્ત મૈત્ર્ય યદારામ્યાય કલ્પતે ।
સ ચૈવ મિત્રજ્ઞા ધૈર્યો સૌમેશ્વર ય પ્રમોચયેત્ ॥

આજ તારા જન્મ ૧ મે ૧૯૩૮ના દિવસનામ શાસ્ત્રી

શર્પણક તરી તારા શ્રી ગોપાલ મ પરીખ

સદાયક તારો તવનીનાન મ પદ્યા, એક એ એમ, ડી.એ. એસ. એલ (એમ્બો),

ઈડી માર્માયુટિકન નડમ, નિમિટ્ડ, ત દ્યો,

૪ ગોખને રોડ (દક્ષિણ) પુષ્પ ૨૮

અનુક્રમણિકા

વિનય	પેખ	પૃષ્ઠ
૧ વીર્યસાવ	ની નવનીતનાલ બી પડયા-મુખ	૭૧
૨ આયુર્વેદીય રક્તપરીક્ષા	બી ડી કે પાકક, આયુર્વેદાચાર્ય આ રિ વર રોડ યુ પી આ રોસયયુનિ-વર્ગ રા	૭૫
૩ સત્તામ-સત્તામ	ડો ઉમર માનજી ચૌદાણુ-ગોડન (સૌરાષ્ટ્ર)	૭
૪ સાર સચિત	આ વિ માર્પનય	૮૩
૫ વિજ્ઞાનની ખેચતાણ	તત્રી રથાનેયી	૮૭
૬ બીડનવણુ-વડાગર મીકું	ડો મલ્હરકર પો બદ ડી એ એમ (પાટણ)-અમ ત્રાદ	૯
૭ દ્રવ્યશુદ્ધિ વિજ્ઞાન	બી મંથર ત ડી ફેસાઇ L. A. M., જૂનપૂર પ્રાધ્યાપ આયુર્વદ મહાવિદ્યાલય પાટણ પ્રાધ્યાપક આયુર્વદ મહાવિદ્યાલય નડીયા	૯૩
૮ કેટના સમાચાર	આ ભ કાર્યાલય	૯૪

વિશિષ્ટ

આયુર્વેદ વિદ્યાનો આ એક વાંચીને આપ જાણી શકશે કે આયુર્વેદના વિદ્યાને રખસતા માસિક લેખોનો આમાં સમાવેશ કરવામાં આ પો છે

આયુર્વેદના યાન અને પ્રચાર માટે વૈદ્યોને વલ્લભતા વિદ્યાર્થીઓને ઉપયોગી નીવડે તેવું આ માસિક છે સામાન્ય સ્વાસ્થ્ય કેમ પાળવું અને રોગોથી કેમ બચવું તે વિષય પણ આ માસિકમાં માગ દર્શન કરાવવામાં આ યુ છે આ માસિક દર અગ્રેષ્ઠ મહીનાની પદરમી તારીખે પ્રાટ થાય છે લવાજમ ફક્ત રૂ ૪- - (પરેશના રૂ ૬- -) ટપાલ ખર્ચ સહિત રાખવામાં આ યુ છે લાઇબ્રેરી ઓ દ્વારા આ માસિકનો જહોળો પ્રચાર થાય તે હેતુથી લાઇબ્રેરીઓ માટે લવાજમ ફક્ત રૂ ૩- - રાખવામાં આવ્યું છે અત્યારના આ જમાનામાં આ લવાજમ ઘણું ઓછું છે છતાં આયુર્વેદની સેવા ખાતર અમેએ લવાજમ ઓછું રાખ્યું છે આશા છે કે આપ સર્વે વૈદ્ય જાણીઓ આ માસિકના આદક જમ અને તેમ જ નવીની ચર્ચ જશે. તેમજ આપના બીજા છટ મિત્રોમાં તેનો પ્રચાર કરી વધુને વધુ આદકો કરી મોકલો અથવા વી પી યી એક મોકલવા માટેના પત્ર લખશો એજ વિનંતિ.

પત્રવ્યવહારનું સરનામું

તત્રી

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન,

કે-ઝક ફાર્માસ્યુટિકલ વર્ક્સ લિ.

ગોખલે રોડ (દક્ષિણ) મુમ્બઈ ૨૮

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન

મત્યક્ષતો હિ યદ્વૃષ્ટ શાસ્ત્રકૃષ્ટ ચ યદ્ભવેત્ ।

સમાસતસ્તદુભય ભૂયો જ્ઞાનવિવર્ધનમ્ ॥

પુસ્તક- ૭	{	આષ્ટ તત્રી	સદ્ગત દુર્ગામર કેનજરામ શાસ્ત્રી	}	પૌષ ૨૦૧૫
અંક ૬		કાષવાદ-તત્રી	શ્રી ગોપાન મ પરીખ		જાન્યુઆરી ૧૯૫૮
		સદાચક તત્રી	શ્રી નવનીત નાય બ પટ્ટા		
			જી કાર્મસી તરફથી		

વીર્યસ્રાવ

લેખક—શ્રી નવનીતલાલ બી. પટ્ટા-મુ મર્ધ

હાલના જમાનામાં આ વ્યાધિની ઘણા યુવાનો સપડાયેલા હોય છે તેમાંના ઘણા ખરા તો સ્વપ્રદોષ એ શુ છે તે સમજતાજ નથી હોતા. સ્વપ્રમા-નિદ્રા અવસ્થામાં શુક્ર ધાતુનું અનૈચ્છિક ગીતે સુત્રમાર્ગે જવું તેનું નામ સ્વપ્રદોષ છે આ શુક્ર એ શું વસ્તુ છે તે પ્રથમ જાણવાની જરૂર છે

વીર્યસ્રાવની વ્યાખ્યા—

પિશાબની સાથે વીર્ય પડે, સ્વાવસ્થામાં વીર્ય જાય, ક્રિયત મનોવિકારથી વીર્ય સ્ખલીત થાય તેને વીર્યસ્રાવ કહે છે

ઝાડાની કમળઆતથી બહુ કરાજવાથી વીર્ય પડે છે તરૂણ અવસ્થાએ પહોંચ્યા પછી દશ પદ્મ દિવસના અતરે સ્વપ્રમા વીર્ય સ્ખનીત થાય એ સ્વાભાવિક છે તેને વ્યાધિ સમજવો નહીં પણ આઠ દિવસની અદર વારવાર થાય તો તે વ્યાધિરૂપ થઈ પડે છે હાથરસને લીધે કોઈને વીર્ય અપ્પા કરે છે વિષમયુક્ત વાતોથી કે વાયનથી આ

રોગની ઉત્પત્તિ થાય છે સૂક્ષ્મદર્શક યત્ર વડે જોતા પિશાબમાં વીર્યના પરમાણુ આવમ પડે છે અને વીર્યમાં નળાણ પુળીજ જોવામાં આવે છે

આપણા શરીરને ધારણ કરનારી સાત ધાતુઓ છે જે રસ, રક્ત, માસ, મેદ, અસ્થિ, મજ્જા અને વીર્ય આ સાતે ધાતુઓ આહારમાંથી ઉત્તરોત્તર પરીપુમે છે જેવી જાતનો (સાત્વિક, રાજસ, તામસ) આહાર આપણે લઈએ છીએ તે પ્રકારે ધાતુ પણ પેદા થાય છે આ ધાતુઓ જાલપણથી વૃદ્ધાવસ્થા સુધી દરેકના શરીરમાં ઉત્તરોત્તર વધે છે નાના બાળકોના શરીરમાં પણ શુક્ર તો હોય છે પણ જેમ કુવની કળીમાં રહેલી સુગંધી સુમ હોય છે પણ કુલ ખીંચા પછીજ તે સુગંધી પ્રત્યક્ષ થાય છે તેવી રીતે બાળકોના શરીરમાં પણ શુક્ર ધાતુ હોય છે પણ યુવાવસ્થામાં પ્રાપ્ત થયા ચિવાય આ શુક્ર ધાતુ શરીરમાંથી બહાર નીકળી શકતી નથી

અને અગર નીકળે છે તે અપકલ્પશામા
જે શરીરને રોગી બનાવે છે

આ શુક્રધાતુને ૨૦-૨૫ વર્ષ સુધી ધારણ
કરી રાખવી ભેદજો ધારણ કરવું જોઈએ
પ્રદાચય પાળવું અને આ પ્રમાણે પૂણ
પ્રદાચય પાળવાથી જ શરીરમાં જોજ પ્રગટ
થાય છે અને તેથી શરીર નીરોગી, અને
તેજસ્વી રહી શકે છે મનની સ્થિરતા સાધી
શકાય છે અને ત્યારેજ સસારસુખ મેળવી
શકાય છે

આ શુક્રધાતુનો અનૈચ્છિક સ્ત્રાવ થવામાં
મનોવિકાર એ મુખ્ય વસ્તુ છે માટે મનને
હ મેશા કામવાસનાથી વચિત થવા દેવું નહીં
૨૦-૨૫ વર્ષ સુધીનો સારી મિત્રતાવાળો
સહવાસ, સહવિદ્યા, ઉદ્યોગોમાં પ્રવૃત્તિ રાખવી
શ્રીસ્વરૂપનું વજન, શગારી વાતો નાટક,
સીનેમાં એ સ્વપ્નદોષ થવાનું હાલના જમા
નામાં મુખ્ય કારણ છે માનસશાસ્ત્રનો નિયમ
છે કે દિવસના થયેલા, બેચેલા અને સાંભળેલા
કરેક કાર્યોની વિચારણા નિદ્રા અવસ્થામાં ફરી
થાય છે અસુક બાળતો જ્ઞાનતત્ત્વોને વધારે
ઉત્તેજિત કરે છે પરિણામે વિષયવાસનાની
વિચારમાળાઓ વિષયવાસનાના કેન્દ્રને ઉશ્કે
રીને સ્વપ્નસ્ત્રાવ કરાવે છે અશ્વીલ સાહિ
ત્યનું વાચન, દશન, શ્રવણ અને મનન એ
સ્વપ્નદોષનું મુખ્ય કારણ છે અસવના વખ
તમાં સગીત, નૃત્ય, નાટક વગેરે હંતું પણ
હાલના જમાનામાં જે પ્રકારનું નતિક અધ
પતન કરનાર સાહિત્ય જોવામાં આવે છે તે
પ્રકારનું નહતું હાલ તો શ્રીઓની સુદરતાની
હરીકાંઈનું બળગ બરાબ છે શરીરના અંગો
વિકૃત સ્વરૂપે દેખાય તે બદલના સીનેમાં

નૃત્યો દેખાડાય છે આ બધું વાસનાને
ઉશ્કેરનાર જ કહી શકાય ખીતાની મું રતા
અને દ્રૌપદીની મું રતાને લીધે જ રામાયણ
અને મહાભારતના ગ્રંથો રચાયા હતા

કામશાસ્ત્ર એ પણ વિજ્ઞાનની દૃષ્ટિએ એક
શાસ્ત્ર છે વિજ્ઞાનની રીતે જરૂરનો વિશ્લેષ
થવો ભેદજો વાતસ્યાયનનું કામસૂત્ર અને
અભિનવ કામસૂત્ર એ ભારતની અલ્પમેાવ
નીજ છે પણ તે શાસ્ત્ર રૂપિમુનિઓએ
વિજ્ઞાનની દૃષ્ટિએ ખેડેલું શાસ્ત્ર હંતું વાસના
સતોષવાની દૃષ્ટિએ નહીં

(૨) ખોરાક — હાલનો ખોરાક એ
પણ સ્વપ્નદોષનું કારણ છે તીખા તમ
તમતા તામસ ગુણોયુક્ત આહાર શુક્ર ધાતુનો
સ્ત્રાવ કરનારા છે હાલમાં મુખ્ય જેવી મોહ
મયી નગરીમાં જીભના સ્વાદુતાવાળા લોકો
અનેક પ્રકારની બજાર ખાદ્ય-પેય સામગ્રીનો
ઉપયોગ કરી પોતાની તદુરસ્તી બગાડી રહ્યા
છે જુડુના ફરીયા કિનારે પરદેશીઓની નકલ
કરીને તેઓની માફક અધનમ અવસ્થામાં
પણુઓની માફક રખડવું એ આજના ધણા
યુવાન યુવતીઓની દેશન ઘર્ષ પડી છે પર
દેશીઓ શીતકરીબધમાં રહેનારાઓ છે
તેઓની શ્રીઓમાં વાસના ઉત્ક્રુષ્ટ હોય છે
જ્યારે પુરુષોમાં તેજા પ્રમાણમાં હોતી નથી
પરિણામે તેઓને એ પ્રકારનો આહાર વિકાર
જરૂરી હોય છે હિંદુસ્થાન ઉષ્ણ-સમશી
તોષ્ણ કળીબધનો પ્રદેશ છે ત્યાં તેઓના
જેવું આધીન્ય અતુકરણ ન થઈ શકે અને
જો કરવામાં આવે તો તેનું પરિણામ ઉત્ક્રુ
જ આવે છે માટે આહાર અને વિકાર એ
સ્વપ્ન દોષનાં મુખ્ય કારણ છે

આજ કાલના કેટલાક યુવાનો એમ માને છે કે શરીરમાં બહુ ધાતુ વધી જશે તો બલદેશર થઈ જશે અગર નર્પુસત્વ પ્રાપ્ત થશે આ સમજણ તદ્દન ખોટી છે અજ્ઞાની જુવાનીઓ આવી માન્યતાને વશ થઈ અમુક વીર્યનો ક્ષય કરી પોતાના જીવિષ્યની આયુષ્યની દોરી પોતાના હાથે તોડે છે ત્રિષય વાસના જ એક એવી વસ્તુ છે કે જેમ જેમ તેને ભોગવતા જાય તેમ તે વધતી જાય છે ધન્ટી નથી

યુવાની, ધનસ પત્તિ, પશુત્વ, અને અવિ વેદીપણ આ ચારે વસ્તુ કેટલાક યુવાનોમાં એકત્ર હોય છે પરિણામે તે કાગી જુવાનીઓ પરત્રી સુખમાં પ્રવૃત્ત થઈ જાય છે અને જો પરત્રી ન મળે તો સુધી મૈથુન Master baton થી શુક્રનો નિપાત કરે છે આ હાનીકારક વેવમાં તો તે એવા કસાઈ જાય છે કે ૨૫ થી ૩૦ વર્ષની ઉંમરે તેઓને આ સસાર દુખ રૂપ દેખાવા લાગે છે જે ધૌવન અવસ્થામાં ધાતુની વૃદ્ધિ પુષ્ટિ કરવાની હોય છે, જે અવસ્થામાં શરીરની રોગી સશક્ત નાખી જીવિષ્યની જીવગી હીધીયુષ્મ સાથે સુખમય પિતાવવાની હોય છે તેને પહેલી અવસ્થામાં જ ભરખાઈ કરી દે છે અરધી જીવગી સુધી મેળવેલી રક્તમના બ્યાજમાં જીવિષ્યની જીવગીમાં નલાવવાનું હોય છે તેને મદદે અરધી જીવગી પ્રાપ્ત થતામાં જ મુદ્દ રક્તમ પછ નષ્ટ કરી નાખે છે વીર્ય નાશ કરનારને અયોગ્ય વર્તનથી શરીરને અનેક પ્રકારના ભયકર રોગના ભોગ થવું પડે છે જેમકે આલેપક, હીસ્ટેરીયા, ક્ષય, શ્વાસ,

નર્પુસત્વ, અગ્નિમાત્ર, અનિદ્રા, બાયલાપણું, બીકલુપણું વગેરે પ્રાપ્ત થાય છે

આ સ્વપ્ન દોષ વવામાં આહાર અને વિહાર ઉપરાંત બીજો એક શારીરિક રોગ પણ છે જે છે કબજામાં વારંવાર કબજા આવત થવાના કા જે મળાશયનું શુક્રાશય ઉપર દબાવું થવાથી તે સ્થાનના જ્ઞાન તત્ત્વો ઉરકેરાધને દોષ કરે છે

લક્ષણો ૧—આ પ્રમાણે વાગ વાર સ્વપ્ન દોષ થવાથી પાચન શક્તિ મદ થયે છે જે ધાતુશીલુ પુરુષની પાચન શક્તિ મદ થાય છે તેને અતુલોમ કે પ્રતિલોમ કાય પછ લાચ પડે છે પાચન શક્તિ મદ થવાથી જો પૌષ્ટિક પદાર્થો ખાય તો તેનો કોઠો બગડી જઈ મહાગ્નિનું દરબ વધે છે અને તેથી લોહી માસ વગેરે ધાતુઓની ઉત્તરોત્તર પ્રગતિ થતી નથી માટે તેવા નબળા માણસે પ્રથમ હ મેથના ખોરાકમાં નિયમિત રહેવું કાય કોર, બજારની મીઠાઈ, ચેવડા, બજાયા ગાઠીઆ, મગફળી વગેરે જે આવ્યુ તે હોજ ગીમાં નાખવું નહીં પણ ઘરમાં બનાવેલો સાગ અને હલકો ખોરાક જ ખાવો

(૨) વારંવાર સ્વપ્ન દોષ થવાના કારણે કાલનો વાયુ પણ પ્રદોષ પામે છે અને તેથી પાચન શક્તિ ઓછી થાય છે દેહસા નિર્બળ બને છે મગજ ખાની પડે છે બ્રમ, ઝકરીનો રોગ થાય છે માથુ તપે છે, નિદ્રા ઓછી આવે છે સ્મરણ શક્તિનો નાશ થાય છે સ્વભાવ બીડીઓ બને છે બાલતા બાલતા શ્વાસ થયે છે વીર્ય એન્દ્રમ ઓછું ઉત્પન્ન થાય છે શરીર ફીકકુ તેમજ એકદમ નિરુત્સાહી બને છે કેટલાક માણસોને વાઈ,

અપરમાર, હીરેરીયા, અર્ધગવાયુ ક્રીષ, મુઝરો, નેત્રની ક્ષીણ દષ્ટિ બહે ૧૫૫, ગજાનો સોજો, સ્વસ્થગ, હમ, ઝાળીનો હુ ખાવો, છાતીના ધબકારા, ખાસી, આતરકાનો સોજો, ઉરફત, ક્ષય, પાડું તથા સુખ અને હુઝતા અર્થ થાય છે કેટલાક ધાતુક્ષીણ પુરુષોને પેશાબમા ઘટ્ટ પાચ જવો, ઇન્દ્રિયનું શિથિલ પર્ણ, વૃષણ વૃદ્ધિ, નપુંસકપર્ણ, વીયનું પાતળાપર્ણ, પક્ષાઘાત, કમરનો હુ ખાવો વગેરે દરદો પણ થાય છે

એ માણસનું મન ઉદાસ બને છે સસાર પર કટાણો ઉપજે છે અને વીયમા સત્તાન ઉત્પન્ન કરનાર ધીજક (Spermatozoa) નો અભાવ થાય છે મૂર્ખપણે વીર્યની બરબાદી કરનાર પુરુષોને ઉપરમાના કોઈને ક્રોધ વ્યાધિનો ભોગ સદાને માટે થતું પડે છે

પુરુષોને જે રીતે ધાતુસાવ થાય છે તેવી રીતે સ્ત્રીઓને પણ ધાતુસાવ થાય છે અને તેના કારણે પણ પુરુષોની માફક છે માનસિક વિષય વાસનાના વેગે અત્રિલલ સાહિત્યનું વાચન, મનન ધ્રુવણ અને દર્શન એ મુખ્ય છે તે ઉપરાંત તેઓમા પણ મુષ્ઠિ મૈથુનનો ગોઝારો ચેપ વધતો જાય છે પરિણામે તેઓને ધાતુક્ષીણતાના વ્યાધિ થાય છે સ્ત્રીઓની યોનીમાઘી આકસ્મિક વહેતો રવેત પ્રદર તેજ આ છે તેઓને રવેત પ્રર, રક્ત પ્રદર, સોમરોગ, ગર્ભાશયની નબળાઈ, ગર્ભાશયની ગર્ભધારણ કરવાની અશક્તિ, વાર્ધ, હીરેરીયા, હમ ખાસી, દુબળતા, મદાગ્નિ, કમરની પીડા વગેરે દરદો થાય છે

ઉપચાર — રોગ થતાની સાથેજ પદ્ધતિ સર શક્તિ લાવવાનો ઉપાય કયો હોય તો

ધારેલો લાભ જરૂર મેળવી શકાય પણ કામી માણસોને તેવો લાભ મળવા છતાં તે તેઓને તેવોજ રહે છે જીવાની અવસ્થા, નિવાર કરવાની ઓછી ભુક્ષિ મનનું વિષય વાસના તરફનું વલણ એ ધાતુ ક્ષીણ પુરુષને વધારે નષ્ટ કરનાર છે ક્ષય રોગમા વિષય વાસના ઉત્કૃષ્ટ હોય છે અને તે / કારણે ઘણા યુવાનો ક્ષય રોગમા નાશ પામે છે ક્ષયના રોગના લક્ષણમા શાસ્ત્રમા રિરસુ શબ્દ લખેલો છે ગીરસુ એટલે સ્ત્રીસ ભોગની ઈચ્છા આ રોગને દૂર કરવા માટે ઉપર કહેલા બધા જે જે કારણો હોય તેને પ્રથમ દૂર કરવા રોગ ઉત્પન્ન થવાના કારણને દૂર કરવાથી રોગ અટકે મટી જશે પ્રથમ રોગ મટાડવા માટેના ઉપચાર કરવા રોગ મટયા પછી લોહી સુધારવાના ઉપચાર કરવા અને છેવટે ધાતુવધક ઔષધસેવન કરી બ્રહ્મચર્ય પાળી, શરીરમા ધાતુવીયનો જમાવ કરવો શરીર પ્રુદ વીય સુક્ત જણાય ત્યારપછી સભાળ પૂરક તેનો વ્યય કરવો દર વર્ષે શિયાળામા-ઠંડી ઋતુમા શક્તિવધક ભસ્મ, ઔષધ પાક વગેરે ખાધા કરવું કોઈપણ આહાર રિહારતા કારણે કંઈ પણ રોગ થઈ આવે કે તુરંતજ તેનો ઉપચાર કરવો

આ દરદીઓએ બહારની છાપાઓની શુક્રસ્તબ્ધ અને કામોત્તેજક દવાઓથી ભોળવાઈ ન જવું ભ્રષ્ટ્ર એ તેવી દવાઓથી લાભ કરતા નુકશાન વધારે થાય છે

આ રોગની ચિકિત્સાના મુખ્ય બે વિભાગ પાડી શકાય—(૧) બાહ્ય, (૨) આંતર

(૧) બાહ્યચિકિત્સા :— કટીપ્રદેશ સુધી પાણીથી રનાન કરવું મગજના પાછળના

રાગને પણ ઠંડા પાણીની ધારા કરી ઠંડો કરવો. નદીસરોવરમાં બર્ષ શુભ થતો ત્યાં બર્ષ રોજ ૦૧-૦૧૧-કે ૧ કલાક કમર પુર પાણીમાં બેસી રહેવું અથવા ઘેર એક મોટા તપેલામાં ઠંડું પાણી ભરી તેમાં બેસવું હુદીની નીચેના ભાગમાં ઠંડા પાણીની ધારા કરવી ઇન્દ્રિય ઉપર બનેલા મળને દૂર કરવો. આ પ્રમાણે કરવાથી શરીરની અશુદ્ધિઓ દૂર થશે અને ઉરકેરાયેલા જ્ઞાનતત્ત્વો થાત થશે.

(૨) આજ્યતર — પ્રથમ જો કળગ્યાત શુભ કરણ હોય તો દરરોજ ત્રીકળા તો ૦૧ સવારસાંજ ઠંડા પાણી સાથે લઈ દોઢ શુદ્ધિ કરવી ત્યારબાદ શુક્ર સ્નાન થતો બધા કરવા શુદ્ધોષક, શુક્રોષક, અને શુક્રસ્તંભ ઔષધો શાસ્ત્રમાં ગતાવ્યા છે તેનો ઉપયોગ કરવો, એકાતવાસ તપવો, ધાર્મિક પુસ્તકોનું વાચન કરવું સારી સગતિ કરવી, ખરાબ વિચારો મગજમાં પેદાજ ન થવા દેવા.

આયુર્વેદીય રક્તપરીક્ષા—BLOOD-EXAMINATION

લેખક — ડી કે પાઠક, આયુર્વેદશાસ્ત્ર, આ રિ વૈવ ગેટ યુ પી આ રીસર્ચયુનિટ-વડોદરા

નવેમ્બર ૧૯૫૮ના આયુર્વેદ વિજ્ઞાનમાં વૈદ્યશાસ્ત્રી મણીશંકર કાનીદાસ યાનિક હળવ કર રાજકોટવાળા લેખકને રક્ત પરીક્ષા (Blood Examination) શિષ્ય હેકળ લેખ પ્રસિદ્ધ થયો હતો, જેના અનુસંધાનમાં આ લેખ આયુર્વેદ ઉપાસક વૈદ્યમિત્રોને ઉપયોગી ગણિતી માટે લખી રહ્યો છું.

વૈદ્યશાસ્ત્ર મણીશંકરજી આપે રક્તની પ્રાયોગિક પરીક્ષા વિશે જે થોડું માર્ગદર્શન આપ્યું તેમાં પરીક્ષણની એક પણ રીત નથી તેમજ એલોપથીની એક પણ પરીક્ષણ પદ્ધતિ ગતાવી નથી અને ગતાવી હોત તો વૈદ્ય મિત્રોને એનો ઉપયોગજ શો થાત? કારણ આયુર્વેદમાં આતું કોઈ રક્ત પરીક્ષણજ નથી, અને જે કદાચ આયુર્વેદમાં છે તેજ જો લખ્યું હોત તો વિશેષ ઉપયોગી થઈ શકત આપે લેખ આયુર્વેદ વિજ્ઞાનમાં અને રક્ત

પરીક્ષણ શિષ્ય હેકળ આપ્યો. બ્યારે લખાણમાં પરીક્ષણનું નામ માન નહિ હત એલોપથીમાં જે રક્તનું પૃથક્કરણ છે તેજ તમેજે લખ્યું છે.

વૈ. મિત્રો આપે ગતાવેલ પૃથક્કરણ વાગે તો પણ તેમને ચિકિત્સામાં શો ફાયદો? કારણ કે વૈદ્ય મિત્રો, આયુર્વેદિક ચિકિત્સકો બ્યારે પૃથક્કરણ એલોપથીનું બ્યારે એલોપથીનું જ્ઞાન ધરાવનારાઓને તો આથી પણ વિશેષ જ્ઞાન હોય છેજ.

હવે તો આપણે આયુર્વેદમાં રક્તનું પરીક્ષણ કેમ કરવું રક્ત કેમ દુષિત થાય છે રક્તના દુષિત થવાથી કયા બ્યાધિઓ થાય છે તથા કયો દોષ છે વિગેરે બાણી રોગો કેમ મટાડવા તેજ વિચરવાતું છે.

દરેક રોગમાં રક્ત પરીક્ષણની જરૂર હોતી નથી પણ જ્યારે કોતોષ્ણ સ્તિમ્બ રક્ષાદિ રૂપના તાદ્ય યે ગદા । સમ્યક્ સાધ્યા ન સિધ્યન્તિ તે દિ રક્ત પ્રત્યોપના । અઘ્રાગ સૂત્રમ્થાન ૨૭ શીત ઔષ્ણ સિન્ધ ઇક્ષ આદિ ચિકિત્સા કરવાથી સાધ્ય રોગો પણ સિદ્ધ ન થાય ત્યારેજ રક્તજ પ્રકોપનો ખ્યાલ કરવામાં આવે અને રક્ત પરીક્ષણની જરૂર પડે એ સિવાય બીજા રક્તજ બ્યાધિઓ તો આયુર્વેદ શાસ્ત્રમાં બતાવેલાજ છે તેમાં પણ રક્ત કયા દોષથી દુષિત થયું છે તે જાણવા માટે પરીક્ષણની જરૂર ખરી જેમકે વિસ્પર્ષ વિદ્રવિ ગુમ્ફલીહ અગ્નિ સદન ઝરનાન્ મુગ નેત્ર શિરો રોગ મદ વદ્ લવણાસ્વતા કુષ્ઠવાતાન્ન પિતાન્ન ફટવમ્ભો દ્વોરણખમાન્ (અષ્ટાંગ સૂત્ર ૨૭ તથા ચરક સૂત્ર ૨૮)

આ રીતે રક્તજ બ્યાધિઓ બતાવવામાં આયા છે તદઉપરાંત પણ રક્ત પરીક્ષણની જરૂર પડે છે જેમકે રક્તપિત્તમાં જીવરક્ત છે કે પિત્ત છે તે જાણવા માટે, જ્યારે વમન વિરેચનના આતિયોગમાં, રક્તાતિસારમાં, ત્યારે જીવ રક્ત વહિ જાય ત્યારે જીવ રક્ત છે કે પિત્તાદિ દોષ યુક્ત બીજા દોષો છે તે જાણવા માટે રક્ત પરીક્ષણ બતાવેલું છે જેમકે રક્તપિત્તજ રક્ત —

તેનાન્ મિશ્રિત દ્વા દ્વાપસાય સુનેઽપિવા મુદ્ગતે તચ્ચેદ્વદેહીવ ન મુદ્ગતેપિત્તમાદિશેવ વા નુક્લ વા માવિત ઘટ્ટમાવાની કોષ્ણ વારિણ પ્રક્ષાલિત વિવર્ણ સ્પાતપિત્તે શુદ્ધ તુ શોણિતે ચરક ચિકિત્સા ૬-સ્કોલ ૭૨, ૮૦ સુશ્રુત ચિકિત્સા-૩૬-સ્કોલ ૧૦

આ પણ સિધે સાદો આયુર્વેદનો રક્ત પરીક્ષણનો પ્રયોગ છે જે રક્ત પરીક્ષણમાં

ઉપયોગી છે તે સાથે સાથે શુદ્ધ રક્ત જાણવાની જરૂર છે જેમકે

મધુર લ્પ મિચ્છિદશીતોષ્ણમસદ્દતમ્ પદ્મેત્ર ગોપ દેમાવી શશ લોહિત લોહિતમ્ લોહિત પ્રવદ્ચ્છુદ્ધ તનોસ્તૈનેવ વ સ્થિતિ અષ્ટાંગ સૂત્ર ૨૭

દ્રગોપ પ્રતિકાશમસદ્દતમવિવર્ણ ચ પ્રકૃતિસ્થ સુશ્રુત અઠ ૧૪

આ રીતે શુદ્ધ રક્ત જાણવામાં આવે અને પછી દુષ્ટ રક્તના લક્ષણો જાણવામાં આવે તોજ આયુર્વેદિક રક્ત પરીક્ષણ ઉપયોગી થઈ શકે

હવે આપણે દુષિત રક્તનો વિચાર કરીએ તો જણાશે કે વાત પિત્ત અને કફ એ ત્રણજ રક્ત દુષિત કરનારા છે અને તેનાથીજ રક્ત દુષિત થાય છે તથા રક્તજ બ્યાધિઓ હોય તોજ રક્ત પરીક્ષણની જરૂર પડે, અને જેથી રક્ત કયા દોષથી દુષ્ટ થયું તે જાણી તે દોષાનુસાર રક્ત રોગની ચિકિત્સા કરવામાં આવે તો રોગ શિથિલાથી મટી જાય જેમકે —

વાતદુષ્ટ શોણિત=અરુણામમ વિશદમ્ કેનિઠ તનુ (ચરક સૂત્ર ૧૪)

દ્વાધારુણ રક્ષ વેગસ્રાવી કેનિલ (અષ્ટાંગ સૂ. ૨૭)

કેનિલ અરુણ કૃષ્ણ પરુપ ઠનુ શીઘ્રગમ સ્ફન્દિ (સુશ્રુત સૂ. ૧૪)

પિત્ત દુષ્ટ લક્ષણ = પિત્તાસિતમ્ ઔષ્ણયાત્ ચિરેણસ્ત્યાયતિ (ચરક)

પિત્તસિતમ્ વિશ્વમસ્ક ઘોષ્ણયાત્ સ ચ દ્રુકમ્ (અષ્ટાંગ)

નીલપીત દરિત રૂપાવ ચિત્તમનિષ્ઠ પિપીલી
 મક્ષિમાણામ્ (સુત્રા)
 ક્ષુદ્ર દુષ્ટ શોગિત = રૂપાવપિપીલી તન્નુમ
 ધનમ્ અસ્તુન્દિ (ચરક)
 સ્નિગ્ધ પાણ્ડુ તત્તુ પિપ્પિલ્લમ્ ધનમ્ (ચરક)
 પેરિકોવક પ્રતિકાશ સ્નિગ્ધ માસપશો પ્રમ
 (સુત્રા)
 સ્પષ્ટ = સ્પષ્ટલિપ્તમ્

સત્તિપાત દુષ્ટશોગિત લક્ષણ=મલિન્ આવિલમ્
 (અષ્ટક)

પાક્ષિકામ (સુત્રા)

આ રીતે આપણે જોઈએ તો રક્તમા
 કયો દોષ પ્રકૃષ્ટિત છે અથવા કયા કયા
 દોષથી રક્ત દુષિત થયું છે તે જાણી શકાય

આ તો શાસ્ત્રની વાતો થઈ કે જે કાર્ષ
 આયુર્વેદ શાસ્ત્રમા છે અને આપણે આયુર્વે
 દના વેદ મિત્રો જાણીએ છીએ જ્યારે આમા
 નવા વિચારો શું હોઈ શકે તે જ જણાવ
 વાની રજા લઉં છું

શુદ્ધ રક્તનો દાખલો લઈએ તો ત્રણે
 ચરકાદિ ઋષિઓએ જુદા જુદા પ્રમાણો
 આપીને બતાવ્યું છે એનો અર્થ એ છે કે
 કોઈ ઋષિએ વાત પ્રકૃતિવાળાનું શુદ્ધ રક્ત
 જોયું હોય, અને કોઈ ઋષિએ પિત્ત પ્રકૃતિ
 વાળાનું શુદ્ધ રક્ત જોયું હોય, અથવા કોઈ
 ઋષિએ કફ પ્રકૃતિવાળાનું શુદ્ધ રક્ત જોયું
 હોય, અને તેના પ્રમાણો વહો આપ્યા હોય
 જ્યારે ચરક જેવા ઋષિએ ત્રણે પ્રકૃતિવાળાનું
 શુદ્ધ રક્ત જોયું હશે જેથી જ આવા ઘણા
 પ્રમાણો ચરકમા શુદ્ધ રક્તના બતાવ્યા છે
 હું તેને મારી જુદા પ્રમાણે પ્રકૃતિરૂપ શુદ્ધ
 રક્તમા વિભાગ કરું છું જે કાંઈ આપને

મજબૂર ના હોય તો ના જણાવશો પણ
 જરા વિચારજો એની પ્રાર્થના છે વાત પ્રકૃતિ
 શુદ્ધ રક્ત લક્ષણ=ધન્વગોપ-ગુન્ધાદિત જેવું
 પિત્ત પ્રકૃતિ શુદ્ધ રક્ત લક્ષણ=તપનીય-પમ
 જેવું કફ પ્રકૃતિ શુદ્ધ રક્ત લક્ષણ=અલકત જેવું
 ઉપરના લેઈ ત્રણેના મિશ્ર શુદ્ધ રક્તના પ્રમા
 ણોમા ગુચવાડો ઉભો ન થાય તે માટે આ
 રિતે સમજીએ તો જગા ઠીક લાગે ખર
 તેજ રિતે એ દુષ્ટ રક્તનો વિચાર વાત
 પિત્ત કફ પ્રકૃતિઓના આધારે ત્રણ ત્રણ રીતે
 કર્યો છે કારણ ઋષિઓએ જુદા જુદા તકલ્લુ
 વાળું વાત દુષિત રક્ત હોય એવો જ ઉત્તેજ
 કરેલો છે જ્યારે તેઓના આતરિક વિચારો
 તો વાત પ્રકૃતિવાળો માણસ હોય અને
 પિત્ત દુષ્ટ રક્તના લક્ષણો હોય, તેજ રીતે
 વાત પ્રકૃતિ હોય અને વાત દુષ્ટ રક્ત, કે
 કફ દુષ્ટ રક્ત હોય, તો સામાયિક લેઈ પડે જ
 અને એ પ્રમાણે પડેલા છે એમ શાસ્ત્રની
 રચના જોતા દ્રષ્ટિગોચર થાય છે અને તે
 પ્રમાણે મારી જુદા પ્રમાણે જે યોગ્ય લાગે તે
 વિચારના અંતે લખું છું ભુવચુક હોય તો
 જણાવશો જેમકે વાત પ્રકૃતિવાળાનું વાત
 દુષ્ટ રક્ત વાત દુષ્ટ વર્ણ કૃષ્ણ (જેકે કલર)
 હોય છે પિત્ત પ્રકૃતિવાળાનું વાત દુષ્ટ રક્ત
 રૂપાવ (સ્વેદ કલર) હોય છે કફ પ્રકૃતિ
 વાળાનું વાત દુષ્ટ રક્ત અરુણ (કોમચેલો
 કલર) હોય છે

તેજ રિતે કફ દુષ્ટ વર્ણ

વાત પ્રકૃતિવાળાનું કફ દુષ્ટ રક્ત ગૈરિક્કાદક
 પ્રમ (કોમ ચોરે જ) હોય છે પિત્ત પ્રકૃતિ
 વાળાનું કફ દુષ્ટ રક્ત ધન્વપાણ્ડુ (ચેલો)

ચે કલેટ) હોય છે કદ પ્રકૃતિવાળાનું કદ હુદ
સ્ત પાણુ (રોમેના કલર) હોય છે

તેજ રિતે પિત્ત હુદવધ્

વાત પ્રકૃતિવાળાનું પિત્ત હુદ રક્ત પીતા
સ્તિમ રચાવ (નેપ સ ચેલો) હોય છે પિત્ત
પ્રકૃતિવાળાનું પિત્ત હુદ રક્ત(લિમન ચેલો) હોય
છે કદ પ્રકૃતિવાળાનું પિત્ત હુદ રક્ત નીલ
હરિત (બ્લુ-ગ્રીન) હોય છે

ઉપર પ્રમાણેના લેદો શાસ્ત્રોના મિથ
લક્ષણો હોવાને લીધે પાડવામા આવ્યા છે
આથી વિશેષ પણ દોષોની અશાંતિ કરવાના
કરી લેદો પાડવાની જરૂર ખરી જ જે
પાડવાનું કામકામ આણુ છે

આયુર્વેદ આ રીતે શુદ્ધ રક્ત કયા કયા
દોષોથી હુદ થાય છે, અને તે હુદ થવાથી
કયા કયા રોગો થાય છે, તે જણાવે છે
જ્યારે આજની પાશ્ચાત્ય એલોપથી રક્તનું
પૃથક્કરણ કરી તેમા શું શું છે, અને તે
કેટલા કેટલા પ્રમાણમા અને તેના વધઘટથી
કયા કયા રોગો થાય છે તેટલું જ બતાવે છે

ધારે એલોપથી રક્તમા જીવાણુઓ હોય છે
જમણુ કરે છે તે જ રીતે આયુર્વેદ પણ રક્તમા
જીવાણુઓ હોય છે અને તેનાથી વ્યાધિઓ થાય
છે એમ માને છે જેમકે શોણિતજ્વા દમય
ચરક વિમાન-૭ શોણિતવાના છુટે સમાન
જે ટ્રિમિઓ રક્તના જીવાણુઓ સાથે સરખાવી
શકાય સિદ્ધાન્તાયુ માસતરુણાસ્થિ મક્ષણ

(શય) કરે છે જેને એલોપથી ધીધરીના બધી
બતના T B ના જવાણુઓ સાથે સરખાવી
શકાય તેજ રીતે ન્યુમોનીયા-Pneumonia
સિફિલિસ-Syphilis ગોનોર્રીયા Gonorrhea
મેનેન્જાઇટિસ Meningitis, લેપ્રોસી Leprosy
આદિ રોગોમા શુ આયુર્વેદના રક્તજકૃમિઓ
નથી શુ ? પણ આયુર્વેદના કમનસીબે જ
આપણે પાશ્ચાત્યોના નવા રગદગ પાછળ
આકર્ષાયા અને આપણાજ આયુર્વેદનો તિત્ત
ભુલિથી વિચાર ન કર્યો હતો પણ આપણી
પાસે ઔષધો છે આયુર્વેદમા નિદાન માટે
રોગ જણાવવા માટે લક્ષણો જે ઈ અમુ ય
વસ્તુઓ પડી છે જે આપણે એક એક શબ્દ
એક એક લક્ષણ અને એક એક ઔષધ
પ્રત્યે ઉઠો ઉઠો વિચાર કરીશુ તો જરૂર
આપણે આપણુ આયુર્વેદ સાચવીશુ જે
આપણને પણ સાચવશે

તદઉપરાંત શુદ્ધ રક્ત તેમજ હૃદયરક્ત
ઓળખવા માટે પ્રકૃતિ પ્રમાણે ત્રણ લેદો
પાડીને સમજાવે છીએ તેજ રીતે ઋષિઓએ
ફક્ત રક્ત જોયું પણ તે કયા અગત્ય જોયું
કેવી રીતે જોયું હૃદય તરફ જતી ધમનીનું
જોયું કે હૃદયમાથી નીકળતી આટરીનું જોયું
તે જાણ્યું નથી એટલે કે રક્ત ગમે તે
અગત્ય કંઈ પણ નિર્દેશ વગર જોયું અને
રગના લક્ષણોમા લેદૂરુક શકાઓ ઉપસ્થિત
થઈ જે આપણે નીચે પ્રમાણે જોઈએ તો

પણ સમજી શકાય તેમ છે —

	૧ (ધમનીરથ રક્ત)	૨ (શિરાગત રક્ત)
૧ શુદ્ધ રક્ત વર્ણ	હૃદયમાંથી આવતું ૪ રંગોપ-૫૬-ગુણમંદ આવિરૂપ લોહિત વર્ણ	હૃદય તરફ જવું તપનીય અત્યંત વર્ણ
૨ વાત દુષ્ટ વર્ણ	અરુણ	સ્વાત કૃષ્ણ
૩ પિત્ત દુષ્ટ વર્ણ	પીત	અસિત સ્વાત-નીલ-હરિત
૪ ક દુષ્ટ વર્ણ	કપટપાણકુ	ઝેરિકો - માંસપેશીપ્રમ
૫ સ્વચ્છ	સ્વચ્છ	સ્વચ્છ
૬ સ્નિપાત દુષ્ટ વર્ણ	મલિન આવિરૂપ	કાળજીમાં કુર્મધિ

ઉપરના બે ભાતના વર્ણોના ભેદ સ્પષ્ટ સ્પષ્ટ અને વાગ્મટના બતાવેલા મિશ્ર વર્ણો માથી વિચાર પુર્વક પાડવામાં આવ્યા છે વાયક વૈયમિત્રોએ વિચારી કે પ્રકૃતિ પ્રમાણે વર્ણોના ભેદ પાડવા કે દૃઢ તરફ જતા અને હૃદયમાંથી આવતા રક્તના વર્ણો પ્રમાણે ભેદ પાડવા

તક ઉપરાંત શુદ્ધ અને દુષિત ગુણને ઓળખવા માટે, નિચેની સાત બાબતોનું

રિસયં પદ્ધતિએ વિવેચન કરવું જરૂરી ખરૂં ૧-રંગ ભેદથી, ૨-સ્વાવથી, ૩-કરી જવાના શુભથી, ૪-ટેસ્ટ (સ્વાદ)થી, ૫-દેખાવથી ૬-ગંધથી, ૭-સ્પર્શથી

ઉપરના સાત પ્રકારો પણ ચાત્રના આધારે તૈયાર કરવામાં આવ્યા છે અને તેનું લખાણથી વિગતવાર વર્ણન હવે પડી વિચારવામાં આવશે

સત્તાબ-સિતાબ

લેખક — ડૉ. ઉમર માનજી ચૌહાણ, ગાંધી (સૌરાષ્ટ્ર)

ઉત્પત્તિ સ્થાન — આ છોડ મૂળ પર દેશી છે તે દક્ષિણ યુરોપનો પ્રસિદ્ધ હોવાનું જણાય છે, જેથી તે આખા વર્ગની વનસ્પતિ વર્ગના નામ ફેસી એના ઉપરથી પડ્યું હોય તેમ મનાય છે

તે છોડ હાલમાં સર્વત્ર પ્રસિદ્ધ છે અને

તેનો ઉપયોગ આપણા પ્રાચીન આયુર્વેદના ચાર્યોના પ્રયોગમાં જોવામાં આવેલ નથી, પરંતુ નિહાડે રત્નાકરમાં સર્પદ્રઘા નામથી વર્ણન છે

સત્તાબનો આખો છોડવો ઔષધોપયોગી છે તેનું સ્વાગ ઔષધના ઉપયોગમાં લી

શકાય છે એના છોડવામાથી અણુગમતી વાસ નીકળે છે, અને તેના પાન જરા ચોળી ને વાસ લીધી હોય તો તે વિશેષ ઉચ્ચ જણાય છે એ છોડવાની વાસ પાસે સપ આવી શકતો નથી જેથી કેન્દ્રાએક પોતાના ઘર આગણે કુડામા તે છોડવા વાવી ઉઠેરે છે

આખો છોડવો જહુધા લીલાશ લેતા ફીકા બરમ રંગનો ભેથી નણુ કુટ ઉંચાઇને ધાય છે તેની શાખાઓ સુતળીથી સલેટ પેન જેવી બડી, ઘણું ઠરી પાંસરી અને મથાળે જતા પાનથી વધારે ભરાયેલી હોય છે તેમા ખીજલા કે આમલી જેવા જીણાં સુંદર સૂક્ષ્મ પાન એવી તો અતુરાઇથી ગોઠવાએલા હોય છે કે તે ઘોડી જગોમા દરેક પાન હવા અને અજવાળાનો લાભ લઇ શકે એવા રચણ દેખાતા હોય છે વળી આપ્તા નાના પાનની ઠોરપર સૂક્ષ્મ ઠાગરી જોવામા આવે છે એના પાનને આઇગ્વાસમા જોવાથી તેમા તેલના બિંદુઓ-ઓઇલ ગ્વે ડઝ દેખાય છે એના છોડવામા લીલાશ લેતા પીળા રંગના સૂક્ષ્મ કુલો શાખાઓના છેડે આવે છે એ કુલની પાંખડીઓની ઠોર પર સુંદર સૂક્ષ્મ જાલર હોય છે, એ કુચમા ત્રણથી પાંચ કુચીયું અણીવાળુ લીલા રંગનુ એક સૂક્ષ્મ ફળ વચ્ચોવચ્ચ એક પડથી પર જોડેડુ હોય છે

સત્તાબના છોડવા તેના ખીજ વાવવાથી યાજ છે, એટલુજ નહીં પણ ચોમાસે તેના પાન કુટી ડાળીઓના ચારથી છ ઇંચના કટકા ઠરી કુડા કે ક્યારામા વાવી દેવાથી પણ તેના રોપા થઇ શકે છે, આપણે ત્યાં બગીચા એમા તેનું વાવેતર થતું જોરામાં આવે છે,

અને તેનો ઉપયોગ ખાણકોની ભગણી ઉપર થતો હોવાનું જણાય છે

પ્રાતિય નામો — સ સર્પદ્રશ, પીત પુષ્પા, શુભ્ર પત્રા, વિષમિકા, દુર્વ પત્રા ત્રિકાણ ખીજ, વિશ્વના હિંદી-સિતાળ, ઇસ્પદ, અસ્પદ હરમલ, હુરમલ, ઇસ્પદ લાહોરી, લાહોરી હરમલ બ - ઇસ્પ, ઇસ્પદ પ - હુરમલ, ઇસ્વ દ લાહોરી, લાહોરી હુરમલ સિંધ - હુરમલ, ઇસ્વન્દ લાહોરી, લાહોરી હરમલ મ - સતાય દર મલ ચ - સતાળ, ઇસ્પન, ઇસ્પન, હુરમોરા તા - સ્પિમર્ધ અરણ દી, વિરતી, શિમર્ધ, અજહા વનર્ધ વિરર્ધ તે - સિમા ગોરાન્તી વિદુવ મા રપેલ અનર્ધ વેલિયુ સ્પદ સ્પોંગ ઇસ્પથન દ - ચિલામતી મહે ની વિલામતી ઇસ્વ દ મુ - હુરમલ પગ્મોરા પુરમોરા, ઇસ્પન્દ ફા - ઇસ્પન્દ અરણન્દ અસ્પન્દ અ - હરમલ હુરમલ, હુમલ અ - Common Rue કૌમન ર લે - પેગા નમ હરમલ

ગુણ અને ઉપયોગ — દીપન વાયુ નાશક ઉત્તેજક, કૃમિજ, સ્વેદન, સક્રાંત વિકાસ પ્રતિબદ્ધ, મજ્જા તત્તુઓને ઉત્તેજક, મૂત્રલ અને આત્મવજનક છે તે લગાડવાથી કે પેટમા ખાવાથી હાહનનક જણાય છે તેના તેલનો ઉપયોગ કરવાથી નાડીની ગતી વધી જાય છે પરંતુ કળાણ થતી જાય છે સૂક્ષ્મ પાનનો ફાટ આપ્યા પછી નાડીની ગતિ ઘટવા લાગે છે મોટી માત્રા આપવાથી નાડી ફીણ થાય છે તેની ઉત્તેજક ક્રિયા મજ્જા તત્તુઓ તેમજ ગર્ભાશય પર ધાય છે વિચાર

કરનાની શક્તિ વધે છે, અગભાંને આપવાથી પેટાળ વારવાર થયા કરે છે અને કમ્બર દુબે છે અને ગભાંધવ નીચે આવતું બળ છે વિશેષ કિંવમ એવન કરાવવાથી વેળ આવી ગભાંપાત ઘર્ષ બળ છે, જેથી સગભાં સ્ત્રીઓને આ ઔષધનો ઉપયોગ પીવા તરીકે કરવો હાનિકારક છે

તેનું સુક્ર પચાગ ઉપયોગમાં લેવાય તો વધારે શુભકારી છે સુક્ર પચાગ લાળો વખત પહતર ગેટાથી તેના ઔષધી ગુણો ઓછા થતા બળ છે મોટી માત્રામાં ઝેરી અને ગભાં પાતક છે તેની અસર જ્ઞાનતુઓ પર થતી હોવાથી હિસ્ટીરીઆ, આયર્ષી, સનેપાત નિગે રેમા તેના ઉપયોગ થાય છે તેમજ શ્વાસ નલિકા પર તે અસર કરતો હોવાથી બચ્ચાની સસણી શ્વેદનમાં થયેલો કરનો ભરાવો, સ્ત્રી ખામી વગેરે મટાડે છે, જઠર ઉપર ઉત્તેજક અસર કરતો હોઈ ચૂક, ઉંચ વાયુ વગેરેને કાયદાકારક છે સ્ત્રીઓના કમ્બરના દુખાના માટે ચુરોપમાં જૂના વખતથી તે વપરાય છે, તે હૃદયની ગતિને વધારે છે, પશુ હૃદયની વધારે પહતી ગતિથી પીઠાતાઓ માટે તેનો ઉપયોગ કરવો નહીં તેની આ બધી અસર તેમાં રહેલા ઉદ્વન તેલને લીધે છે, તેથી તેનો ખડું ઉપયોગ ન કરતા કાઠ કે તાલે રશ વાપરવો ઠીક છે છોડને તરકે સૂકવવાથી તેલ ઉડી બળ છે, જેથી તેને સૂકવી ઉપયોગમાં લેવો હોય તો છાયામાં રાખી સૂકવવો તેના પાન વાટીને ચામડી ઉપર ચોપડવાથી ફેણા ઉઠે છે જેથી તેને તેલમાં કે બીજી રીતે મલમ જતાવી ઉપયોગ

કરવાથી ફેણા ઉડતા નથી આ છોડની વાસ ધી માખીઓ અને અન્ન / તુઓ પણ નાશ લાય છે

તેલ -તાલ પાનમાંથી વધુ અને બીજ અગોમાંથી ઓછુ વચાળયુક્ત વચદ્વારા ઉદ્વન તેલ મળે છે તે ઉપરના તમામ રોગો માટે શુભકારી હોવાનું મનાય છે યાચસો રતલ તાલ છોડમાંથી એક રતલ તેલ મળે છે

રા યુ (છીડને તેલનું) ૧-૪ Caprylic Plagonic Caprylic Oenanthisys એસિડો, ૫ Rutin પીથુ, પારકરક, પાસાદાર તત્વ તેજ વાસ અસરમગ્ન છે, ૬ લીથુ ઉદ્વન તેલ, ૭ Chlorophyll, ૮ Albumin, ૯ Mucilona ૧ ચુર, ૧૧ કડ્ડુ સત્વ, ૧૨ Peculiar Vegetoanimal matter ૧૦ રટાચ

ઉપરના તમામ તત્વો ઉપરાત લાલ (Turkey red) નજદગ્ય છે

યુનાની મતે શુભકારી —પહેલા દર જાતમાં ગરમ અને બીજામાં રૂક્ષ, આત્મિક વાયુ નાશક, જલદર, પાડું, શ્વાસ, શુન્મ, અપ્રમાર અને સપૂર્ણ શિત રોગોમાં શુભ કારી, આર્તવ પ્રવર્તક, રૂધિર શોષક, ઓજ પ્રદ, આમવાતને કાયદાકારક, આર્તવ, શિર પીઠાજનક અને ઉચ્ચ પ્રકૃતિવાળાને હાનિ કારક છે

યુનાનીમાં ખાસ કરીને ઔષધના કાગમાં જાના બીજનો ઉપયોગ વધારે કરતા હોવાનું જણાય છે કેમકે પચાગની અપેક્ષા બીજ વધારે પ્રભાવશાળી મનાય છે, અને તેના

પ્રતિનિધિ તરીકે અજવાઈત અને મૂળાના બીજનો ઉપયોગ કરે છે તેની માત્રા ૧થી ૩ માસા છે

માના — સૂકા પાનનું ચૂર્ણ ૧૦ ગ્રેન થી ૩૦ ગ્રેન સુધી તેલ ૧ થી ૪ ટીપા પાનનો ક્વચરસ ૩૦ થી ૬૦ ટીપા, આ પ્રમાણે મોટી ઉંમરવાળા માટે છે બચ્ચાઓ માટે ઉંમરના પ્રમાણમા આપી શકાય છે

પ્રયોગો—સસણી-વરાધ-સતાળના પાન ત્રણ, અરણીના પાન ત્રણ, અરડુંસાના પાન ત્રણ, કાળાંમરી દાણો ૧, જરા પાણીમા લલી રસ ઠાઠવો તેમાથી ૧૦-૧૦ ટીપા દરોજ સવારે અને માં? થોડા પાણીમા મેળવી આપવાથી ક્ષયદો ધાય છે નાની ઉંમરના બાળકને ૧ થી ૨ ટીપાં દ્રઘમ મેળવી પાવા અથવા બાળાગોળીનો ઘસારો આપવી વખતે સતાળના ૩ પાંદડા ગોળી સાથે ઘસી તે પાવું સતાળના પાંદડાનો રસ અને બાળચીનો એકત્ર કરી મધ મેળવી ચટાઈવું સતા પાંદડાનો રસ એક ભાગ અને તેલ બે ભાગ મેળવી છાતીએ માલીસ કરવું ક્ષયદો કારક છે

બાળકોની ખાસી ઉંટાટીયામા સતાળનો રસ, કુંલાવેલ કટકડી અને હિંગ મેળવી મધ સાથે અપાય છે બાળકોની આંચકીમા ગોરોચનને સતાળના પાનના રસ સાથે અપાય છે તેમજ બાળકોને સળેખમમા તેના પાનની ધૂણી આપે છે તેમજ તેનાં તાજ પાન ચોળી તેનો રસ તેલ સાથે મેળવી હાથ પગના નખો ઉપર ચોપડે છે તેના પાચથી દશ પાન વાટીને માતાના ધાવણમા મેળવી

પાવાથી શરીર દુર થાય છે સતાળના છોડનો કટકો અથવા પાન ઘોઢિયે બાધી રાખવાથી પશુ ક્ષયદો થતો હોવાનું જણાય છે કેટલીક વખતે છોડરાઓના સૂવાના ચોરડામાં સતાળના છોડવાનું કુકું રાખે છે કે જેથી આસપાસની હવા સુધરી છોકરાના આસો આસમા જવાથી પશુ સારી અસર કરે છે

તેના સુકા પાનની ગોળમા ગોળી કરી અજીર્ણવાળાને અપાય છે

સઠતા ધારો—૨ તોલા સતાળના પચાગ, વિહારીક ૬ પ તોલા, રસ કપૂર ૦ તોલા તે બધાને પીસી લુગદી બનાવી ૧૦ તોલા તલના તેવમા પકાવી બાદ તેને ગાત્રી લઈ જખમ ઉપર દ્રેસી । કરવાથી ક્ષયદો ધાય છે

વાજકરણુ યોગ-(૧) સતાળનું પચાગ, ખસખસ, માલકાકણા, લર્વીંગ, એલની, ખુરાસાની, અજમો, વિહારીક ૬, આમળા, હરદે બહેડા, બધા સરખે ભાગે લઈ ચૂણ કરવું તેમા ટેસર બધાથી દશમે ભાગે નાખવું બાદ મધમા લલી લેવો તૈયાર કરી ચણીઆ બોર બરાબર ગોળીઓ બનાવવી

માના —બે ગોળી દ્રઘ સાથે સવાર સાજ જમ્યા બાદ આપવી

૨ પાચ તોલા સતાળના પચાગ અને બે તોલા ખસખસ, બે તોલા કાળા તલનું તેલ એકત્ર ચૂર્ણ કરી ગોળ સાથે લલી બોર જેવડી ગોળીઓ બનાવવી સૂની વખતે એકથી બે ગોળી દ્રઘ માથે લેવી

દર્દનાશક તેલ —સરસવના પાન તોલા ૧૦, ધતુરાના પાન તોલા ૧ સતાળના પાન

તોલા ૫, નગોડના પાન તોલા ૫, મેદા લકડી તોલા ૫, સુક તોલા ૫, અજમે તોલા ૫, વજ તોલા ૫, વછનાગ તોલા ૨૫, ઝેર કોચલા તોલા ૨૫, સિધાહુલુ તોલા ૫, તલનુ તેલ તોલા ૧૨૦, આ ચીજો લઈ રાખવી પ્રથમ એક લોઢાની કસાઈ લઈ તેમા તેલ નાખી ગરમ કરવું બાદ ઉપર ખતાવેલ ચીજોને કુટી તેને પાણીમા પાટી ચટણી જેવું કરી તે ચટણી બંધે ત્રણત્રણ તોલા લઈ તેલ મા નાખતા જલું, ધીમેધીમે તે તેલમા તળાઈ બન્ય અને તેલમા હવાની સુગંધ આવી બન્ય અને તેલનો રંગ લીલો થઈ બન્ય ત્યારે ઉતાડી લેવું તેને ગાળી તેમાં કપૂર તોલા ૫ ને સ્વિગીટ રેકડીકાઈડ તોલા ૫ સથે લી ને તલન બારીક ચૂર્ણ કરી મૂકાઈ ગયેથી તે

ચૂર્ણને ઠંડા થયેલા તેલમા મેળવી બાટની બરી લેવી

ઉપયોગ—વાયુથી શરીર જવાઈ ગયું હોય મૂં મારથી શરીરના કોઈપણ ભાગપર હુ ખાવો થતો હોય ત્યારે આ તેલનો માલિશ કરવાથી ફાયદો થાય છે આ તેલ માલિશ કર્યા બાદ માલિશ કરનારે પોતાના હાથ સાબુ વતી ખુબ ધોઈ સાફ કરવા અને બાટ લીને સલાળ પૂર્વક કળાટમા રાખવી બુલધી કોઈ અદુશ્વર ઉપયોગ માટે ન લીએ તેવી સુચનાની ચિહ્ન લગાડવી કે આ તેલ ઝેરી છે અદુશ્વર ઉપયોગ માટે લેવું નહીં

સિતાબના પમાગથી કેટલાક વેપારી હિંગબોલ બરમ, અને શખ બરમ, બનાવી ઉપયોગ કરતા હોવાનું જણાય છે

સાર સચિત

(૧) જેડીમધના ઉપયોગ વિષે—જેડી મધનો આયુર્વેદમા ઘણોજ ઉપયોગ થાય છે યાસ્ત્રાત્મ જગતમા તેનો ઉપયોગ ઔષધમા સ્વાદ લાવવા, ગોળીઓ બનાવવા તેમજ દુક્કનાશક મિઠ્ઠાચર બનાવવામા થતો હતો હવે તેઓનું ધ્યાન તેના બીજા રાગનાશક ગુણો તરફ વળ્યું છે જેડીમધનો ઉપયોગ પેપ્ટીક અસરમાં હોજરીનાં ચાહામા તદ્દનતા પૂર્વક કરવાનો એક પ્રયોગ, ૨૦ ડોઝ એક ઈ રીવમ્ યુનીવર્સીટી કવીનીક નેધરલેન્ડના વૈજ્ઞાનિકે કર્યો છે જેડીમધના શીંગનો (એક્ષ્ટ્રેક્ટ)નો ઉપયોગ તેણે કર્યો હતો જેડીમધની હોજરીના ચાહા ઉપર સારી અસર થશે એમ માનીને તેના પ્રયોગે શરૂ કર્યા

બધા દરદીઓને અગાઉ બીજી દવાઓથી ઉપચાર થયો હતો જેડીમધના ઉપચાર વખતે બીજી કોઈ દવાઓ આપવામાં આવી ન હતી પરંતુ કઈ પળાવી ન હતી જેડીમધનો શીરો રાત્ર ૧૦૦ ગ્રામ અને પાણી ૫૦ ગ્રામ મેળવી દિવસમા ત્રણ વાર અપાયું હતું. આ પ્રમાણે બુખરો પેટે દવા અપાતી હતી આ દવાથી પરિણામ ઘણું સારૂ આગ્યું ઘણા ખગ દરદીઓમા હોજરીનું ચાહુ એકસ રેથી ડેખાતું બધ થયું પેગનો દુખાવો બધ થયો આ પ્રમાણે ૪૫ દરદીને દવા આપી જે દરદીઓને દવા આપી તેમા ૧૭ને હોજરીનું ચાહુ મટી ગયું ૨૦ને કઈં જોણુ થયું અને ૮ દરદીને કઈં અસર ન થઈ આ બારી

રહેલા ૨૮ દરદીને ફગીલી દવા આપતા ૧૧ને મટી મધુ ૧૭ને કંઈ ફે ફાર ન થયો ત્રીજી વાર એ ૨૮ દરદીને આપ્યું અને તેને સંપૂર્ણ મટી ગયું આ અંગે પ્રાણીઓ ઉપર વિશેષ પ્રયોગો કરતા જણાયું હતું કે જેઠીમધના ગીરાથી હોજરીના ચાદા ઉપર જે અમર થાય છે તેનું કારણ એ છે કે તે હોજરીની વિવાલનું હલનચલન ઓછું કરી દે છે અને એ રીતે તે ભાગને આરામ મળવાથી વધુ સાફ રક્તનું પરિવ્રમણ ત્યાં થાય છે અને તેથી હોજરીનું ચાદુ જલદી ફગાઈ જાય છે

આ પ્રયોગ દરમિયાન કેટલાક દરદીને કંઈક દાંથેપગે શોથના ઉપદ્રવ પણ જણાયા હતા હૃદય અને મૂત્રપીંડના ઉપદ્રવો કંઈ જણાયા ન હતા આ બધા દરદીઓને યોગ્ય જ દિવસમાં વજન વધતું હતું અને સાધારણ લોહીનું જલાણું પણ વધતું શોથ (Oedema) જણાતા જેઠીમધના શીરાની માત્રા ઓછી કરવામાં આવતી એ રોજની માત્રા ૧૦ ગ્રામથી ૩૦ ગ્રામ સુધીની કરવામાં આવે તો શોથ જતો રહે છે કેટલાક દરદીમાં થોડી માત્રાથી પણ શોથ જણાતો હતો જેઠીમધના શીરામાં એવું કયું તત્ત્વ છે જે શોથ પેદા કરે છે તે જાણવા માટે તે વૈજ્ઞાનિકે કેટલાક પ્રયોગો કર્યા અને ચૂંચ અને ઉગાળેા શોથ પેદા કરનાર છે જેઠીમધના શીરામાંથી પ્રોટેઇન કાઢી નાખી તે હોજરીના ચાદાવાળા દરદીને આપતા તેનું દાઢી લોહીનામ વજન થોડા દિવસમાં વધ્યું અને શોથ પણ થયો દશ દરદીઓને રક્ત ગ્લીસરીડીનીક એસીડ જ આપવામાં આવ્યો (જે જેઠીમધના શીરામાં હોય છે) હતો

શાજની એ આમની માત્રામાં તે આપ્યો તેનાથી બે દરદીને મોત્યે અને પગે સોજા આયા, તેમનું વજન વધ્યું પણ તેઓએ માથાના દુખાવાની ફરિયાદ કરી આ ઉપર થી સાળીત થયું કે જેઠીમધના શીરામાં બે પ્રકારના તત્ત્વો છે જે ઓષધી ગુણધર્મની દૃષ્ટિએ ભિન્ન છે (Pharmacological tariffent) એમાં એક પદાર્થ એવો છે કે જે હોજરીના ચાદાને ફગાવવામાં મદદ કરે છે અને બીજો શોથ પેદા કરે છે

(લેખ ના મૂળ લેખ ઉપરથી તારીખે)

જેઠીમધ ઉપર ત્યાર પછી બીજા અનેક વૈજ્ઞાનિકોએ કામ કર્યું છે અને તેઓએ તેનો બીજો ગુણ અભિધાન જ એ શોથ હર Anti inflammatory effect માટે ઉપયોગી છે એમ સિદ્ધ કર્યું છે આ અંગેનો એક વિસ્તૃત લેખ ફામ મી એ ડ ફાર્માકોલોજીના એક્કટોબર અને નવેબર ૧૯૫૮ના અંકમાં પ્રસિદ્ધ થયો છે આયુર્વેદમાં સઘસનમાં વે નાહુ અને રોપણ ગુણ માટે જેઠીમધનો ઉપયોગ વૃદ્ધત્વમાં વિશેષ છે

(તત્રી આ વિ)

(૨)

ચીનમાં પરપરાગત વૈદકીય પદ્ધતિના મુતકરથાનનો અયાસ

[પશ્ચિમી જ્ઞાની તમીજી તાલીમ પામેલા આપણા ડૉક્ટરો જ્યારે આયુર્વે ની સદતર અવગણના કરી રહ્યા છે ત્યારે પ્રજાસત્તાક ચીનના ડૉક્ટરો ત્યાંના પરપરાગત વૈદકશાસ્ત્રમાં દિલચસ્પી લઈ એ જ્ઞાનનો પોતાના પાશ્ચાત્ય તમીજી જ્ઞાન સાથે સમન્વય સાધી રહ્યા છે ત્યાંની સરકાર પણ પરપરાગત વૈદકીય સંશોધનના કામમાં રસ લઈ રહી છે પરપરાગત

વૈદ્યાશ્રમના પુનઃયાત્ર માટે નીનમાં થઈ રહેલા
૨૫ મેની આ વિષમાં કાળી કાગવવામાં આવી છે
જનરલના મુખે તા ૨૬-૧૨-૫૨ન]
એક લેખ ઉપરથી)

ચીનના પ્રાચીન વૈદક યાત્રાનો છે હા
થોડા વર્ષો દરમિયાન, ચીનના ઘણા પ્રાંતોમાં
નોંધપાત્ર વ્યવહાર વિકાસ થયો છે ચીનની
સરકારે આ પરપરાગત ચીની વૈદકશાસ્ત્ર
અંગે આદેશી નીતિ અનુસાર વીવીધ વૈદકીય
સંસ્થાઓએ લીધેલાં પગલાંને આ આભારી
છે અનુભવથી એ જણાયું છે કે આ પ્રાચીન
વૈદકશાસ્ત્ર ઘણા રોગોના નીવારણમાં અસર
કારક પુરવાર થયું છે

પશ્ચિમી વૈદક અને ચીની વૈદકમાં પાર
બત એવા ઠોકરોએ આ પ્રાચીન શાસ્ત્રના
ઉદ્ભવ થોડા વર્ષોમાં કરેલા સચુત્ત આગરણ
અને અખતરાએ સાબીતી આપી છે કે સગ
વડ, કસ્ટસર તેમજ અસરકારકપણામાં પશ્ચિમી
વૈદક કરતાં ચીની વૈદકની વધુ સરસાર્થ છે
ચીની ઔષધીઓ આનંદના, હોળીના
અદસરો, મુનાશયની પથરી, કાપ, શીતજ્વર,
પાકુ રોગ, એપેન્ડાઇટીસ, બીજા ઈલાકી
રોગો મટાડી શકે છે આખા ચીનમાં હવે
૧૩ હેલ્થે ચીની ઔષધીશાસ્ત્ર બહુવે છે
તે ઉપરાંત સેક્ટો નાની-મોટી સંસ્થાઓ
પણ એ બહુવે છે ચીની વૈદકશાસ્ત્રની ઔષ
ધીઓનો ઉપયોગ કરતી ૩૦૦ હોસ્પિટલો
અને અનેક હવાખાનાઓ પણ છે

ચીનના આરોગ્ય પ્રધાનપાતાએ નક્કી
કરેલા અભ્યાસક્રમ પ્રમાણે પ્રાચીન ચીની
વૈદકશાસ્ત્ર એના સિદ્ધાંતો અને આચાર

અંગેના અભ્યાસ કરવામાં ત્રણનો જેટલા
પશ્ચિમી તાલીમ પામેલા ઠોકરોએ પોત
પોતાનો આખો સમય આપ્યો છે

સમગ્ર ચીનમાં રથે રથે ચલાવાતા દુકા
નાના અભ્યાસક્રમોએ પશ્ચિમી વૈદક શાસ્ત્રના
ધોરણે જણેલા હવે ઠોકરોને ચીની વૈદક
શાસ્ત્રની પદ્ધતિના અભ્યાસનો મોકો આપ્યો
છે જેટલા રથોએ પશ્ચિમી પ્રધા બહુતા
જુવાનો ચીની વૈદકોના હાથ હેઠળ કામ કરીને
ચીની વૈદક શાસ્ત્રની બાજુમાં પ્રાપ્ત કરી ગયા
છે આવા લગભગ ૬૪ હજાર ઉમેદવારો
પુરપર ચીની વૈદકોના હાથ નીચે તાલીમ
લઈ રહ્યા છે

પેડીંગમાની ચીની વૈદક સંશોધન નકા
કરી તેમજ આવીજ બીજી સંશોધન સંસ્થાઓ
ચીની ઔષધીઓ અને તેની રોગો પરની
અસર અંગે સંશોધન કરી રહ્યા છે જેવાકે
ચીની વૈદકશાસ્ત્રના પ્રાચીન ગ્રંથોનું આધુનિક
ચીની ભાષામાં ભાષાંતર કરી ગયા છે

સર્વદગ-નિષ્ણાત

વૈદકની ચીની પરપરામાં પાગલ લોકોમાં
ગાંધીય મુઝ અને કાર્ય-ઉત્સાહ વધ્યો છે
અને તેથી તેઓ જાતીલ રોગોના નવા છુની
ઔષધીઓ અને પ્રયોગોની રીતનું પણ
પરપરાથી બાજવેલું રહસ્ય તેમજ વૈદકના
પ્રાચીન ગ્રંથો બહુર ઉપયોગ નાજે આપી
રહ્યા છે ઔષધીના રહસ્યોમાંથી એક છે
ઇસાફી છપલ કેન્સરને (ગાંધી) મટાડવાનું
રહસ્ય એ ઔષધી અને એના ડોઝની રીતે
એરી ઠકા જેટલા દિસાઓમાં પોતાની
અસરકારકતા પુરવાર કરી છે એરી સપ્તથના

ઉપચારમાં ચીતેહ-શેઠ નામનો એક માનવી અત્યંત નિષ્ણાત છે. ચીનની મુક્તિ પહેલાં એ લગભગ બિખારીની અવસ્થામાં હતો. પણ રુક્ષિ પછી એણે સ્વદેશના ઉપચારનું, પોતાના કુટુંબમાં વશપરપરાગત ઉતરી આવેલું રહસ્ય છતું કયું અને એ ઉપચાર હવે આશ્ચર્યજનક રીતે અસરકારક પુરવાર થયો છે.

ચીની વૈદ્યો કોઈ પણ શસ્ત્રક્રીયા વીના એપે ડીઆઈડીસનો સફળ ઉપચાર કરે છે તેમજ સોજા-સડા (નેશ્રેન)ના શરીર અવયવોને વાઢકાપ વીના મટાડે છે. હાડકાના તરડ કે તુટેલા હાડકાને એક પ્રકારની ડાળ ખીઓ વડે પૂવ વન કરી દે છે તેઓ મરવીના બચ્ચાઓની ચામડી માનવદેહમાં જરૂર પડે થીમડા તરીકે ચોટાડી શકે છે. આ બધી બાબતોમાં ચીની વૈદ્યશાસ્ત્રે શરીરશાસ્ત્ર અને રોગોપચારના સંશોધનના અવનવાં ક્ષેત્રો ઉઘાડ્યાં છે.

પ્રાચીન ચીની વૈદ્યશાસ્ત્રના સર્વોત્તમ પરીણામો હોપેઇ પ્રાંતમાં આવ્યા છે.

ચીની વૈદ્યના આધારે ચાલતી અનેક હોસ્પીટલો અને હવાખાના સ્થપાયા છે અને સરકારી વૈદ્યીય સંસ્થાઓમાં આશરે સાઠ ત્રીશ હજાર ચીની વૈદ્યક વિદ્યાના ડોક્ટરો મામ કરી રહ્યા છે. વૈદ્યીય શિક્ષણ અને સંશોધનની ભેરાર જુએશ આરભાઈ છે અને પ્રાચીન વૈદ્યક શીખવતી અનેક સંસ્થાઓ સ્થપાઈ છે. ચીની વૈદ્યક વિજ્ઞાન વૈદ્યોની સંખ્યા ૧૯૫૪માં ત્રીશ હજારની હતી તે વધીને હાલમાં ૪૭ હજારની થઈ છે.

આ પ્રયત્નો ઉપરાંત ચીની વૈદ્યોના સંશોધનની ૨૨૦૦ સંસ્થાઓ સ્થાપવામાં આવી છે અને દશ હજાર સંશોધકો સંશોધન કાર્ય કરી રહ્યા છે. આ સંશોધન સંસ્થાઓ પ્રાંતભરમાં વહેંચાઈ ગઈ છે. ઘણી તો જુ ગામડાંઓમાં પણ કામ કરે છે.

પરપરાગત ચીની વૈદ્યક અંગેની રાષ્ટ્રીય પરિષદ થોડા વખત પહેલાં મળી હતી તેમાં વૈદ્યકની બંને પ્રણાલિકાઓના દાક્તરો, વૈદ્યો અને નિષ્ણાતો એકઠા થયા હતા. એમાં જે નિષ્ણાઓ લેવામાં આવ્યા હતા, તેમાં મુખ્ય નિષ્ણાઓ આ હતા.

પરપરાગત ચીની વૈદ્યક પ્રત્યે પશ્ચિમી પદ્ધતિ અનુસરનારા ડોક્ટરોએ વધુ ને વધુ લક્ષ આપ્યું.

ચીની વૈદ્યક અને ઔષધો અંગેનું સંશોધન કાર્ય વધારવું અને ઔષધીય છોડો વધુ મોટા પ્રમાણમાં ઉગાડવાની જુમેશ વેગીની બનાવવી.

પરિષદે કરાવું હતું કે સૌથી પહેલાં તે પશ્ચિમમાં તાવીમ પામેલા ડોક્ટરોએ ચીની વૈદ્યક પાસેથી ચીની વૈદ્યકનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ એવી સામુદ્ધિક જુમેશ જગાવવી. પશ્ચિમમાં તાવીમ પામેલા ડોક્ટરો ચીની વૈદ્યકનો સપુણ અભ્યાસ કરી શકે જોઈવા માટે તમામ પ્રાંતોમાં અને સ્વાયત વીલા ગોમાં વૈદ્યક અભ્યાસકર્મો શરૂ કરવા આ અભ્યાસકર્મો જે કે ત્રણ વષના રાખવા અને એ દરમ્યાન ડોક્ટરોએ પશ્ચિમી અને ચીની વૈદ્યક પદ્ધતિઓનું સારી પેઠે જ્ઞાન મેળવી લેવું.

ચીની તળીળી વિજ્ઞાનમાં સશોધન કામ કરવામાં આ રીત આવીરૂપ બની રહેશે

તળીળીના અને પરિચારિકા વિભાગોના તમામ કર્મચારીઓએ આગામી બે કે ત્રણ વર્ષમાં ચીની વૈદકની વિવિધ પદ્ધતિઓનું જ્ઞાન મેળવી લેવું જરૂર પડશે જેથી તેઓ રોગ પ્રતિબંધક અને સારવારની કલામાં પણ નિપુણતા બની શકે

સદૃશ પરિષદે વળી ચીની વૈદક અને ઔષધોના ખજાનાની સપુર્ણ શોધ ચલાવવાનો પણ અનુરોધ કયો હતો, જેથી લોકોના મેલેરીયા, હુકમ, ફીલેરીઆસીઝ, કે સર, હાઇબરિસ, હાઇબ આદિ રોગો નીવારવા કે તે દુર કરવામાં તેની સહાય મળી રહે પરિષદે વળી ચીની વૈદક અને ચીની

ઔષધોને ઉતારી પાઠવાની અથવા તેમને નીરૂપયોગી કરાવવાની તમામ ભતની મનોવૃત્તિની ટીકા પણ કરી હતી

(૩) આપણું હૃદય—હૃદયની આકૃતિ ફેરીના જેવી કે ઉધાકમળ જેવી છે તેનું કદ માણસની બધાં સુકીના જેટલું છે વજન લગભગ ૧ શેર જેટલું છે શી કરતા પુરુષના હૃદયનું વજન જરાક વધારે હોય છે ૩૦ થી ૫૦ વર્ષ દરમિયાન અને ઘણું કરીને બેતાલીસ વર્ષ પછી હૃદયરોગની ફરિયાદ વધારે બેવામાં આવે છે, છઠ્ઠી દરમિયાન બે લાખ ૮૦ લોકો ફરવે છે ૬૨૦૦૦ લાખી નસમાં આ લોકો મુસાફરી કરે છે આવી લાખી નસ પૃથ્વીની અડી વખત પ્રદક્ષિણા કરી શકે છે

વિજ્ઞાનની ખેતિ.

તત્ત્વોદ્યાનેથી—

અમુક ઔષધ આયુર્વેદીક જ છે અને અમુક એલોપથીક જ કહેવાય અથવા આયુર્વેદીક વૈદ્યો દેશી હવા જ વાપરી શકે અને એલોપથીક ઔષધોને અડકી પણ ન શકે એવા વિચારોએ એક મહાન કલહનું રૂપ ધારણ કર્યું છે જિનપ્રતિજિન આ કલહ વધતો જાય છે ચિકિત્સા ક્ષેત્ર પુરતોજ આ કલહ મર્યાદિત ન રહેતા રાજદ્વારે પણ સૌ કોઈ અધિકૃત ચેષ્ટાઓ કરી રહ્યા છે એલોપથીક રાજમાન્ય હોવાથી તેના અધિકારીઓ આયુર્વેદીક વિજ્ઞાનને ઉતારી પાઠવા માટે ચક્રમ એટલા બધાજ પ્રયત્નો કરી

રહ્યા છે જ્યારે આયુર્વેદના વૃદ્ધ વૈદ્યો પોતાની છુદ્ધિ અનુસાર તેનો જવાબ આપી રહ્યા છે પણ—

આ કલહનો હવે અત્યંત આવેલો જરૂરી છે આ કલહને લીધે ઔષધો યનાવવાના ક્ષેત્રથી માંડીને રોગાનિ ન, ચિકિત્સા, આયુર્વેદીક વ્યવસ્થા, આયુર્વેદીક અભ્યાસનું વગેરે ઉપર પણ તેની અસર પડી રહી છે થોડાક સમય અગાઉ અમૃતસરથી પ્રકાશિત આયુર્વેદ વિજ્ઞાનના આગ્રહ ૧૬૫૮ના અકમાં જણાવ્યા પ્રમાણે “ધનન્તરી કાપોલય વિજયગઢમાં એક દિવસ દૂગ ઇસ્પેક્ટર સાહેબ આવી

મધ્ય અને તેમણે ત્યાંની ઔષધીઓનું એકીકરણ કર્યું નેત્રર્જીદુ અને મોના છાતાની દવા ઓતુ મીલ કરવામા આવ્યું અને તેને લખનોની સરકારી પ્રયોગશાળામા એના લીસીસ માટે મોકલવામા આયુ ત્યાથી રીપોર્ટ આવ્યો કે આ નેત્રર્જીદુમા એકી ક્લેર્વીંગ વિગ્રમાન છે હૂમ ધ રપેક્ટરે ધ વતરી કાયોલયના વેધરાજ દેવીશરણ ગગ ઉપર કેસ માંડયો વેધરાજે કોના નજીવું કે નેત્રર્જીદુમા કોઈ એલોપથીક દવાતુ નિમ્નલ્લ નથી આ શુદ્ધ આયુર્વેદીક દવા છે અને કોર્ટમા ન્યાયાધીશ સમક્ષ તે સાબીત કરવા માટે રસવતી, ફટકડી અને અક્ષીલ મગાવી તેને શુલાખજગમા છુટી શીરીમા ભરી દીધુ અને આ નમુનો યાયાધીશ સમક્ષ સીવ કરી બગાડના નમુના સાથે સરકારી વનરપતિ પ્રયોગશાળા કનકતામા એનાનીમીસ માટે મોકલવામા આવ્યો ત્યાથી રીપોર્ટ આયો ત્યારે માલુમ પડ્યું કે બને નમુના એકજ સરખા છે અને બનેમા એકીક્લેર્વીંગ છે પરતુ વિદ્વાન ન્યાયાધીશે જણાવ્યું કે મજ દુર વેધે બદાલત સમક્ષ આ ઔષધોમા કોઈપણ એલોપથી ઔષધ નથી એમ પ્રયોગ કરી સાબીત કરી બતાવ્યું છે એટલે ક્લેર્વીંગ કે પ્રમાણમ્ એ ન્યાયે એને છોડી મુકવા અને સરકારી રીપોર્ટને પ્રમાણીત આવ્યો નહીં ” આવા તો અનેક દાખલા ઔષધ નિમોલુના ક્ષેત્રમા રોજબરોજ બનતા હોય છે, હમ કટ્ટોલના નામે આયુર્વેદીક ઔષધો ઉપર પ્રહાર કરવાની હૂમ એ હ મેજીક રેમેડીના કાયદાના નામે આયુર્વેદિક ઔષધોનો તથા આયુર્વેદિક

વિજ્ઞાનના સાહિત્યનો પ્રચાર થોડા અઠકાવ વાની અને મધ નિષેધ કાયદાને લીધે તથા ટેમલે, એ હ મેડીમીનલ પ્રીપરેશન એક્ટ અન્વયે આસવો અને અક્ષીલ, બાગ વગેરે દ્રવ્યોનો આયુર્વેદિક ચિકિત્સામા ઉપયોગ થતો અટકાવવાની મેડી મુરાદ ટેટલીક હિત ધરાવતી વ્યક્તિઓ કરી રહી છે આ પ્રમાણે આયુર્વેદિક ચિકિત્સા ક્ષેત્રમા વેગોને ચિકિત્સા મા સુરકેની ઉસી થાય, આયુર્વે નો પ્રચાર એછો થાય, હોકા આયુર્વેદનો ઓઠો લાભ ઉઠાવે કે જેથી તેનો વિગ્રાસ થતા અટકી જાય આ માટેની યવસ્થિત યોજના થઈ રહી છે

આટલેથી જ ન અઠકાવ આયુર્વેદિક ચિકિત્સાના ક્ષેત્રમા રજીસ્ટર્ડ મેડીકલ પ્રેક્ટીશનર કોને કહેવાય તેની નવેસરની વ્યાખ્યા બનાવવાતુ મેન્ટ્રલ કાઉન્સિલ ઓફ હેલ્થના વિદ્વાન બિરાદરો ની રહ્યા હોય એમ જણાય છે ગઈ બા યુઆરી ૧૯૫૮મા બેંગલોરમા મળેલી કે સરકાર નિર્વાચિત મેન્ટ્રલ કાઉન્સિલ ઓફ હેલ્થને ૧૩ નબરનો ઠરાવ જણાવે છે કે - The Central Council of Health recommends that the definition of Registered Medical Practitioner for the purpose of the Drugs Rules 1945 should be as under —

Registered medical Practitioner means a person who holds a qualification granted by an authority specified or notified under Section 3 to the Indian Medical Degrees

Act 1916 (VII of 1916) or in the Schedul to the Indian Medical Council Act 1933 (XXVII of 1933) or is registered under the dentist Act 1948'

કરાવના બાવાથ' એમ થાય છે કે આ કાઉન્સિલની બલામણુ એમ છે કે ડૂગ્સ એક્ટ ના નિયમોને લાગે વળગે છે, ત્યાં લગી રજીસ્ટર્ડ મેડીકલ પ્રેક્ટીશનરની વ્યાખ્યામા ૧૮૧૬ના ઇન્ડિયન મેડીકલ ડીગ્રીસ એક્ટની કનમ ઉમા માન્ય થયેલી સરચાની અથવા ૧૯૩૩ના ઇન્ડિયન મેડીકલ કાઉન્સિલ એક્ટના ગેટવુલમા નોધાયેલી પદવીઓ ધરાવતા ઇસમોને અથવા ૧૯૪૮ના ડેન્ટીસ્ટ એક્ટ હેઠળ રજીસ્ટર થયેલા ઇસમોનેજ સમાવવા

આ બંધતની બલામણુ પાછળ ખરાબ ઇરાદો એ લાગે છે કે મુખઈ જેવા અનેક પ્રાતોમા (યુ પી રાજસ્થાન વગેરે) ડોક્ટરી, વૈજ્ઞાનિક, હોમિયોપેથીક કાય્ડાઓ હેઠળ રજીસ્ટર થયેલા ઇસમોને જે સમાન સગવડ ડૂગ્સ એક્ટ આપે છે તે સગવડ કક્ષા ડોક્ટરોનેજ મળે આમ ડૂગ્સ એક્ટના નિયમ હેઠળ જે દવાઓ રજીસ્ટર્ડ મેડીકલ પ્રેક્ટીશનરને મળે છે તે આયુર્વેદીક ઉપાધિ ધરાવનાર વેદને ન મળે તેજ ઉદ્દેશ હોવો જોઈએ મુખઈ મરકારે પણ આજ પ્રમાણે અગાઉ વૈદ્યકીય કાયદામા સુધારો, કરાવવા વિચાર કર્યો હતો (આયુર્વેદ વિનાનના ગયા વપ નો દેખુઆરી માસનો અક જીવો) પણ હાવમાં તે પડતો મુકાયો હોય એમ લાગે છે

આયુર્વેદ ઉપર પૂર્વમંડ નાળનારાઓનો

આટલેથી પણ નોંધ ન હોય તેમ મિત્ર સહાતકો જેઓ આયુર્વેદનું અને એલોપથીનું જ્ઞાન ધરાવે છે અને જેઓ બને રીતે ચિકિત્સા ક્રમ યોજે છે તેમને નેમ કરતા અટકાવવા માટે જે જે નિયમનાતકો સર કારની કામદાર રિમાયોજનામા જોડાયેલા છે તેઓને ૧લી ડીસેમ્બર ૧૯૫૮ થી સરખાર તરફથી પ્રીસ્ક્રીપશન ઉપર અપાતા શીશુ ૧ ડૂગ્સમાથી રક્ષા એ ગેમાયોટીક અને બીન ઔષધો પ્રીસ્ક્રીપશન પ્રમાણે મનાઈ કરતો હુકમ બહાર પાડ્યો છે હાં, હાં અને ચિકિત્સકને લાગેવળગે છે ત્યાં સુધી અમુક દવા એલોપથીની અને અમુક દવા આયુર્વેદની એવા ભેદ પાડવામા બંધ કર અન્યાય આયુર્વેદને થઈ રહ્યો છે આયુર્વેદમા અમુક દવાઓ હોઈ શકે એવું બંધન લા વાનો પ્રયાસ એ આડકતરી રીતે આયુર્વેદને શુભ બાવી મારવાનોજ પ્રયાસ છે આયુર્વેદમા દવાની સ્પષ્ટ વ્યાખ્યા કરવામા આવી છે કે તદ્વય યુક્ત મૈષડ્ય યદ્ વારોગ્યાય વચરતે । હરદીને સાજો કરવા માટે કોઈ પણ દવા વાપરી શકાય છે આયુર્વેદના ઔષધોમા અનેક એવી થીને વપગય છે કે જે ભારતમા બનતી નથી કેમર, હાંશુલ, પારો, માસિક વગેરે ચારી બંધતની પરદેશથી આવે છે તો શું તેને આયુર્વેદીક કહી ન શકાય ? જામને તો લાગે છે કે સમગ્રના આ પંચિત્રમા આયુર્વેદના વિજ્ઞાનને વ્યવસ્થિત રીતે પાગળ કરવાની મનોવૃત્તિ કામ કળે રહી છે

આને આયુર્વેદના મિત્ર અભ્યાસ કરોમા એલોપથીનું પણ સપૂર્ણ જ્ઞાન અપાય છે જે અભ્યાસ ક્રમ છે તે પણ ૬૦ ટકા એલો

પથી અને ૪૦ ટકા આયુર્વેદવાળો એટલે કે એલોપથી વિજ્ઞાનની પ્રધાનતાવાળો છે અને આવો અભ્યાસ ક્રમ પસાર કરનાર વિદ્યાર્થીઓ જ્યારે પ્રેક્ટીસ શરૂ કરે એટલે એમને એલોપથીકની અમુક દવાઓ વાપરવાની મનાઈ દરમાવવી એ લગત કરાવીને બ્રહ્મચર્ય પાળવાનું ફરમાન કરાવવા જેવું અવ્યવહાર છે.

આપણા પ્રાતના અને કે દ્રના પ્રધાનો અને આગેવાનો વૈજ્ઞે ટોપ્ટરો જ્યારે જ્યારે આયુર્વેદ સબધી કંઈક જાણે છે ત્યારે કહે છે આયુર્વેદ જમાનાની સાથે આગળ ચાલવું જોઈએ બીજા વિજ્ઞાનની જે સારી વસ્તુઓ હોય તે ગ્રહણ કરવી જોઈએ અને નવું અપનાવવું જોઈએ આ પ્રમાણેની લલામણો આપણા આગેવાનો કરે છે અને કાયદાની બારીકાઈનો આશ્રય લઈ આયુર્વેદનો વિકાસ થતા અટકાવવાનું આયુર્વેદને તફાવત પાગળ બનાવી દેવાનું અને તેની મૂત દશા કરવાનું વિધાતક મનોબળ કેટલાક હિત ધરાવનારાઓ કરી રહ્યા છે તેઓ એ માફ રાખે કે આજે મેકાઓથી

આયુર્વેદ જે જીવંત રહ્યું છે તેનું કારણ તે સનાતન છે તેમા કંઈક વિશિષ્ટતા છે તેમા ફક્ત રોગની ચિકિત્સા સિવાય શરીર, આત્મા અને મનની પણ ચિકિત્સા છે અને તેથીજ અનેક કાલિઓ, આઘાત વિધાત સહન કરીને પણ આયુર્વેદ ટકી રહ્યું છે આધુનિક વિજ્ઞાન જે એલોપથીક વિજ્ઞાન હોવાનો દાવો કરે છે જેના સિદ્ધાંતો છાંયવારે બદલાતા જાય છે જેના ઔષધો અમૃતમાથી ઝેરમા પરિવર્તન પામતા રહે છે જેના સેવનથી માણસની-રોગીની સહન શક્તિ-Resistance Power દિનપ્રતિદિન ઓછી થતી જાય છે તેના કરતા વધેડી જીવંત રહેલો આયુર્વેદ એજ ભારતનું ચિકિત્સા વિજ્ઞાન બની શકે બીન જેવા દેશે પોતાના દેશમા ત્યાના ચિકિત્સાના વિજ્ઞાનને ટેકો આપી આગળ વધાયું તો આપણા દેશના રાષ્ટ્ર પ્રેમીઓ આ વિજ્ઞાનને આગળ વધારી વૈવકના વિજ્ઞાનની ખોટી ખેચતાણુ દૂર કરી કાયમી શાશ્વત શાંતિ કેમ સ્થાપી શકતા નથી ?

બીડલવણુ-વડાગરૂ મીઠું

લેખક—ડૉ મલિશાંકર પી ભટ્ટ ડી એ એમ (પાટણ) અમદાવાદ

આયુર્વેદમાં પાચ લવણુ મીઠાં, ચરક મૂત્ર સ્/૧ શ્લોક ૮૮મા છે-તે સૌચર્વલ સેધવ ચ વિડમોદ્ગિન્મેવ ચ । સામુદ્રેણ સદૈતાનિ પચ્ચત્યુલવણાનિ ચ ॥ ૮૮ । પચ્ચલવણુમા સૌચર્વલ એટલે સચળ, સિધવ - સિધાલુણ - Rootless બિઠલવણુ એટલે વડાગરૂ મીઠું કે પાકુ મીઠું ઔદિશિ એટલે ઘસીયું મીઠું અને સમુદ્રકાંઠે અગરમા પકાવેલું-સામુદ્રલવણુ સચળ બે પ્રકારનો છે,

એક ખનીજ-જે કાળો પણ લાલ છાયાવાળો કંઈક પારદર્શક બીજો કૃત્રિમ કાળા કાટોડા જેવો-તે કાલલવણુ-(જે મીઠા અને સોડાબાઈ કાળના સંયોગથી બનાવાય છે,) કાલલવણુમાં સુગંધ નથી, જ્યારે સચળ કંઈ સુગંધી છે સેધવ પકાટોમાથી નીકળે છે-પચ્ચલમા સોલ્ટ-રેજની ગિરિમાળા છે ત્યાંથી સિધવ મળે છે બિઠલવણુ-તે વડાગરૂ મીઠું એમ અમારા આચાર્યે ૨૯ અમૃતલાલભાઈ પટ્ટણીનો

આપેલો, પરંતુ વિદ્વદ્વચ્ચે વિદ્વદ્વચ્ચ તરીકે માનવાથી આ બૂલ થઈ છે,

રસપારફના બરણ માટે બિડદ્રવ્યો વપરાય છે—વિહોડ્ય રસજારણે (આયુર્વેદ-પ્રકાશ) અમ્લદ્રવ્ય, ખટાઈ, ટકણ, નવસાર, લવણ (સિંધવ-વડાગરૂ), ગધક, કુકડી હીરાકમ્બી એમના દરેક દ્રવ્ય બિડ' તરીકે વપરાય છે, પારફ ગધકનો યોગ-રસમિદુર બનાવવામાં થોડો નવસાર ૧/૧૬ ભાગ કેઈ પાકમાં વપરાય છે નવસાર વિના પણ રસમિદુર થાય છે—તે પણ સારો જ થાય છે ત્યાં રસની સાથેનો ગધક 'બિડ' તરીકે કામ કરે છે

આ 'બિડ' યૌગ પરથી બિડવણ એટલે નવસાર માનવા સ્વ બ વજીર્માઈ પ્રેરાયા હોય, પણ નવસાર વાપરતા ઠઠિના ઉભી થાય છે યથા લવણ ભારકર ચૂણમાં વિહમ્ અને અમ્લવેતસ—એ આવે છે ત્યાં નવસાર ક્ષાર અને એસિડ—અમ્લ અમ્લવેતસ લેગા થાય તો બનેના શુણ્ણ છિન્નમિત્ર થાય અવિપત્તિ કર ચૂણમાં સાકર વધારે આવે છે—ત્યાં બિડ તરીકે વડાગરૂ મીઠું હોય તો ચાલે, તે સયોગવિરૂદ્ધ ન થાય, પણ નવસાર મેળવે તો બેસ્વાહ થાય, અને ચોમાસાની ઋતુમાં ક્ષાર ગળવા લાગે તો 'યોગ' બગડી જવા પામે—ચિત્રકાદિવટીમાં 'દ્વૈ ક્ષારો વ્વગાનિ ચ' છે ત્યાં ક્ષાર બે-જવખાર અને સાણખાર આવે છે, તે પછી પચલવણમાં બિડલવણનો અથ નવસાર કરવાની ચોગ્યતા સમજાતી નથી, ક્ષાર પ્રુરૂપત્વને હણનાર-હીણતા કરનાર હોવાથી તે થોડા પ્રમાણમાં જ યોગમાં વપરાય

છે તથા મકાશ ખવટીમાં ચ બજરમ—કે રયમ કાળોનેટ છે તેની સાથે નવસારને બિડવણ માની મેળવવામાં એમોનિયા કાળોનેટ ઉત્પન્ન થવાનો જ માટે તે રીતે નવસાર લેવો નહીં, વડાગરૂ મીઠું જ લેવું જોઈએ

રસતર ગણીમાં નરે દ્રનાથમિત્ર ૮૦ તોલા સાબરલવણ અને ૧૦ તોલા આમળાનું ચુણ મેળવી ઘડામાં ભરી ઢાની ચોવીસ ટવાક તાપ આપવાથી બિડવણ તૈયાર થાય એમ લખે છે, તે બૂલ છે—તેમાંથી કાચવચ્ચ—બનાવની સચળ પેઠા થાય ખરે

બજરમાં મળતુ બિડવણ—એક બાતનું મીઠું ૪ છે પણ તે ચોક્કસ એકલું મીઠું નથી તેમાં ચોવીસમ સફેદ ૧૪ ટકા છે એટલે તે વાપરવું ક નહીં

પ્રાચીન રસશાસ્ત્ર અને ઔષધિ ક્રિયા શાસ્ત્રમાં ઘણક અસ્પષ્ટ અને સદિગ્ધ લખાણ લેવા મળે છે, તેનો શાસ્ત્રીય રીતે ઉઠાપોઠ કરી નિષ્કર્ષ કરી લેવો જોઈએ

હાલ બધા મીઠા પોતપોતાના પ્રદેશમાં જ વપરાય છે રજપુતાનામાં સાબર મીઠું, સમુદ્રકાંઠે સામુદ્રલવણ, સૌરાષ્ટ્રના લાલપ્રદેશમાં ઘમ્બીયું મીઠું અને વડાગરૂ મીઠું

બિડલવણ—વડાગરૂ મીઠું પહેલેથી પાકતું હશે, પણ નિત્ય સુદના જમાનામાં તેતું ઉત્પત્તિ સ્થાન ખારાપાટ—ખારાઘોડા પ્રદેશ—વિસરાઈ ગયો હશે ફરી બિડલવણની ઉત્પત્તિ થવા માડી ત્યારે તેનો પ્રચાર જોઈએ થઈ ગયો હોય તેથીય તે સળધે 'અજ્ઞાન' પે । થયું હોય

સો ઈથેરન્ટ ડી દેમાર્ડ, L A M બ્રાપ્ત પ્રધાપ્ત ગાયુરેન્ડ મદાવિદ્યાનૈય-પ્રાપ્ત
પ્રધાપ્ત આયુષ્ય મદાવિદ્યાનૈય-નૈય
(નૈયકી આયુ)

૫-આનન્દીય — મૃદુ-લઘુ-સૂક્ષ્મ-અક્ષ-
ર-દ્રુણગુણવાકાશાત્મકાનિ, તાનિ માદવ-
સૌપર્ય-લાઘવ કરાવે.

૭ે દ્રવ્ય મૃદુ, લઘુ સૂક્ષ્મ, અક્ષ
(ચીપ્ત), શુદ્ધ ગુણની અધિભાવાળા (જ),
વિશદ-વ્યભાષી અને વિવિધ (પૃથક્ ભૂતા
૫૫૫) ગુણવાળા (સુ વ સ) તેમજ
અભાવ રસવાળા હોય (સુ) તે આકાશીય હોય
છે તેમજ ઉપયોગ ક્રોધાથી શરીરમા મૃદુતા,
ગુણવત્તા (અનિદ્રતા) અને લાઘવ થાય છે

૫-દ્રવ્ય — ઉપર જણાવેલા ભૂતક થોના
શુદ્ધ-કથોના અમૃતમા ડેટલાક સમાનાય
વાથી શુદ્ધ ડીકાક રોએ આપ્યા છે ૭ે
ધ્યાનાહ છે —

મહાત્મ્ય દાતિત્વમ્ । સ્થર્ધમ્ અવિગાત્યમ્,
અચલત્વમ્ । વચ યતન પરસ્પર યોનનમ્ ।
મહાદ શરીરક્રિયતપન । સૂક્ષ્મ સૂક્ષ્મરોતો-
નુમારિ । પ્રમા ઘણ પ્રકાશિની દીપ્તિ, ' ઘણ
માત્રામતિચ્છાયા પ્રમાર્ણ પ્રકાશિના । '
નિવરણ વિગાટ ગતિરીતવ્ય । નૌપિય
ર-મૃદુલતા હિદ્રમાત્ર । ઉપવર્ણ મૃદુલમ્ ।
ઉપત્તેદ આટમાત્ર । વચ સદ્વ્યાપાનનમ્
વિષ્ણુદ્રુપ્ત । માદવ મૃદુત્વ । સૂક્ષ્મ
સૂક્ષ્મરોતોનુમરણશીલ । વિશદ પિચ્છિલ
વિપરીત । વાદ મસ્તતાકરણમ્ । પાક
આદારાદિ પાક । પ્રમાને પ્રકાશોન્મિયજિ ।
ઘર્ણ ગોરાદિ' । વિગાટ મનસ' અનેક
વિકલ્પકરણ ગતિવા । મૃદુ કોમલ । મૃદુ
મૃદુળ' મરવિપરીત' । સ્થૂલ' સૂક્ષ્મવિપરીત ।
સાદ્ર તત્તુ વિપર્યય' । મદ તીદ્ધવિપર્યય ।

નિવિટ મરવિપરીત । ગુ' વિરપાની । વટિન
મૃદુ વિપરીત । સ્તિમિતમ્ આટમ્ । રાત્ન
મુખોત્પાદનમ્ । ફલેદન આટમાત્ર । વિષ્ણુદ્રુપ્ત
દ્રવ્યગુતિ । તીદ્ધ' રાવિકામરિચાદિરત્ ।
તાપન શરીરતપિતપાનમ્ । મરકોટકગમર ।
શિશિર શીત । વિશદ ધૂલિત્વ । રાપ
અટુપામ્ । વ્યભાષીતિ મસ્તસ્તેદ વ્યાપ્ય
પદ્માત્પાક ગચ્છતિ વિપમઘવત્ । વિનિવમ્
પૃથક્ મૂનમ્ । વટિન નિગિટાગમમ્ । પ્રદાદન
દત્તતુષ્ટિ મન પ્રિયત્વમ્ । પચન વિન્નલેશદિ
કરણ । તાપન તાપ્યોગતાપનનમ્ । પ્રકાશ
અમિયજ્જનત તમસિ । મ્લપા દ્વપાવરર ।
સાદ્ર નીરત્ર ।

પ્રભાવશે ડી દ્ર વના લેદો —

નિચિદ્ કોપમગમન કિચિદ્ ધાતુપ્રદૂપમ્ ।
સ્વસ્વગૃહ્તો મત્ત કિચિત્ ત્રિવિધ દ્રવ્યમુચ્યતે ॥

(૫ સુ જ ૧,

અર્થ — ડેટલાક દ્રવ્યે વાતાહિ દોષત્
પ્રથમન કરે છે, ડેટલાક ધાતુઓને દૂષિત
કરે છે અને ડેટલાક દેવગ રવત્તને માટે જ
હિતકર છે

૫-દ્રવ્ય — પ્રભાવશેથી દ્રવ્યના ૫
પ્રકાર કાય છે —

૧ ગમન — ડેટલાક દ્રવ્ય થોનાના
પ્રભાવથી વાતાહિદોષ અને વાતાહિદોષ દોષ
દૂષિત રસાદિધતુઓનું પ્રથમન કરે છે ઉદા
જેમકે આંગળા આશળામા મ્લેહા અગ્વાનિ
રસ પિતાહિ દોષોને દૂષિત ન હવા થોતાના
દ્રવ્યપ્રભાવથી વાતાહિ ત્રણે ગેયનું ગમન
કરે છે

૨ ધાતુ પ્રદૂપણ — ડેટલાક દ્રવ્યો

પોતાના પ્રભાવથી ધાતુઓને દૂષિત કરે છે ઉઠા જેમકે-વિષ વગેરે

સમાવસ્થામાં સ્થિત વાત દિ દોષ શરીરને ધારણ કરવાથી ધાતુ ઠહેનાય છે તેમને, આદિધાતુઓને તેમજ સમાવસ્થામાં સ્થિત મૂત્રપુરીષત્ત્વ મળને પણ શરીરને ધારણ કરનાર હાવાથી ધાતુ ઠહે છે

૩ સ્વસ્થહિત — કેટલાક દ્ર વે પોતાના પ્રભાવથી વાતાદિ દોષોનું પ્રશમન અથવા ધાતુઓનું દૂષણ ન કરતા કેવળ સ્વસ્થને માટે જ હિતકર હોય છે ઉઠા જેમકે-રક્તશાલિ વગેરે

• કેટલાક સમાચાર •

૧ શુદ્ધ આયુર્વેદ અભ્યાસક્રમને પદવીદાન અમારે લા ભારતના નાણા પ્રધાન શ્રી મોરારજી દેશાઈએ તા ૧૨-૧૨-૫૮ના રોજ શુદ્ધ આયુર્વેદ પાઠ્યક્રમ અભિતિની આયુર્વેદ પ્રવીણની પદવી ૬૧ વિદ્યાર્થીઓને એનાયત કરતી વખતે મુંબઈ યુનિવર્સિટીના ડૉ વોકેશનના હેલ ખાતે પદવી ન પ્રવચન કરતા તમામ તળીબી પદ્ધતિઓના પ્રણેતા ઓને અદરોઅદર ઝઘમ્યા નહીં કરના પોત પોતાની પદ્ધતિના વિકાસ માટે પ્રયાસો કરવાની સલાહ આપી હતી તેમજે કહ્યું હતું કે આયુર્વેદની સેવા કરવા માગતા હો તો બીજી પદ્ધતિઓ ખરાબ છે એમ કહેવાથી આયુર્વેદની સેવા થઈશકશે નહીં આયુર્વેદ શાસ અપનાવીને તેમાં વિશ્વાસ રાખીને તેનો નિઃપૂર્વક પ્રચાર કરવો જોઈએ.

શ્રી દેશાઈએ આરભે નવા આયુર્વેદ પ્રવીણને ધ યવાહ આપ્યો હતો ખાસ કરીને હવે મહિલાઓ પણ આયુર્વેદનો અભ્યાસ કરવા બહાર પડી છે તે પ્રત્યે તેમજે આનંદ વ્યક્ત કર્યો હતો તેમજે સત્તર નવા પ્રવીણોને ઉપાધિઓ અપણુ કરી હતી

આનંદક શિવત્વ પ્રભાવને કારણે ત્રિદોષ હર છે એવી રીતે દુશ્વતા (જ્વાસો) ગણુ વાત-પિત્ત-રૂદેશ્મહર છે

પ્રકૃતિ-શરીર-દેશ-કાલ-માત્રાદિથી યુક્ત દોષપ્રશમન દ્રવ્ય પણ દોષકર થાય છે જેમકે આળળાનો અતિ ઉપયોગ કરવાથી તે અગ્નિમાદ્ય કરે છે, તેવીજ રીતે ધાતુ પ્રત્યણુ દ્ર વ્ય પણ દોષપ્રશમન બનતું જોવામાં આવે છે જેમકે વિષ ઉદ રોગહર છે, તેવીજ રીતે જે મ દકાદિ દોષકર છે તેજ દીણુદોષ વાળાને માટે દોષવૃદ્ધિ સામ્યસ્થિતિ થતા દોષપ્રશમન થઈ જાય છે (અપૂર્ણ)

શ્રી દેશાઈએ કહ્યું હતું કે મુંબઈ રાજ્ય તરફથી જે અભ્યાસક્રમ ચરૂ થયો હતો તેનું આજે પ્રથમ પરિણામ આવે છે, તેનાથી મને આનંદ થાય છે એ સાચે મારે કહેવું જોઈએ કે જે લોકો પ્રવીણ થયા છે તેઓ િ જવાબ દારી વધે છે

મનુષ્યને હ મેશાંત દુરસ્ત રહેવું જોઈએ અને તે રહી શકે છે પરંતુ તે શરીરશાસ્ત્રો ના નિયમો પાળે તોજ રહી શકે અને આપણે ઘણા એ નિયમો પાળતા નથી મારો કુ રતી ઉપચારોમાં વિશ્વાસ છે પણ એનો એ અથ નથી કે કેવળ કુદરતી પદ્ધતિ જ સારી છે અને બીજી પદ્ધતિઓ સારી નથી પણ કેાઈ શાસ્ત્ર એવો દાવો ન કરી શકે તે એક થાય ખુબી છે આમાથીજ આ અગે ઝઘડાઓ ઉભા થાય આપણે જે શાસ્ત્રને માનતા હોઈએ તે મુજબ આપણું જીવન ઘડાવું જોઈએ

એવોપથી પદ્ધતિનો ઉદ્દેશ્ય કરતા શ્રી દેશાઈએ કહ્યું હતું કે એવોપથી સામે મારો એક વાધો છે કે એવોપથી જેટલી વધુ પ્રગતિ કરતી જાય છે, તેટલી તે મોટી બનતી જાય છે જે તમામને પોષાઈ શકે

નહીં આવી આ પદ્ધતિથી સમાજને ફાયદો થઈ શકે નહીં

નવા વેરોને સંબોધન કરતાં અતમા તેમણે કહ્યું કે જે વિદ્યા તમે સંપાદન કરી છે તે વિદ્યાનો પ્રભને લાભ આપવાની નિષ્ઠા હશે તોજ તમે આયુર્વેદની સેવા કરી ગણાશે

વૈદ્ય વામનરાવ

શુદ્ધ આયુર્વેદ પાશ્ચાત્ય સમિતિના ચેરમેન વૈદ્ય વામનરાવ દીનાનાથે આ પહેલા તેમના સ્વાગત પ્રવચનમાં પ્રાચીન કાળમાં આયુર્વેદ સાધેની પ્રગતિનો ખ્યાલ આપ્યો હતો અને એ પછી વિદેશી શાસન પછી વિદેશી પદ્ધતિઓના આગમન પછી આયુર્વેદને સહન કરવું પડ્યું હતું તેનો ઇતિહાસ આપ્યો હતો અને કહ્યું હતું કે દેશમાં પ્રભાવી સરકાર સ્થપાયા પછી આયુર્વેદના પુનરુદ્ધારનો આરભ થયો હતો અને આયુર્વેદની પદ્ધતિને માન્ય રાખવા ઉપરાંત તેને સરકાર તરફથી પણ ઉત્તેજન મળી રહ્યું પરિણામે આજે આયુર્વેદ પદ્ધતિને માટે પુનઃ અવકાશ પડ્યો છે

તેઓએ શુદ્ધ આયુર્વેદ અભ્યાસક્રમની રૂપરેખા પણ વર્ણવી હતી

અતમા વૈદ્ય એન એચ જોષીએ આભાર વિધિ કર્યો હતો

૨ આયુર્વેદ મહાસંમેલનના અધિવેશનની નક્કી તારીખ - ફીફ્ટીમા ભરનારા આયુર્વેદ મહાસંમેલનના અધિવેશનની નક્કી તા. ૨૩ની ફેબ્રુઆરીથી તા. ૨૫ની ફેબ્રુઆરી સુધી છે અધિવેશનનું ઉદ્ઘાટન માનનિય રાષ્ટ્રપતિજી તા. ૨૩-૨-૫૯ને દિને કરશે અધિવેશનમાં જવા આવવા માટે રેલ્વે ટિકિટનું પ્રમાણ પત્ર દુક સમયમાં મોકલવામાં આવશે.

૩ વડોદરાના વૈ.ગજ ગ. સુનીલાલ રે. પંથ્યાની વિનંતિ - ફીફ્ટીમા જે નિ. ભા. આયુર્વેદ મહાસંમેલનનું અધિવેશન મળનાર છે તેમાં વધુ વૈ.ગેએ હાજર રહેવા પ્રયત્ન કરવો તેઓ વિશેષમાં જણાવે છે કે આયુર્વેદ વિદ્યા પીઠને જે વૈ. સમુહનો સાથો સહકાર મળશે તો તેમાંથી એક વિશ્વ વિદ્યાલય બનાવી શકશે અને પાશ્ચાત્ય ચિકિત્સાને જેટલાજ અધિકારો આયુર્વેદિય ચિકિત્સાને માટે મેળવી શકાશે આ મહાસંમેલનના ૪૨ અધિવેશન થયા હતા તેમાં સમુહની દલામીનતાના કારણે સરકાર ઉપર વચ્ચે જમાવી દેનારા કેટલાક કાર્યકરોએ સ્થાની સાચી સેવા કરી નથી મમય એવો છે કે સાચી પરિસ્થિતિને જાણવા આપણે તત્પર થવું જોઈએ

આ સંમેલનમાં ભાગ લેવા માટે રેલ્વેની કસેશન ટીકીટ મેળવવા માટે મહાસંમેલનની કચેરી થયા સમયે પ્રવેશ સરખને રેલ્વે કન્સેશનના ફોર્મ મોકલે છે જે ભાઈઓને એમની સાથે પ્રવાસ યાત્રામાં જોડાવા ઈચ્છતા હોય તેમણે વૈ. સુનીલાલ રે. પંથ્યા, ડૉ. ડી. પોળ-વડોરા એ સરનામે ન પર્ક સાધવો (તારીખને)

૪ ઓલ ઇન્ડિયા કન્વેન્શન ઓફ રો. બોર્ડ અને કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયન મેડીસીનનું અધિવેશન જનરલ કાઉન્સિલ ઓફ રો. ફેકલ્ટી ઓફ આયુર્વેદીક મેડીસીન કલકત્તાની ફરમાયશથી તા. ૨૫થી તા. ૨૮ સુધી ૧૯૫૮ સુધી કલકત્તામાં ડૉ. એ. લક્ષ્મીપતિના અધ્યક્ષ પદે મળ્યું હતું ભારતના વિવિધ પ્રાંતોની આયુર્વેદિક રો. બોર્ડ અને ફેકલ્ટીના પ્રતિનિધિઓ અને આયુર્વેદિક હાયરેક્ટરો આ અધિવેશનમાં હાજરી આપશે

આ અધિવેશન ભારતભરની બધી ડોક્ટરોને

માટેનો એક સરખો અભ્યાસક્રમ નક્કી કરી તથા આયુર્વેદિક સ્નાતકોના હક્ક, અધિકાર અને આયુર્વેદિક ક્ષામ્ભીકાપીઆની યોજના નક્કી કરી તેને ભારત સરકારના સ્વાસ્થ્ય વિભાગ ઉપર અને પદ્માર્ગ કમીશ ઉપર વિચારણા માટે મોકલવામાં આવશે.

૫ પશ્ચિમ બંગાળની સરકાર તથા પીધારા સભામાં હવે પછીની બેઠકમાં એક બીલ લાવનાર છે તેમાં આયુર્વેદના ધોરણને પશ્ચિમ ના વિજ્ઞાનની સમાન કક્ષાના ધોરણે મુકવાની વિચારણા છે આ ઉપરાંત એક આયુર્વેદિક હોસ્પિટલ ઉઘાડવાની વિચારણા પણ છે આયુર્વેદમાં ઔષધોનું સંશોધન કરવાની યોજના પણ વિચારણા હેઠળ છે લગભગ દરબેઠક સંસ્થાઓને મા યતા આપવામાં આવશે અને તેને ગ્રાંટ પણ આપવામાં આવશે.

૬ માહક દ્ર યોના ઉત્પાદનમાં થયેલો વધારો - યુ પી વિસ્તારની માહક દ્ર ય ઉત્પાદક સંસ્થાનો ૩૦ સપ્ટેમ્બર ૧૯૫૬ સુધીનો હેવાલ બહાર પડ્યો છે તેમાં જણાયું છે કે અગાઉના વર્ષ કરતાં નવા વર્ષમાં વધારો થયો છે વર્ષ દરમિયાન કુલ ટોટલ આદકા લોઈકનું વેચાણ ૩૨૬૨ ધોડ છે જ્યારે અગાઉના વર્ષનું વેચાણ ૨૪૩૭ ધોડ છે.

૧૯૫૪-૫૫	૫૫-૫૬
મોડીન હાઇડ્રોકોરોઈડ	૧૪૫-...
મોડીન ચર્ક	૨૪ -
કોડીન	૪૫૧-...
કોડીન	૧૯૬-
સેમીરીફાઈડ સી થેથેનિક	૧૭૪-૭
સેમીરીફાઈડ કોડીન	૧૫૪-૧૦
સેમીરીફાઈડ કોડીન	૧૮૬-૮
સેમીરીફાઈડ કોડીન	૧૮૭-૧૦

આ ઉત્પાદનના આકડા વધારે છે કારણ કે આ ઔષધોની હિંદમાં અને પરદેશમાં વિશેષ માગ હતી ઉપરના આકડા ક્ષામ્ભીકાપીનામના માસિકના સપ્ટેમ્બરના અકમા પ્રસિદ્ધ થયા છે જો તે ખરેખર સાચાજ હોય તો અહીંજેના ઉપયોગ ઉપર પ્રતિબંધ મુકવાની નીતિ ભારત સરકારની સાચી હોય એમ લાગતું નથી.

૭ નડીયાદ વૈદ્ય સભા - સંસ્થાના નવા વર્ષના કાર્યકરો આ પ્રમાણે છે પ્રમુખ - રા વૈ જ્ઞાનાનંદ સરસ્વતિ, ઉપપ્રમુખ - રા વૈ હરિભાઈ પટેલ, પ્રધાનમંત્રી - રા વૈ ચંદ્રશંકર દવે સહમંત્રી - રા વૈ અબાલાલ પટેલ, અને ખજાનચી - રા વૈ રતિલાલ કસારા.

૮ વડોદરા જી ના વૈદ્યમંડળ - સંસ્થાના નવા વર્ષના કાર્યકરો નીચે પ્રમાણે છે -

પ્રમુખ - રા વૈ મોહનલાલ ન ચોકમી, ઉપપ્રમુખો - રા વૈ ધીરજલાલ મા શાહ, રા વૈ અબાલાલ મ પટેલ, મંત્રીઓ - રા વૈ વિશંકર છ પુરોહિત, રા વૈ વિશ્વ પ્રસાદ ત્ર અને રા વૈ ચિવપ્રસાદ ક, કોષાધ્યક્ષ - રા વૈ જગન્નાથચંદ્ર મૂ પડયા અને હિસામ તપાસનીસ - રા વૈ તોલાશંકર જે બદ્.

૯ પબ્બળ પ્રાતીય આયુર્વેદ સંમેલન તા ૨૧-૨૨ ડિસેમ્બર ૧૯૫૮ના રોજ અમૃત સરમ મળ્યું હતું, જેનું ઉદ્ઘાટન પબ્બળના રાજપાલ શ્રી જ્યેન વી ગાંગીદે કનુ હતું.

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન

વૈદક સિદ્ધાંતોને તુલનાત્મક દૃષ્ટિથી તથા અનુભવની દૃષ્ટિથી ચર્ચનારૂ માસિક

પુસ્તક ૭]

માર્ચ ૨૦૨૫ ફેબ્રુઆરી ૧૯૫૬

[અંક ૫]

નમામિ ધન્વન્તરિભાદિદેવ સુરાસુરૈ વદિતાપાદૃષમ્ ।
ઢેકે જરાદગ્મયમૃત્યુનાશમ્ ધાતારસીથ વિવિધોષધીનામ્ ॥

તદેવ યુક્ત મૈવજ્ય યદારોગ્યાય વક્ષ્તે ।
સ ચ્ચ મિથ્યા ગ્રેષ્ઠો રોગેષ્ઠો ય પ્રમાચયદ્ ॥

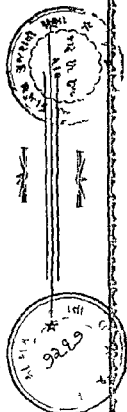
આવ તત્રા સ્વ. ગ. રા. દુર્ગાશિન્ન કેવળરામ શાસ્ત્રી

શર્મવાદ્ નત્રો ના રા શ્રી ગોપાન મ પગીખ

સહાયક તત્રો નવલીનચાન પા પડ્યા, એલ. એ. એમ. ડી. એ. એસ. એલ. (ગોમ્મે)

અર્ધ ગ્રામીસ્થિતિન વડોડા, નિમિરડ, તરફથી,

દે ગોમ્મે રા. (દક્ષિણ) મુમ્મ ૨૮

અનુક્રમણિકા

વિષય	લેખક	પૃષ્ઠ
૧ આહાર વિષે દાન રાખવા જેવી કેટલીક આમતો	સુરેન્દ્ર નાગદાસ પાઠક L A M D A S F (Bom) આયુર્વેદ આપ, પાટણ	૯૭
૨ ઉપવાસની અર્થ	૧૧ રા નવનીતલાલ જી પટ્ટના-મુમુક્ષુ	૧૦૧
૩ મહાસુ રત્ન ચુલ્હી	વલ્લભરાવ દ મણિલાલ પાટિલ (દમર) ૧૪	૧૪
૪ ઓનરેનર્મીતાઓએ કરવાના મરોચનો ની રૂપરેખા	તત્રી રથાનેથી	૧
૫ આયુર્વેદમાં માનસ શાસ્ત્ર	ત્રી દ પ્રા બેકા	૧૧૩
૬ કેટલાં મમાચાર	આ ૧૨ કાર્યાલય	૧૧૪
૭ દ્રવ્યશુદ્ધિ વિજ્ઞાન	શ્રી હંમરદત્ત ડી દેસાઈ L A M, બૃતપૂર્વ આધ્યાપક આયુર્વેદ મહાનિવાસ પાટણ પ્રાધ્યાપક પાટણદ મહાવિદ્યાલય નડીયા	૧૨૬

વિજ્ઞાપિ

આયુર્વેદ વિજ્ઞાનનો આ અંક વાંચીને આપ જાણી શકશે કે આયુર્વેદના વિજ્ઞાનને સ્પષ્ટતા મૌલિક સેબોનો આમાં સમાવેશ કરવામાં આે છે

આયુર્વેદના જ્ઞાન અને પ્રચાર માટે વૈદ્યોને વૈદ્યકના વિદ્યાર્થીઓને ઉપરોક્ત નીચે તેડુ આ માસિક છે સામાન્ય સ્વાસ્થ્ય કેમ પાળવું અને રોગોથી કેમ મચવું તે વિષે પશુ આ માસિકમાં માગ દર્શન કરાવવામાં આયુ છે આ માસિક દર અગ્રેષ્ઠ મહીનાની પદત્રમી તારીખે પ્રગટ થાય છે લવાજમ ફક્ત રૂ ૪- - (પર યના રૂ ૬- -) દપાન ખચ સહિત રાખવામાં આયુ છે લાઇબ્રેરી ઓ દ્વારા આ માસિકનો જડાવો પ્રચાર થાય તે હેતુની લાઇબ્રેરીઓ માટે લવાજમ ફક્ત રૂ ૩- - રાખવામાં આયુ છે અત્યારના આ જમાનામાં આ લખા મ ઘણું ાણુ છે છતાં આયુર્વેદની સેવા ખાતર અગેઓ લવાજમ ઓણુ રાખ્યુ છે આશા છે કે આપ સવ વલ્લ જુઓ આ માસિકના માહક જેમ અને તેમ જનદીથી થઈ જો તેમજ આપના મીજ છપ મિત્રોમાં તેના પ્રચાર કરી વધુન વધુ માહકો કરી મોકલવો અથવા ત્રી પી થી અક મોકલવા માેના પત્ર લખો એજ વિનવિત

પત્ર વચ્ચારનું સરનામું

તત્રી

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન,

કે-ગુડ રામરિયુટિકન વર્કસ નિ

ગોખને રોડ (દક્ષિણ) મુંબઈ ૨૮

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન

મત્સ્યક્તો દિ યદ્વદ્ શામ્નક્રુષ્ણ ચ યદ્ભવેત્ ।

સમાસતસ્તદુભય મૂયો જ્ઞાનવિવર્ધનમ્ ॥

પુસ્તક ૭	{ આષ્ઠ તની સદગત દુર્ગાગકર કેવળરામ શાસ્ત્રી	માધ ૨૦૧૫
અ. ૫	{ કાપ વાહક તની શ્રી ગોપાન મ પરીખ	
	{ સહાયક તની શ્રી નવનીતબાઈ બ પઠ્યા	ફેબ્રુઆરી ૧૮૫૮
	જી. કાર્મસી તરફથી	

આહાર વિષે ધ્યાન રાખવા જેવી કેટલીક બાબતો

લેખક મુરે દ નાગરદાસ પાંડે, L A M, D A S F (Bom) આયુર્વેદાચાર્ય, પારણ

આહાર, નિદ્રા અને પ્રહાર્યથા એ ત્રણેનું યોજના પૂર્વકનું પાલન અને જીવન ટકાવી રાખનાર બળો-ઉપસ્તમ્ભ-તરીકે આયુર્વેદ શાસ્ત્રે સ્વીકાર્યા છે. એમા આહાર વિષે, - 'પોતાને પ્રિય અને હિત લાગે તેવા વસ્તુ, રસ, ગંધ અને સ્પર્શવાળું વિધિપૂર્વક ખનાવેલું અન્ન મનુષ્યોનો પ્રાણ છે.' એમ ચરક કહે છે. આ સુવિધિત મત્સ્ય હોઈ એને બારથી નમજાવવાનું હોય નહીં પરંતુ લીધેલો આહાર મથાચોગ્ય રૂપ આપે તે સારું કેટલીક બાબતો ધ્યાનમા હોવી જરૂરી છે. અન્યથા, રોગના લોગ બનવું જ પડે આપણા લોકહિતેક દષ્ટિ પૂત્રોચાચોએ આ બાબત આયુર્વેદ શાસ્ત્ર મા દેશ, કાળ, ઋતુ વગેરે અનુસાર ઘણું કહેલું છે, જેનું સમગ્ર વર્ણન તો એક પુસ્તક માગે. અહીં તો, આ લઘુ લેખ દ્વારા એજ બાબતોનું વર્ણન જન સામાન્યના હિતાર્થે કરવાનો અદ્ય પ્રયત્ન કર્યો છે.

આહાર હિતકર છે કે અહિતકર છે એ જ્ઞાતના કારણથી આઠ બાબતો છે જેનું આદ્યાર્થિવિશેષાયતનાનિ તરીકે વર્ણન કર્યું છે તે કમથ નીચે સુજન છે -

(૧) પ્રકૃતિ પ્રકૃતિ એટલે કે સ્વભાવ આહારના અને ઓસડના દ્રવ્યોનો જે મૂળ ભૂત સ્વભાવ એના પર 'સસ્કાર' (નીચે જુઓ) કર્યો ન હોય તે કા ત અડદ બારે છે, મગ હલકા છે આ વિષે જ્ઞાન હોવું જરૂરી છે.

(૨) કરણ સ્વાભાવિક દ્રવ્યોને સસ્કાર આપવો તે કરણ કહેવાય છે. સસ્કાર એટલે બીજો શુભ દાખલ કરવો તે "સસ્કારો દિ ગુણાત્તત્તયાન મુચ્યતે." આ વસ્તુ પાણી અને અગ્નિના સળધથી, ધોવાથી, મચન કરવાથી, દેશકાળથી, ભાવના આપવાથી, ઠાવ પકવથી, વાસણની વિશેષતાથી-એમ અનેક રીતે થાય છે. ઉદાહરણ તરીકે ધોયેલા તડુવ અગ્નિ અને પાણીના સળધ વડે બારે

મટી જઈ હલકા બને છે રાતા શાલિ વગેરે હલકા છે, પણ અગ્નિ સાથે સંયોગ થતા એથી પણ વધુ હલકા બને છે હિં સોજા લાવે છે, પણ મથન કરેલું ફાદિ સોજાને દૂર કરે છે રાખના ઢગલામા રાખવાથી કેટલીક દવાઓ વધુ શુભ્રાથી બને છે વાસનક્રિયાથી એટલે કે પાણીમા ક્રમજ રાખીને તેને સુગંધિત બનાવાય છે કેટલાક ઔષધોને આબગા વગેરેની ભાવના આપવાથી અર્થાત્ નેતા રસમા ઘૂટવાથી એનો શુભ્ર વધે છે કોઈક દવામા વળી અઠવાડીયુ, મહિનો માસ ગળ્યા પછીજ શુભ્રાથી બને છે લોહપાત્રમા ત્રિકુળા નક શોષી તે ખાવાથી ખાસ ફાયદો થાય છે આવીજ રીતે પેષણ અભિમત્રજ્ઞાકથી પણ શુભ્રાન્તરાધાન થાય છે અઠક વગેરેનો જે સ્વાભાવિક શુભ્ર ફા ત ભારેપડ છે તે બદલી શકાય નહીં, અર્થાત્ ઉત્પત્તિ વખતનો સ્વભાવ ફરતો નથી પણ સસ્કારથી તેને બદલી શકાય એમ કેટલાક આચાર્યો કહે છે તો વળી કોઈ એમ કહે છે કે દ્રવ્યનો સ્વાભાવિક શુભ્ર તો સસ્કાર વડે પણ ન બદલાય તા અગ્નિની ઉષ્ણતા, વાયુની અપગતા તથા તેલની સ્નિગ્ધતા પરંતુ વ્યવહારમા દેખાય છે જ કે ભારેપડ વગેરે શુભ્રા ધાય જૂના થાય તો પણ દૂર થાય છે વરી (ઘ્રિદી) ને શેકવાથી ધાણી (ગાજા) નામનું બીજું દ્રવ્યજ થતું હોય ત્યાં શુભ્રાન્તરાધાન શક્ય છેજ

(૩) સંયોગ એ અગર તો બહુ દ્ર મોનું એકદુ યત્ન તેને સંયોગ કહે છે આ દ્રવ્યો છૂટા હોય ત્યારે એવું કાંઈ નથી કરતા, જે લેગા થયે કરે છે, જેમકે મધ અને ઘીને

સંયોગ બને પૃથક્ હોય ત્યારે અમૃત તુલ્ય છે લેગા થયે મારક છે આવીજ ગીતે મધ માછલી અને દૂધના સંયોગનું પણ છે, તે જુદા હોય ત્યારે કુષ્ઠ નથી કરતા લેગા થયે કરે છે

(૪) રાશિ રાશિ એટલે પ્રમાણ-માપ કહ્યું છે કે માત્રાથી સ્વાદ અર્થાત્ માપસર જશે પોતાનું કેટનું માપ એ સી મૌના જઠરાગ્નિના બળ પર આધાર રાખે છે સામાય રીને એમ કહી શકાય કે ‘ખાધેલું આ પોતાની સ્વસ્ત્ર પ્રકૃતિમા કઈજ બીગાડ કયાં સિવાય સમયસર પચે’ એ તે વ્યક્તિનું માપ કહી શકાય વળી માત્રાસર આહાર લીધો છે એવું કહી શકાય માટે નીચેના લક્ષણો જાણવા તેમજ જેમકે જે માત્રાસર ખોરાક લીધો હોય તો કુક્ષિમા બાર જણાતો નથી, ઇદયમા કોઈ અવરોધ લાગતો નથી, પડખામા કંઈ પીડાકર લાગતું નથી, પેટ બહુ ભારે જણાતું નથી, ઇદ્રિયો પ્રસન્ન રહે છે હૃદયા-પીપાસાની શાંતિ રહે છે બેસવું, ફરવું, સૂવું, શ્વાસ લેવો મૂકવો, હંમવું વાતો કરવી એ તમામમા સુખાનુભવ થાય છે સાજ સવારનું ખાધેલું સુખપૂરક પચી જાય છે અને બસ પણ વિનંતો ઉપચય થાય છે આ લક્ષણો પરથી કહી શકાય કે આપણે માત્રા સરજ ખાધું છે માપસર આહાર કે ઔષધ લીધું હોય તેનું શુભ્ર ફળ અને માપ વગર લીધેલનું અશુભ ફળ, એ બેનો નિલુચ રાશિ અર્થાત્ પ્રમાણતા નાન વડે થાય એના બે પ્રકાર છે - (૧) સર્વશઠ અને (૨) પરિશઠ સર્વશઠ એટલે ફાળ, ભાત વિં બધું મળીને અમુક માપમા લેવું તે સર્વશઠ ફાળ ના શેર,

રોટલી અગર વિં નહીં કર્યાં મુજબતા માગે લેવું તે પરિચ્છે

(૫) દેશ એટલે આહારના દ્રવ્યોનું અને જમવાનું સ્થાન એનાથી ઉત્પત્તિને લીધે કે ફરવાના કાળે અથવા દેશસાત્ત્વથી થતા શુભો બાળી શકાય હા ત હિમાલયમા જન્મત થયેલુ શુભવાળુ હોય મરુભિમા થયેલુ હલકુ હોય આતુપ દેશમા ઉચ્ચરક્ષ તથા પન્વ દેશમા ઠંડુ, સિન્ધુ વિં માફક આવે

(૬) કાલ કાલ બે પ્રકારનો, નિત્યગ અને આપસ્થિક રાત્રિ દિવસરૂપ તે નિત્યગ અને બચપણ, યુવાની વિં આપસ્થિક આપસ્થિક કાળ નિકારાપેક્ષી છે એટલે કે બચપણમા કદ, યુવાનીમા તાવ વિં થાય તેા આહાર નિયમન માટે તે બાજુનું જરૂરી છે જ્યારે નિત્યગ કાળનું જ્ઞાન મળુ અનુસાર અર્થો રાખવા જરૂરી છે

(૭) ઉપયોગ સ્થા ઉપયોગ સ્થા એટલે અમુક રીતે આહારનો ઉપયોગ કરવો કે ન કરવો તે અગેનો નિયમ એ માટે આહાર પચી ગયો છે કે નહીં તેના લક્ષણો બાજુવા નોડે

(૮) ઉપયોગતા એટલે જમનાર પોતે એનું પલુ મહત્ત્વ છેજ કારણ પોતાને કઈ ચીજ માફક આવે છે, કઈ નહીં એનું જ્ઞાન પોતાને હોવું જરૂરી છે

આમ આ આઠ બાજુનો વિં વિચાર્યા પછી નિરોગી માણુઓને તથા કેટલાક રોગીઓને પણ વખતસર અને સ્વભાવથી જ હિત

જમનારાઓ સાથે - આહાર વિધિ વિવાન એટલે કે આહાર લેવાના અને લેતી વેળા પાળવાના કેટલાક નિયમોનું સંક્ષેપમા વર્ણન કરીએ -

(૧) ગરમ ખાતુ કારણ કે ગરમ ખાયેલુ સ્વાદે માફ લાગે છે, અગ્નિનું દીપન કરે છે, વાયુનું અનુલોભન અને કદને ઓઠે કરે છે

(૨) સિન્ધુ જમતુ એટલે કે તેલ, ઘી વિં પાથોયુક્ત આહાર લેવો, તે જલ-રાગિન દીપન કરે છે, જલદી પચે છે, વાતાનું લોભન કરે છે શરીર પુષ્ટ કરે છે, છદ્મિયો દઢ બનાવે છે બળવૃદ્ધિ કરે છે, શરીરનો વર્ણ-વાન સારો રાખે છે

(૩) માત્રામર જમતુ કારણ એ કે માપસર લીધેલું અન્ન, વાન પિત્ત અને કફના સ્થાનો પર ઘણાધુ ન થરાથી તેના પ્રકોપ કર્યા વિના આયુષ્યની જ માત્ર વૃદ્ધિ કરે છે સાગી રીને પચી જતા શુદ્ધ દારા સુખરૂપ (મળ) બહાર નીકળી બાય છે અગ્નિને હાનિ ક તુ નથી વગર પીડાએ પચે છે તેની માત્રા સ્વ જમતુ

(૪) પચ્યા પછી ખાતુ એનું કારણ એ કે અણુનું હોય અને જમીએ તેા આહાર રમ આગલા દિવસના બરાબર નહીં તેમા થયેલા રસ સાથે બળના બધાજ દોરો જ ની દોરે છે પચ્યા પછી જમનારતા તેા દોરો સ્વ સ્થાનમા હોય, અગ્નિ પ્રતિષ્ઠ થયો હોય, બુધ્ધ લાગી હોય, સોતોના સુખ સુધા થઈ ગયા હોય, વાયુ, મૂત્ર અને બાકાની હાજતનો નિકાલ બરાબર થયો હોય-આ બધા આહાર

પત્ની ગયાના લક્ષણો હોય એવે પત્ન્યા પછી લીધેલો ખોરાક ડોરો પ્રકૃષ્ટિત હતો વગર ક્ષત આયુષ્ય જ વધાયે બંધ છે માટે પત્ન્યા પછી જ જન્મવું

(૫) વીયથી વિરૂદ્ધ ન હોય એવું જન્મવું વીય એટલે શક્તિ જે વડે દ્રવ્ય પોતાનો શુદ્ધ કરે તે આનો ખ્યાલ રાખવાથી વિરૂદ્ધ વીયથી થતા રોગો જે દર્શા છે જેવા કે, કુષ્ઠ, આધળાપણુ વિસર્પ પિ બે જ્ઞાન હોય તો થતા નથી-એટલે એ બધું જ આવશ્યક છે

(૬) ઇષ્ટ સ્થળમાં ઇષ્ટ સામગ્રી સાથે જન્મવું કારણ કે ઇષ્ટ સ્થળે જન્મવાથી ચિત્ત સ્તાપ થતો નથી અને મન પ્રકૃલિત રહે છે-ઇષ્ટ સામગ્રીનો પણ તેજ ફાયદો છે

(૭) બહુ ઉતાવળે ન ખાવું કારણ કે તેથી ખાધેલું ઉછાગા મારે છે ખોરાક બધું અદ્ધર અદ્ધરજ હો છે કોઠામાં બાંધે નીચે બેસતોજ નથી એવું લાગે છે વળી વાળ, કાંકરી વિ આવી બંધ તે પણ ખખર ન પડે, અને તે હોજરીમાં બંધ વિશેષમાં સ્વાહુતા વિ શુભો પણ ધ્યાનમાં આવવાથી ભોજનમાં પ્રીતિ રહેતી નથી માટે ઉતાવળે કંઈ ન ખાવું દોડધામના આ જમાનામાં આનું ધ્યાન અવશ્ય રાખવા જેવું છે

(૮) બહુધી પણ ન જમવું કારણ કે એથી સ્વતોષ થતો નથી ખુબ ખવાય છે ખાવાનું ઠરી પણ બંધ છે વળી લગાણુ થવાથી અગ્નિવૈષમ્ય પે । વાય છે અને તેથી પચવામાં પણ વિષમતા આવે છે

(૯) બો ધા, હરયા વિના એ-ચિત્તે ખાવું આનાથી થતા દોષો બહુ ઉતાવળે આનારને થતા દોષો જેવાજ છે આજે તો નાની મોટી જ્યાફનોમા આ સોનેરી નિયમને નેવેજ સુકનામાં આવે છે-અરે, ખુદ વૈધ સમલનોમાયે આ સ્થિતિ દેખવામાં આવે છે એટલે તે પર પુરતું લક્ષ આપવાની સૌનેજ જરૂર છે

(૧૦) અને છેવટે-આત્મ વિચારપૂર્વક સારી રીતે જન્મવું પોતાને શું માફક આવશે તે ખબર હોય તોજ સૌને આહારનું યોગ્ય ફળ મળી શકે છે માટે વિચારપૂર્વક જન્મવું

આમ આ આહા વિધિ વિશેષાયતને તથા આહાર વિધિ વિધાન બાબી સમજીને તેવું યથાયોગ્ય પાલન કરવું જરૂરી છે અને મોહથી કે પ્રમાદથી કોઈ રીતે પણ અહિત, અસુખ ઉત્પન્ન કરનાર કે ક્ષત નજરથીજ પ્રિય પણ વસ્તુત અહિતકર એવું કથાતુજ મેરન ન કરવું એ સૌ લક્ષમાં રાખશેજ એવી આશા છે

ઉપવાસની અગત્ય

લેખક—રા. ગ. નવનીતરાય બી. પડયા-મુખર્જી

આપણને જેટલા રોગો થાય છે એમાના મોટાભાગની ઉત્પત્તિ અજીર્ણતાથી થાય છે. શાસ્ત્રમા પણ તેથીજ કહ્યું છે કે અપચાન રસજ દોષ પ્રેમ્ય રોગકારણમ્ ; આમ અનરસથી ગરીરમા દોષની વિષમતા થાય છે જે અનરસ રોગોનું કારણ છે. આપણે જે કાંઈ ખાઈએ છીએ, એનું બગબર પાચન ન થવાથી આ નો અપકરસ શરીરમા ફરે છે અને એજ આપણા ઘણાખરા રોગોનું મૂળ કારણ છે. રોગા સર્વેઽપિ મદાગ્નૌ બધા રોગ મહ જઠ રાગિની પેદા થાય છે.

આજ કાલ મહાગ્નિ (Dyspepsia) અને મધુમેહ (Diabetes) રોગો બહુ દેખાય છે. એનું મૂળ પણ વધારે ગોરાક અને તેથી થતું અજીર્ણ છે. આ અજીર્ણથી પેદા થયેલા અપકરસ આપણા શરીરના જે ભાગમા વધારે પ્રમાણમા ભાય છે, તે ભાગને રોગ લાગુ પડે છે. ઘણા રોગ, જ તુ ઓળી કે જ તુઓના ઝેરથી થાય છે પણ જો આપણું શરીર પુરેપુરું નિરોગી અને બગ વાન હોય-આપણામા રોગ પ્રતિરોધ શક્તિ (ઈમ્યુનિટી) હોય તો આ રોગનું ઝેર શરીરમા ફાગલ થયા છતાં કંઈ તુકસાન કરી શકતું નથી. ઉપવાસ કરવાથી આ અપકર આહાર રસ પકવ થઈ ભાય છે.

અનવસ્થિતદોવાન્નેર્લ્ધન દાય પાચનમ્ ।

જ્વરચ્ચ દીપન પાશ્તાગ્નિ લાઘવ પ્રાણદમ્ ॥

જેના દોષો અને અગ્નિ અવ્યવસ્થિત

થઈ ગયેલ છે તેના દોષોનું વધનથી પાચન થાય છે. લઘન જ્વરમા છે જઠરાગ્નિને પ્રક્ષિ કરે છે, લુપ્ત લગાડે છે, રૂચિ ઉત્પન્ન કરે છે, શરીરમા હલકાપણુ લાવે છે અને જીવન શક્તિને વધારે છે.

અસવના ઋષિ મુનિઓએ ઉપવાસના ગુણોનું વર્ણન ઘણું ઠ્યું છે. તે ઇશ્વરમા આસ્થા હોય તો ઉપવાસને વિશે પોતાની ઇચ્છાનુસાર ઇશ્વરની ભક્તિ કરવી અને તેથીજ શ્રીમદ્ ભાગવતમા પણ ઉપવાસની વ્યાખ્યા લુગી રીતે કરી છે. ઉપસમીપ યો વાસ ઉપવાસ સ્ત ડચ્ચતે । મગવાનની સમીપમાજ-નન્મય ઘર્ધને જે ભક્તિ કરવી તેને ઉપવાસ કહે છે. નાના બાળકોને પણ વાગવાર ઉપવાસ કરાવવો ભેદજે કારણ કે તે વધુ પડતું ખાનારા હોય છે.

રોગ થવાનું કારણ બહુ હોજન અને ખરાબ હોજન છે. ઉપવાસ કરવાથી કંઈ રોગ થતા નથી. હિંદુ ધર્મમા ઘણા મત નિયમો ઉપવાસ કરીનેજ કરવાના કલા છે. ઘણા દિવસ સુધી ન ખાવાથી માણસ મરી જાય છે. એ વાત આવી છે છતાં આપણે જોઈએ છીએ કે સાપ તથા ચિત્તા, સિંહ વગેરે પ્રાણીઓ ઘણા દિવસ સુધી ખાધાવગર તદુરસ્ત અને બગવાન રહી શકે છે. સાણસે સાધારણ રીતે મિતાહારી રહેલું જોઈએ. શાસ્ત્ર કહે છે કે લઘગાત્રી નાપમીદતિ । થોડું ખાનારો કદી દુષ્ટ થતો નથી. આ વાત

ખોટી નથી કારણ કે અત્યુક વખતે ઉપવાસ કરવાથી તદુરસ્તી વધે છે એ રીતે હ મેશા ઓછુ ખાવાથી આરોગ્ય વધે છે પાચન અવયવોને ખોરાક પચાવવાનું ઓછું કામ કરવું પડે છે અને તેથી આરામ મળે છે ઉપવાસ કેવી રીતે કરવો —

ઉપવાસને આગલે દિવસે હ મેશ કરતા ઓછું ખાવું લોજન પછી પાણી ન પીવું અથવા જમ્યા પછી ૧-૨ કે ૩ કલાક પછી પીવું શરદી લાગી હોય તો ગરમ પાણી પીવું, એથી ફાયદો થશે મનુષ્ય માટે બધા ખોરાકો કરતા દૂધ અને ફળો સારા છે બાગક, વૃજ અને જીવાન સ્વ માટે ફળનો આહાર સારો છે દૂધ, બાગક અને વૃદ્ધ માટે ઘણું જ હિતકર છે

આપણા હોઠોનો મોટો ભાગ ઉપવાસને આગલે દિવસે તેમજ ઉપવાસને દિવસે હ મેશ કરતા વધારે ખાય છે એકા ગ્રીને દિવસે ભારે અને ન પચે તેવા પદાર્થો બનાવીને ખુબ ખાય છે અગ્રિયારસને ઉપવાસ એટલે જો દિવસે ૧૧ રસ-૧૧ પ્રકારની ખાવાની વીજો બનાવીને પેટભર ખાવું તેનો અથ ઉપવાસ નથી આ પ્રમ છે ઉપવાસ કરવો જો તો મરકરી છે ધર્મની દૃષ્ટિથી કે આરોગ્યની દૃષ્ટિથી ઉપવાસ કરવો પણ આવા ઉપવાસથી તો ધમ અને આરોગ્ય જોયતો નાશ થાય છે ઉપવાસ કરવો તો રીતસર કરવો જોઈએ જો દિવસ આજો બુધ્ધા ન રહેવાય તો દૂધ પીવું દૂધમા શરીરનું રક્ષણ કરવાની શક્તિ છે

ઉપવાસ વગેરેથી ધ્યાન અને ધારણામાં પણ સહાય મળે છે વધારે ખાવાથી પેટમાં

મળ એકઠો વધુ થાય છે અને એનો મટો થવાથી પેન્ક્રા વાયુ (Tympnitis) જેમ થાય છે આ પ્રમાણે થવાથી મગજમાં હોહી નો જમાવ વધારે થાય છે આવે વખતે ખરિત આપી મળ કાઠી નાખવો જોઈએ, અને જો મળ કાઠી નાખવામાં ન આવે તો મગજ ઉપર ખરાબ અસર (જમ, ચકરી વગેરે) થાય છે વધારે ખાવાથી તથા પેન્કાયુ રહેવાથી માથું ભારે લાગે છે મોટા શ્રીમ ત માણસોના મોટા પેટ તેઓને બહુ કઠ આપે છે, તેમજ એમની મગજ શક્તિ લગ બગ નષ્ટ થઈ જાય છે

ગીતામાં લખ્યું છે કે વધારે ખાવું અને એકદમ ખાવું જો જોય તદુરસ્તીને બગાડે છે માટે યોગીએ વચલે રસ્તે રહેવું શરીરનું મુખ્ય યત્ર મગજ છે અને જો મગજ વધારે પ્રમાણના આહારથી અસ્વસ્થ થઈ જાય છે આરોગ્ય જ ધર્મ સાધનનું મૂળ છે શરીરમાઘ ચતુઃ ઘમ સાધનમ્ । રોગી માણુ સ્વધી કર્ષ કામ-ધર્મ કે કમ ચર્ષ ચકતુ નથી આરોગ્ય વગર બધું અસંભવિત છે અને ઉપવાસને આરોગ્યનું મૂળ માનેલું છે માટે યથાશક્તિ ઉપવાસ કરવાની ટેવ પાડવી જોઈએ ઉપવાસ જો રોગીનો આશ્રય લોગીની ક્ષા અને યોગીની સાધનાનો સહાયક છે આપણા શરીરને લોજનની આવશ્યકતા હોય છે પણ વધારે ખાવાથી અત્ર ખરાબર પચતું નથી અને શરીર, જો અજીજના રક્ષથી ઉત્પન્ન થયેલા વિષના ફાદામાં ફસાઈ જાય છે જો મળમૂત્રદ્વારા જો વિષયુક્ત પાચક બહાર ન નીકળે તો આપણે કોઈને કોઈ રોગનો

ભોજ થઈ પડીએ તોએ આ આમરિય શરીરને નિગતેજ કરી નાખે છે આમરિય દોરીમા જળવાથી દોરી પણ ખરાબ થાય છે, છેવટે આપુ શરીર વિષથી જાજરીત થઈ જાય છે જેથી અનેક ગભીર રોગો લાગુ પડે છે મદાગ્નિને નીધે થનાગ રોગો કોઈ એક એ નિવરની અનિયમિતતાથી થતા નથી પણ લાગે દાગે થાય છે ઇશ્વરે આપણું શરીર એવા પ્રકારનું ઘડયું છે કે થોડી અનિયમિતતાથી વાધો આવતો નથી અને શરીરના બધા યત્રો મહેનત કરીને પણ પોતપોતાનું કાર્ય કરી કરે છે પણ જ્યારે વધારે પડતી મહેનતથી થાપી જાય છે ત્યારે આપણે માફા પડીએ છીએ

શરીર નમ્રણુ અને રોગગ્રસ્ત થઈ જતા ગહારના શત્રુઓ પણ એના ઉપર હુમલો કરે છે નગળા શરીરમા ચેપી રોગોના જતુઓ કે જોનું વિષ તંત્ર નુકસાન કરે છે પણ ગળવાન શરીર ઉપર જતુઓ પણ અસર કરી શકતા નથી

રોગ એ આપણે કરેલા પાપોના દડ છે નીતિશાસ્ત્રમા પચ કહ્યું છે કે રોગ એ, ચોક્, પરિતાપ, ભયન અને વ્યસન એ આપણે કરેલ દોષોનું (ભૂલોનું) ફળ છે ઉપવાસ એ, આ અતિલોજનથી પેદા થતા વિષને નષ્ટ કરે છે માટે રોગના હુમલામાથી રક્ષણ મેળવવાનો મુખ્ય ઉપાય ઉપવાસ જ છે

ઉપવાસની શરૂઆતમા ભુખ લાગ્યા છતાં ન જમાય તો કંઈ હંરકત નથી ઉલ્ટુ આથી આપણા પાચનયત્રોને આરામ મળે છે અને તે વખતે કોઈ શુદ્ધ થાય છે ઉપ

વાસ શરીર શોધક, જગદેલા પાચનયત્રોને સુધારનાર, રોગના બીજનો નાશ કરનાર, હૃદયરમનો શોધક અને શુદ્ધ કરનાર છે

ઉપવાસમા બીજા દિવસે ભુખ લાગ્યા છતાં વધારે ન ખાવું પણ થોડું ખાવું સારું છે પેટ ભરીને ખાવાથી આપણે વરિદ્ર અને વ્યાધિ ગ્રસ્ત રહીએ છીએ અને આ પાચુ અને અમલ મરણુ આપણો છેડો નથી છોડતા માટે પાચનયત્ર બેટલુ પચાવી શકે તેટલું જ ખાવું જોઈએ

ઉપવાસ ઉપર આ પ્રમાણે સામાન્ય ચર્ચા પછી અમુક અમુક મેગ ઉપર પણ તે આસ કાર્ય કરે છે તે હવે જોઈએ લઘનની શોધન અને શમન એમ એ ચિકિત્સા મુખ્ય છે જે રોગોમા અગર રોગીઓને સરો ધન ન થઈ શકે એમ કોય, તેમને શમન ચિકિત્સા કરવાની શાસ્ત્રમા કહી છે શમન ચિકિત્સામા^૧ સાત પ્રકાર કહ્યા છે અને તેમા ઉપવાસ મુખ્ય છે પ્રમેહ, આમડોષ, તરૂણજ્વર, ઉરૂસ્તભ, કુષ્ઠ, વિસેષ, વિદ્રધિ પીડા, શિશોરોગ કઠરોગ અને નેનાભિવ્ય દમા લઘન હિતકારી છે તથા સ્થૂળ પુરૂષોને

૧ શમન ચિકિત્સાના સાત પ્રકાર આપુને ખા જા છે તેમાં ઉપવાસ (અનન ખાવાનું તે) મુખ્ય છે

પાચન દીપન શુત્તુદ્વયાયામાતપમાદતા ।

વૃદ્ધશમનત્વેય વાયો પિત્તાનિત્સ્ય ચ ॥

અ દ જ ૧૮ ૭

(૧) પાચન (૨) દીપન, (૩) અતન ખાવું, (૪) પાણી ન પીવું (૫) વ્યાયમ (૬) તામનું સેવન, (૭) પવનનું સેવન

પણ લઘન હિતકારી છે દેય, કાળ અને બળનો વિચાર કરીને લઘન કરાવવાથી ઉપરોક્ત રોગોમા અવરથ ફાયદો જણાય છે

યોગ્ય માત્રામા ઉપવામ થયા હોય તો ઈદ્રીયોમા નિમલતા, મલમૂત્રાદિકતુ નિયમિત વિસર્જન થવું શરીર હવકુ પડવું ભુખ લાગવી, અનપર રૂચિ થવી, તૃષ્ણા લાગવી હૃદય શુદ્ધ થવું, ઓડકાર સ્વચ્છ આવવો અવાજ સુધરવો, પાંદિનું બળ ઓછુ થવું ઉત્સાહ વધવો, અને ત દ્રાનો નાશ થાય છે જવરમા અને તે પણ નવજવરમા લઘન ખાસ કરાવવું જોઈએ અને તેથીજ જ્વરના ગાયલ્લનમ્ એમ કહ્યું છે જવર શરૂઆતમા સામદોષજ ય હોય છે આ સામને નિરામ બનાવવા માટે લઘન એ શ્રેષ્ઠ ઉપાય છે પરંતુ શાસ્ત્રને સમજ્યા વગર આધીનિયુ અતુકરણુ પણ ન કરવું જોઈએ બહુ ઉપવાસ કરવાથી (લઘનથી) પણ અનેક રોગો થાય છે જેમકે કૃશતા બ્રમ, ઉધરસ અધિક તૃષ્ણા, અરૂચિ, રૂચિતા, અગ્નિમાદ નિદ્રા નાશ,

દંદિશીજ્વતા, શ્રવણુ યક્તિનો ફ્રાસ, શુક્રશય, ઓજશ્વ, હુધાનાથ, અવાજ બેમી જવો, બસ્તિમા પીકા, હૃદય, બસ્તિ, મસ્તિશ્ક, જઘા, ઉરૂ ત્રિક, અને પાંચમા પીકા થાય, ન્વર, પ્રલપ, અધોવાત, ગ્વાનિ, છર્દિ, પવનો, અસ્થિભેદ, અને મલ મૂત્રનું બરાબર વિસર્જન થઈ શકતું નથી આ પ્રમાણે અતિ લઘનથી અનેક રોગો થાય છે છતાં શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે —

કાદ્યમેવ વર સ્થૌલ્યાત્ શરીરની અતિ સ્થૂલતા કરતા કૃશતા વવારે શ્રેષ્ઠ છે કારણકે અતિસ્થૂલ પુરૂષને જૃહલુ કે લઘન ચિકિત્સા હિતકર નથી જૃહલુ કરવાથી મેદ નધેજ અને સ્થૂલતા વધારે પ્રાપ્ત થાય છે જ્યારે લઘન પ્રાવવાથી અગ્નિ અને વાયુની વૃદ્ધિ થાય છે આ કાગ્ણથી સ્થૂલ પુરૂષ કરતા કૃશ પુરૂષો ચિકિત્સાની દૃષ્ટિએ પણ સુસાધ્ય છે માટે લઘન એ શ્રેષ્ઠ ચિકિત્સા છે લ્લન લાઘવાય યત્ । લઘનથી શરીરમા લઘુતા-હલકાપયું પેકા થાય છે

મહાસૂદર્શન ચૂર્ણ

લેખક-વેદ શિખાનમ્ મહિમ્નર યાજ્ઞિક (હળવ કર)

આપણું રોગનિવારણુ શાસ્ત્ર તો એક સાત્વિક અને નિર્દોષ ઉપચાર સચકનો મહા સાગર છે જેમાં ઘણા યોગો પ્રયોગો તફન સાદા-સરલ અને સુલભ ભરેલા છે તેમાના કેટલાક તો ધરગથ્યુ ઉપચાર જેવા લોહોના ઘરોમા વપરાતા પણ હોય છે આવા એક

યોગમા આપણુ નિદોષ ચૂર્ણ “મહાસૂદર્શન ચૂર્ણ” પણ સારી પ્રતિષ્ઠા પામી ચૂકેલું છે ઘણાખરા કુટુંબોમા તે રોગની વપરાશની વસ્તુરૂપે બની ગયેલું જોવા મળે છે મહા સૂદર્શન ચૂર્ણ ખરેખર એક અદ્ભુત પ્રભાવ શાળી સાદુ કાળોવધી ચૂર્ણ છે વૈયસમાજ

અને જનમમાજ તેને દુઃખી વાપરે છે
સામાન્ય ઉભી થતી ફિયાદો ઉપર જણાવ્યા
પ્રમાણે આહાર નિહારમા ખયાલ રાખી
પથયા પથપતે સમજી આ ચૂલું વાપરવામા
આવે તો જરૂર કાયદો મળે છે

મહાસૂદર્શન ચૂલુંમા આવતા દ્રવ્યો
અને તે ની રૂણશ્રુતિ

આપણા ઋષિમુનિઓએ ઘડુજ દીર્ઘ દંષ્ટિ
પૂર્વક મહાસૂદર્શન ચૂલુંમા આવતા દ્રવ્યોની
સકલના કરેલી છે આમ તો નજરે જોતા
તેમા શુધાયેવા ઔષધી દ્રવ્યો તદ્દન માનુની
જેવા છે, છતાં પરિણામ આપનામા મૃત્યુ
વાન છે નીચે જણાવેલા દ્રવ્યો તેમા
પડે છે —

હરદેહજ, બહેડા છાલ, આબળા, હળવર,
દાડહળર, બેડી, જીલી હોરીંગડીના મૂગ કે
છાલ, કચુરો, સુકો મરી, પીપર, પીપરીમૂળ,
ચોરવેલ, ગળો, ધમાસો, કડુ, પિત્તપાપડો,
નાગેર મોથ, ત્રાયમાલુ, નેત્રવાળો, લોંબડાની
અતરછાલ, પુષ્પરમૂળ, જેડીમથ, કઠાછાલ,
અજમો, દ્રિગ્ગલ લારગમૂળ, સરગવાના બી,
ફટકડી ફલાવેરી, વજ, તજ, પદકાષ્ઠ,
વાળો, સુખડ, અતિચિષ્ટી કળી, ખપાટના
મૂળની છાલ, શાલીપર્ણી, પૃષ્ઠીપર્ણી, વાવડોંગ,
તગર, ચિત્રક મૂળની છાલ, દેવદાર, ચવક,
પગેળ પત્ર, જીવક ઋષભક, લર્વીંગ, વાસ
કપુર, સફેદ કમળ, કાકોલી, તેજપત્ર, જાંવરી,
તાલીસપત્ર આટલા દ્રવ્યો પડે છે, અને આ
બધાયથી અર્ધો બાગતુ કરીયાતુ પડે છે આ
થયો મહાસૂદર્શન ચૂલુંનો ધાંક આ ચૂલું
સામાન્ય વપરાશની દવા છે જનતા વાપરતી

પણ હોય છે પરંતુ તેમા શું શું ઔષધિદ્રવ્યો
આવે છે તેનો ખ્યાલ ખાસ કરીને વેલો
ત્રિવામ બીજાઓને હોતો નથી

ભગવાનના સૂદર્શન ચક્રથી જેમ દાનવો
નો નાશ થયો તેવી રીતે ફરેક જાનના તત્ત્વોનો
આ મહાસૂદર્શન ચૂલું નાશ કરે છે અને
શ્યામ, ઉધરસ પાંડુરોગ, હૃદય રોગ, કમળાને
પણ મટાડે છે આયુર્વેદિક મુનિઓએ સૂદર્શન
ચૂલુંને ભગવાનના સૂદર્શન ચક્રવડે સરખાવી
કે તેવી ઉપમા આપી તેની રૂણશ્રુતિનું મહા
ત્વ્ય વધાયું છે બીજું આ ચૂલું કટુપૌષ્ટિક
પણ છે અગ્રેજી વૈદ્ય શાસ્ત્રમા કટુ પૌષ્ટિક
માટે બીજર ટોની - Bitter Tonic શબ્દ
વપરાય છે આયુર્વેદિક શાસ્ત્રમા કટુપૌષ્ટિક
શબ્દની વ્યાખ્યા ઘડુ સરસ આપેરી કે જે
ઔષધ શરીરમા રક્ષા કરેલો ઝીણો તાવ હોતા
બુખ લગાડે, ધરીંગમા શક્તિનો સચાર કરે
અને રક્તિ આપે તથા આમતુ પણ પાચન
કરે તેનું નામ કટુપૌષ્ટિક આવા કટુ પૌષ્ટિક
દ્રવ્યો ઘણા હોય છે કરિયાતું કનલો, કાક
બીયા વગેરે કોઈપણ માંગીમાથી ઉડી આવ
થયા બાળ આવી કટુપૌષ્ટિક દવાઓનું જે
ચાર માસ એવન કરવું જોઈએ જેથી તબીબ
મટશે શક્તિની ખીણ મોરી દવાઓ, ટીકડી
ઓ કે ઇન્જેક્શનો લેવા અગાઉ એક વખત
આવી સાદી વસ્તુઓ વાપરવા જેની છે

નિર્દોષ ઔષધ

મને તો ઘણી વખત થાય છે કે આવી
સાદી ઉપચાર પદ્ધતિનો ખૂબ ખૂબ પ્રચાર
થવો જોઈએ પૂરવશાગી શ્રીમતોએ આવા ઘર
ચથુ વપરાતા ચૂલો પોતાને ત્યાં રાખીને

ગરીબોને મદત આપના એઈએ કોઈ મોટી
હુડી આમ કરવામા રોકવા જેવું છે નહિ
આજે જે આના પગીકાઓ અને ખીસ્મીના
ખજોઃ ઘર ઘેર ભેરા મળે છે અને પ્રાત
કાળના નિત્યક્રમ વિધિમા વપરાય છે તેમ
આ સૂ શનચૂજના ડગા રાખવાનાં આવતા
હોય તો કેલું સાગ? તાવવાળા તાવવિનાના
કે સાજા સારા સૌ કોઈ વાપરી શકે અને
શુષ્ક મેળવી શકે તેવું એ નિર્ણય છે પરંતુ
આ બધી વાત તો કડવી હવાની છે એટલે
સામળવી કે અમલમા ઉતારવી પણ કડવી
લાગે એવી છે મે ખાસ જોયું છે કે ઘણા
ખરા ઘર કુટુંબે મા આ ચૂર્ણ ઠીક ઠીક વપ
રાતું જ હોય છે

તાવ ઉપર મહાસૂદશનચૂણ

આજ ટાલ સ્ટેજસાજ તાવ જેડું કે
હાડકચર જેવું લાગે ત્યારે તાબડતોળ લોખેની
નજર ઈન્વેશન તથા પેટટ જલદી તાવ
ઉતારી દેનારી ટીકડીઓ તરફ બાય છે અને
આધુનિક ઉપચારકો સલાહ પણ તેવી જ
આપતા હોય છે સાધા છુ બાળતમા મે ટા
અચમા ઉતરવું મધ્યમવગની જનતાને ઠઈ
રીતે પોસાય તેમ છે? પરંતુ લોકોના જીવન
બળ ધમ્યા છે તેથી તેમજ ઘણા રથજે ધધા
પાણીના સંલોગો પણ એવા હોય છે કે ગમે
તે હવા ખાઈને પણ વહેલામા વહેલું ગેઠા થઈ
જવું એઈએ નહિતર ૧૦૦ મળે નહિ પગાર
કપાતો હોય તેથી બચવા છતાય આ માગે
જવાની ફરજ પડતી હોય છે છતાય જ્યા
આવા કારણો નિમિત્તરૂપ ન બનતા હોય
ત્યા તો ઉપર મુજબ સાદા અને નિર્દોષ
ઔષધોનો ઉપયોગ થવો હિતમ્મર છે

સાધારણ તાવ જેવું થાય તો સૌ નવમ
ચોખ્ખા ઉપવાસ એમ બે દે વધુ કરવા પાણી
પણ ખુબ જ ઉકાળી ઠારીને પીવું આ રીતે
ઉપવાસ નજ કરી શકાય તો હુલમીપત્ર
ડુંગેરો કુંક વિગેરે નાખી બહુજ થોડા દ્રવ્ય
વાળો ઉકાળો પીવો આ રીતે કરવાથી શરી
રમા રટેલો આમદોષ મગ્ગે પેટ હળવું થશે
અને સાન્વી રીતે તાવ ઉતરશે એક મહત્વની
વાત સૌ સમજી રાખે કે એકમ વિજગીવેગે
તાવ ઉતારનારી આજની નવીન શોધાએની
હવાઓ કે ટીકડીઓ જરૂર તાવ તો ઉતારશે
પણ તેનાથી પઠીથી શરીરમા નબળાઈ ઠીક
ઠીક આવે છે

સૂ શનચૂર્ણ કોઈ મીઠી મીઠું ખાંચ છે
કોઈ ઉમળીને પીએ છે કોઈ પલાળીને પીએ
છે મીઠું વાપરતા હોય તેઓ બે આની
ખારથી પા તોલો ચૂલમા બે ત્રણ વાવ
ખાવાનો સોડા મેળવીને વાપરે તો વધુ ઠીક
પડશે અથવા બા થી ૧ તોલો ચૂલ લેવું
અને તેમા પાંચ છ તોલા પાણી નાખી
કાચતા પાત્રમા રાત્રીભર પલાળી રાખી અને
સવારે કપડાથી ગાળી લેવું ને એ ભાગમા
મવાર સાજ પીવું એ સિવાય ફાટ બનાવીને
પણ વાપરી શકાય છે એક કઠારવાળા વાસ
લુમા ૮ થી ૧૦ તોલા પાણી નાખીને ખૂબ
ઉકાળવું ખૂબ ઉકળે ત્યારે તેમા એકાઠ તોલો
સૂદશનચૂલ નાખી ઘણું ટુરત જ વાસણ
અગ્નિ ઉપરથી નીચે ઉતારી ઢાકી દેવું સાવ
કરી ગયા બાદ કપડાથી ગાળી લેવું ને પીવું
આ વિધિને ફાટ કહેવામા આવે છે

સુદતીયા તાવમા અને તાવ ઉતર્યા પછી
જરૂર વાપરવા જેવું છે

ટાઇફોઇડ, નિમોનોયા કે એરા લાભા વિ
સોએ ઉતરનારા તાવમા શુદ્ધ લઘન ડરાવના
સાથે મહાસૂદર્શન ચૂર્ણ ઉપર મુજબ લેવામા
આવે તો બાકે તાવ એની મુલતેજ ઉતરશે,
પણ શરીરમા નબળાઈ નહીં આવવા દે, એટલું
જ નહીં પણ હૃદયનું પણ ભાગની ગમશે
આધુનિક ડૉક્ટરીક દવાઓ ઝડપથી વપરાઈ તાવ
ઉતારી દેનારી છે તે આવા તાવોમા આજકાલ
છૂંથી વપરાઈ રહી છે છતાં પણ ને મનોભાગ
રહેતું હોય, દીલમા થ્રદા વીરજ રહેતી હોય
તો યોગ્ય દેશી ઉપચારકે પાસે યોગ્ય ઉપચાર
લેવા અને સાચોસાચ આ ચૂર્ણ જણાવેની રીતે
વાપરવામા આવે તો ઘણું સારું છે જુગલ મા
થતી પ્રવૃત્તિની જેમ તં સૂર્યન ચૂર્ણ મુગી
મુગી રીતે પણ જરૂર દર્દીને લાભ આપે જ
છે એટલું જ નહીં પણ ખીન્ન ઉપદ્રવો પણ
ઉમા વધા નહીં દે પરંતુ માનવી માનસ
આજની પરદેશી સારવારમુગ્ધ બની ગયું છે
ત્ના આવી વાત પ્રત્યે વિશ્વાસ શે પ્રકટી થકે ?
છતાં ફરીથી હું તો એટલે સુધી જણાવું છું
કે જનના લાકે આવા વખતે આધુનિક સાર
વાર લેવી હોય તો લે, પણ સાથે સાથે એક
નિદોષ ઉપચાર તરીકે દિવસમા બે એક વખત
જણાવેની રીતે સૂર્યન ચૂર્ણ હીમ કે કાંટ
વાપરે તો તેમા તેમને કર્મુય નુકમાન તો
નથી જ થવાનું બ કે લાભકર્તા બનશે એ
ખાત્રી ગમવી વિલાયતી દવા ચાકે છે માટે
આ કેમ લેવાય ? તો આવી થકા કુશકા
રાખવા જેવું રહેતું જ નથી કેમકે આ ચૂર્ણ
કાણીયધી છે ને નિદોષ છે

ટાઇફોઇડ તાવ ઉપર મળેલો
એક અનુભવ

ચો વર્ષની એક બહેનને તાવ આવ્યો
શરૂઆતના બે ચાર દિવસે તો ઉતરી જશે,
મટી જશે એમ માની આસ લક્ષ અમાયું
નહીં, પણ તાવ આવું જ રહ્યો ને અણઉતાર
જ રહ્યો આ દર્દી બહેનની સારવાર કરવાની
તક મળી એમું, પૂછવા જેની હકીકત પૂછી,
તાવના ચડવા ઘડવાના ક્રમ ઉપરથી ટાઇફોઇડ
હોવાનું લાગ્યું વાનીએને સૂચના આપી કે
જમના કાર્બન ન આપવું, ક્રક્ટ ઉકાળેલું પાણી
આપવું અને પથારીમા ખામ પડી રહેવાની
ભારપૂર જની લગામણ કરી અને કહ્યું કે તમારે
તથા દર્દીને બનેએ ખુબ જ ધીરજ રાખવી
પડશે બે આ ગીતે મનોભાગ રહેતું હોય તો
આપણે ઉપચાર શરૂ કરીએ બે પાંચ દિવસ
લઈ પાછા ખીન્નની દવા લેવા જવું, એમ
અચિરતા જેવું હોય તો ફરીથી પણ કહ્યું છું
કે દવા ન લેવી, જ્યાં મન વધતું હોય ત્યાંથી
લેવી કેમકે આવા તાવમા ફરાફર કરવાથી
મજા નથી આવતી, દર્દીનું લડતું નથી થતું
માટે જ્યાં સમુજું થ્રદા હોમ ત્યાંથી જ સાર
વાર શાવ ચિત્તથી લેવી આ રીતે સ્પષ્ટતા
કરી દીધી દર્દીના વાનીએ તે પ્રમાણે સમતિ
આપી આ બાબતમા એક બાજુવા જેવી વાત
લખવી મને વિશેષ યોગ્ય લાગે છે અને તે
એ કે દર્દી બહેનના વાલીઓ કરત દર્દી
બહેનની પેતાની મનોભાવના દેશી ઉપચાર
લેવા માટેની ઘણી સખગ હતી તેથી ઉપચાર
શરૂ કર્યો ઉપચારમા લક્ષ્મીનારાયણ રસ,
પ્રવાલપિટ્ટિ, ગળો સત્તન આદની વસ્તુઓ તુલ

મીપનના ચોખ્ખા ૨૨૨૨ ૧ નોલામા મધ સાથે આપતો અને વિનમ્રતા ત્રણ વખત ઉપર જણાવી ગયો છું તે રીતે મહાસૂદશન ચૂંચુ નું ફાટ આપતો, બસ આટલો ઔષધીક્રમ હતો તાવનું પ્રમાણ શરૂઆતથી વધીને ૧૦૩ ગ્રીમી સુધી હતું એથી તાવ વધ્યો ન હતો.

ખીંછ ઉપચાર વિધિમા કપાલ ઉપર અને પેટુના બાગ ઉપર કાળી ખેતરાઉ માટીને પવાળીને તે પેક મૂકવાનું ઈંગ્લેન્ડ હતું.

આમ માટીના બાધ ઉપચારથી તે ઝહેનને સારૂ લાગતું હતું અને ગરૂત અનુભવતી હતી (તે ઝહેનના શબ્દો સુજબ) આજકાલ બરફ સુકાય છે પણ તે કરતા માટી વાપરવા જેવી વસ્તુ છે માટીના પ્રયોગ ઉપર મને પોતાને અત્યંત શ્રદ્ધા છે તાર સિવાયના બીજા કે લાખ દરોમા હું કાળીમાટીનો પ્રયોગ કરાવું છું હુકમા પ્રતિનિધિ આવું સાદું દ્રવ્ય પ્રકૃતિ ઉપર સુદર કામ કરે છે, આવા પ્રાકૃતિક ઉપાયો તરફ હોકમાનસ અને હોકરૂપી વાળવા માટે ઘણા બહોળા પ્રચારની જરૂર છે.

હવે આ રીતે ઉપરોક્ત દર્દી ઝહેનને બરોબર ૨૨ દિવસમા શરીરની ગરમી ૯૮.૫ મોલોમા થઈ હતી ૨૨મા દિવસે પણ માઠ ચાર થાય દિવસનોજ તાવ કેમ ન હોય તેવું જણાતું હતું ઝહેનના યોલવામા પણ સારી સ્ફુર્તિ હતી એક વસ્તુ હાથની રહી બાકી છે તે અત્રે જણાવી દઉં છું ઉપરોક્ત ઝહેનને અઠવાડીયામા રૂપી થતી તેથી બાકીના બનાવેની ઇસતુ યોગજી સુકોઝ નાખીને ૫૩ અપાર્ટ હતું ઉપરાંત કોઈ દિવસ દાળનું

પાણી, (નીચા નાળિયેરનું પાણી) પણ અપાર્ટ પરમાત્માની અત્યંત કૃપાથી અને દર્દી ઝહેનની શ્રદ્ધાથી બીજા કોઈપણ જાતના ઉપદ્રવો થયા સિવાય આ રીતે તાવ ઉતર્યો આવા તાવમા ઘટી વખત ઉપદ્રવો તકનીકરૂપ થઈ આવે છે આ બનાવથી દર્દીઓના વાનીઓમા પણ દેરી સારવાર લેવા પ્રત્યેની જે ટાઈ આછીપાતળી શ્રદ્ધા હતી તે પ્રત્યક્ષ અનુભવે વધુ સબળ બની મને તો આ સારવાર આપવામાં ઘરના વાનીઓ કરતા દર્દી ઝહેનને પોતાનેજ માથા ધ વવાદ આપવા જેવું લાગે છે કેમકે દર્દી જાતે સૂચના સુજબ વતનાર ન હોય અને શ્રદ્ધા હીન હોય તો આવા તાવમા કોઈ વખત ઊપાધિ કરી મૂકે છે.

આવા સુદીપ્ત તાવના નામજ એવા છે કે ગભરાવી મૂકે છે, અને શ્રદ્ધા મનોબળ હોય છે તો પણ ઘણી વખત ઢીલા પડી બાક છે આ દર્દી ઝહેનને તો તાવ ઉતર્યા પછીથી પણ બરોબર ત્રણ મહિના સુધી જે જે સલાહ સૂચનો આપેલા તે સુજબજ તમામ રીતે ખાનપાનનો વિવેક સાચવેલો હતો તાવ ઉતર્યા પછીથી તાવ ઉથરો મારી બાક છે અને હેરાન ગતી કરી મૂકે છે આવા તાવમાથી સુક્ષ્મ થયા પછીથી પણ મહાસૂદશન ચૂંચુ નું ફાટ કે હિંમ જે ત્રણ મહિના સુધી નિયમિત પણે પીવામા આવે તો સારી વાત છે આવા મદવાડમાંથી શરીરમા નળગાઈ અને ફીકાથ આવી બાક છે, બૂખ સરખી લાગતી નથી હોતી એટલે ફરી ફરી જણાવું છું કે આવા વખતે મહા સૂદશન ચૂંચુ નો ઉપયોગ કરવો ખૂબજ કિંતુ કારક બને છે આ બધો ખાલ અનુભવ લીધા વિના કે અ યના અનુભવોની કથા બાકી

સિવાય જોઈએ તેવો નથી આવતો પણ સૂ-
ર્યન ચુર્ણ ખરેખર યથા નામ ધ ય છે

ફેલુ વખતે મહામૂતશાંન સૂણી

ઈન્દ્ર-સુઓ-આ જેવા તાવ વખતે અગર
તેનો વાયગે આવતો હોય ત્યારે ચોખ્ખા
ઉપવામ કગી અગર ન રહી શકાય તો તજ,
તુલમી પત્ર કુદીનો, સુક વગેરેનો ઉકાળો
પીવે અને ઔષધી તરીકે મહાસૂર્યન ચૂર્ણ
નો જણાવેની ગીતથી ઉપયોગ કરવો એ
સિવાય ત્રિભુવનકીર્તિરસ નામની દવા, દેશી
દવાઓ બનાવનારી ક્ષાન્ત્રીઓમા તેધાર મળે
છે, તે દિવસમા એ વખતે જાણી કે
ટીકડી ચોખ્ખા તુલમીના રસમા મધ સાથે
આપવી અને ઉપર સૂર્યન ચૂર્ણનો ફાટ કે
હિમ પાતું આવા ઉપદ્રવ વખતે ખરેખર
મહાસૂર્યન ચૂર્ણ આ રીતે ખાસ વાપરીને
જાતિ અનુભવ હઈ જેવા જેવું છે દુકમા
તાવ, શરીરમા રહેતો ઇર્ષ્યતાવ, ખીજ તાવ,
શરીરમાં રહ્યા કરતી અશ્રુપિત્ત, મદાગ્નિ,
લોહીનું તપ્પા કરવું, આમ દરેક રીતે આ દૈવી
ચૂર્ણ આરોગ્યનાયક બને છે

नाना जाणको माटे मला मुद्दश नव्याण्

નાના બાળકો ઘણી વખત સાબનામાં ઘર્ષ
લાય છે, તેમાં ઘણી વખત તેના સ્પર્શ કારણે
દેખીતાં સમજાતા નથી હોતા બાળક રચ્યા
કરતું હોય છે, તાવ, ઉલટી, ખાકા, શરતી
જેવું થાય છે, એમાં વાક્ય કે કૃમીનું જોર
હોય છે, આવી સ્થિતિમાં બાળકોની માતા
ઓએ ધીરજ રાખી એક ઘર ગથ્યું ઉપચારો
કરવા અનુભવી વૃદ્ધ માતાઓની સલાહ લેવી,
અથવા યોગ્ય બીજી વૈદ્યકિય સારવાર લેવી

જાને સાયોસાથ મહાસૂદૃશીન સૂણું આ લેખ
મા જણાવ્યા પ્રમાણે ચમચી ચમચી પાતું

એક વસ્તુ એ પણ ભારપૂર્વક નાના
બાળકોની માતાઓને જણાવું છું કે ધાવણ
ધાવતા બાળકોની માતાઓ બાળકને ગમે તે
હવા આપે પણ ક્યારે 'માતાઓ' પોતે પણ
મહાસૂદૃશ્યન સૂર્ય જણાવેની રીતે જરૂર પીવાનું
રાખે તો સારું, તે માતાઓ માટે તેમજ
તેમના બાળકો અને માટે કિંતકર્તા છે કેમકે
ધાવણના દોષથી પણ ઘણી વખત બાળકોને
ગરબક થઈ આવતી હોય છે, તો તેમા આવી
ઠંડવાણીથી ધાવણનો દોષ દૂર થઈ શુદ્ધ બને
છે બાળકોનો ખોરાક માત્ર ધાવણ હોય છે
(સ્તનપાન કરતા બાળકોનો) તેથી જરૂર આ
વસ્તુ ઉપયોગી બને છે સૂર્યન, કસીયાતું,
કલ્લો આવા / દરવા દ્રવ્યો જવરણ છે તેમ
ધાવણમા રહેવા દોષને પણ મટાડનારાં છે
એ વાત ફરેક નાના બાળકોની માતાઓ ખાસ
લક્ષમા રાખી હેવા જેવી છે

મહાસૂદર્શન ચૂલુંના ભજા બનેલા

મારા એક રેનેડીનો ચાતુશન

સુખર્ષમા મારા એક રનેહી છે જે એક
 મોટા કરોડાધિપતિ શ્રીમતના મેનેજર છે,
 તેમને હૃદયરોગ (હાર્ટ ડીઝીઝ) ખૂબ ભરમા
 થયેલો હતો. ઘણી વખત તેના હૃમલા થયેલા
 યોગ્ય સારવારથી હાલ કશી તકનીક નથી
 શક્તિપૂર્વક નોકરી કરે છે (આરામ પ્રાધાન્ય)
 અને બને તેટલું વધુ ઘેર પણ આગમમય
 જીવન ગાળે છે કેમકે તેમના શેઠશ્રીની
 તેમના ઉપર સારી મહેરબાની છે, તેથી તેમની

નોકરી શેઠીમાએની કૃપાથી જાણ્યાં મુજબ
આશા પ્રાપ્ત થ છે (તેમના કહેવા મુજબ)
હવે આ મારા રોગીને કોઈએ વાત કરી કે
તમે છઠ્ઠીબાર મુખી મહાસુદશન ચુકું એક
દિવસનો પપ્પ ખાઈ પાણી વિના ઘ્રાણપૂરક
સેવન ચાલુ રાખો તમારા હૃદયને તેનાથી
મારો કાયદો થશે અને બીજાકૂલ મનસિક
આઘાત કે ભ્રમ ન થાય એવી રીતે સાચવીને
રહેવું ને ખાનપાનમા અને દરેક રીતે સયમ
સાચવી રહેવું આટલું કરજો મિત્ર તરફથી
આ સલાહ પ્રમાણે તેઓ આજે ત્રણેક વખતી
મહાસુદશન ચુકું કરશે નિયમિત પણે
વાપરે છે અને કહે હર મહિનામા મારે એ
ડબીઓ ચુકુંની જોઈએ છે ઉપરાંત મને કહ્યું
કે જ્યારથી આ ચુકું વાપરવું આવું કયું છે
ત્યારથી મને મારી તળિયતમા દરેક રીતે
અને મારા મુળહૃદમા (હૃદયરોગ) પણ બુજ
સારો કાયદો જણાય છે હું તો બહારગામ
જાઉં છું તો ત્યારે પણ સુદશન ચુકુંનો ઉપો
સાચવે લઈને જાઉં છું ને ત્યાં પણ વાપરું જ
છું એટલુંજ નહિ પણ આજે આ મારા
રોગી પણ પાછા બીજાઓને મહાસુદશન
ચુકુંના વખાણ કરી તથા પોતાનો જાત
અનુભવ કરીને વાપરવા માગેનો પ્રચાર કરે

છે આ હીકતથી આ 'વી ચુકું'ની કૃપા
મુતિમા જે લખાયેલું છે તેમા હૃદયરોગ મળે
છે તેમ લખેલું છે તેની વધારે પ્રતીતિ થઈ
'આત્મકામચપાણ્ય દુરોગદત્તિ કામગમ'
ખરેખર આના સાદા મીઠા ઔષધો આહાર
વિહારના નિયમો સાચવીને ધીરજ પૂરક
ખાવામા આવે તો જરૂર તેના મહાત્મ્ય
મુજબ લાભ નેમવી શકાય તેવું છે

આવા સાદા પ્રયોગો પ્રયોગાત્મક
દષ્ટિએ વાપરવા જોડો

દેગી ઔષધો સાદા જતાં એક પ્રયોગાત્મક
દષ્ટિથી સેવન કરવામા આવે તો જરૂર લાભ
મળે છે પરંતુ આવું ક્યારે જાને કે ઉપ
ચારકો મારફત તેના રચનાત્મક પ્રવૃત્તિ રૂપે
કે ઉપદેશાત્મક પ્રવૃત્તિ રૂપે ખૂબ પ્રચાર થાય
ત્યારે આજની બીજા કારમી મોઘવારીમા
મધ્યમ વગ કે શ્રમજીવી વગેરે માટે આવું
પ્રચાર કાય એક મોટા આગીવાઈ રૂપ નિરંદે
તેમ છે આપણો ભારત વામી માનવ તમા
આવા સાદા મીઠા અને નિર્દોષ ઉપચારો
લેવા તરફ વળે તે ભાવના છે અને ઈછતીય
પણ એટલુંજ છે

૪- ઔષધનિર્માતાઓએ દુગ્ધાના સશોધનોની રૂપરેખા *

તત્ત્વસ્થાનેથી—

આયુર્વેદના બુદ્ધિ અગ્રોનું જીવી જીવી
રીતે સશોધન થવું જોઈએ સહિતા ગ્રંથો,
આજ ગ્રંથો તથા નવ્ય ગ્રંથમાં જણાવેલા

આયુર્વેદીક શુદ્ધ શબ્દોના શબ્દાર્થો નક્કી કરવા
તે જેમ એક પ્રકારનું સશોધન છે તેમ
ઔષધનિર્માતાના હેતુમા ઔષધો કેમ સારા

ળને, કેમ જલદી ઝળે, કંઈ ગીતે બનાવવાથી એમા મહેનત ઓછી પડે ઓછી મહેનતે કંઈ ગીતે ઉત્પાદન વધારી શકાય તેમજ મૂળ દ્રવ્યથી માટીને તૈયાર થયેલા યોગમા ઓષધન વીચ એમનું તેમ સચવાઈ રહે એ બધા ઉપર વિચાર કરવાની યોજના અવશ્યક રીતે નહીં થવી જોઈએ

(૧) શાસ્ત્રમા કહેવા એકજ ઓષધના બિન્ન બિન્ન યોગોમાંથી કયો પાઠ ઉત્તમ પ્રમાણે છે તે નક્કી કરવા માટેનું ડોઝપણ માધન આપણી પાસે નથી કામગીરી એક જ ઓષધના બિન્ન પાઠના નિર્માણોએ જુ. ૧ જુલા દિવસિંદુથી ઓષધની વિચારણા કરી હોય એમ સ્વાભાવિક છે એમકે હીંચુલનો બૃહલ્લ શુભ વિશેષ મેળવવો હોય તો તેનું ઘેટીના દ્વયમા યોધન કરવાનું કહ્યું છે અપારે ડૉલ્લ શુભ મેળવવો હોય તો આદુના કે લીંબુના રસમા ઘટ્ટવા કહેતું છે હવે આ બને પ્રકારના હિંચુલમા રનાયણીક સમુલ્લતા જુલા જુલા પ્રકારની હવે જ એટલે હીંચુલને Hgcl હાઈડ્રોજન સલ્ફાઈડ છે એમ માનીને જ એનો વિચાર ન કરતા તેના શોધન મારણ વગેરે જિયાઓમા વપરાતા દ્રવ્યોથી થતા સરકારના શુદ્ધોને પણ ક્યા નમા લેવા જોઈએ

(૨) આયુર્વેદમા ઝેરી વનસ્પતિઓને અને ખનીજોને શુદ્ધ કરવાના કદા છે તો ઝેરોને શુદ્ધ અને અશુદ્ધ બન્નેનો તક્ષત આધુનિક પદ્ધતિથી શોધી કાઢવો જોઈએ આયુર્વેદમા વછનાગ, આંડો, ઘુરુરો ઝેર કચુરો, મોમલ, હડતાળ, મનશીળ, અપીલ,

ભાગ, માલો, અણોડી વગેરે ઝેરી પાણી છે પણ જો તેને જુની વનસ્પતિના રસથી શુદ્ધ કરવામા આવે તો તેની ઝેરી અસર ઓછી થાય છે

(૩) ઘી, ગોળ, મધ, વાવડીંગ, પીપ્પ, ભરમ, આસવો અને રસાયણો વગેરેને આયુર્વેદમા જુનાજ વાપરવાના કદા છે આ દ્રવ્યો જુના શા કામગીરી વાપરવા તેના સ્વભાવો મળતો નથી આ દ્રવ્યો જુના વાપરવાથી અગ્રુક રોગોમા તે વિશેષ મારા કાયદો બતાવે છે એમ કહેતું છે તો આ દ્રવ્યોમા નવા અને જુના વચ્ચે અચાલુ શાસ્ત્રની દ્રષ્ટિએ અને ઓષધના શુદ્ધોષની દ્રષ્ટિએ શુ દેરકાર છે તે નક્કી કરવો જોઈએ

(૪) આજ પ્રમાણે ગળો, કડાછાલ, અરડુંગી, કેળુ, ચતાવરી વગેરે દ્રવ્યો હંમેશા નસા જ વાપરવાના કદા છે તો તેને પણ ઉપગની રીત પ્રમાણે નક્કી કરવું જોઈએ

(૫) ધાતુ ઉપધાતુ, વચ્ચ, મહારસ, ઉપ રસ વગેરેની શોધન મારણ-રમ કરવાની વિચા આયુર્વેદના અનેક ગ્રંથોમા જુની જુની કહેતી છે તેમાની કંઈ પદ્ધતિ વધુ સારી છે તે બનાવવાની દ્રષ્ટિએ અને શુદ્ધોષની દ્રષ્ટિએ વિચારી પ્રયોગથી નક્કી કરવું ભરમ બનાવવાની પદ્ધતિ (સ્પેન્ડીયેશન) કરવું

(૬) હાલમાં બનતી તમામ પ્રકારની ભરમોનું રસાયણીક સંયોજન શુ છે તે નક્કી કરવું અને દરેક વખતની બનાવટો એજ ધાતુની ભરમમા એજ પ્રકારનું રસાયણીક સંયોજન ગ્રહે છે કે એમા દેરકાર થાય છે તે નક્કી કરવું

(૭) દરેક ધાતુઓના શોધન માર્ગ માટે કાચા દ્રવ્યોથી માડીને શોધન ક્રિયા, મારણ ક્રિયા વખતે તેમજ દરેક પુટ વખતે અને ભસ્મ તૈયાર થાય ત્યાં તેના વજનમાં થતી વધઘટ તેના રંગમાં અને સ્વાદમાં થતા ફેરફારની પ્રત્યેક બેચ મુજબ અલગ અલગ નોંધ તૈયાર કરવી તેમજ આધુનિક રસાયણ શાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ પણ તેમાં શું ફેરફાર થાય છે તે તપાસ કરી નક્કી કરવું

(૮) કેટલીક ધાતુઓની મારણ પદ્ધતિ જુની મુઠ્ઠી હોય છે, તમાની કઈ વધારે સારી છે તે પ્રયોગથી નક્કી કરવું જેમકે હડતાલ (Yellow Arsenio)ની ભસ્મ બનાવવા માટે સાગેડીની રાખમાં દાખીને અગ્નિ આપવામાં આવે છે અથવા ફટકડીના ચુણ સાથે પણ બનાવી શકાય છે પણ આ બંને ક્રિયામાં તાલ ભસ્મના રંગ અને સ્વાદ મા ફેરફાર થાય છે તેનું કારણ શું ? તે આધુનિક પદ્ધતિથી વિચારી નક્કી કરવું કેટલાક કહે છે કે હડતાલ એ ઉડી જનારી વસ્તુ છે એટલે તેની ભસ્મ બની શકેતી જ નથી અને જે હાથમાં આવે છે તે તો વનસ્પતિની રાખ કે ફટકડી જ હોય છે એમાં હડતાલનો કઈ પણ અંશજ હોતો નથી એટલે આ બાતની લોક વાયકા સાચી છે કે ખોટી તે પ્રયોગોથી નક્કી કરવું

(૯) શખ, કોડી, ગોહતી, વાસકપુર, પ્રવાલ, મોતી વગેરે આધુનિક દૃષ્ટિએ કેટલી યમ જ છે પણ તે બધાના શુણ્ણ દોષોમાં તફાવત રહેલો છે ગોહતી એ C₁₂P₁₀ કેટલીયમ સંદર્ભે ખનીજ સુનો છે, જ્યારે

કોડી, શખ, વાસકપુર પ્રવાલ, મોતી વગેરે એ એ દ્રવીય દ્રવ્યો છે આ દ્રવ્યોમાં અશુદ્ધ હોય ત્યારે, શુદ્ધ થાય ત્યારે અને ભસ્મ બનાવવા પડી એમાં શા શા ફેરફાર થાય છે તે બધું પ્રયોગોથી નક્કી કરવું સુવર્ણ ઘટીત ચત્રાદ્યમાં સુવર્ણ છે કે નહીં એ સ્પેક્ટ્રા ફોટોગ્રાફીકથી નક્કી કરવું અત્યાર સુધી એમ મનાતું હતું કે સુવર્ણઘટીત ચત્રો યમા સુવર્ણ હોતું નથી પણ એ વિધાન ખોટું છે એમ ડૉ. એમ. એલ. શ્રીફે (યુ. પી.) બહેર ક્યું છે એટલે એટલા સુવર્ણઘટીત ચત્રો યમા જ નહીં પણ બીજા પ્રકારના ચત્રોદયોમાં (તાનચત્રો, મલચત્રોદય વગેરેમાં) શું શું ફેરફાર થાય છે તે પ્રયોગોથી નક્કી કરવું

(૧૦) બક્ષરમાંથી મળતા કાચા દ્રવ્યો જેવા કે ચપ્પાર, બીંબલણ, મચ્છ, ગેરુ શિલાજીવ, ગળોસત્વ કર્તુરી, અપામાગ ક્ષાર એ ખરેખર શું વસ્તુ છે તે પ્રયોગોથી નક્કી કરવું સાચા અને ખોટા દ્રવ્યોના પૃથક્કરણ Analysis કરાવી તેનું એક સ્ટે ડડ નખીકરવું

(૧૨) ઔષધોના બીજા યોગો જેવા કે દહીં, તેલ, આસવ આરિષ્ટ, અવલેહ કવાચ, ચુણ, શુદ્ધી વગેરે બનાવવાની પદ્ધતિનું પણ સંશોધન થવું જોઈએ,

(૧૩) સંયોગ વિરૂદ્ધ દ્રવ્યો-આયુર્વેદમાં વિરૂદ્ધ અત્ર અને ઔષધ માટે વિસ્તારથી વર્ણન કરેલું છે તેમાં થી અને મધને સમાન ભાગે ઉપયોગ કરવાથી ઝેર થાય છે, એવીજ રીતે માછની અને દૂધનો સંયોગ થાય તો તેથી પણ નુકસાન થાય છે તો આ દ્રવ્ય લોગા

કરવાથી તેનો રસાયણીક સંગઠનમાં ફેરફાર થી થાય છે તેની તપાસ કરવી અને જો રસાયણીક સંગઠનમાં ફેરફાર ન થતો હોય તો રોગી શરીર ઉપર તેની વિરૂદ્ધ ક્રિયા થાથી થાય છે તે સમજવા પ્રયત્ન કરવો.

આયુર્વેદીક સંશોધન અંગે ઔષધોત્પાદકો (ફાર્માસીઓ) એ કરવા જોઈતા પ્રયોગોની આ એક રૂપ રેખા આપી છે આ બધાજ પ્રયોગો એક સાથે હાથમાં લઈ શકાય

નહીં પણ ક્રમે ક્રમે આપણે ફરેક વસ્તુ હાથમાં લઈશું તો હુક મમયમાં આપણે નિશ્ચિત રીતે પહોંચી શકીશું આયુર્વેદીક ફાર્માસીઓએ પોતાના ઉદ્યોગના વિકાસ માટે આવા સંશોધનની વિશાળ પાયા ઉપર રચના કરવી આવશ્યક છે એમ અમે માનીએ છીએ ઔષધો જેટલા શુદ્ધ, સારા અને ઉચ્ચ કક્ષાના બનશે તેટલો આયુર્વેદને લાભ થશે એમ શક્ય રીતે સ્થાન નથી

આયુર્વેદમાં માનસશાસ્ત્ર

સેખર—શ્રી હ પ્રા બધેકા

તાજેતરના અમદાવાદ ખાતે યોજાયેલ વૈદ્ય સંમેલનમાં ભાવનગરના યુવાન વૈદ્ય શ્રી હર્ષદરાય પ્રાણશંકર બધેકાનું “આયુર્વેદમાં માનસ શાસ્ત્ર” એ વિષય ઉપર પ્રવચન હતું પ્રવચનમાં પૌર્ણત્ય ને પાશ્ચાત્ય માનસશાસ્ત્રનો અંદાજ, તલસ્પર્શી અને તુલનાત્મક અભ્યાસ નિર્જરતો હતો પશ્ચિમના અર્ધ સત્ય સિદ્ધાંતોનાં ખડન, પૂર્વના ત્રિકાલા બાધિત સત્યોના સમયન, મહત્ત્વ અને પ્રતિપાદન દ્વારા આપોઆપજ થઈ હતું

પ્રવચનના ચિત્તાત્મક પાસાથી ખુશ થઈ રાજકોટના વૈદ્યશાસ્ત્ર શ્રી લાઈશંકરભાઈ તથા શ્રી મોગર દરબાર તરફથી પારિતોષિક એનાયત કરવામાં આવેલ પ્રવચનના સુધ્ધાઓ સંક્ષેપમાં નીચે પ્રમાણે છે

એકઠોગાલ માનવ જીવન Instincts પ્રેરણાને વશ થઈનેજ ચાલે છે, એમ માને છે, એની સામે ચરક સંહિતાએ પુત્રેષણ,

ધનેષણ ને લોકેષણમાં એ એકઠોગાલની પ્રેરણાઓનો સમાવેશ કરી બતાવ્યો હતો

પહેલા Sex અને પછીજ એ Sex નો વ્યાપક અર્થ Love કરીને ફોઈડ એ એકજ વસ્તુને માનવ જીવનમાં મહત્ત્વ આપીને પોતાના પુસ્તકો રચી બંધ છે પરંતુ આપો તો આહાર, નિદ્રા, લય અને મૈથુનને માનવ તેમજ પશુમાં રહેલાજ માને છે પરંતુ માનવોમાં ધર્મને વિશિષ્ટ સ્થાન આપે છે એ ચારે વસ્તુ ધર્મ યુક્ત હોવી જોઈએ એમ કહે છે અને તેથીજ “ધર્માચિક્ષ્ણો ભૂતેષુ કામોદ્દિમ મરતર્પણ” લખવું પડ્યું છે એટલે કે ધર્મમાં ધર્મજ હોય છે

આજ રીતે ફોઈડ બૌદ્ધિક સ્તાનપાન કરે છે તેમાં પણ Sex ભૌતિક વૃત્તિજ જીવે છે જ્યારે ચરક આદિ મહર્ષિઓ હૃદયવૃત્તિજ આધિક્ષર માત્ર જીવે છે

‘વિપારો રોગ વર્ધનાત્’ અને ‘સકલ્લો વૃધ્યાણા’ જેવા મહાભૂતાં સૂત્રો અપનાવ મહર્ષિ ચરકમા આજના પૃથ્વરણ પૂર્વકના માનસશાસ્ત્ર ઉપરાત એમીકરણ પછી અફળુત જ્ઞાન હતું એમ પ્રજાતોથી પુરવાર થયું હતું

આ રીતે સીગમ કન્ફ્રોડ, યુંગ, આદ્રેક એકલર, વીલીયમ મેકડુગાલ અને જોન્સન

Psychology નો ઉલ્લેખ કરી તે બધી વિચાર ધારાઓનો આયુર્વેદમા કયા અને કઈ રીતે અતર્ભાવ થાય છે તેનો સું ર રીને નિદેશ કર્યો હતો

(પુદ્ આયુર્વેદન દ્વિતીય સમેશનમાં વચ્ચેના શ્રી બધેના પ્રવચન ઉદરથી)

✽ કેટલાક સમાચાર ✽

આયુર્વેદમહાત્મ મેલનનું ૪૩ મું દિવસીનું આધિવેશન સ્થગીત

આ અધિવેશનના સ્વાગત મત્રી જેઠપૂવક જણાવે છે કે વૈદ્યશ્રી મોહનલાલ પુરશોત્તમ દાસ શુભાએ મુબઈની હાઈકોર્ટ મા અરજી કરી મહાસ મેલનની સ્થાઈ સમિતિ અને ૪૩ મા અખીલ ભારત આયુર્વેદમહાસ મેલનનું અધિવેશન (જે તા ૨૨, ૨૩, ૨૪ અને ૨૫ ફેબ્રુઆરી ૧૯૫૬ મા મહાસ મેલનના અધ્યક્ષની અનુમતિથી થવાનું હતું) તે કોર્ટના મનાઈ હુકમ (ઇન્જકશન ઓર્ડર) દ્વારા સ્થગીત કરાયું છે આ પ્રકારનો એક દાવો દિલ્લીની કોર્ટ મા નાગપુરના શુભરાજ શર્મા અને જવાહરપ્રસાદે પહોં કર્યો છે અધિવેશન સુલતવી રહેવાથી જે બાઈઓને તકનીક પડી તે બદલ અમેને ધણું દુખ થાય છે અધિવેશનની બાવિ તિથિની સમયસર નવે સરથી બહેરાત કરવામા આવશે

(૨) કુબ્જગોપાલ આયુર્વેદજીવન કાલેડા-બોગલા (અજમેર) તરફથી સમસ્ત ભારતના

વૈદ્યો અને સચાલકૃતિયા વિશેષનોનું અમૂત પૂવ વિરાટ સમેલન તા ૨૭-૩-૫૮ થી ૨૯-૩-૫૮ સુધી કુબ્જગોપાલ-કાલેડામા ભરાશે આ સરધામા પારક ઉપર અનુસધાન થઈ રહ્યું છે મુમઈના બાણીતા સસવેન શ્રીયુત શાતિલાલ પ્રા જોશી ત્યાં પારક ઉપર અનુસધાન કાયું કરી રહ્યા છે નવી નવી ધાતુ ઓનું નિમોજ, સત્વપાતન, તલસ્યક્રોધક, અગ્નિસ્થાપી પાચકોદિત પારક, સસ્કૃત પારકનું અનેક રૂપરૂપાતર, સ્વર્ણાબક જીર્ણ રસ તથા લોહસિદ્ધિની અનેક અમત્કૃત કૃતિઓ તૈયાર થયેની છે

અજમેરથી ૫૬ માઈલ દૂર કાલેડા છે અને કોટાથી ૬૬ માઈલ છે જીજાસુએ ત્યા જતા અગાઉ પ્રથમ પત્રથી ખબર મોકલવી કે જેથી તેના માટે ચોગ્ય પ્રબંધ થઈ શકે

(૩) સુરત વૈદ્ય મંડળે અને શ્રી સુરત વૈદ્ય સંઘાએ સુરતના વયોવૃદ્ધ વૈદ્ય ધનસુખ રામ પરજીરામ બટ્ટના તા ૧૮-૧-૫૮ ના દિને થયેલા ખેદજનક અવસાનના કારણે

શોકસમાજો બારી સહમતને અજવી આપી હતી

(૪) શ્રી સુરત વૈદ્ય સલાની નવા વર્ષની ચુટણીમા પ્રમુખ રા. વૈ. હરિવાલ શુભાષ હાસ, ઉપપ્રમુખ રા. વૈ. વાડીલાલ મણીલાલ, મંત્રીઓ રા. વૈ. ગમનલાલ જમીયનરામ અને જગજીવનદાસ મોહનદાસ વૈદ્ય, ઠાણાધ્યક્ષ રા. વૈ. જસવંતલાલ ઉત્તમચંદ શાહ, હિસાબ અન્વેષક રા. વૈ. ચંદ્રશંકર રેવાચંકર ભટ્ટ, અને પુસ્તકાધ્યક્ષ રા. વૈ. શાતીલાલ સગૈયા તથા રા. વૈ. દેવજીભાઈ દેસરીયા આ ઉપરાંત બીજા સાત સભ્યોની કાર્યવાહક સમિતિ પણ નીમણી હતી

(૫) શુદ્ધ આયુર્વેદ મહાવિદ્યાલય વડોદરાનું તૃતીય સ્નેહસંમેલન તારીખ બીજી અને ત્રીજી ફેબ્રુઆરીએ થયું હતું

(૬) હડુપા સમિતિનો રીપોર્ટ -જાણુવા મળે છે કે આયુર્વેદની વર્તમાન પદ્ધતિઓની તપાસ કરવા તથા તેમા નવસર્જન કરવા માટે ભારત સરકારના આરોગ્યખાતા તરફથી જે સમિતિ નીમવામા આવી હતી તે સમિતિએ આરોગ્ય પ્રધાન શ્રી કરમચંદ્રજીને રીપોર્ટ સુપ્રત કયો છે આ સમિતિએ હાલ સુરત મિશ્ર અને શુદ્ધ આયુર્વેદ એમ બે

અભ્યાસક્રમો ચાલુ રાખવા તેવી ભલામણ કરી છે વધુમા આયુર્વેદમા સુધારો કરવા એક પોસ્ટ ગ્રેજ્યુએટ કોર્સ ચાલુ કરવાની ભલામણ કરી છે

આ સમિતિએ આયુર્વેદના શિક્ષણ, સંશોધન, ફાર્માસી અને વૈદ્યોનો દરમિયાન વગેરેમા સુધારો કરવા ભારપૂર્વક ભલામણ કરતા હોદ્દી તબીબી પદ્ધતિ માટે મધ્યસ્થ સમિતિ તથા સંશોધન માટે મધ્યસ્થ સમિતિ નીમવાની ભલામણ કરી છે આ સમિતિએ ભારતનો પ્રવાસ કરી આયુર્વેદ માટે ઉપયોગી માહિતિ એકત્ર કરી અવલોકન કરી પોતાનો હેવાલ સુપ્રત કયો છે

ચોપડા સમિતિ પછી હવે આ હડુપા સમિતિના રિપોર્ટની ભલામણોનો કેવો સ્વિકાર થાય છે તે જોવું રહ્યું

(૭) વીટામીન 'એ'નું ભારતમા ઉત્પાદન થશે -લેમનગ્રાસ એઈલ (લીલી ચાહના તેલ)માથી વીટામીન 'A' બનાવવાનું સુખ ધની ગ્વેક્ષો લેબોરેટરી આ માટે ચાલુ વર્ષમા એક પ્લાન્ટ નાખશે અને ૧૯૬૦ સુધીમા તે કાર્ય પુર થશે એમ ધારણા છે (મેડીકલ ડાઈજેસ્ટ ડીસેમ્બર ૧૯૫૮)

૧ દ્રવ્યગુણ વિજ્ઞાન *

શ્રી હર્ષિરક્ત ડી હેસાર્ક L A M ભૂતપૂર્વ પ્રાધ્યાપક આયુર્વેદ મહાનિવાસ-પાટણ

પ્રાધ્યાપક આયુર્વેદ મહાવિદ્યાલય-નડીઆદ

(ગત્રાકથી આશુ)

જે દ્રવ્ય સમ કે સમ વિપરીત રસાદિ કથી યુક્ત હોવા છતાં વાતાદિકનો પ્રકોપ કરે છે તેને કોપન કહે છે જેમકે શુરુ, ઉષ્ણ સ્નિગ્ધ અને મધુર હોવા છતાં ક્ષાણિત વાતનો પ્રકોપ કરે છે, અને તેજ શુષ્કોથી અડદ પિત્ત કદનો પ્રકોપ કરે છે

જે દ્રવ્ય સમ કે સમવિપરીત રસાદિ કથી યુક્ત હોવા છતાં વાતાદિકનું શમન કરે છે તે શમન કહેવાય છે જેમકે-મધુર-શીત ઓળી કદનું શમન કરે છે, કટુપાક-રસવાણી અને શુરુ તેમજ સ્નિગ્ધ લસણ કદવાતનું શમન કરે છે

જે દ્રવ્ય વાતાદિકની ક્ષય-વૃદ્ધિ થવામાં કારણ રૂપ હોવા છતાં સ્વસ્થને માટે તેનું બનતું નથી તેને સ્વસ્થકિત કહે છે જેમકે શુરુ-મધુર-રુક્ષ-શીત ચવ સ્વસ્થતા પિત્તનો ક્ષય કરતાં નથી શુરુ-મધુર-સ્નિગ્ધ-શીત દ્રવ્ય સ્વસ્થતા કદનો પ્રકોપ કરતું નથી

કિંચિત્ કહેવાથી બધા દ્રવ્યો એવા હોતા નથી દોષપ્રચ્છન્નમ્ એક દોષ, બે દોષ અથવા બે કરતાં વધારે દોષોનું શમન દોષ અહણથી હુદ્દ રસાદિક ધાતુઓનું પણ અહણ થાય છે તેથી દ્રવ્ય મહિમા અર્થાત્ દ્રવ્ય પ્રભાવથી હુદ્દ રસાદિક ધાતુઓનું શમન કરનાર જેમકે આળળા, હસાલભા વગેરેનું અહણ થાય

છે આળળા શિવત્વ પ્રભાવથી ત્રિદોષહર છે હસાલભા-જવાસો પણ વાત-પિત્ત-ઋદ્ધેભ હર છે દુન્તિ વાતતદ્મલત્વાત્ વિધી શુભ દ્વારા ત્રિદોષહરત્વ કહેવાય છે, છતાં પણ તે પ્રભાવને કારણે જે તે કમ કરે છે કારણ કે તમા વ્યમ્હત્વાદિ થી પિત્તકોપ થવો ભેઈએ, પણ તે આળળાના પ્રભાવથીજ થતો નથી

ધાતુપ્રદૂષણાત્ —વાતાદિકના સમત્વને કારણે શરીર ધારણ કરનાર ધાતુઓનું તેમજ રસોનું દૂષણ જેમકે યવક, મદક-વિવાદિ। સ્વસ્થવૃત્તો મતમ્-સુષ્ટુ અવતિષ્ટતે નીરોગત્વે નેતિ સ્વસ્થ, તસ્ય વૃત્તિ સ્વસ્થરુપતયાડ્ઝુ વર્તન, તત્ સ્વસ્થ વૃત્તોમતમ્। પૂજિતમ્।

સ્વસ્થ વૃત્તિમત એવા રક્તશાલિ, પશ્ચિક યવ, વિ દોષ પ્રથમન તરીકે પણ ઉપયોગમાં આવતાં દેખાય છે જેમકે “રક્તશાયા દીના જ્વરાદી પ્રયોગ” તેવીજ રીતે પ્રકૃતિ શરીર-દેશ કાલ માત્રાબિયુક્ત દોષ પ્રથમન દ્રવ્ય પણ દોષકર બને છે જેમકે આળળા અતિમાત્રામાં અગ્નિભાવ કરે છે તેવીજ રીતે ધાતુ પ્રદૂષણ દ્રવ્ય પણ દોષ થમન કરતું બોવામાં આવે છે જેમકે વિષ ઉરોમહર છે તેમજ જે મન્દકાદિ દોષકર દોષ છે તેજ ક્ષીણ દોષવાળા પ્રતિ દોષની વૃદ્ધિ થતા સામ્ય પ્રાપ્તિ દોષ પ્રથમન તરીકે બની

બધ છે તેથી આવી રીતે અભ્યર્ચયિતત્વ હોવાને કારણે 'કિંચિદ્ દોષપ્રગમનમ્' કહેવું બરાબર નથી સમાધાન-સ્વસ્થ-વૃત્તિમત્તરજા શાલ્યાદિ દોષ પ્રથમન પછી બને છે, પરંતુ તે થઈ જતીને સ્વસ્થવૃત્તિ હિતત્વને કારણે સ્વસ્થવૃત્તિમન તરીકેજ તેનું ગ્રહણ થાય છે કહેવામા પછી આખું છે કે સ્વસ્થસ્પોર્નસ્કર યત્તુ તદ્ વૃષ્ટ્ય તદ્ રસાયનમ્ । પ્રાય પ્રાયેણ રોગાણા દ્વિતીય ક્ષમને હિતમ્ ॥ પ્રાય ચન્દો વિશેષાય ઉભય દ્યુભયાયદ્વત્ ॥ (ચં ચિ અ ૧)

દોષ પ્રથમન દ્રવ્યો વિશુષ્ણ પ્રકૃત્યાદિ પ્રતિબંધકના અભાવમા દોષ પ્રથમન કાષ કરે છે જ્યારે પ્રતિબંધક સફલાવમા તે પ્રમાણે કરતા નથી, તેથી કરીને તેમને તેવો સ્વભાવ નથી તેમ કહી શકાય નહીં જેવી રીતે અગ્નિ મત્રાદિ પ્રતિબંધને કારણે તે કદી દાહ કરતો નથી તેમ કહી શકાતું નથી

એ જ પ્રમાણે ધાતુ પ્રદૂષકનું કાર્યિત્વ ધાતુ પ્રથમકત્વ નિમિત્તાન્તર યોગથી થતા તે ધાતુ પ્રદૂષક સ્વરૂપતાને હણતું નથી જેવી રીતે જલનું, અગ્નિ મયોગને કારણે ઉષ્ણત્વ તેથી જે જેનું પ્રાથિક-અનન્યોપાધિ કૃત રૂપ હોય છે તેના વડે જ વ્યવદેશ કરવો યોગ્ય હોય છે મન્દકાદિનું ક્ષીણ દોષ વર્ધકત્વથી દોષ પ્રથમકત્વ કહેવામા આખું, તેનું બનવા છતાં-અર્થનું કાર્યિત્વ બનતું હોવાથી ઉત્તરકાલમા દોષાવહનને કારણે દોષ પ્રથમકત્વ સ્વરૂપે તેનો વ્યવદેશ થતો નથી

સહે, જો એવું જ હોય તોપણ જે એક

દોષહર અન્ય દોષકર હોય એમકે — મરી પ્રવેશમહર છે અને પિત્તકર છે—એવા ઘણા દ્રવ્યો છે તેનો કયા સમાવેશ કરશો ?

શ્યાદિ કેટલાકનું એવું માનવું છે કે— જે ઉભયાત્મક, દોષહર અને દોષકર હોય તેથી કરીને દ્રવ્યના આ ત્રણ પ્રકાર વર્ણવ્યા છે તેમા કાંઈ ક્ષતિ-દ્રવ્યનિવૃત્તિ આવતી નથી કારણ કે વાતાદિ સસર્ગ જ વ્યાધિ-સદ્ ભાવમા વાતાદિ જન્યત્વથી રોગોનું જે ત્રિવિધ કહેવાય છે તે ખડિત બનતું નથી અથવા મરીઆદિકનું જે ઉભયકર્તૃત્વ છે તે દ્રવ્ય પ્રભાવકૃત નથી તે તો રસાદિકૃત છે તેથી દ્રવ્યપ્રભાવ પ્રસ્તાવ વખતે તેનું ઉદાહરણ આપવા યોગ્ય નથી તેમજ કોઈપણ દ્રવ્ય એવું નથી જે પ્રભાવથી જ દોષ પ્રકોષ કરે તેમજ દોષ પ્રથમન કરે અને એ રીતે દોષ-પ્રથમનત્વાદિ પ્રભાવ પ્રતિ એવો કાંઈ નિયમ નથી તેથી આ પક્ષ જ બરાબર છે

કિંચિદ્ દોષપ્રગમન કિંચિદ્ દોષપ્રતૂષણમ એવું કરીએ અથવા કિંચિદ્ ધાતુ પ્રગમન કિંચિદ્ ધાતુ પ્રતૂષણમ એવું કરીએ તો ન ચાલે ? ના એવું કરી શકાય જ નહીં જો એમ કરવામા આવે તો દોષ શબ્દની મુખ્ય વૃત્તિ હોવાથી વાતાદિકોમા જ વૃત્તિત્વ બની શકે તેવી જ રીતે ધાતુ શબ્દ કહેવાથી રસાદિકનું ગ્રહણ થાય છે તેથી ઉભય ગ્રહણ શક્ય શકે નહીં

સ્વસ્થવૃત્તિમત્ત દ્રવ્ય બાજિ દોષહરત્વથી દોષ પ્રથમન બને જ છે ના એમ નહીં સ્વાસ્થ્યાતુવૃત્તિમત્તત્વથી દોષ નિવૃત્તિકર ઔષધ દોષહરણ બનતું નથી

સમધાતુઓના અવધર્કત્વ અને અક્ષય
કરત્વથી અને રસદિ ઓતોના આતુશુલ્ભત્વથી
ધાતુ સામધાતુવૃત્તિકર દ્રવ્ય કહેવાય છે કહ્યું
છે કે — ‘વચ્ચ વયોઽપત યત્’

(ચ સૂ ચ ૨૫)

આજ વાત ખીણ રીતે સમજાવતા કહી
શકાય કે-કેટલાક દ્રવ્યો વિષમ ધાતુઓને
સમ કરે છે, કેટલાક સમને વિષમ બનાવે
છે અને કેટલાક સમ ધાતુઓને પ્રકૃતિરચ
બનાવે છે એ રીતે દ્રવ્યપ્રભાવ લેદથી ત્રણ
પ્રકારનું બને છે

શમન કોપન સ્વસ્થદિત દ્રવ્યમિતિ ત્રિધા ।

(અ સૂ ચ ૬ સૂ બ ૧)

ફિચિત્ત્વ ઇતિ ન સત્ત્વમ્ । દોષસ્ય દોષ
યોદોષાણા યા પ્રશમન દોષપ્રશમનમ્ । ધાતુ
પ્રદૂષણમિતિ ધાતાદીના સમન્વેન શરીરધાર
ણામકાના તથા રસાદીના ચ દૂષણમ્ । સુષ્ટ્
અવતિષ્ઠતે નીરોગવેનેતિ સ્વસ્થ, તસ્ય વૃત્તિ
સ્વસ્થરૂપતાનુવર્તનમ્, તત્ત્વ સ્વસ્થવૃત્તી
મતમમિતમ્ પૂજિતમિતિ યાવત્ ।

યોનિ લેદથી દ્રવ્યના લેદો —

તત્ત્વ પુનઃસ્થિવિધ પ્રોક જહ્વામીન્નિદ્વાર્ધિયમ્

અર્થ —યોનિલેદથી દ્રવ્યોના ભાગમ, ઔદ
ભિદ અને પાર્થિવ આ ત્રણ લેદ થાય છે

વક્ત્ર ય -? ભાગમ -? એક સ્થાન
માથી બીજા સ્થાનમા ગમન કરે છે તેને
ભાગમ કહે છે ઉદા. જરાયુઝદિપ્રાણી
ભાગમ પ્રાણીયો તરફથી મળતા ગોરસ,
મધુ, માસ, કસ્તુરી, ગેરોથન વિ. દ્રવ્યો

યણુ ભાગમ કહેવાય છે

૨ ઉદ્ભિદ્ અર્થવા ઉદ્ભિ-જગ -?
પૃથિવીને ક્ષત્રીને ઉત્પન્ન થાય છે તેને ઉદ્
ભિદ્ અર્થવા ઉદ્ભિજગ્ કહે છે ઉ । વૃક્ષ,
લતા વગેરે એમના અવયવ-રૂપ, મૂલ, રવક
પત્ર પુષ્પ, ફલાદિક દ્રવ્ય ઔદ્ભિદ્ કહેવાય છે

૩ પાર્થિવ -પૃથિવીના વિકારરૂપ બે દ્રવ્ય
છે તે પાર્થિવ કહેવાય છે ઉ । સોનું સિંધવ
વગેરે

ગચ્છતીતિ જગમમ્ । મૃદ પુન પુર્વા
ગચ્છન્તીતિ જહ્મમા જરાયુજાદ્ય । જહ્મ
પ્રમન જાહ્મમ ગોરસમધ્યાદિ । જર્દમા
નામિદમિતિ જર્દમમ્ । ઉદ્ભિય પૃથિવી
જાયતે ઇતિ ઔદ્ભિદ્ વૃક્ષાદિ । ઉદ્ભિય
પૃથિવ્યા જાયતે ઇત્યોદ્ભિદ્ ધનસ્પત્યાદિ ।
ઉદ્ભિય પૃથિવી જાયતે ઇત્યુદ્ભિન્
તસ્યાવયવરૂપમિદમોદ્ભિદમ્ । પૃથિવી વિકારઃ
પાર્થિવમ્ । ભૂમેવિકારો ભૌમ સુવર્ણાદિકમ્ ।
પૃથિવ્યા વિકારરૂપ પાર્થિવમ્ પૃથિવી પ્રધાન
મસ્ય વિકારસ્ય તદ્વા પાર્થિવમ્ ।

ઔદ્ભિદ્ દ્રવ્યોના અવાન્તર લેદો —

ઔદ્ભિદ્ તુ ચતુર્વિધમ્ ।

ધનસ્પતિસ્તથા વીરહ્વાનસ્પત્યસ્તથોપચિ ।

ફલેધનસ્પતિ પુષ્પૈર્વાનસ્પત્ય ફલૈરપિ ॥

ઓપચ્ય ફલપાકાતા પ્રતાનેર્વીરહ્ય સ્મૃતા
(ચ સૂ ચ ૧)

અર્થ —ઔદ્ભિદ્ ૪૦યો આર પ્રકારના છે
૧-ધનસ્પતિ, ૨-વીરહ ૩-વાનસ્પત્ય
અને ૪-ઓપચિ

વક્રતલ્ય ૧ વનસ્પતિ -જેમા પુષ્પ (અને ફૂલ) સૂક્ષ્મ અને કર્ણિકાદ્વારા ઢકા થેલા-હોવાથી જોઇ શકાતા નથી એવા અદ્રશ્ય અથવા શુદ્ધપુષ્પ ઉદ્ભવજાને વનસ્પતિ કહે છે ઉદા-વડ, ઉમરડો, વિ

૨-વીરુધ્ -જેના વેલાઓ ફેલાય છે તેમજ જે શુદ્ધના રૂપમા હોય છે તેને વિરુધ્ કહે છે ઉદા ગળો (લતા), કરેણ (શુદ્ધ) વગેરે

૩ વાનસ્પત્ય અથવા વૃક્ષ-જેમા પુષ્પ અને ફળ બે ને પ્રકટપણે દેખી શકાય છે તેને વાનસ્પત્ય અથવા વૃક્ષ કહે છે ઉદા આલો, ભણુડો વિ

વડ, ઉમરડો વગેરેમા પ્રથમ સૂક્ષ્મ પુષ્પ લાગે છે અને પછી તેમાથીજ ફળ બને છે પરંતુ પુષ્પ અને ફલ બન્ને સૂક્ષ્મ હોવાથી તેમજ કર્ણિકા દ્વારા ઢકાયેલા હોવાથી જોઇ શકાતા નથી

વડ, ઉમરડો વગેરેની અપકવ કર્ણિકાને કાપીને પૃષ્ઠદશ્ય કાચની મઠ થી તેતુ સૂક્ષ્મ નિરીક્ષણ કરવામા આવે તો તેમા અનેક સૂક્ષ્મ પુષ્પો જોવામા આવે છે તેથી અવુષ્પા એ પદમા વજ્ અવ્યય નિષેધાથ મા નહીં પણ અદ્વાયમા છે એમ માની સૂક્ષ્મ પુષ્પ વાળા અને કર્ણિકાથી આવશ્યકિત હોવાથી શુદ્ધ પુષ્પવાળાં એમ અર્થ કરવો ઉચિત છે જગમ દ્રવ્યોના અવા-તર ભેદો -

જહ્વામા ચત્વરિ ચતુર્વિધા -જરાયુજાખંડજ સ્વેદજોદ્ભિજ્જા । તપ પશુમનુષ્ય યાલાદયો જરાયુના, તપ સર્પ સરીસૃપ પ્રમૃત્તયોઽખંડજા, કમિકીટ-પિપીલિકા પ્રમૃત્ય સ્વેદજા દ્વદ્ગોપ મળ્હનપ્રમૃત્ય ઉદ્ભિજ્જા

(સુ સ જ ૧)

અર્થ -જગમ દ્રવ્યોના ચાર પ્રકાર છે -૧ જરાયુજ, ૨ અડજ, ૩ સ્વેદજ અને ૪ ઉદ્ભિજ્જ

૧ જરાયુજ -જે પ્રાણી જરાયુ-ગર્ભાશય કે ઉત્તમમાથી ઉત્પન્ન થાય છે તેને જરાયુજ કહે છે ઉદા-મનુષ્ય, પશુ વગેરે

૨ અડજ -જે પ્રાણી ઇંડામાથી નીકળે છે તેને અડજ કહે છે ઉદા પક્ષી સાથ વગેરે

૩ સ્વેદજ -જે પ્રાણી સ્વેદ-પૃથ્વીનો બાષ્પ તેમજ મનુષ્યાદિ પ્રાણીઓના સ્વેદ માથી ઉત્પન્ન થાય છે તેને સ્વે જ કહે છે ઉદા કૃમિ, કીટ, કીડી વગેરે

૪ ઉદ્ભિજ્જ -જે પ્રાણી પૃથ્વીને કાડીને બહાર નીકળે છે તેને ઉદ્ભિજ્જ કહે છે ઉદા-ઇંડોપ, દેડકા વગેરે

વક્રત-ય -જરાયુ એટલે ગર્ભાશય અથવા ઉત્તમ-આલ એટલે હિંસક પશુઓ જેવા કે બ્યાઘ્રાદિ પશુ શુદ્ધને ઉપયોગ કરવામા આવ્યો જ છે એમ સમજી દેટલાક બ્યાલનો અર્થ સર્પવિશેષ એમજે છે કેમકે સર્પ જાતિઓમા અહિપતાકા એ જરાયુજ છે સર્પ એટલે અજગર વગેરે મનગતિવાળા અને સરીસૃપ એટલે શીઘ્ર ગતિવાળા કૃષ્ણસર્પ વગેરે અથવા મીન, મકર વગેરે કૃમિ-કોષ્ઠ, પુરીષ વિમા ઉત્પન્ન થતા, કીટ-વીંછી વિ ઇંડોપ-વરસાદમા થતા અત્યંત રક્તકૃમિ જેને લોહા ઇંદ્રપૂ તરીકે ઓળખે છે

જરાયોર્જાતા જરાયુજા જરાયુર્ગર્ભાશય ઉદ્ભવ । અખંડજાતા અખંડજા, અખંડ પ્રાણવાચારો વર્તુલમ્ । મુવ શરીરસ્ય ચ સસ્વેદાદૂમ્મળા જાતા સસ્વેદના ।

ઔષધ અને આહાર લેદથી દ્રવ્યોના બે લેદો —

ઔષધાદ્ય મેદેનાપિ દ્રવ્ય તાવદ્વિવિધ—
વીર્યપ્રધાનઔષધાદ્ય રસપ્રધાનમાદ્ય
દ્રવ્ય ચ તત્રાપ્યોષધ દ્રવ્ય ત્રિવિધ વીર્યમેદાત્
તીક્ષ્ણવીર્ય મધ્યવીર્ય મૃદુવીર્ય એતિ ।

(ચ સુ બ ૨, પ્લોક ૧૭ ચ ૬) ।

અર્થ — ઔષધ અને આહાર લે થી ૬ વ
ના બે લેદ પડે છે —

(૧) વીર્ય પ્રધાન ઔષધ દ્રવ્ય અને

(૨) રસ પ્રધાન આહાર દ્ર વ

વીર્ય લેદથી ઔષધ દ્ર વના ત્રણ અવા
ન્ટર લેદ પડે છે —

(૧) તીક્ષ્ણ વીર્ય, (૨) મધ્ય વીર્ય,

(૩) મૃદુ વીર્ય

વકતવ્ય — ઔષધ દ્રવ્ય — જે
૬ વ વીર્ય પ્રધાન હોય, અર્થાત્ જેના ઉપ
યોગથી શરીરમાં વીર્ય સનક શીત, ઉષ્ણ
વિં શુષ્કોની ઉત્પત્તિ પ્રધાનપણે થતી હોય,
પણ શરીરના રસાદિ ધાતુઓનું ચોપણ જેનું
પ્રધાન કાય ન હોય તેને ઔષધ દ્ર વ કહે છે

ઉદા — ઝુઠું, પીપર વગેરે

આહાર દ્રવ્ય — જે દ્રવ્ય રસ પ્રધાન
હોય, અર્થાત્ જેના ઉપયોગથી શરીરમાં રસ
તેમજ રસથી પુષ્ટ થનાર રક્તાદિ ધાતુઓનું
ચોપણ પ્રધાનપણે થતું હોય પણ શીત
ઉષ્ણ વિં વીર્ય સનક શુષ્કોની ઉત્પત્તિ,
અર્થાત્ શુષ્કોની અસર પ્રધાનપણે ન થતી
હોય તેને આહાર દ્રવ્ય કહે છે

ઉદા — ચોખા, ઘઉં વગેરે

ઔષધ દ્ર વોના શીત, ઉષ્ણ વિં વીર્યો
ના તારતમ્ય લેદથી —

(૧) તીક્ષ્ણ વીર્ય, (૨) મધ્ય વીર્ય,
(૩) મૃદુ વીર્ય એમ ત્રણ અવાન્ટર લેદો
પડે છે

ઉદાહરણ્યથે—ઉષ્ણવીર્યના ઉષ્ણતમ (તીક્ષ્ણ),
ઉષ્ણતર (મધ્ય),
ઉષ્ણ (મૃદુ)

રસ લેદથી દ્રવ્યના લેદો —

રસમેદેન દ્રવ્યાણા મધુરવર્ગ, અમ્લવર્ગ,
લવણવર્ગ, કટુકવર્ગ, તિપ્તવર્ગ, કપાવ
યગદ્યેતિ પદ્ધર્મા મયન્તિ ।

અર્થ — રસ લેદથી ૬ વોના મધુર વર્ગ,
અમ્લ વર્ગ એમ છ લેદો પડે છે

વકતવ્ય —

(૧) મધુર વર્ગના ઉદાહરણ —

ક્ષીર, ધૂત, ગોધૂમ, માપ, શગાટક,
મધુક, દ્રાક્ષા, ખજૂર, ઇંધુવિકાર
વગેરે

(૨) અમ્લ વર્ગ — દાહિમ, આંબળા,
બિલ્વેર, કેહું, જોબ, કરમઢા, આમલી, દહીં,
મુસા વગેરે

(૩) લવણ વર્ગ — મિઠવ, સચળ,
અવક્ષાર વગેરે

(૪) કટુક વર્ગ — પીપર, શિન, લસણ,
કુકુ, કેવડાર, શુશળ વગેરે

(૫) તિપ્ત વર્ગ — જળો, મંદિજવ,
લસણ, સપ્તપણ, કારેલા, માલકાકણી વગેરે

(૬) કપાવ વર્ગ — વડ, ઉમરડો, લોમ્પ,
ત્રિફલા, જાંબુડો, આળો, 'પાપાણુલેક વગેરે

[અપૂર્ણ]

आयुर्वेद विज्ञान

वैद्यक भिद्वातोने तुलनात्मक दृष्टिती तथा अनुभवनी दृष्टिती व्यर्थनाइ भासिक

पुस्तक ७]

इंस्टीटुट २०२५

मास १९५६

[अंक ६]

तमामि घन्यन्तरिमादिदव सुरासुरे बद्धितपादपत्रम् ।
छेके जराहन्मयगृह्युनाशम् घातात्तमीय विविचोपवीनाम् ॥

तदेव युव भेषज्य यदापेय्याय कल्पते ।
स वैव भिषजा धिष्ठो रोमेभ्यो य प्रमोचयेत् ॥

आव तत्रा २५ ग. २५ दुर्गाशिर देवजरात्र मास्री

भारवाहक तत्रो ग. २५ श्री गोपाय भ परीष्ट

सदायक तत्रो तवनीतनान य पठ्या, जेव जे जेव, जी जे जेव जेव (जिम्मे)

अङ्क क्षाभाम्युष्टिष्य वर्यश, निमित्त, तदर्थी,

४ गोपने शक (मसिष्य) मुण्ड २८

વિવરણ

ક્રમ

૧ શુ-	૧ રા નવત્રી થી ૧ પક્ષ - ૨ મહા ૧૨૨
૨ આયુર્વેદ ૧૧ ઓગસ્ટથી વિજ્ઞાનનો સમય	૧ નવેમ્બર ૧૦-૭ વરી (સોરઠ) ૧૨૧
૩ દેવ ગ્રંથ સંસ્કૃત-૨૮ સ્કૃત્ ૧૧ ને ૨૬	
૪ રાત્રીની વ્યાખ્યાના ધનારો મુદારો	૫ તત્ત્વો રચનાથી ૧૨૫
૫ ડાહ્યાના વિજ્ઞાન	૬ શ્રી ઇશ્વરદત્ત ડી દેસાઈ L A M, બુનપૂર્વ આધ્યાપક આયુર્વેદ મહાવિદ્યાલય-પાટણ આધ્યાપક આયુર્વેદ મહાવિદ્યાલય-નડીયાદ ૧૨૬
૬ દેવનાંક રામાયણ	૭ આ રાત્રીનાંક ૧૨૭
૮ ગાંધી અભ્યાસ	૯ ૧૨૮

વિજ્ઞાપિ

આયુર્વેદ વિજ્ઞાનનો આ અંક વાંચીને આપ જાણી દર્શાવે કે આયુર્વેદના વિજ્ઞાનને સ્વચ્છતા મૌલિક સેવોનો આમાં સમાવેશ કરવામાં આવે છે.

આયુર્વેદના યાન અને પ્રારંભ માટે જોઈને વલ્લભના વિચારોએ ઉપયોગી નીવડે તેવું આ માર્ગિક છે આમાન્ય સ્વાસ્થ્ય કેમ પાળવું અને રાજોપી કેમ મચવું તે વિષય આ માર્ગિકમાં માર્ગ દર્શન કરાવવામાં આવ્યું છે આ માર્ગિક દર અર્થે ૭ મહીનાની પદ્ધતિ તારીખે ૧ ટ યાવ છે લવાજમ ક્રમ રૂ ૪- - (પરચના રૂ ૬- -) ટપાન ખર્ચ સહિત રાખવામાં આવ્યું છે લાઇસેન્સ પો દ્વારા આ માર્ગિકનો જાહેરો પ્રારંભ થાય તે સુધી લાઇસેન્સીઓ માટે તથા ૧ મ ફેબ્રુ રૂ ૩- - લખવામાં આવ્યું છે અપારના આ જમાનામાં આ લખા મ ધાતુ એકાધુ ૬ જાનાં આયુર્વેદ ની સેવા આપતર અમોઝે લવાજમ એકાધુ રાખ્યું છે આજે છે ૧ આપ સવ વલ્લભ એકાધુ આ માર્ગિક ના માર્ગિક જેમ જો તેમ જનહી ૧ યર્ષ ૧ મા તેમ ૧ આપના મી ન છટ મિત્રોમાં તેમ જ પ્રચાર કરી વડન વડુ માન ૧ કરી ગોઠવો અથવા રી પી થી અ મોઢવા માટેના પત્ર લખ્યો એજ વિનંતિ.

૫૧ વવદારનું સરનામું

તત્ત્વ

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન,

અ. આયુર્વેદ વિજ્ઞાન વર્કસ નિ.

અમરેશ (દમિડ) મુંબઈ ૨૮

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન

प्रत्यक्षतो हि यद्वदुष्टं शास्त्रद्वयं च यद्भवेत् ।

समासतस्तदुभयं भूयो ज्ञानमिर्वचनम् ॥

પુસ્તક- ૭	{ આશ્રિત તરીકે સંગત દુર્ગમગ્રંથ કેવળનમ આશ્રી	દા.અનુ. ૨૦૧૫
અ.ક. ૬	{ મધ્યવાદ તરીકે શ્રી. ગોપાલ મ. પર્ણાખ	માર્ચ ૧૯૫૮
	{ સદાશક તરીકે શ્રી નવનીતનાથ બ. પંથા	
	જડુ કાર્મણી તરફથી	

શુક્ર

લેખક - ૧. પડયા નવનીતનાથ મનીનાર મૂનીપુર્વે શાસ્ત્ર સુ મર્ધ

જેના અસ્તિત્વને વીધે સમસ્ત પ્રાણી માત્રના જીવનનો આધાર છે એ શુક્ર પ્રાણી જોના શરીરમાં અને તેમાં પણ વિશેષ કરીને મનુષ્યના શરીરમાં ઠયુ સ્થાન ધરાવે છે તેને અને વિચાર કરીશું મનુષ્ય દેહના વૃષણગ્રંથીજોના બાહ્યઆવને શુક્ર કહે છે મૈથુનના અતે ઉત્સર્ગીત થયેલા શુક્રમાં અનેક ગ્રંથીજોના આવેતુ મિશ્રણ હોય છે એકવારના શુક્રોત્સર્ગમાં વીસ કરોડથી અધિક પુખ્તિ હોય છે અને જે પુખ્તિ (Sperm) મોથી વધુ બળવાન હોય તેજ શ્રીબીજની સાથે મળી શકે છે શેષ બીજનો નાશ થાય છે સ્વપ્નામાં થતા શુક્રઆવમાં મોટે ભાગે પ્રોસ્ટેટનો જ રસ હોય છે શરીરના જે અવયવમાંથી શુક્ર પેદા થાય છે તે વૃષણની ઉત્પત્તિ માંસ, રક્ત, કફ અને મેદના સાર ભાગમાંથી થાય છે વૃષણો પ્રાકૃત અવસ્થામાં હોય ત્યારે ૮ અશુદ્ધ વ્યામ હ બાઈમાં અને આઠ અશુદ્ધ પહેળાઈમાં હોય છે વૃષણોમાં

જે પેશીઓ હોય છે આ વૃષણની અંદર સાતમી શુક્રવરાકળા હોય છે જે સર્વ પ્રાણીજોના શરીરમાં વ્યાપી હોય છે જેવી રીતે સપ્તર્ષ દ્વિધમાં ધી અને શેઝીના રસમાં જોળા હોય છે તેવી જ રીતે મનુષ્યના શરીરમાં શુક્ર વ્યાપ્ત હોય છે અસ્તિ દ્વારની નીચે જે અશુદ્ધ જમણી બાનુએ (અને કાળી બાનુએ) પુરુષનું શુક્ર મૂત્ર ભાગના ગ્સ્તાથી બહાર નીકળે છે ત્યારે મનુષ્ય ઇંદ્ર શ્રીતુ સમરણ, દર્શન, શાં, અથવા સ્પર્શ કરે છે ત્યારે પ્રહર્ષ ઉત્પન્ન થાય છે શુક્ર અંગે અગમમાંથી જે આઈને મૂત્ર માર્ગ દ્વારા પ્રવૃત્ત થાય છે પ્રવર્તીતી સ્ત્રી ગુન્ડસ્ય શુક્રની પ્રવૃત્તિ કરાવવામાં શ્રી મહત્વનો ભાગ બજાવે છે

આ શુક્ર મેદ દ્વારા બહાર નીકળે છે મેદની લગાઈ ૬ અશુદ્ધ અને પરિવ્રાહ પાત્ર અશુદ્ધ હોય છે મેદમાં એક પેશી હોય છે અને શરીરની આત મેવની પેગ

એક સેવની મેદુમા છે છ કુચો પૈરી એક કુચ મેદુમા છે મૂત્રવહ સોતોત મૂળ મેદુ છે અપાન વાયુની ક્રિયાથી મૂત્ર અને શુક્ર મેદુ દ્વારા બહાર આવે છે

શુક્રવહસોત - શરીરમા શુક્રવહસોત એ છે તેનું મૂળ સ્થાન વૃષણ અને સ્તન છે (સુશ્રુત) અથવા વૃષણ અને લીંગ છે (ચરક) અષ્ટાંગ સશ્વક્રમા શુક્રવહસોતનું મૂળ મળ્લ કહ્યું છે એટલે વૃદ્ધત્રયીમા ત્રણેમા તેના મૂળ સબધે લેઈ લેવામા આવે છે પરંતુ આ લેઈ વારતવિક્ર નથી મળ્લ ધાતુમાથી શુક્ર ધાતુ બને છે એટલે શુક્ર ધાતુનું મૂળ સોત મળ્લમાં છે એમ અષ્ટાંગ સશ્વક્રકારે મા યું છે સુશ્રુતે વૃષણ અને સ્તન શુક્રવહસોતનું મૂળ મા યું છે અહીં વૃષણ એ પુરૂષના શુક્રનું મૂળ અને સ્તન એ સ્ત્રીના શુક્રનું મૂળ છે એમ માનવું અને સુશ્રુતની ટીકામા કહે છે જ્યારે ચરકે વૃષણ અને લીંગને શુક્રવહસોતનું મૂળ મા યું છે અહીં શુક્રવહ સોતનું મૂળ એટલે શુક્ર ઉત્પન્ન કરનાર સંપૂર્ણ અવયવો Genital system છે એટલે વૃષણ (Testicles) બસ્તિશિર (Prostate) શુક્રાશય (Seminal Vesicles) શિશ્ન મૂળ ગ્રંથી (Cowper's Gland) શુક્રવહા શીરા (Epididymis) એ બધા શુક્ર ધાતુ ઉત્પન્ન કરનાર અવયવો છે અને વૃષણની મેદુ સુધી ના ભાગ મા રહેલા અવયવો છે માટે શુક્ર વહસોતનું મૂળ વૃષણ અને મેદુ છે એમ ચરકે મા યું છે

શુક્રવહ સોતની દૃષ્ટિ - ઉપર શાકિ દ્રવિત થોની ગમનથી અથવા અકાળ ગમનથી,

કામ વેગના નિરોધથી, અતિમૈથુનથી તથા શ્રમ, ક્ષાર અને અતિના પ્રયોગથી શુક્રાહી નીઓ દુષિત થઈ (Genitourinary system બગડે) શુક્ર દોષ જ તથા જનન અવયવ સબધી રોગો પેદા કરે છે કામ વેગને વિરોધ કરવાથી શુક્રવહ સોતની દૃષ્ટિ થાય આ શુક્રવહ સોતની દૃષ્ટિ થવાથી નપુંસકતા પ્રાપ્ત થાય, સ્ત્રીઓ પ્રત્યે ઉત્સીહતા ધાય, મૈથુનમા અશક્તિ આવે તથા શુક્રાશયી થાય છે આવા દુષિત શુક્રની ગળ સ્થિર રહેતો નથી અગર રહે તો તે પડી બપ છે અથવા કદાચ સતાનની ઉત્પત્તિ થાય તો રોગી, અદ્વાયુ અને વિરૂપ થાય છે હુદ્દ શુક્ર અપાત્ર સહીત સ્ત્રીનો પણ નાશ કરે છે

શુક્રવહસોત વીર્ય લક્ષણ - શુક્રવહસોતો વેધ થવાથી પડતા, પિલબ, શુક્રસાર અને રક્તયુક્ત વીર્ય નીકળે છે

શુક્રનું સ્વરૂપ - આગળ જણા યું તેમ શુક્ર (sperm)મા વૃષણ સિવાય બીજા અનેક નથીઓનું મિશ્રણ હોય છે તેમા મુખ્ય શુક્રાણુ (Sperm) હોય છે પ્રત્યેક પુબીજના ત્રણ ભાગ હોય છે માથુ, મધ્ય ભાગ અને પુરુષ શુક્રબીજના માથામા ન્યુકલીયસ કે દ્ર હોય છે અને તેની ઉપર એક્રોસોમ (Achrosome) હોય છે શુક્રબીજનું ન્યુકલીયસ સાથે મળીને એક જીવ થાય છે અને એ પ્રમાણે નવોબીજ ઉત્પન્ન થાય છે જેને ગળબીજ (ovum) કહે છે શુક્રબીજની લંબાઈ ૧ થી ૫૦૦ ઇંચ હોય છે પુરુષ મદદથી શુક્ર બીજ જતી ગતિ કરી શકે છે મૈથુન બાદ

જે શુકળીજ સીધી પ્રબળ હોય છે તેજ ઓળીજ સુધી પહોંચી જાય છે

નુદ શુકના લક્ષણ - સ્પષ્ટિકામદ્રવસ્તિગ્ધ મધુર મધુ ગધિષ્ઠા । ગુરુ મિચ્છન્તિ ક્વચિતુ ત્વત્મ રીદ્ર નિમગ્નપત્ત ॥ સુશુત રક્તીક સમાન સદૃશ રગનું, દ્રવ, સિન્ધુ, મધુર, મધના જેવી ગધવાળું હોય છે કેન્દ્રાક તેત અને મધ જેવું છે એમ કહે છે

અણમ સમ્રાજ આ ઉપરાત બીજા પણ લક્ષણો કહે છે, જેમા સીન્ધ, સિન્ધુ, તુરા શુક્ર, મધુગધી, મધુર, પીચીલ, વધારે પ્રમાણમા થી તેત કે મધના જેવા રગવાળું વીર્ય ગર્ભધાન માટે યોગ્ય છે

અર્ધ મધુર શબ્દનો અર્થ આધુનિક દૃષ્ટિએ અર્ધ કે સારીય પ્રતિક્રિયા વગરનું એટલે કે ન્યુટ્રલ એમ અર્થ કરવો

સિન્ધ અને પીચીલ દ્રવની અગત્યતા - શરીરમાં અનેક દ્રવો હોય છે પરંતુ તે દ્રવોની અપેક્ષાએ શુકની વિશેષતા હોય છે દ્રવ એટલે પાણી જેવું પ્રવારી નહીં પરંતુ કઠક ગાળે દ્રવ જો શુક પાણી જેવું હોય તો તે મેથુનને અતે યોનીમા રહી ચક્રતું નથી અને બહાર નીકળી જાય છે જેથી પ્રજોત્પત્તિ થતી નથી શુકમાં સિન્ધતા વિશેષ હોય છે સિન્ધતાને કારણે મેથુન જન્ય વર્ષણથી પ્રાપ્ત થયેલી યોનીની ઉષ્ણતા પ્રલેખ કળાને શાન્તિ મળે છે અને ત્યાંથી તેનું શેષણ થઈ ઓળીજને પુષ્ટિ આપે છે આયુર્વેદમા સિન્ધને અર્થ શરીર પુષ્ટિ કર બન વ્યે છે સિન્ધતાને લીધે શુકાણે અભાગ્યમા સરળતાથી ગતિ પ્રાપ્ત કરી શકે

છે શુકનો મધુર ગુણ જાણવા માટે આમેક્ય નપુમ્કનું ઉદાહરણ લેવું મારણ કે શુકપાનથી જ તેને ક્વજોત્પાન થાય છે આ ઉપરાંત એમ પણ માની શકાય કે પુરુષને માટે શુકપાન એ એક વાજકર ઉપાય છે શુક જમીન ઉપર પડે તો તેની ઉપર શીઘ્ર આવે છે આથી સિદ્ધ થાય છે કે શુકમા મધુરતા છે

શુકમા દ્રવત્વ હોવું એ પ્રશસ્ત છે એમ સુશુત માને છે ચરકે દ્રવના સ્થાનમા ઘન શબ્દનો પ્રયોગ કરેલો છે તેનો અર્થ શુક ન અતિઘન કે ન અતિદ્રવ હોય એમ માનવું

શુકનું બદ્ધત્વ એટલે કે શુકનો એક વખતમા વધુ પ્રમાણમા આવ યાય ચરકે અને અણમ મગ્ધે આ વિશેષણ વિશેષ બતાવ્યું છે તેનો અર્થ શુક વિશેષ પ્રમાણમા હોવું એટલે એટલે કે શુકસારતા હોય

શુકનું પીચીલત્વ એટલે કે ચિકણાપણું એ પણ એક લક્ષણ છે પીચીલ ગુણના કારણે શુકાણે ત્વરિત ગતિ કરી શકે છે જેથી યોનીથી અભાગ્ય અને બીજાશય સુધી જઈ શકે છે

શુકનો અવિહારી ગુણ એટલે કે એસીડ પ્રતિક્રિયા ક્રિયા વગરનું એમ સમજવું અહીં ત્રણે લક્ષણની દૃષ્ટિ ગણવી એટલે અર્થાત્ શુકોત્સર્ગ વખતે વેના (વાયુની પીડા), હાલ (પિત્તની પીડા) અને કફ (કફન પીડા) હોવી ન એટલે એમ પણ અર્થ થઈ શકે

શુક્રને મધુગધી કહ્યું છે એટલે કે તેની મધના જેવી ગંધ હોય

શુક્રનો સૌમ્યશુષ્ણ સૌમ્યશુષ્ણ બૃષિષ્ણ હોવાને લીધે છે એટલે કે તે જળ મહા ભૂતથી ઉત્પન્ન થયેલું અથવા કદના શુભોની પ્રધાનતાવાળું શુક્ર ગર્ભાધાન માટે યોગ્ય છે

શુક્રના વણ ઉપરથી સત્તાનોના વર્ણ - સામાય રીતે શુક્રનો સ્વાભાવિક વણ શ્વેત છે પરંતુ લોહ્ય પદાર્થોની ભિન્નતાને કારણે શુક્રના વર્ણમાં ભિન્નતા જોવામાં આવે છે જોકે આધુનિક વિજ્ઞાનમાં આ બાબતનો કંઈ નિર્દેશ હોય તેમ જાણવામાં નથી અષ્ટાગ સશ્લ જણાવે છે કે તત્ત્વ ગુણે ગુણે ઘૃતમણ્ડા મેવા ગર્ભસ્ય ગૌરવત્વ તૈગમઘૃણ્ણવ, મધ્વા મેદ્યામચ્ચ ૧ રક્તીક કે ધી જેવા વણવાળા શુક્રથી પેદા થયેલાં સત્તાનો ગૌરવર્ણના હોય છે તેલનાં જેવા વણવાળા શુક્રથી યનારા સત્તાનો કૃષ્ણવણના હોય છે અને મધ જેવા વણવાળા શુક્રથી યનારા બાળકેા શ્યામવણના હોય છે

શુક્રસાર પુરૂષના લક્ષણ - સ્તિગ્ધ સહત શ્વેતાસ્થિ દન્ત નગ વહલ કામ પ્રજા શુન્નેજ સુ સુ ૩૫-૧૬ શુક્રસાર પુરૂષ-શુભ અને પુષ્કળ શુક્રવાળો સૌમ્ય દષ્ટિવાળો દૂધ જેવી આખવાળો અતિલુપ્ત શુભ કામવાળો શ્વેત, સ્નિગ્ધ, ઘન, યુષ્ઠ, સમ, દંઢ, તથા સુહર અરિથ, નખ અને દાંતવાળો, પ્રસન્ન અને સ્નિગ્ધ વણ તથા સ્વરવાળો, સ્વરૂપવાન તથા મોટા રક્તીકવાળો સ્ત્રીઓની તૃપ્તીમાં સમર્થ, બળવાન તથા સુખ, ઔદ્યય, આશય, વિન્ન, સ્વમાન, અને સત્તાન સુખ હોય છે

અર્થે આ ૮ આધુનિક દષ્ટિએ વિચારતા આને Superiority complexની અવસ્થા ગણી શકાય

શુક્રનું પ્રમાણ - મનુષ્ય શરીરમાં શુક્ર પ્રસૂતિ એટલે કે અર્ધી અજની જેટલું છે એમ ચરક કહે છે (અ શા અ ૭)

શુક્રનું સ્થાન - શુક્રનું સ્થાન આખા શરીરમાં છે જેમ દૂધમાં ધી બળેલું છે અને શેરડીના રસમાં ગોળ મળેલો છે તેની રીતે આખા શરીરમાં સારભૂત શુક્ર રહેલું છે (સુ શા અ ૪)

વૃષણના સ્ત્રાવો - વૃષણના જાણ આવને શુક્ર કહે છે જ્યારે આ તત્ત્વ આવને કેટલાક જોજ કહે છે શુક્રસ્ય સાર યોજ ૧

શુક્રનો મળ - દાદી મૂંઝ એ શુક્રનો એક પ્રકારનો મળ છે એમ કહે છે કેટલાક જોજને શુક્ર ધાતુનો મળ કહે છે “યોજો ધાતુના ક્રમશો મળ ૧” અ હ શા ૩-૨૨ પણ સુશ્રુતની ટીકામાં ૨૬૬૭ કહે છે કે શુક્ર અનેક ધાતુઓમાંથી પાક થયા પછી બને છે એટલે તે તપેલા સુવણ જેવું છે એનો મળ થવાનો સંભવ નથી અર્ધી મળ એટલે ધાતુ બન્યા પછી જે Biproduct બને તે છે

શુક્રની ઉપધાતુ રસાદિના શુભ્રાન્તાના ધાતુના યત્પર તેજ તત્ત્વ યત્તુ ઓગ તદેવ વત્તમુચ્ચતે ૧ સુ સુ ૧૫-૧૯ શુક્રની ઉપધાતુ જોજ છે અર્ધી ઉપધાતુ એટલે ધાતુમાં રહેલો સાર ભાગ અથવા ઉત્તર અર્થ ધાતુ એમ સમજવું રસાદિ ધાતુઓનો ઉત્તરોત્તર પાક થયા બા શુક્ર ધાતુ બન્યા પછી તેમાં જે સાર હોય તે જોજ છે શારઘરમાં

ઓજને શુકની ઉપધાતુ કહી છે 'ઓજજ્ઞ' સત્તાધાતુના ક્રમાત્ સંપ્રોપધાતવ । અરક કહે છે કે શુક તુ ઓજો જનકત્વાત્ ધાત્વન્તર નતમેય । ચ ચિ અ ૧૫ શુક એ ઓજતુ બનક છે

શુકની અતિ વૃદ્ધિથી શુકની અતિ વૃદ્ધિ થાય અને ભે તેની પ્રવૃત્તિ ન થાય તો પથરી થાય છે અથવા અતિ પ્રવૃત્તિ થાય છે શુન અતિ વૃદ્ધ શુનાદમરી મતિ પ્રાદુર્માન ચ આપાદયતિ । સુ સુ અ ૧૫.

શુકધાતુનું કાર્ય - શુન ધેર્થે જ્યવન પ્રોતિ દેહબલ હર્થે (કરોતિ) વીજાર્યજ્ઞ । સુ સુ અ ૧૫ ધેર્થે શીયત્વ, દૂરત્વ, અતપ્ત ક્રોશ બધીરો દેહબલમુક્તાદોષપચય લક્ષણમ્ । ઠઠહણ ધેર્થે એટલે શુરવીરતા, સુખ હુ ખના દન્દની ઉપસ્થિતિમાં નિવિહારીતા, શુરતા તથા નિર્ભયતા, મૈથુનના સમયે સુખ પૂર્વક સાવ થાય સ્ત્રીયો ઉપર પુરુષની અને પુરુષ ઉપર સ્ત્રીની પ્રીતિ થાય શરીરમાં બળ અને પુષ્ટી વધે, હૃષ્ (કામ વાસનાની પ્રબળતા) અને ગર્ભોત્પતિના બીજનું પ્રકાન થાય એ કર્મ શુકનું છે

શુક હૃદિના કારણો - અતિમૈથુન, અતિ વ્યાયામ, અસાત્મ્ય પ યોગેતુ સેવન, અકાળ મૈથુન (આયુર્વેદ અનુસાર પ્રાત કાળ, મધ્ય દિન, મધ્યરાત્રી, સન્ધ્યાકાળ, આ સમય નિષેધ છે), અયોનીમૈથુન, તિર્થંકરોની મૈથુન, સર્વથામૈથુન ત્યાગ, રૂક્ષ-તીક્ષ્ણ-કષાય-અતિલવણ-અમન અને ઉષ્ણ પદાર્થોતુ અતિ સેવન, અરસન સ્ત્રીઓતુ સેવન, વૃદ્ધાવરથા, ચિતા, શોક, અવિશ્વાસ, શમ્ભત-સારકર્મ કે અગ્નિ હર્મતો દિગ્ગમ, બાય, ક્રોધ અગ્નિ આર, વેગધારણ, ક્ષત, અને ધાતુઓની

હૃદિથી વીર્યના દોષો ઉત્પન્ન થાન છે વ્યાધિથી કૃશ થયેવાના શરીરમાં પણ વીર્યના દોષો ભેવામાં આવે છે (અ. ચિ. અ. ૩૦)

શુક દોષોની સપ્રાપ્તી - ઉપરોક્ત કારણોથી કુપીત થયેલા દોષો પૃથક પૃથક અથવા બધા વીર્યને વહન કરવાવાળી શિરાઓમાં જઈને વીર્યને શીઘ્ર દ્વિપિત કરે છે

શુકના દોષ - દ્વિપિત શુક ક્રીણવાણુ, પાતણુ, રૂક્ષ, વિચલ્લ, પીરડીલ, બીજા ધાતુઓથી યુક્ત અને અવસાદ કરનાર છે આમ વીર્યના આઠ દોષો છે

ફેનિલતનુગ્ન ચ વિગ્નૌ પૂતિપિચ્છિત્ત્મ ।
જન્ય ધાતુપલછમ્પ્રસાદિતધાત્ત્મ ॥
ચ ચિ અ ૩૦

શુક દોષોતુ પરિણામ - ભેવી રીતે બીજ અકાળવર્ષા-કૃમી કીટ તથા અગ્નિથી ભે દ્વિપિત હોય તો તેમાંથી અકુરોત્પત્તિ થતી નથી તેવી જ રીતે દ્વિપિત થયેલા શુકથી ભોધાન થતું નથી

દ્વિપિત શુક કેવું ? - આયુર્વેદમાં શુક પરિક્ષા જે બતાવી છે તે રચ્ઞ પરિક્ષા બતાવી છે શુદ્ધ શુક એટલે કે સારા પ્રશસ્ત શુકના લક્ષણો આગળ જણાવી ગયા હોયે હવે દ્વિપિત શુક કેવું હોય છે તે વિચારીશું

(૧) વાયુના વર્ણ અને લક્ષણવાળું શુક રૂક્ષ, શીણવાળું, અગ્નિચરમ્, મ પ વિચલીન, વેદનાયુક્ત અને કષ્ટથી સાવ થવા વાળું હોય છે

(૨) પિત્તના વર્ણ અને લક્ષણવાળું શુક નીલ કે પીળા રંગનું, ઉષ્ણ, હર્મધી, શક્યુક્ત હોય છે

(૩) કફના વર્ણ અને લક્ષણવાળું શુક્ર અતિવેત મન્નમસવશ, અને બદ્ધ માગ વાળું, અતિપિરતીલ અને શુક્રની પ્રવૃત્તિ સમયે કંડુ પેદા કરનાર હોય છે

(૪) રક્તથી દૂષિત શુક્ર રક્તના વણ અને લક્ષણોવાળું શબના જેવી ગંધવાળું અને અદ્ય હોય છે અતિ સ્ત્રી ગમનથી કે અભિઘાતથી કે ક્ષતથી રક્તયુક્ત વીર્યની પ્રવૃત્તિ થાય છે વીર્ય લાલ રંગે હોય છે

(૫) કફ અને વાયુથી દૂષિત થયેલું શુક્ર ગાઠાદાર હોય છે

(૬) પિત્ત અને કફથી દૂષિત થયેલું શુક્ર દુગ્ધી અને પડવાળું હોય છે

(૭) વાયુ અને પિત્તથી દૂષિત થયેલું શુક્ર ઉપર પ્રમાણે જ પણ બહુ અપ હોય છે

(૮) સત્ત્વીયાત દોષ એટલે કે ત્રણે દોષથી દૂષિત થયેલું શુક્ર મળ અને મૂત્રની ગંધવાળું હોય છે

માધ્યાસાધ્યતા - આમા દ્વિદોષજ ય શુક્ર જે શબના જેવી ગંધવાળું, ગાઠાદાર, દુગ્ધીયુક્ત પડવાળું અને ક્ષીણ શુક્ર હોય તે પુરૂષ કષ્ટ સાધ્ય છે ત્રિદોષજ ય શુક્ર કે જેમા મૂત્ર કે મળની ગંધ હોય તેવા વિષ વાળો પુરૂષ અસાધ્ય છે અને બાળીના સાધ્ય છે

શુક્રગત વાયુના લક્ષણો - અપ્રવૃત્તિ પ્રવૃત્તિર્વા વિરક્તા શુક્રોઽનિલે સુ નિ થ ૧, ક્ષિપ મુચ્ચતિ વજ્જાતિ ગુક્ર ગર્મમણાપિવા વિરતિ જનયેચ્વાપિ ગુક્રસ્ય કુપિતોઽનિલ ॥

ચ ચિ જ ૨૮

શુક્રગત વાયુથી શુક્રની અપ્રવૃત્તિ કે શીઘ્રપતન, અતીત, વીવણ, ગભનો આવ યા પાત, અથવા ચિરકાળ સુધી ગમોશયમા ગભ રહે છે અથવા ગભની વિવિધ આકૃતિઓ (Malformation) ઉત્પન્ન થાય છે

શુક્ર દોષ જ રોગ - નપુમકતા, સ્ત્રીઓ પ્રત્યે ઉદાસીનતા, ધ્વજભગ મૈથુનની અશક્તિ, શુક્રારમરી, શુક્રમેહ વગેરે થાય છે દૂષિત શુક્રથી ગર્ભોદાન થતું નથી અને જો થાય તો ગભ સ્થિર થતો નથી અર્થાત્ ગભ સાવ કે ગભ પાત થાય છે

ક્ષીણ શુક્ર પુરૂષના લક્ષણો શરીરની દુર્બળતા, સુખની શુષ્કતા, પાડુતા, અગોમા ચિચિલતા, શ્રમ કરીબના, મૈથુનમા અશક્તિ, વીર્યની અપ્રવૃત્તિ મા વિલબ્ધી પ્રવૃત્તિ તથા પ્રવૃત્તિના સમયે વીર્ય મા રમ્ત આવતું શીશ્ર અને વૃષણમાં વેદના થવી વગેરે લક્ષણો થાય છે આ પ્રકારનો શુક્ર ક્ષય સ્વાભાવિક નથી પણ તે અતિ મૈથુનના કારણે જ થાય છે શરીરની કોઈપણ ધાતુનો ક્ષય જો કારણોથી થાય છે એક અતિયોગ અને બીજો અયોગ અતિ મૈથુનની વીર્યને ઉત્પન્ન કરનાર અવયવોને વિશેષ કાય કરતું પડે છે મૈથુનના અયોગથી શુક્રોત્પાદક અવયવો અમુક વય પડી શીથીલ બની જાય છે આ ઉપરાંત ક્ષીણ શુક્ર પુરૂષમા Inferiority complex વિશેષ જોવામા આવે છે

શુક્રોત્પાદક અવયવ ઉપર અસર કરનાર ઔષધો - વાજકર શબ્દ શુક્ર વધક (વૃદ્ધ), શુક્ર રેચક, ધ્વજોત્થાન વધક, રતભક, એ બધા

અર્થથી વિવક્ષીત છે વાજિકરણ્યત્વોપચય
સ્વચલગુણોત્કર્ષાદિરેવનવદુપયુક્તા ગુણ શીઘ્ર
વિરેચયન્તિ। સુ સુ ૧૪
વૃષ્યાદિના પ્રમાવસ્તુ પુષ્પાતિ ચલમાગુહિ॥

ચરક

જેવી રીતે વિરેચન ઔષધીઓ કાળને
પશ ચયા વગર પોતાના પ્રભાવથી વિરેચન
શુભ કરે છે તેવી રીતે વાલકર ઔષધીઓ
પણ પોતાની શક્તિથી સ્વાભાવિક સમય
પહેલાં જ કામ કરે છે

શુક્રજનક - જે ઔષધના ઉપયોગથી
શુક્રની વૃદ્ધિ થાય તે ઔષધો શુક્રજનક
અથવા શુક્રલ કહેવાય જેમકે અશ્વગંધા,
મુસલી, સાકર, શતાવરી વગેરે (શા પ્ર ભા ૪)
પુરૂષની શુક્રધાતુ (વીર્ય)ને ઉત્પત્ત કરવાવાળા
અને વધારનાર ઔષધોને શુક્રલ કહે છે
જીવક, ઋષભક વગેરે આદિ વર્ગ પણ શુક્રલ
છે ચરકમા વર્ણવેલા લગભગ પચાસેક વન
સ્પતિયોના ગણોમા શુક્રજનનના વર્ગ છે
શુક્રજનક કે શુક્રલ એ વાલકર શબ્દનો એક
પ્રકાર છે

વૃષ્ય અને વાલકર એ બંને એક બીજાના
પર્યાય છે એમ કેટલાક માને છે પણ તે
ભરાબર નથી વૃષ્ય ઔષધો વાલકર ન પણ
હોઈ શકે જ્યારે વાલકર ઔષધો વૃષ્ય શુભ
વાળા હોય છે

વૃષ્ય - વૃષ્યના ત્રણ પ્રકાર છે (૧) શુક્ર
વૃદ્ધિકર, (૨) શુક્ર સુતીકર, (૩) અને શુક્ર
સુતિ વૃદ્ધિકર જેમકે અડક વગેરે શુક્ર વૃદ્ધિ
કર છે, માનસિક સકલ્પ મનોબળ એ રજસ
સુતિકર છે અને દ્વધ વગેરે વીર્યસુતિ વૃદ્ધિકર

છે સુશુભતા આ ત્રણે પ્રકાર વિસ્તારથી
વર્ણવ્યા છે માત્ર અને વૃતાદિકતુ લોચન એ
વીર્યજનક છે આ રસાદિ સમ ધાતુને પોષણ
આપે છે એટલે રજસને પણ પોષણ મળે છે
ઉચ્ચતા, ચણેાડી વગેરે શુક્ર પ્રવર્તક છે એટલે
શુક્રલ વિરેચન કરનાર છે એ ઔષધોને
શુક્રનો વિરેચનીય શુભ હોવાના કારણે તે
દ્વધ આપે છે દ્વધ, ઘી, ઘઉં, અડક, ઇંડા,
વૃષણ વગેરે શુક્રજનક અને પ્રવર્તક એમ
બંને ગુણોવાળા છે અહીં ગોધુમ વગેરે
દેહને બળવાન કરનારી વીર્ય પેદા કરનાર
છે સકલ વગેરે મનોબળ વીર્ય પ્રવર્તક
છે, અને ઘી દ્વધ વગેરે દેહ અને મનને
બળવાન કરનાર ઉભયકારી છે વૃષ્ય દ્રવ્યો
જન્મીથી રજસ પેદા કરનાર છે વાગ્મદ્
કહે છે કે કેટલાક એમ માને છે ચોવીસ
કલાકમા, દસ દિવસમા, અથવા તો મહીને
ખાધેલા અન્નમાથી રસરક્તાદિ ધાતુના કમથી
વીર્ય બને છે જ્યારે કેટલાક કહે છે વૃષ્ય
ઔષધો પોતાના પ્રભાવથી જ જન્મી વીર્ય
પેા કરે છે ઘણું કરીને બીજા ઔષધોની
માફક ચોવીસ કલાકમા જ રજસ પેદા કરે છે

શારંગધરની ટીકામા કહ્યું છે કે વાલ
કર ઔષધ બે જાતનાં છે એક વીર્યસ્તબ્ધ
રૂપે અને બીજા વીર્યવર્ધક રૂપે હોય છે
નાગબાલા, કૌયા, બયદળ, અરીજી, ભાગ,
વગેરે વીર્યસ્તબ્ધ ઔષધો છે તદુપરાત તે
વીર્યવધક પણ છે વીર્યને પ્રવૃત્ત કરનાર
મુખ્ય સ્ત્રી છે બે સ્ત્રી સુતર ન હોય તો તે
પતિના આકર્ષણતુ કેન્દ્ર ન બની શકે વીર્ય
તુ વિરેચન કરાવનાર ઔષધોમા જૃહની
દ્વધ વગેરે મુખ્ય છે અને સ્તબ્ધ કરાવવામા

બાલકના વિશેષ ઉપયોગી છે વધેલા વીચને ઓછું કરવા માટે અથવા તેનું શોષણ કરવા માટે હરકે વપરાય છે

વીચસ્તબ્ધન ઔષધો મૈથુન ઇન્ડિયા અને શિશ્નેન્ડ્રિયની શક્તિને વધારનાર છે આમા કેટલાક દ્રવ્યો શિશ્નેન્ડ્રિયની નાડીના કે દ્ર ઉપર સીધી ક્રિયા કરવાવાળા છે જેમકે ઝેર કચુરો જ્યારે કેટલાક દ્ર વે મૂત્રાશય અને મૂત્ર નાળીના મોલ કરીને અપ્રત્યક્ષ રીતિથી સ્તબ્ધન ક્રિયા કરે છે જેમકે કે થેરીડીય અગ્રેલમા વાણકર ઔષધોને Aphrodisiac કહે છે

વીચશોધન - દૂષિત અથવા દોષયુક્ત વીચને શુદ્ધ કરવાવાળા દ્રવ્યો ને વીચ શોધક કહે છે જેમકે કઠ, કાચકા, વગેરે સુશ્રુતે વિદ્યાર્થિ ગણુ કરમદ્વાદિ ગણુ અને મુખકાદિ ગણને વીચદોષ વિનાશક કહ્યો છે ચરકના દશ માની ગણુમા પણ વીચશોધન ગણુ છે

જેવી રીતે વીચશોધક અને વીચવધક ઔષધો છે તેવી જ રીતે રજસ ઓછું કરનાર તેમજ કામેશ્ચાને ઓછા કરનાર ઔષધો પણ છે આ ઔષધોને ગ્લપન ઔષધ કહે છે હર્ષક્ષયકર અવૃણ્ય ચ મૃગપત્તમ્ । જે હ્રય કામેશ્ચાને ઓછી કરે અને વીચ ઓછું ઉત્પન્ન કરે તેને ગ્લપન કહે છે

કેટલાક ઔષધો અન્ન-પાન એ પુસતવનો નાશ કરનાર હોય છે

નુકસાનકર પુસ્તવાપચાતિ । વીચનો ક્ષય કરનાર વસ્તુને પુસ્તવોપચાતિ કહેવાય છે

ક્ષાર, મુર, તમાકુ ત્રિગેરે પુમત્વને હણનારા છે / કેટલાક એવા અન્નપાન પણ છે જે પુમત્વ હણનારા છે અને વીચ ક્ષય કરનારા છે વૃદ્ધ કહે છે કે અષ્ટે અમ્લોષ્ણ લ્પણે યતિમાત્રોપસેવિતે સૌમ્યઘાતુ ક્ષયો દષ્ટ । સૌમ્ય ઘાતુ એટલે વીચ અમ્લ ઉણુ અને લવણુ રસવાળાં અતનો વિશેષ ઉપયોગ કરવાથી વીચનો ક્ષય થાય છે

વીચ પરિક્ષા (આધુનીક દષ્ટિએ) કય વિમ સુધી સપૂજ્ય બ્રહ્મચર્ય પાળી કૌન્ડોમ ફેચલેધરમા આવેલા વીચને મૈથુનથી બે કલાકની અંદર તપાસવું એક સી સી વીચ મા એકસો કરોડ વીચ અણુઓ Spermatozoa હોય છે તેમાના વીસ ટકા જેટલા વીચોણુઓના શિર વિરૂપ હોય છે સાંક કરોડથી ઓછા અને વીચ કરોડથી વધારે વિરૂપ માથાવાળા વીચોણુઓ હોય તે તે પુરૂષ સપૂજ્ય વધ્યત્વવાળો કહેવાય છે

બીજા પ્રકારનો ટેસ્ટ હુંહનર ટેસ્ટ કહેવાય છે મૈથુન બાદ બે કલાકમા સજીવ અને સક્રીય વીચોણુઓ બે ગર્ભાશય થીવા (Cervical Canal) ના સાવમા જોવામા આવે તો પુરૂષમા વધ્યત્વ નથી એમ કહી શકાય

વીચ પરિક્ષણમા કયાનમા રાખવાની બાબતો - (૧) વીચનો નમુનો લેતા પહેલા કેટલા દિવસ બ્રહ્મચર્ય પાળવું હવું તે (૨) વીચનો નમુનો લેવાની પદ્ધતિ (૩) વીચ સ્તર થાય ત્યારનો અને વીચ પરિક્ષણ એ બને વચ્ચેના સમયનું અંતર (૪) વીચ આવે વખતે વીચનું પ્રમાણ (૫) વીચની ઘટ્ટતા

(૬) એક મી મી વીર્યમા વીર્યોલુની સખ્યા (૭) ચનીત વીર્યોલુઓની ટકાવારી અને વીર્યોલુના હલનચલનનો પ્રખર (૮) વીર્યોલુની છત્રીત અવસ્થાની ટકાવારી (૯) અને તેની સૂક્ષ્મ રચના

વીર્યોલુની બનાવેલી સ્વાઈઝ ઉપર કવર સ્ટીપ સુકવાની તે એક પરિસ્થિતિ 'રક્ષક' તરીકે કામ આપે છે. આ ઉપરાંત (૧) ટીમોલુનું ઘટસ્તવ અને તેની સખ્યા નક્કી કરી શકાય છે (૨) વીર્યોલુના હલનચલનનો પ્રકાર અને તેની સખ્યા નક્કી કરી શકાય છે (૩) તેની સૂક્ષ્મ રચના જાણી શકાય છે (૪) આ ઉપરાંત વીર્યમા આવેલા વિજાતીય દ્રવ્યો જેવા કે ચકતનાકણો, પસસેવ, વગેરે પણ તપાસી શકાય છે (૫) વીર્યની સ્વાઈઝના એક ક્ષેત્રમા પાચપસ સેન્ધવી વધુ સખ્યા હોય તો પ્રોસ્ટેટ (ખરતીશીર), સેમીનલ વેગીકેસ (વીર્યગ્રાથ)મા થોડાંની થોડાં જામ છે (૬) પ્રે સર્જેન્સ ૧૯૫૮)

વીર્ય દોષની ચિકિત્સા - વાત દ્વિપિત વીર્યવાળા ઠરઠી નિરૂક અને અનુવાસન ખસિઓ આપી ગુદ કરવો. આ ઉપરાંત પ્રાણ રસાયન અને આમલકી રસાયન આપવું પિત્ત દ્વિપિત વીર્યવાળાને ત્રિરેચન આપવું અને પછી પીપર, ગળો, લોહભસ્મ, ત્રીફળાનું રસાયણ આપવું કફથી દ્વિપિત થયેલા વીર્ય વાળાને સિવામો આપવો.

અષ્ટાગ્ર સંગ્રહમા શારીર મ્થાનમા વીર્ય દોષની ચિકિત્સા નીચે પ્રમાણે છે

વાત દ્વિપિત વીર્યવાળાને - વસુક, ગિંધવ, ક્ષ્મામ્લનુ ઘી સિદ્ધ કરીને યવક્ષાર નાખીને

તે પાણુ બીલા અને વિહારિકાથી દ્વિપ પકાવી તેની આરથાપન ખસિ આપવી જેડીમધ અને દેવદારથી સિદ્ધ કરેલા તેલની અનુવાસન ખસિ આપવી અને દ્વિપ ને કુતીરના રમથી સિદ્ધ કરેલા તેલની ઉત્તર ખસિ આપવી

પિત્ત દ્વિપિત વીર્યવાળાને શેરડી, જોખર, ગળોથી સિદ્ધ ઘૃતને જેડીમધ અને મોર વેલળી સસ્કારી તેનું પાન કરાવવું ત્રીવૃત્ત ચૂર્ણનું ઘી માથે ત્રિરેચન કરાવવું પયસ્યા- ડોઝી શ્રીપર્ણીથી ક્ષીરપાક કરી તેની આરથા પન ખસિ આપવી જેડીમધ, જગત્રી મગ ઘી સિદ્ધ કરેલા તેલની અનુવાસન અને ઉત્તર ખસિ આપવી

કફ દ્વિપિત વીર્યવાળાને પાષાણુલે, ગરમાળો, આમળાથી સિદ્ધ ઘૃતને પીપર અને જેડીમધથી સસ્કાર કરી તેનું પાન કરાવવું મીંઢાળો કઢાવ પીંડાવી વમન કરાવવું કત્તી અને નિડગ ચૂર્ણનું તેલ બનાવી તેનાથી ત્રિરેચન કરાવવું, ગરમાળો અને મીંઢાળા ઉકાળાની ઉડી આરથાપન ખસિ આપવી જેડીમધ અને પીપરથી સિદ્ધ કરેલા તેલની અનુવાસન અને ઉત્તર ખસિ આપવી

રક્તદોષવાળા વીર્યમા જેમા શબ્દના જેવી ગંધ આવતી હોય તેમા ધાવડીનાં ફુલ, ખેર, કાકમ, અનુન, એનાથી સિદ્ધ કરેલું ઘી પાણું અથવા શાવાસારાદિ ગણના ઔષધોથી સિદ્ધ તેલ પાણું

કફ અને પાણુથી દ્વિપિત થયેલા રજસમા શડી-કપુરકાચનીથી સિદ્ધ ઘૃત અથવા પલાશ ભસ્મમા ઘી સિદ્ધ કરીને પાણું.

પિત્ત અને કફથી દૂષિત થયેલા વીર્યમા
પર્યપકાદિ અને વટાદિ ગણ્યુક્ત ઔષધીયોધી
સિંધ કરેલા ઘૃતનું પાન કરાવવું

ત્રિદોષથી દૂષિત થયેલા વીર્યમા ચિત્રક,
ખસ, અને હીંગથી સિંધ કરેલા ઘૃતનું
પાન કરાવવું

વીર્ય દોષની સાધારણ ચિકિત્સા - ર્નેહન,
વમન, વિરેચન, નિરૂહ અને અનુવાસન
ક્રિયાઓ કરીને ખરાબર દરદીને શુદ્ધ કરવો
તેમજ તેને ઉત્તર ંસ્તિ પણ આપવી

અષ્ટાગ સગ્રહમા વાજકરણ ઔષધો
આપતા પહેલાં દરદીને ર્નેહ સ્વેદ ંસ્તિ
વગેરેથી શુદ્ધ કરવાનું કહ્યું છે જીવનીય
ઔષધોનું ઘૃત વ્યવનપ્રાશ અને શિલાજીત
જે વીર્યના દોષો દૂર કરનાર છે શાની, જવ
રૂમ, વગેરેનું ઘૃત, દૂધ કે સ્વરસ વીર્ય
દોષમા ંસ્તિ કમમા પ્રચરત છે

ક્ષીણ વીર્યની ચિકિત્સા - વીર્યની વૃદ્ધિના
માટે સમાન અથવા સમાન શુભવાણુ દ્રવ્ય
ઉપયોગી છે તત્ત્વાપિસ્વયોની વર્ષત દ્વયોપયોગ
(પ્રતિકાર) સુ સુ ૧૫ અહીં સમાન એટલે
સ્વયવીર્યનું સેવન પણ વીર્યસયમા હિત
કારી છે વીર્ય વધક દ્રવ્યો વૃધ્ય કહેવાય છે
મ રેતો ઘૃષ્ણાણાં શ્વેતમ્ । ચ સુ જ ૨૫
પરસ્તુ વીર્ય, વીર્ય વધ્યસ્થામા, એટલે
આસેક્ય નામના ષડ નપુંસકો હોય છે
તેઓમા વીર્ય તો હોય છે ધ્વજોદ્ગમ્ય થતો
નથી એટલે તેઓ નપુંસક કહેવાય છે આવા
નપુંસકો જો વીર્યનું પાન કરે તો તેમને

ધ્વજોદ્ગમ્ય થાય છે વિજોદ્ગમ્યગોત્રવાન્
આસેક્ય પુરુષો મરેતા સ ગુરુ પ્રાશ્ન લખને
ધ્વજોદ્ગમ્યમ્ અસશયમ્ । સુ શા જ ૨

અને વીર્ય ન મળી શકે તો તે માટે
પ્રાણીઓના અડ લેવાનું શાસ્ત્રમા નિધાન છે
અને એ રીતે ચક્રી, હસ, મોર કુકડો,
અને મગરના ઈંડાનું સેવન કરવું અડ
શબ્દના જો અર્થ છે એટલે પક્ષીઓના ઈંડા
લેવા અને પશુઓના ગ્રમણ લેવા પશુઓમા
પાઠો, આખલો ધાઠો, અને બકરાના અડનો
ઉપયોગ કરવાનું શાસ્ત્રમા કહ્યું છે બને પ્રકારના
અડ સમાન શુભવાણા હોવાથી વીર્યની
વૃદ્ધિ કરે છે હકીમોદ્દારા નપુંસકત્વમા જુઠ
જે સ્તર અને જખાડ નામના પ્રાણીઓના
અડનો ઉપયોગ થાય છે

પાશ્ચાત્ય ચિકિત્સામા પણ વૃષભોના
સત્વના ઇન્જેક્શન બનાવી આપવામા આવે છે

પુરૂષના વૃષભના સ્થાને વા રાના વૃષભો
લગાડવામા આવતા હતા એક પૌરાણિક
ગાયામા કહ્યું છે કે ગૌતમરૂચિના શાપથી
ઈંદ્રના વૃષભ પરી ગયા એટલે દેવોએ
બકરાના વૃષભ લગાડી ઈંદ્રને સાજો કરી દીધો
આથી ઇન્દ્રનું બીજું નામ એવ વૃષભ પણ છે

આ ઉપરાંત ક્ષીણ વીર્યવાળાને ચરકે
વશ હિન્દમ, પ્રમદના, વીર્યજનક, ઔષધિ, જદ્ધ,
છે જેમકે જીવક, રૂપભક કાકોની કીર
કાકોની, મુદ્ગપર્ણી, માષપર્ણી, મેઠા, વૃદ્ધરૂઢા,
જટીલા, અને કુર્લીંગા એમ દશ વનસ્પતિ
ઓનો ઉપયોગ કહ્યો છે

આયુર્વેદ અને એલોપથીક વિજ્ઞાનનો સમન્વય

લેખક — શ્રી મજેરી બેન, છયડી (મોરણ)

આપણી અમૂલ્ય આયુર્વેદીક દવાઓને આધુનિક વિજ્ઞાનના પાયાપર મુકીને જનતાનું હિત વધારે નહીં આપી શકાય ?

ભારતની સંસ્કૃતિ — મન્વ્યશીલ છે તેના પરિણામ કયજ હોય તેમ દેશના જીવનના અનેક ક્ષેત્રોમાં જુની જુની પદ્ધતિઓ પ્રવર્તે છે વૈ કિય પદ્ધતિમાં પણ આ પ્રમાણે જ છે એલોપથિક, આયુર્વેદ અને યુનાની પદ્ધતિને દેશે અપનાવી છે તેમાં પણ એલોપથિક અને આયુર્વેદિક પદ્ધતિને ઉપયોગ મોટા પાયા પર થાય છે

દેશમાં આઝાદીની ઉપા ઉગી પ્રગતિ યુગનું પ્રભાત કુંચુ લોકો જુદા જુદા પ્રશ્નોને અનેક દૃષ્ટિબિન્દુઓથી જોવા લાગ્યા વૈદકિય જેવી અગત્યની બાબતમાં પણ અનેક દૃષ્ટિ બિન્દુઓ રજુ થયા સમ્પ્રભાવનાથી પ્રેરિતેલા આપણા નેતાઓ વર્ણજૂની અને મૈકાઓ ખુદી સેના આપીને સફળ પુરવાર થયેની આયુર્વેદિક પદ્ધતિને અપનાવવા અતુરોધ કરના લાગ્યા “આયુર્વેદિક-પદ્ધતિ વર્ણ જૂની આપણને વારસામાં મળેલી પદ્ધતિ છે આપણા ભવિષ્ય દૃષ્ટા ઋષિઓએ તેની શોધ કરી છે અને અત્યારની દેશની આધિક સ્થિતિને વધુ અનુકુળ એ જ પદ્ધતિ છે

રાષ્ટ્રીય સંકાર રચાતા ઉપર સુજાળની માન્યતાઓને સ્વાભાવિક રીતે જ સમર્થન મળ્યું અને દેશના જુ. જુ. ભાગોમાં આયુર્વેદિક પદ્ધતિથી ચાલતા અનેક દવા

ખાતા ખોલવામાં આગ્યા અને આયુર્વેદનું સંશોધન કરવા અને તેનું શોધ સ્થાન પ્રાપ્ત થાય તે માટે સામાજિક અને રાજકિય તરખા પરથી પ્રયત્નો થવા લાગ્યા દવાખાનાના ઉદ્ઘાટન કે કોઈ પ્રવૃત્તિના આરંભમાં આપણા નેતાઓ ઇતિહાસની કસોટીએ સિધ્ધ થયેલી આયુર્વેદની પદ્ધતિ અપનાવવા અવારનવાર અતુરોધ કરે છે

અત્રેજી પદ્ધતિના ટોકટરો આ બાબતમાં શું કહે છે ? આ પ્રશ્નમાં બિડા ઉતરેલા અને પ્રશ્નને માત્ર માનવતાની દૃષ્ટિએ જ વિચારનારા ટોકટરો એમ માને છે કે કોઈ પણ ચોક્કસ પદ્ધતિ પર ભાર નહિ હોતા માત્ર દર્દીઓનું હિત જ આપણે લક્ષમાં રાખવું જોઈએ આજના પ્રગતિયુગના વૈજ્ઞાનિક પ્રયોગોને અતે અસરકારક સાબીત થયેલી દવાઓ નહિ વાપરતા ચોક્કસ પદ્ધતિને નામે અસરકારક નહિ એવી દવાઓ વાપરવી તે સુખી છે અને લોકો પર અન્યાય કરવા બરાબર છે એમ તેઓ માને છે તેઓ એવો મત ધરાવતા હોય છે કે માત્ર વિજ્ઞાનની ચોરણ પર સિદ્ધ થઈ શકે તે પદ્ધતિ જ અપનાવી શકાય અને માનવજાતને સ્પર્શ કરતા આવા પ્રશ્નમાં રાષ્ટ્રવાદ કે દેશપ્રેમ આપણને વૈજ્ઞાનિક ધો. જે નિણયો પર આવતા બાધારૂપ ન બનવા જોઈએ. તેઓ ઘણીવાર એવો અભિપ્રાય વ્યક્ત કરતા હોય છે કે સરકારના ટેકાથી અને ઘણી પ્રતિષ્ઠિત ખાનગી સંસ્થાઓના ટેકાથી બીજાકીના ટોપ જેવી

અનેક સરદાઓ આજે ઉગી નીકળી છે આવી સરદાઓમાથી પસાર થનાર વિદ્યાર્થીઓમા પાદાર્થ તરવો હોતા નથી અને તેઓ યુર નિહાન ક્યો વગર એસ્પીરીન, કવીનીન અને બીજી એ ટીમાથોટીક દવાઓ અને ઇટેમ્શનો આટિફટ દેતા હોય છે આનું પરિણામ શું હાઈ થકે? એકદર આથી ખચનું અને મરણનું પ્રમાણ વધી જાય છે વિશાળ દૃષ્ટિ ધરાવનારા ડોક્ટરો એ પણ સ્વીકારે છે કે રીસોપીન કે પ્વી નાર્ઝન જેવી સોધી અને અસરકારક દવા પ્રાપ્ય હોય ત્યાં કઠીયાતા જેવી દવાઓ મેલેરીયાના દર્દીઓને આપવી એ કેવળ અયાય છે

હવે આપણા સામાન્ય વગની શું સ્થિતિ છે? આપણા મોટા જાગના વગમા હજી આરોગ્ય વિષયક જાગૃતિ આવી નથી આ હોઠોમા હજી પણ સામાન્ય રેગોમા ઉપચાર કરવામા આરતો નથી જ્યારે હ' બાયદર સ્પર્શ હે છે ત્યારે પેદીઓથી જેની સાથે નાતો છે તેવા વૈદ્ય પાસેથી અગર ચહેરા મા રહેતા હોય તો ઠોણ ગમે તેવા ડોક્ટર પાસેથી દવા વધ આવે છે અને આનું પરિણામ નિરાશાજનક હોય તેમા શું નવાઈ? અજ્ઞાનમા સળહતા આ વર્ગમા મરણ પાછળની ક્રિયામા જેટલું ખચ યાય છે તેટલું મરનારની માહગી દરમિયાન તેને રાહત આપવા નથી ઘનું એ આપણા સમાજનું એક અતિ કચ્છ પાતું છે ઘણા પ્રસંગોએ તો મરણોત્તર ક્રિયા પાછળ ખૂબ મોટું દેવું પણ કરવામાં આવે છે

આપણા સમજી મધ્યમવગની શું સ્થિતિ છે? આ વગની વિશિષ્ટતા એ હોય છે કે તેઓ અનુક્રમે એક પછી બીજા ડોક્ટર પાસે જાય છે ઘણીવાર તેમની આદિ કે સ્થિતિ અવારનવાર ડોક્ટરો બદલવા તેમને ફરજ પાડતી હોય છે આજની દવાઓ ઇન્જેક્શનો મોઘા છે અને ઘણીવાર કરકસરના હેતુથી પણ આ વગને યોગ્ય માગે જવાની અને આરોગ્યના અતિ મહત્વના એવા નિયમોનો ભંગ કરવાની ફરજ પડે છે

મધ્યમવગના ઉપવા ધરની ઉપર આ પરિસ્થિતિમા શી અસર થાય છે? આ વગ બુદ્ધિશાળી વગ છે આપણા નેતાઓના અવારનવાર આયુર્વેદ અપનાવવા વતા અનુરોધને લક્ષમા લેતા આ વર્ગ આચકો અનુભવે છે અને તેઓ આપણા નેતાની બેધારી નીતિ ટીકા કરતા હોય છે તેઓ પ્રસંગ આવે એ વાત રજુ કરતાં અચકાતા નથી કે આપણા નેતાઓ પ્રજાને આયુર્વેદ અપનાવવા અપીલ કરે છે અને તેઓ પોતાના કુટુંબમા છુટથી વિલાયતી દવાઓનો ઉપયોગ કરતા હોય છે, અને કેટલીક વખત તો સારવાર માટે વિદેશમા પણ જાય છે નેતાઓની આ બેધારી નીતિ આ વગને ખૂબ સતાવતી હોય છે નેતાઓની પોતાની અને તેમના સગાં વહાલાની સારવાર માટે અવારનવાર એરોપ્લેનમાં થતી દોડાદોડીની આ વગ વિમાસજીમાં પડે છે કે જ્યારે પોતાનાં સગાઓને આયુર્વેદ પદ્ધતિથી સારવાર આપવા જેટલી શ્રદ્ધા આયુર્વેદમા આ નેતાઓને નથી તો જનતાને તે અપનાવવા કઈ રીતે

અનુરોધ કરતા હશે ? તેઓને આ પદ્ધતિમાં પુરો વિશ્વાસ ન હોય તો તેઓએ આ જાતની વાતો કરતા અટકવું જોઈએ એમ પણ તેઓ કહેતા હોય છે

આજની હબરો વધુ પૂર્વે આયુર્વેદનું સ્થાન વિશિષ્ટ હતું એ જાણતીમા એ મત નથી શસ્ત્રક્રિયા-(Operation) ખૂબ ઘણી રીતે કરવામાં આવતી એ હકીકત તો પર દેશીઓના પુસ્તકમાં પણ ભરી પડી છે

સમયના પ્રવાહ સાથે એતુ ધીરે ધીરે પતન થયું અને તે આજની સ્થિતિએ આવી પહોંચ્યું છે આઝાદીની ઉષા ઉગતા આપણા દેશમાં તેને તેના મૂળ સ્થાને સ્થાપવા આપણા નેતાઓ પ્રયત્નો કરે છે તે યોગ્ય છે તે જાતના પ્રયત્નો હવે આપણને આપવા પડે છે

મામાન્ય રીતે આયુર્વેદમાં શ્રદ્ધા નહિ ધરાવનારા એવું તો સ્વીકારે છે કે તેમાં અનેક રોગો ઉપર અસરકારક મુદ્યવાન ઔષધો ઘણા મળી આવે છે, અને આશ્ચર્ય ઉપજે એટલી હદ સુધી ઘણી દવાઓ તો અસરકારક સાબીત થઈ છે, પરંતુ તેમાં એક માત્ર સ્ત્રિ એ છે કે વિજ્ઞાનની આગેકૂચની સાથે વિહાયતી દવા માફક આ દવાઓની અસરકારકતા સાબીત કે વા અને તેનું વર્ગીકરણ અને તેના સરવેનું ધારણ, નિશ્ચિત કરવા વૈજ્ઞાનિક ઢંગે પ્રયોગો કરનામાં આખ્યા નથી આપણા પૂર્વ કાલીન વૈદો પાસે નિદાનની જે પદ્ધતિ હતી તે સમય જતા બુલાઈ ગઈ છે અને આજના વૈદો નિદાન માટે અધારમાં કાફા મારતા હોય છે અને ઘણા તો સ્ટેથેસ્કોપ, થર્મો

મીટર અને સીરીન્જો પેટીઓ લઈને ફરતા જોવામાં આવે છે

આજથી લગભગ દોઢસો વર્ષ પૂર્વે પશ્ચિમમાં પણ દવાઓની સ્થિતિ આપણી સ્થિતિ જેવીજ હતી ત્યાં પણ દવાઓનો ઉપયોગ તેના શુભ મુજબ થતો હતો, પરંતુ પછી વિજ્ઞાનની આગેકૂચ સાથે પ્રયોગશાળાના અનેક વર્ષોના ખતમમાં પરિશ્રમને અતે દવાઓનું વર્ગીકરણ કરવામાં આવ્યું અને તેની માનાઓ પણ નક્કી થઈ આ રીતે આજનું એવું સ્થાન ઠાંધપણ જાતની થઈ ગયું પર પહોંચ્યું છે આપણી આયુર્વેદની સારી બધાંતી આજેનું પણ વિજ્ઞાનની પ્રગતિની મદદ લઈને પ્રયોગશાળામાં પ્રયોગો પછી વર્ગીકરણ કરી તેની માનાઓ નિશ્ચિત કરવામાં આવે તો એક નવું જ ક્ષેત્ર ઉઘડશે અને આજે (Incurable) અસાધ્ય ગણાતા કદો નો ઉપાય એમાંથી મળી આવશે અને પીડાતી માનવ જાતને તાજગી આપનાર આ ઔષધી જનશે

આયુર્વેદમાં માનનારા ધારા સભ્યોને કે બીજા વર્ગને લાગે છે કે આયુર્વેદને જરૂરી અને યોગ્ય એવું પ્રોત્સાહન નથી મળતું આપણી રાષ્ટ્રીય સરકાર પણ આ પદ્ધતિ તરફ જોરમાયું વર્તન રાખે છે એમ કહીને આ વર્ગ પોતાની હતાશા વ્યક્ત કરતા હોય છે અસરકારક અને મુદ્યવાન એવી દવાઓ શોધીને દેશ પરદેશમાં તેની કીર્તિ ફેલાવાય તો આ વર્ગનું પણ સમાધાન થાય એલોપથિક અને આયુર્વેદીક પદ્ધતિઓને સમાન સ્થાને સ્થાપવામાં આવે તોજ બધાને સતોષ થાય

અને આ જાતની વ્યવસ્થા માનવ જાતને આશીર્વા રૂપ બને

આપણા રોજીદા જીવનમાં સળગતા પ્રશ્નો માટે ઘણીવાર સમાધાનના હેતુથી મધ્યમ માર્ગ સ્વીકારવો પડે છે આજ પ્રમાણે આયુર્વેદ અને એલોપથીના પ્રશ્નમાં પણ સવના મનનું સમાધાન થાય તેવો ઉકેલ ન હોવી શકાય ?

હાર્દીઓ તો માત્ર દુકા સમયમાં એછા ખર્ચે સારા યવાનોજ આગ્રહ રાખે છે તેમને કયો રોગ કે શું દવા આપવામાં આવે છે અથવા કઈ પદ્ધતિ મુજબ તેમની સારવાર થાય છે તે બધા પ્રશ્નોમાં તેમને રસ નથી હોતો આ બધી બાબતોમાં માત્ર ડોક્ટરોને જ રસ હોય છે આ દૃષ્ટિએ જોતાં સાચો માગ તો એ છે કે હાર્દીનું હિત જોઈને જે જે પદ્ધતિમાં જે કઈ સાફ હોય તે બધાનું એકીકરણ કરવામાં આવે તો આ વાત માનવ જાતને કેટલી આશીર્વાદ રૂપ બને ? કેઈપણ પદ્ધતિમાં શરીર શાસ્ત્ર, શરીર વિજ્ઞાન વગેરે માં વપરાતા નામોમાંજ ફેર હોય છે બાકી તો મહાન કળાકારની શ્રેષ્ઠકૃતિ માનવામાં અવિભાજ્ય સામ્ય સમાયું છે, અને તેને સ્વજ કાળનું બંધન નથી જુદી જુદી પદ્ધતિ મુજબ થતા નિર્ધારમાં અને વપરાતી દવાઓમાં થોડો ફેર પડે છે ખરો એમ બી બી એસ ના અભ્યાસક્રમમાં આયુર્વેદનો અભ્યાસ ફરજિયાત બનાવીને દેશમાં ચાલી આવતી બંને પદ્ધતિનો સમ વય ન સાધી શકાય ? આ અભ્યાસના વર્ષો દરમિયાન એકજ બ્યક્તિને આયુર્વેદની દવાઓ અને એ પદ્ધતિથી વાકેફ

કરી શકાય આ યોજનાથી એક ડોક્ટર બંને પદ્ધતિના શુભ અને અનુશુભી વાકેફ બને અને એનાથી દર્દીની જરૂરીયાત મુજબ અસરકારક દવા આપી શકાય અને દર્દીની જુદી રીતિ મુજબ જુદી જુદી આયુર્વેદીક અથવા એલોપથીક દવા આપી શકાય આ પદ્ધતિથી પરિચિત ડોક્ટર ન્યુમોનીયા જેવા રોગમાં કોઈકરીના સમયે પેનીસીલીનના ઈન્જેક્શનો આપ્યા બાદ આયુર્વેદીક ઔષધો આપી શકે આ પદ્ધતિમાં તૈયાર થયેલ ડોક્ટરને આયુર્વેદમાં વધારે રસ હોય તો અતુરતાતક વર્ગો પોનીને તેને અનુકૂળતા કરી આપી જોઈએ

આજના વિશ્વવિદ્યાલયોમાં આયુર્વેદને એલોપથી જેટલું ઉંચું સ્થાન આપવામાં આવે તો આયુર્વેદનું હિત વિચારનારાઓના હૃદયમાંથી દુબ અને કડવાશ નાશ પામે અને બંને શાસ્ત્રોનું તારણ કરીને માનવ જાતની મહાન સેવા કરી શકાય

સાથે સાથે આયુર્વેદમાં રસ લેનારાઓએ આયુર્વેદની અસરકારક દવાઓનું પ્રયોગશાળામાં સંશોધન કરી શુભકારક તત્ત્વોને છૂટા પાડી પ્રમાણ નક્કી કરી બહારમાં મુકવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ જેથી અનેક વર્ષોની અજ્ઞાન અવસ્થામાં પડેલા ઔષધોને ફરી પ્રસિદ્ધિ મળે અને તે પુનઃજીવન પ્રાપ્ત કરે

ઔષધો માનવ જાત માટે છે આ દેશમાં સંકુચિત રાષ્ટ્રવાદને સ્થાન નથી પરદેશી પ્રયોગશાળાઓ આ પ્રવૃત્તિને પોતાનો સહકાર આપી વેગ વધારીને પોતાનો અમુલ્ય ફાળો આપી શકે

સેન્ટ્રલ ડૂગ રૂલ્સની-રજીસ્ટર્ડ મેડીકલ પ્રેક્ટીશનરની

વ્યાખ્યાના થનારો સુધારો

તત્ત્વસ્થાનેથી—

આયુર્વેદનો મિશ્ર અભ્યાસક્રમ ભારતમાં છેલ્લા આઠીસ વરસથી ચાલી રહ્યો છે આ માટે સૌ પ્રથમ જનારસ યુનીવર્સિટીની આયુર્વેદીક કૌલેજમાં તે અભ્યાસક્રમ શરૂ થયો અને ત્યાર પછી મદ્રાસ, પાટણ, કવરતા વગેરે સ્થળે આ અભ્યાસક્રમની શરૂઆત થઈ સુબઈમાં પણ તે વખતના વયોવ્રદ ગણાતા વૈરાજ ડો. પોપ્પ પ્રભુભાઈ મિશ્ર અભ્યાસક્રમ પોતાની સરકારમાં શરૂ કર્યો હતો એ સમયના આયુર્વેદના બહુકાર અને વયોવ્રદ ગણાતા એવા કેટલાક વૈદોને અને ડોક્ટરોને એમ લાગ્યું કે આયુર્વેદના અભ્યાસ સાથે સાથે એલોપથી-આધુનિક વિજ્ઞાનનું જ્ઞાન વિદ્યાર્થીઓને આપવાથી તેઓ આયુર્વેદ સારી રીતે સમજી શકશે તથા જમાનાને અનુકૂળ આધુનિક વિજ્ઞાનથી પણ પરિચિત રહેશે એ દૃષ્ટિએ મિશ્ર અભ્યાસક્રમ છેલ્લા ત્રણચાર દાયકાથી ભારતમાં અસ્તિત્વમાં આવ્યો છે

નવા વૈદોને વૈદકનું જ્ઞાન કઈ રીતે આપવું મઈ પદ્ધતિથી આપવું, એકલા આયુર્વેદનું આપવું કે આયુર્વેદ અને એલોપથીનું મિશ્રજ્ઞાન આપવું ? આ અંગે ચોક્કસ નીતિ વૈદો ડોક્ટરો કે સરકારે પણ ન રાખી આથી પરિણામ એ આવ્યું કે વૈદોમાં શુદ્ધ અને મિશ્રના બે પક્ષો પડી ગયા શુદ્ધ અભ્યાસક્રમ અને મિશ્ર-અભ્યાસક્રમને લાગે

વળગે છે ત્યાંસુધી અમારે કહેવું એમ એ કે બે વિદ્યાર્થીને આયુર્વેદનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન આપવામાં આવ્યું હોય અને સાથે સાથે એલોપથીનું જ્ઞાન પણ આપવામાં આવ્યું હોય તો આ નવો સ્નાતક શુદ્ધ આયુર્વેદના સ્નાતક કરતાં વધુ કાર્યક્ષમ બની શકશે

હાલમાં બે મિશ્રસ્નાતકો માટે ખોટી લાગણી પ્રવર્તે છે તેનાં ઘણા કારણો છે આ કારણો પૈકી (૧) અભ્યાસક્રમની અપૂર્ણતા (૨) અધ્યાપનની અપૂર્ણતા (૩) ઉત્તીર્ણ સ્નાતકનું રજીસ્ટ્રેશન સમાજમાં નક્કી થયું હોતું નથી આવા અનેક કારણોને લીધે મિશ્રસ્નાતકો ઉત્તીર્ણ થયા બાદ આયુર્વેદીય રીતે ભરાગર પ્રેક્ટીસ કરી શકતા નથી અને એલોપથી સંઘલાભદાયી, સંઘચિકિત્સા ફલદાયી અને સમાજમાં કઈક મહત્ત્વ પ્રદાન કરનારી હોવાથી તેઓ એલોપથી સુજળ પોતાનો ચિકિત્સા વ્યવસાય આદરે છે મિશ્રસ્નાતકોને એલોપથીથી સફળતા મળવાના કારણે સમાજમાં તેઓને સ્થાન મળતું બંધ છે અને તેથી એલોપથી વિજ્ઞાનના નાતા ડોક્ટરોના વ્યવસાયી ક્ષેત્રમાં મિશ્રસ્નાતકો નવા પ્રવિરૂપિં જનવાથી તેઓમાં ઇર્ષા પેા થાય છે

એક બાબુથી અપજ્ઞાવેદનીય મુત્સદ્દીયો એલોપથીક ડોક્ટરોને અને તેના વિજ્ઞાનને હોય આપના હોય છે પરિણામે ડોક્ટરોની વિશેષ ઇતસાહનો લોભ આ મિશ્રસ્નાતકોને

બનવું પડે છે ભારતના વિવિધ પ્રાંતના આવા ડોક્ટરોના મઠોએ કે તેના પ્રમુખો સેન્ટ્રલ કાઉન્સિલ ઓફ હેલ્થને સમય આપ્યો બતાવે છે કે રજીસ્ટર્ડ મેડિકલ પ્રેક્ટીશનર એક્ટની વ્યાખ્યામાંથી વૈદોને બાકાત રાખવા

વિવિધ પ્રાંતની ધારાસભાઓએ વૈદોના રજીસ્ટ્રેશન અંગે કાયદાઓ ઘડેલા છે અને તેમાં વૈદોને ડોક્ટરની માફક જ રજીસ્ટર્ડ મેડિકલ પ્રેક્ટીશનર ગણવાનું સરકાર કબુલ કરે છે ત્યારે સેન્ટ્રલ કાઉન્સિલ ઓફ હેલ્થ (જેમાં મોટે ભાગે ડોક્ટરો જ હોય છે)ની ગયા વરમે બેંગલોરની મીટીંગમાં એવું ઠરાવ્યું કે રજીસ્ટર્ડ મેડિકલ પ્રેક્ટીશનરની વ્યાખ્યામાં સુધારો કરવો (બાયુઆરી માસનો આયુર્વેદ વિજ્ઞાનનો અઠ પેજ નં ૮૮ જુઓ) અને આ માટે જ્યાં જ્યાં પોતાને શક્ય હોય ત્યાં ત્યાં એ બતાવવું પડેલું હતું

આ માટે સૌ પ્રથમ તેઓએ સેન્ટ્રલ ડ્રગ એક્ટની ૨૮૨૮૬ મેડિકલ પ્રેક્ટીશનરની વ્યાખ્યામાં સુધારો કરવાનું નક્કી કર્યું છે અને તેની બહેરાત ૧૨ મી બાયુઆરીના સેન્ટ્રલ ગવર્નમેન્ટ ગેઝેટમાં બહાર પડી ગઈ છે અને તેને માટે વાધા અરજ મંગાવવાની મુદત ૨૦ મી ફેબ્રુઆરી પણ પૂરી થઈ ગઈ છે રજીસ્ટર્ડ મેડિકલ પ્રેક્ટીશનરોને લાગે વળગે છે ત્યાં સુધી આવી બહેરાતો વૈદ ડોક્ટરોના સમાજમાં પણ ખરાબર ફેલાવી નેહી

આગળ જેમ કહ્યું તેમ આયુર્વેદનું વિજ્ઞાન જ હવે એવોપથી વિજ્ઞાનને કાટાની

માફક ખુલી રહ્યું છે એવોપથી વિજ્ઞાનના ઉપાસકો પોતાની જ્યાં જ્યાં લાગવન પડે તે ત્યાં આયુર્વેદનો ફેમ નાશ કરવો તેના પગલા ભરી રહ્યા છે ગઈ સાલ મુમ્બાઈ વૈદનીય કચ્છમાં સુધારો કરાવવાનું મુંબઈ સરકારે સુચયુ હતું એક યા બીજા કારણે એ સુધારો હાલ પુરતો મુલતવી રહ્યો છે ત્યાર પછી કામદાર વિમા યોજનામાં કામ કરતા મિશનરિતાતકો ઉપર નવો કાયદો મુકવામાં આવ્યો કે તેઓએ હવે ફક્ત આયુર્વેદીક ઔષધો જ પ્રીસ્ક્રાઇબ કરવા અને શીડયુલમાં જણાવેલા એવોપથીક ઔષધો પ્રીસ્ક્રાઇબ કરવાની મન ઇશ્વરમાવવામાં આવે છે આ માટે અનેક મેગેરેન્ડમ મુંબઈ સ્નાતક મઠોએ મોકલ્યા, મુલાકાતો યોજાઈ છતાં હજી સુધી કંઈપણ નક્કર પરિણામ આવ્યું હોય એમ જણવામાં નથી

હવે કે દ્ર સરકાર તરફથી ડ્રગ એક્ટની ૨૮૨૮૬ મેડિકલ પ્રેક્ટીશનરની વ્યાખ્યામાં સુધારો, વધારો કરતો એક ખરડો મીડીસ્ટ્રી ઓફ હેલ્થ ગવર્નમેન્ટ ઓફ ઇન્ડિયાના નં G I 69/57 તા ૧૨ મી બાયુઆરીએ પ્રગટ થયો છે આ ખરડો ડ્રગ ફેમનો હોવાથી ઇડીયન જનલ ઓફ ફામસીના તેના ફેબ્રુઆરીના અકર્માં પ્રગટ થયો વડા ઇડીય કોઈપણ પત્રમાં તે પ્રગટ થયેલો જોવામાં આવ્યો નથી તેમાં જણાયું છે કે આ ખરડા અંગે જેને કંઈ વાધો કે સૂચના હોય તેમણે ૨૦ મી ફેબ્રુઆરી સુધીમાં મોકલી આપવી ત્યાર બાદ સરકાર તે ઉપર વિચાર કરી લેવામાં લેશે

મજકુર બહેરાત વાની મુનમના કેટલાક મિશ્રસ્નાતકોએ આઘાત અનુભવ્યો. તેમના મડળો દ્વારા તેમજ કેટલાક વ્યક્તિગત મિશ્રસ્નાતકોએ તારથી આ અરડાગા મુધારે. થતો અટકાવવા તથા તેમા મિશ્રસ્નાતકોને ગણવા વિનતિ કી છે

અને માની લઈએ કે એકલા આયુર્વેદ સ્થેલાને એલોપથીના સિધ્ધાતોનું કઈ જ્ઞાન ન હોય પણ જેઓએ બને પક્ષનો અધ્યાસ કરેલો છે તેમના માટે મિશ્ર સ્નાતકો એલો પથીક બહુતા નથી એવી શકા રાખીજ કેવી રીતે શકાય? વિજ્ઞાને જ્યા સુધી લાગે વળગે ત્યા સુધી તેની મયોદા બાધીજ ન શકાય કોઈ પણ દેશના વિજ્ઞાને આ પ્રકારની બીજા વિજ્ઞાન ઉપર મર્યાદિત બધન બાધ્યુ નથી જ્ઞાનપિપાસુ માણસ આ જગત માથી જ્યાથી પણ જ્ઞાન મળી શકે ત્યાથી તે મેળવી શકે છે પણ બારતમા સ્થિતિ વિચિત્ર છે પશ્ચિમની સંસ્કૃતિથી રગાયેલા બારતને પોતાની આયુર્સંસ્કૃતિ સમી આયુર્વેદની મહત્તા પીછાનવી નથી

વળી સે દ્રવ્ય, ગવર્નમેન્ટના ગેઝેટેડ ઓફીસર ડૂગ રૂઢસમા ફરકાર કરે અને એ રીતે વેદો અને મિશ્ર સ્નાતકોના મૂળભૂત અધિ કારો ઉપર ત્રાપ મારે એ ન બનવું જોઈએ અનેક પ્રાતિય ધારાસભાઓએ વેદોને ડોકટ રોની માફક સમાન અધિકાર આપતા કાયદાઓ પસાર કર્યા છે તો એ કાયદાનું મહત્ત્વ શું રહ્યું? સરકાર અને પ્રધાનો

એક બાબુથી આયુર્વેદી વેદોને નવા વિજ્ઞાનનું જ્ઞાન ગેળવવા અને તેનો વ્યવસાયમા ઉપ યોગ કરવા ભવામણ કરે છે જ્યારે સરકાર રચીત હેલ્થ કાઉન્સીલ, ડૂગ રૂઢસ, વગેરે અનેક પ્રકારના લેડભાવ સર્જે છે આ પ્રકારની સરકારની બેધારી નીતિ હોવાથી આયુર્વેદનો વિકાસ રૂધાવ છે, આયુર્વેદ અગે સરકારની ચોક્કસ નીતિ બહેર થતી નથી અગર ચોક્કસ નીતિ બહેર કરતા સરકાર કઈક બીજી પથીઓના આગેવાનોથી ગભરાય છે એમ માનવું રહ્યું

વેદ મડળો, અને વેદોને અમારી વિનતિ છે કે તેઓ હવે મૂર્ખ બનત બને પોતાના અગત રાજકારણમાથી દૂર થઈ રચનાત્મક પ્રવૃત્તિઓ આદરે જાણે આ પ્રશ્ન મિશ્રસ્નાતકોનો છે, એમ ન માનતા સમસ્ત વેદોનો છે, ઔષધ નિર્માતાઓનો પણ છે એમ ચોક્કસ સમજાવે કારણ કે દિનપ્રતિ દિન આયુર્વેદનો વિકાસ રૂધવા માટે અનેક પ્રતિબંધો આવવાના છે તેની આ જોધાણી છે આયુર્વેદીક ઔષધો, નિર્માણો, અને તેના પ્રચાર ઉપર પણ અકુશ આવશે માટે વેદોએ પોતાના અગત રાજદેશ ભુવી જઈ જ્યા જ્યા પોતાની શક્તિ પહોચે ત્યાં આયુર્વેદની પ્રગતિ થાય અને તેના અવરોધો દૂર થાય એવા પ્રયત્નો કરવા

‘સવેશકિ કલો યુગે’ આ કલિયુગમા સઘશક્તિ એ જ ખરો ઉપાય છે

* દ્રવ્યગુણ વિજ્ઞાન *

શ્રી ઈશ્વરદાસ ડી. દેસાઈ, L A M, જૂનાગઢ પ્રાધ્યાપક આયુર્વેદ મહાવિદ્યાલય-પાટણ

પ્રાધ્યાપક આયુર્વેદ મહાવિદ્યાલય-નડીઆલ

(મર્તાન્દી આયુ)

વિપાકલેહથી દ્રવ્યના લેહો —

ચરખમેતે વિપાકમેદેન ૧ મધુર વિપાક,
૨ અમ્લવિપાક ૩ કટુ વિપાક ચ હિતિ ત્રયો
મેદામવન્તિ । સુશ્રુતમેતે વિપાક મેદેન ૧
શુરુવિપાક (મધુરવિપાક) ૨. લઘુવિપાક
(કટુવિપાક) ચેતિ દ્વૌમેદો મવત ।

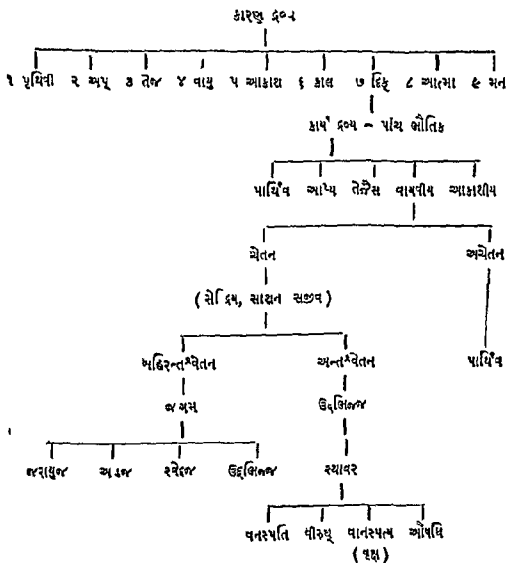
અથ —ચરકના મત પ્રમાણે વિપાક
લેહથી ૧ મધુરવિપાક, ૨ અમ્લવિપાક
અને ૩ કટુવિપાક એમ ત્રણ લેહો છે, અને
સુશ્રુતના મત પ્રમાણે ૧ શુરુવિપાક (મધુર
વિપાક) અને ૨ લઘુવિપાક (કટુવિપાક)
એમ બે લેહો છે

વીર્યલેહથી દ્રવ્યના લેહો :—

વીર્યમેદેન અષ્ટવિધવીર્યવાદિમેતે ૧ શુરુવીર્ય,
૨ લઘુવીર્ય, ૩ સ્નિગ્ધવીર્ય, ૪ રુક્ષવીર્ય,
૫ મૃદુવીર્ય, ૬ તીક્ષ્ણવીર્ય, ૭ શીતવીર્ય,
૮ ઉષ્ણવીર્ય ચેતિ દ્રવ્યાણા અષ્ટો મેદા મવન્તિ
દ્વિવિધવીર્યવાદિમેતે, ૧ શીતવીર્ય ૨ ઉષ્ણવીર્ય
ચેતિ દ્વૌ મેદો મવત ।

અથ —વીર્યલેહથી અષ્ટવિધવીર્યવાદી
જ્ઞાના મત પ્રમાણે ૧ શુરુવીર્ય ૨ લઘુવીર્ય
૩ સ્નિગ્ધવીર્ય ૪ રુક્ષવીર્ય ૫ મૃદુવીર્ય
૬ તીક્ષ્ણવીર્ય ૭ શીતવીર્ય અને ૮ ઉષ્ણ
વીર્ય એ રીતે દ્રવ્યના આઠ લેહો બને છે
અને દ્વિવિધવીર્યવાદિજ્ઞાના મત પ્રમાણે
૧ શીતવીર્ય અને ૨ ઉષ્ણવીર્ય એમ બે
લેહો બને છે

દ્રવ્યના ભેદો

* કેટલાક સમાચાર *

૧ દેશભરમાં એપ્રિલ માસથી આવતી સપ્ત અક્ષી બધી - કે દ્ર સરકાર તરફથી બહેરાત કરવામાં છે કે ભારતની આંતર રાષ્ટ્રીય જવાબદારીઓ અનુસાર આ વર્ષની એપ્રિલની પહેલી તારીખથી અક્ષી ખાવાનું સપ્ત પહે બધ કરાવાશે આ તારીખથી આખકારી દુખનોએથી અક્ષી મળી શકશે નહીં આમ છતાં રીઠા થઈ ગયેલા અને નોંધાયેલા અક્ષીના બધાણીઓને તબીબી પ્રમાણપત્રો રજુ કયેલી તેમને અક્ષીનો પુરવઠો આપવાનું ચાલુ રાખવામાં આવશે આવા લોકોને આ રીતે પણ અક્ષી ખુબજ મહાદિત પ્રમાણમાં આપવામાં આવશે અને તેમનો આ નિયત કરાયેલો જથ્થો પણ કમશ ઘટાડાના ભાગ રૂપે આપવામાં આવશે વિવિધ રાજ્ય સરકારો દ્વારા અક્ષીનું બધાણ ફર કરવા અંગેના પગલા લેવાશે આના માટે ૨૧થી ૨૩મી માચ સુધીમાં હેદ્રાબાદ ખાતે બધા રાજ્ય સરકારોના પ્રતિનિધિઓની એક બેઠક યોજાવાશે

૨ આયુર્વેદના વિકાસ માટે એક કેન્દ્રીય આયુર્વેદ વિદ્યાપીઠની જરૂર - ભાનનગરની શુભા બકુ વરના આયુર્વેદીક સોસાયટીની સામાયિક સભામાં સભાના ચેરમેન તરીકે બોલતા શ્રી યુ એન ઢેબરે કહ્યું હતું કે જો

આયુર્વેદ વિદ્યાપીઠની સ્થાપના થાય તો જ આયુર્વેદનો વિકાસ શક્ય બને

૩ બનારસની આયુર્વેદીક કોલેજના નવા પ્રીન્સીપાલ - બનારસ યુનિવર્સિટીની આયુર્વેદીક કોલેજના પ્રીન્સીપાલની જગ્યા ઘણા સમયથી પુરાઈ નહતી આ જગ્યાએ હમણા જ બહીતી બનેલી ઉડુપા સમિતિના અધ્યક્ષ શ્રીયુત ડૉ. કે. એન. ઉડુપાની પ્રીન્સીપાલ તરીકે નિમણૂક થઈ છે

૪ આયુર્વેદીક ઔષધોની વૈજ્ઞાનિક ચકાસણી - સ્કવીળ (ફાર્માસ્યુટિકલ)ના સહકારથી અમદાવાદમાં આવતા એપ્રિલ માસથી આયુર્વેદીક ઔષધોના વિપુલભારની વૈજ્ઞાનિક ચકાસણી કરી તેના વૈજ્ઞાનિક પાયા ઉપર વિશ્વના ઉપયોગ માટે લાભ લેવા માટે સારાભાઈ કેમીકલ્સ તરફથી રીસર્ચ ઈન્સ્ટિટ્યુટની સ્થાપના થનાર છે

૫ મહાસ મેલનની સ્થાયી સમિતિનું અધિવેશન - નિ. બા. આયુર્વેદ મહાસ મેલનની સ્થાયી સમિતિનું અધિવેશન ૫ મી માચ ને શુક્રવારે નાગપુરમાં મળનાર હતું તેમાં ૨૬, ૨૭, અને ૩૧ મી માચે દિલ્હીમાં અધિવેશન યોજાવાના હિત્તીની સ્વાગત સમિતિએ વિનંતિ કરી હતી આ માટે જો નહીં થયું હોત તો સ્થાયી સમિતિમાંથી ત્રણ સભ્યોની

એક ઠમીટીના સહકારથી દિ હીમા અધિવે
શન મળશે

ઇન્ડિયન મેડીકલ કાઉ સીલે સરકારને
વિનંતિ કરી છે કે “આધુનિક ઔષધ

પ્રણાલી” અર્થાત્ “એલોપથી” સિવાયની
અન્ય બધી જાતની ચિકિત્સા પ્રણાલીઓને
અમાન્ય કરવી આ બાબતમાં પણ રચાયેલી
સમિતિ વિચાર કરશે

સાર સચ્ચ

કાર્યાલય તરફથી—

હોર્મોન ચિકિત્સામાં સાવચેતી રાખવી —
બ્રિટીશ મેડીકલ જર્નલના જુલાઈ માસના
એક લેખમાં એવી ચેતવણી આપવામાં આવી
છે કે સગર્ભાવસ્થામાં હાર્મોન થરેપીને અવિ
ચારી ઉપયોગ કરવાથી સગર્ભા દ્વિર્લંગીય
બાળકો પેદા થાય છે (Pseudo Her
mu Phrodite children).

શ્રીઓ નોકરી કરવાનું શા કારણથી
પસંદ કરે છે?—બ્રિટનનાં લીવરપુલ પર
ગણના ડોક્ટરોએ એક સંશોધન કર્યું છે
તેઓએ ૬૬ શ્રીઓ, જેઓ નોકરી કરતી
હતી તેઓને પુછ્યું કે તમે શા માટે નોકરી
કરો છો? તેઓમાંથી એક જણીએ કહ્યું કે
અમને કામ કરવું ગમે છે બે જણીઓએ કહ્યું
કે અમેને કામ કરવાનું ગમતું તો નથી પણ
અમેને શોખ છે તેથી કરીએ છીએ જ્યારે
બાકીની ૬૩ શ્રીઓએ કહ્યું કે અમે અમારા
ધરને ખર્ચ નીભાવી શકતા નથી અને
અમારા ઘણીઓ અમને પુરતા પૈસા નથી

આપતા તે કારણે ખર્ચને પહોંચી વળવા
અમે નોકરી કરીએ છીએ ત્યાંના ડોક્ટરોએ
એ પણ નક્કી કર્યું છે કે લગભગ આઠમણ
કરોડ પરીણીત શ્રીઓ નોકરી કરે છે આ
બધાનું મૂળ કારણ આર્થિક કમજોરીયત છે
જે આ શ્રીઓ ઘર રહેતી હોય તો ગૃહ
જીવનના બીજા પ્રશ્નો ઉભા થાય નહીં તેઓ
તેમના બાળકોની સભાળ વિશેષ કાળજીથી
લઈ શકે જો સરકાર શ્રીઓને ઔદ્યોગિક
કારખાનામાં નોકરીઓ કરાવવા ઇચ્છતી હોય
તો તેમણે તેમના બાળકોની સભાળ લેવાનું
માથે રાખવું જોઈએ

(પ્રેક્ટીશનર ૧૮૦-૬૪૭-૧૯૫૮)

ઉપક્રમના રોગો—બ્રિટનના ખીડલ સેક્સ
પગથાના તદુરસ્તી ખાતાના ડોક્ટરે તેના
૧૯૫૬ ના વાર્ષિક રીપોર્ટમાં જણાવ્યું છે કે
૧૮ વર્ષથી નાની છોકરીઓમાં મીટ્રીનીસને
વેપ ઘણો જ વધી રહ્યો છે એકલા ચીકા
ગોમાં જ ગોનોરોમાં એ સસર્ગજન્ય મુખ્ય
રોગ ૧૫ થી ૧૯ વર્ષની ઉંમરની છોકરી

ઓમા હોય છે દર વર્ષે એક કરોડ નવા કેસો
ગોનોરીયાના યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સમાં નોંધાય છે
જેમાંના ૨૦ ટકા દરદીઓ ૧૫ થી ૧૯ વર્ષની
ઉંમરના હોય છે આ સંખ્યા વધારે હોવાનું
કારણ એ છે કે ત્યાં વેશ્યાવૃત્તિ દ્વારા એ રોગ
ફેલાઈ રહ્યો છે ત્યાંની ડેટલીક સ્ત્રીઓ બીજી
ડેટલીક નાની નાની છોકરીઓની બેનપણી
બનીને તેઓને ફેલાવે છે અને આમાં ખાસ
કરીને મધ્યમ વર્ગનાં માણસો ફેલાઈ બંધ
છે અને તેથી તેમનું ગૃહસ્થ (જીવન ચુકાઈ
બંધ છે (મેકડીથનર ૧૮૦-૧૪૮-૧૯૫૮)

બચાઈ રોગ માટે પ્રાયોગિક નવું

ઔષધ —યુલેવન (અમેરિકા)માં આવેલી
ચેલ યુનીવર્સિટીની મેડીકલ સ્કુલના ડૉ
ક્ટરવીન પેરન્ટજેવ જણાવે છે કે કુતરાની
ઉપર પ્રયોગ કરતા સગભાં બનેલી કુતરાંને
એબોશન દવાઓ વગર કે બીજી કોઈપણ
માઠી અસર થયા વગર મેલ્યુસીડીન
(Maluodim) નું ઇન્જેક્શન આપવાથી ગભાં
શબમાં જ જરૂર ઓગળી જઈને ફરીથી
ટોણીમાં એક રૂપ બની ગયું હતું આ ઔષ
ધના શોધક હબ્બ પ્રયોગો કરી રહ્યા છે
(એન્ટીસેપ્ટીક ફેબ્રુઆરી ૧૯૫૬)

AYURVEDA VIGNAN

Which is published by
ZANDU PHARMACEUTICAL WORKS LTD,
BOMBAY-28.

Under [Rule 8 of the Registration of News Papers (Central) Rules 1956]

Form IV

- 1 Place of Publication Bhavnagar
- 2 Periodicity of its publication.. MONTHLY
- 3 Printers Name Shri Jayantilal Morari Mehta
Nationality .. INDIAN
Address Victor Square, Bhavnagar
- 4 Publisher's Name... .. Shri Jayantilal Morari Mehta on
behalf of ZANDU PHARMACEU
TICAL WORKS LTD Gokhale
Road, South BOMBAY 28
Nationality INDIAN
Address Victor Square, Bhavnagar
- 5 Editor's Name (1) Shri Gopal M Parikh
(Karayavahak Tantri)
(2) Shri Navnitlal B Pandya
(Sahayak Tantri)
Nationality INDIAN
Address .. C/o Zandu Pharmaceutical Works
Ltd Gokhale Road, South
Bombay 28

- 6 Names and address of Individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital, Owners Zandu Pharmaceutical Works Limited Gokhale Road South Bombay 28

SHARE HOLDERS

- (1) The Bank of India Ltd Mahatma Gandhi Road Fort BOMBAY-1
- (2) Shri Haresh Jugatram Vaidya & Mrs Devhuti Haresh Vaidya Maheshwari Mansion Napean Sea Road, BOMBAY-6
- (3) Mahesh Anantrao Pattani & Mrs Vidyadevi Mahesh Pattani, Vishwa Villa, Laburnam Road Gamdevi Road, BOMBAY-7
- (4) Kamlaben Durgashanker Shastri Bar Bungalow, Vile Parle, BOMBAY-24
- (5) Ratanbai Chhotalal Jerajani Tara Nivas Ghodbunder Road, Borivlee, BOMBAY-48
- (6) Shri Mahendra Chumilal Bhatt 35 D Ganesh Baug 208 Vincent Road Matunga BOMBAY-19

I, Jayantilal Moraraji Mehta hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief

JAYANTILAL MORARJI MEHTA

Date 15-3-59

Signature of Publisher

आयुर्वेद विज्ञान

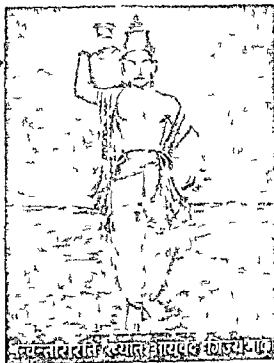
वैद्यक सिद्धांताने पुनर्नात्मक दृष्टिची तथा अनुभवनी दृष्टिची अर्थनाम भासिक

पुस्तक ७]

१२ २०१५ मे २१/५ १९५६

[अंक ७]

ममामि धवतस्मादिदेव सुतासुरैः यदितपादपमम् ।
लोकं जराहमयमृत्युनामम् धातारसीय विविधोपवीनाम् ॥

तद्वय युक्त मेपज्य यदारोग्याय कल्पते ।
स चष मिपजा ज्येष्ठो रातोभ्यो य प्रसाचयव ॥

आव तत्रा स्व रा रा दुर्गाशिर इवणशरम शास्त्री

कर्मवाक्य ननी रा रा श्री गोपा न म पनीष.

कदाप्य तत्रा नरनीतना न पक्ष्य, ज्येष्ठ. ज्येष्ठ. ज्येष्ठ. दी ज्येष्ठ. ज्येष्ठ. (ज्येष्ठ).

अं. दामिन्मुष्टिन वप्तिर, विभिष्ट, तरस्थी,

३ गोपने ३६ (दक्षिण) मुम्भ २८

વિષય	લેખક	પૃષ્ઠ
૧ શ્રેષ્ઠ આહુર્વેદીય ^૧ આસાદાર કે અત્યાહાર ^૧	વૈદ્ય શ્રી મગદેવપ્રસાદ પનારા આ. વિહાર	અમદાવાદ - ૧૪૫
૨ લી ૧૨૧	... વૈદ્ય સરતકુમાર વ્યાસ આયુર્વેદ વિદ્યાલય	સુ ત - ૧૫૨
૩ ૧૮૫૩ ૧ વિજ્ઞાન	.. શ્રી ઇશ્વરદત્ત ડી દેસાઈ, L. A. M., ભૂતપૂર્વ પ્રાધ્યાપક આયુર્વેદ મહાવિદ્યાલય-પાટણ પ્રાધ્યાપક આયુર્વેદ મહાવિદ્યાલય-નડીયા	૧૫૬
૪ બા ત રત્નકાન્તી આચારનીતિ અને આયુર્વેદ	તત્ત્વચિન્તેયી	૧૬૧
૫ અખિન ભારતીય પાર અનુસંધાન સંસ્થાન (મનેડા-કૃષ્ણગોપાલ) અશ્વમેર	(અમ્રા પ્રતિનિધિ તરફથી)	૧૬૩
૬ સમાનોચના	આ ૧૫ કાર્યાલય	૧૬૫
૭ સ્ત્રીધર અને સમાનોચના	..	૧૬૭
૮ કેદ નક સમાચાર		૧૬૭

વિશિષ્ટિ

આયુર્વેદ વિજ્ઞાનનો આ અંક વાંચીને આપ જાણી શકશો કે આયુર્વેદના વિજ્ઞાનને સ્પષ્ટતા ગૌણિક લેખોનો આમાં સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે

આયુર્વેદના જ્ઞાન અને પ્રચાર માટે વૈદ્યોને વલકના વિદ્યાર્થીઓને ઉપયોગી નીવડે તેવું આ માસિક છે સામાન્ય સ્વાસ્થ્ય કેમ પાળવું અને રોગોથી કેમ બચવું તે વિશે પણ આ માસિકમાં માત્ર દર્શન કરાવવામાં આવ્યું છે આ માસિક દર અગ્રેષ્ઠ મહીનાની પંદરમી તારીખે પ્રગટ થાય છે લવાજમ રૂ. ૪-૦૦ (પરેડના રૂ. ૬-૦૦) ૮૫૫ ખચ સહિત રાખવામાં આ યું છે લાઇબ્રેરી આ દ્વારા આ માસિકનો જહોજો પ્રચાર થાય તે હેતુથી લાઇબ્રેરીમાં માટે ભવા ૧૫ રૂ. ૩-૦૦ નાખવામાં આ યું છે અપારના આ જમાનામાં આ લવાજમ ધણું ઓછું છે છતાં આયુર્વેદી સેવા ખાતર અમોએ લવાજમ ઓછું રાખ્યું છે આશા છે કે આપ સર્વે વૈદ્ય જહોઓ આ માસિકના પ્રાદેશ જઈ તેમ જહદિયા ધર્મજીશો. તેમજ આપના અભિ ઇંદ મિત્રોમાં તેનો પ્રચાર કરી વધુને વધુ પ્રાદેશ કરી શકેનો અથવા વી પી. થી અંક મોકલવા માટેના પત્ર લખશો એજ વિનંતિ.

પત્રવ્યવહારનું સરનામું

તત્ત્વ

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન,

કે-ઈ-ક ફાર્માસ્યુટિકલ વર્કસ પ્રિ.

ગોખને રોડ (દક્ષિણ) મુંબઈ ૨૮

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન

प्रत्यक्षतो हि यद्वदृष्टं शास्त्रदृष्टं च यद्भवेत् ।

समासतस्तदुभयं भूयो ज्ञानविवर्धनाम् ॥

પુસ્તક	૭	આદ્ય તત્રી મહાગત દુર્ગાશંકર કેનજીરામ ગામ્બી	ચેત્ર	૨૦૧૫
અંક	૭	માયવાહ તત્રી શ્રી ગોપાલ મ. પટ્ટીય	ઓપ્રોય	૧૯૫૮
		સહાયક તત્રી શ્રી નવનીતનાન બ. પટ્ટા		
		જી હુ માર્મતી તરફથી		

શ્રેષ્ઠ આહાર કયો ?

માસાહાર કે અન્નાહાર ?

લેખક — વૈદ્ય શ્રી બળદેવપ્રસાદ પનારા આયુર્વેદ વિચારક (અમદાવાદ)

આ દુનિયામાં બે પ્રકારના મનુષ્યો રહે છે એક માસાહારી અને બીજા જિન-માસાહારી અથવા અન્નાહારી

જે મનુષ્યો પશુ, પખી તથા પ્રાણીઓના લોહી, માંસ, ચરબી વગેરેનો પોતાના ખોરાક તરીકે ઉપયોગ કરે છે, તેઓ “માસાહારી” કહેવાય છે. માસાહારીના પશુ બે પેટા વિભાગો થાય છે એક તે પૂર્ણ માસાહારી અને બીજો તે અર્ધ માસાહારી માંસ સિવાય અન્ન કે વનસ્પતિ કાઠ પશુ ન હોનાર “પૂર્ણ માસાહારી” કહેવાય છે જ્યારે માંસ સાથે અન્ન, ફળ, શાક વગેરેનો ઉપયોગ કરનાર “અર્ધ માસાહારી” કહેવાય છે

જે મનુષ્યો જમીનમાં થનારી વનસ્પતિઓ, ધાન્યો, શાક-ફળફળાદિ વગેરેનો તથા ગાય, બકરી જેવા પ્રાણીઓના દૂધ અને દૂધની બનાવટોનોજ પોતાના આહાર તરીકે

ઉપયોગ કરે છે, તેઓ ‘જિન માસાહારી’ કે “અન્નાહારી” કહેવાય છે

આજે દુનિયાનો મોટો ભાગ એમ્લે કે લગભગ ૬૦ થી ૬૫ ટકા લોકો માસાહારી છે ભારત સિવાય લગભગ દરેક દેશમાં માસાહારી લોકોનું પ્રમાણ વધુ છે ભારતમાં પશુ લગભગ ૭૦ ટકા લોકો માસાહારીજ છે

દિવસે દિવસે માસાહારનું પ્રમાણ વધતું જ જાય છે અને અન્નાહારનું પ્રમાણ ઘટતું જ જાય છે આ પશુ એક કાળ જાળનોજ પ્રભાવ છે !

માસાહારી થવાના કારણો મિત્ર મિત્ર છે કેનેડા તથા બહુજ ઠંડા પ્રદેશો, જ્યાં ખારે માંસ ખરફ છવાઈ રહે છે અને જ્યાં કોઈ ભતની ખેતી સમવી શકતી નથી ત્યાં માંસ સોને દેશ અને કાળને આધીન થઈને માસાહારજ કરવો પડે છે કેટલીક ભવિષ્યો જેમકે

છીવ, ઢોળી હળસી વગેરેમા માસ ખાવાનો વશપરપરાગત રિવાજ હોય છે એથી નવી પ્રજા માસાહારી થાય છે અજ્ઞાહારીઓ માસાહાર તરફ વળી જવાના કારણોમા તેમનામાં રહેલી શોષ-વૃત્તિ અથવા વિવિધ પ્રકારના ભોજનની સ્વાદ-વૃત્તિ કે વધુ જાડાને મળ્યૂત થવાની વૃત્તિ હોય છે

આજે સવત્ર માંસાહાર અને અજ્ઞાહાર વિષે ભારે ઉઠાપોડ ચાલે છે મોટા મોટા વિદ્વાનોમા પણ એ વિષે ઘણા મતભેદો પ્રવર્તે છે

હું મારી આયુર્વેદની દૃષ્ટિએ એ વિષય વિષે મારા વિચારો અને રજૂ કર છું

શુભરાત્રી ભાષામા કહેવન છે કે “અન્ન તેવો ઓઠકાર” અથવા ‘બી તેવું ફળ’ હિંદીમા પણ કહેવન છે કે “વેસા ચમ્પ વૈસા ઢકાર ઔર જસા વીજ વૈસા પન્ડા.” આ બંને કહેવતો પાછળ ઘણોજ ગૂંઘા રુમાયેલો છે એ કહેવતો પાછળ તો વૈ ક શાસ્ત્ર અને વનસ્પતિ શાસ્ત્રનું ઉંડું જ્ઞાન છૂપાયેલું છે એ કહેવતોનો ગૂઢ અર્થ જ્યારે જોને પૂણ પછે સમજાયે, ત્યારે તે આશ્વિય અક્ષિત થયા વિના નહિજ રહે

માણુસ જે ખોરાક ખાય છે, તે ખોરાક માથીજ તેના શરીરને જરૂરી લોહી, માંસ ચરબી, હાડકા, વીર્ય જેવી ધાતુઓ અને છુદ્ધિ, ચાદશક્તિ, ધીરજ, સ્થમા, શીલ જેવા ગુણભાવો જ મે છે

માણુસનો ખોરાક જેવો હોય છે તેવુંજ તેનું પરિણામ આવે છે અર્થાત્ માણુસનો

ખોરાક જે ગળ્યા રસનાળો હોય, તો તેનું પરિણામ પણ તં પ્રમાણેજ આવવાનું અર્થાત્ તે ખોરાક પાચનના પરિણામે માણુસના શરીરમા ગળપણનો અશ વધવાનોજ

જમીનમા જેવું બી વાવીએ તેવુંજ ફળ મળે છે જેમકે જાણુનું બી વાવ્યું હોય તો તેમાથી જમું જ થાય તેમાથી કંઈ આમો ન થાય આભામાય વળી જેવી જાતના આખાનો જે ટલો વાવીએ તેવીજ જાતના ફળ આવે, એ તો સામાય જાનની વાત છે

આહારમા જે લાડું લઈશું તો લાડુનો શુભ ભારે, મઠ, જડતા અને અગતિ હોવાથી, તેના પરિણામ રૂપે માણુસમા પણ ભારેપણું, મઠપણું જડપણું અને અગતિપણું આવવા નાજ પરંતુ એને બંને આહારમા જે ચોખ્ખા લીધા હોય તો ચોખ્ખા હલકા હોવાથી તે શરીર હલકું બનાવે છે અને તેથી શરીર રક્તિ વાળું પણ બનવાનું જ

આટલા ઉપરથી અગાઉ કહેવાઈ ગયેલી બંને કહેવતો બરાબર સમજાઈ જશે

આયુર્વેદનો સિદ્ધાંત છે કે, “માણુસ જે ખોરાક ખાય છે તેમાથીજ તેનું શરીર પોષાય છે, તેમાથીજ છુદ્ધિ બને છે તેમાથીજ તેને બળ મળે છે અને તેમાથીજ તેનું મન થાય છે” આ સિદ્ધાંત દરેક માણુસે ખુબજ મનન કરવા ચોગ્ય છે

હવે આપણે માસાહાર ઉપર આવીએ

માસાહાર એટલે માસનો આહાર માસનો આહાર કરવો હોય તો માસ મેળવવું પડે માસ મેળવવું હોય તો તે માટે

જીવતા પશુ, પખી કે પ્રાણીને મારવા જોઈએ કે મરવા જોઈએ માસાહારમાં મરેલા પ્રાણીઓના માસ કવચિત્ જ ઉપયોગમાં લેવાય છે જાકી તો મોટે ભાગે નાના, તાજા જ મેલા કે જુવાન પ્રાણીઓની જ માસ માટે કતલ કરવામાં આવે છે આ કતલ માટે દેશે દેશમાં મોટા મોટા કારખાનાઓ આવે છે તેમાંય યુરોપાદિ દેશોમાં તો વધુ પ્રમાણમાં

આમ જીવતા પ્રાણીઓને સ્વ ભોજનાર્થે મારવા તે ચોખ્ખી હિંસા જ છે દોષ વ્યવસ્થા બંને હિંસા ન કરે તો પણ તે હિંમકતા દોષમાંથી મુક્ત જાતી શકતી નથી જ કારણ કે તે જાતે જાત દોષ પ્રાણીને ન મારે, પણ તેને ખાવા માટે જે માસ જોઈએ છે, તેની તે જરૂરિયાતને પૂરી પાડવા માટે ખીજ માણસને પ્રાણીઓની કતલ કરવાનો ધંધો કરવો પડે છે આમ માંમાદારી ત્રીટી રીતે નહિ તો આડકતરી (Indirect) રીતે, ખીજને હિંસા કરવાની ઉત્તેજના આપીને હિંસાની જ ભાવ નાંખે પોણે છે

“જ્યાં હિંસાની ભાવના હોય છે ત્યાં સાર્વત્રિકતા રહેતી નથી જ્યાં સાર્વત્રિકતા રહેતી નથી ત્યાં સુખ રહેતું નથી જ્યાં સુખ રહેતું નથી ત્યાં આરોગ્ય રહેતું નથી જ્યાં આરોગ્ય નથી રહેતું ત્યાં ખુદિ સ્થિર રહેતી નથી જ્યાં ખુદિ સ્થિર રહેતી નથી ત્યાં સત્ય સત્ય અને હિતાહિત પારખવાની શક્તિ રહેતી નથી જ્યાં તે શક્તિ રહેતી નથી ત્યાં ત્યાં મામ, ક્રોધ, અધર્મ, પરિગ્રહ, યોગી, વ્યવસ્થાર, અસત્ય દેવ, વૈર જેવા અસખ્ય દુર્ગુણો ઘર કરી બંધ છે”

આ સમય વિશ્વ પ્રકૃતિના સર્વ, રજસ અને તમસ એ ત્રણ શુભોને કારણે જ આવે છે તેથી જ રીતે માનવી માવના શરીરની દુનિયા પણ એ જ સર્વ, રજસ અને તમસના રૂપો પ્રમાણે આવે છે

જે માણસમાં સર્વશુભ જેવા અંશે વધુ હોય, તેજાજ અંશે તે વધુ ઉચ્ચ માનસિક ભૂમિકા અને આત્મિક ભૂમિકા ઉપર વિકસે છે

રજસ અને તમસ એ બે તો મનના દોષો છે એ દોષો જેવા અંશે બળવાન હોય, તેજાજ અંશે માનવી વધુ ઉત્તરતી કક્ષાની માનસિક તથા આત્મિક ભૂમિ ઉપર વિચરતો હોય

સર્વશુભ એ તો શરીરનો મોટામાં મોટો દર્મિતીમાં દર્મિતી અને ઉચ્ચમાં ઉચ્ચ શુભ છે સુખ માત્ર સર્વશુભમાં સમાયેલું છે સર્વશુભ નિવાપતું સુખ એ સુખ નહિ પણ શાસ માત્ર છે

ખીજને પોતાનું આપણ, સત્ય જ્ઞાન સપ્તશત્તુ-રહેલું, દયા, અકીડ ક્ષમા, ધર્મ પાલન, સર્વ પ્રત્યે પ્રેમ, અહિંસા એ સર્વ શુભો સર્વશુભના જ લક્ષણ રૂપે છે

જે પ્રાણી કે મનુષ્ય બળજબરીથી, આલાકીથી, યોગી-છૂટીથી, રસ્થી, લાવચ આપીને કે કઠાઈ કરીને ખીજની વસ્તુ લઈ લેવાની વૃત્તિનાળો ન હોય પરંતુ તેથી વિરુદ્ધ ખીજને કંઈક આપવાની વૃત્તિનાળો હોય તેને સર્વશુભ પ્રધાન બાળુને

મરઘા, બતક, બગલા, ચક્રી, સમડી જેવા પક્ષીઓ, અને વાઘ, સિંહ, રીંછ,

ચિત્તો જેવાં પ્રાણીઓ પોતાના કરતાં નિખળ અને નાના પ્રાણીઓને મારીને અર્થાત્ તેમના પ્રાણ હરીને પોતાનું ઉદર પોષણ કરવાની ભાવનાવાળા હોય છે એ ભાવના હિંસાનીજ પ્રતિકરૂપ છે વળી તેઓ ખીબની વસ્તુ લેવાનીજ વૃત્તિવાળા હોય છે, પણ આપવાની વૃત્તિવાળા નથી હોતા.

એથી એ સાબિત થાય છે કે પ્રાણી માત્ર હિંસાની ભાવનાવાળા અને લેવાનીજ વૃત્તિવાળા હોય છે

અને સહજ એવો પ્રશ્ન ઉદ્ભવે કે બકરાં, ઘેટા જેવા નિદોષ પશુઓ કયા કોઈની હિંસા કરે છે? તેમનામા હિંસાની ભાવના છે, તે કેમ કરી શકાયે? વળી તેઓ મનુષ્યોને દૂધ વગેરે આપે છે, તેથી માત્ર લેવાની વૃત્તિવાળાજ તેઓ હોય છે તે કઈ રીતે કહી શકાયે? પ્રશ્ન બરાબ જ છે તેનો પ્રત્યુત્તર એ છે કે કોઈ પણ પ્રાણી લે તેનામા હિંસાની ભાવના રહેવાનીજ એક ગાય અથવા માપને દાખલો લે તેને તમે મારો તો તે તમારો સામનો કરશે પોતાને મારવા માટે તમને શિક્ષા કરવા માટે પૂરતા યત્નો પ્રયત્નો એ તે નિખળ હશે તો તે સમયે તે પ્રાણી નાસી જશે, પરંતુ પાછળથી તે તમને ઓચિત્તુજ મારવાનું કે ઠરઠવાનું જ એ ત્યારેજ બની શકે કે ત્યારે તણે દેશભાવ મનમા સંઘર્ષો હોય દેશ માત્ર અહિંસાની ભાવનામાથી બાળે છે એ કોઈ પ્રાણી દેશ ન કરે તો મનમા ને મનમા ક્રોધ તો જરૂર કરેજ એ ક્રોધ પણ અહિંસાની ભાવનામાથી જ જ મે છે વળી ગાય, બકરી જેવા દૂધ આપનારા પ્રાણીઓને આપણે દોહીએ છીએ, ત્યારે તે દૂધ

આપે છે એ કઈ માગ્યા વિના આપણને આપતા નથી ખીબ શબ્દોમા આપણે તેની પાસેથી લઈ લઈએ છીએ, એમ કહીએ તો ખોટું નથી આપણે કોઈ પાસેથી તેની વસ્તુ લઈ લઈએ, એથી સામા માણસને આપવાની ઈચ્છા જ હતી, તેમ ન કરી શકાય તદ્દઉપરાંત ગાય, બકરા જેવા પ્રાણીઓ ગમે તે રથએ ફરે છે અને ભ્રમ્ય-અભ્રમ્યતા વિચાર વિના ગમે તે વસ્તુ ખાય છે, એ તેની અનિશ્ચિત ખુદિનું જ લક્ષણ છે અનિશ્ચિત ખુદિ રાજસનું લક્ષણ છે આ બધા ઉપરથી એ સિદ્ધ થયું કે ગાય, બકરી જેવા પ્રાણીઓ પણ અહિંસાની ભાવનાથી કે લેવાની વૃત્તિથી પર નથી જ વળી અનિશ્ચિત ખુદિ એ પણ અ-સાત્વિકતાનું જ પ્રતિકરૂપ છે

એથી જ પ્રાણીઓ ખીબને મારીને ખાવાની હિંસાત્મક વૃત્તિવાળા હોય છે અર્થાત્ જેઓ મહદંશે અ-સાત્વિક ભાવવાળા હોય છે, તેઓનું ત્રત્યેક અંગ અને અંગે અંગનું અર્ણવે અર્ણુ હિંસક તથા અ-સાત્વિક ગુણથી સંપન્ન હોય છે તેવા પ્રાણીના લોહી માસ, ચરબી દરેકમા હિંસા અને અ-સાત્વિકતા જ બરેલા હોય છે

એવા હિંસા અને અ-સાત્વિકતા સંપન્ન પ્રાણીઓના માસાદિ ખાનારા માણસો ઉપર પણ તેનો પૂણું પહોં પ્રભાવ પડે જ છે

દુનિયા માને કે ન માને પણ માસાહાર કરનારા લોકો સાત્વિકતાની ઉચ્ચતમ કક્ષાએ કદી પહોંચી શકતા નથી અને તેમની ખુદિ પણ વિશુદ્ધ રહી શકતી નથી, એ એક સત્ય છે

જે વસ્તુ જેવા શુભવાળી હોય તેવો જ તે પ્રભાવ બતાવે છે બી જેના શુભવાળું હોય તેવું જ તેમાથી કૃષ્ણ મળે છે આથી ગદ્યદ્વિવાળા, મૃદુ, હિંમત ભાવનાવાળા, પરિશ્રદ્ધ (ખીજની વસ્તુ ગમે તે પ્રકારે લઈ લેવાની વૃત્તિ)ની ભાવનાવાળા કે અશન લોહુષ (ગમે તે સમયે ગમે તેવી વસ્તુ ખાઈ લેવાની વૃત્તિવાળા) પ્રાણીઓના મામાદિ ખાનાર મનુષ્યોમા પણ તે તે પ્રાણીઓના તે તે શુભો અને વૃત્તિઓ પે. શાય જ છે

હવે આપણે તેના ચોરાક ઉદાહરણો જોઈએ એક અતિ વિષયી બકરો છે જે દિવસમા અનેક બકરીઓનો સયોગ કરે છે તે બકરાના માસ અને લોહીના આણુઓ આણુમા વિષયવાસના બદલાઈ હોય છે તેથી તે બકરાનું માસ, લોહી કે તેના કોઈ પણ અંગનું લક્ષણ કરનાર માણસ પણ વિષયી બનવાનો જ છે અને તે વ્યભિચાર કરવાનો જ છે એ માણસ કદાચ એક સીને વફાદાર નહીં રહી શકે

એક વાઘ છે વા. કૂર છે, ઘાતપી છે, હિંસક છે, શુરસાખાજ છે અને અર્થહીન પણ અ. યના પ્રાણ હરવાના સ્વભાવવાળો છે તે વાઘનું માંસ ખાનાર માણસ ઉપર તેની અ. ર વલાઈ ગયેલા શુભો અને સ્વભાવ ઉતરશે એથી એ માણસ પણ કૂર, ઘાતપી, શુરસાખાજ અને અર્થહિન, અન્યના પ્રાણ હરવાના સ્વભાવવાળો થવાનો જ

પ્રાણીના જેવા શુભ અને સ્વભાવ, તેવા તેના માંસ-લોહીના સ્વભાવ અને તેવા જ તે

મામાદિ ખાનારના સ્વભાવ બને છે એ વિષેનું એક ઘણું જ ઉત્તમ ઉદાહરણ મળ્યું છે -

અમારા શુરુશ્રી રસિકભાઈ પરીખ સાબર કાઠાની વનસ્પતિઓ લેવાના પ્રવાસમા ગયેલા ત્યાં તેમના એક ઉચ્ચ દરજ્જાના સરકારી અમલદારભાઈ તેમની સાથે પ્રવાસમા બેઠાયા તોજનનો સમય થયો એટલે પેલા સરકારી અમલદારભાઈ પોતે માસાદારના શોખીન હોવાથી બે ત્રણ કુકડા મગાવ્યા અને તેનું ખાણું રાધવાનો પોતાના માણસોને હુકમ આપી દીધો અમારા શુરુશ્રી તો બિન-માસાદારી હતા એથી એમને જ્યારે આ વાતની ખબર પડી ત્યારે તેમણે કહ્યું, “ભાઈ! આપણે તો તમારા એ ખાણુને અડકીશું નહીં મારા માટે તો ખીચડી ને શાક તૈયાર કરાવો” એથી અમારા શુરુશ્રી માટે ખીચડી શાક તૈયાર થયા બધા સાથે જમવા બેઠા અને પેલા સરકારી અમલદાર મૃદુસ્થે ચર્ચા ઉપાડી, “શું, રસિકભાઈ! તમે તો સાવ નાત બહાર જ રહ્યા તમે માસાદાર કેમ ક્રતા નથી? અમને જુઓ, અમે માસ ખાઈએ છીએ તેથી કેના હૃદયુષ્ઠ અને તદુરસ્ત છીએ જ્યારે તમે કાળ-વાત ખાનારામા તે શું કમ હોય?” ત્યારે શ્રી રસિકભાઈએ જણાવ્યું, “ભાઈ! તમારી બધી વાત સાચી તમે! માસાદાર કરો છો તેથી બગ પાન છો કેમાવડા છો અને હૃદયુષ્ઠ છો એ વાત સાચી પરંતુ તમે તદુરસ્ત છો એમ નહીં કહી શકાય કારણ કે માણસ તદુરસ્ત ત્યારે જ કહી શકાય છે કે જ્યારે તેના શરીર ઉપરાંત મન પણ તદુરસ્ત હોય મન તદુરસ્ત ત્યારે જ હોઈ શકે છે જ્યારે રજસ અને

તમસ એ બે મનના દોષો સાર્વત્રિક શુભતા પ્રભાવ નીચે ક્ષણાંક ગયેલા હોય

માસ જાતે અ-સાર્વત્રિક છે તેથી તેનું જાતજી કરનર માણસમા જોગુણ અને તમે શુભ વધવાના જ જોગુણ અને તમેશુભ એ બે તો મનના રોગોને જન્માવનાર દોષો છે જ્યાં એ દોષોની સ્થિતિ હોય ત્યાં તદુરસ્તી હોઈ શકે નહીં તેથી તમે શરીરે જલે તદુરસ્ત દેખાતા હો. પણ મનથી તો તમે રોગી જ છો વળી ખીજો સુત્ર એ છે કે આજે તમે આ મરઘાનું માસ ખાધું મરઘો નાના-જીવન જીવે ને મારવાની બાવનાવાળો અર્થોત્ક્રિષ્ટક બાવનાવાળો અને બીજાની વસ્તુ (વગર કંઈ) લઈ લેવાની વૃત્તિવાળો અને બીજાને કંઈ પણ ન આપવાની વૃત્તિવાળો બને છે આ એક સત્ય છે તમે આજે એવા કુકડાનું માસ ખાધું તેથી તમારામા તેના તે તે શુભો ઉતરવાનાજ, તમારામા હિંસાની બાવના બદગવાનીજ, તમારામા બીજાની વસ્તુ 'યેન ઠેન પ્રક રેષુ લઈ લેવાની વૃત્તિ બાગવાનીજ અને તમે બીજાને તમારી વસ્તુ આપી દેવાની વૃત્તિવાળો કદાપિ નહિ બની શકો" શ્રી રસિકભાઈની આ વાત સામળી એ સફળરથ જોદ્યા, "રસિકભાઈ! હું તમારી આ વાત સાથે સહમત થતો નથી તમે મને એ વસ્તુ સાબિત કરી આપો તો ખરા" ત્યારે રસિક ભાઈએ કહ્યું, "સાફ સમય આ પે, તે હું સાબિત કરી આપીશ" એ પછી તેઓ પ્રથમ સમા આગળ વધ્યા એક રથજે તેઓ વન રૂપિતઓ જોતા હતા, ત્યાં એક બીવનુ સુપડું હતું તે બીલ પાસે એક જહુજ સુર, દેખા

વડો અને તદુરસ્ત મ ધો હતો એવા સુર મરઘાને જોડન પલા મ કાગે અમલદારભાઈ તુરતજ તે મરઘાના માનીક બીલ પાસે જઈ પહોંચ્યા અને કહ્યું "અલા, આ મરઘો કેટલામા આપવો છે?"

બીલે તો સરકારી અમલદારને જોડે ગભરાતા અવાજે કરગરતા કહ્યું "પણ સાહેબ એ મરઘો તો અમારું જીવન છે, તે છે તો અમારી મરથી ઈડા આપે છે તે ન હોય તો અમે જૂળે મરીએ માટે મારે એ મરઘો વેચવો નહીં"

"પણ હું તને પૈસા આપું છું મારે કંઈ તારો મરઘો મફત નવા જઈતો" પેલા સરકારી અમલદારે જરા ઉત્તેજન ધર્ષ કહ્યું

"પણ, સાહેબ! મ્યા કરો અમને રગ વાનું બીજું કંઈ સાધન નથી" બીલે ફરી કરગરતા કહ્યું

"એ કંઈ નહિ આવે, વે આ રૂપિયો કહીને એ સરકારી અમલદારભાઈએ ખીસ્સા માથી રૂપિયા કાઢીને બીવન આપવા માડ્યો

એજ ક્ષણે અમારા શુરુ શ્રી રસિકભાઈ જોની ઠક્યા 'શું સાહેબ! આ મરઘાની કીમત એક રૂપિયો થાય? બીજું એ બીચા રાને મરઘો વેચવો નથી, આપવો નથી, છતાં તમારે તં લઈ લેવો છે, એ શું બતાવે છે? જુઓ સાહેબ! આજે તમે મરઘાનું માસ ખાધું છે તં તેના શુભસ્વભાવનું આ પ્રત્યક્ષ ઉદાહરણ છે એ તમને શું કહેવું? કે મરઘો બીવનની વસ્તુ 'યેન ઠેન પ્રકારેજ' લઈ લેવાના સ્વભાવનો છે તેનો તે શુભ

તમાગમા ઉતરે અને આ બીચારાનો મરવો લઈ લેવાની કૌશલ્ય કરે છે

ત્રીજે યુદ્ધે એ કે મરવો હિંસક છે તેવું માસ તમે ખાધું તેથી તમારામા પણ એ હિંસાની ભાવના ઉતરી અને આ બીચારાના આત્માને દુખ આપીને, તેના જીવનનાં સુખની અવગણના કરીને તમે એજ હિંસાની ભાવના અત્રે પ્રદર્શિત કરી છે”

આ વાત સામગ્રતા જ એ ગૃહસ્થ ઘણા જ ઊંઠા વિચારમા ઉતરી ગયા અને શેઠી પારમા જ તેમણે હાથમા ઘીધેલો કુકડો નીચે મૂકી દીધો. તે જ દિવસે તેમણે પ્રતિના કરી કે આજથી કોઈ દિવસ માંસાહાર કરવો નહિ

આમ વિવિધ ઉદાહરણોથી આપણે એ સિદ્ધ કર્યું કે માંસાહાર અ-સારિવક છે માંસાહાર મનના દોષો રજસ અને તમસ એ બંનેને વધારનાર છે અને મા-ગ્રાપ તથા સંસ્કારથી પ્રાપ્ત થયેલા સત્વશુભનો નાશ કરનાર છે

એથી ઉત્તમતા ચાહનાર પુરુષો માટે માંસાહાર હિતકર નથી શ્રેષ્ઠતાની કામના કરનાર માટે માંસાહાર અપરુપ-અહિતકર છે શ્રેષ્ઠ સાધના કરનાર માટે માંસાહાર ઈષ્ટ નથી શુભરત્ન ચાહનાર માટે માંસાહાર શ્રેયકર નથી ચરીર સાથે માની પણ તક વસ્તી ચાહનાર માટે માંસાહાર અયોગ્ય છે સારિવક જનતાની અભિલાષા ધરાવનાર માટે માંસાહાર અહિતકર છે

આમ માંસાહારનું વિવેચન થયું અને એ સિદ્ધ કર્યું કે માંસાહાર શ્રેષ્ઠ નહિ પણ

અધમ છે હવે આપણે અનાહાર ઉપર આવીએ

અતનો એક દાણો જમીનમા વાવીએ તો તે એકમાથી અનેક દાણા ઉત્પત્ત કરી આપણને આપે છે ફેરીની એક ગોટલી જમીનમા વાવીએ તો તે એકમાથીજ અસંખ્ય ફેરીઓ ઉત્પત્ત કરી આપણને આપે છે એટલી “વનસ્પતિ લેવાના સ્વભાવવાળી નહિ, પણ આપવાના સ્વભાવવાળી છે”

આયુર્વેદ કહે છે કે વનસ્પતિમા પણ જીવ રહે છે આ વાત આજનું વિજ્ઞાન પણ સ્વીકારે છે પરંતુ વનસ્પતિ એ મનુષ્યોની જેમ પૂર્ણ ચેતનાવાળી નથી તે વો પૂર્ણ ચેતના અને પદ્ધત જેવી અચેતનાવાળી ભૂમિકાઓની વચ્ચેની અધ્યક્ષેતનાની ભૂમિ કામા રહે છે પ્રાણીઓની જેમ તે પણ આહાર લે છે, વધે છે, ઘરડી થાય છે અને મૃત્યુ પણ પામે છે

આ વનસ્પતિઓ પોતાનું જીવન ટકાવી રાખવા માટે અ ય પ્રાણીઓની જેમ ધીન જીવોની હિંસા કરતી નથી કોઈ પણ વનસ્પતિને કાપી નાખો, મરડી નાખો કે તોડી નાખો તો પણ તે કંઈ તમારો સામનો કરશે નહિ એજ વસ્તુ તેની અહિંસક ભાવના દર્શાવે છે એથી વનસ્પતિ અહિંસક સ્વભાવની છે તે સિદ્ધ થાય છે,

વળી વનસ્પતિ માત્ર અપરિમિતના સ્વભાવવાળી છે અ-પરિમિત એટલે બીજાની વસ્તુ કદાં વગર કે બળબળરીથી લઈ લેવાના સ્વભાવથી રહિત અને કોઈ આપે તો જ લે એવા સ્વભાવ યુક્ત હા ત :—એક આજોજ

લઈએ, આમેા વાવીએ અને તેને ખાતર તથા પાણી આપીએ તોજ તે સ્વીકારે છે પણ પોતાનું જીવન ટકાવી રાખવા માટે તે ગમે ત્યાંથી કોઈ પણ વસ્તુ લઈ લેતો નથી જગલોમા ઉગતી વનસ્પતિઓ પણ આકાશ પાણી આપે તો તે સ્વીકારે છે જમીન સત્ત્વ આપે તો સ્વીકારે છે, અને પોતાનું જીવન આગળ વધારે છે જો કોઈ ન જ આપે તો તે પોતાનો નાશ થઈ જવાડે છે જોથી વનસ્પતિ માત્ર અપરિચ્છેદ અથવા આકાશીય વૃત્તિવાળી હોય છે (આકાશીય વૃત્તિ તેને કહે છે કે કોઈ આપે તો લેવું, ન આપે તો કોઈ પાસે માગવું નહીં સુખમાએ જે વૃત્તિ ધારણ કરી હતી)

વનસ્પતિ જ્યાં સુધી જીવે છે ત્યાં સુધી તે પ્રાણી માત્રના ઉપયોગમા ખપી જાય છે પોતાના ફળ, ફૂલ, પાન, શુદ્ધ, દુધ, છાલ, મૂળ જેવા અંગો અથવા આપીને તે પર-સેવા જ બતાવે છે વળી તે જ્યારે મૃત્યુ પામે છે ત્યારે પણ લોકોને બગતણ આપીને કે તેમની અથવા જરૂરિયાતોને પૂરી પાડી તે પણ લોક સેવાજ બતાવે છે આમ જીવતા અને

મૃત જાત પણ તે પર-સેવા અર્થે પોતાની જાતનું બલિાન આપી જાય છે આમ અથવા કદ્યાણ કરવાની ઉત્તમ ભાવના વનસ્પતિ માત્રમા હોય છે

ખીજને આપવાનો સ્વભાવ, અહિંસક ભાવના, અપરિચ્છેદ અથવા આકાશીય વૃત્તિ અને અથવા કદ્યાણ કરવાની ભાવના-આ સર્વ સાર્વિક ગુણના લક્ષણો છે

વનસ્પતિ માત્રમા એ સર્વ ગુણો હોવાથી તે સાર્વિક ગુણવાળી છે એ સાર્વિક ગુણ ગુણ વનસ્પતિનું સેવન કરનારમા પણ સાર્વિક ગુણ વધે છે

સર્વ ગુણો સાર્વિક ગુણમા જ વમે છે શ્રેષ્ઠ તદુરસ્તીનું મૂળ પણ સાર્વિક ગુણમા જ રહેલું છે

જોથી જે આહાર લેવાથી સત્ત્વગુણની વૃદ્ધિ થાય અને રજોગુણ તથા તમોગુણ ન થાય તે શ્રેષ્ઠ આહાર કહેવાય

માસાહારથી રજોગુણ અને તમોગુણની વૃદ્ધિ થાય છે જ્યારે અનાહારથી સત્ત્વ ગુણની વૃદ્ધિ થાય છે માટે અનાહાર જ શ્રેષ્ઠ છે

લીમડો

લેખક વેદ શસ્ત્રકુમાર બ્યાસ, આયુર્વેદ વિશારદ સુરત

લીમડો સમસ્ત ભારતમા સુલભ અને સુપરિચિત છે સામાયરીતે કોઈ પણ ભૂમિમા ઉત્પન્ન અને પુષ્ટ થવાના બોના સ્વચ્છ હ સ્વ ભાવને કારણેજ ઉદ્ભિજ્જ શાસ્ત્રમા એને 'આજાયાદરવા' (આજા દરખત) નામ અપાયું છે પરંતુ અતિપરિચયાદવશ આ

ન્યાયાનુસાર ઔષધરૂપમા અતિક્રિયોગી આ વૃક્ષનો જોડો તેમજો ઉપયોગ વેદ સમાજ કરતો નથી તેથી અમને શુરુપરમ્પરા તથા વશ પરપરાથી જે ઉપયોગ બલુવા મળ્યો છે તે સ્વાતંત્ર્યથી પ્રમાણિત કરીને આ લેખમા

ખતાવવામા આવ્યો છે આશા છે કે અન્ય વૈજ્ઞાન પણ પોતાના અનુભવ લાહેર કરશે

લીમડાના નામથી ત્રણ-ચાર વનોષધિઓ થાય તથા હોઠોમા પ્રસિદ્ધ છે ૧-લીમડાના નામથી પ્રસિદ્ધ કડવો લીમડો, ૨-મહાનિખ, આ બકાયજ નામથી વધારે પ્રસિદ્ધ છે ૩-મહાનિખનો બીજો પ્રકાર, જે દમિષ્ઠ ભાગ તમા નિઝારાના નામથી પ્રસિદ્ધ છે, તથા જેનું એજ નામથી નિઘણરનાકરકારે વર્ણન કર્યું છે તથા ૪-કેડઈ-જેનો ચટણી ખતાવવા માટે કઢીને સ્વાદિષ્ટ ખતાવવા વિગેરેમા ઉપયોગ થાય છે શેભા તથા ઉપર ખતાવેલા ઉપયોગ માટે ઘરોની આસપાસ ઉગાડવામા આવે છે કઢીમા ઉપયોગી હોવાથી એને કઢી લીમડો કે મીઠા લીમડો પણ કહે છે આ લેખમા દ્રવ્ય પ્રસિદ્ધ કડવા લીમડા વિશેજ લખ્યું છે

લીમડાનો મુખ્ય રસ કડવો છે તેડી કડવા રસવાળા દ્રવ્યોના સામાન્ય શુષ્ક-કર્મ વગેરે લીમડામા પણ હોય છે

તિષ્ઠ રસપ્રધાન દ્રવ્ય પોતે અરુચિકર હોવા છતાં અરુચિનો નાશ કરે છે દીપક, ખાચક, દોષોતુ શોધન કરનાર, વિષ, કૃમિ, ઠંદૂ, સંકો, કુષ્ઠ વૃષા, દાહ અને મૂર્છાનો નાશ કરનાર, જ્વરદા, રતન્યની વિદ્યુત્તિઓને દૂર કરનાર, ત્વચા અને માંસને દૃઢ કરનાર, લેખન (એ વિગેરે દોષોને દૂર કરી શરીરને કૃશ કરનાર) પુરીષ, મૂત્ર, મેઘ, સ્વેદ, કલ્લેહ લસીકા, પૂય, મગ્ગા, પિત્ત, કફ અને વસાને સુખવાવાળો, છેદન, રક્ષ, શીત, અને લઘુ, હોય છે

તિક્ત દ્રવ્યોની ક્રિયા ખાસ કરીને પિત્ત અને રક્ત પર થાય છે તે એના પ્રધાન સ્થાન સકૃત-ખીડાની શુદ્ધિ કરી રક્તાગ્નિને પ્રતિષ્ઠ કરે છે તથા રજક પિત્તની ક્રિયાને સુધારે છે રજક પિત્તની ક્રિયા સુધરવાથી સકૃત-ખીડાની રસ-રક્ત ગત દોષોને શુદ્ધ કરી તેને પ્રાકૃત રંગ આપવાની (રજન કરવાની) ક્રિયા સુધારે છે રસ-રક્ત ગત દોષોની શુદ્ધિથી તિક્ત રસ કુષ્ઠ, જ્વર, રક્તપિત્ત દાહ વિગેરે પિત્ત અને રક્તની દૃષ્ટિથી થવા વાળા રોગોમા ઉપયોગી હોય છે સકૃત-ખીડાની શુદ્ધિથી જ્વર, આમ વિગેરેથી ઉત્પન્ન વિષોની શોધન ક્રિયા બગવાન બને છે આહારમા સ્વચ્છ અરુચિકર હોવાથી તિક્ત રસ પ્રધાન દ્રવ્યોનો અયોગ અથવા હીનયોગ થાય છે અને આજ રોગોતુ કારણ બને છે તિક્ત રસનું સપ્રમાણ સેવન કરવાથી આરોગ્યને સ્થિર રાખી શકાય છે તથા ઉત્પન્ન થયેલા રોગોને સહેવાઈથી દૂર કરી શકાય છે

લીમડાના ગુણ

પ્રાચીન નિઘણરુકારોએ લીમડા પચાગ તથા પૃથક-પૃથક અંગોના શુષ્ક-કર્મ નીચે પ્રમાણે બતાવ્યા છે

નિમ્બ શીતો લઘુર્ગાદી કટુપાકોગ્નિઃ પાતતુત્ત્વઃ
અટ્ટઘ્ન ઝમલ્લક્ષ્ણ જ્વરાવચિ કૃમિ પ્રણુત્ત્વઃ
પ્રણપિત્તકફછર્દિ કુષ્ઠ દહ્મણ્ણ મેહનુત્ત્વઃ
નિમ્બ પત્ર સ્મૃત નેત્ર કૃમિપિત્તવિષ પ્રણુત્ત્વઃ
પાતલ કટુ પાકઞ્ચ સર્ગા રોચક કુષ્ઠનુત્ત્વઃ
નૈમ્ય ફલ રસે તિક્ત પારેપુ કટુ મેદનમ્ ॥
સ્તિત્વ લઘુણ કુષ્ઠત્ત્વ ગુલ્માર્શ કૃમિ મેહનુત્ત્વઃ
(શાવ પ્રકાશ)

લીમડો શીત વીર્ય, લઘુ, ગ્રાહી, કટુ
પાત્રી, હૃદયને અગ્નિ અને અગ્નિ, વાયુ,
શ્લેષ્મ, તૃષ્ણ, જ્વર, અરુચિ, કૃમિ, મલ, પિત્ત
કષ્ઠ, વમન, કુષ્ઠ, (ત્વકરોગ) હૃદયના અને
પ્રમેહનો નાશ કરે છે લીમડાના પાન આખને
હિતકારી, વાયુ કરનાર, કટુપાકી અને સર્વ
પ્રકારની અરુચિ, કુષ્ઠ, કૃમિ પિત્ત તથા
વિષનો નાશ કરે છે લીમડાના ફળ (લીંગાળી)
તિષ્ઠત, કટુપાકી, ભક્ત સ્નિગ્ધ, લઘુ ઉષ્ણ
અને કુષ્ઠ, શુદ્ધ, અથા કૃમિ તથા પ્રમેહનો
નાશ કરે છે

નિમ્બવૃક્ષસ્ય પન્નાક્ષ રક્તોપહર મતમ્ ।
પિત્ત કષ્ઠ દ્રવ્ય ઘણ કુષ્ઠ દાહ ચેવ વિનાશયેત્ ॥
(નિપ૧૫ સ્તનાકર)

લીમડાના પચાગથી રક્ત દોષ દૂર થાય
છે તથા પિત્ત, કટુ, મલ, કુષ્ઠ અને ઠાઠનો
નાશ થાય છે

પારિમદ્રો ન્ધુ શીતસ્તિક્ષો ગ્રાહી કટુસ્મૃત્ ।
અગ્નિમાચકરથેવ ઘણશોધન કારક ॥
શોષપક્વકરો વાલે દિતો દ્વેષો મતો વુચે ।
કૃમિ વાન્તિ ઘણવક્ષશોષ પિત્ત વિપાપહ ॥
વાત કુષ્ઠ ચ દ્વેષાદ ધમ વાસ જ્વર વૃષામ્ ।
મર્દચિ રક્તદોષ ચ મેદ ચેવ વિનાશયેત્ ॥
(નિપ૧૬ સ્તનાકર)

લીમડો લઘુ શીતવીર્ય, તિક્ત, ગ્રાહી,
કટુપાકી, અગ્નિમાદકર, મલનું શોધન કરનાર,
શોધને પકાવનાર, બાળક માટે હિતકારી,
હૃદય અને કૃમિ, વમન, મલ, કષ્ઠ, શેથ, પિત્ત,
વિષ, વાત, કુષ્ઠ, હૃદયઠાઠ, શ્લેષ્મ, કાસ, જ્વર,
તૃષ્ણ, અરુચિ, રક્તદોષ અને પ્રમેહનો નાશ
કરનાર છે

કોમલ પહ્લવશ્ચાસ્ય પ્રાદ્ધકો વાતકારક ।
રક્તપિત્ત નેત્રરોગ કુષ્ઠ ચેવ વિનાશયેત્ ॥
જીર્ણ ઘણ વિશેષેણ ઘ્રણનાશકર મતમ્ ।
નિમ્બસ્ય સૂક્ષ્મશાલા તુ કાલાર્થ દ્વાસ
ગુલ્મહા ॥

કૃમિમેદહરા પ્રોક્તા ફલ ચામ લઘુ સ્મૃતમ્ ।
સ્નિગ્ધ ચ મેદક ચોષ્ણ મેદ કુષ્ઠ વિનાશકમ્ ॥
તત્પન્ન મધુર સ્નિગ્ધ તિષ્ઠત ગુરુ ચ
પિષ્ઠિલમ્ ।

કફરોગ નેત્રરોગ રક્તપિત્ત ક્ષત ક્ષયમ્ ॥
નાશયેદિતિ ચ પ્રોક્ત ધોઝમજ્ઞા તુ કુષ્ઠદા ।
કૃમિનાશકરી પ્રોક્તા નિઘન્ટેષુ ચિકિત્સકે ॥
(નિપ૧૬ સ્તનાકર)

લીમડાના કુમળા પાન ગ્રાહી, વાયુ કર
નાર અને રક્તપિત્ત, નેત્ર રોગ અને કુષ્ઠનો
નાશ કરે છે લીમડાના પાકા પાન (બુના
પાન) ખાસ કરીને મલ નાશક છે લીમડાની
નાની નાની શાખા કાસ, અથા રવાસ, શુ મ,
કૃમિ અને પ્રમેહનો નાશ કરે છે લીમડાના
કુમળા (કાથા) ફળ લઘુ, સ્નિગ્ધ લે ક,
ઉષ્ણ અને પ્રમેહ તથા કુષ્ઠનો નાશ કરે છે
લીમડાના પાકા ફળ મધુર સ્નિગ્ધ તિક્ત,
શુરુ અને પિષ્ઠિવ હોય છે તથા કષ્ઠ રોગ,
નેત્ર રોગ, રક્તપિત્ત અને ક્ષતક્ષયનો નાશ
કરે છે લીમડાના ખીજના મીઝ કુષ્ઠ તથા
કૃમિ નાશક છે

નિમ્બસ્તિકત રસ શીતો ન્ધુ શ્લેષ્માઘ
પિત્તગુલ્મ ।
કુષ્ઠવૃક્ષ ઘ્રણાદિતિ લેગદારદિ શીતક ॥
અપક્વ પાચયેચ્છોક્ત ઘ્રગ પક્વ વિશોધયેત્ ॥
(ધન્વન્તરી નિપ૧૬)

લીમડો તિજા રસવાળો, શીતવીર્ય, લઘુ અને કફ તથા પિત્તને શાત કરનાર છે કુષ્ઠ, મણુ અને કદુનો નાશ કરે છે લેપ, આઢાર વગેરેમા શીતલ હોય છે અપકવ શોધતુ પાચન કરે છે અને નણુતુ શોધન કરે છે

મમત્રક મમવતિ શીત તિજક ॥

કફમણક્રિમિવમિ શોષ શાન્તયે ॥

ચલાસમિદ્વહુ વિપ પિત્ત દોષજિત્ ॥

વિશેષતો દ્વય વિદાદ શાન્તિકૃત્ ॥

(ભાનિધરુદ્)

લીમડો શીતવીર્ય, તિક્ત અને કફ, મણુ, કૃમિ, વમન, તથા સોજને શાન્ત કરે છે કફનું લેહન કરનાર, ઉગ્ર વિષ, અને પિત્ત દોષને જીતનાર છે ખાસ ઠગીને હુ થ દાહને શાત કરનાર છે

મહર્ષિ ચરક, સુશ્રુત અને વાગ્ભટ્ટે લીમડાની ગણના શાક વગમા ઠગી છે

નિમ્બ શાક પાષ્ટક ચ યત ॥
કફપિત્તહર તિજત શીત કટુ વિપચ્યતે ॥
(ચરક સુ ૨૭)

લીમડાનુ શાકે કફ પિત્તને હરનાર છે તિક્ત, શીતવીર્ય તથા કટુ વિપાવી છે

ચરિષ્ઠફલ જતુ પ્રમેદનુ ॥
(સુદ્રુત સુ ૪૬)

લીમડાના ક્ષુબ્ધ જ તુ તથા પ્રમેહનો નાશ કરનાર છે જ તુ એમ્હે અહિ વીર્ય પ્રકારના કૃમિનો નિર્દશ કરવામા આવ્યો છે

નિમ્બ ફલ તૈલાતી તીક્ષ્ણાનિ
લઘુન્યુષ્ણવીર્યાણિ કટુનિ કટુ ત્રિપાકાનિ સ્વા
પ્યનિલ કફ કૃમિ કુષ્ઠ પ્રમેહ શિરોરોગ દુરાણિ
ચેતિ ॥ (સુ સુ ૪૫)

લીમડાના રૂખનું તેવ તીક્ષ્ણ, લઘુ, ઉષ્ણ, કટુ, કટુ ત્રિપાવી, સારક (મલ પ્રવૃત્તિ કરાવનાર) અને વાત, કફ, કૃમિ, કુષ્ઠ, પ્રમેહ તથા શિરો રોગનો નાશ કરે છે

.. .. નિમ્બ પપટ ॥

.. .. તિજા પિત્તરુપાપદા ॥

(સુ સુ ૪૬)

લીમડો તિક્ત તથા પિત્ત અને કફ નાશક છે

.. નિમ્બસ્થ ॥

કફપિત્તહર પુષ્પ કુષ્ઠજન ॥

(સુ સુ ૪૬)

લીમડાના ફૂલ કફ પિત્તને હરનાર અને કુષ્ઠનો નાશ કરનાર છે

પટોલ સત્ત્વારિષ્ટ શાફેદ્રાવસ્તુનામૃતા ॥

.. .. ॥

તિક્ત પાકે કટુપ્રાદિ વ્રાતલ કફપિત્તજિત્ ॥

(અર્ચંગ હૃલ્ય સુ ૬)

લીમડો તિક્ત, શીતવીર્ય, કટુપાકી, આહી વાતકર, તથા કફ અને પિત્તને શાત કરનાર છે

લીમડાનો સ્વાનુભૂત ઉપયોગ

યાત્રમા જે ઠે લીમડાના ફરેકે ફરેકે અગના ગુણુ કર્મ લખ્યા છે, છતાં અમે ચિકિત્સા કાર્યમા જે રોગો પર એનો ઉપયોગ કરીએ છીએ તેનોમ ઉલ્લેખ કરવામા આવે છે નવા ચિકિત્સક નિમ્બ થઇને આ ઉપયોગોને કામમા લાવી શકે છે

કુષ્ઠ પ્રણુમા લીમડાના પાન

લીમડાના લીલા પાન લાવી ધોઈ ચાક્ર કરી લેવા પછી તેને ખૂબ બારીક પીસી ક ક

(ચટણી) બનાવી એની લેપડી ઠડીજ મલુ પર સુકી પાગે બાધી દેવો આ પ્રમાણે સવારે બાધેલા લીમડો ફર કરી સાજે નવો તાલો કટક બાધવો આમ કરવાથી ગમે તેવો જીનો ખરાબ મલુ પલુ રૂઝાઈ જાય છે નાડી મલુ અને ખરજવા પર પલુ આજ લીમડાનો કટક બાધવો અને સાથે ખાવા માટે કોઈ ગુગળોનો યોગ જેમકે પદ્મા ગુગળ, કિશોર ગુગળ અથવા ત્રિકુળા ગુગળ પણ જરૂર આપવો જોઈએ

મમૂરિકા વિગેરેમા લીમડાનો ઉપયોગ

આ તરફ જોવામા આવે છે કે જ્યારે કોઈ ઘરમા કોઈ વ્યક્તિ મસૂરિકાથી પીડાય છે ત્યારે તેના ઘરની બહાર ઓટલા પર લીમડાની એક ડાળખી લાવીને બાધી દે છે. સિલ્લવત ભારતના ખીજ બાગોમા પણ આ પ્રથા ચાલુ હશે રોગીને ખીલકુલ અધારા ઓરડામા જ્યાં એના પર કોઈનો પડછાયો ન પડે એવા સ્થાનમા રાખવામા આવે છે તેની કોઈ પણ જાતની સફાઈ રાખવામા આવતી નથી રોગીના કપડા, ચાહર અને તેનું શરીર ખીલકુલ સાફ કરવામા આવતું નથી રોગીના પિતા પોતાના કપડા બ લેતા નથી, સ્નાન કરતા નથી હજામત નથી કરાવતા તથા રોગીની માતા પણ એજ પ્રમાણે વતન રાખે છે કહેવાનો ભાવાય એ કે રોગીની આસપાસ એની જદકી પેદા કરવામા આવે છે કે રોગી ન મરતો હોય તો પણ મરી જાય છે એ સિવાય કોઈ પણ જાતની ચિકિત્સા કરવામા નથી આવતી આ બધી પ્રથાઓનું મૂળ જરૂર યુદ્ધિગમ્ય હોવું

જોઈએ લીમડાની એક ડાળખી રોગીથી દસ-પદર ફુટ દૂર રાખવાથી એના રોગ પર એ રીતે અસર થઈ શકે? એનો બાકાત્ય તર ઉપયોગ જરૂર રોગની શાંતિ કરી શકે ન જાણે કયા કારણની આ પદ્ધતિ ઉપયોગ છુટી ગયો અને લીમડા રી એક ડાળખી દરવાજા પર બાધવાની તથા ચાલુ થઈ ગઈ? આ તે સાપ ગયા અને લીસોટા રહ્યા જેવું થયું

રોગીને અધારા ઓરડામા રાખવામા જરૂર કોઈ કારણ હોવું જોઈએ અને તે કારણ, રોગી કોઈ ખીજના સપક મા ન આવે તથા એ રીને રોગનો પ્રસાર થવાની ખીજ ન રહે, એ હોવું જોઈએ

મસૂરિકાને માતાનો કૌપ માનીને આ જાતની અસ્વચ્છતાને માતા માનવામા આવે છે તો પણ દેવદેવિયોને પણ અસ્વચ્છતા તો પસંદ ન જ હોય પણ રોગને માતાનો કૌપ માનવા છતાં પણ એ તો સ્વિકારવું જ પડશે કે સ્વચ્છતા તો રાખવી જ જોઈએ એ વાત તો સ્પષ્ટ છે જ કે રોગીને ખુ વા એ ડામા રાખવો જોઈએ અને તેના કપડા વિગેરે ખૂબ ઉકાળી સાફ કરવા જોઈએ બની શકે તો રોગીના કપડા દિવસમા બે વખત બદલવા જોઈએ ન બને તો એકવાર તો જરૂર બ લવા જ જોઈએ રોગીને માટે લીમડાની ડાળખીઓ લોગી બાધી પખા જેવું બનાવી તેનાથી હવા નાખવી જોઈએ રોગીની પધારી પર લીમડાના લીલા પાન સાફ કરીને પાથરી દેવા જોઈએ લીમડાના લીલા પાન લાવી તેને સાફ કરી પાણીમા ખૂબ ઉકાળી તે પાણીથી રોગીને રોજ એક

વાર સ્નાન કરાવતું જોઈએ અને શરીર ખૂબ
સારી રીતે સાફ કરવું જોઈએ આ ઉપરાંત
સૌથી વધુ આવશ્યક વાત એ છે કે રોગીને
રોજ સવાર-સાંજ લીમડાના લીલા પાનનો
સ્વરસ અડધો-અડધો તોડો પાવો જોઈએ
આ સ્વરસ પાવાથી મલમવૃત્તિ સાફ થાય છે,
જવર કાળુમા રહે છે અને રોગની લીમટા
ધણી ઓછી થઈ જાય છે નવમે દિવસે
રોગીને લીની આઠરમા લપેટી ઉપર ધાળે
ઝોઢાડી દેવો આ ક્રિયા દિવસમા ત્રણથી ચાર
વાર ૬ થી જોઈએ અને દરેક વખતે પાચથી
સાત મિનિટ સુધી ચાલુ રાખવી જોઈએ
આમ કરવાથી મસ્તીકાના ઢાણા એક મ
જોમી જાય છે અને તેમાનું બધું પર બહાર
નીકળી જાય છે તેથી રોગીને ખૂબ કરાર
વળી જાય છે અને ખૂબ સારી રીતે ઉઘે
છે અમારા રોગીમાથી કોઈના પણ છોકરાને
અસ્ત્રિકા નીકળે તો ઉપર બતાવેલી બધી
ક્રિયા કરાવી છે ગયે વર્ષે મારા છોકરાને
આજ રોગ થયો હતો ત્યારે ઉપરી બધી જ
ક્રિયા કરવામા આવી હતી જેનાથી એના
શરીર પર એક પણ ડાઘ જોવામા આવતો
નથી આ ચિકિત્સા એવી છે જેમા કોઈ
લુકસાન ધવાનો જરાય સબબ હોતો નથી
બન્ને હ મેશા લાભ યાચ છે

નાના કુષ્ટ નિગેરેમા

લીમડાની લીંઝાળીના મીજ કાઢી તેમાથી
તેલ દઢાવી લેવું આ તેલ મહાકુષ્ઠગા
રોગીને શરીર પર લગાડવાથી ઘણો લાભ
થાય છે, આજ તેલ ૦૦૦૦ કેમ્પ્યુલમા ભરી
રોગી પાસે ગળાવવાથી વધુ ફાયદો થાય છે
રોગીના અંદર તેમજ બહારના દોષો યાવ

થઈ નિમૂંજ થઈ જાય છે

દર્શુપ્રયમા લીમડાનો ઉપયોગ

૧૦ તોલા લીમડાના લીલા પાન લઈ
૪૦ તોલા તવના તેલમા થોડા થોડા કરીને
બધા લળી લેવા આ તેલને સ્વચ્છ વસ્ત્રથી
ગાળી લેવું આ તેલ, કાનમાથી ખરૂં નીકળતું
હોય ત્યારે કાનને બરાબર સાફ કરી દિવ
સમા બે ત્રણ વખત કાનમા નાખવાથી
થોડાજ દિવસોમા ખરૂં આવતું બધું થઈ જાય
છે અને કાનની વેઢના પક્કુ દૂર થઈ જાય છે
આ જ તેલમા રૂનું પુમડું ભોળી ત્રણમા મુકી
પાગે બાધી દેવાથી ત્રણનું શીઘ્ર રોપણ થાય છે

બાહ્યાર્શમા લીમડો

લીમડાની લીંઝાળીના મીજ કાઢી એક
સાફ ખરલમા નાખી ખૂબ પૂનું બધારે
મીજ બીલકુલ બારીક થઈ જાય ત્યારે તેમા
એરડીયુ (હીનેલ) નાખી ફરીથી ખૂબ પૂનું
આ રીતે બે મવમ તૈયાર થાય તે મલમ
અર્થ પીડિત રોગીના અર્થે બહાર નીકળી
ખૂબ વેઢના કરતા હોમ ત્યારે તે અર્થાકુરો
પર લગાડી ધીમે ધીમે તે અર્થકુરોને અંદર
ધકેની દેવા ત્યાર બાદ રોગીને કોઈ કઠણ
જાળીન પર પવાડીવાળીને દસથી પંદર મિનિટ
લેસાડવો આમ કરવાથી રોગી ઉત્તો થાય
ત્યારે અર્થ પાછા બહાર આવી જતા નથી
આ રીતે દિવસમા બે ત્રણ વાર આ મલમનો
ઉપયોગ કરવો આનાથી અર્થ સંકોચાઈ
નાના થઈ જશે અને વેઢના પક્કુ ઓછી થઈ જશે

જવરમા નિમ્બાદિ ચૂણું

નિષ્ણ પદ્મ ઘટા ઘોષ યજ્ઞાતી લગ્ન પ્રથમ ।
ક્ષારો દિગ્વહિતમેષુ ત્રિનેત્રક્રમસોઽચ્ચનાદ ॥

સપ્તમેકીર્ણતઃ સૂર્જ પ્રત્યુષે મશ્વયેષ્વર ।
 ધ્વાદિક દ્વયા દિકઞ્ચ તથ ત્રિદિવસઃ સ્વરમ્ ।
 પાતુર્ધિન્ન મદ્દાપોર સતત સતત દિગ્ ।
 માતુસ્ય ચ ત્રિદોષોત્થઃ સ્વર દન્તિ ન સશય ॥

(આવપ્રગથ)

લીમડાના પાન ૧૦ ભાગ, અજમે ૫ ભાગ, હરડે ૧ ભાગ, ગહેડા ૧ ભાગ, આમળા ૧ ભાગ, સુઠ ૧ ભાગ, મરી ૧ ભાગ, સિંધવ ૧ ભાગ, સચ્ચળ ૧ ભાગ, કાળો સચ્ચળ ૧ ભાગ, જવખાર ૨ ભાગ, આ બધાને એકત્ર કરી કપડે ચાળી ચૂણ તૈયાર કરી લેવું માત્રા અડધા વાલથી ચાર વાલ સુધી ઠંડા પાણી સાથે બધાજ પ્રકારના જ્વરમા પડી તે રોજ આવતો હોય, દિવસમા બે વાર આવતો હોય એકાતરિયો હોય, બે વિસને આવતે આવતો હોય અથવા ત્રણ દિવસને આવતે આવતો હોય, ગમે તેવો જ્વર હોય આ નિબાદિ ચૂણ એકલુજ આપવામા આવે છે કદાચ ઠાંઈ ઠારણસર જ્વર ન ઉતરે તો સાથે રાધેથી ફટકડીનું ચૂણ મેળવી આપવાથી જ્વર જરૂર ઉતરી જાય છે સાથે ચિખ્મક હોય તો નિબાદિ ચૂણ, સૌરાષ્ટ્રી ચૂણ અને માકડી ચૂણ (સોનામરીનું ચૂણ) મેળવી આપવાથી જ્વર પણ ઠાણુમા આવી જશે અને રોજ એક થા બે મઠ પ્રવૃત્તિ પણ સાફ થઈ જશે

આ નિબાદિ ચૂણ ઘણજ સરતુ તથા બનાવવામા સરળ હોવા છતાં ઘણજ ઉપયોગી છે ચિન્તિસાનો ધધો કરતાં દરેક નિર્ભયપણે એનો ઉપયોગ કરી શકે છે ધર્મીદા ચિન્તિસાલયોમા ખાસ કરીને મિલ

એરીયા વિગેરેમા તથા મોટી સંખ્યામા શાગીઓની આવન જાવન હોય ત્યાં આ ચૂણ ખાસ અપનાવવા જેવું છે

પાશવ શુક્રમા નિબત્તવદ્

લીમડાનું છોડું, સરળવાનું છોડું અને સાબર શાગીડું—આ ત્રણેનો ઘસારો સરખે ભાગે લઈ મેળવી જે પાશવમા શુક્ર હોય ત્યાં એનો લેપ કરી દેવાથી પાશવ શુક્રમા ઘણો ક્ષાયદો યાય છે આ લેપ સસ્તો અને એ ટીફ્થોલ્સરીન કરતા વધુ ક્ષાયદો કરનાર છે

હા વીરે દ્રનાથ ધૌષ પોતાના વિરવ માં ૫ મેટીરિયા મેટીકામા લીમડાના વિષયમા પોતાનો અનુભવ લખતા કહે છે

Neem Bath —It is prepared by adding the decoction of leaves of Melia Azadirachta to the ordinary bath. It may be general or local and is largely employed in India in various skin diseases.

Externally — The leaves in the form of decoction or poultice are largely employed to stimulate foul and indolent ulcers to a healthier action. Weeping eczema quickly heals if a cold poultice of the banished leaves is applied and allowed to remain till drops off

The oil is a valuable local stimulant antiseptic and bactericide. Alone or in combination with Chaulmoogra oil it is considered to be an effective application in Leprosy

Internally — Before the introduction of quinine into this country the bark either in powder (1 dr) or in concentrated decoction was largely employed in Malaria. Its decoction is used in many cases of Malaria where quinine fails to effect a cure or as a tonic during convalescence. The root bark possesses Anthelmintic properties.

આથ ઉપયોગ

લીમડાનું સ્નાન — લીમડાના પાનનો કવાથ તૈયાર કરી સ્નાન કરવાના પાણીમાં મેળવી દેવો આ પાણીથી આખા શરીરને સ્નાન કરાવવું, અથવા જે જગને સ્નાન કરાવવું હોય તેનું પ્રક્ષાલન કરવું ભારતભરમાં વિશિષ્ટ ત્વચ્ચોગમાં એનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે.

લીમડાના પાનનો કવાથ અથવા કફ (ઉપનાહ) દુષ્ટ (દુર્ગંધ યુક્ત) તથા જે તરત રૂઝાતા નથી તેવા મણોમાં શોધન અને

રોપણ કરવા માટે એનો ઉપયોગ કવામાં આવે છે ખરજવા (એઝીમા) પર લીમડાના પાનના ક કનો ઉપનાહ કરવામાં આવે છે ઉપનાહ સૂકાઈને ખરી ન જાય ત્યાં સુધી રહેવા દેવાથી ખરજનું જલદીથી મટી જાય છે.

લીમડાની લીંબાગીની અદ્વના મીઝતુ તેલ ઉડીપક, સડો દૂર કરનાર અને જતુદ છે આ તેલ એકતુ અથવા ચોલમોગરાના તેલ સાથે મેળવી મહાકુદમાં તમાવવાથી સારો ફાયદો થતો જોવામાં આવે છે.

આર્ય તર ઉપયોગ

ભારતમાં કવીનાઈનના આખ્યા પહેલાં લીમડાની છાલતુ વૃથા ૧ ક્રામ માત્રામાં અથવા સાદ્ર કવાથ મેટેરિયામાં મોટા પ્રમાણમાં આપવામાં આવતો હતો મેટેરિયાના ઘણાખરા રોગીઓમાં જ્યાં કવીનાઈન કામ નથી કરતું ત્યાં લીમડાની છાલનો કવાથ આપવામાં આવે છે રોગીત દોષદયમાં ઓધ ઝીવધના રૂપમાં પણ એ આપવામાં આવે છે લીમડાના મૂળની છાલમાં દુમિને નષ્ટ કરવાનો શુભ છે.

✽ દ્રવ્યગુણ વિજ્ઞાન ✽

શ્રી ઇથર ત ડી કેસાર્ક, L. A. M., જ્ઞતપૂર્વ પ્રાધ્યાપક આયુર્વેદ મહાવિદ્યાલય-પાટણ
પ્રાધ્યાપક આયુર્વેદ મહાવિદ્યાલય-નડીઆ.
(જતાકથી માણુ)

ક્રોમોપિયોગિતા લેદથી દ્રવ્યના લેદો — આયુર્વેદમાં શાસ્ત્રકારોએ દ્રવ્યોના તેમના ક્રોમોનુસાર અર્થાત્ જીવિત માનવ શરીર ઉપર થનારી તેમની ક્રિયાનુસાર વર્ગીકરણ કર્યું છે વમન, વિરેચન, આરથાપન, અનુવાચન અને

શિરોવિરેચન-આ પચ ક્રમમાં ઉપયોગી દ્રવ્યોના પાચ વર્ગો પાઠવામાં આવ્યા છે તે ઉપરાંત લધન, પૃહણ, સક્ષણ રોહન, સ્વેદન, સ્તબન-ક્રોમોની વ્યાખ્યા આપવામાં આવી છે તદુપરાંત ઉર્ધ્વભાગદર અધોભા

ગહર, ઉભયતો ભાગહર, વાતસ શમન, પિત્ત સ્થમન અને કફ સ્થમનના પાત્ર વર્ગો આપ્યા છે. શસ્ત્ર કર્મોપયોગી આઠ વર્ગ પશુ આપવામાં આવ્યા છે. ચરક, સુશ્રુત વિદ્યા યોગ પ્રત્યેક વર્ગના ઉદાહરણરૂપે અનેક દ્રવ્યો આપ્યા છે. અહીં દરેક વર્ગનાં બહુ સંખ્યક નહિ પણ ઉપયોગી ઉદાહરણો આપવામાં આવ્યા છે. દરેક ગણ કે વર્ગની સમજૂતી ખાતર મૂળ ગ્રંથોમાંથી મૂળ વ્યાખ્યાઓ ઉપલબ્ધ થઈ છે તે અહીં ઉતારી છે, અને જ્યાં નથી ત્યાં યથાવકાશ શ્લોકબદ્ધ કરી મુકવામાં આવી છે, જેનું કથક ચિહ્ન (વ) પ્રમાણે બાંધવું.

૧ જીવનીય

પર્યાય —

જીવનીયમ્, જીવનમ્ ।

વ્યાખ્યા —

આયુષ્યત્વહિત યત્તજીવનીય પ્રકીર્તિતમ્ ।
પ્રાણસંધારકં તત્તુ સંજ્ઞાજનકં મેવ ચ ।
ભૂમ્યમ્બુ ગુણ વાહુત્વાજીવનીયમિતિ રુતમ્ ।

॥ ૬ ॥

અર્થ — જે દ્રવ્ય આયુષ્ય અર્થાત્ જીવનને માટે હિતકારી હોય, પ્રાણ સંધારક હોય અને સંજ્ઞાજનક હોય તેને જીવનીય કહે છે.

ભૂતાધિક્ય-જીવનીય દ્રવ્યોમાં પૃથિવી અને જલ-ભૂતોનું પ્રાધાન્ય હોય છે.

ઉદાહરણ —

જીવન્તી કાકોલ્યો મેદે દ્વે મુદ્ગમાપવર્ણો ચ ।
ઋષભક જીવક મધુક ચેતિ જ્ઞાનો જીવની વાચ્ય ॥

૧ જીવ તી ઠાડી, ૨ કાકોલી, ૩ ક્ષીરકાકોલી, ૪ મેદા, ૫ મહામે, ૬ મુદ્ગપર્ણી, ૭ માપવર્ણી, ૮ ઋષભક, ૯ જીવક, ૧૦ જેઠીમધ.

વક્તવ્ય-ચરકે દ્રવ્યને જીવનીય દ્રવ્યોમાં શ્રેષ્ઠ ગણ્યુ છે, અને વિદ્યારીક તે પણ જીવન કહ્યું છે. સુશ્રુતે કાકોલ્યાગિણને જીવન તરીકે ગણ્યો છે. એ જ રીતે ૭મ જીવક વિગેરે દ્રવ્યો સિન્ધ-શીત-મધુશક્તિ ગુણયુક્ત હોવાથી જીવન માટે હિતકારી છે, તેવી જ રીતે દ્રાક્ષ, વિદ્યારીક ક, દૂધ વિદ્રવ્યો પણ જીવનીય છે.

શરીરમાં પ્રતિક્ષણ ધાતુગ્નિઓની પરિપાક ક્રિયાને લીધે ધાતુઓને ક્ષય થતો રહે છે તેની પૂર્તિ માટે જીવનીય દ્રવ્યોનો પ્રતિ દિન ઉપયોગ કરવો આવશ્યક છે. જો કે ચોખા, ઘઉં, દૂધ વિગેરે દ્રવ્યો પ્રાણધારણ કરવામાં ઉપયોગી હોવાથી જીવનીય છે, છતાં તે આહાર દ્રવ્યો હોવાથી તેનો સંગ્રહ આગણોમાં કરવામાં આવ્યો નથી તેવી જ રીતે પૃથ્વિ વિગેરે ગણોમાં જૃહણ ક્રમ પ્રધાન માસ વિગેરેનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો નથી. મધુર રસના ગુણમાં આયુષ્યો જીવનીય (ચ સૂ જ ૨૬) એ પ્રમાણે કહ્યું છે, જેનો અર્થ મૃત્તિકાત્મક સજ્ઞા આપનાર થાય છે. આયુ-જીવનીય વ્યાખ્યા —

શરીરેન્દ્રિય સત્ત્વામ સ્વયોગો ધારિ જીવિતમ્ ।
નિત્યગધ્યાનુવચઘ ૧ પર્યાયેતાયુરુચ્યતે ॥
જીવનીયમ્ - પ્રાણાગ સંધારકમ્ ।
જીવન પ્રાણધારણ ।

૨ પૃષ્ઠીય

પર્યાય —

વૃદ્ધનીયમ્, વૃદ્ધનમ્ ।

વ્યાખ્યા —

વૃદ્ધત્વ યચ્છરીરસ્ય જનયેત્ તત્ત્વ વૃદ્ધનમ્ ।
શુરુ શીત મૃદુસ્તિથ વદલ સ્કૂલપિચ્છિલમ્ ।
પ્રાચી મન્દ સ્થિર શ્લેષ્મણ દ્રવ્ય વૃદ્ધનમુચ્યતે ।

અર્થ — જે દ્રવ્ય શરીરને યુષ્ઠ બનાવે તેને પૃષ્ઠીય કહે છે પૃષ્ઠીયદ્રવ્ય શુરુ, શીત, મૃદુ, ગ્નિગ્ન, ઘટ્ટ, રથૂવ, પિચ્છિલ, ઘર્ણ કરીને મેદ, સ્થિર અને શ્લેષ્મણાશુભ્યુત્પન્ન હોય છે

ભૂતાધિક્ય — પૃષ્ઠીય દ્રવ્ય પૃથિવી અને જળભૂતપ્રધાન હોય છે

ઉદાહરણ —

૧ ક્ષોરિણી-શીવણ, ૨ રાપક્ષવક-રાજક્ષવક, ૩ અધ્વગા-આમ ૪, ૪ કોક્કોલી-કામેલી, ૫ ક્ષીરકાકોલી - ક્ષીરકામેલી, ૬ વાદવાયની-ખીતપુષ્પ બના, ૭ મદ્રોદની-

નાગખના, ૮ મારહાજી-મનાખના, ૯ પવ્થા-વિદાગી ૧૦, ૧ ઋણગવા-ક્ષીરવિતારી (શ્વેત શરિર ક ૬)

વક્તવ્ય — ચરકે પૃષ્ઠીયોગ્ય નીચે પ્રમાણે ગણ્યા છે —

ક્ષીણા જ્વતા કૃશા વૃદ્ધા દુર્બલા નિત્યમધ્વગા ।
સ્ત્રીમત્યનિત્યા પ્રીણો ચ વૃદ્ધનીયાનરા સ્મૃતા ॥

ધાતુક્ષીણતાવાળા, ક્ષત-ધાવાળા, કૃશ, વૃદ્ધ, ટૂંકાળ, નિત્ય ચાવનારા, સ્ત્રી અને મધ્યમ નિત્યસેવન કરનારા અને શ્રીમમા પૃષ્ઠીયોગ્ય છે

માસ વૃદ્ધનીયાના—પૃષ્ઠીય દ્રવ્યોમા માસ શ્રેષ્ઠ છે તે ઉપરાત સાતમમિત્રી, વિકારીકન્ધ, દ્રાક્ષ, ખજૂર, અછર, તાકડળ, નારીયળ, ગદામ, અખરોડ, પીસતા, ચારોની વિગેરે દ્રવ્યોને પણ ચરકે પૃષ્ઠીય ગણ્યા છે સુશ્રુને કાકાયાદિ ગણને પૃષ્ઠીય ગણ્યો છે વદ વૃદ્ધનાય દિત વૃદ્ધનીયમ્ (ગ) ॥

(અપૂર્ણ)

તત્ત્વજીરથાનેથી—

ભારત સરકારની આયાતનીતિ અને આયુર્વેદ

આયુર્વેદીક ઔષધોમા વપરાતી એવી અનેક સીએ છે, જેની પરદેશથી આયાત કરવી પડે છે પાઠ, ગધક, કેસર, દ્રાક્ષ, લવગ, તજ, જેઠીમધ, એળીયો, રસકપુર વગેરે દ્રવ્યો આયુર્વેદના અનેક યોગોમા વપરાય છે તેના માટે પરદેશોના બજાર ઉપર મુખ્ય આધાર રાખવો પડે છે આ ઔષધો પરદેશથી આવે છે તેનો અર્થ એ

નથી કે તે આયુર્વેદીક ઔષધ નથી પણ આ સીએ ભારત કરતા અન્ય પ્રદેશમાં વધુ સારા પ્રમાણમા અને સારી બાતની મળી શકે છે એકલા પારદમાવી રસસિદ્ધર, ચત્રોદય, રસકપુર, હીંચુલ વગેરે અ ય બનાવેા બને છે જે બીજા યોગોમા વપરાય છે અને પારો ગોઘો શવાથી આ બધા ઔષધો ઉપર પણ તેની અસર પડે છે

આયુર્વેદનાં ઔષધો ઉત્તમ ક્ષેત્રીના બનાવવા માટે આવા ઔષધો ઉપર-આયાત નિયત્રણ જો ન હોય તો અત્યારે જે ઔષધો, જે ભાવે મળે છે તેનાથી પણ વધુ સસ્તા ભાવે મળી શકે ઔષધી નિર્મોતાઓને ના ઈલાજે ઔષધોના ભાવ વધારવા પડે છે એટલે આઠકતરી રીતે તેનો બોબો પ્રબંધને જ દેખાવવો પડે છે

આયાત નિયત્રણ નાખવાની બાબતમાં સરકાર કહે છે કે બહારના દેશોમાંથી માલ મંગાવવા માટે આપણી પાસે વિદેશી હુંડી થામણ નથી અને તેથી આ નિયત્રણો મુકવામાં આવ્યા છે દેશનો મોટો ભાગ ગામડાઓમાં વસેલો છે ગામડાના માણસોને આયુર્વેદ ઉપર શ્રદ્ધા છે આયુર્વેદનો પ્રચાર દેશમાં ખુણે ખુણે થઈ રહ્યો છે વેદકના અન્ય વિજ્ઞાનના ઔષધો કરતા આયુર્વેદના ઔષધો સસ્તા, સારા અને સચોટ છે એટલે આપણી પ્રજાના આરોગ્ય માટે આયુર્વેદીક ઔષધો વધુ સસ્તા બને, તેની કિંમત ન વધે, એ જોવાની આપણી સરકારની ફરજ છે

આપણી પ્રાતીય તેમજ મધ્યસ્થ સરકાર આયુર્વેદના વિકાસ માટે સજાગ છે અને બનતા બધા પ્રયત્નો કરી રહી છે અમેને જાણ છે ત્યાં સુધી અનેક નાની નાની સંસ્થાઓએ આયાત નિયત્રણને કારણે, અમુક ઔષધો બનાવવા ઓછા ક્યાં છે અગર તો બધા પણ ક્યાં હશે ઘણા નિર્મોતાઓએ તો ભાવો પણ વધાર્યા છે પ્રજાના જીવનમાં

જેમ્લી અનાજની જરૂર છે તેટલીજ ઔષધોની પણ જરૂર છે એ દૃષ્ટિ ધ્યાનમાં રાખી આયુર્વેદીક ઔષધોમાં વપરાતા દ્રવ્યો જે પરદેશથી આવે છે, તેના ઉપરના નિયત્રણો હળવા કરવા જોઈએ કે જેથી રાજ્ય દ્વારા નર્મ વપરાતા આયુર્વેદીક ઔષધો પ્રજાને સસ્તા ભાવે મળી શકે

એલોપથીમાં ટાકટરો સંપૂર્ણપણે કામ ચીંચો ઉપરજ આધારીત છે ત્યારે આયુર્વેદમાં તેમ નથી ઘણા ખરા વૈદ્યો પોતાની જરૂરિયાત માટેના કાચા દ્રવ્યો (આયાત થતા) બજારમાંથી બહુ મોંઘી કિંમતે ખરીદે છે માટે આવા વૈદ્યોને પોતાની જરૂરિયાત માટે કાચા દ્રવ્યો આયાત કરવા માટે પદ્ધતિ વધુ સરળ બનાવવી જોઈએ આ બાબતમાં વેદમંડળોએ પણ સરકાર સારે વાટાઘાટ કરવી જોઈએ અને યોગ્ય સ્વરૂપ માગ કાઢવો જોઈએ એમ અમારું માનવું છે

અમેને યાદ છે ત્યાં સુધી મધ્યસ્થ સરકારને આયાત નિકાસમાં સલાહ આપવા માટે એક સલાહકાર સમિતિની રચના પણ કરવામાં આવી છે આ સલાહકાર સમિતિમાં જો આયુર્વેદીય ઔષધી નિર્મોલકારોના પ્રતિનિધિને પણ સ્થાન આપવામાં આવે તો તેઓ પોતાના વિચારો વધુ સારી રીતે સમિતિ સમક્ષ રજૂ કરી શકે આયુર્વેદીય ઔષધીના નિર્મોલક માટે હાલના સમયમાં પુરતું રક્ષણ આપવું જરૂરી છે, એમ અમે માનીએ છીએ

અખિલ ભારતીય પારદ અનુસંધાન સંમેલન (કાલેડા-કૃષ્ણગોપાળ) અજમેર

(અમારા પ્રતિનિધિ તરફથી)

માર્ચ માસની તા. ૨૭ થી ૨૮મી સુધી કાલેડા-કૃષ્ણગોપાળ (અજમેર)માં અખિલ ભારતીય પારદ અનુસંધાન સંમેલન મળ્યું હતું. આ સંમેલન કૃષ્ણગોપાળ આયુર્વેદ ભવન તરફથી જોલાવવામાં આવ્યું હતું. કૃષ્ણગોપાળ આયુર્વેદ ભવનમાં મુખ્ય પ્રેરક બાળ શ્રી સ્વામિ કૃષ્ણાનંદજી મહારાજ છે જેઓના જ્ઞાનનો લાભ આયુર્વેદના ક્ષેત્રમાં જાણીતો છે. વૈદકતા ક્ષેત્રમાં આયુર્વેદીય પુસ્તકપ્રકાશનમાં કૃષ્ણગોપાળ આયુર્વેદભવન નો ફાળો નાનોસુનો નથી. આ સંસ્થા તરફથી ઔષધ બનાવવા માટેની એક મોટી રસાયનશાળા પણ ચાલે છે. ઔષધો કેમ સારા અને શાસ્ત્રોપજીવને તે માટે તેઓ શતદિન પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે. આ સંસ્થામાં એક ઔષધાલય ઉપરાંત ૨૭ પચારીની એક ઈન્ડોર હોસ્પિટલ પણ છે. આયુર્વેદના ઔષધોમાં રક્તરસાયણોમાં વધારાતા પાર ના યોગ ઉપર પણ તેઓ સંશોધન પણ ચલાવી રહ્યા છે. આ પારદ અનુસંધાન કાર્યે શા શા રાજવૈદ્ય શાંતિનાથ પ્રા. જોશી છેલ્લા સવા વર્ષથી કરી રહ્યા છે અને આ અમ્ય દરમ્યાન તેમણે કરેલા રસના અનેક પ્રયોગો જેવા કે પારદના અષ્ટસંસ્કારો, ધાતુઓના ઉપધાતુઓના સત્વપાતન, સત્વોની ભરમો, અબ્રકસત્વ, પુત્ત સત્વ, લુનાગ સત્વ, શુદ્ધ નાગ, વરનાગ, લાલ સત્વ, શીલા સત્વ,

મ લ સત્વ, મહલૈતવ, અબ્રકદ્રુતિ, સૌમાગ્ન કાચ, અગ્નિસ્થાપી નવદ્વાર, અગ્નિસ્થાપી સુરોપ્પાર વગેરે અનેક દ્રવ્યો જે પારદના અષ્ટસંસ્કાર પછીના સંસ્કારો માટે ઉપયોગ માં આવે છે તે બતાવ્યા હતાં. સંમેલનમાં ત્રણે દિવસોમાં તેમનું પ્રવચન રહેતું. જે ઉપરાંત બામનગર અનુસ્નાતાક અધ્યાસકમના રસશાસ્ત્રના પ્રોફેસર શા શ્રી વાસુદેવ મૂ. દિવેદીનું પ્રવચન પણ થયું હતું. આ વક્તાએ બામનગરની રસાયનશાળાના કરેલા પારદ ઉપરના અષ્ટસંસ્કાર પછી વેધન સંસ્કાર સુધીના સંસ્કારોની સવિસ્તર માહિતી આપી હતી. અષ્ટસંસ્કાર શુદ્ધિપારદને શાસ આપવા માટે અબ્રકસત્વ ભરમ અને માક્ષિકસત્વ ભરમ સાથે સુવર્ણ આસ (બરણા) પ્રત્યક્ષ કરી બતાવ્યા હતાં.

પારદ અનુસંધાનનું કાર્ય સારી ગીતે અહીં ચાલી રહ્યું છે તે જાણીને આ સંમેલનમાં પવારેલા શ્રી નારાયણ સ્વામિ, જેઓ કનખત્તમાં પારદ અનુસંધાન કાર્યે કરી રહ્યા છે અને રસ ઉપર વિશિષ્ટ જ્ઞાન ધરાવે છે તેમણે શા શા શ્રી શાંતિલાલ પ્રા. જોશીને રસાયનશાસ્ત્રની માનવ ઉપાધિ અર્પણ કરી હતી.

આ ત્રણે દિવસમાં ખીખ પણ અન્ય વિદ્વાનોના પ્રવચનો થયાં હતાં. ત્રણે દિવસના

માર્ગ માનતા નથી આધુનિકને જે આજના વૈજ્ઞાનિક યુગમાં દ્રઢ ભારતમાં જ નાજ્ય માન્યતા નહીં પણ સમસ્ત જગતની સઘળી વૈજ્ઞાનિક ચિકિત્સાપદ્ધતિની હરોળમાં સુકડું હોય તો અણગમ આધુનિકને કદી ખડીત અગોની પુનઃ સ્થાપના માટે જ્યાં જે કાંઈ ચાઈ હોય તે ત્યાંથી શ્રદ્ધા કરીને પ્રગતિશીલ બતાવવું જ પડશે અને તે માટે આધુનિક પ્રયોગાત્મક બનીને પોતાની પ્રતિષ્ઠા પ્રસ્થાપિત કરી આગળ વધશે તો જ આધુનિક આતરરાષ્ટ્રીય ચિકિત્સાપદ્ધતિની હરોળમાં ઉભું રહી શકશે એમ તેઓ માને છે અમો પણ તેમની આ વિચાર શૈલીમાં સહમત છીએ

આધુનિક જે એકલું કલાત્મક શાસ્ત્ર નથી કેવળ ચિકિત્સાશાસ્ત્ર નથી એમાં આવશ્યક એવું જીવનશાસ્ત્ર છે એમાં દેએસ્ટ્રી છે, બોટેની છે, સાઈકોલોજી છે, સુન્નેનીકસ (પ્રજનન શાસ્ત્ર) છે, સોશીયોલોજી-સમાજ શાસ્ત્ર છે અને મનોવિશ્લેષણ શાસ્ત્ર પણ છે જીવનને પૌષ્ઠક સર્વ શાસ્ત્રોના એમાં સમન્વય છે એ બધું એમણે અનેક દશાંશો સમ દબાવ્યું છે

આપણા બધા શાસ્ત્રો બીજા શાસ્ત્રો માફક લખવા ખાતર લખાયેલા નથી પરંતુ એ મહાવિષયો ચિરકાલીન તપ્સ્યાથી જે સ્વતંત્ર હયાત અત્યંત જોડાઈ વડે કયું, પ્રજાથી પારખ્યું તે બધું આત્માની કલા સ્વરૂપ હોઈ આપોઆપ જ વિપિબદ્ધ થયું છે તેઓ વિશેષમાં કહે છે કે “આધુનિક એ કેવળ

ચિકિત્સાશાસ્ત્ર જ નથી પરંતુ જીવનના સર્વોચ્ચ વિકાસ માટે આવશ્યક એવું જીવનશાસ્ત્ર (Science of life) છે અને એમાં જગતને નવી દૃષ્ટિ આપવાની શક્તિ છે એટલાજ ખાતર હું એને ચાહું છું” એમના આ ચાર પુસ્તકો પૈકી એમની “આધુનિક બાબ્બાનમાળા”, “અને આધુનિક અને વૈજ્ઞાનિક દૃષ્ટિ” એ બે અમને વિશેષ ગમ્યા છે, વૈદ્યોની નારી એ વિષયનો એમનો લેખ અને દેશી દવાઓની સમિતિઓનો લેખ ખુબ મનન કરવા યોગ્ય છે

આ સશ્લેષો, ટુંકી નજર ધરાવતા ચિકિત્સકોને વિચારણ દૃષ્ટિ આપીને આધુનિકને સમજવામાં મુખ્ય અનોખી કેરી ચીંધશે આજના આ પ્રત્યક્ષવાદમાં માનનારા જનસમાજને આધુનિક તરફ વાળવો હશે તો આજની વૈજ્ઞાનિક દૃષ્ટિએ જ એમને આધુનિક સમજાવવો પડશે

આધુનિક અથમાળાના આ ચારે પુસ્તકો પ્રકટ કરવા માટે શુજર અચરત્ન કૌશલ્યને ધન્યવાદ છે અને આધુનિકના સિદ્ધાંત લેખક અને જ્ઞાનયોગીના રા શ્રી બાપાલાલ બાઈ શુજરાતમાં ઘણું જ ઉંચું સ્થાન ધરાવે છે આ જ્ઞાનપત્રને સદૈવ પ્રજનનની રાખવા એમના દીર્ઘ જીવન માટે અમો પ્રાર્થાઓ છીએ

સ્વીકાર અને સમાલોચના

આયુર્વેદ જગત (૨૦૦મો અંક) —

આયુર્વેદ જગતનો ૨૦૦મો અંક ફેબ્રુઆરી માસમાં પ્રકાશ થયો છે. આયુર્વેદના પત્રકારિત્વના હેતુમાં આ પ્રતાપકુમારભાઈ જ્ઞાનોપુરના ધરાવે છે. સ્વતંત્ર વર્ષ સુધી એકધારે આયુર્વેદ માટેનો એમનો પત્રકાર તરીકેનો પ્રયત્ન પ્રશંસનીય છે. આ વર્ષે દરમિયાન આયુર્વેદના રાજકારણનું જ્ઞાન વેદોને આ પત્ર દ્વારા ઘણું પ્રાપ્ત થયું છે. એમના ટેલિગ્રાફ વિચારો માટે આપણે કદાચ સમત ન હોઈએ છતાં વિષયને સ્પષ્ટ કરવાની એમની લેખન શૈલીને ધન્યવાદ છે. આ માસિક દ્વારા આયુર્વેદ સાથે સંકળાયેલા રાજકારણને સમજાવવાની અને તે દ્વારા વેદોને સાચો માર્ગ બતાવવાની જે રીત એમણે ગ્રહણ કરી છે તે પ્રશંસનીય છે. શ્રી પ્રતાપકુમારભાઈ નિરંજન, સ્પષ્ટ વક્તાપણું, અને ધ્યેયને

વળગી રહેવાના સિદ્ધાંતમાં મુક્તમણે માને છે. તત્ત્વલેખમાં તેમણે રણ કદેલી નિખાલસતા તેમના અનેક લેખોને શુદ્ધ કરનારી અને ઉચ્ચતમ છે. આ પત્રને અને તેના સચાલક શ્રી પ્રતાપકુમારને વધુ યશ અને કીર્તિ પ્રાપ્ત થાય એમ અમે ઇચ્છીએ છીએ.

આયુર્વેદીય ચિકિત્સા સૂત્ર —

લેખક શ્રી વૈદ પ્રભુભાઈ મકનજી ભક્ત, આયુર્વેદાચાર્ય

પ્રકાશક — શ્રી ભુવાભાઈ મકનજી ભક્ત, શુભીગય, તા. હામરેજ, ડી સૂરત

કિંમત રૂ. ૬-૦૦, કાઉન ૧૬ પૈજા, કુલ પૈજા ૩૧૬

આ પુસ્તકની સમાલોચના હવે પછી આપવામાં આવશે

✽ ટેલિગ્રાફ સમાચાર ✽

(૧)

વૈદકીય તપાસ માટે વધુ એક સમિતિ — લાગત સરકાર તરફથી વૈદકના વિષય અંગે એક સમિતિની દૂકમાં રચના થનાર છે. એમ બહુવા મળે છે. તા. ૨૬મી માર્ચે ભારતના આરોગ્ય મંત્રીશ્રી કરમચંદ્રે પાલીમેન્ટમાં બહેરે કહ્યું હતું કે બહેર

આરોગ્યના હેતુમાં શુ પ્રગતિ થઈ છે, તે બહુવા માટે તેના અદ્યક્ષ ડાહ્યા, ભાવિ માટેનો કાર્યક્રમ ઘડી ઠાંકવા ઉચ્ચ કક્ષાની સમિતિ દૂક સમયમાં નીમશે. આ સમિતિના પ્રમુખપદે મદ્રાસ વિશ્વવિદ્યાલયના ઉપકુલપતિશ્રી એ. એલ. મુલ્લિયાર એસએ અને કરાની વિવિધ યાજ્ઞાઓમાં

નામના પ્રાપ્ત કરેલ વ્યક્તિઓ સમિતિના સભ્ય હશે આ સમિતિ દુક્રમા ખહેર થશે

(૨)

આરોગ્યમત્રી મિશ્રસ્નાતકોની સહાયતા

તા ૨૦-૬-૧૮૫૯ની સવારે સુબર્ણની ધરાસભામાં વેદધર્મીયખાતાની લગભગ ૩ ટા. કચેરાઈની માગાળીની ચર્ચા જ્યારે કરવામા આવી, ત્યારે તેના ઉત્તર રૂપે, આરોગ્યમત્રી શ્રી કનકભવારે એમ કહ્યું હોવાનું જાહેર થયું છે કે જે ૨ તકો મિશ્રસ્નાતકના પ્રમાણ પત્રો ધરાવે છે અને જે વિદ્યાર્થીઓ એ પ્રકારનું શિક્ષણ આપે હઈ રહ્યા છે તેઓને કાકટરી ક્વાઓનો ઉપયોગ કરવા દેવાની વિનંતિ કે દ્ર સરનારને કરવા દેવામા આવી છે સુબર્ણ રાજ્યમા સ ર ચિકિત્સકોને તથા વિદ્યાર્થીઓને બંને પ્રકારના ઔષધોનો ઉપયોગ કરવા દેવાની બાહેધરી આપવામા આવી છે એટલે, બાવીમા બલે જુદી વ્યવસ્થા થાય પરંતુ અત્યારે, જેઓ એ ધધામા છે તેઓને બ ને પ્રકારના ઔષધોનો ઉપયોગ કરવા માગેની રજા મળવી જોઈએ

શ્રી આરોગ્યમત્રીએ એમ પણ જાહેર કયું હતું કે વધકીય કાયદાઓનું એકીકરણ કરતો ખરડો ધારાસભાની હવે પછીની બેઠકમા રજુ કરવામા આવશે અને તે વખતે આયુર્વેદ અને એલોપથીનો મિશ્ર અભ્યાસક્રમ ચાલુ રાખવો કે કેમ તેની વિચારણા કરવામા આવશે (સકલિત)

(૩)

સૌરાષ્ટ્ર વૈવસભા

મોરબી ખાતે મળનાર અધિવેશન

હવે પછીના મે માસની તા ૨ અને ૩ ને રોજ સૌરાષ્ટ્ર વૈવ સભાનું અધિવેશન મોરબી ખાતે ભરવાનો નિષ્ણય દેવામા આવ્યો હોઈ સ્થાનિક ટાપુકર્તાઓ તે પરત્વે ની તૈયારીમા મગ્ન થયા છે સૌ વૈવ સભાની કાયવાહી મમિતિની બેઠક તા ૨૬-૨-૫- ને રોજ મોરબી ખાતે મળતા સદર બેઠકમા મોરબી વૈવ સભાના સર્વે સભ્યોએ પણ હાજરી આપી હતી અને ચોડુ સૌરાષ્ટ્ર વૈવ સમ્મેલન ઉપરૈકત તિરિઓએ મેળવવાનો નિશ્ચય કરવામા આવ્યો હતો બેઠકના પ્રમુખરથાને વૈ દેવે દ્ર દેસાઈ (ભાવનગર) હતા

સમ્મેલનને નિમત્રણ આપનારી સ્વાગત સમિતિના પ્રમુખપદે સુપ્રસિદ્ધ ઉદ્યોગપતિ શ્રી પરશુરામ ગણપુલેની યોજના ધર્ષ છે અને કાયવાહક પ્રમુખ તરીકે સૌરાષ્ટ્રના ભૂતપૂર્વ આયુર્વેદ નિયામક વૈવ વાસુદેવ મૂળથકર દિવેની વરણી ધર્ષ છે સ્વાગત સમિતિના મત્રીપદોએ વૈ હેમશકર વ્યાસ અને વૈ વસંતરાય ભટ્ટ યોજાયા છે

આ અધિવેશનના પ્રમુખરથાને જામનગર ખાતેની શુભાભકુ વરમા આયુર્વેદીય સસ્થાના મત્રી વૈ બાવકુબજ હરિરામ દેવેની વરણી ધર્ષ છે

ઝંડુ કેસરી જીવન

આ કેસરી જીવન તાબા લીધાં આનંદાભાંથી જનાવેલાં વ્યવનપ્રાણાવનેક (જીવનમાં) રસસિદ્ધર અમકકરમ કેસર કરતુગી તથા ખીન્ન અનેક દિવનપાયન પોષિક વસાધાઓથી ભરપૂર છે

આ કેસરી જીવનથી શરીરમાં બળ આવે છે આખા વૃદ્ધ સ્ત્રી પુરુષની દરેક પ્રકારની નિર્જાતામાં હિપચેગી છે

રતન ૦૧ ની બ્યાલી ૧ ની દિંમત રૂ ૨૦૦૦-

રતન ૧ ,, ,, ,, ,, રૂ ૮૮-૦

ઝંડુ કેસરી જીવન

શારીરિક ઔર માનસિક શક્તિ
બઢાનેવાલા સ્વાદિષ્ટ, પૌષ્ટિક ઘાટણ

વડ મારે પુરુ

ઝંડુ માઈસ્યુટિકલ વર્ક્સ લિમિટેડ,

આખલે રોડ (દક્ષિણ) પો. બો. નં. ૭, ૧૫,

મુમ્બઈ-૨૮

ઝંડુ માઈસ્યુટિકલ વર્ક્સ લિ. વતી જો ગોપાલ મ. પરીખ આખલે રોડ (દક્ષિણ) મુમ્બઈ ૨૮
પ્રદેશ અને પ્રાંત : અવધિયાલ મોરારજી મહેતા, જ્ઞાનપ્રદ સમયાર પ્રેસ, નીહાર કલેર પાસે, જ્ઞાનપ્રદ

आयुर्वेद विज्ञान

वैद्यक सिद्धांतोने तुलनात्मक दृष्टिशी तथा अनुभवनी दृष्टिशी अर्थाना३ भासिके

[प्रस्ताव ७]

वैशाख २०२५ मे १६५८

[अंक ८]

नमामि धन्वन्तरिमादिदेव सुरासुरै वदितपादपद्मम् ।
लोके जराशम्यमृत्युनाशम् धातास्मीश विविधौषधीनाम् ॥

धन्वन्तरिरिति ख्यात आयुर्वेद इति ज्योत्स्नाम्

तदेव युक्त मेघज्य यदारोग्याय कल्पते ।
स चैव म्रियता श्रेष्ठो योगेभ्यो यः प्रमाद्यसे ॥

आरु तत्र २५ । न. दुर्भाग्यम् केवलाश्रम शास्त्री

हार्वाढक तत्रो रा रा श्री. गोपान भ परीष.

सहायक तत्रो नवनीताना न प. ज्ञा, जे. जे. जे. जे. जे. जे. (गो. गो.)

अड डाभस्त्रिदिन वडिस, निमिड, तरुंधी,

६ गोपने शा (इक्षि) मुण २८

વિષય	લેખક	
૧ સામનાથી તાબાબરમ	વલ્લભ વાસુદેવ મૂ દિવેગી-જામનગર	૧૬૬
૨ આયુર્વેદના ગાંધીપરીધા	મુરે ન ના પાંડક આશ્વે દાયાય-પાટણ	૧૮૭
૩ માસાહાર અને અતાહારના લેખ પર એક વિચાર	રા વૈષ્ણ પ્રભાશકર રાવળ-જામનગર	૧૮૫
૪ બોડે ઓફ રીસર્ચ ઇન આયુર્વેદ (મુખ્ય ટેકેટ)	તા નીરથાનેથી	૧૮૬
૫ બોડે ઓફ રીસર્ચ ઇન આયુર્વેદની મર્થપદ્ધતિ	આ વિ કાર્યાય	૧૮૮
૬ ટેકના સમાચાર		૧૯૦

વિજ્ઞાપિ

આયુર્વેદ વિજ્ઞાનનો આ એક વર્ગીયો આપ જાણી શકશે કે આયુર્વેદના વિજ્ઞાનને રચના તા માલિક લેખોનો આમાં સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે

આયુર્વેદના જ્ઞાન અને પ્રચાર માટે વલોને વલકના વિચાર્યોએ ઉપયોગી નીવડે તેવું આ માસિક છે સામાન્ય સ્વાસ્થ્ય કેમ પાળવું અને રોગોથી કેમ બચવું તે વિષે પણ આ માસિક માં માગ દર્શન કરાવવામાં આ પુ છે આ માસિક દર અગ્રેજ મહીનાની પદરમી તારીખે પ્રગટ થાય છે લવાજમ ફક્ત રૂ ૪- - (પરેશના રૂ ૬- -) ટપાન ખચ સદિત રાખવામાં આ પુ છે લાઇબ્રેરી ઓ દ્વારા આ માસિકનો બહોતો પ્રચાર થાય તે હેતુથી લાઇબ્રેરીઓ માટે લવાજમ ફક્ત રૂ ૩- - રાખવામાં આ પુ છે અત્યારના આ જમાનામાં આ લવાજમ મળું ઓછું છે છતાં આયુર્વેદની સેવા ખાતર અમેએ લવાજમ ઓછું રાખ્યું છે આશા છે કે આપ સવે વૈષ્ણ બધુઓ આ માસિકના માલક જેમ બને તેમ જલદીથી થઈ જશે તેમજ આપના બીજા છટ મિત્રોમા તેનો પ્રચાર કરી વધુને વધુ ખાતર, ફરી, ચોક્કસ, અપર, વી.પી.ટી. અ.પ. ચોક્કસ, ખોના, ખજ, વરખો, એક દિનસિં.

પત્રબ્યવહારનું સરનામું

તત્રી

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન,

ટે-૪૪ રામાસ્પિટિકન વર્ડસ લિ.

ગાંધી રોડ (દક્ષિણ) મુંબઈ ૨૮

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન

પ્રત્યક્ષતો હિ યદ્દૃષ્ટ શાસ્ત્રદૃષ્ટ ચ યદ્ભવેત્ ।

સમાસતસ્તદુભય મૂયો જ્ઞાનવિવર્ધનમ્ ॥

પુસ્તક	૭	આષ્ટ તત્ત્વો સદ્ગત દુર્ગાશંકર કેવળગમ શાસ્ત્રી	} વૈસાખ ૨૦૧૫ મે ૧૯૫૮
અવ	૮	કાવૈવાલક તત્ત્વો શ્રી. ગોપાન મ. પરીખ	
		સદાચક તત્ત્વો શ્રી નયનીતનાય બ પડ્યા જહુ માર્મસી તરફથી	

સોમનાથી તામ્રભસ્મ

લેખક—વૈદરાજ વામુન્દ્ર મૂ દિવેદી પ્રાધ્યાપક, રસશાસ્ત્ર-લૈખન્ય કલ્પના આયુર્વેદીય-અનુસ્નાતક અભ્યાસક્રમ-અમનગર

[પ્રસ્તુત લેખના મૂળ લેખક રા રા વૈદરાજ વામુન્દ્ર મૂળશંકર દિવેદી છે તેઓશ્રી સૌરાષ્ટ્રના જૂનાગઢ આયુર્વેદ ડાયરેક્ટર હતા હાલમાં તેઓ પોષ્ટ એન્યુએટ ટ્રેઇનીંગ મેન્ટર અને આયુર્વેદમાં રસશાસ્ત્ર અને લૈખન્ય કલ્પના વિભાગમાં સીનીયર પ્રોફેસર છે આ ઉપરાંત હોસ્પીટલ સુપ્રી ટેક્ટ તરીકે તથા સરકારના ફાર્મસી વિભાગના અધ્યક્ષ તરીકે સ્થાન ભોજવે છે

આયુર્વેદીક અનુસ્નાતક અભ્યાસક્રમમાં લેખન્ય કલ્પના અને રસશાસ્ત્રના વિષય બંનેના અભ્યાસ માટેની શીખવાય છે પારના અષ્ટસંકરો સત્વષાતન ક્રિયા જ્વરણ અને મૂત્રાન ક્રિયા વગેરે પ્રાયોગિક રીતે વિદ્યાર્થીઓને અપાય છે રસશાસ્ત્રના વિષયમાં આપ ક્રિયાક્રમ વિદ્વાન છે તેમજ એક સારા વક્તા હોવાને લીધે અધ્યાપનનું કાર્ય પણ સભાગી વિદ્યાર્થીઓનો પ્રેમ સંપાદન કરે છે

સોમનાથી તામ્રભસ્મ ઉપરનો આપનો આ લેખ સંશોધનાત્મક ભૂમિકા ઉપર રચાયેલો છે આપને ત્યાં થતા બીજા પ્રયોગો ઉપર પણ આપ વિદ્યાર્થીઓ

પાસે સંશોધનાત્મક અને પ્રયોગાત્મક આધાર સહિત અન્ય નિવેદો લખવા પ્રેરણા આપે છે

આપનો આ લેખ અમોને ઉચ્ચ કક્ષાનો લાગ વાધી ધન્વન્તરીના વિશેષાક્રમથી સાબાર અનુવા સહિત ઉષ્ધન કર્યો છે

અનુવાક—નયનીતનાય પડ્યા]

(૧) નામાભિધાન અને ઉદ્દેશ —

પ્રગતિશીલ માનવ માર્ગમાં અત્યારાય સ્વરૂપ રોગોને દૂર કરનાર, ચિકિત્સક વર્ગને સુપરચિત આ ભસ્મ સૌથી પ્રથમ કથારે અને કોની મારફત પ્રસિદ્ધિમાં આવી તે અંગે વિચાર કરતા જણાય છે કે રસશાસ્ત્રના ગવેશકાગમાં એન્ડ્રે કેઈ સ ૧૨મા શતકમાં સોમનાથ નામના એક સુરોગ્ય ચિકિત્સક થઈ ગયા તેમણે પોતાના નામથી એક સચ્છ ગ્રંથ બનાવ્યો તેમાં એણે પોતે સરો ધન કરેલા એવા કેટલાક રોગો પણ લખ્યા છે જે આ ગ્રંથ હાલમાં ભવામાં આવેલો

નથી છતાં રસકામધેનુ વગેરે સગ્રહ ગ્રથોના રચના કાળમાં અવશ્ય મળતો હશે રસકામધેનુમાં 'સોમનાથ સગ્રહે' એમ પદ છે. રસકામધેનુ લખાયેલું છે એટલે આપણને ૧૭માં મૈકા સુધી (રસકામધેનુનો કાળ) તે ગ્રંથની ઉપલબ્ધિનું પ્રમાણ મળે છે આથી સોમનાથે તામ્રભરમના ચાલુ પ્રકારમાં તામ્ર સાથે પારદ-ગંધક-હરતાલ અને મનશીલનો યોગ કરી એક વિશિષ્ટ યોગ બનાવવાનું વિધાન કરેલું છે આ પાઠનો અક્ષરશ રસે દ્રવ્યકામળી વગેરે ગ્રંથોમાં ઉદ્ધૃત થયેલો છે આ સોમનાથી તામ્રભરમ જુનામાં જુની ખાતરી કે તેરમી શતાબ્દીના મધ્યકાળમાં બનેલા રસે દ્રવ્યકામળી નામક ગ્રંથમાં મળે છે રસેન્દ્ર વૃદ્ધામળીનો કતો સોમદેવ આ સોમનાથથી જુદો હતો એ તો નિશ્ચિત છે નહીં તો "તત્સોમનાથમિયમ્" એમ આ સોમનાથી તામ્રભરમના અનિમ પાઠમાં 'તત્સોમદેવામિયમ્' એ પદ છદોભગ કરી લખી શકાત આથી ખાતરી શતાબ્દીની લગભગ રસે દ્રવ્યકામળીના સમાન કાળમાં

આ સોમનાથે આ પ્રકાર તૈયાર કર્યો અને તેનું નામ પોતાના નામ અનુસાર રાખ્યું વૈયાકરણો તેની નિરૂક્તિમાં કહે છે કે - 'સામનાથેન નિવૃત્તામસ્મ તેન નિવૃત્તમ્ । (પા ૫ ૨-૬૮)' આ પ્રકારે નામાભિધાનનું મહત્વ વિચારતા જ્યારે આપણે આ યોગના ઉદ્દેશનો વિચાર કરીએ છીએ તો આપણને જણાયે કે 'તામ્રભરમ' નામથી પ્રધાન દ્રવ્ય તામ્રની સાથે - "અલ્પમાત્રોપયોગિત્વાદ્વચેત પ્રસગત્" ક્ષિપ્રમારોગ્યદાયિત્વાદ્વોષદ્રવ્યોઽધિકા રસ" । તેને નાની માત્રામાં શરીરને ઉપયોગી બનાવવા માટે, અરૂચીકરત્વ દોષ દૂર કરવામાટે અને શીઘ્ર-જઘ્ની આરોગ્ય મેળવવા માટે શુદ્ધ પારદના પારદીય દોષોને દૂર કરી સાથે સાથે શુદ્ધ વધારનાર શુદ્ધવારિ (તામ્રની શીઘ્ર ભરમ કરવાવાળો) ગંધક સૂક્ષ્મ સોતો ગામી હોવાથી તથા સપૂર્ણ શરીરમાં એકદમ પ્રભાવ કરવાવાળો હોવાથી તથા વિષ (મદ્દત) યોગીકર કરતાવ અને આસક્રાક્રમ મનશિલનો સંયોગ કરી એક વિશિષ્ટ પ્રભાવશાળી યોગ બનાવવાનું વિધાન છે

સોમનાથી તામ્ર અંગુલ માપ -

	અયાધાર	સમય શતાબ્દી	સમયજી અધક	દ્વિગુણ અધક	અગ્નિમાત્રા	અંગ	વિશેષ
(૧)	રસે દ્રવ્યકામળી	૧૨મી સદી	+	-	૧ યામ	અભયન	
(૨)	રસપ્રકાશસુધાકર	૧૩મી સદી	+	-		"	
(૩)	રસાનુસંમુચ્ચય	૧૪મી સદી	+	-			
(૪)	રસપદ્ધતિ	૧૬મી સદી	-	+		ભાંડયત્ર	
(૫)	અયુર્વેદપ્રકાશ	૧૭મી સદી	+	-		અભયન	
(૬)	રસકામધેનુ	૧૭મી સદી	+	-			
(૭)	રસવૃદ્ધામળી	૧૭મી સદી	-	+	અધો દિવસ પુન (૪) યામ	વાલુકાયન	
(૮)	યોગરનાકર	૧૭મી સદી	+	-	૧ યામ	અભયન	પ્રથમ
(૯)	રસપદ્ધતિગીતા	૧૭મી સદી	+	-	૧૨ પ્રહર	વાલુકાયન	તીથમ
(૧૦)	રસતરંગીણી	૨ મી સદી	અધક	-	અજપુટ	ચરાવપુટે	
(૧૧)	રસયોગસાગર		-	+	અધો દિવસ	વાલુકાયન	તાલ ૬
(૧૨)	ખાતરીયોગસાગરનાકર		+	-	૧ યામ	અભયન	

(૨) પાઠનિર્ણય — સોમનાથી તામ્ર ભસ્મના સુખ્યત્વે એ પાઠ ઉપલબ્ધ છે અને તેજ પાઠોને લગભગ બાર તેર થયેલા ઉલ્લેખ છે એમા પશુ પહેલા પાઠમા ઘોડો ફેરમાર કરેલો, અગ્નિમાત્રામા, પાઠના કેમમા, અને યત્રનો પાઠલેહ લેવામા આવે છે વિદ્વાન વૈદો સમક્ષ આ બંને પાઠ હું મૂક છું (અન્ય પાઠાન્તરો સાથે)

પાઠ ૧ —

શુલ્ક તુલ્યેન સૂતેન યલિતા તત્સમેન ચ ।
તદ્દયાશેન તાલેન શિલયા ચ તર્દયયા ॥
વિધાયકાક્ષર્ણીચક્ષ્ણા મિદ્ર કક્ષલ સતિમામ્ ।
યત્રાધ્યાય વિનિર્દિષ્ટ ગર્ભયત્રો દરાન્તરે ॥
૨ ક-કક્ષલીતામ્રપત્રાણિ પર્યાયેણ વિનિર્નિપેદ્ ।
૨ સ-પ્રપચે ધામપર્વ ત સ્વાગશીત ૩ પ્રચૂળયેત્ ૪
તત્તદ્રોગહરાનુપાનસહિવ તામ્ર દિવલોમિતમ્ ।
સલીદ પરિણામ શલમુદર શલ ચ પાઙ્ચર ॥
ગુલ્મગ્રીહ ચક્ષ્ણયાગ્નિસદન મેદ ચ મૂવામયમ્ ।
દુષ્ટા ચ પ્રદર્ષીદરેદૂધુમિદ્ ૫ તત્સોમનાયામિચમ્ ॥
(રસેન્દ્ર ચૂડામણિ અ ૧૪)

પાઠલેહ —

૧ તદ્દય એટલે કે પાર થી અડધુ તામ્ર અને તાલથી અડધુ મનશીલ (આયુર્વેદપ્રકાશ)
૨-ચાલુકાયત્રગપચેત એમ પાઠને છે
૨ ક-કક્ષલ્યા તામ્રપત્રાણિ પર્યાયેણ ચિલેપચેત્ ।
૨ સ-પ્રપચે હુગયામ તુ સ્વાગશીત સમુદરેવ ॥
(આ પાઠાન્તર છે-યોગરતનાકર)
૩-સમુદરેવ (રસકામધેનુ)
૪-વિચૂળયેત્ (રસરત્નસમુચ્ચય)
૫-“યત્સ્યા પદ્ય હલ્લે પિષ્ટ વિધાયકાચ કૂપ્યા ધાલુકાયત્રે દ્વાદશ મહર તીવ્ર વર્ધિ વત્યા રસમત્સોમહતિ તામ્ર જાયતે” इति अधिक पाठ कचिदुपलभ्यते (રસપ્રકૃતિ ઉપર મિટુની ટીકા)
૧-શ્રીસોમનાયામિચમ્ (ભારતભવપ્રત્યાગ્ર)

કેવળ રસચૂડામણીમા જ નીચે સુલ્ક એક પ્રકારે વધારાનો લેવામા આવે છે-
યત્તત્તામ્રમમ નાન્યમધૂર દોષર્જનતમ્ । નાન્ય ત્રિશેષ દોષઘ્ન દુષ્ય સ્વસ્યોચિત નૂળામ્ ॥

(રૂ. ચૂ. ૧૪ ૬૨)

આ પ્રકારે આ પ્રથમ પાઠના મૂળ દ્રવ્યોના પ્રમાણમા જરાક પણ પરિવર્તન ન કરતા પાઠલા છ થયેલા પાઠોથી જેમા અગ્નિમાત્રા, અને પાકાર્થ યત્રનું પરિવર્તન કે પરિવર્ધન લેવામા આવે છે

(૩) મૂળ દ્ર વ્યોના પ્રમાણનો નિશ્ચય —

ઉપર લખેલ પાઠ અનુસાર જેટલા તામ્રની ભસ્મ કરવાની હોય તેની બરાબર પારક અને ગધક લઈ ગધકથી અરધી માત્રામા હરતાલ અને હરતાલથી અરધી માત્રામા મનશીલ લેવાનું કહ્યું છે એટલે તામ્ર, પારક અને ગધક એ ત્રણે શ્રમાન માત્રામા લેવું જોઈએ

મૂળ દ્રવ્યોનું પ્રમાણ નક્કી કરતા જેટલાક વૈદો ‘શુલ્ક તુલ્યેન સૂતેન એ પદ અનુસાર તામ્ર અને પારક ૧-૧ ભાગ અને “ચલિતા તત્સમેન ચ” એ પદથી ગધક બે ભાગ (તામ્ર અને પારકના પ્રમાણમા), તદ્દર્દાશેન તાલેન એટલે ૧ ભાગ (ગધકથી અડધી), અને શીલયા ચ તર્દયયા અડધી ભાગ (હરતાલથી અડધી ભાગ) મનશીલ નાખવી એમ અર્થ કરે છે જે રમયોગ સામરતા બીજા પાઠ અનુસાર મળતો છે ચલિતા તત્સમેન ચ ના અર્થ મા તપો=તામ્ર પારદયો સમેન ચલિતા=તત્સમેન ચલિતા એમ અર્થ કરે છે જે આમ ધાય તો અન્યથાના આ સિદ્ધાંતનું અવલબન આગળ બીજા અર્થો માટે કરવું પડશે અને તેથી

ઉત્તરોત્તર પ્રગતિશીલ અને વિમલમાન વિજ્ઞાનના આધાર પર અમેએ રસતરંગીણીના ગજપુત્ર તથા ચોગરત્નાકરના ૪ ચામતુ વિધાન જોઈને અને “ન વિપ વિપ મિત્યાહુ તામ્ર તુ વિપમુચ્યતે” ઇત્યાદિ પ્રમાણોથી તામ્રના આઠ વિધાના સઘાત યુક્ત સોમલના યોગને બરાબર પકાવીને તૈયાર કરવો જોઈએ એ રીતે તામ્રના નુકસાદકારક ગુણોનો વિચાર કરી વાલુકા ચત્રમા ૩૬ કલાક પાક કરવાનું વિધાન નક્કી કર્યું. આ કંમ મુજબ પાચ છ વાર જુદી જુદી રીતે ઔષધ તૈયાર કરવામા આવ્યું જેનાથી અવશ્ય કઈક લાભ પણ થયો. એનું વલુન આ લેખમા આગળ કરેલું છે. ૩૬ કલાકના અગ્નિ માપ માટે અમેએ રસ પદ્ધતિના ટીકાકાર બિ હનુ સમયન મળ્યું છે ‘પત્તસ્યાપવ યત્રે પિષ્ટ વિધાય કાચકૂપ્યા ઘાલુકા યત્રે દ્વાદશ પ્રદર તીવ ઘર્ષી વત્વા રસમસ્મૃતિ તામ્ર જાપતે”

(રસપદ્ધતિ બિ હનુકા પૃષ્ઠ ૨૫)

(૫) પ્રત્યક્ષ વિચારણીય મુદ્દા —

અમેએ સૌ પ્રથમતાબાના તાર મ ગાળ્યા જે ઇલેક્ટ્રીકમા ઉપયોગી છે તેના ઇલેક્ટ્રીક પ્રેસમા મોકની પાતળા પતરાં ઠરાયા જે કટકવેધી બયા હતા આ તામ્રપત્રના નાના ટુકડા હાથથી તોડી તેમાથી ૧૦ તોલા તામ્ર શોધવા માટે સોમનાથી તામ્રમરમ કરવા માટે લીધું આ તામ્રને ‘તેલે તલ્લે” ઇત્યાદિ કંમથી તૈલ તલ, ગોમૂત્ર, કાજી, કળથીનો કવાય વગેરેમા પ્રત્યેકમા સાત સાત વાર તપાવીને જુગાવ્યું ત્યારપછી વિશેષ શુદ્ધિ દોલાચત્રમા કાજીમા અષ્ટમાશ સ્થિતિ નાખીને કરવામા આવી

આ પ્રમાણે શુદ્ધિ કર્યો પછી તામ્ર ૮ તોલા અને ૬૦ રતી થયું આ તામ્ર સાથે પારક ૧૦ તોલા શુદ્ધ ગધક તો ૧૦, શુદ્ધ હંડતાલ તો ૫ શુદ્ધ મનશીલ તો ૨૫ લઈ યોગ તૈયાર કર્યો

સૌ પ્રથમ તામ્રના ચૂર્ણને પારક સાથે ઘુટી પછી ગધક નાખી ઘુટ્યું અને કબજલી બનાવી જ્યારે પારક, ગધક અને તામ્ર બરાબર મળી ગયા ત્યારે પણ તામ્રની ઝીણી ઝીણી ચમક દેખાતી હતી ત્યારપછી હંડતાલ અને મનશીલનું ચૂર્ણ મેળવવામા આવ્યું આ પ્રમાણે મિશ્રણ તૈયાર કરવામા ૧૦ દિવસ લાગ્યા

પછી પકાવવા માટે શાસ્ત્રમા કહેલા પ્રમાણ મુજબ સાતવાર કપડમીટ્ટી કરેલી શીશીમા, બીજી વાર બીજા પ્રકારને સાધારણ શીશીમા, ત્રીજા પ્રકારને શરાવસ પુટમા અને ચોથા અને પાચમા પ્રકારને કાચની શીશીમાજ રાખી વાલુકા ચત્રમા પ્રથમ ૨૪ કલાક પછી ૨૮ કલાક, બીજાને ૩૬ કલાક, ત્રીજાને ૧૨ કલાક અને ચોથા તથા પાચમાને ૩૬-૩૬ કલાકનો કમાગ્રિ આપવામા આવ્યો હતો

પહેલા પ્રકારમા સાતવાર કપડમીટ્ટી કરેલી શીશીમા ઔષધી બરીને વાલુકા ચત્રમાં મુકી તાપ આપવામા આવ્યો સવારે ૬૫ વાગે અગ્નિ આપવો શરૂ કર્યો તે વખતે તાપમાન ૨૫ સે હેતું પછી ધીરે ધીરે તાપ વધતા વધતાં રાત્રે ૮૫ વાગે શીશીમાથી લાલ ધુમાડી નીકળવા લાગી આ વખતે તાપમાન ૨૩૫° સે હેતું રાત્રે ૧૦૫ વાગે ૨૬૦° સે તાપમાન વખતે શીશીનું તળીયું લાલચોળ

હતું શીશીના મુખ ઉપર તામ્રપત્ર મુકી ભેયુ
તો તેની ઉપર પારા કણ દેખાવા લાગ્યા
રાત્રે ૨૫ વાગે ૩૬૦°એ તાપમાન વખતે
ગધકનેા દુમાડે નીકળતો ન હતો શીશીનું
તળીયું લાલ હતું ત્યારે શીશી ઉપર ડાટો
લગાડવામા આવ્યો બીજે દિવસે સાજના
યા વાગ્યા પછી ૩૫૦ સે તાપમાન પછી
અગ્નિ આપવો બધ કયો અને એ રીતે
રાત્રે ૬૫ વાગે સ્વાગશીત થયો ત્યારે તાપ
માન ૫૦°સે હતું આ પ્રમાણે કુલ ૩૬
કલાક અગ્નિ આપ્યો

અહીં વાલુકાપત્ર માટીના ઘડામા તૈયાર
કરવામા આવ્યું હતું અને લાકડાનેા અગ્નિ
આપવામા આવ્યો હતો ગધકનું બરણ
થયુ ત્યાં સુધી વારવાર શીશીનું મોઢું
તપ્તશલાકાથી સાફ કરવામા આવતું હતું
શીશીનું મોઢું ગધકનું સ પૂર્ણ બરણ થયા
બાદ બધ કયું હતું શીશીને ડાટો મારવા
માટે અગાઉથી તેના મુખના માપનો ઇંટને
કુકડે તૈયાર કરી ઘુમ બનાવવામા આવ્યું
હતું તપ્તશલાકાથી જોતા તેની ઉપર
શીશીના તળીયેથી જે માલ ચોટીને આવતો
તેને ખરલમા નાખી ઘુટી જોતાં જ્યારે તે
ખરાબર લાલ બનેલો જણાયો ત્યારે મુખમુદ્રા
કરી હતી મુખમુદ્રા ઠાટા ઉપર મુલતાની
માટીનીજ કરવામા આવી હતી શીશીના
મળાની આબુઆબુથી તપેરી રેતી ફર
કરવામા આવી હતી જેથી કઠપ્રાસ માલ
કઠમા જોડી ગરમી લાખવાથી ત્યાજ ચોટી
જાય છેવટના વખતે મધ્યમાગ્નિ અપાતો
હતો એને એક કલાક સુધી એમજ રાખી
પછી તીવ્ર અગ્નિ આપવામા આવ્યો હતો

બીજે દિવસે સ્વાગશીત થયું, એટલે
કપડમીટી સાફ કરી ભેયું તો ફૂપીના કઠમા
અને તળલાગમા ઔષધ હતું શીશીને
કેરોમીન લીંબવેલો દોરો વીટી તે સળગાવી
તેની ઉપર પાણીની પટ્ટી મુકી કે જેથી
શીશીના માપસરના બે કુકડા થઇ ગયા

કુ પીકઠરથદ્રવ્ય=— તોલા ૭૨ રતી હતું
કુ પીતલથદ્રવ્ય=૧૦ નોલા ૪૮ રતી હતું
મૂળ દ્રવ્ય=૩૬ તો ૪૨ રતી હતું
દ્રવ્ય બનાવતા ઉડી ગયું=૬ તો ૧૮ રતી
અગ્નિ કુલ ૩૪ કલાક અપાયો હતો

અહીં અમને એમ લાગ્યું કે શીશીના
તળીયે જે માલ રહ્યો છે તે કઈક વધારે રહ્યો
છે આ અગ્નિ જોઠો મળવાથી હશે એટલે
૧૨થી ૧૮ કલાક સુધી વિશેષ અગ્નિ આપ-
વામા આવ્યો હોત તો કદાચ અવશ્ય કઠમા
વધારે દ્રવ્ય મળ્યું હોત આ વિચારને ફરીથી
અમલમા મુક્યો અને તલથદ્રવ્યને ઘુટી
શીશીમા બરી શીશીના મુખ ઉપર મુદ્રા
લગાડી (ગધકનું બરણ અગાઉ થઇ ગયું
હતું તેથી) ૨૮ કલાક સુધી તીવ્ર અગ્નિ
આપવામા આવ્યો ૭ કલાક પછી શીશીના
મળા આગળ તાપમાન ૩૦૦ સે હતું અને
શીશીના તળીયે ૫૦૦ ડીગ્રી સુધી હશે
(સાધનના અભાવથી તે માપી શકાયું ન હતું)

વિશેષ વિવગ્નુ—અહીં પારક અને
સોમલના ઉદ્યનાકથી પશુ વધુ અગ્નિ આપ
વાનું આવશ્યક હતું આથી અમેએ કુપીપકવ
માટેની ભૂટી વિશેષ રીતથી તૈયાર કરી હતી
(આમા ૫૦૨૨ કોમલા સળગે છે વાલુકાપત્ર
લોખ હતું બનાવાયુ હતું આ વાલુકા પત્રને
૬ ભાગ ભૂટીમા રહેતો હતો એટલે અગ્નિને

તાપ વાલુકા યત્રને બરાબર લાગેના હોતો)
અને તેમા પાક કરવામા આ યો હોતો

બીજી વખત કુપીપકવ ચઢાવ્યું ત્યારે
તેમાથી ઉર્ધ્વસલગ્ર સિદુર=૬ તોલા ૪૦
રતી હતું તલસ્થતાબૌગિક ૧૬ તોલા ૪૮
રતી હતું શીશીના સુખ ઉપર છુગે પારદ
૪૫ રતી હતો (આ પારદ અગ્નિની વધુ
માત્રા અપાયાથી છુગે પડી ગયો હશે) આ
પ્રમાણે બીજી વખતના પાકથી ઠેાઠ લાભ
ન થયો પણ વધારાના પારદને લીધે તુક
શાન જ રહ્યું

આથી અમે એવા નિષ્ક્રિય ઉપર પહોંચ્યા
કે તામ્ર પોતાના મિત્ર વગેરેને પકડીને પોતાની
સાથેજ રાખે છે અને પારદને અગ્નિસ્થાઈ
બનાવનામા મદદ કરે છે નહીં તો તામ્રના
પ્રમાણમા વધારો થઈ શકેજ નહીં ઉપરવાળો
માલ આપણને ૧૦થી ૧૪ તોલા સુધી મળે
છે જેમા ઇસ તોલા પારદના નિશ્ચિત પ્રમા
ણના નિયમથી (According to law of
Proportion) આ તોલ પુરતા પ્રમાણમા
આપણને મળે છે પરિણામે અમેએ તલસ્થ
ભસ્મનું વિશ્લેષણ કરાવુ તો તેમા તામ્રની
સાથે પારદ, ગધક, અને મદલના અશો પણ
જણાયા હતા આથી નીચેની કાલ્પમુક્તિ પ્રમાણે
“તન્મિત્રમાપદિ સુલે ચ સમક્રિય યત્”
વથાથ જણાવુ આથી આપણા ભુલાઈ ગયેલા
રસશાસ્ત્ર ઉપર શ્રદ્ધા વધુ ખેડી જેના પરિણામે
માત ડી ગુટી વગેરેનું પ્રત્યક્ષ કયુ એનો
વિચાર ભવિષ્યમા કરીશું જેમા અમેએ
પારદને અગ્નિસ્થાઈ બનાવ્યો છે

ઉપરના વિધાનમા વિશેષ સ્પષ્ટિકરણ
મેળવવા અમેએ બીજીવાર ૧૦ તોલા તામ્રના

પ્રમાણમા યોગ તૈયાર કરી ૩૬ કલાક વાલુકા
યત્રમા શીશીમા પાક કર્યો એનું પણ પરિ
ણામ પૂર્વવત્ હતું આ પ્રયોગથી અમેને
૬૬ ખાતરી થઈ હતી અને ભવિષ્યનો માર્ગ
સ્પષ્ટ થયો હતો તે છતાં અમેએ રસપ્રકાર
સુધાકરના પાઠ મુજબ ૧૦ તોલા તામ્રના
પ્રમાણમા અથવા દ્રવ્યો મેળવી માટીના
વાસણમા વાલુકાયત્ર તૈયારી શરાવસ પૂટમા
ઔષધ મુકી યોગરતનાકરની વિધિ મુજબ
બાર કલાક અગ્નિ આપ્યો શરાવસ પૂ
વાલુકાયત્રની મધ્યમા મુકી ઉપર નીચે વાલુકા
ભરી હતી શરાવની ઉપરની રેતીનું ઉષ્ણતા
માન ૩૦૦° સે થી ૫૦૦° સે સુધી હશે બાર
કલાક બરાબર અગ્નિ આપ્યા પછી સ્વાંગ
શીત થયે દાઢયુ તો સપુટમા તામ્રભસ્મ
બનેલી હતી તામ્રપત્ર ભસ્મ જેવા બની
ગયા હતા હાથના મૃદુ સ્પર્શથી પણ તે
ભસ્મ જેવા બની જતા

ગૃહીતદ્રવ્ય-૩૭૩ તોલા હતું જ્યારે ભસ્મ
તૈયાર થઈ ત્યારે ૨૨૩ તોલા થયું હતું આ
યોગને ત્રણ વખત બનાવના એ વસ્તુ બધું
વામા આવી એક વાત એ કે પહેલી રીત
મુજબ બનાવતા એ વખત શીશી ચઢાવવી
પડી ત્યારે માલ બરાબર તૈયાર થયો જ્યારે
બીજી રીત મુજબ એકજ વખતમા ઔષધ
તૈયાર થયું આ પ્રમાણે બે વાર એકજ ક્રમથી
અને એકવાર બીજી રીતથી તૈયાર કરતા
અમેએ એ નિષ્ક્રિય કર્યો કે વાલુકા યત્રમા
કાચની શીશી દ્વારા પાક કરવો એ વધુ યોગ્ય
છે આ વસ્તુ તુલનાત્મક ઠાણકથી વધુ
સારી રીતે સમજાશે

(૬) લુલનાત્મક વિચાર —

વાયુકાય ત્રમા પાઠવિધાન

કાચની શીશીને મુકીને

ચરાચ સપુટ કરીને

(ક) માત્રા-તોલા માપ અનુસાર

(૧) પ્રાપ્તન્ય પ્રથમવાર ૬૬૨ તોલા કઠરથ

૧૭૬ તોલા તલરથ

બીજાવાર ૬ તોલા ૪૦ રતી કઠરથ

૧૬૬ તોલા તલરથ

મુખ્યરથ પારદ ૪૫ રતી

મૂળ અહીતન્ય ૩૬ તોલા ૪૨ રતી

નષ્ટ દ્રવ્ય ૬ તોલા ૧૮ રતી (પ્રથમવાર)

+ ૧ તોલા ૩૨ રતી (બીજાવાર)

બધુ થઈને કુલ દ્રવ્ય ૨૫ તોલા ૮૮ રતી મળ્યુ

(૩) અહીતદ્રવ્ય ૩૭ તોલા ૪૮ રતી

પ્રાપ્તદ્રવ્ય કઠરથ ૧૦ તો ૧૪ રતી

તલરથ ૨૦ તો

નષ્ટ દ્રવ્ય ૭ તોલા ૩૪ રતી

(૪) અહીતન્ય ૩૭ તોલા ૭૨ રતી

પ્રાપ્તદ્રવ્ય કઠરથ ૧૪ તોલા ૨૪ રતી

તલરથ ૧૫ તોલા ૪૮ રતી

નષ્ટ દ્રવ્ય ૪ તોલા

(૫) અહીતદ્રવ્ય ૩૭ તોલા ૭૨ રતી

પ્રાપ્તદ્રવ્ય કઠરથ ૧૩ તોલા

તલરથ ૧૬ તોલા

નષ્ટ દ્રવ્ય ૪ તોલા ૭૨ રતી

(જી) પચગાને દ્રવ્ય યાનાનુસાર

(ભૌતિક પરીક્ષા)

વધુ - કઠરથ-ચાકગતો કાળો બસવાથી

સિદ્ધુર જેવો

તલરથ-કાળાથ પડતો તામ્રવર્ણનો

() પ્રાપ્તન્ય સીંદુર જેવી પર્પની ૧૬ તોલા

મલવપુષ્પ ૨ રતી

તામ્રનો ગોળો ૨ તો ૬૪ રતી

બધુ થઈને કુલ દ્રવ્ય ૨૨૬ તોલા

મૂળ અહીતદ્રવ્ય ૩૭૬ તોલા

નષ્ટ દ્રવ્ય ૧૫ તોલા

પ્રાપ્તદ્રવ્ય ૨૨ તોલા ૪૮ રતી

૬૭૭

૨૫૨ - કઠરથ-કઠીન સ્વદુષ્ણ શી ન ચૂળ
 વાથી ચૂણ રેખાપૂજ્ય
 તત્ત્વ મદુ જાડીનું ઉપર પ્રમાણે
 ૩ ધ નિમ ધુ

૨૨૨ - મધુર જેવો નિસ્વાદ

(ગ) કમ્પ્ર પ્રમાણે —

(૧) વાંતિ ભાંતિ વગેરે દોષ વચરનો

(૨) રોગીઓ ઉપર પ્રયોગ કરવાથી તે વધારે
 ચુલ્બાળો કેમકે આમાં કઠક અને
 તલસ્થ બને માલ મેળવીને તેના ઉપ
 યોગ કરવામાં આવે છે એટલે તામ્ર
 સાથે મેળેલાં અથવા ધ્રુવોના ગુણો પણ
 એમાં આવે છે સોમનાથનો આ યોગ
 આ કારણથીજ દર્શી અમિ માત્ર અને
 યતના પ્રકારથી તે જાણી શકાય છે

(ગ) રસાયન શાળામાં પ્રત્યક્ષીકરણ (સ્થૂળ દશા)
 (Lab Analysis)

તામ્ર પાદ ગધક અને સોમન હોય છે

રેખાપૂજ્ય મદુ શીત,
 કિચિત ગધક યુક્ત

વચિત ગધ

મધુર જેવો, નિસ્વાદ

(૧) વાંતિ ભાંતિ વગેરે દોષ વચરનો

(૨) કુપીપકવ કરતાં ઓછા ગુણવાળો કારણ કે
 આમાં ઘરાવની મધુરમયી અને સધી
 બધનમયી પારદ બેધક દડતાલ અને
 માસિકનો અથવા વધુ તાપ યવાથી ઉડી
 જાય છે જેથી ઇટ્ સિદ્ધિ થતી નથી

કુપીપકવ કરતાં ઓછા
 પ્રમાણમાં જણાયાં હતાં

ઉપરના પરિણામ ઉપરથી એમ માની
 શકાય કે સોમનાથી તામ્રભસ્મ એ તામ્ર
 ભસ્મનો એક પ્રકારનો વિશિષ્ટ યોગ છે આ
 સિદ્ધાંતને દૃષ્ટિમા રાખીને આ યોગ બનાવવો
 જોઈએ આ યોગ બનાવતા જે પદાર્થ તલસ્થ
 મળ્યો તે વધુ પ્રમાણમાં હતો એટલે તેનું
 અમોએ સ્થૂળ વિસ્લેષણ કરાવ્યું તેમાં પણ
 અમને સોમલ, પારદ અને ગધકના અથ
 જણાયા કઠસ્થમાં તે પારદ ગધક અને
 મલ્લનો યોગ નિશ્ચિત છે તેથી અગો તેને
 હાણીજીરી આમનેનો સ્વદુષ્ણદ કહી શકીએ

કઠસ્થ પારદીય સગધ યોગીક અને
 મલ્લ યુક્ત પારદીય સગધ યોગિકમાં ધર્મજ

અવર હોય છે જે પારદ ગધક અને
 મલ્લના યોગથી કઠસ્થ તરીકે તૈયાર થાય છે
 તે એક કયાઈ ક હોય છે કાચરી શીથોની
 જે બાળુ તે માલથી ચોગેની હોય છે તે
 બાળુ ચમકદાર હોય છે તેના પ્રતેક અણ
 અણમાં વિશેષ સફતિભાવ હોય છે જેને
 પરિણામે આ માલ કાઠિન્ય યુક્ત માર્ત
 હોય છે જ્યારે કેવળ પારદ ગધકના યોગથી
 બનાવેલ રસસિદ્ધ મદુ ક્ષુબ્ધચુર હોય છે
 તેમાં એટલી ચમક પણ હોતી નથી તેમજ
 તેના અણના બેઠાણમાં પણ ફેરફાર હોય છે
 આ માટે નમ્ર અવલોકન છે

(૭) ફલશ્રુતિ ગુણદોષ —

(૧) તત્ત્વોગ્ધરાનુપાનતહિત તાત્ર દિ વલ્લો
મિતમ્ । સલીઢ પરિણામ શૂલમુદર શૂલ ચ
પાણ્ડુચરમ ॥ ગુલ્મ પ્લોહ યદ્દક્ષ્યાસિ
સદન મેદ્ વ મૂત્રામયમ્ । ટુણ ચ પ્રદર્ણી
હરેદ્ ધુચમિદ ધીસોમનાગ્યામિધમ્ ॥

(૨) રત્ન રકાષે રપ, ચોર,
આપ્ર, રરસ, મા મે ૮)

(૨) લેહ્યેનમધુસયુક્તમનુપાનૈર્ધ્યોચિતૈ । વલ્લ
દ્વિતયમાન તુ પ્રવાળ્હે મિયગુત્તમમ્ ॥
પરિણામ મર શૂલ તથા ચોષ્ટવિધ ચતમ્ ।
ઉદર પાણ્ડુ શોફ ચ ગુલ્મ પ્લીહ યદ્દક્ષ
ક્ષ્યાન ॥ ધક્ષિન્વાદ અચકૂતાન મેદ્દા દોન
મ્રત્ણી નવાન્ । જયેદ્ વદુલિવાન્ રોગાન
નુપાન વિશેષત ॥ (૨ પ્ર સુ)

() તત્કાસ શ્વસનાગ્નિર્માય ગુત્પાન કાર્તિ
પાણ્ડવામય પ્લિહોદર પ્રતિરોષ કોષ્ટ મરુતો
રક્ત જયેધોજિતમ્ ॥ વલ્લ દ્વદ્ મિતિ
કળા મધુ યુત ક્ષારાર્દ્રવાસાપિગા । યુક્ત
સન્નકામયમ્નવિરાદ્ યત્સોમનાગ્યામિધમ્ ॥
(૨ યો તા)

(૧) અગ્નિમાય, હૃદય, કક્ષરોગ, ગુલ્મ,
અચર, પાડુ, મૂત્રામય, યદ્દુલોષ, વિષધ
શોફ, ક્ષય અર્થ, ઉર ક્ષત, કાસ, ગૃહ્ણીદોષ
પરિશ્વામશૂલ, પ્લીહાદોષ, મેહ, વાતરોગ,
શૂળ, શ્વાસ અને રક્તરોગ વગેરે ૨૨ રોગ
ઉપર તેનો ઉપયોગ થયેલો માલમ પડે છે

(૮) ગાત્રીય માત્રા —

પર્યેક ગ્રથમા તેની માત્રા “વલ્લ દ્વિતય”
એટલે કે એ વલ્લ અતલ્લાથી છે વલ્લ એટલે
વાલ કહેવાય ૧ વલ્લ=૩ રતી, લીલાવતી
(નયોતિષ ગ્રથ), ૧ વલ્લ=૦૦તી, પરિભાષા

મદીપ (વૈદ્ય ગ્રથ), અને ૧ વલ્લ=૧૩ રતી,
રાજનિષદ્ (વૈદ્ય ગ્રથ) એમ પ્રમાણ છે

આ ઉપરથી એ છામા એણુ ૩ રતી અને
વધુમા વધુ ૬ તી ગુથીની માત્રા આપી શકાય

(૯) મત્સ્યક્ષ ચિકિત્સાનુલ — નીચે
લખેલા તમકશ્વાસના હરી ઉપર સોમનાથી
તાત્રાજ્ઞમનો પ્રયોગ કરાવવામા આવ્યો
આ બધા રોગી શ્વાસરોગના પ્રકાર રૂપ તમક
શ્વાસના હતા એમાથી ૯ હરીઓ ઉપર
નિદાન ચિકિત્સાની દૃષ્ટિએ પ્રયોગ માટે ઉપ
ચાર ઠયો અને રેકોર્ડ રાખ્યો હિક્ષાશ્વાસની
નિદાન વ્યવસ્થામા અવસ્થા લેખી એ પ્રકાર
મા યા છે (૧) દોષની દૃષ્ટિથી (૨) રોગીના
બળની દૃષ્ટિએ એન સૂત્ર ચરક ચક્રિનામા
આપણને મળે છે જેગકે દિવા શ્વાસમયી
લોકો વલ્લાન્ દુર્ગમેડ્પર । કફાધિકસ્ત
થેવેકા રક્ષો વણ નિલોડ્પર ॥ (ચ ચિ જ ૧૭,
અહીં ૮૧૪-૮૧૬) તથા આમ-પચમમાન-
પકવ વગેરેને છોડીને ક્ષત્રા હરીના બળ તથા
દોષનેજ મહત્વ આપ્યું છે શ્વાસ રોગમા
આ એક વિશેષતા છે એનો ઉપયોગ આપણે
શોધન વખત ચિકિત્સામા લગાડીએ છીએ
આગળ જતા પુનઃસુએ બગવાન અને કક્ષ
પ્રધાન હરીને વખત વિરેચનવાળી શોધન
ચિકિત્સાનો નિર્દેશ કરેલો છે અને વાત
પ્રધાન તથા દુર્બળ રોગીને વખત વિરેચનથી
શોધન કરવાનો નિર્દેશ પણ કરેલો છે જેમકે
કફાધિવે વલ્લસ્યે ચ વમન સ વિરેચનમ્ ।
કુર્યાત્પથ્યાસિને ધૂમલેહાદિશમન તત ॥
ચાતિકાર દુર્ગ્ગલાન્ વાલાન્ વૃદ્ધાશ્વાનિલ્લ
દને । તપયે દેવ શમને સ્નેહ ચૂપ રસાદિમિ ॥
(ચ ચિ જ ૧૭) શ્વાસ રોગ એ પ્રાણવક

સ્રોતોની દૃષ્ટિથી થાય છે અને તેના માટે શોધન ચિકિત્સા યુક્તિ યુક્ત હોય છે અને તેથી શોધનની પ્રધાનતા માટે કહ્યું છે કે સર્વેષા વૃદ્ધૈર્હૃલ્પ શક્યશ્ચ પ્રાયશો મવેત્ । નાત્યાથ શમનો પાયો મૃદ્ધોઽશન્યશ્ચ કર્ષણે ॥ (ચ ત્તિ અ ૧૭) યદપિ શોધન ચિકિત્સા શ્રેષ્ઠ ઉપાય છે તો પણ તે અમુક જગ્યાએ જ ઉપયોગી થઈ પડે છે જ્યાં જ્યાં અવસર મળે ત્યાં ત્યાં પ્રાણાભિસર વૈદ્યો દ્વારા શોધન ચિકિત્સાનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ પણ જ્યાં શોધન ક્રિયા ન થઈ શકે એમ હોય ત્યાં રોગીના બળનો વિચાર કરીને દેહને કષ્ટ દેનારી વમનવિરેચન વગેરે શોધનક્રિયા છોડીને શમનની સાથે સાથે સ્રોતોશોધન ઔષધીઓનો પણ ઉપયોગ કરવો જોઈએ અહીં “સ્રોત” શોધન” એટલે કે આમપાચન અને સામ દોષનું વિલયન અને કોષ્ટમા આનયન એમ સમજવું

જ્યારે શોધન ચિકિત્સા છોડી દેવામા આવે છે ત્યારે ચિકિત્સાનો બીજો ભાર શમન ચિકિત્સા ઉપર રહે છે એટલે શમન ચિકિત્સામા ઉત્તમ કાર્ય કરે એવા અને દોષોનું પ્રશમન કરે એવા ઔષધો જો ન મળે તો રોગનિવારણમા ઘણી સુરક્ષેલી આવી પડે છે અહીં પ્રભાવી, દોષશમન કરવાવાળી અને તમકશ્વાસમા વાયુ અને કફના સ્થાન રૂપ ઉર સ્થાન ઉપર કાચ કરવાવાળી સોમનાથી તામ્રભસ્મ બધીજ રીતે કામ આવે છે એ દૃષ્ટિએ તમકશ્વાસના રોગીઓ ઉપર આ ઔષધનો ઉપયોગ કયો નેથી ઘણાજ લાભ થયો હતો કમનાં દરદીઓમાં છ સ્રીઓ તથા પુરૂષો હતા ઉમરની દૃષ્ટિએ ચાર જણ

પચાસથી ૬૦ વર્ષની ઉમરના અને પાંચ દરની ૨૦ થી ૪૫ વર્ષની ઉમરના હતા આ દરદીઓમાં કેટલાકને રોગની અવસ્થા ૬ માસથી ૪-૪ વર્ષ જુની પણ હતી બધાજ રોગી કુશ શરીરે હતા હમેશા આપવામા આવતી ખીજી ચિકિત્સાઓથી જ્યારે બરાબર ફાયદો ન થયો ત્યારે આ ભસ્મનો ઉપયોગ કરવામા આ યો હતો

આ પ્રયોગ ઉપરનું મારું અવલોકન નીચે મુજબ છે

(૧) સ્વસ્વામા ય ચિકિત્સામા સોમનાથી તામ્રભસ્મથી કફ સારી રીતે છુટે છે અને ખાત્તીમા જલ્દી લાભ થાય છે પ્રયોગ શરૂ કર્યો પછી એક બે દિવસમા કફ છુટતો બધ થાય છે, ખાત્તીમા આરામ થાય છે, અને ગળામા પીડા ઓછી થાય છે

(૨) શ્વાસવેગ-શ્વાસાવરોધ જલ્દી ઓછો થાય છે શ્વાસ વેગનો કાળ પણ ઓછો થાય છે

(૩) કફનું શોષણ થઈ જવાથી પ્રાણવહ સ્રોતોમા વાયુનો સચાર બરાબર થાય છે અને તેથી છાતીના કુળ્લન અવાજ, અને પુષ્પુર-ખખકાટવાળો અવાજ ઓછો થાય છે

(૪) શ્વાસના રોગીઓમા સામા ય રીતે અગ્નિમાધ જલ્દી ઠીક થાય છે અને તેથી લુખ લાગે છે અને ખાધુ પચે છે

(૫) આ ઔષધના પ્રયોગથી કમનાં દરદીઓને છાતીમા જે ભારેપણુ-ગીરવ લાગે છે, તે પણ ઓછું થાય છે

(૧૦) આવશ્યક ધ્યાનમાં રાખવા જેવી
બાબતો —

ઉપર લખેલા ગુણ હોવા છતાં આ
ઓષધની પ્રખરતા પણ ધ્યાનમાં રાખવી
જોઈએ (૧) જો દમના દરદીને સાથે પિત્તને
અનુબંધ હોય અને માથે વિશેષ કરીને
જવરતુ લક્ષણ પણ હોય તો આ ઓષધનો
ઉપયોગ કરવાથી તેના લક્ષણો વધે છે પ્રાર
ભમાં જવર હોય તો જવરનો ભેગ વધે છે
માટે પ્રતમક અને સતમક શ્વાસમાં જો
જવરતુ પ્રમાણ વિશેષ હોય તો આનો ઉપ
યોગ સાવધાનીથી કરવો આથી જવર ઉત્પન્ન
થવા ઉપર તથા જવર જમારે વધે ત્યારે
ગોઢતિ મિશ્રણ, પ્રવાહિયિષી, પુત્ર પ્રદ હરિદ્રા,
મિતોપલાદિચૂષ્ણ, યષ્ઠિમધુ વગેરે પિત્તશામક
અને શ્વાસના અવિરોધી દ્રવ્યોનો ઉપયોગ
કરવો

(૨) પિત્તના અનુબંધવાળા રાગીયોમાં
કદાચ જો પ્રસેક, હૃદલાસ, ઉપસ્થિવમનત્વ,
વગેરે લક્ષણો હોય તો આ ઓષધના પ્રયોગ
સાથે એકાદ વિદેશન આપવાથી લાભ થાય
છે આ સુક્તિથી અગર જો લાભ ન હોય તો
પ્રયોગ એક જો દિવસ થોભાવી ફરીથી પાછો
આણું કરવો

(૩) શ્વાસ, દમના કેટલાક રાગીયોમાં
ચક્રતવૃદ્ધિ પણ જોવામાં આવે છે તથા શેષ
પણ જણાય છે આવી અવસ્થામાં જો એનો
પ્રયોગ કરવો હોય તો સાવધાનીથી કરવો
આવા દરદીમાં પ્રયોગ કરવાથી કદાચ રક્ત
ધિવન પણ થાય છે, જોતલે જો પ્રયોગ કરવો
જ હોય તો વાસાવલેહ જેવા અનુબંધ સાથે

કરવો અથવા મિતોપલાદિ ચૂષ્ણ જેવી
ઓષધી સાથે આપવી

(૪) પિત્તપ્રકૃતિવાળા રાગી અને ગળા
શર્ધા પીડીત દરદીઓમાં પણ ઉપર કહેલી
બધી સૂચનાઓ ધ્યાનમાં રાખવી

તમકશ્વાસ સિવાય આ ઓષધનો પ્રયોગ
આમવાત, વિબધરોગ, વાત વાધિ, શિશ્નપદ,
જીર્ણકાસ, છુદ્રશ્વાસ વગેરે રાગો ઉપર કરી
જોયો છે આમવાત અને વિબધમાં તો
એનાથી ઘણુંજ ફાયદો થયો છે આ સિવાય
જવર, શ્વાસ, ઉર્જશૂળ, શ્વેતપ્રદર, આક્રમાન
ગૌરવ ઉદગાર બાહુલ્ય વગેરે લક્ષણોવાળા
રાગીઓને જ્યારે આરોગ્યવધ ા કે સુતરેષ્વર
રસથી પણ ફાયદો ન થયો ત્યારે આ ઓષ
ધના ઉપયોગથી ઘણું જ ફાયદો થયો હતો
અને દરદીને રોગ મટયો હતો

(૧૧) માત્રા વિમર્શ —

આજકાલ માનવશરીરની સગ્રાહકશક્તિ
જોતા અકથી રતીથી જે રતી સુધીની માત્રામાં
અમોએ પ્રયોગ કરાઓ છે પ્રકૃતિ વિશેષથી
વધુ માત્રા આપવાથી કોઈકને ઉત્કલેહ, વાતિ,
જ્વરિત પણ થતું હતું આવે વખતે માત્રા
ઘટાડી કરવામાં આવતી જોતલ ઉપદ્રવો શાન
થઈ જતા હતા ખાસ કરીને કોઈ ઉપદ્રવ
જો ન હોય તો સોમનાથી તામ્ર કે રતીથી ૨
રતી સુધી આપી શકાય છે અમે અમારા
અનુભવથી કહીએ છીએ કે અકથી રતીથી
જે રતી સુધીની માત્રાનો ટોપ અગ્નિ, બળ
વધ વ્યાધિ કોઈ વગેરેનો વિચાર કરીને
ઉપયોગ કરવો

(૧૨) અનુપાન —

દરેક શયમા પીપર અને મધ સાથે કે એકલા મધ સાથે આ ઔષધ વાપરવાનું લખ્યું છે બીજું જે જે રોગમા આ ઔષધનો પ્રયોગ કરવાનું લખ્યું હોય તે રોગનાશક ઠવાય, સ્વસ્થ વગેરેનો પ્રયોગ પણ કરવો કફ, ઉષ્ણવીર્ય, લેપન અને યોગવાદી મધ કફસ્થાનમા કફ તથા વાયુથી ઉત્પન્ન થનાર તમક શ્વાસ જેવા રોગમા અનુપાન તરીકે આપવાથી ઉત્તમ લાભદાયક છે એમા શકા કે કાંઈ સંદેહ નથી અનુભવના આધાર ઉપર પણ આ સિદ્ધ થઈ ચુક્યું છે તો પણ દરેક રોગીમા અને બધા રોગીમા બધી અવસ્થાઓમા આ અનુપાન યોગ્ય થતું નથી પિત્ત પ્રકૃતિના રોગીમા પિત્તના લક્ષણો અધિક હોય અને રક્તનિષ્ઠિ વન હોય તો અનુપાનમા મધનો પ્રયોગ લાભકારી નથી એવી જ રીતે વાતપ્રધાન તથા અત્યંત દુર્બળ અને કુશરોગીમા પણ મધનું અનુપાન ઠીક નથી અવસ્થા દોષ, કૃધાદિના લેહાનુસાર ખાસ કરીને વાસાવલેહ, ક્ષય, શર્કરા, તથા કાઠીભાવલેહનો પ્રયોગ અમને લાભકારી જણાયો છે

(૧૩) પૃથ — આ કષ્ઠમા આવતા ઔષધીના ઘટકોનો વિચાર કરતા તથા તેના દીપન, પાચન કાયનો પ્રત્યક્ષ અનુભવ જોતા અમને લાગે છે કે આ કષ્ઠના સેવન વખતે ક્ષત દ્વધનો આહાર જ પ્રેષ છે ભો રોગીને દ્વધ અનુકુળ ન હોય તો અથવા કફપ્રધાન દોષ યુક્ત રોગ હોય તો આહારમા મગની દાળ, ઘઉં, પત્રશાક (તાલજાની લાલ)

ખાવા આપવું અને લવણ સમ વજન કરાવવો

અપૃથ — મીઠું, મરચું, તેલ, ખાટું વગેરે જે પિત્તવધક હોય તે ન ખાવું

(૧૪) સેવનકાળ — ભો કે રસ પ્રકાર સુધાકરે આનો સેવનકાળ પૂર્વાક્ષ લખ્યો છે તો પણ સવાર સાંજ તેનો પ્રયોગ આવશ્યકતા અનુસાર કરી શકાય છે ઋતુઓને ધ્યાનમાં રાખી એનો સેવનકાળ હેમત, શીશીર અને વર્ષાકાળ અનુકુળ છે આ ત્રણ ઋતુઓમા આનો પુરો માત્રામા ઉપયોગ કરી શકાય છે ખોરાકની સાથેના સજ્ઞનો વિચાર કરતા ભુખ્યા પે ન હોતા જમ્યા પછી આ ઔષધનો ઉપયોગ કરવાનું વધુ અનુકુળ છે

ઋતુ, અહોરાત્ર અને લોચન કાગમા પિત્તજનિત કાળ હમેશા વણત ગણવો

(૧૫) ઉમરના પ્રમાણમા —

ઉમરના પ્રમાણને ધ્યાનમા લેતા કઈ ખાસ ફેરફાર જણાયો નથી બાળ, તરૂણ અને વૃદ્ધાવસ્થામા માત્રાના પ્રમાણનું ધ્યાન રાખવા સિવાય બીજી કંઈ વાધો નથી લિંગલેહ-જાતિ ઉપર પણ તેનો કંઈ વિશેષ પ્રભાવ નથી

(૧૬) પ્રકૃતિ અનુસાર —

વાત વાતકફ, અને કફની પ્રકૃતિમા આનો પ્રયોગ ઉત્તમ ફલદાયી છે સ્ફૂટ અને કૃશ બને દેહ ઉપર ઉપયોગ કરી શકાય છે

આ ઔષધના કલ્પના ઘટ્ટેને ધ્યાનમાં રાખી તેને ઉપયોગ અર્જુન, ગરમાળા, અશી રોગ, ક્ષિરગ રોગ વગેરેમાં કરી શકાય છે

સ્યાદેયમે લક્ષતયા મતિમાઘતો વા ।
દોષ ક્વચિત્ત્વચ્ચિદ્યાપિનકાપિ ગઢા ॥

નસર્ગિકા યત્નુ ગુણી કરણ પ્રવીણા ।
શક્તિ સદા વિજયતે ભુવિ સજ્જનાનામ ॥
વૈદ્ય વાચુદેવ મુ દ્વિવેદી
પ્રાધ્યાપક રસધામ ભંપત્ર૧૭૬૧

નોંધ-પ્રાચીન મહોદય શ્રી બા વિ ગોખને દત્તે આ લેખને પ્રમથનાથે અનુમતિ આપવા બદલ આભાર માનું છું

— આયુર્વેદમાં ગર્ભપરીક્ષા —

લેખક - સુરેન્દ્ર ના પાઠ L. A. M. D. A. S. F (Bom) આયુર્વેદશાસ્ત્ર-પાઠ્ય (૯ મુ)

[નોંધ-આયુર્વેદનાં નિદાનમાં ફક્ત વસ્ત્રકના પ્રયોગમાં જ નહીં પણ નિદાન અંગે અન્વ સાહિત્યમાં પણ ચોક્કસ વિચારો પ્રચારમાં હતા તે આ લેખ ઉપરથી જણાય છે ઉત્તરરામચ રતના લેખક બવજૂત પોતાના આ મોઝમાં વૈદ્યકની નિદાન પદ્ધતિ કેટલી ચોક્કસ વર્ણવે છે તે જણાઈ આવે છે “કરતલ પરમચ કલવા દ્વિધા ગર્ભપરીક્ષા” એ “મોઝાઈ” આધુનિકાં Abdominal Grip Examinationને પણ જુલાવી એમ કે વચક સિવાયનાં અન્ય સાહિત્યમાંથી પણ આવાં વચનો ગ્રહણ કરી આયુર્વેદનું સાહિત્ય ધરવું એ પણ એક પ્રકારનું સંગોધન જ છે નિદાન લેખકને તેમનું આ સંગોધન કાર્ય તાતુ રાખવા અને આમલ રાખીએ છીએ તત્રી-આ વિ]

“આયુર્વેદ વૈજ્ઞાનિક નથી,” એવી, એનો ક ખ ગ પણ બહુવા સિવાય, કે બહુવાનો પ્રમાસ સરખો પણ કથી સિવાય ખુમરાણુ મચાવનાર કાકટરો, કે “અમે તો નાકી પરીક્ષા કરીને જ સઘણ બહુ જઈ શકીએ” એવી અત્યુક્તિભરી હકારો હાક નાર વૈદ્યો, સરખા જ અજ્ઞાની છે વસ્તુતઃ આયુર્વેદમાં પણ અભ્યાસની વૈજ્ઞાનિક ગણતરી

પદ્ધતિને બહુધા મળતી જ એવી રોગી પરીક્ષા પદ્ધતિ છે એ મહોપમા દર્શાવવાનો આ લેખનો નક્કર ઉદ્દેશ છે

કહ્યું છે કે—

દર્શનસ્પર્શનપ્રત્ને સપરીક્ષત સોમીણામ ।

(અપાગ દ સૂત્ર ૧)

એટલે કે (૧) દર્શન, (૨) સ્પર્શન અને (૩) પ્રશ્ન આ ત્રણે વડે રોગીની પરીક્ષા કરવી હવે ત્રણેનું વિચિત્રવાર વર્ણન કરીએ

(૧) દર્શન — દર્શન પરીક્ષા એટલે આધુનિક વિજ્ઞાનમાં જેને Inspection કહેવામાં આવે છે તે—પ્રત્યક્ષ પરીક્ષા જે કંઈ ઇન્દ્રિયો વડે અને મન વડે જાણી શકાય તે પ્રત્યક્ષ ચક્ષુ કહે છે કે “પ્રત્યક્ષ પ્રમાણથી રોગતત્ત્વ બહુવાની ઇચ્છા નાખનારા વૈદ્ય રોગીના શરીરના બધા જ ઇન્દ્રિયાઓની પોતાની બધી ઇન્દ્રિયો વડે પરીક્ષા કરવી” (વિમાન ૪/૭) એમાં માત્ર જીભની જ પરીક્ષા કરવાની નથી, અને તે પ્રશ્ન વડે કરવાની રહે છે બાકી, આતરહામાનો શુક

શુગટ, આગળના ટચાકા કૃત્ છે તે-તથા ખીબા જે ઠોઈ સ્વરે હરદીના શરીરમા થતા હોય” તેની પરીક્ષા કાન વડે સાક્ષીને કરવી ‘ખીબા ઠોઈ સ્વરે’ એટલે ઉધરસ-હોડકી વિમા થતા વિશિષ્ટ સ્વરે એવો અથ લેવાનું શ્રી ચક્રપાણિદત્ત સમજાવે છે અને એટલે, જે તે યાજ્ઞમાને વિશાળ કરીએ તો આધુનિક શ્રવણયંત્ર (Stethoscope) વડે કરાતી Auscultation પરીક્ષાનો સમાવેશ તેમા થઈ જશે રોગાનુસાર શરીરનો વલુ, પ્રમાણ, છાયા, સંસ્થાન તથા પેશાબ, ઉંઘી, ઝાડો વિની તપાસ ચક્રુથી એટલે કે તે જોધને કરવી આજ પ્રમાણે, હરનીના શરીરમાથી આવતી ગંધની પરીક્ષા સુંઘવાથી એટલે કે નાક વડે કરવી

(૨) સ્પર્શન — સ્પર્શન પરીક્ષા હાથ વડે કરવામા આવે છે તેનાથી જ્વર, શીતતા ઉષ્ણતા જે જે ભાગોમા સ્પર્શ થાય છે ત્યાં તે થાય છે કે નહિં તે, ચામડીનો ખર કે શ્લેષ્મણ સ્પર્શ, ગ્રંથ, વિદ્રધિ વિ જાણી શકાય છે વિદ્રધિની પરીક્ષા માટે વપરાતો આજના વિનાનનો જાણીતો Fluctuation Test પણ સુશ્રુતે આજેહૂંબ વર્ણવેલો છે નાડી પરીક્ષા આમ, માત્ર રોગી પરીક્ષાનું એક અંગ માત્ર છે અને “જ્ઞાનના અવયવ માત્રના જાણવાથી પુર જ્ઞાન થતું નથી” એ તો આસોપદેશ છે વળી, અસ્પિષ્ટમાપક વિગત કે જે જાણવાની હરેક સ્થિતિસકને ખાસ જરૂર હોય છે તે માટે તો ઈન્દ્રિયસ્થાનનો આખો ત્રીજો અધ્યાય ‘સ્પર્શન’ માટે ચરકે રોક્યો છે, અને ત્યાં કહ્યું છે કે ‘પ્રકૃતિસ્થેન પાણિના શરીરમસ્ય

વેગલ સ્પૃશેત્” અર્થાત્ આખા શરીરના તમામ અવયવોની પરીક્ષા સ્પર્શથી કરવાનું જણાયું છે એમાયે વળી “તસ્ય ચેન્નપે પરિમૃદ્યમાને ન સ્પર્દેવાતામ્”—ત્યાં J.C. Jones Pulsation તથા ‘તસ્યા ચેન્નસ્યા ધીતમામ શોષીતા પક્કજાવવર્ણા સ્યુ”—ત્યાં, Cyanosis નો ઉલ્લેખ મળે છે એ જાણીને “કથું વૈનાનિક નથી” એમ માનનાર આશ્ચર્ય મુગ્ધ થાય તેમ છે, એટલું પ્રસંગોપાત્ ઉપરાત સ્પર્શ પરીક્ષાથી ગભૃં છે કે નહિં તેનું પણ જ્ઞાન થાય છે એ પણ “નાડી ઝાલતા કહી દેનારા” નહિં જાણતા હોય કે એવું પૂર્વે જરૂરનું નહોતું ચરે, એનો ઉલ્લેખ તો સાહિત્યમા પણ મળે છે, અને જાવલૂતિ, જેવા આધુનિકના તો પૃથગ્જનને પણ એ જ્ઞાન હતું જુઓ ઉત્તર રામચરિતના અઠ છઠ્ઠાનો અઠાવીસમો શ્લોક—લવકુશને જોતા જ, મીતાળને ઉદરમા જે ભાગ હોવાનું પોતાને સ્પર્શવડે અનુમાન થયાનું રામને યાદ આવે છે અને ત્યાં રામ કહે છે “પુરા રહે સ્નેહે પરિચયવિકાસાદુપચિતે રહો વિસ્ત્રધાયા એપિ સદ્જલજ્જાગડહર્ષ મયેવાદૌ જ્ઞાત કરતલપરામશન્લયા દ્વિધા ગર્ભગ્રનિય, સ્તદનુદિવસૈવેરપિ તપા”

આનો, આપણા અગ્રણી કવિ ઉમાશંકર જોશીએ કરેલો સુંદર સમશ્લોકી અનુવાદ આ પ્રમાણે —

પુરા પ્રીતિ જામ્યે પતિચયવિકાસેરી વિજને
ગળી વિષમે ત્યાં જડ સદ્જલજ્જાગડહર્ષ
હૃદયીથી જાણ્યો કળાધકી દત્તા સ્પર્શધીજ
દ્વિધા ગર્ભગ્રનિય પ્રથમ, પછી એણે કંઈક

અહીં કરતલપરામશક્તિ એટલે હથેળી વડે થતી પરીક્ષા, જેને અત્યારે Palpation કહે છે તે એટલે સ્પર્શન પરીક્ષા વડે ગલ નિશ્ચિતિ પણ થઈ શકે છે

(૩) પ્રશ્ન દરદીને પૂછીને જે હકીકત બાળીએ તે પ્રશ્નપરીક્ષા એના વડે શૂળ, અશ્ચિ, જઠરાગ્નિ બળબળ, મૃદુર કોષ્ઠતા, દેશ, કાળ, બળિ, સાત્ત્વ, દેહત્વ કારણ, આઠા પેસાબની પ્રવૃત્તિ, કુદુળની હકીકત વિગેરે બાળતો બાળી શકાય છે અત્યારની વૈજ્ઞાનિક પરીક્ષામા એને Interrogation કહે છે

આ દર્શન, સ્પર્શન અને પ્રશ્ન પરીક્ષામાજ યોગરતનાકરોક્ત અષ્ટવિધ પરીક્ષા એટલે કે

નાડી, મૂત્ર, મળ, છાત્ર, શ્વેત, સ્પર્શ, નેત્ર અને આદૃતિ—એ આઠની પરીક્ષાનો, તથા સુશુતોક્ત પદુવિધ—અર્થાત્ પાચ દિગ્વિધો વડે તથા પ્રશ્ન વડે કરવાની રોગીપરીક્ષાનો સમાવેશ થઈ જાય છે

આ રીતે, શાસ્ત્રવચનરૂપી આસોપદેશ, પ્રત્યક્ષ તથા અનુમાન એ ત્રણે પ્રમાણો વડે કરાવી આ દર્શનાદિ પરીક્ષા પૂરેપૂરી વૈજ્ઞાનિક જ છે, એ અહીં દર્શાવવા અત્ય પ્રયાસ થયો છે આથી, જો પૂર્વગ્રહણિત માનસ ઠેકાડીને, કોઈને પણ આયુવેદમા વધુ રસ લેવાની છજાસા નાગૃત થશે તો આ લખાણ સાર્થક થશે. મદ્રમાગમશાલીનામ્ ।

માસાહાર અને અન્નાહારના લેખ ઉપર એક વિચાર

સમાલોચક—રા. વૈ. પ્રભાશંકર રાવળ—જામનગર

[આયુર્વેદ વિદ્યાનના એપ્રિન માસના અકમાં ઉપરના વિષય ઉપર એક લેખ કાઢ્યો જળદેવપ્રસાદ પનારાનો પ્રસિદ્ધ થયો છે એ લેખ ઉપર મારા કંઈક વિચારો હું પ્રગટ કરું છું]

શ્રી જળદેવપ્રસાદ પનારાનો લેખ જાણ નહીંય છે સૂક્ષ્મ રીતે આયુર્વેદ દર્શકોણથી સ્વુચ્ચાત થઈ છે સાત્વિક આહારનું શ્રેષ્ઠત્વ સિદ્ધ થયું છે છતાંય આ એકાતવાદ ગણ્યામ. બધાજ અન્નાહારીઓ સાત્વિક વૃત્તિવાળા, અહિંસક હોતા નથી વિપરીત બધાજ માસાહારીઓ વાજસ પા તામસ પ્રકૃતિવાળા હોતા નથી—તેમજ નિતાન્ત હિંસક હોતા નથી આહાર ઉપરાંત અનેક કારણો પ્રકૃતિ ઘડવામા

કારણભૂત છે એટલે શ્રી પનારાએ સ્વુ કરેલ માન્યતાઓ પ્રાયોવાદ છે

હિંસા અહિંસાના નિયમો મનુષ્યને લાગુ પડી શકે તેટલા બીલાડી, સિંહ વિગેરેને લાગુ ન પડે કેટલીક વનસ્પતિઓ પણ માસાહારી છે છતાં તેમનામા હિંસાની ભાવના છે એમ કહેવું અચ્ચુક્ત છે

એવીજ રીતે સાપ, ગાય કે ઠાટાવાળો બાવળ સ્વસ્થાચાર્યે શીંગડા કે ઠાટા રાગે તેમાં હિંસાની ભાવના નથી એવીજ રીતે બાળા ઠેરી પકાવે અને માણીઓ તેનો ઉપયોગ કરે એમા પણ બાળાની દાનવૃત્તિ

જેવી એ અતિરેક છે જો કે વૃથો સ્વાભાવિક રીતેજ પરોપકારી છે “પરોપકારાય ફલન્તિ વૃક્ષા ॥”

પાતુ ૧૪૮મે છપાયુ છે કે ક્રોધ પણ અહિંસાની ભાવનામાંથી જન્મે છે એ સુદ્રા રાક્ષસને કે લેખિની કોષ વા પ્રમાદ છે કારણ કે ક્રોધ અહિંસામાંથી ન જન્મે

કોપિત હિંસા કરે-વિષદે અકુદ્ધ બિલાડી ઉઠરનો શિકાર કરે છે

ભાષ, કૃતરા બિલાડા ભક્ષ્યજ ખાય છે-અભક્ષ્ય ખાતા નથી-એ પ્રજાપરાધ માનવીજ કરે છે પશુઓમા પ્રજા નથી

મુસાફરીમાં માસાહારી અમલદારનો દાખલો અપાયો છે-આ પણ પ્રાયોવાદ ગણાય,

અપ્રાહારી અમલદારોમા આમ પડાવી લેવાની વૃત્તિ નથી જ એમ ન કહેવાય

આયુર્વેદમા વનસ્પતિને સજીવ કહ્યું છે એ સાચુ, વનસ્પતિ અથ ચેતનાની ભૂમિકામાં છે એ પણ સાચુ પણ એ અસંખ્ય ફેરીઓ આપે છે તે સરાન નહિ, સહેતુક નહિ કારણ કે વનસ્પતિમા પ્રજા, વૃત્તિ વિગેરેનો આધારો નથી એનામા સકલ વિકલ્પાત્મક મન નથી-આમ વનસ્પતિ સજીવ છે પણ સમનસ્ક નથી-

પાતુ ૧૫૧ — વનસ્પતિ અપરિશ્કળ સ્વભાવવાળી છે એ વાક્યમા ભાવ સાચો છે, પણ ભાષા ખોટી છે બળજબરીથી લઈ લેવું તેને ચોંચ કહે છે અદત્તાદાન જોય અને પરિશ્કળ અને સર્વગ્રહ પરિગ્રહ એટલે કે જરૂરીયાતથી વધુ ભેગુ કરવું તે પરિશ્કળ છે

તત્રીથાનેથી—

બોર્ડ ઓફ રીસર્ચ ઈન આયુર્વેદ (મુખર્ધ સ્ટેટ)

નોંધ -મુખર્ધ સરકાર તરફની આયુર્વેદીક અનુસંધાન માટે એક બોર્ડની સ્થાપના કરવામા આવી છે ઉદ્દેશ આઠ વષ માં બે વખત આ બોર્ડના સભ્યોમા ફેરબદલી કરાઈ ને હવે તે સ્થિત કરવામા આવી છે

અત્યાર સુધીમા અગાઉની બેઠે આયુર્વેદીક વિષયના ત્રણ પુસ્તકો પ્રગટ થયા હતા તે સિવાય બીજી કઈ પ્રગતિજનક કાર્ય જણાયુ ન હતું વળી જે પુસ્તકો પ્રગટ કરાયા હતા તે પણ પૂર્ણ સરકૃત ભાષામાંજ

લખાયેલા હોવાના કારણે બહુ પ્રચલિત થયાં ન હતા

આયુર્વેદીક સંશોધનને લાગે વળગે છે ત્યાં સુધી આયુર્વેદના અનેક અંગોમા ભુદ્ધિ ભુગી રીતે સંશોધન થવું નોંધ્યે એકલા પાઠ્ય પુસ્તકો પ્રગટ કરીને કે રૂઝ પત્રો પ્રસિદ્ધ કરીને સતોષ ન માનવો નોંધ્યે આ કમીટીમા ભેગાયેલા સભ્યો સંપૂર્ણ વિદ્વાન છે તે માટે બે મત નથી પણ જે ગોઠળ આપની ગતિથી કાર્ય થઈ રહ્યું છે અગર

તેનું સચાલન થઈ રહ્યું છે તેમા ફેરફાર કરવો આવશ્યક છે એમ અમેને લાગે છે

ગોડ' ઓફ રીસર્ચની જે અનેક નાની મોટી કમીટીઓ છે તેઓની કાર્યપદ્ધતિની રૂપરેખા વૈધો સમક્ષ મુકવી જોઈએ તેઓએ વૈધોના વિચારો પણ જાણવા જોઈએ આયુર્વેદીક સંશોધનની બાબતમા અન્ય વૈધો યાસેથી પણ એમને અનેક વિચારો મળી શકશે માટે 'પ્રહલાદાકથ જનાર્દન' એવો સિદ્ધાંત ન માખતા બીજાઓ શું કહે છે તે સમજવા પણ પ્રયત્ન કરવો જોઈએ

ગોડ' ઓફ રીસર્ચ ઇન આયુર્વેદની રૂપરેખા જોતા જણાય છે કે તેઓ બધા શુદ્ધનોજ આશરે રાખે છે શુદ્ધાયુર્વેદ હોતું જોઈએ એમ અમે પણ માનીએ છીએ પણ આધુનિક વિજ્ઞાનની સહાયથી અનેક સમસ્યાઓ, સંદિગ્ધ અથો આયુર્વેદના સમજી શકાય છે જેનો સ્વિકાર તેઓએ કરવો જ જોઈએ આયુર્વેદના સિદ્ધાંતોની ચકાસણી આયુર્વેદીક પદ્ધતિ મુજબ કરવી જોઈએ એ ખરૂં છે પણ વિકસતાં જતા વિજ્ઞાનમા નવા યુગના માણસોથી નવી રીતે આયુર્વેદ સમજી શકાય તે રીતે તેનું ઘડતર-કલેવર રચાય, પાઠ્યપુસ્તકો થાય એ આવશ્યક છે

આયુર્વેદીક ઔષધોની બાબતોમા પણ આનુંજ છે ઔષધોના શુદ્ધરોપો, તેની ઝોગબ, તેના કાર્યો વગેરે પુસ્તકોમા જણાવ્યા કરતા હાલમા ઘણા ભિન્ન જોવામા આવે છે એક ઔષધનું પ્રમાણીકરણ કયું તે આપધનું પ્રમાણ (Standard) આખા દેશ માટે એક સરખું હોવા સંભવ નથી દક્ષિણમા યનારી, મધ્ય

પ્રદેશમા યનારી અને હિમાલયમા યનારી વનસ્પતિઓના શુદ્ધરોપમા, તેની શારીર સ્થનામા અને તેના સત્વોમા પણ તફાવત જોવામા આવે છે એટલે અમુક જ દ્રષ્ટિથી નક્કી કરેલુ સ્ટેન્ડર્ડ યોગ્ય પણ ન હોય આ માટે નિવિધિ પ્રાતની વનસ્પતિઓનું વિશ્લેષણ, અનુભવ પછીજ થઈ શકે

અત્યાર સુધી લખાઈ ગયેલા આયુર્વેદીક પાઠ્યપુસ્તકોના સ્થાને ગોડ' તરફથી અમુક રીતેજ લખાયેલા પુસ્તકો વધુ સારા હશે એમ માનવાને પણ કંઈ કારણ નથી કારણ કે જે રીતે હાલમા આયુર્વેદીક અને એવો પચીકની ઉભય દ્રષ્ટિથી રચાયેલા પુસ્તકો વિદ્યાર્થીને અભ્યાસ માટે અનુકૂળ પડ્યા છે એમ અમે માનીએ છીએ એટલે કદાચ આયુર્વેદીક દ્રષ્ટિકોણથીજ લખાયેલા પુસ્તકો, જે તેમા આધુનિક દ્રષ્ટિએ તે વિષયો કેવી રીતે ઘટાવી શકાય તેનું જે વિશાસપૂર્વક પણ નહીં હોય તો તે પુસ્તક પ્રથમનીય નહીં બને

હકમા ગોડ' ઓફ રીસર્ચને અમારી વિનંતિ છે તેઓને આયુર્વેદીય અનુસંધાન માટે સરકારે આપની નિમણૂક કરી છે આ એક ભગીરથ કાર્ય છે એમ અમે માનીએ છીએ છતાં તે કાર્યમા સફળતા જે તેમને મેળવવી હોય તો વૈધોનો, આયુર્વેદીક ઠાઠો જોના અધ્યાપકોનો આયુર્વેદીક હોસ્પીટલોનો, આયુર્વેદીક ફાર્મસીઓનો અને અ ય પચીના વિદ્વાનો, જેઓ આયુર્વેદાનુસારી છે તેઓનો સહકાર લઈ આ સંશોધનનું કાર્ય આગળ ધપાવે.

બોર્ડ ઓફ રીસર્ચ ઈન આયુર્વેદની કાર્યપદ્ધતિ

(કાર્યાનય તરફથી)

મુખ્ય સરકારે ૧૯૫૧મા સૌ પ્રથમ આ બોર્ડની સ્થાપના કરી ત્યારબાદ ૧૯૫૫મા આ બોર્ડમા ફેરફાર થઈ પુન સ્થાપના થઈ આ બોર્ડના પ્રમુખ તરીકે રા. રા. જી. વી. પુરાણીક અને સેક્રેટરી તરીકે રા. રા. એ. એન. નામજોશી છે. આ સિવાય બીજા સાત સભ્યોને સભ્ય તરીકે બીરાજે છે. આ પ્રમાણે કુલ નવ સભ્યોની આ કમીટીને સલાહ આપવા માટે રા. વૈ. નરેશશાસ્ત્રી જોશી, રા. વૈ. જીવરામ ઠા. શાસ્ત્રી અને રા. વૈ. હરિદત્ત શાસ્ત્રીનું મંડળ છે.

બોર્ડના વર્તમાનમા અને ભૂતકાળમા થયેલા કાર્યની સમજૂતી આપવા માટે એક પ્રેસ કોન્ફરન્સ તા. ૧૧-૪-૫૯ના રોજ બોલાવવામાં આવી હતી. વર્તમાન પત્રોના અને વૈદકીય પત્રોના સંપાદકોને આમ ત્રણ આપવામાં આવ્યું હતું. વૈદકીય પત્રના સંપાદક વગર માથી આયુર્વેદ જગતના સંપાદક રા. વૈ. પ્રતાપ કુમાર અને આયુર્વેદ વિજ્ઞાનના સહસંપાદક શ્રી નવનીતલાલ બ. પડયા એમ બે જણ હાજર રહ્યા હતા.

પરિચાતમા બોર્ડ પ્રમુખે ભૂતકાળમા કરેલા કાર્યોનું વિવરણ, બોર્ડનું બંધારણ, અને કાર્ય પદ્ધતિ વગેરેનું વિવેચન કર્યું હતું. બોર્ડના પ્રમુખ, મંત્રી કે અન્ય સભ્યોને એક મીટીંગના રૂા પદર અને પ્રવાસ ખર્ચ સરકારી નિયમાનુસાર મળે છે. તે સિવાય બોર્ડના મેમ્બરોને ઈઈ પણ મળતું નથી. બોર્ડ તરફથી

આયુર્વેદના ઈસ્ટલાક પુસ્તકો ખરીદવામાં આવ્યા છે.

બોર્ડ તરફથી ચાર પેટા કમીટીઓ નિમવામાં આવી છે જેમા (૧) ઔષધ પ્રમાણીકરણ વિભાગમા (૧) રા. વૈ. જી. વી. પુરાણીક (૨) રા. એ. એન. નામજોશી છે.

(૨) આયુર્વેદીય વાર્જીમય અનુસંધાન તથા પાઠ્યપુસ્તક નિર્માણ વિભાગમા (૧) રા. વૈ. એન. એચ. જોશી અને (૨) રા. વૈ. રણજીતરાય દેશાઈ છે.

(૩) આયુર્વેદીય રૂગચિકિત્સક અનુસંધાન વિભાગમા રા. વૈ. રામશિરોમણી દિવેગ અને રા. વૈ. એન. બી. જોશી છે.

(૪) આયુર્વેદીય સ્વસ્થવૃત્ત તથા આયુર્વેદીય ઉપચારો દ્વારા રોગ ઉત્પત્તિ સંબંધના અનુસંધાન વિભાગમા રા. વૈ. જી. એમ. વૈદ અને રા. વૈ. વેણીમાધવ શાસ્ત્રી છે. આયુર્વેદ નિયામકની કોઈ પણ વિભાગના સહસ્ય તરીકે નિમણૂક થઈ નથી.

સમિતિની પ્રવૃત્તિઓ — આયુર્વેદીય ઔષધ પ્રમાણીકરણ વિભાગમા ગંગો, વરૂણ, કાકડાઈંગી, ચરપુજો, કુટજ, કટકારી, જુહી, અથગધા અને ગાંભારી એ વતરપતિઓની સૂક્ષ્મ શારીર રચનાનો અભ્યાસ થઈ રહ્યો છે.

વળી આ વિભાગમાં નીચે જણાવેલા ઔષધોમાં થતી લેળસેળ, પારખવાની, પદ્ધતિ નક્કી કરવામાં આવી છે તેમાં આધુનિક બધાજ સાધનોનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે જેમકે કીમેટો ગ્રાફીક પદ્ધતિ કેટલાક દ્રવ્યોના વિનિશ્ચય માટે ઘણી ઉપયોગી પુરવાર થયેલી છે કેસરની પરીક્ષા માટે તે ખાસ ઉપયોગી છે આ વિભાગમાં એક આયુર્વેદીય નિર્માણશાળા ચાલે છે જેમાં શાંતે કહેલા ઔષધો નિશ્ચિત પાઠપદ્ધતિ, અનુસાર બનાવાય છે અને તે રૂઝ્ખિજિતસક અનુસધાન કેન્દ્રોને મોકલવામાં આવે છે

આ મિવાય અનુસધાન પ્રયોગશાળામાં અહીંફેન અને વિજયાની શુદ્ધિનું કાર્ય ચાલી રહ્યું છે વળી કેટલાક આસવ અરિષ્ટ ની વિશિષ્ટ કોમેટો ગ્રાફીક પદ્ધતિથી પરીક્ષા કરી શકાય છે આ માટેનું કાર્ય આણુ છે

આયુર્વેદીય વાર્જ્ઞમયનું અનુસધાન અને પાઠ્યપુસ્તક નિર્માણ વિભાગ — વિષયપ્રધાન અભ્યાસક્રમ માટે વિષયપ્રધાન ગ્રંથોની આવશ્યકતા છે અને તે માટે સમિતિએ આયુર્વેદ હશ'ન, આયુર્વેદીય શારીરમ્, પ્રત્યક્ષરચના શારીરમ્, દોષધાતુમલવિજ્ઞાનમ્, રસાદિ વિજ્ઞાનમ્, પ્રતિદ્રવ્યવિજ્ઞાનમ્, લેખજનિર્માણમ્, રસશાસ્ત્રમ્, બ્યાધિવિજ્ઞાનમ્, રોગપરીક્ષા, કાયચિકિત્સા, રસાયન વાણીકરણતત્ત્વમ્, શલ્ય શાલાકચતત્ત્વમ્, કૌમારભૂત્યમ્, ઔરોગ વિજ્ઞાનમ્, મનોરોગસહિત મનોવિજ્ઞાનમ્,

બ્યવહારાયુર્વેદ, આયુર્વેદતિહાસ, સ્વસ્થ વૃત્તમ્, અગતતત્ત્વમ્ આયુર્વેદીય યોગસંગ્રહ વગેરે વિષયો ઉપર પુસ્તક લખાવવાની વિચારણા ચાલે છે ગઈ ગોડ'ના કાળદરમ્યાન આયુર્વેદ હશ'ન અને આયુર્વેદીય શારીરમ્ છપાઈ ગયું છે આ નવી ગોડ' તરફથી દોષધાતુમલવિજ્ઞાન અને રચનાશારીરમ્ની રૂપરેખા તૈયાર થઈ છે અને તે અનુસાર અન્ય પુસ્તકો તૈયાર થશે પુસ્તકની ભાષા સંસ્કૃત યુક્ત હીંદી હશે

આયુર્વેદીય રૂઝ્ખિજિતસાત્મક અનુસધાન વિભાગ — સમિતિ તરફથી મુબઈ, પુના, અમદાવાદ નાસિક, સૂરત સોનાપુર, શીવ વગેરે સ્થળોએ હોસ્પીટલોમાં અનુક્રમવારીઓ રીઝન્ડ' રાખી કાર્ય ચાલે છે ઉદરરોગ, શોથ, આમવાત, અસ્થિમલ્લજગત વાત, સંધીગત વાત, જ્વર, અતીમાર, પ્રવાહીકા, શ્રંઘળી, શ્વાસ, અભલપિત્તમ્, શૂલ, કામલા, એમ કુલ ૧૩ રોગ ઉપર અનુસધાનનું કાર્ય થશે આ માટે આ બધા રોગોના આયુર્વેદીય રૂઝ્ખપત્રક, ઉપર લખેલા ૧૩ રોગોની પૃથક પૃથક લક્ષણ મારણી, દોષધાતુમલ લક્ષણ સારણી, રોગીઓના જરૂરોમાં વગેરેનું બોધક પત્રક, ચિકિત્સા અનુસધાન પદ્ધતિનું બોધક પત્રક, રોગઉપક્રમના વિવરણનું બોધક પત્રક અને યાત્રાત્મક પદ્ધતિથી થયેલી તપાસનું બોધક પત્રક એમ અનેક પત્રકો તૈયાર કરવામાં આવ્યા છે

આયુર્વેદીક સ્વસ્થવૃત્ત તથા આયુર્વેદીક પદ્ધતિથી રોગોની અનુત્પત્તિના વિષયમાં અનુસંધાન વિભાગ — આ વિભાગમાં આયુર્વેદીક સિદ્ધાંતાનુસાર, પથ્યાપથ્ય, યુક્તાહાર, પ્રકૃતિ વગેરે ઉપર વિચાર થશે પાઠ્ય પુસ્તકોમાં આયુર્વેદીક સિદ્ધાંતોનો કેવી રીતે સમાવેશ કરવો તેની પણ વિચારણા થશે

આ ઉપરાંત બીજી ધણીક બાવી યોજનાઓ છે નાગપુરની આયુર્વેદીક હોસ્પિટલમાં વાતરૂણ વોડ, કક્કરૂણ વોડ, પિત્તરૂણ

વોડ, જે પ્રમાણે હોવાનુસાર વોડની રચના કરી રોગીઓને દાખલ કરી નેનો અભ્યાસ કરવો આયુર્વેદના વાર્ધક્યનું સંકલન કરવું પ્રકૃતિવિનિશ્ચય અને સ્વાસ્થ્યપરીક્ષા વિષયમાં અનુસંધાન, અખિલ ભારતીય આયુર્વેદીક યોગસમૂહ, કોઈ ચમત્કારી ગુણદોષવાળા ઔષધ ઉપર અનુસંધાન, આયુર્વેદીક સુખખ આહારવિહારની યોજના, ઉ માફની આયુર્વેદીક ચિકિત્સા ઉપર અનુસંધાન, અરિષ્ઠ લક્ષણો ઉપર અનુસંધાન વગેરે અ ૫ ૧૩ પ્રકારની બાવી યોજનાઓ છે

✽ કેટલાક સમાચાર ✽

૧ બોમ્બે સ્ટેટ ઇંડીસ્ટ્રીઝ એડીકલ એસોસિએશન (સુંબઈ પ્રા ચ)ની સામા ૫ સભા તા ૧૭-૪-૫૬ને દિને નીચેના કામ માટે મળી હતી

(૧) તારીખ ૩૭ મેને દિવસે સુંબઈ સ્ટેટ ઇંડીસ્ટ્રીઝ એડીકલ ડો ફર સ બોલાવવાનું નક્કી થયું હતું અને તે અંગે યોજના પણ નક્કી થઈ હતી

(૨) સરકાર તરફથી ચાલતા કામદાર વિમા યોજનામાં ડી એ એસ એક ને બીજા ડોક્ટરો કરતાં બોલા પૈસા હવે પછી મળનાર છે તે અંગે વિરોધ કરતો ઠરાવ થયો

હતો અત્યાર સુધી ડોક્ટરો, મિશનનાતકો, અને વૈદ્યોને દરેક એકસરખા વાર્ષિક એક દરદી દીઠ છ રૂપિયા મળે છે હવે કુટુંબ દીઠ આ યોજના લાગુ પડતી હોવાથી તેમાં ડોક્ટરોને એક દરદી દીઠ રૂા ૧૮, મિશનનાતકને રૂા ૧૫ કે ૧૩ અને વધેને રૂા ૧૨ આપવાનું સરકાર વિચારી રહી છે

આ પ્રમાણેના લોકભાવ ઉભો કરવાનો સરકાર વિચાર કરે છે અત્યાર સુધી આગવી સરકારે વૈદ્યો અને ડોક્ટરોને એકસરખા અધિકાર આપ્યા હતા જ્યારે આ

નવુ દ્વિભાષિક થયુ ત્યારથી વૈદોના હક મા આ પ્રમાણે લેઈલાવ ઉભો થવા માડ્યો છે

(૩) છ એફ એ એમ ના ઉપાધિવાળા આયુર્વેદીક ડીગ્રીવાળા સ્નાતકોને ઉપાધિપ્રદાન સમારંભ યોજનાનો વિરોધ કરતો ઠરાવ થયો હતો. સ્નાતકોનું એમ કહેવું હતું કે અમારી ડીગ્રીના અંગ્રેજી અક્ષરોમા આયુર્વેદીકનું નામ આવી બાધ છે માટે આયુર્વેદ નિષ્ણાત એવો બીજો શબ્દ લખવાની જરૂર નથી અને જો આયુર્વેદ નિષ્ણાત એમ અમારા સર્ટીફિકેટ ઉપર લખાયો તો તે સર્ટીફિકેટ અમારવીનરવા ખુશી નથી ફક્ત છ એફ એ એમ એટલાજ શબ્દો લખો

૨ લ કા ખાતે આયુર્વેદીય શિક્ષણનો પ્રચાર — લ કા ખાતે આયુર્વેદીય શિક્ષણના વિકાસ પ્રચાર અનુસંધાન તથા સંગઠન માટે કોલ ઝો યોજનાની ટેકનીકલ સહયોગ યોજનાને અન્વયે ભારત સરકારે મુખર્ષના વૈદ શ્રી શિવશર્માને લ કા મોકલવાનું ઠરાવ્યું છે આયુર્વેદને સ્પર્શતી આ નિમણૂક અલિનવ છે અને તેને માટે નિમા નાર અને નિમનાર બંને અલિનદનને પાત્ર છે આ નિમણૂક છ માસ માટે છે અને પોતાના સ્થાનિક કાર્યવહનને પહોંચી વળવા વૈદ શિવશર્માજી પ્રત્યેક માસનો પૂર્વધં લ કા ખાતે અને ઉત્તરાધં મુખર્ષ ખાતે

ગાળશે વળી એક અનધિકૃત સમાચાર જણાવે છે કે ૧ વૈ શિવશર્માજીને રૂા ૫૦૦૦)નું માસિક વેતન અને આવવા જવાનું વિમાન ભાડું મળશે

(આ જ)

૩ વૈદરત્ન ૫ શિવશર્માજી લ કામા આયુર્વેદના વિકાસની યોજનાને કાર્યોન્વિત કરવા માટે કોલ ઝો યોજના અતર્ગત લ કા સરકારની પ્રાધનાથી અને ભારત સરકારના આદેશ અનુસાર લ કા જર્ષ રદ્દા છે તેમને વિદ્યાધમાન આપવાનો એક સમારોહ મ ગા વાર તા ૭-૪-૫૮ને દિને મુખર્ષ રાજ્ય વૈદ સ મેલન તરફથી માનનીય સ્વાસ્થ્ય પ્રધાન કમ્ભવરજીના પ્રમુખપણા નીચે થયો હતો

૪ તા ૨૩ એપ્રિલ ૧૯૫૮ને દિને પ્રભુશમ આયુર્વેદિક કોલેજના આવાસમા આમન્ત્રિત વૈદહરીગોની એક સભા ભાગત સરકારના ફૂગ એક્ટના વિષયમાં સંયોધન દ્વારા રજીસ્ટર્ડ પદવીધર, તથા ધૃતર વૈદ હરીગોના બધસાયમા ઔષધ નિષ્પત્તિ યોજવાનો જે પ્રવલ્ન થઈ રહ્યો છે, તેને વિરોધ કરવા માટે અને તે માટે આવશ્યક કાર્યવાહી કરવા માટે મળી હતી

૫ મેડીકલ પ્રેક્ટીસનરની બધા ખ્યા — તા ૨૨-૪-૫૮ને રાજ દિલ્હી ખાતે મળેલી રાજ્ય સભાની બેઠકમા કાર્મગી

કાયદામાં સંશોધન કરતા ખરડાની ચર્ચા વખતે આરોગ્ય મંત્રીશ્રી કરમચંદ્રે એક ટીચિંગ સભ્ય શ્રી જેઠાલાલ જોશીને એ સુધારો માન્ય રાખ્યો હતો કે “મેડીકલ પ્રેક્ટીશનરની વ્યાખ્યામાં એ ચિકિત્સકોનેય સમાવેશ કરવો કે જેમના નામ રાજ્યોના મેડીકલ રજીસ્ટ્રરમાં હોય અને જેઓ મોઠન સાયન્ટિફિક સીરટીફિકેશન મેડીસીનની પ્રેક્ટીસ કરતા હોવાની રજુઆત રાજ્ય તરફથી કરવામાં આવે ’

આ સુધારાને માન્ય કરતા શ્રી કરમચંદ્રે પુલાસો કર્યો હતો કે ઈ ટીચિંગ વેધકાતુસાર ચિકિત્સા કરતા ચિકિત્સો પરંતુ ભારતના વિભિન્ન રાજ્યોમાં એકવાક્યતાનો અભાવ હોવાથી, જેઓ ઈ ટીચિંગ આયુર્વેદીય વાસુનાની વ્યવસાય કરતા હોય તેમને ‘મેડીકલ પ્રેક્ટીશનર’ની વ્યાખ્યામાં સમાવવાની સુન સદી ઉપરોક્ત સુધારાને પરિણામે રાજ્યોની સરકારોને મળશે ’

૬ સૌરાષ્ટ્ર વેધ સંમેલનનું ચોથું અધિવેશન મોરબીમાં તા ૨૩-૨૪ મેના રોજ મળશે એમ જણાય છે આ સંમેલનમાં

આયુર્વેદીય ઔષધો, વનસ્પતિઓ અને યજ્ઞોનું વિશાળ પ્રદર્શન યોજવામાં આવશે આ સંમેલનમાં સૌરાષ્ટ્ર, કર્ણા અને મહાગુજરાતના વૈદ્યો મોટી સંખ્યામાં હાજરી આપશે એમ ધારણા છે

૭ સેન્ટ જોન એમ્બ્યુલેન્સ એસોસિએશન (ઈ ડીયા) ઉમરેઠ સે ટરમાં દસમો વિશ્વ આરોગ્ય દિન મહોત્સવ તા ૭-૪-૫૧ના રોજ આજીફની મીશન હોસ્પિટલના ડોક્ટર વીલીયમ ફ્યુફેર્ડ સાહેબના પ્રમુખપણે ઉજવાયો હતો તે વખતે ડૉ બી જી શેલ્લ, ડૉ સોની, અને ડૉ ત્રિવેદીએ માનસિક હદો અને સ્વાસ્થ્ય એ વિષય ઉપર પ્રવચનો કર્યા હતા

૮ દુ ખંડ અવસાન—શ્રી હતાવજ કૃષ્ણ સાહુ બ્રહ્મસ પ્રાઇવેટ લીમીટેડ નામની બાણીતી આયુર્વેદીય નિર્માણ સંસ્થાના મૂળ સ્થાપકો પૈકી એક અને વિદ્યમાન મેનેજર ડાયરેક્ટર વૈ ગોવિંદશાસ્ત્રી (આભાસાહેબ) સાહુનું અવસાન તા ૫-૪-૫૧ના રોજ થયું છે

આ માસિકના આદકો અને લેખકોને સૂચના

૧ મોઝાલ્જ સામના અક્ષીય આયુવે વિગતનું વપ ચર ચાલ નવા પ્રકાર યનાર લખાવમતા પેમા ને ન એ યી મોખરે તો તેમને દેક અક ત ત મળે.

૨ વર્ષની અધવચથી આરક યનારને પચ વર્ષની ચરવાયથી માદક રમે નવું બહુ બાપા અકે મોખરના આવે છે

૩ આદકોનાં સગનામાં અધુરો નેવકે બ થી દાવ તો તેમને પુષ્ક બ તું સગનાં તરત મોખની આયુવે કોથી અ એવ ને જાય નહિ

૪ આદક સ ધિ કે અક મેગવરા સજધે તેમજ લેખો મોખના માટે સધના પન વ્યવહાર કારવાર તની આયુવે વિગત કે ઝડ કાર્મિયુટિક વર્કમ નિ મોખને રાડ દરિયું મુખર્ ૨૮ એ સરનામે કરવો

૫ આ માસિકમાં હાપવા માટે લેખો, વિદ્યાર્થીઓ તેમજ આમ જનતાને હેપોગી દાવ તવા આયુવેદના શિષ્યુથી લખાવેના લેખો લખી મોકલવા માટે સો કોઇને આમતજુ છે બી ન માસિકમાં હાપવા મોખના કે હપાવેના લેખો અમે હાપતા નહી

૬ લેખનું લખાવું વધારે હોય તો તેને કમસ હાપવામાં આવે છે નહિ તરીકાગેના હો ને મળતા મીડી દમે તો પાઠ મોકલનામાં આપશે યાચીય પદ્ધતિથી જાપાવા નેમો હરાયા પ નેખકો થે અ પુરતમર આપવામાં આવે છે આયુવેદ વિગતમાં પ્રકાશિત લેખો અંગેના મવ દ નમઠકને આધીન છે લખ માગની એ માલુ લખાવેના તથા દુવરે તના આડ પાનાથી વધુ માટે ન હોવો નોઇએ

૭ જરૂર લાયકેગીએ માટે આ માસિકનું લવાગમ ફક્ત ૩ ૩) રાખવામાં આવ્યુ હ

૮ આ માસિકમાં હપાતા લેખોમાંની વિગતો કે અભિપ્રાયોની માથે તનોગાકે સચાન પ્રથતા નાને હ તેમ માનવાન નથી વિગતો અને અભિપ્રાયો માટે લેખકોજ જવાબદાર છે

૯ આ માસિકના લેખોને અને ઝડ કાર્મિયુટિક વર્કમ ધિની કાર્પનોતિ (Kinkor) ખે કા મ મથ નથી

ડોક્ટર, વૈદ તથા હકીમ ભાઇઓને વિનંતિ

આયુવેદના મ થીમાં જ્યાંયા મુજબ રસ, ભરમો, માનાઓ વિગેરે આ કામ સીમાં ચાલોય ગીતે અધુરના યોગી દેખરેખ નીચેનાવવામાં આવે છે અર્થે સ્વાથ અવતેદ તેમજ બીજી આયુર્વેદ ૨ પેટ ૨ નવાઓ પચુ અનાવવામાં આવે છે ને મુખની દરિયે અને બનાવટની દરિયે થ ડિજ મેદ નાવમ પડી ૨ શુદ્ધ બી ડીના નયોમાં આયુર્વેદ પદ્ધતિથી અવધનિમાંજ મરી ના સરથા મુખર્ ઈલાકી લુની અને પડી જા ડીરી કે આ કાર્મીમાં મેગેપથી દવાઓ લેવિ ડીંગરો લોકીડ એક્ટ્રેકટ ડીરપ હોરેકસલ ડીવર એક્ટ્રેકટ અને નિટામીનની દવાઓ લિગીય કાર્મિયુટિકા મુજબ અધુરના વેચા મિગત દાથે બનાવવામાં આવે છે અને તે બધી બનાવટની દરિયે અને મુખર્ દરિયે હિતમ થુ વાર મંગેન છે તો આપ નવ ડોક્ટરના લેખો તથા દરમ કાર્મિયોને વિનંતિ છે આપ અપના જાપાન આમારી આયુર્વેદ કોલેગી જાઓએક્ટર તથા પેટ દવાઓને ઉપરે ન કરી ખાતો કરો તે જા નોઇએ તે રચનાની કાદામજુ રમે અતી હિતમ તવન શુદ્ધ ન આવ સમી દવાઓ બનાવ આપ નુકસ માટે કહુ નામ બારતનમાં બનાવી રે

વડુ માટે પૂરો —

ઝડ કાર્મિયુટિક વર્કમ નિ, મોખને રાડ દરિયું, મુખર્ ૨૮

ઝંડુ કેસરી જીવન

આ કેસરી જીવન તાજા શીર્ષા આનંદનાથી બનાવેલા અવનપ્રાચીન (જીવનમાં) રસશિદ્ધ, અમકભરમ, કેસર કસ્તૂરી તથા બીજા અગ્ર દિવનપાત્ર પૌષ્ટિક વસાણાઓથી ભરપૂર છે.

આ કેસરી જીવનથી શરીરમાં બળ આવે છે આબાહ વૃદ્ધ ઓ પુરૂષની દરેક પ્રાણી નિર્બળતામાં ઉપયોગી છે.

રતન ૦૧ ની બાટલી ૧ ની કિંમત રૂ. ૨૦-૦

રતન ૧ " " , , રૂ. ૬-૮-૦

ઝંડુ કેસરી જીવન

શારીરિક ઓર માનસિક શક્તિ
બઢાનેવાલા સ્વાદિષ્ટ પૌષ્ટિક ઘાટણ.

વડા મહે પુત્રા

ઝંડુ ફાર્માસ્યુટિકલ વર્કસ નિમિટેડ,

મોખમે રોડ (દક્ષિણ) પેલ બેલ ન ૭ ૧૫,

મુંબઈ - ૨૮

ઝંડુ ફાર્માસ્યુટિકલ વર્કસ લિ., પરી, વડો શ્રી મોખમે મ. પરીખ મોખમે રોડ (દક્ષિણ) મુંબઈ ૨૮
પ્રદેશ અને પ્રદેશક : અધિકારી મોખમે મ. પરીખ સમયમાર પ્રેમ પરીખ મહેર પરીખ અમર

आयुर्वेद विज्ञान

वैद्यक सिद्धांताने तुलनात्मक दृष्टि तथा अनुभवनी दृष्टि अर्थानां भाषिक

पुस्तक ७]

वर्ष २०२५

जून १८५६

[अंक ६]

नमामि धन्वन्तरिमादिदेव सुरासुरे उदितपादपद्मम् ।
लोक जरारम्भयस्त्युनाशम् घातारम्भीष विविधोपधीनाम् ॥

तदद्य युक्त भैषज्य पदाराग्याय वक्ष्यते ।
स सैव सिपिना क्षिप्तो रामेभ्यो यः प्रभावयेत् ॥

आव तत्र २५ रा. २६ दुर्गागा २५.११ भा गात्री

अथैव दक्ष तत्रो रा रा श्री गोपान भ परीषत्

सदायक तत्रो नवनीनान न पद्या, ओ३ ओ३ ओ३, ६३ ओ३ ओ३ (निम्नो)

अथ दुर्गागायुष्टिन वर्कस, निमित्तक, तदर्थो,
१ ओ३ने शस (सिपि) मुनय २६

અનુક્રમણિકા

વિવર	લેખક	પૃષ્ઠ
૧ ‘‘સમિતિ વિજ્ઞાનમ’’	૨૧ નવનીતલાલ જોશી ૫૩૫૧-મુ મર્ક	૧૬૭
૨ જેડીમધ	૩૧ મણિશ ૨૨ પોપટલાલ ભટ્ટ-અમદાવાદ	૨૦૭
૩ મૌર્યો વેદ સભેનન અનુર્થ અધિવેગન	(કાર્યાલય તરફથી)	૨૧
૪ બોમ્બે સ્ટેટ ઇંડીસ્ટ્રીઝ બીકન એસોસી એશન	(અમારા પ્રતિનિધી તરફથી)	૨૨૭
૫ આયુર્વેદીય અભ્યાસક્રમ ઉપર પુન વિચારણા	(તત્ત્વચિંતકો)	૨૨૨
૬ ટેકનાક સમાચાર	આ વિ કાર્યાલય	૨૨૫

વિગ્રહ

આયુર્વેદ વિજ્ઞાનનો આ અંક વર્ગીકરણ આપી શકે છે આયુર્વે ના વિજ્ઞાનને સ્પષ્ટતા મૌલિક લેખોનો આમાં સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે

આયુર્વેદના ગાન અને પ્રચાર માટે રૂબરૂ વૈદ્યકના વિદ્યાર્થીઓને ઉપયોગી નીવડે તેનું આ માસિક છે સામાન્ય સ્વાસ્થ્ય કેમ પાળવું અને રોગોથી કેમ બચવું તે વિષે પણ આ માસિકમાં માત્ર થોડા કરાવવામાં આવ્યું છે આ માસિક દર અમેરિકન મહાનાતી પદ્ધતી તરીકે પ્રગટ થાય છે નવાજમ ફ્રાન્ક ૩૪-૦૦ (પરદેશના રૂ ૧-૦૦) દરમિયાન અમરિકન રાજ્યમાં આવ્યું છે તાજેતરી એ દ્વારા આ માસિકનો નકલો પ્રચાર થાય તે હેતુથી તાજેતરીમાં માટે સવા ૧૫ ફ્રાન્ક ૩૪-૦૦ રાજ્યમાં આવ્યું છે અત્યારના આ જમાનામાં આ લવાજમ થોડું મોટું છે છતાં આયુર્વેદી સેવા આતરે અમોએ લવાજમ મોટું તાજું છે આશા છે કે આપ સર્વે વધુ બંધુઓ આ માસિકના માલક જેમ બન તેમ જાણીથી સર્જી જશે તેમજ આપના બીજા ઇલ મિત્રોમાં તેનો પ્રચાર કરી વધુને વધુ માલકો કરી મોકલશે અથવા ટી. ટી. થી અંક મોકલવા માટેના પત્ર લખશે એ નિર્મિતિ.

પત્રવ્યવહારનું સરનામું

તત્ત્વ

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન.

કે-ઈ-સુ રામસ્થિટિકન સર્કલ લિ.

સરનામું ૨૧, ૧૦, ૧૯૭૭, ૨૧-૭૭

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન

પ્રત્યક્ષતો હિ યદ્વદુષ શાસ્ત્રદુષ ચ યદ્વદેવ ।
સમાસતુસ્તદુભય મૃયો જ્ઞાનવિવર્ધનમ્ ॥

પુસ્તક ૭	{ આજ તત્રી સ્વચ્છતા દુર્ગાશિષ્ઠ કેવળરામ ગાર્ગી	જેઠ ૨૦૨૫
અંક ૯	{ કાર્યવાહક તત્રી શ્રી ગોપાન મ પરીખ	જુન ૧૯૫૮
	{ સહાયક તત્રી શ્રી નવનીતવાન બ પટ્ટા	
	અહ કાર્મસી તરકશી	

“ રસક્રિયા વિજ્ઞાનમ્ ”

લેખક — નવનીતવાન બનીનાથ પટ્ટા, શ્રીતાલુવેદશાસ્ત્ર L A M આયુર્વેદવિશારદ
DASB (Bom) પ્રધાન વૈદ અને આયુર્વેદીક પરામથકાતા અહુશમ સી, મુમ્બઈ-૨૮

[રસક્રિયા વિજ્ઞાન ઉપરનો આ લેખ સૈમશ્વર વૈદ સમેલનના ચતુર્થ અધિવેશન મોરબીમાં રાષ્ટ્ર ઈમાણ પરિષદમાં વચ્ચો દત્તે આયુર્વેદની ધાતુઓની ભરણે એ ધાતુઓનું (Colloidal) સ્વરૂપ છે, અને ગોપાન મારણ ક્રિયા અને ધાતુઓનો સેન્દ્રિય ધાતુ કલ્પે organic metallic compound બનાવવાની ક્રિયા છે એ ધાતુનું સમયન શાસ્ત્રાધાર સહિત લેખકે આ લેખમાં રજૂ છે તત્રી, આયુર્વેદ વિજ્ઞાન]

આયુર્વેદિક ચિકિત્સામાં રસચિકિત્સાનું પ્રાધાન્ય સ્વિકારાયેલું છે કારણ કે રસથી ચિકિત્સા કરનારને અદ્ય માત્રામાં તેનો ઉપયોગ થતો હોવાથી, અચ્ચિકર ન લાગ પાથી અને જલ્દી આરોગ્ય આપનાર હોવાથી બીજી બધી ક્રિયાઓ કરતા તે વધુ અનુકૂળ પડે છે અને તેથીજ શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે—
ન દોષાણા ન રોગાણા ન પુસાઞ્ચપરિવળમ્ ।
ન દેશસ્ય ન કાલસ્ય કાર્ય રસચિકિત્સિત્વે ॥
સપશાન્તાર્ય તત્ત્વો ન જાનાતિ રસ યદા । સર્વે
તસ્યોપદ્ધાસાય ઘમ્હીનો યથાનુચ ॥ (મૈ ૮)
અચિકિત્સા કરવાથી વાતખિત્તાદિકે દોષોના તરતમ ભાવના જ્ઞાનની આવશ્યકતા ઘણે ભાગે નથી તથા રોગીપરીક્ષા, ચળક કે નિર્બળ પુરૂષ પરીક્ષણ, દેશપરીક્ષા અને કાળ પરીક્ષાની પણ કંઈ જરૂર હોતી નથી કારણ કે રસોષધીઓમાં એક એવી અચિત્ય શક્તિ અવસ્થિત છે કે જેના પ્રયોગ વખતે દોષ

દિકોનો વિશેષ નિર્ણય ન હોય તો પણ રોગની બધી અવસ્થામાં તે લાભદાયી છે અને તેથીજ જેવે આયુર્વેદનો જ્ઞાની હોય પણ બધા સુધી એને રસચિકિત્સાનું જ્ઞાન હોતું નથી તથા સુધી એનું સર્વશાસ્ત્રનું જ્ઞાન ધર્મોચરણ વગર ના પડીતની માફક ઉપદ્રાસ કારક હોય છે

આયુર્વેદિક ચિકિત્સાના વૈદો મુખ્યત્વે ચાર પ્રકારના હોય છે ઉત્તમોત્તરવૈદસ્તુ મધ્યમ મૂલિકાદિમિ । જ્યમ શબ્દદ્વારંભા સિદ્ધ વેદાસ્તુ માત્રિકા ॥ જે વૈદો રસ ચિકિત્સા કરતા તે ઉત્તમ વૈદ કહેવાતા કાષ્ઠોષધી વાપરનાર વૈદોના મધ્યમ વર્ગ હોતો હાઈ, અગ્નિ, અને શસ્ત્રકર્મ કની શબ્દ ચિકિત્સા કરનાર વૈદો અધમ કોટીના ગણાતા હતા અને ચોથો વર્ગ જે મત્રાપચારથી ચિકિત્સા કરતા તે માત્રિષ્ઠ એટલે કે સિદ્ધ વૈદો કહેવાતા હતા ચરક મુનિએ પણ

ચિકિત્સાના ત્રણ પ્રકાર હૈવ વ્યપાશ્રય, યુક્તિ વ્યપાશ્રય અને સત્વાવજ્ય એમ ગણાવ્યા છે એટલે હૈવ વ્યપાશ્રય ચિકિત્સા શાસ્ત્રાધારિત છે તસચિકિત્સામા પણ તસેશપૂજન અચન વગેરેની અનેક ક્રિયાઓ બતાવેલી છે એટલે તસચિકિત્સા એ હૈવ વ્યપાશ્રય ચિકિત્સાનો જ એક ભાગ છે આ ઉપરાંત યુક્તિ વ્યપાશ્રયનો સમાવેશ પણ એમા થઈ જાય છે

કાષીવધીચિકિત્સા અને તસચિકિત્સા એ આયુર્વેદના બે હાથ છે તેમા પણ તસચિકિત્સા અપમાનોપયોગિત્વાત અરુચેર પ્રસંગત । અપ્રમારોગ્યદાયિવાત ઔષધેભ્યોઽધિકોરસ ॥ એટલે કે તે શીઘ્રજ્વલાથી હોવાના કારણે યવહારમા તસચિકિત્સાનો વધુ પ્રચાર થયો

આ તસચિકિત્સાનું પ્રધાન અંગ પારદ છે પારદને તસરાજ પણ કહેવામા આવે છે વાતુ, ઉપધાતુ, રસ, ઉપરસ, મહારસ, સાધા તસ વગેરે દ્રવ્યો પારદના સરખારથી વિશેષ કાષીન્વિત બને છે પારદ યોગવાહી હોવાથી અનેક દ્રવ્યો માથે તે સહેલાઈથી મળી જાય છે અને તે યોગના દ્રવ્યોના શુદ્ધિની વૃદ્ધિ કરે છે

આપણે માનવશરીર સજીવ કોષોનું બનેલું છે Man is a Polycellular Organism આયુર્વેદે પચમહાભૂત દ્વિત્યા, કાળ આત્મા અને મનને દ્રવ્ય (Substance) તરીકે ગણાવ્યા છે જીવત શરીરમા પચમહાભૂત, આત્મા ઇન્દ્રિયો મનએ બધાનો સયોગ હોય છે ‘શરીરેદ્રવ્યસત્વાત્મા સયોગો ધારિ જિવિતમ્ ॥’ શરીરમા રહેલી તસ રક્તાદિ ધાતુઓ પચ મહાભૂતના જ રૂપા તરછ આ સાતે ધાતુમાથી કોષ પણ વધતી ઓછી થાય તે તેની ઉચ્ચ પણ

તેવાજ ગુણધર્મવાળા દ્રવ્યોથી ઉમેરી કરી શકાય છે (“સર્વેદા સય ભાવાનામ્ નામાય વૃદ્ધિકારણમ્”)

તસાદિધાતુઓ યથાર્થમા પચમહાભૂતનું પરિણામ હોવાથી નિર્જીવ Inorganic છે માનવશરીરની અદર આત્મચૈતન્યનો નિવાસ હોવાથી બધા કોષ સજીવ બની જાય છે એટલે નિર્જીવ ધાતુઓનું મજીવીકરણ કરવાની ક્રિયાઓ આયુર્વેદમા છે શોધન મારણ ક્રિયાઓ દ્વારા સજીવત્વ ચેતનાચકિતની પ્રાપ્તિ થાય છે કોઈ નિર્જીવ દ્રવ્યનો ચિકિત્સારૂપે ઉપયોગ શુદ્ધિકરણ કર્યા વગર અગર મારણ કર્યા વગર કરી શકાતો નથી અગર બે કરવામા આવે તો તે શરીરને તુકશાન કરે છે શરીરને ઉપયોગી દ્રવ્યોમા વનસ્પતિઓ એ જ ગમદ્રવ્યો છે એટલે તેના સેદ્રિય તત્વો શરીરમા સહેલાઈથી પચી શકે છે જ્યારે ધાતુઓ નિરીદ્રિય Inorganic છે તેનું જીવત શરીરમા પાચન થઈ શકતું નથી અને તેથી આયુર્વેદના વિદ્વાનોએ વનસ્પતિઓ અને અને પ્રાણીઓના તસથી શોધન-મારણના સરકાર આપીને તે તે ધાતુઓનું Organic સેદ્રિય તત્વોમા રૂપાંતર કયું છે જે જે વનસ્પતિઓની બાવના આપી તેના પુર અપાય છે તે તે વનસ્પતિઓના શુભો અને ચેતનાચકિતનો પણ તેમા પ્રવેશ થાય છે જેમકે લોહદ્રવ્ય સ્વભાવથી કાર્બિક વિઘ્નક મજીવતાત કરે છે પણ ત્રીકુળ કે કુવારથી મારણ કરેલી કબજીઆત કરતી નથી એ અતુભૂત વાત છે

આ પ્રમાણે તસાદિ ધાતુઓનું સેદ્રિય કરણ કરવાની પદ્ધતિ એટલે આયુર્વેદની શોધન મારણ ક્રિયા આ ક્રિયા એક

પ્રકારના સસ્કારના રૂપમા છે સસ્કાર એટલે “ સસ્કારોદ્દિનામ ગુણાતરાધાનમ ” પદાર્થને અમુક જાનના સસ્કારો આપવાથી તેના ગુણોમા ફેરફાર થાય છે આ સસ્કાર ગોઘનના રૂપે, લાવનાથી, મર્દનથી અને અગ્નિ સસ્કારથી થાય છે પદાર્થના ગુણોનું એક જાતિમાથી બીજી જાતિમા પરિવર્તન પામવું તેનું નામ તે સસ્કાર (Chemical Changes in the form of Compound) શાસ્ત્રમા કહ્યું છે કે- “ વહ્નિ સયોગેન ગુણાતરાધાનમ ” અગ્નિના સયોગથી-સસ્કારથી ગુણોમા પરિવર્તન કરી શકાય છે અને “મદનમ્ગુણવર્તનમ્” મર્દન કરવાથી વિદ્યુત્તની ઉત્પત્તિ થવાથી ગુણની વૃદ્ધિ થાય છે

આ ઉપરથી એટલું તો ચોક્કસ માની શકાય છે કે આયુર્વેદિક રસાદિ ધાતુઓની ભસ્મ બનાવવાની પદ્ધતિ એ ધાતુઓનો એકલો બાગીકલુકો નથી પણ નિરોન્દ્રિય ધાતુઓનું સેદ્રિય ધાતુઓમા પરિવર્તન કરાવીને શરીરમા તેનું પાચન થઈ શકે એવો સેદ્રિય Organo metallic Compound છે

રસાદિ ધાતુઓનું શોધન કરવાનું પ્રયોજન — રસાદિ ધાતુઓના શોધન મારણ કરતી વખતે અમુક ગુણ વધેક વનસ્પતિના ક્ષાર, અમ્લો, વિષ અને ધી-તેલ વગેરે રનેહોથી સસ્કાર આપવા પડે છે સર્વમલ્હરા ક્ષારા સર્વે ચામ્લા પ્રયોગકા । વિપાણિચ તમોદ્ગાનિ સ્નેહા માદ્વકારકા ॥ ” (રસાણવ પચમ પટલ) વનસ્પતિઓના ક્ષારો ધાતુઓમા મળને છૂગ પાડે છે દરેક

અમ્લ દ્રવ્યો (વનસ્પતિઓના અમ્લ રસો) ધાતુઓને પ્રયોગ કરનાર-ભગ્નત કરનાર Actives બનાવનારા છે ધાતુઓમા જે તમો ગુણ-જડતા રહી હોય તે વિષના સયોગથી દૂર કરી શકાય છે રનેહમા શુદ્ધ કરવાથી અને રનેહ દ્રવ્યોથી મારણ કરવાથી ધાતુઓમા માર્દવતા-કામળતા પ્રાપ્ત થાય છે આ ઉપરાંત ખનીજ ધાતુઓને શોધન કરવા અંગે નીચેના કારણો છે - (૧) ખનીજ ધાતુઓ સાથે નેત્રગીક રીતે બીજી વસ્તુઓ પણ મળેલી હોય છે એટલે તે અશુદ્ધિઓ દૂર કરવા માટે શોધન ક્રિયા કરવી પડે છે (૨) ધાતુઓનાં અલ્પોત્પન્ન સેન્દ્રિય તરવોમા રૂપાંતર થાય છે (૩) શોધન કરવાથી ધાતુઓ મૃદુ-નરમ બને છે તેનું વૃક્ષ સહેલાઈથી બને છે (૪) જે વનસ્પતિ યા ખનીજ ઝેરી હોય છે તેની શુદ્ધિ કરવાથી તેના ઝેરી તરવો કષ્ટક નિર્જળ બને છે, અને તેના ગુણોથી શરીરને પોષણ કરનારા તરવો ની વૃદ્ધિ થાય છે

રસાદિ ધાતુઓની મારણક્રિયા કરવાનું પ્રયોગ ન “ત્રિવતે જનેન રિતિ મારણ ” જેનાથી ધાતુઓ મરી બધ (મહા મૂચ્છોની પ્રાપ્તિ થઈ બધ) એટલે કે ધાતુઓ પોતાનું ધાતુપણું metallic form છોડી કે તેને મારે ની ધાતુ અથવા મારણ કહે છે મારણ કર્મ એટલે ધાતુઓનું મૂળ પદાર્થ કરતા શિત્ર પદાર્થમા પરિવર્તન કરાવવું તે ધાતુઓ ભસ્મ બની ગયા પછી તે ભસ્મની મૂળ ધાતુની Physical properties ભૌતિક ગુણો મૂળ રૂપમા વિદ્યમાન રહેતા નથી પણ તેનાં રૂપાંતરમા તે ભસ્મ Oxide Sulphide કે Carbonateના રૂપે બને છે

મારજીક્રિયા જે પ્રકારની છે એક સામાન્ય મારજી અને બીજી વિશેષ મારજી સામાન્ય મારજીક્રિયામાં ઘટ્ટ કરીને ૧૫-૨૦ પુટમાં ભરતે તૈયાર થઈ શકે છે જ્યારે ૫૦, ૧૦૦ કે ૧૦૦૦ પુટ આપવા પડે છે ત્યારે વિશેષ ક્રિયા કહેવાય છે સામાન્ય મારજીથી તૈયાર કરેલી ભરતે રોગહર કરવા માટે ઉપયોગી છે, જે તેનો રસાયણ ગુણ મેળવેલો હોય તો વધુ પુટ આપીએ તોજ થઈ શકે

ધાતુઓમાં મારજીમાં પારક મેળવાય તો વિશેષ શુદ્ધાત્મક થાય છે પારક યોગવાદી છે, તે Catalytic ઉત્તેજક મઠક કરતા તરીકે કામ કરે છે કોઈ પણ ધાતુઓની જે ભરત બનાવવી હોય તો તે પારકના યોગથી બનાવેલી હોય તો તે શ્રેષ્ઠ પ્રકારની હોય છે જોહાના મારણ શ્રેષ્ઠ સર્વેષા રસ મસ્મના ।

મુલિમિ મધ્યમ પ્રાહુ કનિષ્ઠ ગદ્યનાદિમિ ॥
(આયુર્વેદ પ્રકાશ અધ્યાય ૧૧) કાઠીવધીથી મારેલી ભરતોથી શરીરમાં કુખી વેદા થાય છે 'હરે તસ્ય કિદ્ધાનિ જાયન્તે નાત્ર સશય' મારજી ક્રિયામાં પુટનું મહત્ત્વ - રસાદિ ધાતુ ઓના મારજી માટે પુટ એ અગ્નિના બતાવતેને માપવાનું એક સાધન છે અસતતા વખતમાં થર્મોમિટર જેવા ઉબ્જતા માપક યંત્રો આપણે ત્યાં નહતા ત્યારે કયા ઔષધને કેટલો અગ્નિ આપવો, કેવો અગ્નિ આપવો એ બધું પુટની પરિભાષાથી સમયાનુરૂપ સંશોધના સમજાવવામાં આયું છે વિશેષતઃ સદ્ગુરુની સન્નિધિમાં રહીને શિષ્યો જાણી લેતા હતા રસાદિ દ્રવ્ય પાકાના પ્રમાણ જ્ઞાન પુટમાં નેપ્ટેલ યૂનાચિક પાક સુપાક

હિતમૌપધમ્ । 'પુ' આપવાથી ધાતુઓ લઘુ બને છે શરીરમાં તે જલનીથી ફેલાઈ જાય છે તેનું પાચન સારી રીતે થાય છે શરીરની ક્રિયાઓને દીપન કરે છે Stimulation આપે છે, અને તેમાં પણ જે પારકથી માનજી કથું હોય તો ધાતુઓ અધિક ગુણ મારે છે તેથીજ શુદ્ધ છે કે 'પુટનાત્ સ્યાત્ લઘુ ચ જ્ઞ શીઘ્રશક્તિઃ પૈપનમ । જારિતાદ વપિસુતે દ્ર લોહાના અધિકો ગુણ ॥ (આ પ્ર ૩૧) કઈ કઈ ધાતુઓને કેટલો કેટલો પુ' આપવો તેનો પણ શાસ્ત્રકારે નિયમ નિશ્ચિત કરેલો છે પહેલાના સમયમાં સુવજી કેટલી ડીઝીએ ઓગળે છે કે પારો કેટલી ડીઝીએ ઉડે છે તે નેઓ જાણતા ન હતા પણ પુ'ની દૃષ્ટિએ કેટલા પ્રમાણમાં કઈ ધાતુ અગ્નિ સહન કરી શકશે તે તો ચોક્કસ જાણતા હતા અને તેથી "સ્વળ સ્વ્ય ઘેવ જ્ય વુરુકુટકાદિકમ્ । તાન્ને જ્ઞાપાદિજોગલિલોહે ગજપુટાનિ ચ ॥ સુવજી રૌપ્ય વગેરે થોડા અગ્નિમાં જલની ઓગળી જાય છે માટે તેને શરૂઆતમાં કુકકુટ પુ' લઘુ પુ' આપવો અને પછી ધીરે ધીરે જેમ જેમ અગ્નિ સહન થતો જાય તેમ તેમ મોટા પુ' આપતા જવો જ્યારે તામ્રને લાકડાનો અગ્નિ આપીને મારજી કરવું લોહને ગજપુટથી અગ્નિ આપવો મતલબ કે લોહ તામ્ર વગેરે ધાતુઓને શરૂઆતમાં કકક પુ' આપવાનું કહ્યું છે

કુકકુટ પુટ, ગજ પુટ, વારાહ પુટ મહા પુટ, બૃધર પુટ વગેરે પુટની આકૃતિ અથવા પુ'નું ક્ષેત્રફળ Area બતાવે છે કુકકુટ પુ' એટલે એક કુકકુ જેમ તેટલી જગ્યાનો સમ ચોરસ ખાડો જોડીને તેમાં છાણા ભરીને

પુટ આપવો તે ગરુડાના સમયોગ્સ એક રાજાસ્ત પ્રમાણનો ખાટો કરી તેમા અરધા છાણા ભરી વચ્ચે સપુ મુદ્રી બાંધીના છાણાભરી અગ્નિ આપવો તે પુ આપવા માટે બીજી કોઈ વાસણ કે યત્ર કરતાં જમીનને વિશેષ મહત્ત્વ અપાયેલું છે કારણ કે તેમાં પ્રમાણસર ખાટો બોદીને અદર ઇટેથી બાંધીને પુટ આપવાનો હોવાથી પ્રમાણસરજ છાણા ભરી શકાય છે તેમા સળગેલો અગ્નિ બહાર બીજે આણુબાણુ ફેલાઈ જતો નથી એટલે ભસ્મ દ્રવ્યને પ્રમાણસર Constant એક સરખો અગ્નિનો તાપ મળે છે. વળી જ્યારે અગ્નિ હોલવાઈ જાય ત્યારે આણુબાણુની તપેરી જમીનને ઠી થતા વાગ લાગે છે એટલે અમુક પ્રમાણમા ગરમી લાભો સમય મુધી ટકી રહે છે જેથી ભસ્મનો પાક સારી રીતે થાય છે વળી સ્વાગશીત થયા પછીજ મપુને બહાર કાઢવાનું શાસ્ત્રમા કહ્યું છે તેનું કારણ એ છે કે અગ્નિથી પરિપન્ન થયેલું ઔષધ ધીરે ધીરે પાછું ઠંડું પડે છે ભસ્મમા થયેલા પાકનું સ્વરૂપ જળવાઈ રહે છે

ભસ્મ પરીમા — “લોહાગ્નિર પુનર્મયો ગુણાઽધિક્ય તતોઽવ્યતા । ન ચાપ્તુમ્જન રેયા પુણતા પુટતો મવેત્” ॥ લોહ વગેરે ધાતુઓની ભસ્મ બનાવતા જ્યારે તેમા અપુનર્ભાવ ઉત્પન્ન થાય ત્યારે તે ભસ્મ બની છે એમ કહેવાય આ પ્રકારની ભસ્મ શુભમા ઉત્તમ હોય છે આ ઉપરાંત તેને પાણીમા નાખતા તે ડુબતી નથી આગળની રેખામા તે પ્રવેશ પામે છે આખમા અજન કરનાથી

તે આખમા પુ થે નહીં તેવી અજનપ્રકથ સુલાયમ અને દેવડાની રજ જેવી સ્તિગ્ધ ‘વેતકીરજોપમન્’ હોવી જોઈએ ભસ્મને જેમ જેમ પુ આપતા જઈએ તેમ તેમ તેના રંગમાં પણ પરિવર્તન આવે છે “પુટાત્ રાગો” એટલે કે ભસ્મના અમુક પ્રકારના જે રંગ થાય છે તેમા પુ એ પણ એક કાણદ્રવ્ય છે (સાથે સાથે ભાવનાદ્રવ્ય પણ રંગનું કારણ છે) ભસ્મની બે પ્રકારની પરીક્ષા છે એક સ્વૂપરીક્ષા અને બીજી સૂક્ષ્મપરીક્ષા એમા સ્વૂપરીક્ષામા ઠેટલાક બે છે —

(૧) સ્વૂપરીક્ષા — (A) સ્પર્શપરીક્ષા — આગળની રેખામા પ્રવેશ પામે તેવી બારીક સ્પર્શપરીક્ષાથી ભસ્મના ખરસટ સ્વરૂપ મુદ્દ ગીત ઉપર વગેરે શુભ બાણી શકાય છે “અગુપ્ત તર્જનીમધ્યે ઘ્રપ્યત્ રેષાન્તર વિશેત । મૃત લોહ સમુદ્દીપ્ત રેષાપૂર્ણ નિધાનત ॥” (૪૪) અગુપ્ત અને તર્જનીની વચ્ચેમા ચપટી ભસ્મ લઈ ચોળવાથી બે રેખા પ્રવેશ થાય તો તે લોહ મૃત થઈ છે એમ સમજવું

(B) ઉપપરીમા — હવે ભસ્મનો ભુટે ભુટો રજ હોય છે આ એક ઉપપરીમા છે ઉપપરીક્ષાથી ભસ્મનો રંગ, પ્રમા (તેજ), વજન, સ્તિગ્ધ સૂક્ષ્મતા વગેરે જણાય છે ભસ્મમા ચક્રીકા છે કે નહીં તે પણ ઉપ પરીક્ષાથી બાણી શકાય સાધારણરીતે ભુગી ભુગી ધાતુઓની ભસ્મોના રંગો નીચે સુજન છે —

મુવલ્લ ભસ્મ — મૃતના કંઠ જેવી “મ્વળ કપાતન્કટામમ્”

તામ્રભસ્મ — મોરના ક જેવી “ગુરુ મયૂર કટામમ્”

૧૭ ગભરમ — દળદરના જેવા રંગની “હરિદ્રામ
ત્રિવળ ચ

જસદ્ભરમ — પીળા રંગની “જસદ્ પોતક
મતમ્”

તાલભરમ — ‘તાલકુદ પ્રમાફાશમ્’ ય ખના
ગેવી રંગેત હોય છે (નિ ૨)

તીલક ભોહભરમ — ‘સ્તવણ દ્વી તદ્મસ્મ
યોજનીય યથાયથમ્ ॥ (૨૨ સ) હાલ રંગની
હાય છે

મતનોહભરમ — જોણિત પાયતે મસ્મકૃત
સિદ્ધર વિશ્રમમ્” (૨૨ સ) સિદ્ધર જેવી હાલ

નાગભરમ — રક્ત જાયતે મસ્મકપોતચ્છાય
મેઘ વા ॥ (૨૨ સ) હાલ અથવા કણ્ઠતરની રંગની

મુઠ ભોહભરમ — ‘શોણવણ સમુદ્રયમ્”
(૨ સ્તુ અ ૧૦-૩૬) રક્તના જેવી હાલ

ઉપર પ્રમાણે ભરમોના અનેક પ્રકારના
ગો શાસ્ત્રમા વર્ણવેલા છે આ રંગો બના
વાને આધાર તેને ભરમ બનાવવાની પદ્ધતિ,
ભાવનાદ્રવ્ય અને અગ્નિના પ્રકાર ઉપર નિર્ભર
છે અહીં જે વર્ણન લખેલું છે તે અથમા
લખેલ છે તે જ છે એટલે જુદા જુદા પ્રકારથી
બનાવેલી ભરમોના રંગ જુદો જુદો હોવા
પણ મબલ છે આ માટે સંશોધનની ખાસ
જરૂર છે ઉદાહરણ તરીકે હિંચુલ મેળવીને
પુર અપાશે તો રચામતા આવશે કુપારની
ભાવના આપી હશે, તો રંગ રખાજ આવશે
જાળુની છાલનો કવાય આપશે, તો ભરમ
નીલાજ પણ બની જાય છે આવી જ રીતે
બીજા ઔષધિઓ અને કૃતિવિધિ લેઈ રંગમા
અતર થઈ જાય છે

(C) રસપરીક્ષા — જામથી અથવા રસ
વિપાકથી ભરમના રસની પરીક્ષા થઈ શકે

ધાતુની ખરેખરી ભરમ સ્વાદ વગરની હોય છે
પચન સર્યાનમા ગયા પછી વિપાક થયેથી
રમનુ અનુમાન અથવા અનુભવ થાય છે
ભરમનો ઉષ્ણત્વ કે શીતત્વ, કારત્વ, કાર
હીનત્વ ગુણ પણ ઘણે ભાગે જાણ દ્વારા
(રસને દ્રવ્ય દ્વારા) જાણી શકાય છે

(D) ગધપરીક્ષા — નાકથી સુંઘીને પણ
પરીક્ષા થઈ શકે ભરમમા યોગ્ય સુંઘ છે
કે કુર્ગંધ ઉત્પન્ન થઈ ગઈ છે, તે જાણી
શકાય છે જેવી રીતે કે ગધક વગેરેનો
શ્લેષ અશ રહી જશે તો ભાવના દ્રવ્યની
વિધિતિના સમાન વાસ આવવા લાગે છે

(E) શબ્દપરીક્ષા — ખરસ, કચકચાદ
વગેરે જાણી શકાય ખરલમા નાળીને ઘુટતા
ખરસટતા કે કચકચાદ જાણી શકાય અથવા
હાત સાથે ઘસવાથી જાણી શકાય. ઘણે ભાગે
કપડાથી ઝાળવાથી અપકવ અશ જુદો
નીકળી આવે છે

(F) નિશ્ચયિકા — ભરમમા ચદ્રિકા છે કે
નહીં તે રૂપપરીક્ષાથી જાણી શકાય જ્યાં સુધી
ભરમોમા ચદ્રિકા જણાય ત્યાં સુધી પુટ આપ્યા
કરવા યાવન્નિશ્ચયતાવાતિ તાવદેવ પુટ ક્રમાદ
અબ્રકભરમ ચદ્રિકાવાળી હોય તો તે વિષરવ
ત્યાજ્ય છે નિશ્ચય ભરમ અમૃત સમાન છે
નિશ્ચય દ્રવ્ય સુસુક્ષ્મ ચ લોચનાઙ્ગન સનિમ્ ॥
તદા તુ મૃતમિત્યુક્તમન્નક નાયથા મૃતમ્ ॥
મૃન નિશ્ચય દ્રતા યાતમરુણ ચામૃતોપમમ્ ॥
સચદ્ર વિવરણાય મૃત્યુદ્વિયાત્ર રોમવત્ ॥
દેહલીક વાર અગ્નિ જોછા પ્રમાણમા લગાડતા
ગ્રહેવાથી ઘણા પુરો થઈ જતા છતા પણ
અબ્રક ભરમમા ચદ્રિકા જાણે છે આ

કાચ્છ હોય તો ૫-૧૦ મહાપુર વધારે છાણા બગીને આપવાથી ચન્દ્રિમા દૂર થઈ જાય છે

(G) લઘુત્વ — ભરમના લઘુત્વનો આધાર ઘણે ભાગે તેના વારિતરત્વ ઉપર છે “મૃત-તરતિ યત્તોયે લોહ વારિતરત્મ મજેત” (ર ર સ) પ્રાચીન વિધિ અનુસાર બનાવેલી હોય તો ભરમ પાણીમા નાખવાથી તે તરવી જોઈએ આ એક Surface Tension છે ભરમને મથાંડા અને યોગ્ય વિધિઅનુસાર જેમ જેમ પુર આપતા જઈએ તેમ તેમ તેમા વારિતરત્વ ગુણ વધતો જાય છે “તાવલ્લોહ પુટેવાવવાવચ્ચૂર્ણી કૃતો ચલે” નિસ્તરણો લઘુસ્તોયે સમુત્તરતિ હસતવ” ॥ (ર મા)

(H) સૂક્ષ્મત્વ — “કચ્ચકવિતિ ન દતાગ્રે કુવન્તિ સમાનિ કેતકિ રજસા” યોગ્યાનીદ પ્રયોગે રસોપરસ લોહ ચૂર્ણાનિ ॥” (આ પ્ર) ભરમને દાત ઉપર લગાડતા કચ્ચકયાટ ન થાય તેમજ કેવગની રજ જેવી સુવાગી બને ત્યારે તે રસકોપરસ કે લોહની ભરમ પ્રયોગમા વાપરવી સ્પર્શપરીક્ષાનો જ આ પ્રકાર છે રેખાપૂર્ણતાથી પણ સૂક્ષ્મત્વભાણી થકાય છે ‘નિશ્ચદ્રક સુસક્ષ્મ ચ લોચનાજ્ઞન સનિમમ્ ॥” (આ પ્ર) અબ્રક ભરમ આખમા આછ થકાય એવી બનવી જોઈએ ભરમને વધુ ઘુટવાથી અને વધુ પુટ આપવાથી ભરમના અણુઓનું સૂક્ષ્મતમ વિકાસન Final State of Division થાય છે

(I) અશ્વતામ્ય — તસ્યોપરિ ગુરુ દ્રવ્ય ધાન્ય ચોપજ્યેદ્ ધૂમ્ ॥ હસવત્ તીયતે વારિણ્યુત્તમમ્ પરિકીર્તિતમ્ ॥ (ર ર સ) ઉત્તમ થયેલી ભરમ જે તે સારી હોય તે

તે પાણીમા તરે ત્યારે તેની ઉપર ધા યના દાણા સુકવા છતાં તે પણ તરતા રહે ત્યારે તે ઉત્તમ ભરમ નાની જાય છે

(J) અગ્નિસ્થિતત્વ — ભરમને અગ્નિમા નાખવાથી તે નિર્દૂમ બને, અગ્નિમા મૂળ સ્વરૂપમા સ્થિર રહે, વજન ઓછું ન થાય, તેમજ ભરમ બળને (અર્થ ઉજ્જ થવા) છતાં પણ તેમાથી કંઈ પણ મધ ન આવે, ત્યારે અગ્નિસ્થાથી મનાય છે પારદની ભરમ માટે અગ્નિસ્થાથી એ સ્થિતિ પર વિશેષ મહત્વ આપવામા આવ્યું છે પણ જ્યાં સુધી પારદનું સપૂણ પક્ષ્વડેન ન થાય ત્યાં સુધી તે અગ્નિસ્થાથી થઈ શકતો નથી અને આ માટે પારદમા અબ્રક સત્ત્વનું અને માણિક સત્ત્વના શ્રામેણુ બદલુ યથાવિધિ કરવામા આવે છે અબ્રક અને માણિક એ મિશ્ર ધાતુ છે આ મિશ્ર ધાતુમાથી મૂળ ધાતુને છુટી પાડવાની ક્રિયા તેનું નામ તે સત્ત્વચાતન ક્રિયા સારા ઉત્તમ પ્રકારના વજાબ્રકમા લોહ વિશેષ હોય છે આ ઉપરાત તેમા મેગેનીઝ, પોટેશીયમ અને એ યુમીનીયમના તત્ત્વો પણ હોય છે ઉત્તમ માણિક સત્ત્વ (Copper pyrite) ઘણે ભાગે તામ્ર જેવું હોય છે એન્ડે આ સત્ત્વો એ એક પ્રકારના વિચિત્ર જાતના લોહ યા તામ્ર છે એમ સમજી શકાય

ફેઈ પણ દ્રવ્યમા તે દ્રવ્ય કરતા વધારે ગરમી સહન કરી શકે એવું દ્રવ્ય મેળવી તેનો કપાઉન્ડ બનાવે હોય તો તે મળ દ્રવ્યનું ગલનબિંદુ Melting Point અને કવચન બિંદુ Boiling Point વધારે છે જેમકે પાણી સામા ય મીતે ૧૦૦ સે ઉપ ઉકાયે છે પણ જે તેમા મીઠું ઓગાળી

પરી તેને ઉકાળવામાં આવે તો તેનું કવચન બિંદુ Boiling Point વધી જશે એટલે કે મીઠાના પ્રમાણમાં ૧૧૦°સે કે તેથી વધારે ગમી મળે પછીજ ઉકળશે આનીજ રીતે પારદ સામાયિક રીતે ૩૫૬ સે અથવા ૩૫૭ સે ઉપર વરાળ થવા માટે છે પણ જો તેની સાથે લોહ યા તાંત્ર જેવો વિશિષ્ટ યોગ મેળવી પછી તપાવવામાં આવે તો તેનું કવચન બિંદુ Boiling Point વધી જાય લોહનું ગલન બિંદુ ૧૫૩૬ સે અને કવચન બિંદુ ૩૦૦૦ સે છે અને તાંત્રનું ગલન બિંદુ ૧૦૮૪ સે અને કવચન બિંદુ ૨૩૦૦ સે છે આ પ્રમાણે પારદ કરતા લોહ અને તાંત્રના ગલનબિંદુ અને કવચન બિંદુ વધારે હોવાથી તેમજ આ બંને ધાતુઓ પારદની મિત્ર ધાતુઓ ગણાતી હોવાથી તે પારદને પોતાની શક્તિના કરતા ઓછી ગરમીમાં ઉડના દેતું નથી પણ તેને અગ્નિમાં પકડી રાખે છે અને અગ્નિને વધુ પ્રમાણમાં સહન કરી શકે એવો શક્તિવાળો પારદ જનાવી શકાય છે આને જ આચાર્યોએ પદ્ધિજ્ઞ પારદ કહેવો છે પારદમાં પ્રથમ ગધકનું યથાવિધિ જ્વરણુ કર્યા પછી યથા વિધિ બીડ અને ગધક મેળવીને અબ્રકસત્વ (લોહ) અને માસિક સત્વ (તાંત્ર)નું જ્વરણુ થાય છે એમાં પણ પારદને અજીણ થઈ ન જાય તે રીતે આસ અપાય છે આ ક્રિયા બહેજ સમાળપૂર્વક કરાવાય છે આ ઉપરથી એમ માની શકાય કે પારદની પચાહેન ક્રિયા એ અબ્રક, માસિકના આસમાન, ચારણુ, ગર્ભાદૂતિ અને જ્વરણુ ક્રિયાનું કાર્ય એ પારદના ગલનબિંદુ Melting Point અને કવચન બિંદુ Boiling Point વધારવાની ક્રિયા છે

અગ્નિરથાર્થ શબ્દથી અગ્નિનો આપણે જેમ સામાયિક અર્થ 'અગ્નિ' એમ અર્થ કર્યો તેમ આયુર્વેદની પરિભાષા મુજબ જઠરાગ્નિ એ અર્થ પણ થઈ શકે વહેવારમાં ગણના અનેક અગ્નિઓમાં જઠરાગ્નિ પણ ગણાય છે પારદનું ગધક, અબ્રકસત્વ, અને માસિક સત્વ સાથે યથા વિધિ વાગળુ કરવાથી તેના પક્ષનું રહે ન થાય છે ત્યાર પછી એને સખીજ બનાવી યથાવિધિ બરમ બનાવવામાં આવશે, તો તે પારદ રસાયન ગુણપદ અને મૂર્ચ્છિત થાય છે તેજ વ્યાધિનું હરણ અને રસાયન ગુણધર્મના કરવામાં સમથ થઈ શકે છે મૂર્ચ્છિતો દરતે વ્યાધિ

આયુર્વેદની અનેક હવાઓને મુખદારાજ લઈ શકાય છે અને તે તેના રસગુણ વીધ વિષાક અને પ્રભાવની રીતે કાર્ય કરે છે મૂચનાના બે પ્રકાર છે એક સગધ મૂચના આન બીજી નિગધ મૂચના નિગધ મૂચના વાળા પારદના યોગિકે રસ કપૂર, રસ પુષ્પ વગેરે જઠરાગ્નિમાં સ્થિર થઈ શકતા ન હોવાથી અર્થાત તેનું પાચન બરાબર ન થવાથી તેની ઝેરી અસર અત્યુક સમયે દેખાય છે બ્યારે પારદના સગધ મૂચનાવાળા યોગો જેવા કે વિશુદ્ધ પારદની કલજલી, રસસિદ્ધિ, અદ્રોહ્ય, પર્પટી વગેરે યોગ્ય બની જાય પછી એની ઝેરી અસર જણાતી નથી આ ઉપરાંત તે જઠરાગ્નિમાં સ્થિર થવાને લીધે તેનું રસ વીધ વિષાક અને પ્રભાવને બહુકુળ પરિણામ પામી તેનું શરીરમાં રસ રક્તાશિની અદર ધાત્વાગ્નિના બળે પાચન થઈ શકે છે અને રોગકર તથા રસાયન ગુણ-યોગની શક્તિના પ્રમાણમાં આપે છે આવીજ રીતે પરિપન્ન

ભસ્મ પણ મહાભૂમિ^૧ ત યોગની અદર મળી જાય છે એ પ્રબળ સમાયત ગુણ આપી શકે છે આ ઉપર હી અગ્નિસ્થાઈ શબ્દનો માયુ વેર્નની પરિભાષા મુજબ અગ્નિ વિચારવો ઘટે અગ્નિ ગુહ્યથી બાહ્યાગ્નિ, જઠરાગ્નિ ધાત્વાગ્નિ ભૂતાગ્નિ અર્થ પછી થઈ શકે છે જેવી રીતે સ્નેહ શબ્દનો સામાન્ય અર્થ પ્રેમ છે પણ આયુર્વેદની પરિભાષામાં સ્નેહ ચાર પ્રકારના (ધી-તલ-વસા અને મજ્જા) ગણવા છે તેમ અગ્નિસ્થાઈતા પણ નિરુપિત અર્થ થઈ શકે છે રસાદિ ભસ્મોત્ક્રેમ સેનન કર્યો પછી અગ્નિ માટે આ લૌકિક અર્થ ન ઘટાવતા જઠરાગ્નિ અને ધાત્વાગ્નિના સ્થાનભે અનુસાર અર્થ ધરાવવા એ રીતે તાત્પર્ય અનુકૂળ અર્થ કરવો તે આયુર્વેદની પરિભાષાને વધુ અનુકૂળ છે વિદ્વાન વૈદ્યોને નિવે ન છે કે મારી આ વિચાર સરળી ઉપર અવરથ વિચાર કરે

(૨) સૂક્ષ્મ પરીક્ષા — ભસ્મની બીજા પ્રકારની પરીક્ષા એ સૂક્ષ્મ પરીક્ષા છે ઉપર લખેલી સ્થૂળ પરીક્ષા એ ભૌતિક પરીક્ષા Physical Test કહી શકાય સૂક્ષ્મ પરીક્ષામાં રાસાયણિક પરીક્ષા Chemical Test નો પણ સમાવેશ થઈ શકે

(A) નિરૂપિત - સર્વમેવ મૃતલોહ પ્માતૃય મિત્રપચયૈ । ઇત્યેવસ્થાત્ નિરુપિતમ્ સેવ પારિતર મતેત્ ॥ (નિ ૨) જે ધાતુઓની ભસ્મની પરીક્ષા કરવાની હોય તેને મિત્ર પચક સાથે મેળવીને તપાવવામાં આવે તો ધણુ તે ભસ્મમાં કંઈ ધણુ ફેરફાર ન થાય તો તે ભસ્મ નિરુપિત થઈ છે એમ સમજવું અથવા ચાલી સાથે ભસ્મ મેળવી તપાવવાથી આગેડુ વળન વધે કે ઘટે નહીં

(B) અપુનર્ભવ - શુદ્ધગુજા સુગરસ્પર્શ મધગાઠૈ સદયોજિતમ્ । નાયાઽસતિ પ્રકૃતિ ધ્માનાદ્ અપુનર્ભવ મુચ્યતે ॥ (૨૨ સ) ધી, અણોહી, ગુગળ, મધ, 'અને ટકણ સાથે ભસ્મ મેળવી તિનાશિ પર તપાવવાથી જે ભસ્મ મૂળ ધાતુ રૂપમાં પાછી ન આવે તેને અપુનર્ભવ કહે છે

કેટલીક ધાતુઓની વિશિષ્ટ પરીક્ષાઓ પણ છે જેમકે -

તામ્ર ભસ્મ - તામ્ર ભસ્મને ઢહી કે ઢાઇ ખાટા દ્રવ્યમાં નાખીને ચોવીસ કલાક રહેવા દેવું જે ભસ્મ બરાબર બની હશે તો તે ઢહી લીકું નહીં થાય, અપકવ હશે તો લીકું લીકું બની જશે

હઠતાલ ભસ્મ - હાઇડ્રોક્લોરીક એસીડ માં નાખવી, નીચે પીળી ભસ્મ બેસે તો ભસ્મ થઈ બાણવી

પારદ ભસ્મ - દેવતા ઉપર નાખવાથી નિષ્ક્રમ, તેજ હીન, શુભ્ર, ધાતુઓને ખાવા વાળી વજનમાં ભારે તેમજ અપલતા દૂર થયેલી હોય છે આયુર્વેદ પ્રકાશમાં લખ્યું છે કે -

અતેજા અગુરુ શુશ્રો લોહદ્વાડચન્નલો રસ ।
યદા નાવતતે ઘઘ્નો નૌર્ધ્વે ગચ્છેત્તદા મૃત ॥
૧-૮૦૭

અગુરુ રતેજા શુશ્રો વદ્ધિ સ્થાયી સ્થિરોઽખૂમ ।
હેમાદિ ધાતુભોક્તા તત્કર્તા સ્થાન્ મૃત સૂત ॥
૧-૮૦૮

રસાદિ ભસ્મના ગુણો - ધાતુઓની ભસ્મ ને આપણા શરીરમાં પાચનને યોગ્ય બનાવવાની હોવાથી તે શરીરમાં રસ રક્તાદિ ધાતુઓની અદર મળી શકે તેવા સ્વરૂપથી તે બને છે આ માટે એક સુંદર શ્લોક આયુર્વેદ પ્રકાશમાં જણાવેલો છે

રમીભવન્તિ લોહાનિ મૃતાનિ સુર ઘટિતે ।
વિનિમ્નન્તિ જરાગ્ન્યાધિન્ રસયુક્તાનિકિં પુન ॥
(આ પ્ર અ ૧૧)

આજ શ્લેષ્ઠ ધીમા ધ્યેમા પાઠા તર રૂં છે
મૃતાનિ લોહાનિ રસી ભવન્તિ નિમ્નન્તિયુક્તાનિ
મહામયાશ્ચ । અભ્યાસ યોગાત્ દદ્ધ દેહ
સિદ્ધિ કુન્નન્તિ દુગ્ધન્ય જરાધિનાશમ્ ॥

આદિધાતુઓની ભરમો રસયુક્ત એટલે
કે રસ જેવી બની બાય છે પાણીની માફક
તે શરીરની શ્લેષ્મ કળાઓના કૈપાલ્યો
Tissues મા ચૂસાય શકે છે અર્થાત્ ધાતુ
ઓને Colloidal form મા બનાવવાની ક્રિયા
એ આયુર્વેદની શોધન મારણ ક્રિયા છે અહીં
'રમીભવતિ'નો અર્થ Reducing to
colloidal form એમ થાય મૂળ ધાતુઓ
કરતા ધાતુઓનું colloidal સ્વરૂપ શરીરમાં
વિશેષ શુષ્કકારી હોય છે આધુનિકોએ
ધાતુઓની કૈલોઈડલ અવસ્થાની વ્યાખ્યા
નીચે સુઝાવ કરી છે —

A substance is said to be in colloidal state when its particles are sufficiently finely divided in sub microscopio size as can be kept in solution without any mechanical suspension The particles in the colloidal solution do not separate out in the liquid owing to brownian movements and to the electric-charges which they carry In some this charge is Positive but in the majority it is negative and the mutual repulsion of Similarly charged particles keep them in suspension

The use of colloidal solution in medicine is based on the fact that the minute particles remaining in the solution give a larger surface area and therefore confere greater-activity Colloidal metals have been extensively used as internal antiseptics in many forms of infection chiefly puerperal and other septicemia Colloidal lead has been used in the treatment of cancer and syphilis in the form of Electargol in septic conditions and infections (Pharmacology and Materia Medica by Ghosh)

આયુર્વેદની પદ્ધતિથી બનેલી અનેક ધાતુ
ઓની ભરમો આ પ્રમાણે રસી (Colloidal)
સ્વરૂપ પામેથી છે અને તે અમોએ સ્વાતુલૂન
કરેલું છે આ પ્રકારની ભરમોમાં વિચુરનશિખિ
છે તેના અપુઓમાં 'ક્રેપન (Brownian
movement) ગતિ છે તેઓ સેંચ રૂપાન
પામેલ છે અને તેથી તે શરીરની ગરકના
વાતુઓને પોષણ આપે છે, રોગોને દૂર કરી
ગરે છે અને શુદ્ધિ તપૂર્વક એનો યોગ્ય પાથી
શરીરને બચાવવા અને નિરોગી મનાવે છે
વૃત્તાવસ્થાને દૂર રે છે અમાન વૃત્તર આપવા
તે નથી આ છે આપણી ભરમોના સામાય
શુભો મનાનિ લોહાનિ રસોભવન્તિ એ શ્લેષ્ઠ
ઉપર રા રા થી વાસુદેવ મૂ દિવેનીએ
મો પ્રથમ કાલેકામાં ભરાયેલા પરશ્વતુસ પાન
સમેલન વખતે સુંદર વિવેચન કયુ હતું
અને એમના એ વાચમાન ઉપરથી આ લેખ
લખવાની મને પ્રેરણા મળી છે

રત્નાદિ ધાતુઓની ભસ્મની માત્રા —

યમ્નૃધ્વા પ્રયોક્ત-૨ દેમગુજાટકમ્ રવિ ।
તાર દ્વિગુણ લોહ મન્યતુ ત્રિગુણાધિકમ્ ॥
ગુજામેષા સમારભ્ય યામ્સ્યુતવ રક્તિકા ।
તાવલ્લોહ સમન્ત્રીવાચયા દોષ વલત્તર ॥
(આ પ્ર અ ૧૧)

એક જવની માત્રા સુજળ શકિતના પ્રમાણમાં કેમજદ ભસ્મની માત્રા વધારતા જવી શરૂઆતમાં સુવર્ણભસ્મ એક જવની માત્રામાં આપવી તાત્ર વધુમાં વધુ આઠ રતી સુધી આપવું રોમ્બભસ્મ બે રતી સુધી આપવી લોહભસ્મ ત્રણ રતી સુધી આપવી

એક ગુ મધી શરૂ કરીને વધુમાં વધુ ત્રણ રતી સુધી માત્રાક્રમ વધારી શકાય અને તેમાં પણ દોષોતુ બળામળ બેધ કરીને વિચાર કરીને માત્રાનો નિર્ણય કરવો

ઉપર પ્રાચીન પદ્ધતિ પ્રમાણે બનેલી ભસ્મોની માત્રા ૪૦૦ વર્ષ પહેલાં સળળ શરીરવાળાઓ માટે લખાયેલી છે વર્તમાનમાં શારીરિક અને માનસિક શકિતનો હાસ થયેલ છે તેમજ ભસ્મ કેટલીક વિશેષત ઉચ્ચ જનાવવામાં આવે છે એ કારણે આ પરિસ્થિતિનો વિચાર કરીને માત્રા નિર્ણય કરવો બેધએ

* જેડીમધ *

લેખક — ડૉ. મણિરામ પોપાવાય ભટ્ટ ડી એ એમ — અમદાવાદ

ગુ — જેડીમધ, સરકુલ-યદિ, યદિમધુ, ગધુક, કનીતક, હીં — મૂલહડી, દે — ગ્રીસ ગીઝા ગ્લેક્ષા

જેડીમધ એ શક્તિવર્ધક-રસાયન દ્રવ્ય છે તેનું લાકડું-તેના છોડના મૂળ અને ઢાખજાની ઉપયોગીતા છે તે ઇજીપ્ત, અરબ સ્તાન, ઇરાન, પંજાબ અને સિંધમાં થાય છે સૌરાષ્ટ્ર ખાણુ તેનો નાનો છુપ થાય છે, જેડીમધનો રસાદ ચીઠો, કંઈક કડવો હોય છે તેનો મધુર રસ અને શીત ગુણ-વાતપિત્તના રોગોમાં અને કડવો રસ કફજન્ય રોગોમાં અસર કરે છે

મધુક ચામુખ્ય કેદ્ય કળ્ઠમ ઘર્ણ્ય વિરજ નીય રોપણીવાણામ (ચરક સૂત્ર અ ૨૫) જેડીમધ અશુના તેજને સુધારનાર, વાગને વધારનાર, કંઠને સુધારનાર, શરીરનો રંગ

સુધારનાર અને મળ-મૂત્રને રંગ આપનાર અને રૂમ લાવનાર છે

તેની રૂઝ લાવનાર શકિતથી જેડીમધ-મધ અને વીમાં મેગલી મણુપર ચોપકવાથી રૂઝ લાવે છે, તેમ જેડીમધ ત્રિદ ઘીથી મણુની વેદના શરૂ છે અને રૂઝ જલની આવે છે

વા વેદનાશ્વન્નિપાતજાતા ...

હૃતેન સા શાન્તિમુપેતિ સિકા-

કોળ્જેન યદિમધુકાન્વિતેન ।

(સુત્ર-સરસ્વાત)

શરીરની અદર પિત્તની વૃદ્ધિ કે દુષ્ટિને કારણે મણુ-કે અર્થુદ થાય છે ત્યાં યદિમધુ ગુણ કરે છે તથા પિત્ત-ઉદરમાં પણ ગુણ કરે છે, આયુર્વેદ વિજ્ઞાનના બનેવારી-પદના અકમાં સારસચ્ચ-વિષયમાં ડૉ. એફ-ઇ-રીવર્સે યુનીવર્સીટી કવીનીક નેધરલેન્ડના

વૈનાનિકે પૈશ્ચીક અદસર હોજરીના આદામા જેઠીમધને ઉપયોગ મદ્દજતાપૂર્વક પ્રીધાની વાત છે તેમા 'આદા રૂઝાતા પણ રોગીને હાથેયને કઈક શોથ-સોજનો ઉપદ્રવ પણ જણાયો હતો, દુઃખ અને મૂત્રપિડના ઉપદ્રવો કઈ ન હતા' એમ લખે છે, જેઠીમધ પિત્ત મળુને શમાવે છે તે જરૂર હરીકત છે, આયુર્વેદમા પિત્ત-મળમા કમલ-ચક્રન-યદિ મધુનો અને ખીજા મધુર-કવા ગીનગ દ્રવ્યોનો-કવાથ-તરીકે પાવામા પ્રયોગ થયો છે, તેથી પિત્ત એછું થઈ રક્તપ્રસા ન થઈ પિત્તમળ થયે છે

પિત્તમળુનુ સ્વરૂપ હોજરીનુ ચાહુ-ગેરૂરીક અદસર માનવામા વાધો નથી, એટલે જેઠી મધ ત્યા સફળ થયું ને શાસ્ત્રીય પરતુ સિદ્ધ થઈ એમ ગણી શકાય, પિત્તગુ મમા એ જેઠીમધ વાપરી જોયું છે અને તેથી પિત્ત ગુલ્મની દાહ અને વેદના કમે કમે શા ત થાય છે

એક રોગ ને મદ્દતપ્રદેશ-આમાન્ય અને આત્રદેશમા પીડા-દાહ અને એપે ડીક્ષ પાસે વેદનાસહ સોજે હતો, તેમા યદિમધુથી શાતિ થઈ હતી-સખેજર 'પટમા

અણુ હમા જેઠીમધસિદ્ધ ધૂતનો પ્રયોગ છે- 'ઘત પિત્તેત વર્લીતક સપ્રસિદ્ધ પિત્તાલુદી તરુજટરીચજતુ' સુતત્રિદિશસાધાન અ/૧૮/૩૧ અણુ હમા જેઠીમધ સિદ્ધ ધૂત-ધી પીડુ અને અણુ ૬ કે સરનો પ્રકાર હોય કે મળુ-સ્વરૂપે હોય ત્યા આપી શકાય, તેમજ પિત્ત-ઉરમા યદિમધુ-જેઠીમધ સિદ્ધ ધૂત આહી છે-તેવોજ યોગ ચરકમા છે ત્યા તર્ક-છાશ સાથે જેઠી મધ ચૂર્ણ આપવાનું કહે છે,

"વાતાદરી પિત્તેત તત્ર પિપ્પલી લવણાગ્નિત્ત શર્કરા મધુકો પેન સ્ગાદુ પિત્તોદરી પિત્તેત ચાક ચિકિ અ/૧૧

આહી મીડી છાશ તો ૨૦ સાથે જેઠી મધનું ચૂર્ણ તો ૦૧ અને સાકર તો ૦૧-મેગવી લેવું, આ પ્રકારે છાશ-દિવસમા ૪થી ૬ વાર ૧૧-૨ કવાકને અતરે લેવી, છાશ માધી અધુ માખણ કાળી લેવું આ પ્રયોગથી ઉરોગમા જ્યા પાયુ અને પિત્તની પ્રજાગા હોય ત્યા લાભ થવાની અપેક્ષા રહે છે

શયમા અને કઠમાગમા જેઠીમધ રોપવું અને બદ્ય તરીકે ગુણ કરે છે, બાળકોને શોષ થયો હોય કે ગમ સુકાતો હોય ત્યા જેઠીમધ સિદ્ધ દુધ આપવું જોઈએ-

મર્મેનુપ્પતિ વાતેન વાલાના ચાપિ નુપ્પતામ સિતા કાદમર્યમધુકૈ દિત્તમુત્યાપને પય

ચરક ચિ/અ/૩

વાતરોગની ગલ સુકાય ત્યારે અને બાળક સુકાર્તું હોય ત્યારે દૂધમા સાકર જેઠીમધનું ચૂણ અને શીતળના ફળનું ચૂણ ઉકારીને પાવું

પાડું કે જરૂર પડી દુખળતા માટે જેઠી મધનું ચૂણ વા ૪થી ૬ દૂધમા ઉકારી દિનમા બે વાર આપવાથી શક્તિ આવે છે પાડું અને દુખળતા મટે છે કારણ કે જેઠી મધના શીતળ ગુણથી પિત્તનો દાહ થાય છે તેથી ધાતુઓને પોષણ મળવાનો નિત્યનો કમ ચાલુ થાય છે, જેઠીમધનો મધુર રસ શરીરને પ્રત્યક્ષ પોષણ આપે છે તેથી તે રસાયન અને વાજકર ગુણ કરે છે જેમને પ્રજા ન થતી હોય કે નબળી-ચોચી-દુર્બળ પ્રજા થતી હોય તે સ્ત્રી પુરૂષોએ જેઠીમધનું એક-દોઢ માસ સેવન કરવું જોઈએ, ગ્રમથી

ક્ષીણ, સ્ત્રીક્ષીણ અને જ્રમથી પિડિતો માટે જેડીમધ ઉત્તમ રસાયન છે

યદિમધુ પિત્ત જ્વરમા અને વિષમ જ્વરમા ચરક સંહિતામા વપાયેલ છે- 'મધુક ત્રિફળ વલામ્' ચરક ત્રિ/૩/૨૦૫ યૌવનમા રસાયણ તરીકે ક્ષીરેણ યદિમધુક ઘૃણ (ચન્દ્રિ ૯/૧) દૂધ સાથે જેડીમધનુ ચૂક અપાય છે તે પિત્તશામક અસર કરી શરીરને દૃઢ બનાવે છે

ચરકસૂત્ર-અ/૪મા રહેનોપગ- શેમાનિમા તેને ગણેલ છે તેથી આપણે જે દૂધ-થી-તેલ વગેરે ખોરાકમા લઈએ તેના શરીરના ઉપયોગ માટે તે ઉદ્યોગ કરે છે

જેડીમધમા ઠંડક ઉત્તેજક ગુણ છે-તેથી તે મલમા રૂઝ લાવે છે તેમ શરીરમા રસાયન ગુણ કરે છે મલમા રોપણકાર્ય કરવામા વધુ શક્તિની જરૂર પડે છે પણ તે રોપણકાર્ય થઈ રહે તે પછી વધારે સમય ઉપયોગ કરવાથી જેમ-ત્રણમા ઉત્તમ માસ થાય તેમ શરીરમા રસાયન કાય થઈ રહ્યા પછીય જો ઉપયોગ ચાલુ રહે છે તેા હાથ પગના આગળામા નખ પાસે સોતે આવે છે, મલ થાય છે અને યોડી રમી નીકળી જાય છે, માટે જ રસાયન તરીકે કે વાજીકર તરીકે તેનો પ્રયોગ ૪૦ દિવસ સુધી જ કરવો જોઈએ, તે સમય હામિયાન શરીરમા રાસાયનિક પરિવર્તન પર્માપ્ર પ્રમાણમા થઈ જાય છે, જે

૧-પરમા જેડીમધનો રસાયન તરીકે પ્રયોગ કરેલ છે ૬૦ દિન પછી આગળામા નોતે આવવો શરૂ થતા જે પ્રયોગ બધ કરે તે પછીય આગળા પામેથી ચામડી ઉખડી જતી, પરંતુ અને નવા નખ આવવાનું ચાલુ રહતું, બીજે વર્ષે પ્રયોગ શરૂ કરતા આગળા પર નોતે આવી ગયો તેથી પ્રયોગ બધ કરેલો, રસાયનનો પ્રયોગ છઠ્ઠીમા એકજ વાર 'સરદેવ પ્રયોગ' કરવો એ આજ્ઞા બરાબર છે, જેડીમધ પાચનને સુધારે છે અને અગ્નિને પ્રીત કરે છે તેના સેવનથી હરત બધાયેલ આવેલ છે, હાજત જતા શુદ્ધ ખરઠાતી નથી

કક્ષપ્રધાન સંસ્થિપાત-યુમેનિયામા અને ચરબીમા યદિમધુસારવાણ મિશ્રણ ઠાકારો આપે છે તે કક્ષ અને રોપણ અસર ઠી દેક્ષાને કરી તદુરસ્ત કરે છે, વાતરજા-જનકપ્રેશરમા યદિમધુ સામ-બ ય અચર કરી હોલીનું દબાણ બોધ કરે છે, કાળકમે રસાયન ગુણ કરી શરીરને સ્વસ્થ રાખે છે જેડીમધમા આગમ આપવાનો અને નિત્રાપ્રક ગુણ કરે છે તેથી શરીરને અને મનને સુખકર અસર કરી શરીરના બગ અને વર્ણને સ્થિર ગણે છે માત્રા ચૂકની, વા ૪થી ૮= ગ્રેન ૨૪થી ૪૮, પ્રવાહીમાર-ગ્રીપા ૩૦થી ૬૦, ચૂક મધ સાકર અને મી સગે કે દૂધ ૧૧ ઉગાળીને પીવું

સૌરાષ્ટ્ર વૈદ્ય સમેલન ચતુર્થ અધિવેશન

(માર્ચાલિય તરફથી)

ભારતી સુકામે સૌરાષ્ટ્ર વૈદ્ય સમેલનનું
૬મું અધિવેશન ૨૧ રા વૈધરાજ બાલકૃષ્ણ
હ દેવના પ્રમુખ રથાને બરાયુ હતું
આ અધિવેશનનું ઉદ્દેશ્ય કરતા નામદાર
આરોગ્ય પ્રધાન શ્રી કનકમવરજીએ કહ્યું હતું
કે આયુર્વેદ માત્ર સરકારી મહત્વ ઉપર નથી
શકે નહીં પણ આયુર્વેદના ઉત્કૃષ્ટ માટે વૈદ્યોએ
જાતે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ અને ગામડાઓમા
જઈને કાર્ય કરવું જોઈએ આજે તો ગામ જનો
પણ છૂટથી એલોપથીનો ઉપયોગ કરે છે પણ
એ રોકવો હોય તો ગામડામા જઈને સેવાભાવ
નાથી આયુર્વેદ માટે લેખધારી બનવું જોઈએ
આયુર્વેદનું જ્ઞાન માત્ર પુસ્તકમા જ ન રહે પણ
એ જો સંશોધન પણ થવું જોઈએ આયુ
ર્વેદની દવાઓનું જે ડોઝ નક્કી થવું જોઈએ
તોજ આયુર્વેદની ખીલવણી થશે આયુર્વેદના
અભ્યાસક્રમ અંગે જાણતા એમણે જણાવ્યું
હતું કે અમારો અનુભવ છે કે આયુર્વેદ અને
એલોપથીનો મિશ્ર અભ્યાસક્રમ બધા કરવો
કારણકે એનાથી આયુર્વેદની ઉત્પત્તિ થઈ નથી
મિશ્ર રનાતકે અધિકાંશ એલોપથીક દવાઓ
વાપરે છે તેઓને આયુર્વેદમા ઈલાહોની
નથી તેઓ પોતાની પદ્ધતિમા અપ્રેક્ષ્ય અક્ષ
રની માગણી કરે છે આયુર્વેદીક પદ્ધતિ તેઓ
ઈર્ષ્યતા નથી લોકો એમને ડોક્ટર તરીકે
જાળખે એમ તેઓ ઇચ્છે છે હવે મૂળ પ્રશ્ન
એ છે કે આયુર્વેદનો ઉદ્ધાર કેવી રીતે થાય ?
અમારો અને તમારો મૂળ હેતુ એક છે,
કાર્ય પદ્ધતિ જૂની છે અમારે શુદ્ધાયુર્વેદનો

અભ્યાસક્રમ ચાલુ રાખવો કે મિશ્રનો અભ્યાસ
ક્રમ ? આયુર્વેદીક સંશોધન કેવી રીતે કરવું ?
એની વિચારણા અમે કરી રહ્યા છીએ અમે
માનીએ છીએ કે શુદ્ધક્રમનું આયુર્વેદી
શિક્ષણ ચાલુ રાખવું અને મિશ્રક્રમ બધા
કરવો કારણ કે મિશ્રક્રમ ધાગ્યા અનુસાર
ચશસ્ત્રી થયો નથી એટલે આયુર્વેદની પ્રગતિ
જેવી થવી જોઈએ તેવી થઈ નથી મુંબઈ
રાજ્યમા આયુર્વેદ અને એલોપથી એમ બેજ
અભ્યાસક્રમ અમે રાખવા માગીએ છીએ
આયુર્વેદ અંગે કેવો અભ્યાસક્રમ રાખવો
તે માટે તમે જધા એકમત થઈને અમોને
કહી શકો છો

સમેલનના પ્રથમ દિવસે પ્રદર્શનનું ઉદ્દેશ્ય
ઘાટન ૨૧ રા વૈધરાજ વલ્લભરામભાઈએ કહ્યું
હતું એમણે તેમના પ્રવચનમા કહ્યું હતું કે
ચરકનું વનસ્પતિ જ્ઞાન આપણી પાસે પરપરા
ગત એટલું બધું છે કે જો આપણે તેનો દિન
પ્રતિદિન બરાબર અભ્યાસ કરતા રહીએ તો
ધણું જાણવાનું મળે આપણે જગતની બધી
વનસ્પતિઓનો અભ્યાસ ન કરી શકીએ તો પણ
આપણી આજ્ઞાબાજુમા જે થાય છે તેવી પાયા
પયાસ વનસ્પતિઓનું જ્ઞાન, તેની જોખમ,
શુભદોષ, વગેરે જો જાણતા હોઈશું તો તેટલું
પણ આયુર્વેદ માટે ધણું છે ચરકે પુનર્નવાને
દશેમાની અધ્યાયમા કાષ્ઠ ગણી છે સામા ધ
રીતે પુનર્નવાને આપણે શોધ્ય અને મૂળવ
કહીએ છીએ અહીં કાષ્ઠ શુભ માટે
વિચાર કરવો જોઈએ વેદમા ૧૫૦ દિવ્ય

વનસ્પતિઓ વર્ણવેલી છે સૌરાષ્ટ્ર અને કચ્છ ની વનસ્પતિઓનો સંગ્રહ તેનું વિજ્ઞાન તેની જોળખ, શુભદોષ વગેરે સ્વ જ્યકૃષ્ણ ઈન્દ્રજીએ તેમના વનસ્પતિ શાસ્ત્રના પુસ્તકમાં લખેલ છે આ એક શુભરાતી ભાષાનો અલ્પ મોલ ગ્રંથ છે વડો વનસ્પતિઓનું જેનું સાર અને શાસ્ત્રીય નાન ધરાવશે તેટલું તેઓ આયુર્વેદને સાર સમજી શકશે” પ્રદર્શનમાં અનેક લીલી સૂરી વનસ્પતિઓ ખનીજ વગેરેના નમુનાઓ હતા, કેટલીક ફાર્માસીઓએ પોતાના સ્કોલ પણ આ રાખ્યા હતા

આગત પ્રમુખ તરીકેનું પવચન કરતા મેરખીના રા રા પરશુરામ ગણપુત્રેએ કહ્યું હતું કે આપ બધા અને એકમ મળીને આયુર્વેદના ઉત્કર્ષની યોજના નક્કી કરો

સ મેલનના અધ્યયન સ્થાનેથી જોવાતાં ગ રા બાલકૃષ્ણ વૈષ્ણવજી હર્તુ કે સરકાર ની કચ્છના વિહોણી અને અસ્પષ્ટ આયુર્વેદ અંગેની નીતિને લીધે આયુર્વેદનો વિકાસ જોવો થયો જોઈએ તેવો થયો નથી સરકારે આયુર્વેદમાં કમિટીઓ ઘણી ઘણી નીમી છે કમિટીઓએ બહાર પણ કહ્યું છે કે આયુર્વેદ વૈજ્ઞાનિક દૃષ્ટિકોણ ધરાવે છે છતાં અત્યાર સુધીનો કોઈપણ રીપોર્ટ સરકારે સ્વિકાર્યો નથી સરકારે વૈજ્ઞાની અને આયુર્વેદની સમિતિ તો ઉપયોગ દેશના આરોગ્ય વનમાં કરેલો જોઈએ એ માટે જરૂરી આધુનિક શિખણ આપવા માટેના વગેરે ચલાવવાની સૂચના કરી છે અને એના દુકા અમ્માસકોનો પણ તૈયાર કરી આપ્યા છે આવડા મોગ દેશમાં ફક્ત એક આયુર્વેદનું સંયોધન કે દ્ર અને એક અનુસ્નાતક શિક્ષા કે દ્રો રચવાયા છે, અજાણે

રૂપીઆની બે પચત્રિંચ યોજનાઓ થઈ અને એકોપથી પાછા કરેલો રૂપીઆ ખર્ચોયા છે આયુર્વેદ પાછા આપ્યા દેશમાં મળીને ૫-૮ કરોડથી વધુ ખર્ચ સ્વિકારાયેલું નથી

ટાકટદારની સંખ્યા વધારવા નીતિની મેડીકલ કોલેજો કાઢવામાં આવે છે જ્યારે આયુર્વેદીક કોલેજના સ્નાતકોને બહાર નીકળીને કયા જગ્યાએ પ્રશ્ન મુજબ છે ઉચ્ચ શિક્ષણ માટે ભાગનગરના અનુસ્નાતક કેન્દ્ર મિવાય બીજે કયાય મગરડ નથી ખાતરી વ્યવસાય માટે જનતાની મોટી એરા કંઈ રહ્યા છે પોતાની આજીવિકા પ્રતિષ્ઠા સ્વચ્છતા રહ્યા છે પરંતુ આયુર્વેદની આત્મી અવહાન પૂરતી ન હોય તેમ હમણા સરકારે એક નવો ઘડાકો કર્યો છે બધા રાજ્યોમાં આરોગ્ય પ્રધાનો જેમાં સભ્યો છે તે હે થ કાઉન્સિલ એવો નિષ્કર્ષ લીધો છે કે આધુનિક દવાઓ એ ટી બાયોટીકલ-સ કા વગેરેના દૂર ઉપયોગ થયો અપકાવવા માટે ૧૯૭૮-૮૯ મેડીકલ પ્રેક્ટીસ નાની વ્યાખ્યામાં સુધારો કંઈ વૈજ્ઞાને એમાંથી બાકાત ગણ્યા આ નિર્ણય પ્રમાણે પાલી મેડીકલ આયુર્વેદ અને વગર વિરોધે પસાર પણ થઈ ગયું રાજસભામાંથી પણ પસાર થઈ જાત પણ આયુર્વેદના સ્નાતકો અને વિદ્યાર્થીઓએ જે આદોલન જગાડ્યું એથી શ્રી જેઠાલાલ જોશીએ સુધારો મુક્યો કે ફરેક રાજ્યમાં જે નિયમ પ્રચલીત હોય એને માધ ન આવે મુળમં રાજ્યના આરોગ્ય પ્રધાને બીલનો વિરોધ કર્યો અને મુળમાં જે હું છે તે સાલુ રાખવાની બહેનશત કરી. આથી આ સુધારો મંજૂર નહોતો શુદ્ધાયુર્વેદવાળા માને છે કે આધુનિક વિજ્ઞાન સાથે આયુર્વેદ

શીખવાયે તો આયુર્વેદ જ Cતિને મંદગાર નહીં થાય પરંતુ એનું કારણ અકામકેમ નથી શિક્ષણની ટેકનીકની ખામી છે એકલે શુદ્ધ અભ્યાસક્રમ વિદ્યાર્થીને આયુર્વેદનો ભક્ત નહીં બનાવી શકે અને કોઈપણ મહત્ત્વના કાક્ષા વગરનો વિદ્યાર્થી શુદ્ધાયુર્વેદ ક્ષેત્રે શું કરશે?

આ ઉપરથી સરકારે હવે આયુર્વેદનું સ્થાન દેશમાં કયા પ્રકારનું છે તે નક્કી કરવું જોઈએ અને એ પાર પાડવાની ફરજ મેડીકલ આતા ઉપર મુકવી જોઈએ દેશના ડોક્ટરો આયુર્વેદથી અજાત રહીને આયુર્વેદની હર પ્રસંગે વિડબના જ કમી કરે છે, આયુર્વેદના માગ માં રોહાજ નાખ્યા કરે છે, એ આયુર્વેદની નહીં પણ રાષ્ટ્રની અવગણના છે આયુર્વેદના ચિકિત્સકો અને વિદ્યાર્થીઓ ઉપર મિથ્યા અકુશો ન લાદશે એમના પુરુષાર્થ માટે જે થોડી ઘણી જગ્યા છે તેટલામાં ઉડવાની એમની પાખોને પણ કાપી નાખીને તેઓને વધારે હતાશ ન કરશે તેઓ પણ આ દેશની અણમોલ મૂળ છે એ ન ભૂવશે

આધુનિક વિનાનની પે આપણે આયુર્વેદને પણ પ્રભવિષ્ટ અને વર્ધિષ્ટ (Dynamio and Progressive) રાખવો જોઈએ એ માટે આયુર્વેદ જે પાયા ઉપર રચાયેલું છે તે દર્શનશાસ્ત્રના સિદ્ધાંતોને પણ લક્ષમાં લેવા જોઈએ આહારના પ્રશ્નને કેવળ શરીર પોષણની દૃષ્ટિથી જોઈ નહીં શકાય કારણ કે આપણે આખલા નહીં પણ માણસ તૈયાર કરવાના છે આહારથીજ મનનું પોષણ થાય છે મનના વિકાસને પણ અકુશમાં રાખવાનું જાણ મળે એવી રીતે આહારની પસંદગી કરવી

પડશે કુટુંબનિયોજનના પ્રશ્નને કેવળ બાળક થતું રોકવાની દૃષ્ટિએ જ નહીં પણ હાપ્ત્ય પ્રેમને શરીર સંબધથી પર રહીને પણ જીવત રાખી શકાય એવી યુક્તિ સ્વીકૃત્ત વસ્તુની પરસ્પરની દૃષ્ટિ, અધ્યાત્મ પ્રધાન માનસ શાસ્ત્ર માથી શોધવી પડશે રોગને ક્ષત જતું જ થઈ કોઈ તત્ત્વની Cલુપ્તી દૃષ્ટિએ જ ન વિચારતા પ્રનાપરાધ અને અધમની દૃષ્ટિએ પણ વિચારવો પડશે યક્ષિતના જીવનની સમતુલ્ય જોનાથી જળનાય એજ ચાવી સમાજની સમતુલ્ય વ્યવસ્થામાં ઉપયોગી થઈ પડશે, અને એ આયુર્વેદમાથી જડશે

સ મેલનના કાચવાહક સ્વાગત પ્રમુખ રા રા વૈરાજ વાસુદેવ મંદિરેલીએ કહ્યું હતું કે આયુર્વેદના વિકાસમાં વૈદ્યો દરેક રીતે ક્ષણો આપે છે પણ સરકાર વૈદ્યોનો અને આયુર્વેદનો વિકાસ થતો અગ્રકાવવા અનેક કાયદાઓ કરે છે જેમકે મધ નિષેધ કાયદાની આસરઅસ્થિ ઉપર અમર ડૂબેડ મેજક રેમીડીસ એક્ટ, ટોઇલ્ડ એ ડ મેડીસીનલ પ્રેપરેશન એક્ટ, ડ્રગ એક્ટ કામ સી એક્ટ વગેરે ઉભા કરી વૈદ્યોના રોજીદા જીવનમાં અવરોધ ઉભો કરે છે વૈદ્યકતુ વિજ્ઞાન મર્યાદિત કાપિ કોઈ શકે નહીં માટે સરકારને આયુર્વેદના અવરોધ ઉભા કરતા કાયદાઓ થતા અટકાવવા વિનંતી કરી હતી આ ઉપરાંત સૌરાષ્ટ્રમાં, મુમબઈ ખાતમાં અને ભારતમાં અગાઉ આયુર્વેદ અંગે શું સ્થિતિ હતી અને હાલમાં કેવી સ્થિતિમાં આયુર્વેદ અટકાઈ રહ્યું છે તેનું વિશદતાથી વિવેચન કયું હતું

સ મેલનના બીજા દિવસે શાસ્ત્ર ચર્ચા પરિષદની યોજના થઈ હતી શાસ્ત્ર ચર્ચા પરિષદ એજ સ મેલનનું મુખ્ય અંગ હોવું જોઈએ એમ બધા માને છે છતાં વ્યવહારમાં અમુક મર્યાદિત સમજણ આ માટે રખાય છે જ્યારે સ મેલનના સમયનો મોટો ભાગ ઠરાવો ઘડવામાં અને તેની ચર્ચા કરવામાં વ્યતીત થાય છે આ શાસ્ત્ર સભાયા ઉદ્ઘાટન મુખર્ષી રાજ્યમંત્રી આયુરવેદ ઠાપરકટર રા. વૈ. હરિદાસ શાસ્ત્રીએ કયું હતું તેમણે પોતાના પ્રવચનમાં કહ્યું હતું કે સશય જન્મ લાપા વખતોવખત યોજાવરી જોઈએ કારણ કે કોઈપણ બાબતમાં સશય પેદા થાય ત્યારેજ તે અંગે નિર્ણય કરી શકાય એટલે સશય એ, નિર્ણયનું દ્વાર છે જ સશયવાળો હોય તે જ પડીત છે સશય વગરનો મૂખ કીધો છે આ સશય વિવેક સુદ્ધિથી વિચાર કરનાર માટે છે એમણે આયુરવેદના એકજ અથમા પરસ્પર વિરોધ હોય તેવો સશય સભામાં ઉત્પન્ન થયો હતો વાગમટમાં એક જગ્યાએ કહે છે કે શુકનો મળ હોતો નથી ત્યારે એ જ અથમા બીજી જગ્યાએ શુકનો મળ જોવા છે એમ કહ્યું છે આમ પરસ્પર વિરોધી વચન કેમ હશે તેનો નિષ્ણય થવો જોઈએ હું એમ માનું છું કે કોઈએ એ પ્રશ્નક પ્રત્યે પત્રીકે મુકયો હશે

અત્રે એમણે બીજો સશય ઉઠાવો કર્યો હતો કે ચરકે વાસુદેવે 'સપ્તયત્રાત્રય ઘટ્ટ' કહીને નિયતા પ્રણેતાથ મન એમ મથ્યું કહ્યું છે આપણે માનીએ કે રૂઝાવરથામાં વાસુ મનને નિયત્રિત કરે છે પણ રવરથ અવરથામાં હોય તો શું? આપણે પ્રાણાયામ ન કરી શકીએ?

દુકમાં એમનું ઉદ્ઘાટન પ્રવચન હતું અને સશય મુજબ વિચારણીય અને મનન કરવા યોગ્ય હતું ત્યારબાદ શાસ્ત્ર સભાયા પરિષદના પ્રમુખ શ્રી રા. વૈ. ભારતર વી. જોખલેએ પણ તેમના પ્રવચનમાં પણ આવા સશયો ઉભા કરી એક ચર્ચા પેદા કરી હતી કે શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે વાસુદેવે રોગ છૂતવા માટે મધુર, અમ્લ અને લવણ રસવાળા દ્રવ્યોનો ઉપયોગ કરવો જ્યારે વાતરોગમાં વપરાતા પ્રધાન દ્રવ્યો સત્તીરપત્તમરથ, મહારાસ્નાદિ ઉવાથ, મહાયોગરાજ ગુમગ એ, એવા રમ ગુણ વીર્યવાળા નથી તો તે રોગશમન કેવી રીતે કરે છે? ઉપરનો યોગ વાત રોગમાં વપરાય છે અને તેનાથી કાયદો પણ થાય છે એટલે આ દ્રવ્યો કેવી રીતે કાયં કરે છે તે વિચારવું રહ્યું

આ ઉપરાંત એમણે વિશેષમાં કહ્યું હતું કે ભારતભરમાં અનેક પ્રકારની ચિકિત્સા પ્રણાલીઓ પ્રચલીત છે તે બધામાં રોગ પરીક્ષા પ્રથમ કરવાની કહી છે અને પછી ચિકિત્સા કરવાની કોઈપણ ચિકિત્સા પદ્ધતિ એવી નથી કે જેમાં રોગ પરીક્ષા પ્રથમ ન હોય રોગ પરીક્ષાની પદ્ધતિ બિન હોય અને ચિકિત્સાની પદ્ધતિ પણ બિન હોય છે

શાસ્ત્ર સભાયા પરિષદમાં બીજા ભાગ દેનારાઓમાં રા. વેંચરાજ શાંતિલાલ પ્રા. ભેશીનું 'પારદ અનુસંધાન' ઉપરનું, રા. વૈ. રાજ નવનીતલાલ પટેયાનું 'રચકિયા પિશાન' ઉપર અને વાલ્મીકીય શેલકીનું 'વનસ્પતિ' બોની એંગલ' એ વિષયો ઉપર મનીનથ પ્રવચનનો યથા હતા. આ ઉપરાંત બીજા પત્ર વેળોના દુક અનુભવો રજુ યથા હતા

સ મેલનમાં અનેક મહત્વના કારણો પસાર થયા હતા ત્વાગત સમિતિ તરફથી પ્રતિ નિધિઓ માટે રહેવાની, જમવાની અને મનોરંજન માટેની વ્યવસ્થા ઘણી સારી હતી.

સ મેલનના છેવટના દિવસે ઝડુ કામંચી તરફથી દરેક વેધોને ત્રીગ ગ શીલાને એક

એક સે પદ અને વનસ્પતિ િ ચોપડી લેટ આપવામાં આવી હતી અને ૨૨ જુન તરમ શ કરપ્રસાદ વૈદના રમનજીયા ગ રવ અધુ બેન અને શ્રી હરેશ જુન તરમ વૈ તરકથી પ્રત્યક્ષ ચાગીરનો ભાગ ડમે લે' આપવામાં આવ્યો હતો.

બોમ્બે સ્ટેટ ઈન્ડીએટેડ મેડીકલ એસોસિએશન

(અમારા પ્રતિનિધી ત રથી)

આ સંસ્થાનું પ્રથમ સ મેલન સુરતના ડો મગજ એમ વ્યાસના પ્રમુખપણા નીચે તા ૧૭-૫-૫૬ના રોજ મુખ્યમાં મુંદરાબાઈ હોલમાં મળ્યું હતું સ મેલનનું ઉદ્ઘાટન કે દ્ર સરકારના પ્રધાન માનનીય શ્રી એસ કે માટીલે કહ્યું હતું આ સ મેલનમાં એવી માગણી કરવામાં આવી હતી કે મિશ્ર અભ્યાસ ક્રમના સ વ્યાલન માટે સરકારે સ્વતંત્ર ફેકલ્ટીની અને સ્વતંત્ર બોડની યોજના કરવી આ ઉપરાંત અખીલ ભારતમાં સમાન મિશ્રક્રમ યોજવાને અનુરોધ કરવામાં આવ્યો હતો કામગાર વિમા યોજનાગત મિશ્રચિકિત્સકો ઉપર મુકવામાં આવેલા નિયત્તોને દ્રર કરવાની વિનંતિ સરકારને કરવામાં આવી હતી અને મિશ્રસ્નાતકોને જવાબદાર જગ્યાઓ ઉપર નિમવાને અનુરોધ તંત્ર વાહકોને કરવામાં આ યો હતો.

સ મેલનનું ઉદ્ઘાટન ક તા ભારત સર કારના પ્રધાન શ્રી માટીલે કહ્યું હતું કે મિશ્ર અભ્યાસક્રમ વધુ ઉપયોગી છે અને તેમાં કોઈ જ ભેદ ન હોવાનું જણાવ્યું હતું તળીબી સંયોધન માટે મિશ્ર સ્નાતક વધુ

કામચાજ બની શકે તેમ છે આયુર્વેદ કે એલોપથી કે ખીજી ગમે તે પથી હોય પણ એ તેમાં વૈજ્ઞાનિકતા હોય તો તેના પ્રચાર થાય છે આપણા શાસ્ત્રમાં બીજા વિજ્ઞાનના ઉપયોગી અશને ઉમેરે કરવાથી આયુર્વેદનો વિમલ વધુ સારી રીતે થશે અને તેથી જ ઈ ટીએટેડ વિજ્ઞાન ઉપયોગી છે આ માટે આપુ જગત ઈ ટીએટેડ સ્થિતિમાં રહેલું છે પૂર્વના માણસો પશ્ચિમનું ગ્રહણ કરે છે પશ્ચિમના માણસો પૂર્વ નું ગ્રહણ કરવા નૈયાર થાય છે ત્યારે આયુર્વેદ અલિપ્ત કેવી રીતે રહી શકે? આયુર્વે એ આપણા રાષ્ટ્રનું વિજ્ઞાન છે માની લો કે તેમાં ૨૦ ડઝ ન હોય તો પણ તે વિજ્ઞાન આપણી સાથે વધેથી છે અને તે આપણને ઉપયોગી છે માટે આપણે તેનું અભિમાન રાખવું જોઈએ એલોપથી હમણા આપણા દેશમાં આવી તેથી આપણે આપણી શ્રેષ્ઠતા બુલવી ન જોઈએ આપણે આયુર્વેદના ઔષધોને સ્ટે ડોઈઝ કરવા કે જેથી એલોપથી વાળાઓને કે બીજાઓને કંઈ કહેવાનું ન રહે છેવટે મિશ્રસ્નાતકોને તેમણે યોગ્ય સહાય અમારા તરફથી મળી રહેશે એમ જણાવું હતું.

આ સંમેલનની સવારની મીટીંગમાં એક વક્રવૃત્ત વિવેચન (Synopsis) હતું કે “હું મિશ્ર અભ્યાસક્રમની શા માટે તરફેણ કરું છું” આ વિવેચનમાં ભાગ લેનારાઓમાં રા. વૈ. એમ. વા. લેલે, આચાર્ય-પેદાર આયુર્વેદીક ડૉલેજ રા. વૈ. કે. વી. કુવકર્ણી, આચાર્ય-પુના આયુર્વેદીક ડૉલેજ, ડૉ. આર. સી. દેશાઈ, એમ. ડી. પેથોલોજિસ્ટ-પેદાર હોસ્પીટલ, અને રા. વૈ. ભોગ, આચાર્ય-અહમદનગર ડૉલેજ, હતા અને ડૉ. એસ. એસ. ઉચાનકર અધ્યક્ષ સ્થાને હતા સૌ કોઈએ મિશ્ર અભ્યાસની તરફેણ કરતી યોગ્ય દલીલો કહી હતી.

ડૉ. આર. સી. દેશાઈએ જણાવ્યું હતું કે વિજ્ઞાન હંમેશા આગળ વધતું જ રહે છે તે સકુચીત અવસ્થામાં રહી શકે જ નહીં આ સ્થિતિમાં આયુર્વેદે નવા વિજ્ઞાનની સાથે જ રહેવું જોઈએ. હૂમ એક જ એ, પગલીકના રક્ષણ માટે છે જનતાને શુદ્ધ અને સારા ઔષધો મળતા રહે તે માટેના આ કાર્યો છે આ કાર્યોનો ઉપયોગ રાજીય દૃષ્ટિએ ન થવો જોઈએ. E S I ની યોજનામાં મિશ્રસ્નાતકોએ એકલા આયુર્વેદીક જ ઔષધો વાપરવા એ માનવ દૃષ્ટિએ યોગ્ય નથી મિશ્ર સ્નાતકોને વેકનીન અને સીરમ વાપરવા યોગ્ય ગણેા અને પેનીસીલીન વાપરવા યોગ્ય ન ગણેા તે પાસ્ત્રિક નથી વેકનીનથી અને સીરમથી હૂમ મીએશન પેનીસીલીન કરતા વધુ આવે છે તો જેને વેકનીન અને મીએમ વાપરવાનું જ્ઞાન હોય તેને પેનીસીલીન વાપરતા કેમ ન આવડે? માનવ પ્રકૃતિ એક સરખી હોતી નથી જગાને

બદલાતો બંધ છે એટલે આયુર્વેદને જમાનાને અનુકૂળ બનાવવું પડ્યું છે તેને શુદ્ધ તરીકે ચલાવીશું તો તે પ્રોગ્રેસ કરશે નહીં વિજ્ઞાન હંમેશા પ્રાગતિક રહ્યું છે પહેલાં રોગના કારણ તરીકે એકેગીયા ગણાતા હતા, હવે જ્યારે તે કંટ્રોલમાં આવ્યા છે ત્યારે તેને કાણુમાં લેનારા ઔષધતુ રીએક્શન વધતું જાય છે એટલે એ કારણ પણ વિચારવું રહ્યું એ ડેકાઇનલ મીક્રોશન, પ્રકૃતિ Temporalment અને શારીરિક બધારણ constipation વગેરેને રોગ પે. થવા માટેના કારણોની આધુનિક વિજ્ઞાન હવે વિચારણા કરી રહ્યું છે એટલે આધુનિક વિજ્ઞાનની માફક આપણા વિચારો મીલિક અને વિસ્તૃત હોવા જોઈએ આયુર્વેદને સકુચિત દૃષ્ટિએ ન જોવું એમ શુદ્ધ આયુર્વેદ કરના Integrated મિશ્ર આયુર્વેદ વધુ સારું કાર્ય કરી શકશે અને તેથી આયુર્વેદનો વપારોજ થશે.

મિશ્ર સ્નાતકોએ પોતાની નીચે મુજબની માગણીઓ સરકાર સમક્ષ કરી છે —

(૧) મિશ્ર આયુર્વેદના અભ્યાસક્રમ માટે એક અલગ ફેક ટીની સ્થાપના કરવી (૨) અને મિશ્ર સ્નાતકો માટે અલગ બોર્ડની રચના કરવી (૩) કેન્દ્ર સરકારમાં પણ મિશ્ર આયુર્વેદીક કાઉન્સિલની રચના કરવી All India Integrated Medical Council, (૪) દેશમાં અને પરદેશમાં અનુસ્નાતક અભ્યાસ અંગેની ફેક ટીની સ્થાપના કરવી (૫) સમગ્ર ભારતમાં એક સરખા મિશ્ર અભ્યાસક્રમની રચના કરવી (૬) આધુનિક વિજ્ઞાનના સ્નાતકો જેટલું ધોરણ, હોર્સો, પગાર અને સ્થાન નિમ્ન સ્નાતકોના નક્કી કરવા (૭) સરકારમાં જવાબ

દાર જગ્યાઓ ઉપર લશ્કરમા, વીમા ઇંચુ
ર સ, સાગર સૈનિક (નેવી) મા અને ખીજે
બધી જગ્યાએ મિશ્ર સ્નાતકોને સ્થાન આપવું
(૮) E S I S ની યોજનામા ઔષધોનાં
ઉપયોગ અંગેનો અવરોધ દૂર કરવો
(૯) મિશ્ર સ્નાતકોની ઉપાધી અને ધોરણને
ડૂંગ રૂફસ અને ક્ષારમગ્ની એક્ટ અનુસાર મા ય
કરવા હાલ ભારત ભરમા મિશ્ર અભ્યાસ
કેમની રચના કરવી

આ સમેલનની સાચકાલની એકક્રમા
વૈજ્ઞાનિક પરિષદ યોજવામા આવી હતી જેમા
ડો બી જે મહેતા, ડો અવસ્થી ડો નવ
નીતલાલ પડ્યા અને એસ આર્થ નામલના
નિબંધોનુ વાચન હોદ્દીન ઇન્સ્ટીટ્યુટના
ડાયરેક્ટર ડો ઝાલાના અધ્યક્ષ પદે થયું હતું
સમેલનમા કુલ ૪૦૦ પ્રતિનીધીઓએ હાજરી
આપી હતી

આયુર્વેદીય અભ્યાસક્રમ ઉપર પુન વિચારણા ?

(તત્રાં સ્થાનેથી)

કે દ્ર સરકારની અને મુખ્ય સરકારની
આયુર્વેદ અંગેની અરુપદ નીતિના કારણે
આયુર્વેદનો અભ્યાસ ક્રમ અને આયુર્વેદના
સ્નાતકો વગેરેમાં રહ્યા છે જ્યારથી આયુ
રવેદના શિક્ષણ અંગે શુદ્ધ અને મિશ્રની વાટા
ઘી અને દળબધી ઊભી થઈ છે ત્યારથી
આયુર્વેદની અવદશા ખેડી છે આયુર્વેદના
વિકાસ માટે કે દ્રસ્ય સરકારે ચોપડા કમિટી
પરિત કમિટી દેવે કમિટી, ઉડુપા કમિટી
રચી તથા મુખ્ય સરકારે રોધ કમિટી
ખનાવી હતી તે બધાના રીપોર્ટ બહાર પડી
ગયા છે છતાં સરકારે એકે કમિટીનો રીપોર્ટ
હજી સ્વિકાર્યો નથી અને તેથી આયુર્વેદ
અંગેની સરકારી નીતિ અરુપદ થતી નથી

શુદ્ધાયુર્વેદ કેટલે અંશે શુદ્ધ સ્વરૂપનું છે
અને મિશ્ર આયુર્વેદથી આયુર્વેદને ખરેખર
તુકસાન પહોંચ્યું છે કે કેમ તેનો વિવેક-
બુદ્ધિથી વિચાર કરવાનો સમય હવે પાકી
ગયો છે હાલની મુખ્ય સરકાર શુદ્ધાયુર્વેદનો
આગ્રહ રાખે છે મિશ્ર ટોસ બધ કરવાનો

તેમનો વિચાર છે તેઓ માને છે કે આયુ
ર્વેદની સામે તુલનાત્મક શિક્ષણ પણ ન
અપાય તોજ આયુર્વેદની ઉત્તિ થશે આયુ
ર્વેદની સાથે આધુનિક એનેટોમી ફીઝીયો
લોજી અને પેથોલોજી શીખવવા છે પણ મટી
રીયા મેડીકા શીખવવી નથી આને તેઓ
શુદ્ધાયુર્વેદ કહે છે પણ આવા વિચારો પાછળ
કંઈક રમત રમાતી હોય એમ અમેને
લાગે છે

શુદ્ધાયુર્વેદની માગણી પાછળ એ હેતુ તો
નથીજ કે વિદ્યાર્થીઓ અને વેડો ઉપર સરકાર
તરફથી અકુશો મુકવામા આવે હાલમા
જ્યારે આયુર્વેદનો વિકાસ થતો અટકાવવા
માટે અનેક પ્રકારના કાયદાઓ રચાતા જાય
છે મિશ્ર સ્નાતકોની વિરિધ પ્રખરે સમાજમા
હાડછેડ કરાઈ રહી છે ત્યારે તેમના માટે
આશ્વાસનના બે શબ્દો પણ સંભળાતા નથી
આ બધું બતાવે છે કે મિશ્ર અભ્યાસક્રમને
બધ કરી શુદ્ધને આગળ વધારવાનો આ
એક પ્રયાસ છે પણ તેઓ એ ન જુલે કે

અભ્યાસક્રમ એ તો એક સાધન માત્ર છે એકલો અભ્યાસક્રમ વિદ્યાર્થીને આયુર્વેદ તરફ તાત્પર્ય નહીં યાદ, અને કોઈ પણ મહત્ત્વાકાંક્ષા વગરનો વિદ્યાર્થી શુદ્ધ આયુર્વેદથી ક્ષેત્રે પણ નહીં મેળવી શકે

મિશ્ર સ્નાતકો આયુર્વેદ બરાબર ભણ્યા નથી અગર આયુર્વેદની દવાઓ વાપરતા નથી તે માટે મિશ્ર સ્નાતકોને કે મિશ્ર અભ્યાસક્રમને દોષ દેવો નકામો છે પણ દોષ નો મિશ્રક્રમના મતિદાતાઓ છે મિશ્ર સંસ્થાઓમાં ડાક્ટરોનું વર્ગસ્ત્ર થતા શિખરનાર રહ્યો હાથરેક્ટરોથી દખાલેલા રહે છે અને તેને લીધે શિક્ષણમાં ડાક્ટરી અથવા વધે છે, એટલે આવશ્યકતા મુજબ વિદ્યાર્થીએ તે ને કાંઈ બાંધે તે અભેગ અનુમાર ચિકિત્સા વ્યવહારમાં મુકયુ

મિશ્રક્રમને અને સ્નાતકોને વગેરવામાં આવે છે તે બરાબર નથી મુખર્ષની ઓડમાં મિશ્રસ્નાતકોની બહુમતી છે, શુદ્ધાયુર્વેદના અધ્યાપકોમાં મિશ્રસ્નાતકોની બહુમતિ છે, મિશ્ર અભ્યાસક્રમના અધ્યાપકોમાં મિશ્ર સ્નાતકો છે, મિશ્રની આયુર્વેદીક કોલેજોમાં આચાર્યો અને ઉપાચાર્યો પણ મિશ્રસ્નાતકો છે આ બધું આયુર્વેદની પ્રગતિ ગણીએ કે અવગતિ ગણીએ તો પણ આયુર્વેદને આ સંક્રાંતિ કાળમાં ટકાવી રાખવાનો મિશ્ર સ્નાતકોનો ફાળો નાનામુને નથી મિશ્ર ચિકિત્સકોએ દેશીવિદેશી દવાઓનો સમન્વય કરી ઔષધ યોજના ઉપયોગમાં લીધી છે આયુર્વેદના મિશ્ર અભ્યાસક્રમના એવા ઘણા સ્નાતકો છે કે જેઓ પોતાને યોગ્ય હોત મળવાથી આયુર્વેદના અધ્યાપનમાં, ચિકિત્સા

વ્યવસાયમાં, સર્જનીમાં, સંશોધનમાં, ક્ષેત્રીય વિભાગમાં અને સ્નાતકોત્તર શિક્ષણમાં હાથ લેય છે પોતાના આયુર્વેદના જ્ઞાનનો અમૂલ્ય વારસો નવી પેઢીને આપી રહ્યા છે

ઘણા ડાક્ટરો ઉચ્ચ યદવી મેળવ્યા પછીય આયુર્વેદ તરફ ઢળ્યા છે અથવા હોમીયોપથી તરફ ઢળ્યા છે તેઓ યેગી દવા વાપરે છે તે ઉપર પોતાના અનુભવાત્મક લેખો લખે છે અને પ્રવચનો પણ આપે છે આમ છતાં કોઈપણ ડાક્ટરી સંસ્થાએ કે આરોગ્યપ્રધાને તેમને એમ નથી કહ્યું કે તમે એલોપથીના નામે આયુર્વેદનો વ્યવહાર કેમ કરો છો ? જ્યારે મિશ્રસ્નાતકો આયુર્વેદનો અભ્યાસ કરી એલોપથીનો સમન્વય સાધીને જ્યારે એલોપથી ઔષધોનો ચિકિત્સામાં ઉપયોગ કરે તો તેમને ખતનામ કરવામાં આવે છે, તેમની ઉપ નિયંત્રણ મુકવામાં આવે છે, આ કેટલું અનુગતું છે ?

આને કેટલાક જે શુદ્ધ વેલો એલોપથીની જે રીતએ કરે છે તેને પ્રમાણીત કરવા માટે ડાક્ટરી હમીકતનો આધાર લે છે, તેઓના કેટલાક લેખમાં જે તુલનાત્મક વિચારપ્રવૃત્તિ જોવા મળે છે તે શેને લીધે છે ? મિશ્ર અભ્યાસક્રમને લીધે નહીં તો મિશ્રવાચનને લીધે આભારી તો છે જ

આયુર્વેદના અભ્યાસક્રમ અંગે શુદ્ધતા મુનીવરનીયીતા આયુર્વેદીક ફેક્ટીના યીન સી મે વલ્લભાસ વેરના વિચારો બહુવા જેવા છે તેઓ એમ માને છે કે “આયુર્વેદનો શાસ્ત્રીય અભ્યાસ આધુનિક વિજ્ઞાનની મદદ વગર કરી શકાય નહીં આયુર્વેદના ચરક-સુસ્રુત વગેરે ગ્રંથો વડે પહેલાં લખાયેલા છે

વાગ્બટના સમય પછી તેમાં ખાસ સંશોધન થયું નથી જ્યારે આધુનિક વિજ્ઞાન અડધથી પ્રગતિ કરી રહ્યું છે આધુનિક વિજ્ઞાનમાં આયુર્વેદના ઘણા અંશો સમાયેલા છે જેવા કે એનેગેમી ફીઝીયોલોજી પેથોલોજી ઓગેની, સર્જરી, ગાયનેકોલોજી, ઓક્ટોરીયોટોલોજી વગેરે બધા જ નાની માણસો જે તો મમજી શકશે કે, ઉપરના વિષયોનું નાનું વૈદ્યના અભ્યાસ માટે ખાસ જરૂરી છે વાગ્બટના સમયમાં વાગ્બટે પોતાના પુસ્તકમાં લખ્યું છે કે ચરક અને સુશ્રુત હવે જુના જમાનાના પુસ્તકો થઈ ગયા છે મેં તે સૂધાધી છે સ્વપિ પ્રણિત પુસ્તકો ઉપર જ પ્રીતિ ન રાખતાં લેડ વગેરે અંધ ગ્રંથોને અભ્યાસ કરવાનો તેણે આશંક કર્યો છે મતલબ કે તે સમયમાં આયુર્વેદનું નાનું છે તેટલેથી જ સતોષ ન માનતા નવું બહુવાની અને અનુભવવાની તેઓમાં છજાસા વૃત્તિ હતી માટે આયુર્વેદનો બરાબર અભ્યાસ કરવો હોય તો આધુનિક વિજ્ઞાનમાંથી આયુર્વેદને ઉપયોગી હોય તેવા અંશો આપણે જરૂર લેવા જોઈએ આધુનિક વિજ્ઞાનના સમય સાથે આયુર્વેદનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ આ ઉપરાંત આયુર્વેદમાં વધુ વેલા પર્યાપ્ત્ય પચક્રમ અને રસાયન ક્રમ જે આયુર્વેદનું વિશિષ્ટ અંગ છે તેનો વજાનિક રીતે વિચાર કરવો જોઈએ આથી હું માનું છે કે આધુનિક વિજ્ઞાનની મદદ વગર આયુર્વેદનો શાસ્ત્રીય અભ્યાસ શક્ય નથી જો કે મિશ્ર અભ્યાસક્રમથી મિશ્રસ્નાતકોમાં આયુર્વેદનું ધોરણ ઠરક નીચે ઉતર્યું છે પણ તે માટે એકલા વિદ્યાર્થીનો જ વાક નથી પણ તેની અભ્યાસન પદ્ધતિનો વાક છે તેમને આયુર્વેદનું પદ્ધતિસરનું જ્ઞાન અપાયું નથી અને તેથી તેઓ એલોપથી

ગ્રેડીંગ કરે છે અને એક સારા વૈદ્ય ન બનતા ડોક્ટર બને છે આયુર્વેદના સાચા વૈદ્યનિષે આપણે પેદા નથી કરી શક્યા તેના બીજા પણ ઘણા કારણો છે (૧) પ્રાચીન અને અર્ધપ્રાચીનનું ઉભયનું નાનું ધરાવતા શિક્ષકોને અભ્યાસ (૨) વિદ્યાર્થીઓમાં સંસ્કૃતના જ્ઞાનને અભાવ (૩) શિક્ષણ સંસ્થાઓમાં આયુર્વેદ અને એલોપથીના પણ વિષયો શીખવવાના જુદા જુદા વિભાગો હોય છે એલોપથી શીખવનારા પારગત હોય છે આયુર્વેદ શીખવનારા અનુભવી હોતા નથી (૪) આયુર્વેદના ડેપ્લોક સિદ્ધાંતો, અસ્પષ્ટ હોવાથી તે જગે વિદ્યાર્થીઓમાં લઘુતા ગ્રંથો પેા થાય છે (૫) વિદ્યાર્થીઓને વનસ્પતિશાસ્ત્ર અને લેષજ વિજ્ઞાન-મટીરીયા મેડીકાનું ખૂબ જ ઓડું નાનું મપાય છે (૬) અયુર્વેદીક કેલેજોમાં પ્રત્યક્ષ શિક્ષણ માટે આયુર્વેદીક હોસ્પિટલો અને બાહ્ય ડગ્લાલયો ઓછા હોય છે (૭) આયુર્વેદીક વિષયપ્રધાન અભ્યાસ ક્રમ માટે પાઠ્ય પુસ્તકોનો અભાવ છે (૮) વિદ્યાર્થીઓને કેલેજમાં દાખલ થવા માટે એકસરખો પ્રવેશ મળતો નથી (૯) સરકાર તરફથી ડીપ્લોમા કેસ બંધ કરવામાં આયો છે

જો ઉપરના કારણો દૂર કરવામાં આવે તો આપણા આયુર્વેદના વિદ્યાર્થીઓ સારા તબીબ બની શકે અને આયુર્વેદીક ઔષધોનો ઉપયોગ સફળતાથી કરી શકે

શુદ્ધ અને મિશ્રના નામથી વેલોજેઝગડનું ન જોડે શુદ્ધ અને મિશ્ર એ બે શબ્દો આયુર્વેદના રાજકારણ માટેના છે વાસ્તવમાં આયુર્વેદ તો એક જ છે અને બંને પગે હવે વૈદ્યકીયને બદલે રાજકીય બની ગયા છે માટે જો નામો કાઢીને ફરીથી વિદ્યારેખી વિદ્વાનોની સલાહથી એક જ એવા સવમાય

અભ્યાસક્રમની રચના તાત્કાલીક મુગ્ધ રાજ્યે કરવી જોઈએ અને અભ્યાસક્રમ આખા ભારતમાં સ્વિકારાય તેવી પ્રવૃત્તિ કરવી જોઈએ.

આ માટે અમોને લાગે છે કે રાજ્યીય નીતિરીતીથી પર રહીને આયુર્વેદના વિદ્વાનોએ એકજ ટેબલ ઉપર લેગા થઈને આયુર્વેદનો અભ્યાસ, વ્યવસાય, રનાતકોનો હરજો, સમાજમાં તેનું સ્થાન વગેરે તકી કરી સંગ્રહ પાસે એકમતે સ્થુ કરવું જોઈએ. આ કામ જો કે અશક્ય નહીં તો અઘરું તો છેજ પછી જો હરેક વૈદ્ય બધુઓ નિખાલસ બાવે આ માટે પ્રયાસ કરે તો જરૂર સફળતા મળે. આ કમીટી માટે મુગ્ધ પ્રાંતની હરેક શુદ્ધ અને મિશ્રની કોલેજોના આચાર્યો, યુનિવર્સિટીઓના આયુર્વેદીક ફેકલ્ટીના ડીન, પ્રોફેસર અને ફેકલ્ટીના પ્રમુખ, શુદ્ધ અભ્યાસક્રમના પ્રમુખ, અનુસ્નાતક અભ્યાસક્રમના આચાર્ય, કે દ્રવ્ય ગીસર્સના

ડાયરેક્ટર, મુગ્ધ પ્રાંતના આયુર્વેદીક ડાયરેક્ટર અને મુગ્ધ રાજ્યના પ્રાંતિક વૈદ્ય-સંમેલનોના પ્રમુખો તથા અન્ય આયુર્વેદ પ્રેમીઓએ એકત્ર થઈ શુદ્ધ મનસ્ક આયુર્વેદીય રાજકા તુને દૂર કરીને એકમેક આયુર્વેદનો અભ્યાસક્રમ રચી મરકાર સમક્ષ મુકવો જોઈએ.

આયુર્વેદ ગત્યારે મહાત્મિકાગ્રામથી પસાર થઈ રહ્યો છે અને એની ઉપર અનેક આઘાત કુઠારાગાત થઈ રહ્યા છે અને અવિધ્યમા થવાના છે. આપણે સૌ દોઢ ઇંચ ગ્રીએ છીએ કે આયુર્વેદની પ્રગતિ થવી જોઈએ પણ બધાના રમ્મા ભિત હોવાથી અને અરસપરસની ખડનાત્મક પ્રવૃત્તિઓના કારણે આયુર્વેદના વિદેશીઓને પુરતું બાક મળી રહે છે માટે આયુર્વેદના એકજ નેજા નીચે એકત્ર થઈ કાંઈક કરે અને કમી બતાવે.

મધે શક્તિ જલોમુને

✽ કેટલાક સમાચાર ✽

વૈદ્યક્રિય અનુસંધાન અને વિકાસ - મુગ્ધ સરકારે રૂપીઆ ત્રીસ લાખની કિંમતની સરકારી લામીનગીરી ભુગી કરીને એક વેત્ક્રિય અનુસંધાન નિધિની સ્થાપના કરી છે. આ દોષના લગભગ ૧,૨૦,૦૦૦ રૂા બાજનો વૈદ્યક્રિય અને સાર્વજનિક સ્વાસ્થ્ય વિભાગોની વિભિન્ન અનુસંધાન યોજના અંગે અર્થ થયે સરકારે સ્વાસ્થ્ય મંત્રીની અધ્યક્ષતામાં એક કમીટીની નિમણૂક કરી છે. આ મંડળના સભ્યોમાં નાણા પ્રધાન શ્રી હાવરાજ

મહેતા, ઉપસ્વાસ્થ્ય મંત્રી શ્રી દેવાસ, મુગ્ધ સરકારના મંજન જનરલ, ડાયરેક્ટર પબ્લીક હેલ્થ ડીપાર્ટમેન્ટ, આયુર્વેદીક ડાયરેક્ટર, ભાંગે મેડીકલ એસોસિએશનના પ્રમુખ, વિશ્વવિદ્યાલયોના મેડીકલ વિભાગના ૬ પ્રતિનિધી, મુગ્ધની ઇન્ડિયન કે સર રીમચં ઇન્સ્ટીટ્યુટના ડાયરેક્ટર, ઇન્ડિયન મેડીકલ રીસચના ડાયરેક્ટર શ્રી જી સંતિ નામપુર વિશ્વવિદ્યાલયના બાયોકેમિસ્ટ્રી વિભાગના અધ્યક્ષ શ્રી નાથ મુગ્ધ સરકારના

લોકલ સેલ્ફ ગવર્નમેંટ અને પબ્લીક હેલ્થ વિભાગના મંત્રી, તથા હાઈપીન' ઇંસ્ટીટ્યુટના સચાલક છે

આયુર્વેદિક ઔષધિઓનો ઇસ્તિમા
લોભા ઉપયોગ — ઉત્તર પ્રદેશની સરકારે ત્યાંની બધી ઔષધીક હોસ્પીટલ અને હવા ખાનાઓમાં નીચે લખેલી આયુર્વેદિક છંદવા ઝોનો પ્રયોગ ચાલુ કરવાનો આદેશ કર્યો છે જેમાં ત્રિકુળા ચૂષ્ણ, લવણ બાસ્તર ચૂર્ણ, હિંગવણક ચૂષ્ણ, લવગાદિ વટી દ્રાક્ષાનિષ્ઠ (દ્રાક્ષાસવ) અને રવ્યવન પ્રાણાવલેહ મુખ્ય છે

ઝાંસી આયુર્વેદ વિશ્વ વિદ્યાલયને
કેંદ્ર સરકારની માયતા — ભારત સરકારના અંદર સેક્રેટરી ખી ટી એચ બાટી આજે પોતાના પત્ર નંબર એફ ૩૦, ૧૮૨/૫૮ યુ પી મીનીસ્ટ્રી ઓફ એજ્યુકેશનને આધીન યુનીવર્સિટી ઓફ કમિશન એક્ટ ૧૯૫૬ અનુસાર ઝાંસી આયુર્વેદ વિશ્વ વિદ્યાલયને પંચમે બર ૧૯૫૮થી તા ૧૧ ૨ ૫૬ ના પત્ર દ્વારા માયતા પ્રાપ્ત વિશ્વ વિદ્યાલયની શ્રેણીમાં સ્વિકાર કર્યો

(આયુર્વેદ મહેશ ૩૦૪૫૯)

ભારત સરકારના આયુર્વેદિય મલા હકાર — કેટલાક સાધનો દ્વારા એમ સમગ્રાય છે કે ભારત સરકારના આયુર્વેદિય સલાહ

કારના રથાને આયુર્વેદ મહા વિદ્યાલય નગરના પ્રોન્સીપાલ રા રા શ્રી ડૉ. ધર્મ કે સરવાની, એમ ડી ની નિમલંક થયે.
(આયુર્વેદ મહેશ)

મધમાખીના કેખતુ ઝેર સર્થ
વામા ઉપયોગી — ધાનકીકુડીમાં બરાચેલા મદ્રાસ રાજ્યના મધમાખી ઉપર પત્તિદમાં ત્યાંના વ્યવસ્થાપક શ્રી જેસ કે કાલાપુરે જણાવ્યું હતું કે મધમાખીનો કેવળ વેદના આપનાર ઝેરી છે પરંતુ ભવથી જણાયું છે કે મધમાખીનું ઝેર સધીય અને કેટલાક ચામડીના રાગ માટે ઉત્તમ ઉપચાર છે પશ્ચિમના દેશોની પ્રયોગશાળામાં વૈજનીય સારવાર માટે મધમાખીનું ઝેર એકું કરવામાં આવે છે

— જુનાગઢ મુકામે એક સરકારી આયુર્વેદીય ફામખીનું ઉદ્ઘાટન કરતા નામાર આરોગ્ય પ્રધાન કમલમવરે જણાવ્યું હતું કે પ્રાતના સરકારી હવાખાનાઓમાં અને ફરતી ઔષધીઓ માટે સારા અને સાચા કૌશિકી મળે તે માટે આ ફામખીની સ્થાપના થઈ છે શરૂઆતમાં આ ફામખીની હવાઓ રાજ્યના આયુર્વેદીક હવાખાનાઓમાં વપરાશે અને ત્યાર બાદ જનતા માટે તે વેચાણ અને મુકાશે માખી વનસ્પતિઓનો સંગ્રહ કરી તેને પણ વેચાણ માટે મુકવાની એક યોજના છે મુખર્ષ પાસે કરાડમાં આવું એક કેંદ્ર શરૂ પણ કરવામાં આવ્યું છે

ઝંડુ કેસરી જીવન

આ કેસરી જીવન તા ન લીલાં આનંદામયી બનાવેલા વ્યવનપ્રાધાવનેદ (જીવનમી) રસમિત
અભકમરમ કેસરી કસ્ટુરી તથા બીજા અનેક પિત્તપાચન પૌષ્ટિક વસાણાઓથી ભરપૂર છે

આ કેસરી જીવનથી શરીરમાં બળ આવે છે આનાલ વૃદ્ધ સ્ત્રી પુરુષની દરેક નાસ્તી
નિર્બળતામાં ઉપરોક્ત છે

રતન ૦૧ ની બાણી ૧ ની મિમત ૨૧ ૦-૦

રતન ૧ " " " " ૩૧ ૦-૮-૦

ઝંડુ કેસરી જીવન

શારીરિક ઓર માનસિક શક્તિ
બઢાનેવાલા સ્વાદિષ્ટ પૌષ્ટિક ઘાટણ

વજ્ર માટે પુકો

ઝંડુ ફાર્માસ્યુટિકલ વર્કસ નિમિટેડ,

મોખસે રોડ (દક્ષિણ) રો. મે. ન. ૭ ૧૫,

મું. મું. - ૧૮

ઝંડુ ફાર્માસ્યુટિકલ વર્કસ લિ., વડોદરા સી. ડી. ૧૧૫૪ મ. પરીખ રો. મે. રોડ (દક્ષિણ) મું. - ૮
મું. મું. અને પ્રમુખ ૧ બેચેનલ મોરારજી મે. મ. અવનર સમા રો. મે. રોડ ૨૬૨૨ ૫૦૨૨ મ. ૧૧

आयुर्वेद विज्ञान

વૈષ્ણવ સિદ્ધાંતોને પુલનાત્મક દૃષ્ટિથી તથા અનુભવની દૃષ્ટિથી ચર્ચનાર આસિફ

புதுக்கோட்டை ௭]

ਅੰਕ ੨੦੨੪

১৯-১৮ ১৫৭৫

[24 9 9]

नमामि घन्वन्तरिमादिदेव सुरासुरै बदितादपन्नम् ।
लोके जरादग्मममृत्युनाशम् घातात्मीश त्रिविधौषधीनाम् ॥

૧. આશિ ૨૪૨ ૧ પને તેની વિપ્રતિષ્ઠા	રા રા દિનેશ ૫ ૫ ૩ દિતીયથી ૫	
૨. કમાગો અને જનાગો	૨૦ ૧ કોત આયુવ ૧ લેખ-૧૧૨૫૨ ૨૫૭	
૩. માગી ૧૧ ઘસા ૧	રા રા જદા-૧૧ ના વિદી તાપે ૧ ૨૨૧	
૪. આશિ અને વિમનગીઆસા	ગા વૈ દરિપ્રમાદ રી. લ-૧૧૫ ૫૮	૩
૫. ૧૧ની સામવિની રિવતિ	વૈવશ અમિ ૧૪૨ ૧ી ૧૧ વાસિક	
૬. કેટની ગમાવાર	દળવદ ૨ (આયુર્વેદાલ ૫) રામદેવ ૨૩૩	
	(તની મ્યનેથી)	૨૩૭
	આ ૧૧ માર્ગના	૨૮

વિજ્ઞાપિ

આપુર્વે નિવનનો આ એક વાનને આપ જાણી શકો કે આપુર્વેદના વિદ્યાતન પ્રપદતા પોષિ લેખેનો આમાં અમાલેશ રવામાં આ ૧૦

આપ ૧૧ જ્ઞાન અને પ્રવાર માટે વલોને વલ ના વિદ્યાર્થોએને ઉપયોગી નીવડે તેનું આ માસિક જે તમાન્ય રવારવ્ય કેમ પાળવું અને રોગોથી રમ જાયવું તે વિષે પણ આ માસિકમાં આગ ૬ ન કરાવવામાં આ ૧૦ આ માસિક દર અમેશ શહીનાની પદરથી તારીએ ૧૧ માર જે વવાળા આ ૩૪ - (પદરના ૩ ૬ -) દયાન અથ નહિત રાખવામાં આપુર્વે લાઈએરી નો દાગ આ મ મિલને જાળો જનાર થાય ૧ તેનું લાઈએરીઓ માટે સવા રમ ફક્ત ૩૦ ૩ - ૧ લવાર્ગ પાપુ છે અતારના આ જમાનામાં આ દવા તમ પલ્કુ ગોપુ જે છતાં આયુર્વેદના મં ૧ ખાતર અમ જે સવા રમ મોપુ રાખુ છે આશા છે કે આપ અવ વંચ જુઓ આ માસિક ૧ આદ જેમ તે તેમ જલદીથી થઈ જાડ તેમજ આપના જીમ છૂટ મિતોમા તેનો પ્રવાર કરી પડો તુ આદ કરી મકરો અથવા વીધીથી આ મો સવા માટેના પત્ર લખો જે ૧૧ નિ

પત્ર ૫૫ ૧૨નું કરનામું

તની

આપુર્વેદ જિજ્ઞાસ

૬-૭૩ દુર્ભારિયુગ્મિન નગમ નિ

૧૦૫ ૧૩ (દિ ૫) મુજબ ૨૮

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન

પ્રત્યક્તો દિયદ્વુષ શાસ્ત્રમ્ ચ યદ્ભવેત્ ।

સમાસતસ્તાદુભય ભૂયો જ્ઞાનવિગર્ધનમ્ ॥

પુસ્તક	૭	આવૃત્તિ	સંસ્કૃત હિરણ્યકર ટ્રેડિંગશાસ્ત્રી	અવધ ૨૦૧૫
અ. નં.	૧૦	કાવચક તત્ત્વ	શ્રી. ગોપાન મ. પરીખ	જુલાઈ ૧૯૫૮
		સહાયક તત્ત્વ	શ્રી નવનીતનાથ બ. પંડ્યા	
			જી. કાર્મસી તરફથી	

માનસિક સ્વાસ્થ્ય અને તેની વિકૃતિઓ

લેખક — દિનેશ કાન્દેશ શુક્લ દિલીશ મી એ પેપ એમ આયુર્વેદ કોલેજ-અમનગર

માનસશાસ્ત્રના અભ્યાસ વિષે આદિ કાળથી અનેક મનુષ્યો પ્રયત્ન કરતા આવ્યા છે. પાશ્ચાત્ય ચિકિત્સા પદ્ધતિને ક્ષેત્રે માનસ શાસ્ત્રની અને તેની માનસશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ ચિકિત્સા કરવાની જરૂરિયાત સમજાતી જાય છે. રોગ થવા પછી તેની ચિકિત્સા કરવી તેના કરતા રોગ થવા જ ન દેવો એ વધારે મારો ઉપાય છે. માનસરોગ શી રીતે થાય છે, અને શું ઉપાયો લેવાથી તે ન થાય તે જાણવા, સમજવા અને આચરણમાં મૂકવા માટે માનસિક સ્વસ્થવૃત્તનો અભ્યાસ જરૂરી છે. માનસિક સ્વસ્થવૃત્તમાં માનસિક પરિસ્થિતિઓ અને તેને લગતા નિયંત્રણ વ્યવસ્થાનો સમાવેશ થાય છે. માનસમાં વિવિધ પ્રકારની વિકૃતિઓ શી રીતે થાય છે, અને તેને અટકાવી કે છેવટે ઓછી કેમ કરી શકાય એ જાણવું જરૂરી છે. આ શાસ્ત્ર માનવજીવનનાં અનેક પાસાઓને સ્પર્શતો

પ્રશ્ન છે, અને તેથી જ તેના ઉંડા અભ્યાસની અગત્ય જૂઠ છે.

માનસિક વિકૃતિઓ શી રીતે થાય છે તે વિષે અત્યારે અનેક વિવિધ પ્રકારની વિચારધારાઓ પ્રવર્તે છે. એ વિષેની ચર્ચા જવા દઈએ તો ચોટા ભાગના માનસશાસ્ત્રીઓ આ વિકૃતિઓને માટે ભૌતિક (organic) કારણો જવાબદાર છે એવું માને છે, તેથી આ વિષે ઉંડા અભ્યાસ કરવા માટે ભૌતિક (structural) અને રસાયણિક (chemical) ફેરફારો તરફ દૃષ્ટિ દોડાવવી સહી એમ કહે છે. અમુક પ્રકારના માનસિક કારણોને લીધે શરીરમાં અમુક અવયવો પર અમુક ચોક્કસ પ્રકારની ભૌતિક અને રસાયણિક અસર થાય છે. આ અસરોને વૈજ્ઞાનિક દૃષ્ટિએ ઉંડા અભ્યાસ કરીને-તેની વિકૃતિનું કારણ ઓળી કાઢવામાં આવે તો તેની સમજણ પૂરકની ચિકિત્સા થાય.

માનસિક વિકૃતિઓના નીચે પ્રમાણે લેહો પાડી શકાય —

(૧) Psychoses — આમાં મન પર ધીમે ધીમે અસર થાય છે, અને ઇવે આખુરે મન આ અસર નીચે આવી જાય છે. આમ થાય છે ત્યારે બધી જાતના માનસિક કાર્યોમાં વિકૃતિ જોવા મળે છે. હોસ્પિટલના મોટા ભાગના દર્દીઓ આ પ્રકારના હોય છે. આમાંના કેટલાક તો અમુક સમયે પોતાની એકલાની જ નવી સૃષ્ટિમાં રાચે છે, અને પોતાના કાર્યોની બહારની દુનિયા પર શી અસર પડે, એ વિચારવાની તેને જરૂર જણાતી નથી.

એ આવે એક દર્દી જોયેલો. તે અમુક સમયે ખડખડાટ હસવા લાગતો. ક્યારેક અકારણ રડવા લાગતો. તેને ખાવાનું આપવામાં આવે ત્યારે તે ફેફસી કમળે ખરાડા પાડતો. આમ અનેક પ્રકારના વિચિત્ર વેગો જોવા મળતા.

(૨) Mental deficiency — આ પ્રકાર માં બૌદ્ધિક શક્તિની ખામી જોવા મળે છે. મૂળ (Idiot), મદ બુદ્ધિ (Imbecile) નો પણ આમાં સમાવેશ થાય છે. આ વગરના ગણાવી શકાય તેવા દર્દીઓના નિદાન માટે હેબી કરના ડૉક્ટર પિટરનો ‘પરફેક્શનિસ્ટ’ ટેસ્ટ ઘણો સહાયક તત્વ છે.

(૩) Psychoneurotic — પોતાના જીવનમાં આવતા સંજોગોને અનુકૂળ ન થઈ શકવાને લીધે આ સ્થિતિ ઉદ્ભવે છે. સ્થિતિ વધારે ગંભીર થાય ત્યારે હિસ્ટીરીયા આવે છે. આમાં મનના કેટલાં ભાગ-

અથવા કાબૂ જાગૃત મનના કાબૂ બહાર આ પો જાય છે.

(૪) Delinquency — આ પણ પરિસ્થિતિને અનુકૂળ ન થઈ શકવાને લીધે થતી વિકૃતિનો એક પ્રકાર છે. આમાં યક્તિ ગુન્હાઓ કરવા માટે પ્રેરાય છે. આવડા માણસોના પૂરેપૂરા ઇતિહાસ બહુને ગુન્હાઓ કરવાની ઇચ્છા શા કારણે થાય છે, તે શોધી કાઢવું ભેદ્ય, અને પછી તેના એ કારણ કે કારણોને શબ્દોથી, વાતાવરણથી અને બીજી જરૂરી સૂચનાઓ મારફત સતોષીને ફરીથી સમાજના એક ઉપયોગી અંગ તરીકે તેનો ઉપયોગ કરી શકાય છે.

ઉપર કહ્યા મુજબ માનસિક વિકૃતિ થવા જ ન દેવી એ ઘણું અગત્યનું છે, પરંતુ સમાજ પર તે વ્યવહારમાં શી રીતે મૂકવું એ દષ્ટિએ વિચારતા એમ લાગે છે કે આની લાભા મમયે અને થોડા પ્રમાણમાં અસર થાય છે. આ રીતે ખરી રીતે અટકાવવા હોય તો સમાજનું કેળવણીનું ધોરણ ઉચ્ચ લાવવું ભેદ્ય. બાળકોનો યોગ્ય રીતે ઉછેર થવો ભેદ્ય. ઉચ્ચ દષ્ટિ સુંદર ગૃહવ્યવસ્થા સ્વચ્છ વાતાવરણ અને ભાવનામય મનોવૃત્તિ હોવી જરૂરી છે. નાના બાળકમાં જરા જેની પણ માનસિક વિકૃતિ માનવ પટેલે તુરંત જ તેનું માનસ ચિકિત્સક કે બાળકોના ખાસ ડોક્ટર પાસે તપાસ કરાવીને યોગ્ય પગલા લેવા ભેદ્ય.

અંગ્રેજીમાં એક કહેવત છે કે તંદુરસ્ત શરીરમાં તંદુરસ્ત મન વસે છે (Healthy mind lives in healthy body).

એ મુજબ શારીરિક તંદુરસ્તી તરફ ઉપેક્ષા વૃત્તિ ન રખાવી જોઈએ. જીવનમાં જ્યારે પોતાની સહનશક્તિની મર્યાદા કરતા વધારે સઘર્ષે આવી પડે છે ત્યારે તે માનસિક વિકૃતિને ઉત્પન્ન કરવામાં મોગે અને અગત્ય નો ફાળો આપે છે એ સિવાય શરીરનું કોઈ પણ અવયવ (organ) કે નાડી (Nerve) પર સતત કળાણ રહ્યા કરતું હોય તેના કારણે પણ વિકૃતિ થવાના કારણો ને ધાર્યા છે.

વધારે પડતી મહેનત કરવી પડતી હોય, આરામ ન લેવાતો હોય, રોગ કે બીજા કોઈ કારણે શરીરમાં વિષ (toxin) હોય, પ્રસૂતિ આવી હોય, કોઈની સાથે મતભેદ થયો હોય, કે સઘર્ષ ઉભો થયો હોય, ત્યારે વિકૃતિઓ થવાનો સંભવ રહે છે.

કેટલીક વખત શારીરિક અને માનસિક બંને રીતે સંયુક્ત દેખાતી વ્યક્તિમાં માનસિક વિકૃતિ જોઈને તેનું કારણ સહેલાઈથી શોધી શકાતું નથી. આવા કારણોમાં ઘણી વખત એવું બને છે કે એક વ્યક્તિ પોતાની શક્તિઓને લીધે સમાજમાં પોતાનું વર્તણૂક સાફ જમાવે, ત્યારે તેના વિરોધીઓ કે જે પોતે આગળ આવી શક્યા નથી—તેઓ ખોટી રીતે તેની વિરુદ્ધ પ્રચાર કરે છે, અને ઉપજાવી કાઢીને તે વ્યક્તિ વિષે વાતો વહેલી મૂકે છે. આવા સમયે જો વ્યક્તિ કાબેલ ન હોય નો આ વાતોની તેના માનસપટ પર સારી અસર પડે છે, અને તે માનસિક વિકૃતિનું સ્વરૂપ ધારણ કરે છે.

માનસિક સ્વસ્થતાનો આધાર સુષુપ્ત મન અને જાગૃત મન વચ્ચેની સમતુલા-

(equilibrium) માં રહે છે. પ્રાકૃતાવસ્થામાં આ બંને વચ્ચેની સમતુલા જળવાઈ રહે છે અને માનવી પોતાના સંજોગોને અનુકૂળ થઈ જાય છે. ક્રોધ કે એવી માયા ધરાવે છે કે આ વિકૃતિઓનો પાયો. Sex માં છે (ક્રોધનો Sexનો અર્થ જો કે ઘણો બધા પકડે છે).

માનસિક અસ્વસ્થતાના કારણો શી રીતે અસર કરે છે એ વિષે વિચારીએ તો એમ કહી શકાય કે આપણા જીવનની દરેક ભૌતિક ક્રિયાની મન પર વર્તાઓછા પ્રમાણમાં અસર થવા કરે છે. જ્યારે આ અસર એટલી ગાઢ બને કે જેને લીધે સુષુપ્ત અને જાગૃત સમતુલા ન જળવાઈ રહે ત્યારે ઉપરોક્ત વિકૃતિઓ માહુમ પડે છે. આ વિકૃતિ કોઈ એકાદ કારણસર થતી નથી પણ અસુક પ્રકારની સીધી કે આડકતરી અસર વારંવાર થાય તો તેને લીધે તે પ્રકારના મનના કાર્યમાં વિકૃતિ આવે છે. હુદુમનનાં એક કરતા વધારે માણસોમાં એક જ પ્રકારની વિકૃતિ હોય એવું અનુભવે જોવાનું છે. આ ઉપરથી આ અસર વારંવાર પણ ઉતરે છે એમ મનાય છે.

વિકૃતિમાં થતા લક્ષણો —

(૧) વર્તણૂકમાં વિકૃતિ (Disorders of behaviour) — આમાં ચળવટમાં વધારો, ઉરકેસ, દિવાનાપણું, જુલપણ, અને પક્ષાઘાત થાય છે. વિચારોનું ઉદ્બુધન (flight of ideas) એકની એક બાબતમાં રચાપચા રહેવું (Stereotypy), બધી બાબતમાં ના પાડ્યા કચ્વી, પોતાને માથે ખૂબ ઝોળે હોય તેવું લાગ્યા કરે, નિરાસમપણું, વિકૃતિ સ્પદન (Morbid impulse) જેવા મળે છે.

(૨) જાગૃતાવસ્થામાં વિકૃતિ (Disorder of consciousness) — આનો આધાર લક્ષ ઉપર છે જો લક્ષ રાખવાની શક્તિ ખરાબ ન હોય તો ગુચ્છવલ્લુ ઉભી થાય છે, જગવી પડું આવે છે સ્વપ્નોમાં રાચે છે, પ્રકાશ આંખો કે ખાચ છે અને ખકવાન કરવા લાગે છે આમાથી પછી અપરમાર અને વાઇ જેવા દરો પણ ઉત્પન્ન થાય છે

(૩) માનસિક ઉત્તજનામાં વિકૃતિ- (Disorders of emotion) — આનો આધાર વેગનું પ્રમાણ વેગનો સમય, અને વિચાર વચ્ચે સુમેળ (Harmony) કંવા પ્રમાણમાં છે તેના પર છે ઉદાસીનવૃત્તિ, ચિંતા, બેપરવાઈ વગેરેની અસરનો પણ આમાં સમાવેશ થઈ જાય છે

(૪) વિચારશક્તિની વિકૃતિ (Disorders of thought) — ખાતિ, અધારા આવવા અક્ષર આવવા જેવી લાગતી અને અચોક્કસ પણ એ આ પ્રકારના છે

(૫) જ્ઞાનમાં વિકૃતિ (Disorders of perception) — બહારના કોઈ પણ કાણુ સિવાય અધારા આવવા આની વિકૃતિથી બધી જ જ્ઞાનેન્દ્રિયોમાં વિકૃતિ ઉત્પન્ન થાય છે અને તેથી ઇન્દ્રિયો વડે જ્ઞાન થતું નથી

(૬) સ્મૃતિની વિકૃતિ (Disorders of memory) — આના જાગૃતાવસ્થાનું જ્ઞાન ન હોય (Disorders of consciousness), સ્મૃતિનો નાશ થયો હોય તેના કરતાં જુદું જ જ્ઞાન થવું (parannesia) વગેરે બાબતોનો સમાવેશ થાય છે

(૭) વ્યક્તિત્વની વિકૃતિ (disorders of personality) — આ એક એવો વિચિત્ર પ્રકાર છે કે જેમાં વ્યક્તિ પોતાનું જ અસ્તિત્વ હોવાનો ઇન્કાર કરે છે એક વ્યક્તિને બીજી વ્યક્તિ માની લે છે દરેક બાબત તમ્મ તે આતુર છે એમ જણાઈ આવે છે

નિદાન પદ્ધતિ (clinical investigation) — આ તપાસનો આધાર આપણે દર્દી પાસેથી કેટલી વાત કહાવી શકીએ છીએ તેના પર છે આ માટે દર્દીને પોતાની વાત ખૂલ્લા દિલથી કહેવા માટે પ્રોત્સાહન આપવું જોઈએ દર્દીને એવો વિશ્વાસ આવવો જોઈએ કે તે જે વાત કહેવાનો છે તે બીજાઓથી ખાનગી રાખવામાં આવશે અને પોતાની એ વાત આપણને કહેવાથી તેનું કિંત થવાનું છે અસ્પષ્ટ બાબતોનો પ્રશ્નો દ્વારા કે ઉઘટી રીતે કે બીજી કોઈ વિશિષ્ટ રીતે પૂછીને તે વિષે ચોક્કસ હકીકત શું હશે તે વિષેની પૂતી માહિતી મેળવવી જોઈએ ઘણી વખત શારીરિક કારણોને લીધે જ ઉત્પન્ન થયેલ માનસિક વૃત્તિઓની વિકૃતિઓ જેવા મળે છે, એટલે માનસિક દર્દી જણાતી વ્યક્તિની શારીરિક તપાસ પણ યોગ્ય રીતે થવી જોઈએ

બધી વિગતો મળ્યા પછી તેને નક્કી કરેલા ચોક્કસ કંમપૂવક ગોઠવવી જોઈએ

નિદાન (Diagnosis) — માનસિક દરો એક બીજાથી સહેલાઈથી છૂગ પાડી શકાય તેવા હોય છે કા ત Psychoneuroticationની માફગીવાળા દર્દીનું વ્યક્તિત્વ સ્વસ્થ માણસના જેવું જ હોય છે, તેને સાજા થવાની ચિંતા હોય છે જ્યારે psychotic દર્દીમાં પોતાનું

અગ્નિત્વ સ્પષ્ટ હોતું નથી, એટલું જ નહીં પરંતુ તેણે વિવેક બુદ્ધિ પણ પ્રમાવી હોય છે, એટલે તેને સાગ સારનું ભાન હોતું નથી માનમ રોગની ચિકિત્સા -

(૧) ભૌતિક પ્રક્રિયાઓ—આવા દર્દીને ઉશ્કેરાઈ બંધ તેવા વાતાવરણથી દૂર રાખવો સારી પેઠે ઉપાય આવે તેવા ઉપાયો લેવા પોતે પોતાના શરીરને ઈજા ન પહોંચાડે તેનો ખાસ ખ્યાલ રાખવો ખોરાક યોગ્ય પ્રમાણમાં આપવો પાણી દ્વારા થતી વિશિષ્ટ પ્રક્રિયા (Hydrotherapy) યોગ્યવી

(૨) માનસિક પ્રક્રિયાઓ—(psychological methods)—આનો આધાર દર્દી અને ડોક્ટર બંને પર છે આમાં દર્દી ડોક્ટરની પ્રક્રિયાઓને અનુકૂળ થાય છે કે કેમ તે પણ અગત્યનું છે ડોક્ટરે દર્દીને પોતાના વિશ્વાસમાં લાવવો જોઈએ તેની પૂરેપૂરી

તપાસ પછી વાતાવરણ માટે તેના કુટુંબી જનોને શી સૂચનાઓ આપવી અને પૃથક્ કરણ (Analysas) દ્વારા બીજા શા ઉપાયો લેવા તે નક્કી કરવું જોઈએ

(૩) નોકરી મેળવી આપવી (occupational methods)—જેઓને શિરે મોટા કુટુંબનું ભરણપોષણ કરવાની જવાબદારી હોય છે તેઓને ઘેર બેઠાં એ વિશે ચિંતાપૂર્વક વિચારો આવ્યા કરે છે આવા દર્દીઓને નોકરી મેળવી આપીને તેને પોતાને સંતોષ થાય તેવા ઉપાયો લેવા જોઈએ

(૪) સામાજિક સંબંધો (Social factors) આ માટે કેઈ એકાંત નિયમ બાધી શક્ય તેમ નથી આમાં સ્વચ્છ, સમય અને સંબંધો જોઈને બુદ્ધિપૂર્વક ફેર ફારો કરવા જોઈએ આ પ્રકારની ચિકિત્સા અસ્વચ્છતાની અવસ્થામાં સહુત આપે છે

ધમાસો અને જવાસો

રા રા બેઠાના ના વિવેકી સુ ભવેન

ધમાસો અને જવાસો એ બે વસ્તુ તિઓ ભિન્ન હોવા છતાં જાણીતા અને વિદ્વાન વેદો તથા નિધ દુકારોએ પણ એમાં કેટલીક જોરસમજ ઉભી કરેલી છે એ કારણથી અમને ધમાસો તથા જવાસો ઉપર કંઈક લખવાની હિમ્મત થઈ ધમાસો તેજ જવાસો છે એ માન્યતા અમને ભરોબર જણાતી નથી અને તેના કારણે અમે નીચે જણાવીએ છીએ “આયર્લિયક” ના કર્તો વિદ્વાન અને અનુભવી વેદરાજ શાસ્ત્રી શકર દાસ પટે

“ધમાસાને જવાસો પણ કહે છે” એવું વિધાન કરીને તેને એકજ વસ્તુતિ તરીકે વર્ણવે છે * ધમાસાને લોકો જવાસો ભલે કહેતા હોય પણ તે જવાસાથી ભિન્ન વસ્તુતિ છે એવી સ્પષ્ટતા કરીને તેનું અલગ વર્ણન આપવું જોઈએ એમ ન થવાથી આજ કાલ જ્યારે વસ્તુતિ-વિષયક પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન એકસરખું નથી છે ત્યારે અનેક સંદેહો ઉભા

યવાનો બધ રહે છે તેવીજ રીતે 'શાર્ફધર સહિતા' નો ગુજરાતી અનુવાદ કરનાર ગુજરાતના એક પ્રસિદ્ધ અને વનસ્પતિ-રસિક પૈવ પશુ પોતાના અનુવાદમાં ધમાસાને જવાસાથી અભિન્ન માન્યો હોય એમ લાગે છે કારણ મસ્કૃતમાં જ્યાં ઘન્યવાસકમ્ શબ્દ છે ત્યાં અને જ્યાં સુદુરાલમા શબ્દ યોગ્ય છે ત્યાં પણ એમણે પોતાના અનુવાદમાં એક માત્ર ધમાસો શબ્દ મૂક્યો છે પણ પડિત ભાવમિશ્રના નિધનું પ્રમાણે ઘવયાસ એ જવાસાનું અને દુરાલમા ધમાસસ્કૃત નામ છે, એમ તેના કહેવાનો જણાય છે એટલે એકેને બદલે ધમાસો શબ્દ મૂકવો સચુપ્તિક નથી બોલે તેમ મત પ્રમાણે તે ભાવપ્રકાશના પ્રમાણે પણ ઉલ્લેખિત થયેલા જણાય છે

ભાવપ્રકાશમાં ધન્યવાસ' ને જવાસાના પર્થાય તરીકે તથા દુરાલમા, ગાધારી વગેરે છ નામો ધમાસાના પર્થાય તરીકે બતાવેલા છે પણ બીજા નિધનુકારોએ દુરાલમા તથા દુરાલમા નામો ધવયાસને માટે વપરેલા છે આ રીતે બીજા નિધનું અને ભાવપ્રકાશમાં અરસ્પરસ આટલો વિરોધ છે ખરી રીતે બોતા માસ-ધવાસનું પ્રાકૃત નામ જવાસો અને ધવયાસનું પ્રાકૃત નામ ધમાસો બનેલું છે એ રીતે ધમાસો અને જવાસો એ બે ભિન્ન ભિન્ન વનસ્પતિઓના નામ છે અને તેથી ગમે તે એકને માટે તે બે શબ્દો વાપરવાથી સંકેહ પેદા થઈ વનસ્પતિની પ્રત્યક્ષ જોળખાણમાં સંદિગ્ધતા પેદા થાય છે બાકીના વનસ્પતિશાસ્ત્રી સ્વ શ્રી જ્યૈષ્ઠ્ય

ભાઈએ પણ ધમાસો તથા જવાસો એ બે ભિન્ન વનસ્પતિઓ છે એમ સ્પષ્ટતા કરેલી છે અને ધમાસા (ધન્યવાસ) તથા જવાસા (ધવાસક)ના અલગ અલગ પશુ ન આપેલા છે તેવીજ રીતે વનસ્પતિવેત્તા શ્રી ગોકળાસ બાબડાઈએ પણ જવાસો (ધવાસ) તથા ધમાસા (ધન્યવાસ) ને અલગ અલગ ગણીને ધમાસાને ગાયગોફાયલેસ્ટ્રેસી-Lygophyllaceae તથા જવાસાને પાપિલિયેનેસી-Papilionaceae કુટુંબની વનસ્પતિ માનેલી છે + આ ઉપરથી ધવયાસ (ધમાસો) અને ધવાસ (જવાસો) એ બે વનસ્પતિઓ અલગ અલગ હોવા વિશે શંકા રહેતી નથી છતાં ભાવમિશ્રે ધવાસ ને ઘન્યવાસ પણ કહેલો છે તે થે એ જણાતું નથી

ઘવયાસ શબ્દનો અર્થ રણના રેતાળ-નિર્જલ પ્રદેશમાં પેદા થનારો એવો થાય છે ધમાસા માટે ગાધારી શબ્દ વપરાય છે તેનો અર્થ ગાધાર-કદકાર પ્રદેશમાં ઉત્પન્ન થનારો એવો થાય છે ઉત્તર ગુજરાત-વઢિયાર પથકની ખેતરાઉ જમીનમાં 'ધાનજવાસી' નામે જોળખાતો છે થાય છે અને તે ધાનજવાસીનો ખમ, દા ર તથા ચામડીની ચળ આવે તેવા દરેક ઉપર નડાવામાં છૂટથી ઉપયોગ થાય છે તે છોડ અમે જોયેલો છે અને તેને અમે ધમાસો માનીએ છીએ ઘવયાસ સસ્કૃત નામનું અપભ્રંશ રૂપ ધમાસો થયાનું સ્વ જ્યૈષ્ઠ્યભાઈ પણ માને

x જુઓ વનસ્પતિ વજ્યન પૃ ૧૨૩ તથા પૃ ૨૧૩

+ વનસ્પતિ સહિ ખ. ૧ લો. પૃ. ૨૬૬ તથા પૃ. ૬૮૧

છે તે બને રૂપની વચ્ચેનું રૂપ ધાનજવાસ-ધાનજવાસી હોવાનું જણાય છે ભાષાશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ ઉચ્ચારણશક્તિ તથા તેની ખામિયતો વિચારમા લેતા ધન્યવાલ-ધાનનવાસ-ધમાસા એ ગીતે ફેરફારો થયાનું માની શકાય અમારા કહેવાની મતલબ એ છે કે, ધાન જવાસી નામનો છોડ તેજ ધમાનો છે અને જવાસો તો સૌને જાણીતો છે

જવાસો એક વિશેષતાવાળો છોડ છે ઉનાળામા ને હુકાળમા જ્યારે ખીજ બધા છોડ સુકાઈ જાય છે ત્યારે જવાસો લીલો હિમ જેવો બની ખીલી નીકળે છે છેલ્લા લગભગ પચીસ વષથી તેની આ વિશેષતા અમારૂં ધ્યાન ખેંચી રહી હતી પરિણામે જવાસો ઉપર અમે લખેલા કાવ્યમા લખ્યું છે કે

ધ્રુધગતા દવ ધરતીમાં ને બીબાં વન વિધારે,
વન દેવીનાં વસત વસનોના રમે મવટારે
પાતાળેથી પાણી પીતાં તરવર કંઠ સુખા
નાનકડી કંઠ કંઠ નદીઓના આતમને જુઝાયા
વરસતો ધોમ મહી ખીને કૂણી કંઈ ડાખળો ગોવાનું
સજગતા ખેતરની વચે જવાસા કેરૂં રે જાનું

x x x

ઉનાળે હીર જીવન કેરૂં બતાવી સતોષે ખીને
ન પરાય પાણી ના વાંછુ વહીને રખાંમાં વિલે *

ધોમ ધખતા તાપમા આ છોડની કૂણી ડાખળીઓ કેવી રીતે નવપ લવિત થાય છે તે કવિને નથી સમજાતું, મલમલા નદી

* કુમાર' માસિકના એક ૧૯૯૦ ના અંકમાં તથા અલકા (કાવ્ય સમ્રઠ) ૫૪૨૭ ઉપર કાવ્ય છપાયેલું છે તેમાંથી આ ઉનાળે લીધો છે

ઝરણુ સુકાઈ ત્યાં છે અને મોટા પ્રમાણે પણ કંઈ તરસની કાચરી લાગી છે તેવે વખતે આ જવાસો શી રીતે ખીની જાડે છે ? વળી વરસાદ પડતા જ જવાસાના પાદહા હિમથી ઢાંઢી જતા છોડની પેઠે ઢાંઢી જાય છે એવું શું કારણ ? છેવટે કવિ-વમય જવાબ જડી આવે છે કે, આશ્રયી જવાસો નીરપુરુષની પેઠે પોતાનું હીર બતાવવા માટે ઉનાળામા આપમેળે ખીલે છે અને મને પરાયુ-વરસાત પાણી ન ખપે, એમ કહીને વરસા પડતા જ સુકાઈ જાય છે

આ તો યદ્યપ્ત અમારી કવિકલ્પનાની પાત પણ વનસ્પતિશાસ્ત્રી સ્વ જયકૃષ્ણભાઈએ જવાસાનું મૂળ જમીનમા બહુજ ઊંડે ઊતરીને પાણી શોધે છે તેની સ્પષ્ટતા કરેલી છે જવાસાનું મૂળ કેટલું ઉંડું જાય છે, તેની ખાતરી માટે તેમણે બે ફૂટની જાયાઈવાળા ડોડનું મૂળ કાળજીથી ખોદાવેલું અને ૬ ફૂટ ૭ ઇંચની ઉંડાઈએથી પણ તે મૂળ તૂટીને નીકળ્યું હતું જવાસાના આવા લાંબા મૂળને કારણે સસ્તુતમા તેને નીંચમૂલ એવું નામ પણ મળેલું છે

પડિત વિશ્વનાથ દિવેદીએ “ભાવપ્રકાશ નિઘંટુ” ઉપર હિંદીમા સરસ ટીકા લખી છે તેમણે વનોષધીઓ વગેરેને લગતી વિસ્તૃત અને અસહિય માહિતી જે તે શ્લોકની નીચે સરલ હિંદી ભાષામા આપેલી છે તેમ કરવા માટે તેમણે અનેક નિઘંટુ સહિતા અને નિદાનગ્રંથો ઉપરાંત વનસ્પતિ શાસ્ત્રના દેશી તથા પરદેશી ગ્રંથોનું પણ દોહન કરી આપેલું છે પડિતવર મહન

મોહન માલવીયાજીને અર્પણ થયેલ આ ગ્રંથ સપૂર્ણ નિર્દોષ નહિ હોવા છતાં અનુકરણીય છે એમણે પડિત ભાવભિન્નને તમામ આધુનિક સામગ્રીના પ્રકાશમાં યથા શક્ય રીતે ઉજવણ અને સ્પષ્ટ બનાવવા પ્રયાસ કરેલો છે એકાઠ સારા નિષ્ફળના આવી જાતના વિસ્તૃત અનુવા ની ગુજરાતી ભાષામાં પણ જરૂર છે પડિત વિશ્વનાથે ઈર્લાન્ડ, મિસર, સીરિયા વગેરે પ્રદેશના રેતાળ ભાગમાં થતા યાસ ને ધનવ્યાસ એટલે ધમાસો માનેલો છે અને ગધર (અફઘાનીસ્તાન) - કહ્દારના યાસ ને જ્વાસો માનેલો છે x પણ આ બેઉ જાતના છોડ ભારતમાં પણ થાય છે અને તેથી ધાનજવામી તે ધમાસો તથા અમારી કવિતામાં વર્ણન પામેલો જ્વાસો તે ચવાસક છે એમ સ્પષ્ટ થાય છે કોઈ કોઈ વળી 'હુત્કલભા' નામની એક ગ્રીષ્મ જ્વાસાની જાત પણ ગણાવે છે

સુશ્રુત અને ચરકમાં યાસશર્કરા નામથી જ્વાસાની સાકરના ગુણો વર્ણવેલા છે જ્વાસામાંથી નીકળતી સાકર હવામાં વપરાય છે અને તેને તુરજખીન (Persian Manna) કહે છે જ્વાસાની શાખાઓમાંથી જામેડી આ સાકરના કણો મળી આવે છે અને તે છોડની નીચે કપડું રાખીને હલા વગાડી હાથ લાગે છે હિંદના જ્વાસાના છોડમાંથી આ સાકર મળતી નથી પણ તે છોડને ઉકાળવાથી જે ધન બને છે, તેમાં

થોડી મીઠાશ હોય છે અસલ તુરજખીન (જ્વાસાની સાકર) કહ્દાર અને હેરાત તરફથી આવે છે સુશ્રુત અને ચરકમાં જ્વાસાની સાકરનો ઉલ્લેખ છે તે છોડમાંથી નીકળતી મેન્ના તુરજખીન નામની કુદરતી સાકર માટે છે કે, છોડના ઉકાળાના ધનમાંથી બનતી, કૃત્રિમ સાકર માટે છે તે બાબત વિદ્વાનોમાં મતભેદ છે

ધાનજવામી (ધમાસા)ના જેવાજ જવાસાના ગુણ હોવાનું ભાવભિન્ને કહેલું છે ધમાસાની જેઠે જવાસાના છોડને પાણીમાં ઉકાળીને નહાવાથી ખસ ખુજની વગેરે મળે છે તેના અંશે જાતે અનુભવ કરેલો છે મતલબ કે ધાનજવામીના અભાવે જવાસાનો અમરોગ નિવારક તથા ખુજવી નિવારક તરીકે ઉપયોગ થઈ શકે છે આથી ભાવ ભિન્નને પગલે ચાનીને વૈવ રૂઢનાથજી વગેરે જવાસાના ગુણ મોટે ભાગે ધમાસાના જેવાજ માનેલા છે તેમાં શકા જણાતી નથી જવાસાને ઊંટ બહુ ખાય છે તેથી તેને રૂપ્પમક્ષિકા પણ કહે છે

આ રીતે વિવિધ પ્રકારની પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષ માહિતીને આધારે જ્વાસો અને ધમાસો જુની જુહી વનસ્પતિઓ હોવાનું આપણે સમજી શક્ય હવે તે બેઉ વનસ્પતિઓના ગુણ ઉપયોગ વગેરેને લગતી અલગ અલગ માહિતીની સ્પષ્ટ વિચારણા કરવી ઇષ્ટ થશે ગામડામાં સુલભ ગણાતી આ વનસ્પતિઓ જનતા તમા વેધોને પણ ઉપયોગી હોઈ તે વિશે વિસ્તારથી લખવું આવશ્યક છે પહેલા આપણે ધમાસા વિશે વિચાર કરીએ

ધમાસો

ધમાસો એટલે ધાનજવામી-ઘનવાસ નામનો રેતાળ જમીનમા થતો છોડ થોમા જાની આખરે વિશેષ લાભે થયેલો દેખાય છે આ છોડ અડધા ફૂટથી ત્રણ ફૂટ લાંબો હોય પાન ઝીણા અને પાનની પાસે અલ્પીદાર કાટા હોય છે આ છોડ ખાગ્ય, રેતાળ અને કાપ વાળી જમીનમા ભીગે છે તે શુભ્રાત, સિંધ, પંજાબ અને હરખલુમા થાય છે

વિવિધ નામ — ધમાસાને સસ્કૃતમા ઘન્યવાસ, દુરાલ્મા, વગેરે નામે અપાયેલા છે તેને બગાળીમા ફરાલસા, મરાઠીમા ધમાસા, હિંદીમા ધમાસા અને ફારસીમા બાદાવદ્ કહે છે અરબી ભાષામા તેને શુકાઈ અને લેટિનમા *Fagonia Arabica*-ફેગો નિયા એરેબિકા કહે છે ધમાસાને કચ્છમા પ્રામાઉ કહે છે અને હિંદીમા તેનું ઉત્તરગર (ઉત્તરખાર) એવું નામ પણ મળે છે

ધમાસાના શુણુ — તે ગ્રાહી, શીતળ, મૂત્રલ, પાષ્ટિક, રમ્પશોષક, જ્વરદન, સ્વેદલ, સરો અટકાવનાર, દીપન, મધુર અને કફન તથા પિત્તને મટાડનાર છે ચરક અશોધન, તૃપ્ણા નિઝલ્લુ, હિંદા નિઝલ્લુ, કાસકર વર્ગમા ધમાસાને ગણાવે છે ધમાસાનું હિંમ ઉલટી અટકાવનાર છે અને તેના મટામા જખમ ફાગવવાનો શુણુ રહેલો છે

ધમામાનો ઉપયોગ

૧ મૂત્રરોગ ઉપર — ધમાસાના મૂળનો કાઠો અથવા તેનો સ્વરસ સાકર સાથે આપવાથી પેશાબ સાદુ આવે છે ૨ દમ ઉપર — ધમાસાના પચાંગનું પૂરૂંપાન ધતુરાના

ફૂલ સાથે મેગ્ની કરાવવું ૩ મસા (અર્થ) ઉપર — ધમાસાનો લેપ તેમજ તેની ધુમાડી અર્થ ઉપર લાભકારક છે ૪ ચમ રોગ ઉપર — ધમાસાના છોડને સારી પેઠે ફૂટી તેની પોટવી બાધી નહાવાના પાણીમા ઉકાળવી સાથે થોડાક વીમઠાના પાન પણ ફૂટીને ઉકાળવા એ ઉકાળેલા પાણી વડે સ્નાન કરવાથી ખસ, દાદર, લૂખસ વગેરે આમડીના રોગ દૂર થાય છે ૫ મુખપાક ઉપર — ધમાસાના ઉકાળાવાળા પાણીથી ટોચળા કરવા, ૬ લોહિવિકાર ઉપર — ધમાસાના મૂળનો કપાથ લીમઠા અને ગજોની સાથે આપવાથી સારી અસર કરે છે ૭ હિટની ખસ ઉપર — ધમાસાના છોડની રાખ ગધક તથા મોરચુથા સાથે મેળવીને તેલમા કાલવી જાગી પ મ (ખસ) ઉપર લગાડવામા આવે છે

જવાસો

વિવિધ નામ — જવાસાને સસ્કૃતમા વાસ અગ્નિવટક, વીર્ષમૂલ, વ્યાસન વગેરે નામથી ઓળખે છે હિંદીમા જવાસા, બગાળીમા યવાસા, મરાઠીમા જવાસ તથા કાટેચુલુક અને ફારસીમા તેને ફારાકુચન કહે છે અરબીમા તે અલસુલ હાજ નામથી ઓળખાય છે જવાસાનું લેટિન નામ અલ્હાગી મૌરોરમ (*Alhagi Maurorum*) છે અંગ્રેજીમા તેને Cam Is Thorn (કેમ સ થોર્ન) એવું પણ નામ આપેલું છે તેનો અર્થ હિટના કાઠા એવો થાય છે

જવામાના શુણુ — જવાસો મૂત્રલ, ગ્રાહી, કફન, સારક, શીતળ, અને તાવ તથા હિલટીને મટાડનારો છે તેના શુણુ ઘણાખરા ધમાસાના જેવા જ માનવામા આવે છે

જવાસાની માકર (તુરજળીન) મધુર, તૂરી, શીતળ, શિક્ત, શ્લેષ્મહર અને સારક છે તે ઘાહ તથા તરસને મટાડનાર છે ઘન રૂપે જે કૃત્રિમ સાકર બને છે તે મૂત્રલ, સારક, કઠ્ઠન અને પિત્તશામક ગણાય છે

જવાસાનો ઉપયોગ

જવાસાના ઉપયોગ ઘણાખરા ધમામાને મળતા છે ૧ અશ ઉપર - જવાસાના પચાંગથી ધૂણી અથ (મસા) વાળા ભાગ ઉપર આપવાથી લાભ થાય છે ૨ સ્ત્રવહણી ઉપર - જવાસાના મૂળની છાલનો કાઢો સ્ત્રવહણી ઉપર આપવો ૩ પ્રમેહ તથા પ્રદર ઉપર - જવાસાના મૂળનો ઉકાળો સાકર નાખીને આપવો ૪ સધિવા ઉપર - જવાસાના પાન તથા કુણી ડાળીઓ તેલમાં ઉકાળીને તે તેલ સધિવા તથા બીજા દુખાવા ઉપર માલીશ કરવા આપવું ૫ ખમ, દાદર, ખુજલી ઉપર - જવાસાના છોડને તથા લીમડાના પાનને અધકચરાં કૂટીને પાણીમાં ઉકાળીને તે વડે સ્નાન કરવાથી અળ દૂર થઈ આરામ થાય છે ૬ શીતો પચાર માટે - ઉનાળાની ધોમ ગરમીમાં જવાસાની ટટીઓ (કટલીઓ બનાવી) બારી બારણા આગળ લગાવી તે ઉપર પાણી છાટવાથી ઉંને પવન ઠંડો હીમ જેવો બની ઠંઠક આપે છે (અમે અનેકવાર આનો અનુભવ કરેલો છે) ૭ પુરુષાતન માટે - જવાસાને તાલે રસ દ્વધ સાથે લેવાથી શરીર પુષ્ટ બની વીય વધે છે અને ઘટ્ટ બને છે ૮ ગહગુમ્હા ઉપર - જવાસાના પાન, કુંલ અને કુણી ડાળીઓ વાટી તેની સુલાયમ પોટીસ બનાવી લગાવવાથી ગુમ્હાની બળતરા શાંત

થાય છે ૯ પિત્ત અને કફને ગમાવવા માટે - તુરજળીન જવના પાટી સાથે આપવાથી દરત સાફ આવી પિત્ત તથા કફદોષ દૂર થાય છે ૧૦ દમ તથા ઉધ્વરમ ઉપર - જવાસાના સૂકા છોડને બાળીને તેની ભરમ મધ અથવા માકર સાથે આપની ૧૧ લૂન લાગવા માટે - જવાસાના પાન, સાત દાણા મરીના અને ચોડા કાઠડીના બીજ પથ્થર ઉપર ભાગની પેઠે લઢીને તેને લૂગડેથી ગાળી તે શરબત ઠંડાઈ તરીકે પીવું

ઉપમ હાર

યવાસ ચકરા (તુરજળીન) ચક્રતમા પિત્તનો સાવ મ્વાપનાર, વૃષ્ઠ અને રિગ્ધ છે એમ આર એન ખેરીનું કહેવું છે તે સાથે લેવાથી શરીરને પુષ્ટ કરનાર તથા કામ દેવને વધારનાર પણ ગણાય છે આ સાકર યુનાની વૈદો બાળકને રેચ આપવા માટે દૂધની સાથે વાપરે છે

જવાસો કેટલી સુવભ અને માતુની વનસ્પતિ છે? તે ચોમાસા પછી સૂકાઈ જતા તળાવડા ખાજોચિયા, કાસની ધારો તથા બીજી પડતર જમીનમાં ખૂબ મોળા પ્રમાણમાં ભીંગી નીકળે છે ઢોર એના કાટાને લીધે એને બહુ નુકસાન કરતા નથી એટલે એ આબાદ રહે છે અને જોઈએ તેટલો સરગ તાથી મળી શકે છે આ સસ્તી-સુલભ વનસ્પતિના ગુણો ઘણા મોટા છે તેના પુષ્ટિ વધક પ્રયોગો તથા મસાને દૂર કરનાર પ્રયોગ વૈદો તથા વનસ્પતિ રસિકો આ લેખ વાંચી અજમાવી જોવા પ્રેરાયે એવી આપણે આશા રાખીએ આમલીના રોગોનો તથા કફ અને પિત્તનો શત્રુ અને દેહમાં વીય વૃદ્ધિ કરી

પુષ્ટિ આપનાર આ મહાન હોડવો ગામને પાદર પથગયેલો પડ્યો હોવા છતાં આપણે તેના તરફ અવગત એવીએ તો તે આપણી કમનમીથી જ ગણાય

તુરજબીન નામની બહારથી આવતી સાકર અને જવાસાનુ ઘન બાવીને તૈયાર કરેલો પાઈ એકબીજાના પ્રતિનિધિ તરીકે ચાલી શકે કે કેમ તેની ખાત્રી સચોધન-સિક્ક વૈજોએ પ્રયોગો દ્વારા કરવી નેછએ આયુર્વેદની ઔષધીઓને દિનપ્રતિદિન વધતી મોઘારતમાથી બચાવવી હશે અને જનસુવમ બનાવવી હશે તો તે આવા પ્રયોગો દ્વારા જ શક્ય બનશે ગામેગામ મૂલ્યવાન વનસ્પતિના બહાર પડેલા છે તેને આપણે યથાર્થ રીતે જાણખીએ ને તેના અવનવા ઉપયોગ શોધી કાઢીએ તો જ દેશના ધન અને આરોગ્યનો અકાળુ હાસ થતો અટકશે

જ્યારે સકળ વનસ્પતિ વૃદ્ધિ શ્રીમતી ગરમી અને જગના અસાવે શોષાવા માટે છે, નદી-નવાલ પલુ દૂષણ પડે છે અને મનુષ્યો

તથા ઇતર પ્રાણીઓના હેઠમા પલુ રસકસતી ચોટ આવી રૂક્ષતા પેદા થાય છે ત્યારે પાતાળમાથી પાણી પીતો જવાનો નીલોદ્રુજ બની ગરમી, દાહ અને ધખતી લૂમાથી આપણને ણયાવવા માટે આમતલુ આખી રહે છે એટલે એ આદ્ર આમતલુ આપણે સમજણુપૂર્વક સીકારીએ એની એ રાહ લુએ છે

સુશુત, અરક, અકદત, કાવમિય અને શાખુધર જેવાઓએ જેને વખાણ્યો છે, રહસ્ય અને ઠિમક જેવા ટીકાકારોએ જેની નોંધ લીધી છે તે જ જયકુમ્ભશાઈ તથા ખોગી જેવાએ જેને સવિશેષ રીતે જોગ ખાવેલ છે છતાં તે જવાસા તથા ધમાસાને આપણે ગામકામા રોજ નજરે નેછએ છતાં ન જોખખીએ, ન આરાખીએ તો તે વૈ તરીકેતુ આપણું ધોર અજ્ઞાન ન લેખાય નિષ્કટના જ્ઞાન વગરનો વૈધ હારમારખ અને તો નવાઈ નહિ

બાળકોના ધસારા

લેખક — ને હરિનસાહ સી બટ, જામનગર

મુવા-સવા

આર્તવ જનન, રુઝ મ જનન, ધાવલ

વધારનાર છે

જ્ઞાતાદા મિયેવા, સોયા, શેપુ-ખાળતરોપ, પ્યુસિડેનમ, ટ્રેવિઓલેન્સ (કિલ પીડ).

કદુતિજન, ઉષ્ણ, કદુવિપાક, લઘુરૂક્ષ, તીક્ષ્ણ, દીપક, પાચક, રોચક, વાતહારક

શુગ, ઉલટી, અતિસાર, આમ મગહનાર, ક્રૂમિય છે

વેગમા ચૂક, આફરો, અજીર્ણ, અરિય, ઉલટી, જાઠામા અપાય છે

૧ પેટમા વાયુ થતો હોય—મુતી વખતે મુવા રૂ-૧ તોલો ચાવી ખાઈ ઉપર મુટલો પાણી પી સર્પ જલુ

૨ બાળકોને પેટમાં પીડ ઉપડે છે—
ત્યારે બાળકની માંસુવાદાણા ચાવી ખાઈ
તેનો કોગળો ૮-૧૦ ટીપા બાળકના મોઢામાં
નાંખી પાચ છે પેટ પીડ ભેસે છે

૩ શરદીની મોસમમાં—સુવા ને સુંઠનો
ઘસારો બાળકને આપતા રહેવાથી તાર કે
સળેખમની બીક રહેતી નથી

૪ સુવાદાણાનું પાણી—ડીલવોટર જે કે
તોલો રોજ પીવા આપવું પેટમાં ચૂક, અજીણ,
આફરો, અફિચિ, ઉલટી, ઝાડા વગેરેમાં
પનાય છે

૫ કૃમિ—સુરા ૨ માસ છાશમાં વાટી,
ડીકામાંથી ૧ માસો, હાંગિ જરાકે બાજરીપુર
નાળી ગરમ કઠછીમાં નાંખી પાવું ૪-૫
દિવસ આપવું

૬ ચૂક, વાધું—સુવાદાણા ૧ તોલો,
૨૦ તોલા પાણીમાં ઉકાળી ૧૫ તોલા બાટી
રહે તે ગાળી બાટલીમાં ભરી હેવું થોડો
થોડો વખત ૪-૫ દિવસ રહી ચકે છે

બળદ્ ડીલવોટરને બદલે એ સારી રીતે
વાપરી ચકાય છે

વારવાર ચૂકાતા બાળકની માતાએ સુવા
૩-૪ તોલો ચાવી જવા, જેથી ધાવણ ખૂબ
વધે છે, સુધરે છે, બૂખ લાગે છે, ઝાડો સાફ
આવે છે

સુવાનો મુખ્ય ઉપયોગ સુવાવડી ત્રી મારે
માટે છે રોજ રાત્રે સુંઠનર સુવા ચાવી ચાવીને
ખાવા ને ઉપર ઘુટડો પાણી પી સૂઈ રહેવું
સુવાવડીની તબીબત સારી રહી કોઈ વિકાર
થતો નથી દૂધ સુધરે છે ને પ્રમાણમાં
વધે છે

સુવાદાણાની સુખડી

સુવાની બાજીનું શાક વાત હારક છે
શરીરમાં વાયુ હોય તેણે બાજીનું શાક ખાવું

માત્રા —બીજ ચૂક ૧-૩ માથા, સુવાનું
પાણી (ડીલવોટર) ૨-૪ તોલા

સચળ

સૌવર્ચલ - કપક, સોથર - માનનમ,
સચળ-પાદેનોણ, ઉનામ્યા સોડિઆઈ પોરિડમ

પ્રાકૃત અને કૃત્રિમ એમ બે પ્રકારનું મળે છે
સાજીખાર અને ત્રીકું મેળવીને પકાવી
પજાળમાં બનાવે છે પકાડોમાંથી મળે છે
આમાં લોહ અને ગંધકનો અંશ હોય છે

સચળમાં અપાનવાયુ છોડવાનો શુભ
વધારે રહેલો છે

લવણ કટુ ઉષ્ણ મધુર પાકી, લઘુ વિશદ
સૂક્ષ્મ સિન્ધ, રેચક, અગ્નિદીપક, પાચક,
ઉદ્ગાર શુદ્ધિકારક, ઉષ્ણ વાત, શુદ્ધ, આમ
શૂળ અફિચિનો નાશ કરે છે બાળકની
આફરી-આધમાનમાં ઉપયોગી-કાયદાકારક છે
અપાન વાયુ છોડે છે પેન્ટુ શૂળ-ચૂક
બેસાડે છે

અજીણના બુદા બુદા રૂપમાં વપરાય છે
બાળકના પેટમાં વાયુ જાણાય —પેટમાં
કળકળ અવાજ થાય તો સમજવું કે વાયુ છે
એટલે પાણીમાં હરડેના ૫-૭ ઘસારા સાથે
સચળ ૨-૩ લસરકા ઘસી આપવો પેટપર
આગળથી ઠેકતા નગારાની માફક અવાજ
કરે તો પાણીમાં હરડે ઘસો, સચળ ઘસો,
કાયકાનો શેકેલ ગોળો ૩-૪ લસરકા ઘસી
ચમચો પાછો દો આથી બાળકને દરત

આવશે, પેશાબ દૂદથી થશે, પેના ગહેલો
વાયુ છુટી શાન્તિ મળશે

અણ્ણ — સચળ આડું અને લીંબુના
રસમા આપવો

ચૂક-શૂળ — અજમો ને સચળનું ચૂકું
પાણીથી લેવું

૧ સચળચૂણ ૨-૩ ની પીમા ચટાડવું

૨ સચળ હીંગ, સૂકું, અજમો, સમાન
ભાગે લઈ ખાડી ગોળમા ગોળી બોર નેવડી
કરી ખાવી

૩ 'સૂકું સચળ અને કાચકો,

ખાધ તેને ન આવે આચકો'

કળ — પેટમા ભાર હોય તો સચળ
અને અજમો આપવો

સચળ અને હરડેનો ધસારો આપવો

પચલવણ — ને આનાના રસમા ૭-૧૫
દિવસ ઘુટી ચણા નેવડી ગોળી કરવી ૧-૨
ગોળી આપવી વાતશૂળ મટે પચલવણથી
ઝાડો માફ આવે છે, પચન છૂટે છે, પેટ
ચહેલું હલકું પડે છે

ચક્રતોલર અને ચક્રીહોદમા સચળ અને
મધ નાખી આપવું

હિંક્કા-હોદકી-કચકી — બીજોગના રસમા
સચળ અને મધ નાખી આપવું

અણ્ણ — લીંબુની ફાટ કરી તેમા
સચળ, સૂકું, હીંગ થોડીક ભરી અગારા પર
મૂકી ખદખદાવી લેવું લગાર કંડુ થયે
ચૂંની લેવું

અરચિ — સચળ, કાળીદાદ, મી, છક,
કોકમ, કાકમના ફાણાની ચટણી ગોળ નાખી
બતાવી ખાવી

કૃમિ — સચળ, કપીડો અને હરડેનું

ચૂકું ચકેક ની મધ સાથે સવારસાજ આપવું
માત્રા — ૧થી ૩ રતી (પચ લગરમા)
ગોળાને ૧થી ૪ વાલ

પચવણ સૌરચંદ્રાદિ ચુટિકા મોમાનિ
સામુદ્રાદિચૂકું બિનેરાની ગોળી સુખરસ

કથિયાતુ

(તાવની ભખાણુ દવા)

ચિત્તલ-મૂનિમ્ન, ચિનાચતા, કિંગકેત,
સ્વર્ણિયા, ચિદેટા-ચિદેટા

કંડુ, શીનવીય, કંડુ વિપાવી લલુક્ષ
કક્ષિપત્તશામક, કંડુ પોષ્ટિક છે હીપત તારક,
ગળ શોષક, સ્ત થ શોષક, કૃમિમ્ન, જવગ્ન
શોધ નાશક ચક્રત વિકાર, કૃમિમા વપરાય છે
છણુજવર અને વિષમ જવરમા અપાય છે
વરોત્ત ગોર્ગદ્યમા વપરાય છે

માત્રા — કાંડ ૩-૧૦ રતીથી ૧/૨ તોલો,
ખાગકને ૧/૨થી ૦ રતી

દીમ-દાન-કવાય ૫-૧૦ તોલા

જવર-તપારો અને ગરીરને કોવારો
કરીઆતાની પાદલી ૧/૦ તોલો સાંને પડા ની
ખી સાકર સાથે આપવા મટે છે

ખાગકના તાવમા — કરીઆતું અને સોના
સુખી પાત સમભાગે ચકા ની ગોળ મેળવી
ખાવાથી પેટનો માર તથા તાવ હલકો પડે છે
તાવમા — કંડુ, કરીઆતાનો દિપયોગ
વખણાય છે

(૦) લીલો ચક્કા ૧ ભાગ, તજ ૧ ભાગ,
કરીઆતુ ૪ ભાગને ૧૬ગણા પાણીમા ફાટ
કરી દેવાથી તાવમા સારો ફાપકો થાય છે
કરીઆતા સાથે તજ લવ ૧ મેળવી ફાટ કરી
દેવાથી વધુ સરસ લાભ થાય છે

છણુજવર — કરીઆતાનું ચૂકું ૧/૪ તોલો
ગજ સવાર સાજ ગરમ પાણીથી પીવું

(૨) કરીઆતુ ૧/૨ તોલો, પાણી ૩ તોલા
ઉકળતામા ત્રણે બીજની સવારે તે પાણીમા
મધ ૧ માસો, સાખર ૧ માસો મેળવી પીવું

છુજ્જવર—આમવાત, કરીઆતુ ૩
માસા રાત્રે પાણી ૧ અઘોળમા બીજની
સવારે કપડેથી ગાળી કપૂર ૨ રતી ચિલા
છત ૨ રતી મધ ૧/૨ તોલો મેળવી દરરોજ
પીવાથી ૭ દિવસમા અચૂક ક્ષાયદો કરે છે

(૨) કરીઆતુ, સુંક, ગિકામારીનો કવાથ
૧/૮ કરી દિવસમા ત્રણ વખત પીવાથી ક્ષાયગે
કરે છે

સન્નિપાતજવર—અણુ ઉતાર તાવમા કરી
આતુ ૨ તોલા સુંક ૧ માસો અધકચર કરી
પાણી ૫ તોલામા ઉકાળી ૧ અઘોળ પીવે

ચક્ર વૃષ્ટિ—કરીઆતુ ૧/૪ તોલો
ખાઈ ઉપરથી રોજ ગોમૂત્ર ૨ તોલા

કાસ—કરીઆતુ ૧ તોલો, અરદૂમીના
૧ તોલો, પાણી ૨૦ તોલામા ઉકાળી
તોલા રાખવું ૧-૧ અઘોળ સનાર સાજ
પીવું

શ્વાસનળીનો દાહ—કરીઆતાનો કાઢો
કરી સાકર નાખી પીવે

સોળમા—કરીઆતુ અને સુંક વચ્ચે
૧/૪-૧/૨ તોલો પાણી લેતા રહેવાથી સારો
લાભ થાય છે સાંટોડીના કવાથ સાથે લેવાથી
જલદી શુષ્ક કરે છે

અરલપિત્ત-કરીઆતુ અને ભાગનો કાઢો
કરી મધ નાખી આપવો બારે માસ દરરોજ
સુદશનચૂષ ૧/૪-૧/૨ તોલા નેટલું લેતા
રહેવાથી શરીર નીરોગી રહે છે, શરીરમા
સુરતી રહેતી નથી અને બૂખ લાગી પાચન

બરાબર થાય છે સુદશનચૂષમા કરીઆતુ
૧/૨ ભાગે ન પાય છે

સુદશન ચૂષ કરીઆતાતુ કરિયાતાનો
હીમ કાટ-

બૂનિ બાદિ કવાથ ઈન્દુલમ ચિરેટા

કાળીજરી-કડવીજરી

બાળકોના કફ-ઉધરસ મટાડનાર ત્વક
ગેષમા ઘણી ઉપયોગી હવા

અરણ્યજીરક-તીક્તજારક, કાર્વીજરી,
કુર્જરે, સે પ્રાધીરમ એન્થ લામ્બિટમ્

કડવી તીખી, ઉબ્બવીય કટુવિપાકી,
લઘુ તીક્ષ્ણ, કટુપૌષ્ટિક, જવરદન, કૃમિદન,
ત્વચારોગનાશક-કટુદન, રક્તાદુષ્ટિકર, શોથ
શામક, ગર્ભાશય શોધક, રત્ત ય જનન છે

માત્રા—ખીજ-૩, ૧૨ રતીથી ૧ તોલો
બાળકને ૫-૧૦ દાણા

બાળકોના તાવ - ઉધરસ — કાળીજરી
૪ રતી વાટી મધમા ચટાકવી

(૨) કાળીજરી ૪ રતી, સાકરનો નાનો
ગાગડો ૧/૪ તોલો, પાણી ૧૦ તોલામા
ઉકાળી ૧ રૂપીઆભાર રાખી થોડી થોડી વારે
૧૫-૨૦ ટીપા ઉપરાઉપરી પાવે

કૃમિ—કાળીજરીનો કાઢો કરી આપ
વાથી કૃમિ નીકળી જાય છે

સુવારોગ-તાવ કફ ઉધરસ—કાળીજરી
૧ તોલો પાણી ૨૦ તોલામા ઉકાળી ૧
અઘોળ નેટલો રાખી મધ ૧/૨-૧ તોલો
મેળવી એક અઠવાડિયું પાવે

ગભિણીના મોજા — કાળીજરી, છૂંદ,
કડુનો ૨ તોલા બૂદો ૨૦ તોલા પાણીમાં
ઉકાળી ૧ અઘોળ રાખી મધ ૧ તોલો
મેળવી પાવે

શીળસ — કાળીજીરીનો ફાકડો ૧/૨ ૧
તોલો દિવસમા ૨-૩ વાર લેવાથી મટે છે
નળ ફૂલધા — કાળીજીરી ૧ તોલો, કાળા
મરી ૧ તોલો રાત્રે પાણી ૧૦ તોલામા
પલાળી ચવારે ગાળી ગરમ કરેની ઠીકની
છમકારી પાવુ

ચક્રતના ફરકવાળાને કાળીજીરી ક્ષાર —
કાળીજીરી ૧ શેર, ગાયત્રી મૂત્ર ૧ મણ,
લોહાના કડાયામા ગોમૂત્ર ગાળી લઈ નાખી
સાફ કરેલ કાળીજીરી નાખી ઉકળવા દેવુ
ઉકળતા ગોમૂત્ર બળી બધા અને ત્યારપછી
કાળીજીરી પણ બળી જઈ કોલસા રહ્ય ત્યારે
ખારીક વાટી ૧૦ તોલામા, સાજના ફૂલ
(સોરાળાયા કાઠ) ૫ તોલા મેળવી ઘુટી
શીશીમા ભરી રાખવો. (ક્ષાર એક દિવસમા
બનાવી લેવો રાત ન જવા દેવી) ૨ વાલ ભેટલો
ક્ષાર, મહુર ભરમ ૧ વાલ મેળવી પાણીથી
આપવાથી નવી જીવગી આપે છે

ગર્ભિણીને તાવ — કાળીજીરી ૧ તોલો,
ચરીકાનું પાણી ૧ તોલો, બકરીનું દૂધ ૧૦
તોલા બધાને વાટી શરીરે માલીસ-ખરડ
કરવાથી વગર દવા ખાધે જવર ત્રણ દિવસમા
બધ છે

ખરજવા — કાળીજીરી ખાગી કોલસા જેવી
(રાખ જેવી નહીં) તેવમા-ખાસકરી કણુજા
તેલમા લમોટી લગાડવી

ધિત્ર-સફેદ કોઠ — કાળીજીરી ૪ ભાગ,
હરતાલ ૧ ભાગ ગોમૂત્રમા વાટી લેપ કરાય છે

૨ કાળીજીરી, ત્રિફળા, હરતાલ સમભાગે
લઈ ખાડી ગોમૂત્રમા વાટી ચોપડવુ

ચમ વિકાર — ફોડા કુંસી, ચોથ વેદના
વાળા ફરકોમા લેપ કરાય છે

શરીરની ખુજની — ગોમૂત્રમા કાળીજીરી
વાટી ચોપડવાથી ખુજની ખગજવુ મટે છે

સોળ માટે — કાકડા કુંસા હોય તો
કાળીજીરી, ઝેર કચોલુ, ઘોડાવજ ધમી લમોટી
લેપ કરવો કાકડા કુંસા હોય તો ગળાની
બહાર સોળએ લેપ કરવો

કપડાની ચકર કાળીજીરી ઝાટવાથી
ખારિક જતુથી કપડા બવાતા નથી

કાળીજીરીને ફેટલાક સોમરાજી માને છે
કાળીજીરીક્ષાર અવજ્યુલકિ લેપ સોમરાજી તેલ
અતિસાર-રક્તાતિસાર-લોહીવાળા અતિસાર
અને મરડાની સરસ પ્રસિદ્ધ દવા

કડાછાલ

કુટજ-વલક, કુડા-કુંડા, કુડા, હોનેરિના
એટ ડિમેટ દ્વા કુર્ચી

તિજ્ઞ કપાય, શીતવીય, કટુચિપાકી,
ત્રિગૃષહૃ, લઘુ, રૂક્ષ લીપન પાચન, આહી,
અતિસાર, જવરાતિસાર, પ્રવાહિકા, અથ
નાથક, જવરમ, કૃમિમ, રક્ત શામક

કડા ઝાડની શિ ગમાના ણીજને ઇન્દ્રજવ-
કલિ ગ્રક કહે છે ઇન્દ્રજવ ઉજ્જવીય છે કાળા
કડાની શીંગમાનાં ઇન્દ્રજવ કડવા નીકળે છે,
તે જ વાપરવા ભેધએ

માન્ય — ત્વર-છાલચૂર્ણ ૨-૪ માસા
કપાય- ૧-૨ તોલા છાલને

બાળકની હામમણ-ઝાડા — કડાનું મૂળ
૮-૧૦ લસરકા હર્દીના પાણીમા ધમી પાવું

અતિસાર — કડાછાલનો કાઠો અષ્ટમાશ
કરી અતિવિપની કમીનુ ચૂણુ ૪-૮ ગ્તી
મેળવી લેવું

૨ કડાછાલનો સ્વરસ પુનપાક ગીતે કાટી
૧-૨ તોલા મધ નાખી પાવો

છલ્લજ્વર—કડાના મૂળની છાત તથા ગળેને કાઢો પીવો અથવા રાત્રે પાણીમા પલાળી સવારે ગાળી શીત કષાય પીવો

વિષમજ્વર—તરીઓ એકાતરીઓ મળાડે છે

મૂત્રકૃચ્છ્ર—લૂખ લાગવી—કડાની છાલ ગાયના દૂધમા વાટી પીવી

નાના બાળકોના કૃમિ — કડાછાલ ૩ માસા છાશમા ઘસી તેમા હીંગ ૧ રતી ડીકામાળી ૨ રતી મેળવી આપવાથી ગમે તે બાતના કૃમિ દૂર થાય છે

જ્વરાતીસાર—નાવમા ઝાડા થતા હોય તો—કડાછાલ, કરિયાતું સૂક, દરેક ૩-૩ માસા લઈ ૨૦ તોલા પાણીમા ઉકાળી ૧ અઘોળ ભેટલો રાખી કવાય પીવાથી જ્વરા તિસાર દૂર થાય છે

પ્રદરમા—અત્યાત વમા લોહની સાથે કડાછાલ વાપરવાથી વધુ અસર કરે છે પ્રદરારિલોહ-પ્રદરા તક લોહ વપરાય છે

કડાછાલમા કૃમિ નહિ ઉત્પન્ન થવા દેવાનો શુષ્ક છે

કડાછાલના ઘન સાથે ઠવીનાઈનનુ મિશ્રણ કરવાથી જ્વરન અસરમા વધારો થાય છે વાતાધિક્ય ને પિત્તાધિક્ય જ્વરમા અકમીર અસર બતાવે છે

કડાની કાળી અને ધોળી બે જાત છે, કાળી વધુ શુષ્કારી છે

કડાછાલમા ચૂનાતુ તત્વ વધુ છે

માત્રા—ઘન ૧-૨ વાલ અરિષ્ઠ ૨ થી ૫ તોલા, અવલેહ ૧/૨-૧ તોલો

શાસ્ત્રીય બનાવટ —

કુટબરિષ્ઠ કુટબ ઘન વસકાદિ ગગાધર કડાપાકની ગોળી વટી કવાય ચૂર્ણ કુટબનલેહ કુટબકકવાય એકસદ્રેકટ કુચ્ચી

વજ

ચર્ચા, ઉચ્ચગા, બચ, ચેખડ, એકારસ કેલેમસ

તીખી કડવી, ઉષ્ણ, મધુરવિપાકી, દીપન, પાચન મેધ્ય, વાતકફ્ફ વાન્તિકર, સ્વરલેહ અપરમારહર છે શોથહર છે

માત્રા—મૂળ (બાળકને ૨-૫ લસરકા મોટાને ૨-૫ રતી ઉલટી કરાવવા ૦-૦૫ તોલો)

શરદી, ખાત્રી, કફથી છાતી ભરાઈ જવી— વજ ૧/૨-૧ માસા ઘમ્મી મધમા થોડું મીઠું મેળવી પાણુ ઉલટી થઈ કફ નીકળી જાય છે આકડી બાળકની (આક્ષેપક) — વજ ૨-૩ રતી ચૂર્ણ ધાવણમા આપવું

અપતત્રક-વાયુફેફરા માટે—વજ ૧/૪ તોલો, મરીચૂર્ણ બે આની પુર મધમા કે ખાટા દહીંમા સવાર-સાજ આપવું

૨ વજ ૨ તોલા, ધાણા ૧/૪ તોલો કાળા મરી ૧/૮ તોલા, પાણી ૧-૧/૪મા ઉકાળી ૧૨ ઔસ-૩૦ તોલા રાખી સાકર ૧૦ તોલા મેળવી ૧/૨-૧ દ્રામ (૧/૨-૧ ચમચી) બાળકને વારવાર આપવું

પેટમા દુખવું —વજ ૨ ચૂર્ણ ૪ રતી છાશ ૫ તોલામા, મીઠું ૪-૫ રતી મેળવી પાણુ ફાત આપવી વખતનો તાવ — વજનો ઘસારો ૧/૨ ચમચી આપવો

મગજ શક્તિ—સ્મરણ શક્તિ વધારવા — વજ, મરી સરખે ભાગે લઈ ગોળમા મગ ભેવડી ગોળી કરવી ૧ ગોળી દૂધ સાથે પાવી લોજનમા દૂધ ભાત ખાવો

૨ પ્રાણી ઘૂત સાથે વજ ચૂર્ણ ૧-૧/૨ માસો આપવાથી સ્મરણશક્તિ વધે છે

સુકી ઉધરસ—ગળાના સોજામા —વજનો કટકો મોમા રાખી ચૂસી રસ ઉતારવો

ઉટ્ટી કતાવવા — વજ ૪૦ રતી, સિંધવ
૧ તોલો, પાણી ગરમ ૧ શેરમા મેળવી
પીવરાવવું

ઠક — વજનો બરિક જૂકો છાતી પર
ઘસવાથી ઠક છૂટે છે

મૂચ્છો — મા વજનુ ચૂર્ણ નાકમા સુધા
હવું, છીંકો આવી સાવધ થાય છે

સળેખમ — માથુ હુખવું — કપડામા
વજના ચૂર્ણની પોટલી બનાવી સુધવું

હરમના મમા — વજ, ભાગ અને અજ
માનો ધૂમાડો અપાય છે

થોડાવજની ધૂળી કરવાથી ઘરમા સાય
ન રહે

વિષમજ્જવર — વજ, હરડે અને ઘીનો
ધૂપ આપવો

અકલ્પિત — વજ અને કિચિત રાઈ
પાણીમા એકત્ર વાગી લેપ કરવો

બાળનુ ગણુ પડે — વજ અને બાલક
દ્વધમા ઘમી તાગે લેપ કરવો

નણુ — જખમમા ટીપ — વજ અને કપૂ
રનુ ચૂર્ણ સમભાગે લઈ જખમમા લગવું

કાન વહેતો હોય — વજને તલના તેલમા
ઠઠરી, કપૂર મેળવી તેલ કાનમા નાખવું

કાન હુખતો હોય — વજને તેલમા ઠકકાવી
નેવના ટીપા કાનમા નાખવા

એક બીજા બાત પારમિક વચ-દ્રીપા તર
વચા-નામે ઓળખાય છે

વચાદિ ચૂર્ણ વચાદિ ઠવાથ

માશિક અને વિભલમીમાસા

લેખક — વૈદ્યગામ્ત્રી મણિગ-૨ મત્વીજ્ઞસ યાજ્ઞિ હુળવ મ્હર (આધુર્વ નકાર) - રાજકોટ

ધાતુવાદ અને રસવાદ સાથે જોનો સબધ
છે તેવા માશિક-અને વિભલ આ બે દ્રવ્યો
વિશે આજે અનેક ભ્રમપૂર્ણ માન્યતા વત છે
એટલે આ લેખમા દ્રવ્યશુલ્કવિજ્ઞાનશાસ્ત્રની
દૃષ્ટિએ બન્ને દ્ર વોનો વિચાર કરીએ

માશિક — સ માશિક, તાપ્પ, તાપીજ
સુવર્ણમાશિક હિ સોનામાખી, અ ચેન્કો
પાયરાઇટ (Copper pyrite) કૉપા પાયરાઇટ
તથા (Chalcoo pyrite) વગેરે નામ મળે છે

બલિ — માશિક બે પ્રકારની માનવામા
આવે છે (૧) સુવર્ણમાશિક (૨) રૌપ્ય માશિક
કેટલાક વિદ્વાનો “કાસ્યમાશિક” નામનો
ત્રીજો લેહ પણ માને છે

આકૃતિ અને શુલ્કધમ — ઉત્તમ માશિક
બહારથી કાળાશ પડતી પરંતુ અંદર સ્વર્ણવર્ણ

તથા કસોટી પર ઘસતા સુવર્ણ જેવો ઠસ
આવે છે શુલ્ક-સ્નિગ્ધ, મધુર, તિક્ત, કષાય,
શીતવીર્ય, ત્રિદોષહર, શામક, રક્તપ્રસાદક,
બલ્ય, રસાયન અને યોગવાહી છે

ઉપયોગ — બ્રન, શિરશલ, અનિદ્રા,
મહાત્પથ, શોથ, અવિરોધ, પ્રમેહે, રક્તપિત્ત
અર્શ, અમ્લપિત્ત, પ્રદર, ધાતુદોષ, પાક,
કામલા, વગેરે રોગોમા ઉપયોગ થાય છે

યોગ અને માત્રા — તાપ્પાદિલેહ, ગર્ભ
બિનોદ માત્રા - ૧-૨ રતી આપી યકાથ છે

રાસાયનિક યોગ — તાપ્પ, લેહ અને
ગધકનું યોગિક છે

વિભલ — સ વિભલ, અ Iron pyrite
(આધુર્વ પાયરાઇટ)

આકૃતિ અને જાતિ — ષટ્કોણ, પતુંલ
અથવા દાદશકોણ પાસાદારને આવે છે

પણ લેહથી તેના ત્રણ પ્રકાર માનનામાં
આવે છે (૧) સ્વણ વિમલ (૨) રૌપ્ય વિમલ
(૩) કારમ્ય વિમલ રાસાયનિક યોગ — લોહ
અને ગંધકનું યૌગિક છે

શુભ્રકમ — તિહા કટુ, રક્તશોષક, પિત્ત
વાતશામક, રક્તવધક, શોથહર, દીપન,
પાચન, વૃધ્ધ અને રસાયન છે માત્રા — ૧થી
૨ રતી છે રસ ચૂ અને રા નિ મા તેનું
પણ ન મળી આવે છે આ જ ને દ્રવ્યોનો
સમાવેશ “મહારસ” મા થાય છે

દ્રવ્યશુણ્ણવિજ્ઞાનદંદિ

આયુર્વેદમાં આ જ ને દ્રવ્યોને “પાથિવ”
(ભૌમ) દ્રવ્ય તરીકે માનવામાં આયા છે
પરંતુ પ્રાચીન સહિતાઓમાં પાથિવ દ્રવ્યોનું
ભુદિગ્રાહ્ય પણ ન મળી શકતું નથી અને
વિશેષ સ્પષ્ટતા કરીએ તો ‘સ’ શબ્દ પ્રયોગ
પણ જોવામાં આવતો નથી પરંતુ મશાઅને
સ્વતંત્ર વિકાસ થયો તે પછીના ત્રિકાનોને વર્ગી
કરણની જરૂરિયાત જણાઈ આવતા—રસશાસ્ત્રને
અનુકૂળ “રસ” મહારસ વગેરે પાથિવ
દ્રવ્યોનું વર્ગીકરણ કરેલું છે નિઘંટુના લેખકોએ
પાથિવ દ્રવ્યોની ગણના ધાતુવગ મા કરી છે
‘સુવર્ણ’ સમલ પણ લોહા સસિકૃતા સુષા
મન શિલાલેખનયો લ્પણ ગેરિવાજન—મૌમ
મૌયધમુપદિદમ્ ॥ (ચ સ્ ૨) પાથિયા
સુવર્ણરજતમણિમુક્તા મનશિલામૃકપાલાદય
(સુ સ્ ૧)

પાથિવ દ્રવ્યોના વર્ગીકરણ સબધમાં
પ્રાચીન ગ્રંથાયનાચારીમાં પણ ખૂબજ મતભેદ
જોવા મળે છે સાધારણ રીતે પાથિવદ્રવ્યોના
વર્ગીકરણમાં રસ, મહારસ, ઉપરસ સાધારણ
લોહ, રત્ન અને ઉપરત્ન આ પ્રમાણે સાત

વગ મળી આવે છે આગળ જતા દરેક
આચાર્યોને જે જે દ્રવ્ય વધારે સાઈ જણાયું
તે પ્રમાણે તેના વર્ગો કયાં છે એકજ ઉ ।
હરણ લઈએ કે રસાણુંવ અથવા હિંશુલને
‘મહારસ’ તરીકે માનેલ છે ત્યારે આયુર્વેદ
પ્રકાશમાં ‘હિંશુલ’ને ઉપરસ માન્યો છે અને
રસે દ્રવ્ય—મણિ અથવા તેજ દ્રવ્યને સાધા
રણ રસ મા યો છે આવીજ સ્થિતિ રત્ન—
ઉપરત્નોના વર્ગીકરણમાં પણ જોવા મળે છે

અતિ હર્ષનો વિષય છે કે આપણા વહ
નિય સ્વરૂપસ્થ શ્રી યાદવજીભાઈએ રસામૃત
અથવા આધુનિક દ્રષ્ટિએ પાથિવ દ્રવ્યોનું વર્ગી
કરણ કરેલું છે અને તેથી આગળ વધીને
જોઈએ તો આજના દ્રવ્યશુ શાસ્ત્રના વિશેષ
જોએ દ્રવ્યશુ શાસ્ત્રની વાસ્તવિમ્ના મતવાઈ
રહે તે દિષ્ટિથી / પાથિવ દ્રવ્યોના ત્રણ વગ
પાડ્યા છે

(૧) ધાતુવગ (Heavy metals) (૨)
લવણશર (Alkalies & metals of alkalis
near earth) અને (૩) વિશેષ પ્રભાવશાળી દ્રવ્યો
(Chemotherapeutic agents) પ્રથમ
વર્ગોમાં સુવણ, રજત તામ્ર આદિ ધાતુ
વગ, બીજામાં સોડિયમ, પોટાશિયમ આદિ
ક્ષાર—લવણ, તથા ત્રીજા વગ મા પારક, સોમલ
આદિ વિશેષ કમ કરનારા દ્રવ્યોના સમાવેશ
થાય છે

માસિક સ્ત્રીમાં

સ્ત્રીમાં જ્યેષ્ઠ સૂક્ષ્મદંદિપૂર્વક તપાસ
સમાલોચના, સમીક્ષા વગેરે અર્થ ધરે છે
સ્ત્રીમાં સ્ત્રી દંદિએ જોઈએ તો માસિક દ્રવ્યો
સમાવેશ ત્રીજા નળરના મહારસમાં થઈ શકે
છે રસે દ્રવ્યમાં મણિ અથવા સ્મરણીય પક્ષિ
મળી આવે છે કે “પ્રાણોરસેદ્રવ્ય” “માસિક
તે પારકનો પ્રાણ છે” માસિકને પારકના

પ્રાણુસ્વરૂપ માનવામા આવે છે પરંતુ મ્હ
દષ્ટિએ પ્રાણુસ્વરૂપ માનવામા આવે છે, તે
વિષે વિશેષ ઉલ્લેખ થયેલા ક્રમતા નથી
તે જ અથમા બીજી પક્ષિ એ મળી આવે
છે કે-“હુમલ લોહદ્યવેલનક” જે બે ધાતુઓ
પરસ્પર મળી શકતી ન હોય અથવા મહા
મહેનતે મળી શકતી હોય, તેવી બન્ને
ધાતુઓને સરળતાથી મેળવી આવે છે આ
પદમાં ‘લોહ’ શબ્દનો પ્રયોગ છે ઉપરની
પક્ષિને અતુલ્ય પક્ષિ રસાણુવ અથમા
મળી આવે છે કે -લોહદ્યવેલનક માનિક
લોહધાતુને વેધ કરે છે ધાતુવાદના અથમા
નવેવામેલોહાના લોહધાતુ વિના બીજી ધાતુ
એને પણ લોહસજ્જા આપી છે આ પક્ષિઓ
જે અથમા આપી છે તેમા વિશેષ સ્પષ્ટતા
કરી નથી કે કઈ લોહધાતુને વેધન કરીને
તેનું રૂપ બદલે છે? તેના જરાપણ ઉલ્લેખ
નથી તો પણ તે અથમણેતાને ધાતુપરિવર્તન
વિષે આવશ્યક પરંતુ બાજુમા મળી હશે અને
સામાન્ય અનુમાન પણ થઈ શકે છે કે
કોઈપણ પાર્થિવ દ્રવ્યનું પીત્તલ જેવી (પીત્ત
રંગની) ધાતુના રૂપમા પરિવર્તન થયું હશે
રસકામધેતુ અથકારના સમયમા લોહ, તામ્ર
અને માસિકત્વ સત્ત્વ કાઢ્યું હશે તેથી
સત્ત્વ મુચિતિ મુખ્યાચ્છાન શુલ્કનિમ મુડ
પ્રમાણ મળે છે-(રસકામધેતુ) માસિક વિશે
વિશેષ દષ્ટિ મંગીએ તો માસિકોદ્દિવિષ તદ્ર
પિત્તશુદ્ધિ વિમાગત (રસાણુવ) માસિક બે
પ્રકારની હોય છે (૧) સોનેરી ચમકવાળી
અને (૨) કાસ્ય જેવી શ્વેત ચમકવાળી
શ્વેત ચમકવાળી માસિકનો રંગ-વર્ણ શ્વેત
છે તેને રીંધ જેવી નહીં કહેતા કાસ્ય જેવી
કઢી છે આ માસિક કેશમેદે લેહવાળી છે-
કાન્યકુ નકુદેશોત્થો માસિક સ્વપ્નપણવાનું ।

તપતીતીર સમૂતસ્તાર માસિક સંગિત ।।
(રસગજલકની) કાન્યકુદેશ માથી મળતી
માસિકનો રંગ સુવર્ણ જેવો છે (કુકડા કાપના)
અને તાપી નદીની આમપાસ જે માસિક
મળે છે તેનો વર્ણ ચાહી જેવો છે પરંતુ
માસિકનો કાસ્યવર્ણ તે વિકલ્પ જણાય છે
વાસ્તવિક રીતે તો સુવર્ણ અને રજતવર્ણ
જણાવનારા પ્રમાણે શુદ્ધિશાદ્ધ જણાય છે
તાપ્યા કિરાત ચીનેષુ યવનેષુ ચ નિર્મિત
(૨૪ ૨ ૫) તાપીનગીની આમપાસ, અને
નેપાલ, ચીન, ઇરાન અને યવનદેશોમા પણ
કુદરતે માસિક આપી છે

રસાણુવઅથ પર દષ્ટિ

રસવિદ્યાના અથેની અથાને અને સ્વાન
નથી પરંતુ રસાણુવ અથમા માસિક વિષે
ઉપયોગી ઉલ્લેખ મળી આવે છે એટલે
રસાણુવઅથ વિષે દષ્ટિ કરી છે રસવિદ્યાના
મા અથેમા “રૂદ્રમામલતત્ર” અથનું સ્થાન
છે આ અથેમા એકસાગ તેને-“રસાણુવકલ્પ”
નામથી ઓળખે છે રસાણુવકલ્પ અને રસાણુવ
આ બન્ને અથેમા ૯૦ ટકા મળતાપણું છે
પણ બે અથેમા મૂળ પ્રથમ અથ કયો છે
તે નિર્ણય કરવાનું કામ આપણે પુરાતત્ત્વ
વિદ્યાના બાજુનાંને સોંપીએ છીએ

આ હેતુને ઉદ્દેશ સુવર્ણ માસિક અને
વિમલ આ બે દ્રવ્યોપર પ્રકાશ પાડવો
તે જ છે અને દ્રવ્યશુદ્ધિવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર અને
રસશાસ્ત્રના વિચારોનો સમન્વય કરી ઉપયોગી
વિચારોને આવકાર આપવો છે

સુવર્ણ માસિક અને રસોપનિષદ્
નાગાર્જુન મુનિ ક્રીમાન્ દષ્ટિઓમિદ્વર ।
દક્ષિણે કૈરલેદ્રવ્ય રાષ્ટ્રેવા સમાકુલ ૧
નાતિદૂરે સમુદ્રસ્પર્શને પ્રતિતમાદયે ।
તત્ત્વ વિપ્પલિ હરયાના પાયાણા દેમયાતવ ૨

તાનાદાય પ્રયત્નેન શ્લક્ષ્ણચૂર્ણાનિકારયેત્ ।
 ચૂર્ણી જ્વાસ્તુતાન્સર્વાનિહ્યરક્તેન માપયેત્ ૩
 માત્રુણેણ ચ રક્તેન સસંવારાન્ ટ્વાજ્જતાન્ ।
 પુનસ્તુ તુલસી તોથે પચગવયેન પ્રેષયેત્ ૪
 શોષયિત્વા યથાન્યાય મૂપાલેપતુ કારયેત્ ।
 છિદ્રયત્રવિધાનેન પાતયિત્વા રસોત્તમમ્ ૫
 તદ્રસ ગુલ્યમાદાય શતાશેન તુ વિધ્યતિ ।
 તસ્યગુલ્યસ્યચેત્તેન રક્તિઃ કિમ્ગુણ મદેત્ ૬
 (રસોપનિષત)

ભાવાથ—સુવણ્ણ માણિક્યથી સુવણ્ણ બનાવવાની શ્રેષ્ઠ વિધિ શ્રીમાન્ નાગાર્જુન મુનિએ બતાવીને બેઠો છે

ભારતના દક્ષિણે કેરલ દેશના વનમાં પિપ્પની નામનું સ્થાન છે તેના પામેના ભાગમાં સુવણ્ણ માણિક્ય નીકળે છે તેને લાવીને ખૂબ ખારીક ચૂણ બનાવવું પછી તે ચૂણને ઘોડાના હોહીની સાત ભાવના આપવી તે પછી મનુષ્યના હોહીની સાત ભાવના આપવી અને તે પછી તુલસીની સાત ભાવના આપવી પછી ન ચચગ યમા વાટીને સૂકાવવું તે પછી તેને ૧ વચ્ચમાં રાખીને છિદ્રય ત્રદારા તેનું પાતન કરવું તે ૧ તોલા સ્તવને એક સો (૧૦૦) તોલા તામ્રમાં ગાળીને નાખવું તો તમામ તામ્ર સોનું બનશે તે એક તામ્રદારા બમણું ગ્રંથિત થશે

રસોપનિષતના કર્તા વિશે ઉલ્લેખ મળતો નથી તેમજ ઉપરના શ્લોકોનો અર્થ પણ સહિષ્ણુ છે તો પણ સુવણ્ણ માણિક્યને રસોદ્રાપાર ના પ્રાણરૂપ સૂત્ર છે તે સૂત્ર ધાતુપરિવર્તનની પુષ્ટિરૂપ હશે રસોપનિષતના અભ્યાસુ આ સંબંધમાં વિશેષ પ્રગટ પાડશે

સુવણ્ણ માણિક્ય અને સુવણ્ણ-ગુણધર્મની સિદ્ધતા

આજના વૈજ્ઞાનિકોને કેટલોક ભાગ માને છે કે સુવણ્ણ ભરમના અભાવમાં સુવણ્ણ માણિક્ય ભરમ આપવી આ મા યતામાં વેંચોને એવો

વિશ્વાસ છે કે સુવણ્ણ માણિક્યમાં સુવણ્ણ નો અર્થ છે તેથી જ તેને સુવણ્ણ માણિક્ય કહે છે અને તેથી જ તેને સુવણ્ણ ની ઉપધાતુ માની છે પરંતુ આ મા યતા દ્રવ્યશુદ્ધિના ની કમોટીએ ટકી શકતી નથી કારણકે સુવણ્ણ માણિક્યમાં તામ્ર, લોહ અને ૩ ધર્મનો યોગ છે આને પણ તામ્રધાતુ સુવણ્ણ માણિક્યમાંથી કાઢવામાં આવે છે જો સુવણ્ણ માણિક્યમાં સુવણ્ણ નો અર્થ હોય તો આજના વૈજ્ઞાનિકો મોનાના મહેત અને ઉપયોગમાં આવતા વામળો પણ મોનાના બનાવતે, પરંતુ સુવણ્ણ માણિક્યમાં સુવણ્ણ નો અર્થ છે, તે આની આવતી એક પ્રકારની સ્થળ મા યતા જ છે હવે શાસ્ત્રીય દૃષ્ટિએ વિચાર કરીએ તો સુવણ્ણ ભરમના અભાવે સુવણ્ણ માણિક્યનો ઉપયોગ કરી શકાય નથી

ભારતમાં—નેપાલ ભૂતાન, કાશ્મીર, અવધ ઉદ્દેપુર—જયપુર ખીકાનેર વગેરે સ્થળે મળે છે સુ માણિક્યની ખાણો છે પણ તે બેઠેલે તેવી શુદ્ધ નથી અને ધર્મનીથી આવતી સુ મા શુદ્ધ (સ્વચ્છ) આવે છે

વિમલ

વિમલ નામથી સંબોધન પામતું દ્રવ્ય જે આજસુધી જોયું નથી મારા ધારવા પ્રમાણે રસવેદો સિવાય બીજા વેદમિત્રો વિમલ દ્રવ્યના શુદ્ધ-ધર્મોથી ભાગ્યે જ પરિચિત હશે પ્રાચીન કાળના રસશાસ્ત્રના અધ્યાપકો પાઠો પૂરા સમજી શકતા નથી તેથી સંજ્ઞમ થવા સંભવ છે

‘વિમલ’ દ્રવ્યનું ‘મહારસ’માં સ્થાન છે સુવણ્ણ સિદ્ધિ અર્થાત્ ધાતુપરિવર્તન કરવાના પુરુષાર્થો રસવેદો વિમલને તે દૃષ્ટિથી માને છે

વિમલ-દ્રવ્યના શુદ્ધગાન કરતા પણ શ્રેષ્ઠો છે અને આપું છું આ શ્રેષ્ઠો કથા અમમાં છે તે મારા બહુવામાં નથી વિમલદ્રવ્ય વિશે રસ જ અમમાં કાર્ધ માણિક્ય મળે છે પ્રાચીન રસજ્ઞો (અનાત નામ)માં લખે છે કે—

વિમલસ્તુ મણિર્દિપોરસ કાચનમ્પ્રભમ્-
તમોષ્ઠ સત્ત્વમેદીસ્વાદ્ વીર્યદિ વેદન્ટવદ્ભવેત
યત્પ્રોક માક્ષિક કમ-વિમલસ્વાપિ તદ્ ભવેત
વિમલ માક્ષિકાલામે માક્ષિક વિમલમ્ભવેત
દ્વયો સમાન કર્મેતિ વિમલસ્તુ વિશિષ્યતિ
પક્ષચ્છેદકર ચૈવ લોહાના ચ તમોપહા-

વિમલ નામનો મહારસ સુવર્ણની નણા
વાળો દિવ્યમણિ છે જે પોતાની શમ્પિથી
ધાતુઓની ઠાળાશ-કાલિમાનો નાથ કરનાર
સત્ત્વવેધી છે વિમલના અભાવમા માક્ષિક
અને માક્ષિકના અભાવમા વિમલ નાખવો
કેમકે જ ને સમાન શુદ્ધધર્મવાળા છે બન્ને
માક્ષિકથી વિમલ અધિક છે અને તે પારદને
અગ્નિસ્થાપિ કરે છે તથા લોહની સ્થામતા
દૂર કરે છે

સુવર્ણમ ક્ષિકનો તામ્રધાતુ પરિવર્તન
માટેનો પાક (સુવર્ણ કરવાનો) સ્થોપનિયત્વા
છે અને વિમલ લોહની સ્થામતા દૂર કરે છે
આ હપીકત જોતા વિમલ લોહધાતુનું પરિ-
વર્તન કરે છે અને પારદને અગ્નિસ્થાપિ
કરે છે વિશેષમા માક્ષિક અને વિમલ જ ને
સમાન ધર્મવાળા છે, એવો ધ્વનિ ઉપરના
શ્લોકમા છે

આશા રાખીએ છીએ કે “પારદ અનુ-
સધાન” કન્નારી સંસ્થાઓમા વપરાતા
અબ્રક, સુવર્ણ માક્ષિક રિમન ચપત્ર (પારદનું
નામ ચપત્ર છે પણ તે ચપત્ર નહીં સ્વતંત્ર દ્રવ્ય
મનાય છે તે) વગેરે દ્રવ્યો પર ઐતિહાસિક
અને સાયનશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ ખુદ્દિશાહ પ્રકાશ
પાકશે તો વૈવસ્થમાજને ધાતુજ નાણવાનું મગશે

વૈદ્યકીય સામયિકોની સ્થિતિ

(ત્રીજી અધ્યાયની)

વર્તમાન પત્રોની માફક વૈદ્યોને અને
જનતાને આયુર્વેદનું જ્ઞાન આપવા માટે
આયુર્વેદીક પત્રો - અઠવાડિક, પાક્ષિક કે
માસિકના રૂપે ભારતમા અનેક સ્થળેથી
પ્રગટ થાય છે એકલા મુગધ પ્રાતમાથી જ
લગભગ ૧૫થી ૨૦ આયુર્વેદીક પત્રો નીકળે
છે તેમાના કેટલાક પત્રો ક્ષામત્રીઓ તરફથી
પ્રગટ થાય છે આયુર્વેદીક સાહિત્યની ચક્ર
ગતિ આવા માસિકો મારફત થાય છે
ક્ષામત્રીઓ તરફથી પ્રગટ થતા પત્રો મોટે
ભાગે તે સંસ્થાના પ્રચાર વાહન હોય છે
એવા ઘણા જુનું ક્ષામત્રી તરફથી પ્રગટ થતા
માસિકો છે કે જેમા ફક્ત એકલું આયુર્વેદનું
જ સાહિત્ય હોય

આયુર્વેદ ના પ્રચાર માટે વર્તમાન પત્ર-
માસિકોની જરૂર તો છે જ આવા માસિકો
જે કક્ષાનાં જુદા જુદા કાર્યનાં જોઈએ એક
વૈદ્યકીય દૃષ્ટિએ વૈદ્યકીય પરિભાષામા લખાયેલા
અને માત્ર વૈદ્યોને જ ઉપયોગી હોય તેમજ
ખીન્ન લોકો સમજી શકે એવી રીતે લખાયેલા
આયુર્વેદના સ્વસ્થવૃત્તનું અને રોગપરિચયનું
જેમા વચ્ચન હોય આ રીતે જે જનતા
પત્રોની આયુર્વેદના પ્રચાર માટે આવરયકાર
છે આયુર્વેદીક માસિકપત્રો સિવાય અન્ય
સાહિત્યના વર્તમાન પત્રો અને માસિકોમા
પણ આયુર્વેદ અંગે થોડું ઘણું સાહિત્ય હોય
છે પણ આ સાહિત્ય અવસ્થિત રીતે અગ્રવા
યોગ્ય વિદ્વાનો મારફત કેટલીક વાં લખાયેલું

ન હોવાથી જનતા તેનો જનાજર લાભ ઉઠાવી શકતી નથી

વૈદ્યકીય દૃષ્ટિએ પ્રગટ થતા વધોના માસિકોમા પણ આયુર્વેદના સિદ્ધાંતોની યોગ્ય છલાવટ કરતા હોય એવા પત્રો ઘણાજ જુજ છે આયુર્વેદીક માસિકોમા વૈદ્યકના સિદ્ધાંતોની તલરૂપથી ચર્ચા હોવી જોઈએ ચિકિત્સાકોના ચેતાના દરદીઓના અતુલવેગની ચિકિત્સાનોાધ હોય, વૈદ્યકના સંશોધન વિષય ઉપરના લેખો હોય, નવા ભણતા વેદો માટેની અધ્યયનપૂતિ હોય, આયુર્વેદના નવા નવા પ્રગટ થતા પુસ્તકોની સારગર્ભાત સમાલોચના હોય, વૈદ્યકના અન્ય પત્રોમા પ્રગટ થયેલા લેખોનો ઉપયોગી સારાશ હોય નેમજ નવા અધુનિક વિજ્ઞાનના સંશોધનોને આયુર્વેદીક

નો સાથનો સમન્વય હોય તેવા લેખો વૈદ્યકીય પત્રોમા પ્રગટ થવા જોઈએ એનાથી પણ વિશેષ તો એ છે કે વૈદ્યકીય પત્રોના સંપાદકોએ વેદોને કેવા સાહિત્યની જરૂર છે તે જાણીને તે પ્રકારનું સાહિત્ય ચેતાના પત્રમા પ્રગટ કરવું જોઈએ અન્ય પ્રગટ થયેલા વૈદ્યકીય માસિકો વેદોને ત્યાં પહોંચવા યતી તે પુરા વચાયા વગરજ પડીકા વાળ વામા તેનો ઉપયોગ થાય છે

વેદોની વૈદ્યકીય પત્રો તરફ અભિરૂચી જાગ્રત કરવા સમાજોએ મહત્વનો ફાળો આપવો જોઈએ એકને એક ચર્ચાત ચર્ચા જેવા જેવો અનેક માસિકોમા પ્રગટ થાય એટલે વેદોને તે માસિકો વાચના ગમતા નથી વેદોની વૈદ્યકીય પત્રો પ્રત્યેની ઉત્સીહતા ઘણીક વાર તે પત્રોના માસિકોની આર્થિક સ્થિતિ કદગી કરી મુકે છે અને પરિણામે

કેટલાક પત્રોનું નાશિલાને પ્રકાશન બંધ કરવું પડે છે

વિવિધ પત્રો વૈદ્યકીય સમાજમા એક ચોક્કસ સ્થાન તો ધરાવે જ છે કોઈક પત્ર વૈદ્યકનું રાજકારણ અથવા હશે તો કોઈ વૈદ્યકના સિદ્ધાંતો અર્થાત્ હશે, કોઈક પત્ર વિદ્યાર્થીઓના અધ્યયનની સામગ્રી પુરી પાડતું હશે તો કોઈક પત્ર લોકલોગ્ય સાહિત્ય પીંજતું હશે આ પ્રમાણે જુદી જુદી દૃષ્ટિએ પ્રગટ થતા વૈદ્યકીય પત્રોની જુની જુની નીતિ હોવાના કારણે કોઈ પણ પત્રનો પુરેપુરો વિકાસ થતો નથી પરિણામે યોગ્ય ગ્રાહકો ન મળવાથી પત્રના સંસ્થાપકોને આર્થિક હાની સહન કરવી પડે છે આ સ્થિતિમા અમોને લાગે છે કે વૈદ્યકીય પત્રોના સંપાદકોનું એક મહત્ત્વ હેતુ આવશ્યક છે અને વેદોને કે જનતાને કેવા પ્રકારના આયુર્વેદીક સાહિત્યની જરૂર છે તેનો વિચાર કરી તે રીતે માસિક પત્રોમા તેનું પ્રકાશન થવું જોઈએ

આયુર્વેદના વિકાસ માટે નવેસરથી વિચારવાની હવે જરૂર છે આયુર્વેદીક ઔષધોનો, દોષો વધુમા વધુ લાભ ઉઠાવે આયુર્વેદીક સાહિત્ય અને વિજ્ઞાનની નીધી અને સાદી ભાષામા જનતા સમજી શકે તે જાતના લખાણોની આવશ્યકતા છે કેવળ પ્રચાર કાર્યના જોરથી એટોપથી અત્યારે વૈદ્યનું ઉત્તમ વિજ્ઞાન જની સુક્યુ છે જ્યારે આયુર્વેદનો વિકાસ ઘણી ગયો છે તેમા ફરીથી ચેતન લાવવાની જરૂર છે અને તે ત્યારેજ સિદ્ધ થઈ શકે જો આયુર્વેદીક સાહિત્ય માટે યોગ્ય પત્રકારત્વ હોય

✽ કેટલાક સમાચાર ✽

૧ મોરબીના મિશનચિકિત્સકે મહાજે રા ગા અમૃતવાલ કે ગણનાના પ્રમુખપણા નીચે મો બીની મહે દ્રસીકલ હોસ્પીટલના ડૉ નિવેદીની બદલી ગજકોટ થવાથી એમને વિદાયમાન આપવાનો એક સમારભ તા ૧૪-૬-૫૮ના દિને યોજાયો હતો

૨ મુબઈની આયુર્વેદીક પ્રચાર સરના તરફ થી પુનર્વસુ આયુર્વેદ મહાવિદ્યાલયથી સંયુક્ત એ પુનર્વસુ આરોગ્યશાળા (Hospital) તુ ઉદ્ઘાટન રા ગા મા યવર આરો ય મત્રીશ્રી કનમવગ્જના હરને તા ૧૪-૬-૫૮ ને રોજ ડૉ કેલામના અધ્યક્ષપદે થયુ હતું શ્રી કનમવગ્જએ ઉદ્ઘાટન કરતા કહ્યું હતું કે આપણા મોટા મુબઈ શહેરમા ૨૪ બેડની આયુર્વેદીક હોસ્પીટલ ઘણીજ માસુવી કહેવાય હુ એવો દિવસ જોવા ઇચ્છુ છુ કે આ જગ્યા એ ૧૦૦૦ બેડની આયુર્વેદીક હોસ્પીટલ બને અધ્યક્ષ સ્થાનેથી પ્રવચન કરતા ઉપ સ્વાસ્થ્ય મત્રીશ્રી ડૉ કેવાસે કહ્યું હતું કે વિશ્વસનીય ઔષધો મેળવવા માટે આ સસ્થા તરફથી ક્ષામંત્રી વિભાગ પણ દાખલ થવો જોઈએ

૩ મોરબી વૈદ્ય સમા તરફથી સૌરાષ્ટ્રના ભૂતપૂર્વ આયુર્વેદ નિયામક રા વાસુદેવ મૂ દિવેદીના પ્રમુખ સ્થાનેથી તા ૧૪-૬-૫-

ના દિને વૈદ્ય સમાના મત્રીઓ રા શી વસત રાય ભટ્ટ અને રા હેમચક્ર વ્યાસને સન્માન પત્ર અને ચાંદીના કારકેટ અર્પણ કરવામા આવ્યા હતા

૪ બનારસની આયુર્વેદીક કોલેજના પ્રી મી પાલ શ્રી કે એન ઉદુપાએ પોતાના એક પ્રવચનમા જણાવ્યું હતું કે “ભારતમા આયુર્વેદ પ્રત્યે ભવે ગમે તેટલી ઉદ્ગમીતતા રખાય પણ પરદેશમા તો આયુર્વેદીક ઔષ ધીઓ તરફ તીવ આકર્ષણ બળ્યું છે ગયે વર્ષે જ એકવા કારમીરમાથી બે કરોડ રૂપીઆની પરદેશમા નિમ્મસ થઈ હતી અમ લાહમા ચિંગીઓ તરફથી આયુર્વેદીક ઔષધીઓ માટે એક નીસર્ચ સસ્થા થવાની છે મને ભય છે કે કદાચ ભવિષ્યમા આપણી પરપરાગત આયુર્વેદીક ચિકિત્સાના અભ્યાસ માટે પણ આપણે પરદેશ સાયુ જોવુ પડશે ”

૫ ઉત્તરસડા ખાતે ચાકર મેદીકલ સીવીલ સોસાયટીના આશ્રયે એક આયુર્વેદીક મેદી કલ કોલેજ શરૂ થવાના સમાચાર બહુવા મળે છે આ સસ્થાને મુબઈની ફેકલ્ટીએ મા મતા આપી છે આ સસ્થાને પ્રી મી પાલ તરીકે ડૉ નોત્તનભાઈ પટેલ M B B S, આયુર્વેદાચાર્ય પોતાની સેવાઓ આપશે

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of subscribers. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

2. The second part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of subscribers. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

3. The third part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of subscribers. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

4. The fourth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of subscribers. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

5. The fifth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of subscribers. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

6. The sixth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of subscribers. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

7. The seventh part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of subscribers. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

8. The eighth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of subscribers. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

9. The ninth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of subscribers. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

10. The tenth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of subscribers. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

1. The first group of people who are interested in the results of the study are the researchers themselves. They want to know if the study was successful in achieving its goals and if the data collected is reliable and valid.

ઝંડુ કેસરી જીવન

આ કેસરી જીવન તાજા લીલાં આંખામાંથી બનાવેલા અવનપ્રાકાશનેદ (જીવનમાં) રસસિદ્ધર અમૃતવાન, કેસરી કસ્ટુરી તથા ખીજા અનેક દિવનપાચન પોષ્ટિક વસ્તુઓથી બન્યું છે.

આ કેસરી જીવનથી શરીરમાં જગ્યા આવે છે આખાલ શુદ્ધ શ્રી પુષ્ટી દરેક પ્રકારની નિર્જાતામાં ઉપયોગી છે.

રતલ ૦૧ ની ખાટવી ૧ ની કિંમત રૂ. ૧૦-૦
રતલ ૧ " " " " રૂ. ૮-૦

ઝંડુ કેસરી જીવન

શારીરિક ઔર માનસિક શક્તિ
બઢાનેવાલા સ્વાદિષ્ટ, પૌષ્ટિક ઘાટણ

વધુ માટે પુછો

ઝંડુ કોર્પોરેશન વર્કસ લિમિટેડ,

ગોખલે રોડ (દક્ષિણ) પેલ બો. નં. ૭ ૧૫,

મુંબઈ-૨૮

ઝંડુ કોર્પોરેશન વર્કસ લિ. વતી વડે શ્રી ગોખલ મ પરીખ ગોખલે રોડ (દક્ષિણ) મુંબઈ ૨૮
મુદ્રક અને પ્રકાશક : અમરજીવ ગોખલ મહેતા, બલનગર સમીપનાર પેલ, પીચકર કોલેર પાલ, બા. ૧૧૫

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન

વૈદ્ય સિદ્ધાંતોને પ્રવચનાત્મક દૃષ્ટિથી તથા અનુભવની દૃષ્ટિથી ચર્ચનાર માસિક

પુસ્તક ૭]

આવળ ૨૦૨૫ એપ્રિલ ૧૯૫૯

[અંક ૧૨]

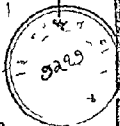
આમામિ ધન્યન્તરિમાદિદેવ હુરાહુરૈ વદિતપાદપમમ્ ।
લોકે જરાદમયમનુષુનાશમ્ ઘાતાત્મીય વિવિધોપવીનામ્ ॥

તદેવ યુગ મૈવજ્ય વદાતમ્યાય વસ્ત્ને ।
સ રેય મિયજા ક્ષેપ્તો રોમેમ્બોય પ્રમોચયેન્ ॥

આથ તત્ત્વ સ્વ. રા. રા. દુર્ગાકર્ક કેનગમમ શાસ્ત્રી
કાર્યવાદક તત્ત્વો ગ. રા. શ્રી ગોપાન મ. પરીખ

સહાયક તત્ત્વો નવનીતનાન બ. પડ્યા, એમ. એ. એમ., ટી. એ. એસ. એ. (બોમ્બે)
અંક નામગિયુદિત વ. પં., નિમિટ્ક, ત. ર. ની,
દે. ગોખત શા. (સચિવ) મુમજ ૨૮

૧૧ ૧૯૫૩-૫૪ (L.P.,) નો એક C.P. ૧૨

રા હરિપ્રસાદ કૃપારામ બેઠા, ભરૂચાબાદ ૨૪૧

૧૨ ૧૯૫૩-૫૪ નો એક C.P. ૧૨

રા વૈ. હરિપ્રસાદ સી. બેઠા, ભરૂચાબાદ ૨૪૧

૧૩ ૧૯૫૩-૫૪ નો એક C.P. ૧૨

રા વ. કૃષ્ણપ્રસાદ ત્રણકલાસ, મુળક ૨૫૦

૪ આયુર્વેદી રામચંદ્રીબા C.P. નિવ નહ

હોય નેરરી છે

.. (તની રથાનેથી) ૨૫૪

૫ ૧૯૫૩-૫૪ નો એક C.P. ૧૨

.. આ ૧૬ કાર્યાલય ૨૫૫

૬ ૧૯૫૩-૫૪ નો એક C.P. ૧૨

વૈદ્યશાસ્ત્રી મહિપત્તર મહિપત્તર મહિપત્તર ૨૫૭

૭ ૧૯૫૩-૫૪ નો એક C.P. ૧૨

શ્રી હંધરદાસ ડી કેસાઈ L.A.M., બ્રહ્મપૂર્વ
મહાપ્રભુ આયુર્વેદ મહાવિદ્યાલય-પાટણ
મહાપ્રભુ આયુર્વેદ મહાવિદ્યાલય નડીયા ૨૬૨

વિજ્ઞાપિ

આયુર્વેદ વિજ્ઞાનનો આ એક વર્ષનો આપ નવો સફર છે આયુર્વેદના વિજ્ઞાનને પ્રગટતા લેખોનો આમાં સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે

આયુર્વેદના જ્ઞાન અને પ્રચાર માટે લેખોને લેખકોના વિદ્યાર્થીઓને ઉપયોગી નીવડે તેવું આ માસિક છે સામાન્ય સ્વાસ્થ્ય કેમ પાળવું અને રોગોથી કેમ બચવું તે વિષે પણ આ માસિકમાં માર્ગ દર્શન પ્રાપ્તવામાં આવ્યું છે આ માસિક દર અગ્રેજી મહિપત્તરની પદ્ધતિ તારીખે પ્રગટ થાય છે લવાજમ ફક્ત રૂ. ૪- - (પચ્છેશના રૂ. ૬- -) ટપાલ ખર્ચ સહિત રાખવામાં આવ્યું છે લાંબાં સમયથી આ માસિકનો જલ્દીથી પ્રચાર થાય તે હેતુથી લાંબાં સમયથી આ માસિક ફક્ત રૂ. ૩- - રાખવામાં આવ્યું છે અત્યારના આ જમાનામાં આ લવાજમ ઘટી જાય છે છતાં આયુર્વેદની સેવા ખાતર અગ્રેજી લવાજમ જોણું રાખ્યું છે આથી છે કે આપ સને વૈદ બન્યો આ માસિકના માફક જેમ અને તેમ જાણીથી થઈ જશે. તેમજ આપના બીજા મિત્રોમાં તેનો પ્રચાર કરી વધુ વધુ માફક કરી મોકલશે અથવા વી પીથી એક મોકલવા માટે પત્ર લખશે એવું વિનંતિ.

પત્રવ્યવહારનું સરનામું

તનો

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન,

૮-૪૫ ફાર્માસ્યુટિકલ વર્કસ લિ.

જાખને રોડ (દક્ષિણ) મુળક ૨૮

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન

મલ્યક્ષતો દિયવદુષ્ણ શાઙ્ગદુષ્ણ ચ મદ્નવેચ ।

સમાસતસ્તદુભય મૂયો ધાનચિવર્ધનમ્ ॥

પુસ્તક	૭	આલ તત્રી સદ્ગત દુર્ગાગિહ્ય દેવળરામ ગાત્રી	આવણ	૨૦૧૫
અ. નં.	૧૧	કાવવાહક તત્રી શ્રી ગોપાન મ પગીખ		
		સહાયક તત્રી શ્રી. નવનીતવાદ્ય બ પટ્ટા	ઓગસ્ટ	૧૮૫૮
		બહુ માર્ગસી તરફથી		

મહાકુષ્ઠ—(LEPROSY) નો એક ઉપચાર

લેખક — હરિપ્રસાદ કૃપારામ ભટ્ટ, બારાણસ

મહાકુષ્ઠ અથવા જેને સામાન્ય જનતા રગતપીત અથવા પતના નામથી ઓળખે છે તે રોગની બધી કરતાંથી ભાગ્યેજ કોઈ અજ્ઞાત હશે. ઘણાં દુર્બલ ઘાતક એમ આ રોગ ખાસ કરીને વાસી અને સહેલા અંગ ખાનાર ગરીબ જનતાનેજ વધારે થાય છે. આ રોગ થવાનું ખાસ કોઈ કારણ બાજવામાં નથી પણ “લેપ્રી” નામના જન્તુથી થાય છે, વગી તે વારસામાં ઉતરનાર અને ચોપી દર્દી હોઈ, આ રોગવાળા પતીયલ રોગીના સંપર્કથી હશે. ખૂબ સાવચેત અને દૂર રહેવું એ અતિ આવશ્યક છે. આ રોગથી પીડાતો રોગી વિરૂપ બની જાય છે અને પોતાનું જીવન આ રોગને કારણે રોગીને શાપરૂપ બની રહે છે. આવા રોગીઓ માટે કયાય કયાય રૂઝા લયો (Leprosy Asylums) છે અને ત્યાં તેઓની ચિકિત્સા થાય છે પરંતુ આ રોગ અસાધ્ય હોઈ રોગીને પોતાનું દુખી જીવન સમાજ અને આત્મજનોથી દૂર રાખી દીધાતા

રીવાજો જીવાય ત્યાં સુધી જીવી પૂરું કરવાનું હોય છે.

આ બધી કર રોગની શરૂઆત જાંતુ ધીમી થાય છે અને ધીમે ધીમે તે ઉચ્ચ રૂપ ધારણ કરે છે. શરીરના અંગોમાં જડતા આવવી, સ્પર્શશક્તિ ઓછી થવું, પ્રસ્વેદ ખૂબ થવો અથવા બીજાં કંઈ ન થવો, સાધાઓ લીલા થવા, શરીરમાં સોય લોકાવા જેવી વેડના થવી, થળ આવવી, બગતરા થવી, શરીર પર માઠો નીકળી અને વ્યક્તમાં ઉપડી આવવા, કાન પર કપાળ પર તેમજ બીજાં અંગો ઉપર મોત્તે આવવો વગેરે આ રોગના મુખ્ય અને સૂચક લક્ષણો છે. રોગ ઉચ્ચ રૂપ ધારણ કરે છે ત્યારે હાથપગની આંગળીઓ વાદી વગી બધી છે, નખ ખવાઈ જઈ ખરી પડે છે, ચામડીમાં કુટ થાય છે, પાણી ભરે છે અને મર્યાદા ખરી પડે છે. આ રોગના બે પ્રકાર છે જે પ્રકારમાં-લાલ જીભરા રંગના આડાઓ શરીર ઉપર ઉપડી

આવી પછી ગાંઠો થઈને કુટી તેમાંથી પણ નિકળે છે તેને ગાંઠો રગતપીત કહે છે અને જેમાં આંગળો પડે, આમલી બહેરી સ્પર્શિતજ્ઞાન વિહોણી થઈ જાય, શરીર પર ફાલ્લો કે ફાલ્લો ઉપડે—તે કુટી રૂઝાય અને ત્યાં કરચલી વાળા ધોળા ઠાંધ પડે વગેરે થિ હો. મુખ્ય હોય તેને શુભ રગતપીત કહે છે બીજા પ્રકારમાં આગળા સડી ખરી પડવાને બદલે અઠર સડોચાઈ વાળા વળી જાય છે.

આ અતિ ભયંકર રોગના મહા મંત્ર હાદિ કયાથ, ચૌલ મોગરા તેલ ગડુની તેલ ગળો, ઝોરડીયું વિઠગ તદુલનો પ્રયોગ વગેરે અનેક ઉપાયો છે પણ તેનું નીચ દાવ સુધી સેવન કરવું પડે છે પૂર પથ્ય પાળવું પડે છે અને તે બધો મમય રોગીને અલગ રાખવો પડે છે અને આ બધું કર્યા છતાંયે રોગી રોગ મુક્ત થશે જ તેવો ખાત્રી લાચક કોઈ અકસીર ઇલાજ હોય તો તે અમારા જાણવામાં આવેલ નથી પરંતુ કોઈ પાસે આ ભયંકર રોગનો કોઈ સચોટ અતુ જૂત રામબાજુ ઇલાજ હોય તો તે નિસ્વાય ભાવે, રોગગ્રસ્ત ગરીબ જનતાના કલ્યાણ માટે, સમાજ પાસે તે જાહેરમાં મુકવાનો તેનો માનવધર્મ છે, અને જો માનવ-ધર્મ જાળવવા તૈયાર થયેલ ઉદાર-ચિત્ત બાઈબ્રી અખાત્રાઈ બીન અપદુલા સાઈનો આ દેખદારા જો ધમ-કાય જાળવવા મા નિમિત્ત બનવા માટે હું જાણી બાઈબ્રી અખાત્રા આરબખતિના અને જુનાગઢના વડની છે, અને હાલ જાણનાકર્મ

આવેલ એ ૮ વર્ગસમા ભાગ સહકાર્ય કર છે પોતે અનેક યુનાની અને આયુર્વેદીય ગુરુખા જોના અમ્છા જાણકાર છે અહિંની ગરીબ પ્રજામાં અનેકને તેણે પોતાની નિસ્વાય વૃત્તિથી નાના ચોટા ફટોમાંથી મૂક્ત કર્યા છે અને કરે છે, અને તેઓના આશીર્વા ના ફળ ક્રમાય છે તેમની પાસે ફેટલાયે અદ્ભૂત અને અતુભૂત અમરકારિક પ્રયોગો છે જે અવકાશ મળ્યે જાહેર જનતા પાસે રજુ કરવાની ખવાહેશ છે, કે જેથી જી. જી. રોગોથી પીડાતી બ્યાધિગ્રસ્ત જનતાને તે આશીર્વા રૂપ થઈ પડે “આયુર્વેદ વિજ્ઞાન” માસિકનો, આ લખનાર જૂતકાળનો ઉપતત્રી હોઈ રહેજે આ માસિક દ્વારા તે રજુ કરવાની ઇચ્છા થાય તે સ્વાભાવિક છે.

ઉપર્યુક્ત પ્રસ્તાવના પત્રી મહાકુષ્ઠ (લેપ્રસી) નો જે પ્રયોગ આજે જાહેરમાં મૂકવા હું ઉત્તુષ્ઠ થયો છું તે પ્રયોગ નીચે પ્રમાણે જે બે ફર્મીઓ પર અજમાવેલ છે તે બે ફર્મીઓની હકિકત દૂકમાં નીચે પ્રમાણે છે—

(૧) ઠોંગી વીરાજી ભગવાન ઉમ્મર લગભગ ૩૦થી ૩૫ વરસ જ્યારે પ્રસ્તુત પ્રયોગ તેની પર અજમાવવામાં આ રો ત્યારે રોગ છ સાત વરસનો જૂનો થયો હતો હાથ-પગના આંગળા વળી ગયા હતા શરીર પરના જીર્ણ જીર્ણ ધારાઓમાંથી કાણુ લોહી નીકળતું હતું શરીર પર ગડો હતા અજો એક મ લાલ અને સૂજેલી રહેતી હતી જરા લાણુ ચાલતા હાથ-પગ કુચી જતા હતા અને યાક અતિથય લાગતો હતો આ માણસ પોતાના રોગથી હારણ થઈ ગયો.

હતો-અને પોતાના પર આ પ્રયોગ અજમાવવાની તેણે તત્પરતા બતાવી, એટલે સહુથી પ્રથમ તેના પર અજમાયેશ કરવામા આવી પણ દુર્ભાગ્યે સાત દિવસનો આ પ્રયોગ નેણે એકજ દિવસ કર્યો-અને તે પણ પૂરી વિધિ કે કરી સાથે નહિ. છતાં એકજ દિવસના પ્રયોગથી તેની તબીયતમા અજબ જેવો સુધારો જણાયો હતો. આખોનો રગ લાલ માથી સફેદ થઈ ગયો, આખની આસપાસનો મોળો પણ તદ્દન ઉતરી ગયો, ચાલવાથી થાક પણ બહુ ઓછો જણાતો હતો અને શરીરમા કોઈ નવું ચેતન આવ્યાનું પોતાને લાગવા થવા માંડ્યું હતું. રોગી પોતે તે પછી દેખાયો નહીં પરંતુ તેના ભાઈ ઝડુર ભગવાને આવી પ્રતિસાધૂવૈક ઉપરની હકિકત જણાવતા આ પ્રયોગની સચોટતા ઉપર વિશ્વાસ બેઠો-અને તે નીચેના બીજા રોગી ઉપર અજમાવવામા આવ્યો.

૨. રામભાઈ લાલજી, જાતે કોળી ઉમર લગભગ ૬૦ વરસ બીમારી લગભગ દોઢ વરસની ત્વચામાંથી સ્પર્શજ્ઞાન આપ્યું ગયેલું સોઈ લોકીએ તે પણ તેની અસર લાગે નહીં શરીરમા ચેતન બીલકુલ જણાતું નહીં, મોઢે ખૂબ ચેથર રહેતી, આખો લાલ નહેતી, શરીર આખું કાળું પડી ગયેલ, પગે સોળ ચડી જતા, પગના તળીયા સાવ આળા રહેતા, આની શકાતું નહીં અને ખૂબ થાક લાગતો, હાકતરોને તબીયત બતાવતા તેણેએ કહેવ કે “કોઢ છે-તમે કોઢ માટેના દવાખાનામા હાખલ થઈ જાઓ” પ્રથમ પોતાને કોણીએ કોણી થયેલ-તે ફૂટી જયા પછી ત્યાં ઘોળો કરચનીવાળો ઠાથ થયેલ અને પછી શરીર

માથી ચેતન સાવ હજીયં ગયાતું પોતાને જણાવેલ આમ આ કેસ પણ ચોક્કસ પતનો જણાતાં અને પોને પ્રયોગ કરવાની તત્પરતા બતાવતા તેના પર પ્રયોગ શરૂ કરવામા આવ્યો.

પ્રયોગ શરૂ કર્યાને ત્રીજેજ દિવસે તબીયતમા એક મ સુધારો થતો જણાયો. મહેરો એકદમ ઓછો પડી ગયેલ તેમા લાલાશ આવી ગઈ શરીરમા ચેતન જણાવા માંડ્યું અને સાત દિવસનો પ્રયોગ પૂરો થયો ત્યાં સુધીમા બીજી તકનીક ચાલી ગઈ શરીરમા ચેતન આવી ગયું, કમ્મરનો દુખાવો હતો તે પણ ચાલ્યો ગયો હાથપગ બંને ખોટા પડી ગયા હોય તેવું થઈ ગયેલું તે પણ બધું મટી ગયું આ બધાકર રોગનું બંને હવે પોતાનામા નામ નિશ્ચાન રહ્યું જ નથી તેમ પોતાને લાગે છે છતાં એ પ્રયોગ પોતે પહેલીવાર બરાબર રીતે કરી શક્યા નથી માટે બીજાવાર કરવા ઈચ્છે છે કે જેથી પોતાના શરીરમા એ રોગનું છૂપુ ચેતન નહુ હોય તે તે નિકળી જાય.

ઉપર પ્રમાણેની હકિકત સદરહુ રોગી રામભાઈ પાસેથી રૂબરૂ સાક્ષાત્ત્યા બાદ અને આ અનુભૂત પ્રયોગની સચોટતા વિષે સંપૂર્ણ ખાતરી કર્યા બાદ સદરહુ પ્રયોગ અત્રે રજુ કરવાનું ઉચિત ધાર્યું છે —

પ્રયોગ - તુર્તનો માર્શલો કાળોતરો નાગ લઈ એક માટીની હાંઠવીમા દોઢથી બઘેર ચોખા તેના પર પાથરી નાગના શરીર ને સંપૂર્ણ ઢાકી દેવું, ત્યાર બાદ હાંઠવી પર ઢાકણ ઢાળી નીકળી માટીથી તેને કપડાંબાં

કરી લેવું, પછી જમીનમા આ હાડકાનીને દાટી
દઈ તેના પર ધૂળ વાળી દેવી, સદરહું હા લીને
પૂરા પીસ્તાલીસ દિવસ આ પ્રમાણે જમીન
મા દાટેલી રાખી, છેત્તાનીસમે દિવસે તેને
ઝહાર કાઢવી અને હાડકાનીનું મોહું જોની,
સાપનું ખવાઈ ગયેલું હાડકાનું જર અદરથી
ઝહાર દાટી દેડી દેવું અને ચોખ્ખા વગેરે જે
દ્રવ્ય અદર રહું હોય તે રહેવા દેવું, પછી
પાચ છ માસની ઉમરના કુકડીના સાત
ખચાં લેવા અને તે ખચાંઓને સવાર સાજ
માત્ર આ હાડકાનીમાના સાપના માત્ર યુક્ત
ચોખ્ખાના આહાર ઉપરજ રાખવા બીજો કોઈ
જોરાક કે કોઈ પણ વસ્તુ (પાણી સિવાય)
તેના લેવામા આવે નહીં તેની ખાસ કાળજી
રાખવી, અને જે દિવસથી તેને આ ચોખ્ખા
નાજ જોરાક પર રાખવા શરૂ કર્યો હોય તેને
ત્રીજે દિવસે એક કુકડીનું ખચું કાપી તેની
બૂના ચોખ્ખા લઈ બીરીઆની બનાવવી અને
તે બીરીઆનીજ માત્ર આખા દિવસના જોરા
કમા દરદીએ લેવાની છે, એવી રીતે રાજ
અઢેક, એમ સાતેય ખચાંની બીરીયાની
બનાવી સાત દિવસ સુધી દરદીએ લેવા પી આ
બીરીયાની સિવાય બીજો કોઈ જોરાક દરદીએ
લેવાનો નથી જો ચાતું બચસન હોય તો
આ દ્રવ્ય વગરની લેવાની જેની હાડકામાના
ચોખ્ખા પછુ સાત દિવસમા કુકડીના ખચાં
ઓને ખવરાવી પૂરા કરી દેવાના છે તે ખ્યાલમા
રાખી ખચાંઓના જોરાકમા વધઘટ કર
વાની છે

દરદીને આપવાની બીરીઆની બનાવવાની
રીત — બીરીઆની જુની જુદી રીતે બનાવ

વામા આવે છે પણ આ પ્રયોગને માટે તે
આ રીતે બનાવવાની છે —

પ્રથમ લસણ તો રાા, આદુ તો રાા,
પાચ સાત લીલા મરચા, હળ ર, મીઠું લઈ
તેને લસોટી તેની ચટણી તૈયાર કરવી પછી
કુકડીના ખચાંને કાપી તેના ઠીક ઠીક મોગ
કટકા કરી તેને પાણીથી ધોઈ—તેને ચટણી
સાથે ભેળવી જે વાસણમા બીરીઆની બના
વવી હોય તેમા તળીયે પાથરી દેવા ત્યાર
બાદ દરદી જે ટકમાં જેટલા ચોખ્ખા (આ
માસ સાથે) જમી શકે તેટલા બૂના
સારી જાતના ચોખ્ખા લઈ જુદા વાસણમા
રાધી નૈયાર કરવા અને તે તૈયાર થાય
ત્યારે તેને ઝોસાવી નાખી પછી ચાંચણી
કે કપડા પર પહોળા કરી ઠરવા દેવા, ઠરી
ગયા બાદ તેના પર ઠકા પાણીની છાટ
મારવી આ પ્રમાણે રધાઈ તૈયાર થયેલા
ચોખ્ખાને પછી જે વાસણમા તળીયે
કુકડીનું માસ પાથરેલું હોય તેમા ૦૧ શેર
ધી નાખી તેના પર તે બરાબર ઢકાઈ બચ
તે પ્રમાણે થરમા પાથરી દેવા પણ તે પાથર્યા
અગાઉ માસના થર ઉપર નીચે પ્રમાણે તૈયાર
કરેની ડુંગળી ભભરાવવી ડુંગળી શેર થી
દોઢ શેર લઈ તેની ઝીણી કાચરી કરી ધી
અથવા તેલમા તે લાલ થઈબચ ત્યા સુધી
લુછા આરીથી ઝહાર કાઢી પ્લેટમા પાથરી
તે સુકાઈ કંકક થઈ બચ ત્યારે તેને હાથથી
ચોળી ભુકો કરી નાખી તેને માસ ઉપર
ભભરાવવી અને તે પર કોથમીર, કુંદીના પણ
ઠીક ઠીક છાટવા, અને તેના ઉપર, ઉપર
જણા યા પ્રમાણે ૦૧ શેર ધી નાખી ચોખ્ખાનો
થર કરવો ત્યાર બાદ તેના પર એક આનીથી

જે આની બાર દેશનું પાણી બનાવી તે છટકેરવું, અને પાઠો તે ચોખા પર બારે ધીનો દોર હાથ પછી ચોખા પર વચમા સળગતા ફાલસાનો ખોટાવરો મુકી તેના પર થોડું ઘી રેડી છુત્તજ ઢાકણ ઢાકી દેવું આ ઢાકણ તેને બરાબર ચોટી રહે અને ભરાળ બહાર નિકળી ન જાય તે માટે વાસણની ધાર પર ઘઉંના બાધેલા લોટની ફૂંની પાળ કરી તેના પર ઢાંકણ બેસાડી તેના પર પાચ થી સાત ચોર વજન મુકવું આ પ્રમાણે વિધિ કયો પછી વાસણને ચુલાપર ચડાવી એકદમ અગ્નિ દેવી પણ તે અગ્નિ સારા પ્રમાણમાં આગ બાળુ રહે પણ વાસણને તળીયે વચમા એછો તાપ લાગે તે રીતે દેવી પછી જ્યારે પ્રથમ ધીમે ધીમે અને પછી ભેરથી વાસણમાથી વરાળ નિકળવી શરૂ થાય ત્યારે નીચેની આગ બહાર બેની, નીચે રહેજ તાપ રહેવા હાથ, ઉપરના ઢાકણ પર વજનની આસપાસ થોડા અગારા મૂકવા આ પ્રમાણે દસેક મિનિટ રાખતા હરદીને ખાવા લાયક બીરીઆની તૈયાર થઈ જશે

રોગીએ ઉપર પ્રમાણે તૈયાર થયેલ બીરી આનીમાથી પેલો અદર મુકેલ ખોટાવરો બહાર કાઢી લઈ, બીરીઆની બે કે ત્રણ વખત જે પ્રમાણે પોતાને જમવાની હોય તે પ્રમાણે તેના બે કે ત્રણ ભાગ તવેલાથી પાડી તેનો એક ભાગ ઠંડ તળીએથી લઈ દરેક ૮ કે ૯ જમવો

ઉપર પ્રમાણેના માત્ર સાત જ દિવસના આ પ્રયોગ (ખોરાક) થી મહાકુટ જેવા બધા કર રોગમાથી રોગી સંપૂર્ણ બચી જ જવો બોધ્યો તેમ અનુભવ કહે છે અને તેથી અને અને આ પ્રયોગ આશીર્વાદ રૂપ બનવા મળવ હોય તેને અહીં બહેરમા મુકવાનું ઉચિત ધાર્યું છે આશા છે કે ચિકિત્સકો આ પ્રયોગને અજમાવી તેના પરીણામો આ માસિક દ્વારા રતુ શ્રેયે

અગત્યની સૂચના - (૧) રોગીએ સાપ-ચોખાવાળી હાકવી ફાટે ત્યારથી એટલે કે ફાડ માસ મુધી-બે ચાર વિસે ચોરડીયું લીધા કરવું અને પોતાની હોજરી સાફ રાખવી તેવી પ્રયોગની વધારે સારી અસર થાય (૨) સાપ કાળોતરોજ લેવાનો-અને બને ત્યાં મુધી લોડી સાથેજ હોય-તો વધારે સાર-કારણ કે તે જોગકની અસર તો કુકડીના બચ્ચા દ્વારા લેવાની છે-અને ઠોંધ ભોખમ નથી

ઉપરી હરીન્ત બહુજ સ્પષ્ટતાથી લખી છે-તેમ છતાં કાંઈ પૂછવા જેવું જણાય તો જવાબવાળા કવર સાથે બાઈથી જાખાસાફ બીન અબુલા, ન સી મ સોલ્ટ વકેસ, બાફરામાફ (સૌરાષ્ટ્ર) ને પૂછાવવાથી મળતો ખુલાસો મળી રહેશે

બાળકોના ઘસારા

લેખક — રા. વૈદ્ય હરિપ્રસાદ સી. ભટ્ટ, જામનગર

મીઠળ

મદનફલ-પિણ્ડીતક, મૈનદળ-ગવેદળ,
રેડિયા ડયુ મેટારમ (ઈમેટિક નટ)

માત્રા — ફળ ચૂણુ સામાન્ય ૧-૨ માસા
વમનાથ ૩-૬ માસા.

મધુર કટુતિક્ષ્ણ, ઉષ્ણ કટુવિષાદી, રૂક્ષ
ત્રિદોષ-વિશેષ કરી કફહર-કફનિ સારક છે

લેપન, વામક, વાતાનુલોભન-પક્વા
માશ્ય શોધક, આર્તવજનન છે

મીઠળ ફળમા ૧/૩ પરિમાણુમા સેપો
નિન તરવ રહે છે

એમા મુખ્યત્વે વમન-ઉલટી કરાવવાનો
શુભ છે

હિ હીઓમા લગ્ન પ્રસંગે વર વધૂના હાથે
મીઠળ બાધવાનો રિવાજ આપ્યો આવે છે
માર અનુમાન છે કે કદાપિ કોઈને વિષ-ઝેર
ખવરાવવાનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થાય તો હાથે
બાંધેલ મીઠળનો તાત્કાલિક ઉપયોગ કરી
શકાય આયતી વેળાએ મેળવવા દોઢાદોઢ
ન કરવી પડે એવી દીઘદિદિ વૃદ્ધોની બહુ
શખ્ય છે

એ મીઠળની માત્રાથી સારી રીતે તાજડ
તોળ ઉલટી થઈ ઝેર નીકળી જાય છે,

બાળકની છાતીએ કફનું બળુ બાઝ્યું
હોય તો મીઠળનો ઠગીઓ પાણીમા ઘસી
પાવો ઉલટી થઈ કફનું બળુ નીકળી છાતી
ચોક્કળી થાય છે

મીઠળ સાથે લીંડીપીપરનું ચૂણું તથા
સિંધવ કે સચળનું ચૂણું મેળવવાથી સારો
શુભ કરે છે પ્રતિરયાય કાચશાસમા કાયદો
કરે છે

કૃમિ — મીઠળનું વચ્ચગાળ ચૂણું ૧ માસા
જેટલું મધમા ચટાડવું બાકો સાફ થઈ કૃમિ
નીકળી જાય છે

અતિસાર — ગમે તેટલા બાકો થતા હોય
તો મીઠળનું વચ્ચગાળ ચૂણું ૩-૪ રતી દિવસ
તણુ વખત ચટાડવાથી ૨-૩ દિવસમા જ
બાકો બંધ થઈ જાય છે

ઉલટી કરાવવા — જેટલી મધના ઉકાળામા
રાત્રે પલાળી રાખે છે અને બીજી સવારે ચોળી
મસળી કપડેથી ગાળી થોડું ક ગરમ કરી મધ
સિંધવ મેળવી થોડું થોડું પાતા રહેવું

ઉદરશૂળ — મીઠળ ફળને સિરકામા વ્યથવા
કાળમા વાટી નાભિપર ૫-૭ વખત લેપ
કરવાથી આરામ થાય છે

શીઘ્ર પ્રસૂતિ માટે — જનનેન્દ્રિયને મીઠળ-
ની ધૂણી આપે છે

ચોમાસાને માટે ધા ય સગ્રહ કરી રાખ
રાખવાનું હોય તેમા લીલાં મીઠળ નાખવા
એટલે તે પાન્ય સડી જતું નથી

રાખમાં પારો મિશ્ર કરી રાખ ધા યમા
નાખે છે, તે કરતા મીઠળ નાખવાની રીત
સારી છે

માયુ-માયફળ

માયાફલ, માયફળ, માયાફળ,
ઓકોગોલ-મેષિવનટ કનસિસ હેટ્ટે ગાગિયા

માયા ફીડાએ બનાવેલું ફીટ ગુરુ છે
ફળ જેવું દેખાય છે

માયામા ૫૦-૭૦ ટકા ગેલોટેનિક એસિડ
અને ૩ ટકા ગેનિક એસિડ હોય છે

કપાસ, શીત, કઠુપાષી, લઘુ, રક્ષ
અતિસાર, ગ્રહણી, ગ્લુટાઈનમા વપરાય છે
રક્તરત્નબન, થોનિસાવને દૂર કરે છે

ગળા દાત અને મુખ રોગમા ફેગળા
કરવામા તથા હૃતમજનમા વપરાય છે

શુદ્ધશ અર્થે તથા મધુમા ચૂર્ણ
બહારાવાય છે

કેશરજન રત્નબન મધુરોપલ છે

માત્રા —ફળચૂર્ણ બાળકને ૧-૨ ગ્રી
મોગને ૧-૨-૪ માયા

બાળકોના આડા-વિશેષ કરી લોહી પડતા
આડામા રામબાણ છે

માયુ લીમા ઘમી જરાક મધસાકર મેળવી
એક એક આગળી જેટલું વારેઘણીએ ચટાડવું
અથવા દૂધમા ઘસી શકું

બાળકના છલ્લેવરમા માયુ દૂધમા
૨-૫ લસરકા ઘમી પાવું

બહુ લાળ ગળવી-માયાફળના કાનામા
ફટકડી કાઢાવું ચૂર્ણ નાખી ફેગળા કરવા
અથવા આ ત્રણેય ચૂર્ણ મોમા બહારાવવું

દાત હાલવા-માયુ ફટકડી કાઢો સમ
બાળે લઈ વજ્રગાળ ચૂર્ણ કરી દાતે ઘસી

લાળ ગળવા દેવી દિવસમા ૨-૩ વખત
ઘસવું

૨ ત્રણેય ચૂર્ણ કરી મધમા કાલવી
૫-૭ વખત ચોપડવું

દાતના પેદામાથી લોહી નીકળવું-ફટકડી
અને માયાતુ વજ્રગાળ ચૂર્ણ કાને દિવસમા
૩-૪ વખત ઘસવાથી લોહી બધ થાય છે

શુદ્ધશ-આમલુ-માયાફળના કાદાની
બરિત એનિમા આપવી અથવા તે આ
કાદામા કપડું બાંધવી શુદ્ધ ઉપર રાખવું

૨ માયાતુ ચૂર્ણ ૪-૫ વખત બહારાવું
ગળુ પટે-તાળવું નીચુ જઈ માયામા
ખાડો પટે છે-માયુ પાલીમા ઘમી તાળ
વાના ખાડામા બરવું ઉપર એરડિયાતુ
પોલ મુકવું

મુખપાક-માયફળ, મોનાગેઝ, ફુલાવેલ
ટકલ, ચણકગાળતું ચૂર્ણ કરી ચોપડવું
મધમા કાલવી પણ ચોપડી શકાય છે

પહેલાના વખતમાં ચોપડા તથા પોષીએ
લખવાની કાળી ચાહી બનાવવામા માયાનો
ઉપયોગ થતો હતો

મોનામુખી પાન-મીંટીઆવળ

માર્કન્ટી-સ્વળપત્રી, સનાય, ભૂર્જતન્વક,
સેના-મેસિયા આંગ્રિટકાનિયા

તિલકકપાસ, ઉષ્ણ, કઠુવિપાકી, લઘુરક્ષ,
તીક્ષ્ણ, કૃષ્ણિતકર, તુરી, રેચક, મૂત્રલ, વજ્ર
ચોષક છે સાદો હલકો જીવાળ

ઉદરશૂળ શુદ્ધ, ઉદરરોગ, કૃમિનાશક,
કડૂનાશક છે અર્થ, મગ્ગવરોધ, ત્વચારો માં

વપરાય છે હરસમા કિમતી સારક સોના
મુખી સાદો સહીસલામત જીલાળ છે

જ્વાનિકારક સ્વાદ હોવાથી અને અમળા/
વાનો સ્વભાવ હોવાથી સુક, સચળ, સાકર,
દાળી દ્રાક્ષ જેવી ઘીજ મેળવવી ઠીક રહે છે
નાના આતરદામા બરાચલા મળને જોરથી
ધકેની ઠાકે છે

માત્રા—પાન ૧/૪-૧/૨-૧ તોલો જીલાળ
માટે સામા ય ૧-૩ માસા

સોનામુખી પાનતુ ચૂર્ણ ૧/૪-૧/૨ તોલો
સેજ દેવાથી હરસ-મૂળ વ્યાધિનો ત્રાસ કરી
થાય છે સ્વાહિષ્ટિ વિરેચનની ક્ષત્રી ઉત્તમ છે
તેમાના ગદ્યકથી મળની ગાડો નરમ કરી
તે પ્રદેશના રક્તસચ્ચને કરી કરે છે

ઝાડો સાક ન આવવાની -ઘણાને ફરી
ખાદ હોય છે તે માટે સોનામુખીતુ ચૂર્ણ
૩-૪ માસા જેટલુ રાત્રે સુતી વખતે પાણીથી
લેવાથી ઝાડો સાક થાય છે

વાયુ ને કબજાત —સોનામુખી ૧/૨
તોલો, અજગો ૧/૨ તોલો વાટીને ફાકી
ગરમ પાણીથી લેવાથી વાયુમા ક્ષયદો કરે છે

સોનામુખીની ત્રા —સોનામુખી પાન ૫
તોલા, તુલસીના સુકા પાન ૫ તોલા સાથે
મેળવી રાખવા ૧/૨થી ૧ તોલો પોષી ૧૦
તોલામા ઉકાળી, થોડી સાકર અને દ્રાંધ મેળવી
પીવાથી સામા ય ત્રા જેવી લાગે છે એક
દરત બહુ સારી રીતે થઈ જુનો મળ કાઢી
આતરદા સાક કરે છે ચૂર્ણનો ટોપ તુલસી
ફર કરે છે

ઠોઠે રતવા —જે ઓને ઠોઠે રતવા હોય

તેણે સોનામુખી પાન અને ગોખરૂ સરખે
ભાગે લઈ ચૂર્ણ કરી ૧/૪-૧/૨ તોલો, મધ
૧ તોલા સાથે ચાટવાથી ગરમી શાન્ત થાય છે

ઉદરરોગ-સોનામા —સોનામુખી પાન
૧ તોલો, પાણી ૧ નવટાકમા રાત્રે પલાળી
સવારે પાન ચોળી તે પાણી, સાકર મેળવ્યા
સિવાય પીવું ૪-૬ મોટા જીલાળ થઈ
સોજો કરી થાય છે કોઠામાની ગરમી
નીકળી જાય છે

કેઈપણ પદાર્થ થી જેર ચઢ્યું હોય
હોય —તો સોનામુખી પાન નગ ૫૦, પાણી
૧ નવટાકમા રાત્રે પલાળી સવારે મસળી
માળી લઈ હળદર ચપટી નાખી પીવું એ
અકવાડીઆ લેવાથી જેર-ખાસ કરી દુધિવિષ
કરી થાય છે

આસધ-અમગધ

અપ્પગાવા, અસગ ૫, આસધ-આસધ
વિધાનિયા સોમિદ્રેશ (વિષદરચેરી)

તિકત કષાયમધુર, ઉષ્ણ મધુર વિપાત્રી,
લઘુ સ્નિગ્ધ

રસાયન બદ્ય પૌષ્ટિક વાણકરણ વાત
વ્યાધિ શામક

દુર્બલતા - બાલશોષમા અધિક લાભ
કરે છે

નાના જાળકાને શક્તિ માટે-આસધનું
ચૂર્ણ ૪-૬ રતી દ્રાધમાં આપવું વજન
વધે છે

સાધાનો દુખાવો-અસગધનું ચૂર્ણ ૧/૪
તોલો ૧/૪ થી સાકર ૧/૨ તોલા સાથે
સપાર સાજ લેવું

વીરવૃદ્ધિ માટે-આસધનુ ચૂર્ણ ૧/૪
તોલો, સાકર ૧ તોલો અને ગાયત્રી દૂધ
નવગ્રાહ સાથે લેવું અથવા દૂધ મધમાં લેવું

ગર્ભના પોષણ તથા વૃદ્ધિ માટે-અથ
ગધાનુ ચૂર્ણ, ઘી સાકરથી આપવું

(૨) આસધનો કાળે કરી આપવો

પ્રદર-ધાતુ વિનાર માટે-આસધનુ ચૂર્ણ
૧/૪ તોલો સાકર ૧ તોલો મેળવી ગાંધના
દૂધમાં સવાળ સાજ આપવું

ધાતુ ક્ષય માટે-આસધનુ ચૂર્ણ સવાર
સાજ સાકર મધ ઘી સાથે પીપરનુ ચૂર્ણ
મેળવી આપવું

સીઓતુ ધાવણ વધારવા-આસધ, સોય
કાળુ, જેઠીમધનો કાઠો તૈયાર કરી દૂધ
મેળવી આપવો

કટિ શૂન-કમ્બર દુ ખવા પર-આસધનુ
ચૂર્ણ ઘી સાકરથી લેવું

વાગા ઉપર -આસધનુ લીલુ મૂળ
પાણી કે છાશમાં ઘમી ચોપડે છે

સ્ત્રેગની ગાઠ-લસિકા શ્રિય મોટી થઈ
હોય તો મૂળ ઘમી વારવાર ચોપડવું

કપુર કાચની

શરીર ગંધશરી ફૂલ વચરી, હેરિચિયમ
સ્પાઈકેમ

તુરી, તીખી, ઉચ્ચ, કટુવિપાત્રી, લઘુ,
વાતનાશક છે

ઉવટી મટાડનાર, ખાત્રી-કદ મટાડ
નાર છે

વમન, ખાત્રી ઉગ્રક, વાયુની મેળ

મટાડનાર છે

ગર્ભિણીની ઉવટી માટે સારો નિદોષ
ઉપાય છે

કપુરકાચની કદની મેળ કાતરી-કટમ
રૂપે મળે છે

માત્રા —કદ-ગાડીઆની કાતરી ૧ માસો.

નાના બાળકને ઉવટી —ધાવણની ઉવટી-
કપુરકાચની લગભગ ૧/૨ પાણીમાં ઘમી ૧
ચમચી કપુર, જરાક મધ ઉમેરી પાવું
દિવસમાં ૨-૩ વાર ઉવટી બાંધ કરે છે

ઉવટી —કપુર કાચની વચ્ચેમાં પૂર્ણ
પાણી સાથે છુટી ચણા જેવડી ગોળી બનાવી
છાયામાં સુકવી લેવી

મોટા માણસને જે વચ્ચે ગોળી પાણીથી,
જરૂર પડે ૨-૩ કલાકે ત્રણ ચાર વખત
આપવી બાળકને ૧/૨-૧ ગોળી આપવી

(૨) કપુર કાચની ૧ તોલો, ૧ ચોર પાણી
મા ઉકાળી, ૫ તોલા બાની રાખી મધ ના
તોલો સાકર ના તોલો મેળવી ૫-૫ ટીપા
જેટલું પાવાથી ઉવટી મટે છે, પિત્ત સ્નાયુ
શાય છે

તાવ - કપુર કાચની ૧ તોલો, ૧ ચોર
પાણીમાં ઉકાળી ૫ તોલા બાની રાખી થોડે
થોડે આખા દિવસમાં પાવું

જૂખ લાગતી ન હોય તો કપુરકાચની
ચૂર્ણ ૧-૧૫ માસો મધમાં જે ત્રણ વાર
ચકાવવું થોડાક દિવસમાં જૂખ લાગવા
માટે મે

જહાર લગાડવામાં કદી છે અત્રીલમાં
પડે છે શરીરે લગાડવાના ઉગટનમાં આસ

નખાય છે -ચણાનો હોટ, કપુર કાચવી,
આમળાં, હળદર જરાક સુખ તુ તેલ મેળ
વેલી જૂપી, શરીરે અભયગ-તેલની માનીસ
કથી પછી ઘસવામા વપરાય છે, તેથી તેલની
નીકાસ જઈ, શરીર સુવાળુ, સુગંધી અને
કાંતિદાયક થાય છે આમડીના વિકાર થતા નથી

નાના બાળકોને માથાના વાળમા જે
શુભડા કંઈ કચકચે છે, તેમા કપુર કાચવી
તેલમા બાળીને વાટી ચોપડવાની કાચકો કરે
છે માથાની જુ, લીખ મરી લાય છે

માથામા નાખવાના તેલમાં નાખે છે
અગરબત્તી-ધૂપમા વપરાય છે

* અબ્રક કંદપ *

વેખક --૧ વે. કૃષ્ણપ્રગાદ પ્રબંધલાય મુખર્ધ ન ૧

[આયુર્વેદમાં અનેક રસાયન ર્થોનું વચન કરેલું છે તેમાં ચિન્તિસાની દૃષ્ટિએ વધુ ઉચિત યોગી
એવા અબ્રક કંદપનું હું અને વચન કરું છું યોગીની દૃષ્ટિએ ત ન સામાન્ય કોર્વા છતાં તેમાં વપરાતા
દ્રવ્યો એ આયુર્વેદના ઉત્કૃષ્ટ રસાયણો છે તેનો ઉપોગ રમ્ય મનુશ્ય ઉપરાંત અનેક દરે ઉપર
સમજતાથી વાપરી શકાય છે]

હવે આપણે તેના યોગ સબંધી વિચાર કરીશું --

મૃતાન્ન યોષ સયુક્ત વિહ્વામલકાન્વિતમ્ ।
વેશરાત રસેન્દ્ર સલિલેનેષ્વા મિપક્ ॥
ચન્દ્રે સમ્પેપ્યેપ્રાણ ગુટિકા કારયેત્તત્ ।
છાયાયામ શોપયિત્વા ચકાવકુમ્ભે નિધાપયેત્ ॥
પૈકૈકા ગુટિકા પ્રાણ સમશ્ચીયાત્રિરતરમ્ ।
માસ પટ્ક ત્રિમાસ વા વેચવાચિ વૃતાદર ॥
દિવ્ય દ્રષ્ટિર્દાઘકાયો દીનેશ છુતિ દીપ્તિમાન્ ।
વૃદ્ધ દન્તો મહેદ્રુપે દ્વિતીય ઇવ દપક્ ॥
(રસતરંગીની)

નિશ્ચ દ્રમશ્રક મસ ઘાત્રી-યોષવિહ્વામલકમ્ ।
મૃદ્ધામ્બુના જલૈર્વાપિ ચલ્લે મયં દ્વિયામવસ ॥
ગુટિકા કારયેત્તર્વા છાયા શુષ્કા સુરક્ષયેત્ ।
પૈકૈકા મક્ષયેત્ પ્રાણો વધમેક નિરતરમ્ ॥
દ્વિતીયે તુ પુનર્વેપે મક્ષયેત્ ગુટિકાદ્વયમ્ ।
પથ સવત્સરેણેવ ગુટિકૈના ચિરઘયેત્ ॥

ત્રિવર્ણસ્ય પ્રયોગોયમત્રકસ્ય પ્રતીતિત્ ।
અનેન ધમયોગેન યોજ્ય શતપત્ નટ ॥
અધાન્નવેન સદેહે વજ્રકાયો મહાવલ્ ।
(આયુર્વેદ પ્રકાશ)

નિશ્ચિન્દ્રક અબ્રક ભરમ બ્યોષ (સુંક,
મરી પીપર નણેયનુ સમાન ભાગે ભતાવેલ
ચૂર્ણ), વાવડીંગ આમળા, ચારેય વસ્તુનું વજ્ર
ગાળ ચૂર્ણ સમાન ભાગે લઈ ભાગરાના રસ
કે પાણીથી બે પ્રહર મર્દન કરી છાયાશુષ્ક
ગોળી કરવી

હું નિશ્ચિન્દ્રક અબ્રક ભરમ નહીં લેતા
સહજ પુટી કે પાચસે પુટી જ વાપરું છું
અને લીલો ભાગરો સુખમતાથી મળતો
હોવાથી “પાણી”નો વિકલ્પ શ્રાદ્ધ ન કરતા
ભાગરાના રસમાં જ ગોળી વાપરું છું

અમક કલ્પના શુભો — આ ગોળીને ત્રણ કે છ માસ સુધી પ્રયોગ કરે તો શરીર મા શક્તિ આવે છે આખા હાત, જઠરાંતિ અને હૃદયની વૃદ્ધિ થાય છે આગળોષ અસ્થિઓષ ક્ષય, પચકાસ, ત્વાસ અર્થે, શ્લેષ્મી, પાકું, કમળો, ચાંદાર કુષ્ઠ અને આમ વાતને દૂર કરે છે આયુર્વેદ પ્રમાણમા રસાયન પ્રયોગને પહેલે વરસે કરેલા ૧-૧ ગોળી ધીરે વ સે ૨-૨ એમ કર વર્ષે ૧-૧ ગોળી વધારવી, ત્રણ વર્ષ સુધી પ્રયોગ કરવા કહે છે અને તેનાથી વજનકાય બને છે

ત્રણ માસ પ્રયોગ કરવાથી ઉષ્ણ કહેવા રોગો દૂર થાય છે

આ કલ્પ આયુર્વેદના ખાસ ચાર રસાયન દ્રવ્યોના યોગથી બતાવવામા આવ્યો છે અમક, આમળા, બાગરો અને વાવ િંગ રસાયનમૂતુ તદ્દ દેય યજ્ઞરા વ્યાધિ નાશનમ્ ।

જે ઔષધ ઘડપણ અને રોગોના નાશ કરે છે તે રસાયન કહેવાય છે રસાયન દ્રવ્ય શરીરના છાંય ધરેલા કોષોમા નવું ચેતન પુરે છે (Rejuvenation) નવા કોષો બનાવે છે અને નકામા થઈ ગયેલા કોષોને બહાર કાઢી નાખે છે આવી જાતનું કાર્ય રસાયન દ્રવ્યોનું હોવાથી જો દ્રવ્યો વપરવાપક હોય છે વિકૃત થયેલા કોષો અને ધાતુઓને પ્રાકૃત અવસ્થામા લાવી બ્યાધિને ઉત્પન્ન થતો અટકાવે છે અને ઉત્પન્ન થયેલ બ્યાધિને મટાડવામા મદદ કરે છે કોષો અને ધાતુ ઓતુ સમત્વ એજ સ્વસ્થતા લક્ષણોમા સુખ્ય છે

વ્યોષ—

પિત્તલી મરિચ પુકી ત્રિમિરચૂષણમુચ્યતે ।
દીપન સ્લેષ્મ દોષન કુષ્ઠ પીત્તનાશનમ્
જ્યેષ્ઠેચર સામ મેદ ગુલ્મગલમવાત્ ॥

રસાયનનું પૂરેપૂરું ફળ મેળવવું હોય તો જોતોગેધ દૂર રહે જોડે જોડે જોડે જોડેના સુખ 'આમ'થી લેવાયેલા હોય તો રસાયનનો પૂરો ફાયદો મળતો નથી એટલા માટે જ જોતોના સુખ ખુલા કરવા માટે 'વ્યોષ'ને સ્થાન આપ્યું છે વ્યોષ પ્રમાણી હોવાથી કક્ષાદિક કોષોના સંચયને ચેતનાના વીરના પ્રભાવથી મથન કરી બહાર કાઢે છે દીપન તથા આમનું પાચન કરનાર હોવાથી જઠરાગ્નિ પ્રક્રિયા કરી આખાંત, મેદ, ગુલ્મ વગેરેને મટાડે છે કૃમિદ્વેષ છે

અનુપાન વિનાતઃ જરા મૃત્યુરનાપદમ્ ।
યોગયેવપુપાનૈવાતત્તદ્રોગ દર ક્ષણાત્ ॥

અમકનું અનુપાન યોગવાથી રોગ મટવાની અડધ વધે છે અમક ઉપધાતુ છે ઉત્તરોત્તર વસાદિ સમ ધાતુઓની વૃદ્ધિ કરે છે વાતાદિ કોષોને પ્રાકૃત અવસ્થામા રાખે છે ધાતુઓની વૃદ્ધિ વવાથી અને ત્રણેય કોષો પ્રાકૃત અવસ્થામા રહેવાથી અન્તે વીર્યવૃદ્ધિ થવાથી શરીર દૃઢ થાય છે અને આયુષ્માન પ્રત્યેકવિધ થાય છે અને જો જોતોદ્રવ્ય રહે તો જોજસ વધે છે અને દુર્તિવિસિમાન થઈ કામદેવ જેવું સૌંદર્ય થાય છે

વિઙગ—

વિઙગ કન્ટીક્ષોષ્ણ વન વદ્નોકર લઘુ ।
દૂલાષ્માનેદર સ્લેષ્મ ત્રિમિચાત્ર વિવચ-

નૂત ॥

વાવરીંગ કટું, તિલણ, ઉષ્ણ, હિતકર
અને લઘુ હોવાથી બ્યોષને મદદ રૂપ બને
છે વિષારી હોવાથી આમથી પેદા થયેલ
વિષનો નાશ કરે છે

ધાત્રી —

સ્વપિત્ત પ્રમેદ્ધન પર વૃષ્ય રસાયનમ્ ।
દ્વિતિ ધાત તદમ્ભવાત્ પિત માધુર્ય શેત્યત ॥
સ્વપિત્ત કપાયત્વાત્ પલ ધાત્પાશ્ચિદોપજિવ્ ॥

અબ્રકની માફક જ આમળા પણ શીતળ,
વૃષ્ય, રસાયન અને ત્રિદોષધન છે છતાં ફેર
એટલો છે કે અબ્રક એ ઉપધાતુ છે આમળા
એ “ફળ” છે આમળામાં એ શુણ્ણ કુદરતી
રીતેજ આવેલા છે ત્યારે અબ્રકમાં અગ્નિ
અને વનસ્પતિના યોગથી શુણ્ણ તરાધાન
થયેલું છે બનેના સંયોગ થવાથી એક
બીજાના શુણ્ણની અત્યંત વૃદ્ધિ થાય છે
બનેની શીતળતા અને મધુરતા વ્યોષ, વિકગ
અને કૃશરાજની ઉષ્ણતાને ઝાલી કરી કંપને
સમશીતોષ્ણ બનાવે છે,

મૃગરાજ—

મૃગરાજ કટુસ્તિક્વતો રક્ષાણ કપવાતનુત્ ॥
વેદ્યસ્ત્વચ્ચ ક્રિમિ શ્વાસકાસશોથામપાન્હનુત્ ॥
દન્ત્યોરસાયનો ઘય કુષ્ઠનેગ્નિરોડ્ધતિનુત્ ॥

કૃશરાજ કટુ તિક્ત રુચિ ઉષ્ણ રસાયન છે
અબ્રક તથા આમળા શીતલીય રસાયન છે
ભાગરો ઉષ્ણલીય રસાયન છે આમળા અને
અબ્રકનો મધુર વિષાક થાય છે અને રસ
રક્તાદિ ધાતુઓની તથા ત્રણે દોષોમાં રહેલી
ઉષ્ણતાને દૂર કરી શીતળતા આપે છે અને
પ્રાકૃત અવસ્થામાં રાખે છે ત્યારે ભાગરોનો

કટુ વિષાક થઈ રસ રક્તાદિ ધાતુઓની તથા
ત્રણે દોષોમાં રહેલી વધુ પડતી શીતળતા
માધુર્ય કલે ન વગેરે દૂર કરી પ્રાકૃત અવ
સ્થામાં રાખે છે

અબ્રકકંપને ભાસ ચિકિત્સા બ્યવસા
યમા ન્યા ન્યા ઉપયોગ કર્યો છે તેની હુક
નોંધ નીચે મુજબ છે

(૧) તમકશ્વાસ ઉપર ખાસ અસર—

તમકશ્વાસ ઉપર આ ગોળીની ખાસ
અસર છે પણ હુમલો હોય ત્યારે તાત્કાલીક
દળાવી દેવા માટે એની અસર કરતી નથી
તેથી શ્વાસકુદારની ગોળીઓ દળવા બાજી
માત્રામાં આડુના રસને મધમાં આપ્યા પછી
ફરી હુમલો ન થાય અને રોગ નાશુદ થાય
તે માટે અબ્રકક પ વટીની વાલ વાલની
ગોળી ચાર રોજ બંને સવાર સાંજ પાણી
સાથે આપું છું ત્રણ માસ સુધી આ રીતે
ગોળી ચાલુ રાખવી જોઈએ હમનો હુમલો
કદાચ આવે તો પણ અતી નરમ આવે છે
અને ત્રણ માસના સેવન પછી પણ જો
હુમલો આવે તો બીજા ત્રણ માસ આપ
વાથી “દમ”નું દરદ મટી જાય છે

ઘણીવાર બાગરોને તમકનો હુમલો થઈ
આવે છે ત્યારે શ્વાસકુદારથી હુમલો શાત
કર્યો પછી ત્રણ માસ સુધી આ ગોળીનું
સેવન રોજ એક એક કે એક સવારે તથા
એક સાંજે એમ રોજ બે ગોળી ત્રણ માસ
આપવાથી બીલકુલ હુમલો આવતો નથી
મેં કેટલાય બાગરોને આ રીતે આ ગોળી
આપી છે અને હંજુ એકેય કેસમાં ‘નિષ્ફ
ળતા’ મળી નથી અત્યારે એક કેસ સાત

વરસની બાળીનો છે તેને પુનઃ કે અનાસે હુમલો આવી જતો. અત્યંત જ મામલી ગોળી ચાલુ છે, હજુ હુમલો થયો નથી અને મને ખાતરી છે કે ત્રણ માસનો પ્રયોગ પુરો થયા પછી થશે પણ નહિ.

આગ્રહવાના ફેરફારથી થતા હમના વ્યાધી ઉપર અને પ્રતિરૂપાંત ઉપર પણ આ ગોળીઓની ઘણી સારી અસર છે કેશમાંથી મુળક આવતા જ પ્રતિરૂપાંત કાયમ રહે અને હમ જેવું ચાલુ રહે પણ ન તો “તમક”નું વ્યક્ત સ્વરૂપ હોય અને ન તો “પ્રતિરૂપાંત” એવા ઘણા લોકો આ ગોળીનું સેવન કરવાથી સારા થયા છે, પણ ત્રણ માસનો પ્રયોગ કરવાથી હરક જરૂરમુળથી લાય છે એવો અનુભવ છે.

(૨) કૃમિક્ષ અસર —

એક ચાર સાલનો બાળક પાંચ પાંચ મિનિટ પડી જતો હતો જઠરાગ્નિ અતિ તિવ્ર હતો જેથી પુખ્ત વયના માણસ જેટલો ખોરાક તે લેતો હતો કંઈ ચોક્કસ નિહાન થતું ન હતું એટલે પછી અબકક પવટી ત્રિદોષ તથા રસાયન હોવાથી ચાલુ કરી થોડા દિવસો પછી તે બાળકને ઝાડા થયા અને કપાળ તથા શરીર ઠાળા પડી ગયા તો પણ શરદા રાખી ગોળીઓ ચાલુ રાખી પરિણામે એક દિવસે મોઢામાંથી ગોળ કૃમિ નીકળ્યું અને ત્યાર પછી એકાદ કવાકમા ઝાડા વાટે જીવતા કૃમિની આખી ગાઠ નીકળી ગાઠમાં એક સાથે ચારથી પાંચ ગોળ કૃમિ એકબીજા સાથે વર્તિળાએલા નીકળ્યા ત્યાર પછી પણ ગોળીઓ ચાલુ રાખી એ ઉપરાંત

ઠાળજાત વિ સર્વે ખાદ્ય ચીને તથા કૃષ્ણ વિગેરેમાં વાવર્તી નાખીને જ આપવાતું ચાલુ રાખ્યું ધીરે ધીરે હસ્ત વાટે કૃમિ નીકળવા માડ્યા રોજ હસ્તમાં દોરા જેવા કૃમિ, ઝીર્ણ કૃમિ અને મોન મોટા ગોળ કૃમિ નીકળ્યા ત્યાર બાદ તે બાળક જે પાંચ પાંચ મિનિટ પડી જતો તે બધું થઈ ગયું પણ આઠ દસ દિવસે એક વખત ખેંચાતો ગીસરીન મીઠા આપતા હસ્ત આવતા હીક થઈ જતું પણ ત્યાર પછી વાવર્તી તથા ગોળીઓ ચાલુ રાખી ત્રણ ચાર દિવસે (જડુની) અલયાદિ મોઢકનો જીવાળ આપવાથી હવે ખેંચાતો નથી કોઠો એટલો મખત હતો કે અલયાદિ મોઢકની એક ગોળીથી માત્ર એક દિવસે હસ્ત થતા હતા.

બદ્ધ તરીકે — એક પાડુના કર્મીને સતત ફરવાતું કામ રહેવાથી પાડુના વર્ષે, દોઢ વર્ષે હુમલા આવી જતા જે એકાદ માસ સપૂર્ણ આરામ કર્યા સિવાય કાશુમાં આવતા નહોતા આ વખતે પણ નળગાઈ તથા થાક લાગવાતું શરૂ થતાજ “કત્તપટ્ટી” ની ગોળીઓનો ત્રણ માસનો પ્રયોગ ચાલુ કર્યો જે હજી ચાલુ છે ત્રણ માસનો પ્રયોગ હજી પૂરો થયો નથી ત્યાં વજન કેઈ વખત નહોતું એટલું વધ્યું છે અને શરીર પણ એક હમ તદુરસ્ત થઈ ગયું છે બે દિવસ કામનો ભાર તો ઘણોજ રહે છે.

ઉઠાડીયુ (Whooping Cough) — રોગપ્રતિબંધક (Prophylaxis) તરીકે ઉપયોગી માણસ પડેલું છે બે દિવસ માત્ર એકજ

કેસમા વાપરવાની તક મળી છે ધરના બે બાળકોમાથી એક બાળકને મોટી ઉધરમ થતા બીજાને પણ ન થાય માટે અ ય યોગ્ય સૂચનાઓ સાથે રોજ એકએક ગોળી આપતા

એક મહિને પેલા બાળકને મોટી ઉધરમ સાવ મટી ગઈ ત્યાં સુધી અને પછી પણ બીજા બાળકને ના થઈ

આયુર્વેદીય ફાર્મસીઓ ઉપર નિયંત્રણ હોવું જરૂરી છે

(ત્રણ સ્થાનેથી)

ભારત સરકારે આયુર્વેદની સ્થિતિ જાણવા માટે તથા તેની હવાઓનું સ્થાન શું છે તેની તપાસ અર્થે ડૉ. કે. એન. ઉડપાના પ્રમુખ પ નીચે એક કમીટી નીમી હતી આ કમીટીનો રીપોર્ટ બહાર પડી ચુક્યો છે તેમા આયુર્વેદનો અભ્યાસક્રમ, આયુર્વેદીય સંશોધન, અનુસ્નાતક અભ્યાસક્રમ અને ઔષધો બનાવવાની પદ્ધતિ ધોરે બાબત ઉપર સરકારને વિચાર કરવા તથા આયુર્વેદીય પદ્ધતિને કાયદેસરની મા યતા આપવા આગ્રહ કર્યો છે

આ કમીટીએ આયુર્વેદીય ફાર્મસીઓ માટેની હાલતે તબક્કે જરૂરીયાત ઉપર ભાર મુક્યો છે અસલના વખતમા વૈદ્યો પોતાના હાથે ઔષધો બનાવતા એટલે તે સમયે ફાર્મસી નિયંત્રણની આવશ્યકતા રહેતી ન હતી જ્યારે હાલમા મોટે ભાગે વૈદ્યોને ફાર્મસીઓના ઔષધો ઉપર આધાર રાખવો પડે છે એટલે ફાર્મસીઓના ઔષધો સારા અને શ્રેષ્ઠ પ્રકારના બને તે માટે ઠઈ પણ નીતિ નિયમ હોવા જરૂરી છે

આ કમીટીએ ભારત સરકારને બલામણું કરી છે કે (૧) દરેક ફાર્મસીઓ પાસે અનુ

બધી ટેકનીકલ સ્ટાફ હોવો જોઈએ, જેમાં આયુર્વેદીય એક્સપર્ટ આયુર્વેદીય ફાર્મસીસ્ટ, મીકેનીકલ સ્ટાફ, બોટનીસ્ટ અને ફેમીસ્ટનો સમાવેશ થાય છે (૨) સરકારે આયુર્વેદીય ફાર્મસીના જ્ઞાન માટે (બી ફાર્મ આયુર્વેદીય) બી ફાર્મની કક્ષાનો અભ્યાસક્રમ તાત્કાલિક ઘડવો જોઈએ (૩) ૧૯૪૦ના ડ્રગ એક્ટ નેવો આયુર્વેદીય ઔષધો માટેનો એક ડ્રગ એક્ટ બનાવવો, અને (૪) કે દ્ર સરકારે એક આયુર્વેદીય ઔષધ સલાહકાર બોર્ડ (ડ્રગ એડવાઇઝરી કાઉન્સિલ)ની સ્થાપના તાત્કાલિક કરવી જોઈએ

કમીટીની આ બલામણું મોટે ભાગે એ મુદ્દેકચરો ઉપરના નિયંત્રણ માટે છે ફાર્મસીઓમાં ફેમીસ્ટની જરૂરીયાત ઉપર પણ કમીટીએ ભાર મુક્યો છે અમે આ બલામણુંને આવકારીએ છીએ આયુર્વેદનાં ઔષધો એક સરખા બને, તેની બનાવટની પદ્ધતિનું સ્ટે ઠડોઈએયન થાય અને એ ત્યારે જ શક્ય બને કે જ્યારે એક સરખું શિક્ષણ પામેલા શિક્ષિત અને અનુભવીઓને હાથે તે તૈયાર થયું હોય આ માટે ડ્રગ કંટ્રોલ નેવો, આયુર્વેદીય ઔષધો બનાવવાની પદ્ધતિ

નક્કી કરતો એક કાયદો હોવો જરૂરી છે વળી આવો કેઈ પણ કાયદો કરવામા આવે તો તે મધ્યસ્થ સરકાર તરફથી થાય પ્રાતીય સરકાર તરફથી નહીં કે જેથી તેનો અમલ સારાથે હેથમા એક સરખો થઈ શકે હાલમા દૂગ એકટ જે એલોપથી માટે છે તેની સપાટીએ જ તે થવો જોઈએ જાને પદ્ધતિના કાયદાનો અમલ એક જ ખાતા મારફત નાખવો આ ખાતામા જાને પદ્ધતિના નિષ્ણાતોને સ્થાન આપવું જરૂરી છે આમ કરવાથી એક સરખુ ઉચુ ધોરણ જાને જાતની ફામ્સીઓમા જાગવાઈ રહે કવા વાપરનારા જોને પણ ખાત્રી મળે કે આયુર્વેદમા પણ હવે કઈક નિયમણ અને સ્ટેન્ડર્ડ છે

જનતા તથા વૈજો ખાત્રીવાળા ઔષધો બજારમાવી મેળવી શકશે અને જોછા શુભ વાળી નીચી કોટીની અને આયુર્વેદના નામને બદનામ કરતી દવાઓ અદર્શ થશે આમ કરવાથી ફામ્સીવાળાઓને પણ સારી ગ્રેડ દવાઓના પ્રચાર માટે સારો એવો લાભ મળશે એવી અમારી માન્યતા છે

અમે આ રીપોર્ટને ઉપરાક્ત દિલ્લે આવકારીએ છીએ અને તેમા જણાવેલ ઉપર મુજબની ગલામણોને સરકારે સ્વીકારી તે અગે આવશ્યક કાયદાઓ ઘઠવા અને તેના અમલની વ્યવસ્થા કરવા મધ્યસ્થ સરકારને અમારી આશ્ચકબરી વિનંતિ છે

કેટલાક સમાચાર

એશીયન આયુર્વેદીક હેલ્થ એસોસીએશન — જાણવા મળે છે કે શ્રી પદીત શીવશમોજીએ એશીઆઈ આયુર્વેદીક સ્વાસ્થ્ય સંગઠન (A. A. H. O.) ના વિષય ઉપર પોતાના વિચારો ગીડોનની સરકારને લખી મોકલા છે અને તે સરકારે આ કાયદાના પ્રારંભિક અર્થના ૨૦ લાખ રૂપીઆ મળુર કર્યા છે આ દિશામા કાયદો રજૂ થઈ ચૂક્યો છે એશીયાના દેશોના બધા આરોગ્ય મંત્રીઓ તથા અધિકારીઓને આ બાબતમા પત્રો લખાયા છે

ગુજરાત યુનિવર્સિટીમા સ્નાતકોને મતાધિકાર — ગુજરાત યુનિવર્સિટીની આયુર્વેદ ફેકલ્ટીમા જી એફ એ એમ ડીઓ

ધારી સ્નાતકોને મતાધિકાર પ્રાપ્ત થયો છે પ્રત્યેક સ્નાતક રૂપીઆ પાંચ મોકલી પોતાનું નામ રજીસ્ટર્ડ કરાવે રજીસ્ટર્ડ એવ્યુએટો આયુર્વેદીક ફેકલ્ટીમા બે સભ્યોને ચૂટી મોકલી શકે છે

હલ્તુ ડી એ એસ એફ અને તત્સમ અન્ય ઉપાધિવાળાને યુનિવર્સિટીએ મતાધિકાર આપ્યો નથી આ બાબતમા સ્નાતક મળે પ્રયત્ન કરવા જોઈએ.

નવી સ્વાસ્થ્ય સમિતિ — ભારત સરકારે ૧૯૪૮મા સોર ટ્રમિટીને બહેન સ્વાસ્થ્યની બાબતમા તપાસ કરી રીપોર્ટ કરવાનું સોંપ્યું હતું આ ટ્રમિટીએ પોતાના રીપોર્ટમા ૨૫૮ ટર્મ્સ હતું કે "અમે આયુર્વેદ

વિષે કંઈ પણ અભિપ્રાય ઉચ્ચારી શક્યા નથી કારણ કે અમને એનો અભ્યાસ નથી” હોર કમિટીનો રીપોર્ટ એક આધારભૂત ગણાય છે એની બલામણે મુજબ જાહેર સ્વાસ્થ્ય વિભાગમાં ફેટલીક પ્રગતિ થઈ છે ભારત સરકારે હાલમાં નવી કમિટી નીમી છે જે “હેલ્થ સર્વે કમિટી” તરીકે ઓળખાય છે આના પ્રમુખ મદ્રાસ યુનિવર્સિટીના વાઈસ ચાન્સેલર ડૉ. લક્ષ્મણ સ્વામી મુદ્દાનીયર છે અ ય મર્યોમાં શ્રી તીરૂમલરાવ પાલાંચેટના સભ્ય, ડૉ. મેકકોટ પાલાંચેટ સભ્ય, શ્રી પીટનાઈ આરોગ્ય કચેરીના મનો, ડૉ. કંડુલાકરન ઇ મે એ ના પ્રમુખ, લશ્કરી કચેરીના મેડીકલ સર્વિસના ડીરેક્ટર નરલ, ભારતીય મેડીકલ સર્વિસના ડીરેક્ટર, જગાળ રાજ્યના ડાક્ટરી નિયામક, યુનિવર્સિટીના વાઈસ ચાન્સેલર, ૭ મન કાઉ સીલ ઓફ મેડીકલ રીસર્ચના રક્ટર, લખનૌ મેડીકલ કોલેજના પ્રી મીલ, આંધ્ર રાજ્યના ડાક્ટરી નિયામક, ડૉ. કુ લાહારસ વિશાખા પટ્ટનમ, ડૉ. પ્રાણુ જીવનદાસ મહેતા જામનગર ડૉ. રાજ અને ડૉ. તીવારી મત્રીઓ સભ્યો તરીકે છે

આ સમિતિ હિંદના બાવી સ્વાસ્થ્યનો તલસ્પર્શી અભ્યાસ કરશે અને તે અગે ભારત સરકારને રીપોર્ટ કરશે. આ સમિતિ ઉપર એક પણ વૈદ્ય નથી એ એક સૂચક છે આ કમિટીમાં આયુર્વેદના પુરસ્કર્તા તરીકે રા ડૉ. પ્રાણુજીવનદાસ મહેતા છે તેઓ આયુર્વેદના વિકાસ અગે યોગ્ય વિચારો કમિટીને તથા ભારત સરકારને સાદર કરશે એવી અમે આશા રાખીએ છીએ

મિશ્ર કોસ બધ થશે — મુબઈ સરકારે આયુર્વેદીય શિક્ષણ કંઈ ગીતે આપવું તે નક્કી કરવા માટે એક સમિતિ નીમી છે અને તેના મત પ્રમાણે લગભગ આવતા વષથી મુબઈ રાજ્યમાં એક જ જાતનો આયુર્વેદનો હીગ્રીકોર્સ અમલમાં આવશે બધા જ મિશ્ર વિદ્યાલયોએ આ કોર્સ શીખવવો પડશે અને જે વિદ્યાલય એમાં નહીં જોદાય તેને મળતી સરકારી ગ્રાંટ બધ થશે ઉપર મુજબ એક પત્રકાર પરિષદમાં નાયબ આરોગ્ય મત્રી શ્રી ડૉ. કેવાસે જણાવું હતું આ વિદ્યાલયોનો ફરજને આધુનિક તળીળી વિદ્યા આપતી સરચાઓ જેવો જ રહેશે આ કોર્સમાં શરીર-રચના એનેટોમી અને શરીર ક્રિયા ફીઝીયોલોજી આ બે વિષયોનું જ્ઞાન સમાવી દેવામાં આવશે (મુસ ૨૨-૭-૫૬)

પોદાર આયુર્વેદીક કોનેજની હડતાલ — મુબઈની પોદાર આયુર્વેદીક કોલેજના વિદ્યાર્થીઓ જેઓ તારીખ ૧૫મી જુલાઈથી હડતાલ ઉપર ઉતર્યા હતા તેઓ અત તારીખ ૨૨મી જુલાઈએ આવ્યો હતો હડતાલ પાડવાનું કારણ એ હતું કે તેઓના મોડર્ન વિષયોની પ્રેક્ટીકલમાં કાપ મુકવામાં આ યો હતો વિદ્યાર્થીઓની માગણી ઉપર પુરેપુરો વિચાર કરવામાં આવશે તેવી ખાત્રી મળતા હડતાલનો અંત આવ્યો હતો આ સમાધાનની વાટાઘાટોમાં ડૉ. ટી આર નરવણે, ડૉ. માહલીક, એસ એમ જોશી, કે કે શાહ, બાનુશકર ચાન્નિક, પી જી જોર, રામસહાય પાટે, બી એન થર્મા, ડૉ. ગીલ્ડર વગેરેએ

વિધાર્થીઓના સવાલનું નિગદ્ય ૫ વામા મહત્વનો ભાગ ભજવ્યો હતો

નવી અભ્યાસક્રમ સમિતિ — મુબઈ સરકારે મુબઈ રાજ્યમાં સર્વત્ર એક જ પ્રકારનો અભ્યાસક્રમ થાય તથા તેમાં આયુર્વેદના વિષયોનું પ્રાધાન્ય હોય અને પ્રવેશ ધોરણ પણ એક સરખું બને તે નક્કી કરવા એક સમિતિની નિમણૂક કરી છે આમાં નીચે જણાવેલા ૧૪ સભ્યો છે રા વૈ પડીત શીવશમી (મુબઈ) — અધ્યક્ષ, રા વૈ મો ય લેલે, રા વૈ વામન ભટ્ટ વ્યાસ (મુબઈ), રા વૈ વલ્લભરામ ત્રિવેનાથ (અમદાવાદ), રા વૈ કેવી કુલકર્ણી (પુના), રા વૈ વી આર અહરકર (નાટોડ), રા વૈ છ એમ વૈય (આહા), રા વૈ ના હ બેશી (મુબઈ), રા વૈ બાલકૃષ્ણ દવે (લંમનગર), રા મો એ એત નામજેશી (મુબઈ), રા વૈ રામ

ગોપાલ શર્મા (મુબઈ), રા વૈ તીવારી (નાગપુર), રા વૈ પદ્મીત હરિનંત શાસ્ત્રી (મુબઈ), રા વૈ વેણીમાધવ શાસ્ત્રી (મુંબઈ)

— રા રા વૈયરાજ વામનરાવ દિ વ્યાસ એક બહાર વિનંતિ દ્વારા વૈજોને જણાવે છે કે “મુબઈ સરકારે એક આયુર્વેદીય અભ્યાસક્રમ સલાહકાર સમિતિ નીમી છે આ સમિતિ તરફથી અમુક પ્રશ્નની પ્રશ્નોત્તરી વૈજોને પ્રશ્ન પુછવા માટે પ્રગટ થશે બે આવી પ્રશ્નોત્તરી આવે તો તેના સવાલ જવાબો આયુર્વેદીય સિદ્ધાંત અનુસાર હોવા ભે/એ આયુર્વેદમાં જ પૂર્ણ શ્રદ્ધા રાખનાર આયુર્વેદ વિદ્વાનો, આયુર્વેદીય વિદ્યાલયો, આયુર્વેદીય અધ્યાપકો, શુદ્ધો અને વૈય બધુઓએ આ પ્રસંગે ઉદ્ઘાટનતા ધારી સાવચેત રહી પ્રશ્નોત્તરીના ઉત્તરો આયુર્વેદ શાસ્ત્રાનુકૂળ રીતે આ સમિતિ ઉપર મોકલી આપવા વિનંતિ છે”

પારદ રોધન સંસ્કાર-વિમર્શ

વૈદ્યશાસ્ત્રી મહિગંધર કાનિદાસ યાજ્ઞિક, દળવ કર આયુર્વેદાલયાર — ૧૭૫૮

રસથાસમાં પારદના અંગાર સંસ્કાર માટે બે પ્રકારના મનન્યો છે —

૧ સરત્ત સમુચ્ચયમાં અદાર સંસ્કારની સૂચી (૧) સ્વેદન, (૨) મર્દન, (૩) મૂચન, (૪) ઉત્થાપન, (૫) ત્રિવિધ પાતન, (૬) રોધન (૭) નિયામન, (૮) સદીપન, (૯) ગગન બાહ્યમાન, (૧૦) સચારણા, (૧૧) ગર્ભદ્રુતિ, (૧૨) બાહ્યદ્રુતિ, (૧૩) જ્વરણા, (૧૪) શાસ, (૧૫) સારણ, (૧૬) સકામણ, (૧૭) વેદ, (૧૮) યોગ

ઉપર જણાવેલા અદાર સંસ્કારના નામો રસેન્દ્ર ચિંતામણિમાં બે છે તેની સૂચી — (૧) સ્વેદન, (૨) મર્દન, (૩) મૂચન, (૪) ઉત્થાપન, (૫) પાતન, (૬) યોગન (૭) નિયામન, (૮) દીપન, (૯) અનુવાતન, (૧૦) ગગનમાન, (૧૧) શાસ પ્રમાણ, (૧૨) માન, (૧૩) ગર્ભદ્રુતિ, (૧૪) બાહ્ય દ્રુતિ, (૧૫) જ્વરણ, (૧૬) રજન, (૧૭) સારણ, (૧૮) કામણ છે

ખ ને ગ્રથોમા સસ્કારની સખ્યા અઠાર
ની છે પરંતુ કેટલાંક નામોમા બિજતા છે,
અત્ર રોચન સસ્કાર જેને ઘોષા સસ્કાર
પણ કહે છે તે વિષે વિચાર કરીએ છીએ
રોધન સસ્કારને નિરોધન નામથી પણ સબો
ધાય છે હવે ખ ને બિજ નામથી સબોધન
પામતા છતાં જેનું કથેય એક જ છે એટલે
બન્ને નામદ્વારા રસ શાસ્ત્ર સૂચના દેવી રીતે
કરે છે તે બોધએ

રોચનલ્ખણમ્—

જન્મેષ્વયં યુત્તસ્ય રસમ્પ દિવસત્રયમ્ ।
સ્થિતિરાસ્થાપની કુમે વાસૌ રોચનમુચ્યતે ॥
(૧૨ સ અ ૮)

માટીના ઘડામા પાણી અને સિંધાહુણ
નમક ભરીને પારકને મજબુત કપડામા
બાંધીને તે ઘડામા ત્રણ દિવસ રાખવો આ
ક્રિયા સ્વેદન-મૂર્છાનાદિક સસ્કારોથી, ૫૯૯
લાખ પારકમા આવેલા હશે તેનો નાશ કરીને
પારકમા ઉત્કૃષ્ટ શુણે, આસ્થાપન કરશે

નિ-રોચન સસ્કાર—

સૂષ્પમ્બુજે નિરોચેન તતોમુજ કરો રસ ।
સ્વેદનાદિવશાત્ સૂતો યોય પ્રાનોત્પત્તમ્ ॥
(૧૨ સ અ ૮)

સ્વેદન તથા આદિ પદ્ધતી મદન, મૂર્છન
અને ત્રિવિધ પાતન સસ્કારોથી પારક દોષ
નહિત થાય છે, પરંતુ તે સસ્કારોથી મદવીયતા
(૫૯૯) પ્રાપ્ત થાય છે, તે કારણથી પારકનો
રોધન સસ્કાર કરવો બોધએ હવે રોધન
સસ્કાર જેનું નામ રસેદ્ર ચિંતામણી ગ્રંથમા
બોધન સસ્કાર નામ છે, તે ઘોષન સસ્કાર
વિષે રસેદ્ર ચિંત્રી આન્યતા બોધએ

પવ કદર્થિત સૂત પદ્ધત્વમધિગચ્છતિ ।
તમુક્તયેસ્ય કિયતે ઘોષન કથ્યતે હિતત્ ॥
ચિન્વામિત્ર કપાલે વા કાચકૂપ્યામથાપિવા ।
સૂષ્પમ્બુજ-વિનિક્ષિપ્ય તત્ર તમજ્જનાવચિ ।
પૂર્યેત્ ત્રિદિન મૂમ્યા રાજદસ્ત પ્રમાણત્ ॥
અનેન સૂત રાજોગ્ય પદ્ધત્વ માત્ર વિમુચતિ ॥
(૨સે ચિ)

આગળ કહેલી ક્રિયાઓથી પારક ૫૯૯
પાત્રે છે, તેને નિવારવા માટે બોધન ક્રિયા
કહેવામા આવે છે

નારિયેલની કાચલીમાં અથવા કાચની
કૂપીમા પારકને સુકી તેમા પાણી ભરવું -
પારક દુબે તેટલું પાણી ભરવું પછી તેનું ચોટ
બધ કરી સવા હાથ ઉંડા ખાડામાં ત્રણ
દિવસ સુધી દાટી રાખવું તેથી પારક ૫૯૯
ત્યજી દેશે

રસેદ્રસાર સગ્રહમાં અત્ર આપેલો શ્લોક
છે પરંતુ સૂષ્પમ્બુજ પ ના ઠેકાણે
“સૂતેજન્મ” પદ છે “રાજદસ્ત” ના ઠેકાણે
ગજદસ્ત પદ છે

ઘોષન સસ્કાર રિષે અ ય મત છે તે પણ
આપણે બોધએ

- ૧ મૂળપત્રે નિઘાયાથ રસરાજ નિરોધયેત્ ।
પ્રક્ષિપ્ય સઘવ તોયે દોલાયત્રે પચેદ્બુધ ॥
પવ સસ્વેદિત સૂતો મૃશમાપ્યાપિતો મવેત્ ।
જાતયીય પ્રકરેદિ પદાતામિદ મુચતિ ॥
- ૨ જલ સંઘય સૂત પૂરિતા ક્ષિતિગર્મ્મ જલુ કાચ
કૂપિકામ્ । વિનિક્ષાપદિનત્રય તતો ગત
પાત્ય સવલો રસેન્નયેત્ ॥
- ૩ સંઘવેનાન્નપિષ્ટેન રસેદ્રકૂપિકા ગત ।
ગતે નિઘાય ઘોષ્યન્તુ દેયો લ્હુપુટો બુધે ॥

પર સપુટિત શીઘ્ર મૃગમાપ્યાયતે રસ ।
જાત ઘાય પ્રકપચ્ચ પદમાવ વિમુચ્ચતિ ॥
સદાનદ શાશ્વી-ર મી સદી (૨ તર)

અન્ય મત—

મદન મૃગન પાતે કદર્પિતો મવતિ મદ્ગીર્યત્વાત
સુદૃગ્જે નિરોધાત્ લઘાપ્યાયો ન પદસ્યાન્
(૨૨૬૬૫)

અન્ય મત —

કદયને તેવ નપુસન્નત્વ પ્રાદુર્ભવેદસ્ય રસસ્ય
પચ્ચાન્ ૧ ઘટપ્રકર્પાય ચ લોલીકાયા સ્વેદયો
જલે સૈત્રવ ચૂળે ગર્મે । (૨૨૬૬૬૬૨ પદ્ધતિ)

મહાન-મૃગન, પાતનાદિ સસ્કારોથી
પારદ મહાવીર્ય અર્થાત્ નપુસન્નત્વપાતું પામે
છે અને તેની કાય કારિણી શક્તિ જાતી રહે
છે એટલે તેને દૂર કરવા માટે એ પાંચ
સસ્કારો પછી તે પારદને સૈધવ લવણના
ચૂળેમા મધ્યે રાખીને ત્રણ દિવસ અથવા
તેથી વધારે માત્ર દિવસ દોલાયત્રદ્વારા રવે ન
કરવામા આવે તો પારદનું પદત્વ જાય છે
અને તે પારદ વીર્યવાન બને છે

નિમર્શ-રસશાસ્ત્રના આચાર્યોએ પોતાના
સમયમા દેશ, કાલ, પાત્રને દૃષ્ટિ સામે રાખી
ને પારદના સસ્કારો કર્યા છે અને આપણે
નિમ્નલિખિત આચાર્યોના મન્તવ્યો રચી કહ્યા છે,
થોડા શબ્દ અને ક્રિયાલેદે પારદનું પદત્વ
દૂર કરી પુન વીર્યવાન બનાવવાની દૃષ્ટિ
એકજ છે પરંતુ રોધન-અથવા બોધક નામના
છઠ્ઠા સસ્કારમા સુદૃગ્જ શબ્દ પ્રયોગ પ્રાય
સૌ આચાર્યોએ કર્યો છે ફક્ત રસેન્દ્રસાર
સમ્રથમા ‘સુતેજલ’ પદ છે બાકી તમામ
આચાર્યોએએ મૃદુમૃગન પાત્ર પ્રયોગ
કર્યો છે હવે “સુદૃગ્જ” શબ્દ રસશાસ્ત્ર

નો સાપેતિક ભાષાનો શબ્દ છે એટલે રસ
શાસ્ત્રની પરિભાષા તરફ દૃષ્ટિ કરીએ
ગોડાન વિ નરનારીણા મૂત્ર શુક્ર ડ શોણિતમ્ ।
સુદૃગ્જેવા સમારવ્યાતા પદ દોષ વિનાશિની ॥
(મયપાદ-ચર્ચાઅવતાર તત્ર)

ગાય, બકરા, મેષ (ઘેટા) નર અને નારીનું
મૂત્ર, શુક્ર (વીર્ય) ગુ (શુક્ર) તેને સુદૃગ્જુ
કહે છે આ મત શક્તિ અવતાર તત્ર
અથવા છે, અને રસાવતાર થયમા કહે છે કે
“સ્ત્રીપુલા ગુક્રયુગલમપ્રસૂતા રવસ્તયા ।
પતત્ સુદૃગ્જ પ્રોચ શુભમેતત્ પરાતને ॥
આ શ્લોક પ્રમાણે સ્ત્રી-પુરુષનું શુક્ર (વીર્ય)
તથા અપ્રસૂતાના રજને સુદૃષ્ટિ કહે છે (રસા
વતાર)

આજના ગ્રંથવિદો સુદૃગ્જનું એટલે
“લવણ” અર્થ માને છે, એક પ્રશ્ન ઉપ
સ્થિત થાય છે કે શક્તિ અવતાર અને
રસાવતાર બન્ને તત્રમિશ્ર ગ્રંથશાસ્ત્રના
વિચારો વિશેષ ઉપાદેય માની શકાય છે
તોપણ એમ પ્રશ્ન એ ઉભો થાય છે કે
જો પ થી ગાય, યના પ થી બકરા, અર્ધ
પ થી મેષ ઘેટા લઈએ, પણ અર્ધ શબ્દ
રજસ્વલા બોધક પણ છે અવગણેલ, મેષાર્ક
(અમર) પર્વત, મેઠા અને સૂધ એ ત્રણ
અર્ધ મશાક છે અર્ધ રજોવતી સ્ત્રીનું પત્ર
નામ છે (અમરકોશ) પરંતુ આ ગ્રંથો
તો અર્ધ શબ્દનો અર્થ ઘેટાનું મૂત્ર જ
કરી શકાય નેમ છે

કેટલાક ગ્રંથવિદો સુદૃગ્જનું બ્યાખ્યા
બુની જ કરે છે કે સુદૃષ્ટિ-વૃદ્ધિ, અને
અને અગુજ-નેત્રગાણ ચૂર્ણ અથવા

વત્સનાભનુ ચૂલૈ તેણુ એમ માને છે વિષ પારદની મહતાને દૂર કરે છે “માત્રયિવાણિ નિન્નતિ” એ ઉપર જણાવેલી ઔષધિઓ સાથે પાર ને ઘુટીને એક ઘડામાં પાણી ભરીને તેમાં ઘુટેલા પારદ નાખવો પછી ઘડાનુ મુખ બંધ કરી આપણું અને તણુ દિવસ મુખી જગીનમાં ખાડો ખોદી તેમાં ઘડો ઢાળી આવવો આ પ્રમાણે રોધન સસ્કાર કરવાથી પારદને મુખ આવશે અર્થાત્ અશ્વક તથા મુવણને પોતાનામાં મેળવી લેવાની શક્તિ પારદમાં આવશે અને પારદ બદલાને ત્યાગ કરી ઉત્તમ શક્તિ મેળવશે (૨૨ સની સુરતનોબલતાટીકા)

વિશેષ વિમર્શ—પાર ના પાચ સસ્કાર, સ્વેદન, મહન, મૂચ્છન, ત્રિવિધ પાતન પાતન સસ્કારમાં પણ તિથર્ક પાતન પછી પારદ શુદ્ધ થઇ જાય છે તદ્વાસ્તોગ્રહપતે સૂત કર્મવારી મયેદ્સુવમ્ ॥ તિથર્ક પાતન કરેલ પારદ સર્વ દોષથી રહિત થઈ શુદ્ધ થઈ જાય છે તથા રસાયન ક્રમમાં પ્રયુક્ત કરવાથી નિશ્ચય પૂર્વક દેહસિદ્ધિ ઠનજી થાય છે અને મદ્વનૈમૂચ્છને પાતેમ્દશાન્તો મયેદ્રસ (૨. ૨ સ) સ્વેદન, મહન, મૂચ્છન અને પાતનાદિ સસ્કારોથી મહ અર્થાત્ દોષ રહિત પારદ થાય છે તો પછી રોધન-ખોધન-સસ્કારમાં જણાવ્યું કે પ્રથમના પાચ સસ્કારોથી પારદમાં બદલવ જાવ્યું તો બદલવ એ તો એક પ્રકારનો દોષજ ગણાય આ પ્રમાણે રસ સસ્કારની પરસ્પર અસંગત વાત જણાય છે, અત્ર આ અર્થોને છોડી આપીએ પણ ધરણીધર નામના રસાયનાચાર્ય રોધન સસ્કાર વિષે જે મ તબ્ય જણુ કરે છે તે ભ્રમજે

રાત્રિકા ચિત્રક દિશુ લ્પણ લ્પોપ સયુતમ્ ।
સ્તપાત મિદ્ સવ સ્વર્નિમા પ્રાર સયુતમ્ ॥
શિષ્ણપ્ત રસેનેપિન્દ્વા કુટલિકા કૃતિમ્ ।
કુર્વાદ્ મૂજદલે સમ્યગથયા વદલીદલે ॥
સુવો સુદદે વાપિ ઘટ્ટ પટે ચતુર્થે ।
તમયે રસમાદાય ઘઠ્ઠીયાત્ પોટલીં શુભામ્ ॥
ક્ષારામ્લ-મૂનવર્મેણ સ્વેદયેત્ દિવસ વયમ્ ।
વીર્યવાન્ જાયતે સૂત પદ્માવો વિનદયતિ ॥
(ધરર્જક સદિતા)

રાઈ, ચિત્રક, હીંગ નમક, સુંક, મરી, પીપર સાણખાર આ તમામ દ્રવ્ય પારદથી થોથા બાગે લઈને એ તમામને સહજનના પાદનાં રસમાં ઘુટીને લુગદી બનાવીને કેળા ના પાદમાં અથવા લોખપત્રમાં રાખીને તેની વચ્ચમાં પારદને રાખવો પછી જડા મજબૂત કાપડને ચારવડુ કરી તેમાં ઉપર કહેલી પોટલીને બાધવી પછી એક ઘડામાં ક્ષાર, અમ્લ અથવા મૂન વર્ગમાં કહેલા મૂત્ર ભરીને તેમાં પોટલી લટકાવવી આ પ્રમાણે તણુ દિવસ સ્વેદન કરે તો પારદ બદલવ ત્યજીને વીર્યવાન બની જશે

આ રીતે એ શુદ્ધ તારવી શકાય છે ક્ષાર અને મૂત્રવગ બનેતો ઉપયોગ થયો છે જમીનમાં ખાડો ખોળેને ઘડો જમીનમાં ઢાળવો અને ક્ષાર અને આગળ જણાવેલા દ્રવ્યોના રસમાં પોટલી મૂકી સ્વેદન કરવું

અત્રે તેમ હોય પરંતુ પારદના પ્રારબના પાચ સસ્કારથી પારદ બદલવ પામે તો પછી પ્રથમના પાચ સસ્કારનું મહાત્મ જણાવ્યું કે પારદ શુદ્ધ થાય છે અને દેહસિદ્ધિના કામમાં ઉપયોગી બને છે તે પરસ્પર અસંગત બાબત વિદ્યાર્થીઓને જરૂર મૂઝવે જ

૬. આ માસિકના લેખોને આને ઝડપે ફાર્માસ્યુટિકલ વર્કસ (F. & S. Pharm. Works) ની પ્રાવૃત્તિ (Ecology) ને

અહીં કાર્મસ્યુરિકલ વર્ક્સ લિ., ગોખલે રોડ દામિણ, મુંબઈ ૨૮

કહેવાય છે (શા) આમને પચાવે નહિ પણ
જે અગ્નિદ્રુત્ હોય, આમને પચાવે અને
કોઈ વાર ન પચાવે તે દ્રવ્યને દીપન કહે
છે (અ ૮)

ભૂતશુષ્કાધિક્ય પૃથિવી અનિલ શુષ્કાધિક્ય

ઉદરણુ - સુવા, ભાગ, થી વિગેરે

૧ પિપ્પલી-પીપર ૨ પિપ્પલીમૂલ-પીપરી
મૂળ, ૩ ચય-ચવક ૪ ચિત્રક ચિત્રક,
૫ શટ્કઘેર આદુ, ૬ અમ્લવંતસ-અમ્લવેતસ,
૭ મરિચ-મરી ૮ અજમોદા-અજમોદ
૯ મહાતકાસિય-લીલામા, ૧૦ દિલ્ગુનિયાસ-
હિંગ

વજ્રવ્ય - દીપન દ્રવ્યો આમાશયમા
રક્ત પનિભ્રમણ તેમજ આમાશયમ થી
નીકળતા પાચક રસોને વધારે છે એનાથી
બૂખ લાગે છે જેમકે મુગધિ વ્ય નિકત
દ્રવ્ય, મધ તેમજ મધઅગ્નિયોગ, ક્ષાર
વિગેરે

શતપુષ્પા - સુવા, લઘુ, વીકૃષ્ટ પિત્તકૃત્,
દીપનીય અને કટુ છે, છતાં આમને કેમ
પચાવતી નથી? અને આમનો નાશ કયો
સિવાય અગ્નિ-અધુક્ષીણ અર્થાત્ અગ્નિ
પ્રબોધ શી રીતે થાય? દ્રવાણા પ્રમાવોડ
વિચારણીય (સુ) । દ્રવ્યોનો પ્રભાવ અચિત્ત્ય
છે એ એક કારણ છે

આમ એટલે આહારનો અપરિપકવ રસ
આમ ક્ષતિ અપરિપકવરસ । પઠરાત્ દૈર્ઘ્યવા
દ્વિપકવસ્તુ યો રસ । સ આમસજ્જકો ક્ષયો
દેહદોષપ્રકોપણ ॥ (આ) ॥

જઠરાગ્નિની હૃર્મલતાને લીધે થતો
આહારનો અપરિપકવ રસ આમ કહેવાય છે,
અને તે દોષોને પ્રકૃપિત કહે છે

૭ પાચન

પાચ્ય-પાચનમ્, પાચનીયમ્ ।

પાચ્યા-

પવત્યામ ન વર્ણિ ચ કુર્યાદ્ વદ્ તદ્દિ પાચનમ્ ।
નાગકેશરવદ્ વિદ્યાશ્ચનો દીપનપાચન ॥ (શા)

અર્થ - જે દ્રવ્ય આમ અથવા
અપકવ અતરસ અને મલને-આમધુખ્ત
દોષો, ધાતુઓ અને મલોને-પચાવે પરંતુ
જઠરાગ્નિને પ્રદિપ્ત ન કરે અર્થાત્ જઠરા
ગ્નિને પ્રદિપ્ત કરવાનો શુષ્ક જેમા પ્રધાન ન
હોય તેને પાચન અથવા આમપાચન કહે છે
ઉદા - નાગકેશર

ભૂતશુષ્કાધિક્ય-વાયુ-અગ્નિ શુષ્કાધિક્ય

ઉદારણુ-નાગકેશર, મુસ્તા (અ ૮) વિ
લયન ક્રિયા

વજ્રવ્ય - કેટલાક દ્રવ્યો એવાં હોય જે
જે દીપન અને પાચન ઉભય ક્રમ કરે છે
જેમકે-ચિત્રક દીપન પાચન છે અર્થાત્ આવાં
દ્રવ્યો જઠરાગ્નિનું દીપન પણ કહે છે, અને
આમને પચાવે છે પણ ખરા

ઉપયોગ-જ્યારે બૂખ સારી રીતે લાગતી
હોય પણ અતરસ પરિપાક બરાબર થતો ન
હોય ત્યારે પાચન દ્રવ્યોનો ઉપયોગ કરવો
જેમકે જ્યારે બૂખ બરાબર લાગતી ન હોય
તેમજ ખાધેલું અસ પણ બરાબર પચતું ન
હોય ત્યારે દીપન પાચન દ્રવ્યોનો ઉપયોગ
કરવો જોઈએ

[અપૂર્ણ]

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન

વૈદક સિદ્ધાંતોને તુલનાત્મક દૃષ્ટિથી તથા અનુભવની દૃષ્ટિથી ચર્ચનાર માસિક

પુસ્તક ૭]

ભાદ્રપદ ૨૦૧૫ સપ્ટેમ્બર ૧૯૫૮

[અંક ૧૨]

નમામિ ધન્યન્તરિમાદિદેવ સુરાસુરે વદિતાદપંગમ્ ।
કૌકે જરાઘમયમૃત્યુ ગામ્ ઘાતાત્માઽં વિવિચો યીનામ્ ॥

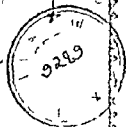
તદેક ચુત્ર મૈષમ્ય ઘડાઘાણાવ કલ્પતે ।
સ સેવ મિરજા ક્ષેપ્તો રોગેભ્યો ય પ્રમોચયેત્ ॥

આલ તત્ત્વ ૨૨ ૨૮ ૨૯ દુર્ગામ્ કેવલમ્ શાસ્ત્રી

શ્રી ૧૦૮૩ તત્ત્વ ૨૮ ન ૨૧ ગોપાન મ પત્રીખ.

૨૨૧૫૬ તત્ત્વ નવનીન-૨૫ ૫૫૫, એલ એ એન, ડી એ એલ એલ (સિમ્બો)

અંક દર્શાવેલું કિંચિત્ વર્ગ, નિમિટ્, તરુવો,
દે ગોખલ શેઠ (દરિયા) મુખ ૨૮.

અનુક્રમણિકા

વિષય

પૃષ્ઠ

પૃષ્ઠ

૧ રા નવનીતલાલ બા. પા. મુ. બક. ૨૬૫

૨ રા. વૈ. દુર્ગલાલ. ૭ વનશાન સરપામર મુ. મક. ૨૭૪

૩ આયુર્વેદ વિજ્ઞાનનું ઉચ્ચ વર્ણ (તત્ત્વ રચનાથી) ૨૭૬

૪ આયુર્વેદીક અરનાસકંભની પુનરુત્થાન ૨૭૮

૫ મમાનોત્થાન આ વિ. માર્ગાન ૨૮૨

૬ ટેન્ડાગ સમાચાર , ૨૮૫

૭ આયુર્વેદ વિજ્ઞાન પુસ્તક ૭ ની અનુક્રમણિકા ૨૮૬

વિજ્ઞાન

આયુર્વેદ વિજ્ઞાનને આ બધા વર્ગોને આપ જાણી શકશે કે આયુર્વેદના વિજ્ઞાનને સ્વચ્છતા મૌલિક લેખોને આમા સમાવેશ રવામાં આવ્યો છે

આયુર્વેદના યાન અને પ્રચાર માટે વલોને વૈદ્યકના નિવાર્યોએ ઉપયોગી નીવડે તેનું આ માસિક છે સામાન્ય સ્વાસ્થ્ય કેમ પાળવું અને રોગોથી કેમ રચવું તે વિષય પર આ માસિકમાં માર્ગ દર્શાવવામાં આવ્યું છે આ માસિક દર અષ્ટા મહીનાની પદ્ધતિ તારીખે પ્રગટ થાય છે સવાળમ ક્રમ ૨૪ - - (પરેશના ૩ ૬ - - ૭) ટપાન ખચ સહિત રાખવામાં આવ્યું છે લાઇબ્રેરી એ દર્શાવે આ માસિકને જોડો પ્રચાર થાય તે હેતુથી લાઇબ્રેરીઓ માટે સવાળમ ક્રમ ૨૪ - - રાખવામાં આવ્યું છે અત્યારના આ જમાનામાં આ સવાળમ વર્ણુ મોજુ છે છતાં આયુર્વેદની સેવા ખાતર અમોને સવાળમ મોજુ રાખ્યું છે અમારું છે કે આપ સર્વે વધે જાણ્યો આ માસિકના માલકે ૭મ અને તેમ જ દ્વિતીય યર્ષે તેમજ આપના બીજા છટ મિત્રોમાં તેને પ્રચાર કરી વધુને વધુ માલકે કરી મોખનો અથવા વી.પી.થી બધા મોકલવા માટેના પત્ર લખ્યો એજ વિનંતિ

પત્રવ્યવહારનું સરનામું

તત્ત્વ

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન,

૩-૪૪ દર્માસ્થિટિકન વર્ડસ ડિ.

ગોખને રોડ (દક્ષિણ) મુમ્બઈ ૨૮

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન

प्रत्यक्षतो हि यद्दृष्टं शास्त्रदृष्टं च यद्भवेत् ।

समासतस्तद्भय भूयो ज्ञानविमर्शनम् ॥

પુસ્તક	૭	{ આદ્ય ત ત્રી સ ગત દુર્ગાશંકર મેળનામ શારંગી } કાર્યવાહક ત ત્રી શ્રી ગોપાન મ. પરીખ સહાયક ત ત્રી શ્રી નનનીતનાય બ પ ત્યા બહુ કાર્મસી તરકથી	ભાદ્રપદ	૨૦૧૫
પાન	૧૮		સપ્ટેમ્બર	૧૯૫૮

* કેશ *

લેખક - નવનીતલાલ જી પડયા-શ્રીતાલુકે શાસ્ત્ર આયુર્વેદ વિશારદ-સુબ્ર

કેશ, લોભ, રોમ, રમણ કે વાળના નામથી જાણીતો થયેલો આ શબ્દ વાળની જુગી જુગી સ્થિતિનો દર્શક છે. અવહારમાં તે તે દરેક વાળજ કહેવાય છે છતાં જે ઝીણા અને ટુંકા વાળ હોય છે તેને રોમ કહે છે જે મોળા અને લાંબા વાળ હોય છે તેને કેશ કહેનામાં આવે છે. લોભ શબ્દ મૂળ સંસ્કૃત રોમ શબ્દ ઉપરથી અષ્ટમ્ય થયેલો છે. રમણ શબ્દ કાઠી અને સુઝના વાળ ખાટે વધરાય છે.

ગુજારના પ્રસાધનોમા વાળ એ મુખ્ય છે
પુરુષ કે સ્ત્રી સુંદર વાળથી વધુ સૌંદર્યવાન
હેખાય તેવા પ્રયત્નો કરતા હોય છે અને
તેમા પશુ સ્ત્રીઓના સૌભાગ્ય નુ ગારમા વાળનું
અનોખું સ્થાન છે પશ્ચિમી સ્ત્રીઓના માથાના
વાળ કાળા પ્રગર જેવા હોય છે સ્ત્રીઓ
તેમના માથાના વાળની વિશેષ કાળજી રાખી
તેનું સુચન કરે છે દેશકલાપ એ પણ એક
પ્રકારની કળા છે ભારતમા જ્યાં વિશેષ દર્શ

સ્વતત્ર સાહિત્ય લેવામા આવતું નથી સરજન સાહિત્યમા ઓચિતા વાજની રચના, પ્રસાધન, શુદ્ધન વગેરે ઇતસ્વતત લેવામા આવે છે પાશ્ચાત્યોમા Trichology The Science of Hair એ નામનું સ્વતત્ર તત્ર છે તેની ઉપર ઘણા પુસ્તકો લખાયેલા છે જે જે ઔષધો દેશ-નાજને માટે ઉપયોગી હોય, વાળના સ્વધર્મમા, રંગમાં અને મૃદુતા માટે ઉપયોગી હોય તે ઔષધને દેશ્ય જોગ્દે કે દેશ્યને કિતકારી એમ કહેવામાં આવે છે દેશ્ય ઔષધોમા ભાંગરો-ભૂગરાજને મુખ્ય ગણેલ છે બાગગતું બીજુ નામ કેશરાજ પડ્યું છે જેમ આમડીના ૨ । જુદા જુદા હોય છે તેમ વાળના પડ્ડ જુદી જુદી જાતના રંગો હોય છે જુદી જુદી પ્રકાર અને જુ । જુદા લોકોમા એ રંગ જુદા જુદા પ્રકારના હોય છે વાળને જે કાળો રંગ છે તે તેમાં રહેલા Melanin નામના રજક દ્રવ્યને લીધે છે મુરોપીયનોના વાળમાં આ દ્રવ્ય ન્યૂનતમ

હોય છે અને તેથી તેમના વાળ ભુરા કે સફેદ હોય છે જ્યારે હજારીઓના વાળમાં આ તેવ વિશેષ હોય છે એટલે તેમના વાળ કાળા વિશેષ હોય છે આયુર્વેદમાં વાળનું વર્ણન નીચે મુજબ છે

કેશની ઉત્પત્તિ — ગર્ભોત્પત્તિના ક્રમ વૃદ્ધિમાં અષ્ટાગ સપ્તહમાં કહ્યું છે કે છઠ્ઠા માસમાં ગર્ભસ્થ બાળકના માથા ઉપર વાળ આવે છે શરીર ઉપર કેશ અને રોમ વ્યક્ત થાય છે કેશ એ પિતૃજ અવયવ છે પિતૃજ અવયવ એટલે કે પિતાના વિષે મારફત વારમામાં મળેલા સૂક્ષ્મ દ્રવ્યમાંથી પે. થયેલું તે વાળ આખા શરીર ઉપર હોય છે પણ હાથની હથેળીમાં કે પગના તળીઆમાં તે જોવામાં આવતા નથી

પ્રાકૃત કેશનું વર્ણન — કેશમાં જે સ્નિગ્ધતા અને સુવાળાપણું છે તે કઠના કારણે છે મૃદુતા છે તે પિત્તના કારણે અને સૂક્ષ્મ સ્થિર, એક એક, અલ્પ બદલમળતા અને કૃષ્ણવર્ણ તે વાસુના કારણે છે

પ્રકૃતિ અનુસાર કેશ — વાતપ્રકૃતિવાળા માણસનાં રોમ-કેશ-રમશ્રુ અને પદ્મ (પાપણ) ધૂસર અને સફેદીત હોય છે

પિત્તપ્રકૃતિવાળા માણસનાં વાળ અલ્પ, મૃદુ, કપિલ અને પિંગળ હોય છે

કફપ્રકૃતિવાળા માણસના વાળ અતિમૃદુ સ્નિગ્ધ, મલકણુ ધન, નીલ, સ્થિર, સુબદ્ધ અને કુટીલ હોય છે

માથા અને ફાલીના વાળ લાળા, પાપણુ-ભ્રમર-કાન અને નાકના વાળ ટુકા અને તુટી જાય તેવા હોય છે અને બાકીના શરીર

ઉપરના નાના અને મૃદુ વાળ હોય છે

કેશની સંખ્યા — ચરક કહે છે કે શરીરમાં કુલ ૨૮૦૦૬૫૬ કેશ છે આધુનિકોએ માથાના વાળની ગણતરી કરી છે તેમનું કહેવું છે કે માણસના માથાનું ક્ષેત્રફળ સામાન્યરીતે ૧૨૦ ચોરસ ઇંચ હોય છે અને એક ચોરસ ઇંચમાં લગભગ ૧૦૦૦ વાળ હોય છે

કેશનું પોષણ — સુશ્રુત કહે છે કે શરીરની તિથકૂળા ધમનીઓ ઉત્તરોત્તર શેકડા અને હજારોમાં વિભક્ત થઈ અપરિસપ્તેય થાય છે અને તેના મુખો રોમકૂપો- (Hair follicles) થી સંબંધીત હોય છે તે દ્વારા તે સ્વેદ પરસેવાનું પણ વહન કરે છે રસવાહીનીઓની સૂક્ષ્મ શાખાઓ દ્વારા કેશનું પોષણ રસધાતુથી થાય છે નખ અને વાળ હથેળાં વધતાજ રહે છે જ્યારે દંટિ અને રોમકૂપની કઠાપિ વૃદ્ધિ થતી નથી

કેશને ગૃધ્ર સાથે સંબંધ — કેશનો સંબંધ ગ્રથે દોષ સાથે છે ગ્રથે દોષ સમાન અવસ્થામાં રહે તો તે પ્રાકૃત રહે છે કેશનું સોઢન અને ગૃહ્ણ કશ્મી થાય છે મૃદુતા પિત્તથી થાય છે અને અવિભક્તતા વાયુથી થાય છે કેશના મૂળ વેલનાધિગન મન અને ઈન્દ્રિયથી સુક્ત છે કેશ રોમ, નખાશ્રતાં અન્ન મળદ્ર એટલી વસ્તુઓ વેદાનારહીત છે

કેશનું શારીર — કેશના શારીરના બે તિલાગ છે- (૧) મૂળ, (૨) કાંઠ મૂળ ભાગ રજા હોય છે અને તે નાના ખાડામાં હોય છે જેને રોમકૂપ કહેવામાં આવે છે વાળ એ ચ વામાં આવે તો આ રજા શાગ પણ બહાર આવે છે પ્રત્યેક રોમ તથા કેશ સ્વતંત્ર

માસસૂત્રોથી યુક્ત છે. શીત, બાય કે અધિવૃક્ષ એટ્રીન વગેરે ઠંડા સાવચી આ સૂત્રો સક્રિય થઈ બાય છે. આ અવસ્થાને રોમાચ કે રોમહર્ષ કહે છે. રોમ વા કેશનો શ્યામ વર્ણ તેમા ગહેલા રજક દ્રવ્યને લીધે છે. વાળનો બીજો ભાગ તેને કાઠ કહે છે. વાળના આ ભાગમા ત્રણ પડ હોય છે જેને Medulla આ ત્વરં, મધ્યભાગ Cortex અને બહિર્વક Cuticle કહે છે. વાળનું રજક દ્રવ્ય વાળની મધ્યમાં Cortexમા રહે છે. વાળના પોણા ભાગમા આ પડ હોય છે. સફેદ વાળમા આ પડ પારદર્શક હોય છે અને ઝીણા હવાના પરપોટા પણ તેમા હોય છે. વૃદ્ધાવસ્થામા આ રજક દ્રવ્ય ઓછુ થઈ બાય છે. એટલે વાળ સફેદ બને છે. વાળમા ચેતન નથી. કારણ કે તેમા ચેતન નાનતલું નથી. તેમજ લોહીની કેશવારીની પણ નથી. વાળના મૂળની આસપાસ જ્ઞાનતલુઓના શુચળાં વળેલા હોય છે. એટલે વાળને સાધારણ ખેંચવાથી તેની અસર ત્યાં માલમ પડે છે. વાળના મૂળમા જે માંસના સ્નાયુઓના સૂત્રો હોય છે તેને Erector-Pili કહે છે. તેની ઉપર અનૈચ્છિક જ્ઞાનતલુઓની અસર હોય છે. એટલે શરીરની અંતર પણ તેને થાય છે. વાળના મૂળમા સુવાળી ગાઠ જેવું હોય છે અને ચામડીની અંદર તે ચોટેલું રહે છે. જેને રોમફૂપ-Hair follicles કહેવામાં આવે છે. આ રોમફૂપમા સ્વેદ ગ્રંથીના મો ખુલે છે. સ્વેદ ગ્રંથીમાંથી જે પ્રવાહી નીકળે છે તે વાળને સુવાળા અને ચમકતા રાખે છે. ખૂજ, કચરો, વગેરે જેના મૂળમા પડે અને જો તે સાફ ન થાય તો ત્યાં ઉઠી-ઠાણુક નામનો બાધ થાય છે.

કેશને ધાતુઓ સાથે સબધ —ત્વચ્ચાર પુરૂષના લક્ષણમા ચરક કહે છે કે ત્વચ્ચાર પુરૂષના કેશ સિન્ધ, સ્વદ્યુ, મૃદુ પ્રસન્ન, સૂક્ષ્મ, અદ્ય, ગભીર અને સુકુમાર હોય છે.

એસાર પુરૂષના કેશ અને લોભમા રનેહ વિશેષ હોય છે. કેશ એ અસ્થિ ધાતુનો મળ છે. અસ્થિ ધાતુની વૃદ્ધિથી કેશની વૃદ્ધિ થાય છે. અસ્થિધાતુનો અસ્થિ અગ્નિથી પક ચવાથી તેના ત્રણ ભાગ બને છે. સાર (અણુ), રચૂળ અને મળ. મળભાગમાંથી કેશ, લોભ અને નખની ઉત્પત્તિ થાય છે.

કેશનું પોષણ રસ ધાતુથી થાય છે. અસ્થિ ધાતુનો ક્ષય થવાથી કેશ રમથ્રુ અને લોભનો પાત થાય છે. અસ્થિ ધાતુની નિદ્રાત થવાથી કેશ, લોભ અને રમથ્રુના રોગો થાય છે. શારગધરે કેશને મજ્જા ધાતુની ઉપધાતુ કહી છે.

કેટલાક આચાર્યોએ રમથ્રુ, દાગી અને મૂછના વાળને શુક્રધાતુનો મળ કહ્યો છે. કારણ કે શુક્રના પ્રાદુર્ભાવ પડી ચૌરના વસ્થામાં દાદી, મૂછ ઉગે છે. પણ તે મર્યાદા નથી.

ગર્ભના છઠ્ઠા માસથી ગર્ભના શરીર ઉપર વાળ ઉગે છે. પણ જન્મ થયા બાદ જેમ જેમ શરીરની વૃદ્ધિ થાય છે તેમતેમ શરીરના અન્ય સ્થાનોમાં પણ વાળ ઉગે છે. યુવા વસ્થામા દાગી, મૂછ, બગલ, લગપ્રેય અને છાતી ઉપર વાળ ઉગે છે. અગિયોને દાગી, મૂછના સ્થાને વાળ હોતા નથી પણ સામાન્ય રીતે હોય છે. પુરૂષને યુવાની પ્રાપ્ત થયા દાદી, મૂછની ઉત્પત્તિ થાય છે. કયાઓમા

લગપદેશ ઉપર રોમરાણ ઉત્પન્ન થાય છે ગર્ભાંત્રી સ્ત્રીને નાભીની નીચે રોમરાણ થાય છે અને તેના શુદ્ધાગના કેશ અતિલાભા અને કુટીલ હોય છે

સ્વેદપહસોતોનું મૂળ રોમકૂપ અને મેઠ છે મેઠ ધાતુનો મળ સ્વેદ છે જે ત્વચાદ્વારા બહાર નીકળે છે

અતસાની ગ્રંથીઓની કેશ ઉપર અસર — વાળ ઉપર મોટે ભાગે અધિવૃદ્ધ (એડ્રીનલ ગ્લેન્ડ) અને પોષણીકા થથી (પીટ્યુટરી ગ્લેન્ડ) થાઇ રહેલ છે અને વૃષણ (ટેસ્ટીસ) નો સ્પર્શની વિશેષ અસર જોવામા આવે છે આયુર્વેદમાં ગયદાસ નામના આચાર્ય કહે છે કે જેમના અડ ઠાઠી નાખવામા આવે તેના ઠાઠી મૂંછ જોણા થાય છે એટલે સિવાય થાય છે કે ઠાની મૂંછ એ શુક્રનો મળ છે ઠાઠી મૂંછ એ પુરુષનું વિશેષ લક્ષણ છે કેટલીક સ્ત્રીઓમા અતસાની ગ્રંથીઓના વિશેષ સ્પર્શના કારણે ઠાઠી મૂંછ ઉગે છે આવી સ્ત્રીઓને શ્મશ્તુમુખી નારી કહે છે

સ્ત્રી અને પુરુષના માથાના વાળમા પણ ફરક હોય છે બાળકોમા અને સ્ત્રીઓમા કપાળ ઉપર કેશની લીટી એક છેડેથી બીજા છેડા સુધી સીધી બંધ છે જ્યારે પુરુષોમા બંને શેષ પ્રદેશ (Temporal Region) પર સીમની રેખા અદર સુધી બંધ છે જેના શરીરમા અંધ અંધ શુક્ર હોય છે તેનામાં આ લીટી કઈક સીધી હોય છે વાળપણુ જોણા હોય છે મધ્યકાશ અને શાખાઓ ઉપર અને મધ્ય પ્રદેશમા / યુવાવસ્થામા રોમરાણ વિશેષ દેખાય છે આ લક્ષણ પુરુષોમાં યુવાની પછી જણાય છે

પીટ્યુટરી ગ્લેન્ડના અધિમ બંડના સ્પર્શના ઉત્તરથી અક્ષાળ ઘડપણુ આવે છે માથાના વાળ પરીત સફેદ થઈ જાય છે વાળ જોણા થાય અને શરીરની ચામડી ઉપર કરચલી પડે છે તેના સાંધની અતિવૃદ્ધિથી એડ્રીનલ ગ્લેન્ડની વૃદ્ધિ થાય છે અને તેના સ્પર્શની વૃદ્ધિથી શરીરમાં અસ્થિધાતુની વૃદ્ધિ થાય છે અસ્થિધાતુની વૃદ્ધિથી તેના મૂળકપ કેશની પણ વૃદ્ધિ થાય છે અને આખા શરીર ઉપર વાળ વધે છે આ સ્થિતિને Hirsuties કહે છે

કેશનું રાસાયણિક પૃથક્કરણ — વાળમા Keratin અને Inorganic Salt મુખ્ય હોય છે તેમા કાબન ૫૦ ટકા, હાઈડ્રોજન ૫ ટકા, નાઇટ્રોજન ૧૫ ટકા, ગંધક ૫ ટકા અને ઓક્સીજન ૨૫ ટકા હોય છે

ઘણા ખુબી રંગના વાળમા મેગ્નેશીયમનો ભાગ વધારે હોય છે ભૂરા (Brown) અને ઘેરા ભૂરા (Darkest nut) વાળોમા ગંધક હોય છે અને લોહ સહેજ જોણુ હોય છે સઘળા પ્રકારના કાળા રંગના વાળમા Ironનો ભાગ સહેજ વધારે હોય છે સફેદ વાળમા ગંધકનો ભાગ સહેજ જોણુ હોય છે અને લોહનો ભાગ બિંદુલ હોતો નથી કોઈ પણ વાળ માધી ગંધકને અથ નીકળી જાય તે પહેલા જ લોહનો અથ નીકળી જાય છે અને તેથી જ કાળા વાળ સોનેરી કે ભૂરા રંગના વાળ કરતા જલ્દી કાબર ચીતરા (Grey) થઈ જાય છે

અસ્થિ-લક્ષણો અને કેશની ગ્થિતિ — (૧) કેશ અને રોમ ઉપર તેલનો અવશ્યક ન થયો હોય છતાં તેલ લગા મા જેવું દેખાય તે દરદી માટે અસ્થિ છે (૨) દરદીના કેશ કે

રૂવાડા ખેચી લેવા બે ખેચવાથી તે ઉખડી જાય અને વેળા ન થાય તો દરગી મરણની નજીક છે એમ બાણુ (૩) પૂતના ઘડ પીડીત બાળકને રોમહંધ થાય છે (૪) જે દરદીના રૂવાડા ઉભા થયેલા હોય તેવો દરદી ત્યાજ્ય છે (૫) આખની બને બ્રમરમા અને માયાના વાળમા કપટ મેધી-મીમત પડે તો તે દરદીનું મૃત્યુ નજીક છે એમ બાણુ (૬) જે માણસ નીરાગી કે રોગી હોય તેને બળપૂર્વક ખેચીને ઉખાડેલા વાળની વેળા ન થાય કે બળ પણ ન પડે તો તે માણસ છ રાત્રીથી વધુ જીવશે નહીં એમ બાણુ (૭) જેના તેલ રહીત કેશ છે છતાં તેલ નાખ્યા જેવા જણાય તેને ક્ષીણ આયુષ્યવાળો સમજી તજી દેવો (૮) વિષથી પીડીત દરદીના શરીર ઉપર કંડુ પાણી છાટવા છતાં પણ બે તેને રોમાય કે રોમહંધ ન થાય તો તેવા દરદીને છોડી દેવો શીતામિરન્નિશ્ચ ન રોમ દર્પ વિપામિભૂતમ્ પરિવર્જયેત્ તમ્ ॥ (૯) જે દરદીની બ્રમર સ્થાનથી ખસી ગઈ હોય, શરીરમા દાહ થતો હોય અને માથે હેડકીનો રોગ પણ હોય તો તે તુલ્ય મૃત્યુ પામે છે

કેશના રોગો — (૧) ઇન્દ્રલુપ Baldness - રોમકૂષોમા રહેલુ બ્રાજકપિત્ત વાયુ સાથે મગીને રોમને ખાઈ જાય છે ત્યારબાદ રક્ત સાથે મળેલો કફ તે રોમછિદ્રોને બંધ કરે છે જેથી ફરીથી તે જગ્યાએ વાળ ઉગતા નથી આ રોગને ઇન્દ્રલુપ, ખાલિત્ય અથવા રૂદ્ધા કહે છે વાગ્બહુ કહે છે કે ઇન્દ્રલુપમા વાળ એકદમ ખરી જાય છે અને ખાલિત્યમા ધીરે ધીરે ખરે છે રૂદ્ધાને રૂપ્યા પણ કહે છે આચાર્ય કાર્તિક ઇન્દ્રલુપ, ખાલિત્ય

અને રૂદ્ધા આ ત્રણેમા લેહ બતાવે છે 'દ્વદ્રલુપ્ત શ્મશ્વણિ, ખાલિત્ય શિસ્મ્યેવ, ચરમા ચ સ્વવદ્દે' । ઇન્દ્રલુપ દાદીમા, ખાલિત્ય શિરમા અને રૂદ્ધા મમસ્ત શરીરમા યાય છે ઇન્દ્રલુપને Alopecia કહે છે આચાર્ય વિદેહનુ માનવું છે કે સ્ત્રીઓ સુકુમાર હોય છે, વ્યાયામ કરતી નથી અને એમને રૂપ આવ ઘતો હોવાથી સ્ત્રીઓને ઇન્દ્રલુપ થતું નથી સ્ત્રીઓમા આ રોગ બહુ ઓછા પ્રમાણમા લેવામા મળે છે

ચિકિત્સા — (૧) રોમહંધ, રોમદન ઠગી શિરની શિરાઓનો લેપ કરવો (૨) મગી, મનશીલ, કાન્તીસ અને તુલ્યનો લેપ કરવો (૩) અથવા તમર અને દેવદારનો લેપ કરવો (૪) શિરમા શસ્ત્ર વડે કાઢુ પ્રગ્રજાત ઠગી વારવાર ગુબ્ધ કરવો લેપ કરવો (૫) વિવિધ રસાયનોનું સેનન કરવું (૬) માલતી, કમ્પીર, મિત્રક, દરજના કવાથ અને કન્કથી સિદ્ધ તેલનો અભ્યગ કરવો (૭) કડવા પરવજના પાનનો રસ માથામા ઘસવાથી ઠ વિષમાં ઇન્દ્રલુપ મટે છે (૮) ગોખર, તલના દૂધ એની બરાબર થી અને મધનો લેપ કરવાથી પણ ઇન્દ્રલુપ મટે છે (૯) હાથીઢાતની બરમ, જકગીનું દૂધ અને રસવતીનો લેપ કરવો (૧૦) રત્નકિ દુગધાદિ તેલનો પ્રયોગ કરવો (૧૧) રસાજન, કાન્તીસ અથવા ભૃગરાજનો લેપ કરવો (૧૨) જમે તે રોગના કારણે વાળ ખરતા હોય પણ તે માટે માયાની ચામડીમા રક્તાશિસગુ સાડા ચાપ અને વધે એ ખાસ અગત્યનું છે સ્થાનિક ઉપચાર કરવો લાલ દાથી છે અભ્યગ, અન્દાવાયોલેટના દીરજો, કેન્દેરીડીસ, વગેરે ઉપયોગી છે વાળના

મૂળજ નકામા (Atrophy) વધે જાય હોય તો કંઈ અસર થતી નથી શરીરની તદુરસ્તી વધે એવા ઉપચારો કરવા નાની માત્રામાં થાયનાઈટ આપવાથી પણ કાયદો થાય છે વીટામીન એ પણ વાપરી જોવું

(૨) ઠાંડુલક — રૂઝ અને વાચુના પ્રકોપથી જ્યારે વાળનું રથાન કઠલું થઈ ચુકતું રૂઝ અને ચીરાવાળું બને ત્યારે તેને ઠાંડુલક—Pityriasis-Capitis કહે છે આ એક જ તુ જ ય રોગ માથાના વાળના મૂળમાં થાય છે એમ આધુનિકો માને છે

ચિકિત્સા — (૧) સ્નેહન-સ્વેદન કરી શિરની શિરાઓનું વેધન કરવું (૨) અવ પીડન નરમ આપવું (૩) શિરો ભસ્તિ આપવી (૪) તેલ અથવા ધીનો અભયગ કરવો (૫) ઠોંસના પરાળના કારજથી માથું ધોવું (૬) માલતી, કરેણ, કરજ ચિત્રકના કવાથ અને કંકથી સાધત તેલ લગાવવું (૭) ક્ષમા ખગખસ વ ટી તેનો લેપ કરવો (૮) બગરાજ તેલ (શારંગધરજી)નો અભયગ માથામાં કરવો

(૩) ચૂંચિ — રૂઝ અને કુમીના પ્રકોપથી મનુષ્યના શિરમાં અનેક સુખવાળા અને સ્વાસ્થ્ય શુભ ફલિત પ્રયોગ થાય છે એને અધિકાર કહે છે આ એક પ્રકારની વિચ્છિન્ન છે જે માથામાં થાય છે સ્થામાં ય સુખરાતી બાથમાં આ રોગને માથામાં પોટો થવો એમ કહે છે

ચિકિત્સા — (૧) સ્નેહન સ્વેદન કરી શિરની શિરાઓનું વેધન કરવું (૨) નિબ કવાથનું સિંચન કરવું (૩) ઘોડાની લાકના રસમાં સિંધવ મેગવી લગાડવું (૪) હરતાગ,

હરિદ્રા, નિબ તથા પગોળના ઠકનો લેપ કરવો જેઠીમધ, નિખોત્પવ, એરડ અને ભૂમરાજના ઠકનો લેપ કરવો (૬) જુના તલનો ખોળ અને મરીની હથારને ગોમૂતમાં પીસીને લેપ કરવો (૭) કુષ અને કટમરીની અતર્કુમ ભસ્મને નીબ તેલમાં મેળવી લગાડવું

(૪) પલિત — કીધ, શોક અને પરિશ્રમથી ઉત્પન્ન થયેલી ગરમી અને પિત્ત મસ્તકમાં પહોંચીને વાળને પકાવે છે જેથી પલિત થાય છે પલિત એટલે અકાળે વાળનું સફેદ થવું તે Premature Grey Hair કેટલીક વાર વધુ પડતો શારીરિક કે માનસિક શ્રમ થવાથી, શારીરિક તદુરસ્તી બગડવાથી પણ થાય છે પ્રધાન કારણભૂત હોય પિત્ત હોય છે તથા રૂઝ અને વાચુનો અનુભવ હોય છે કારણ કે વાળને સફેદ બનાવવાનું કાર્ય પિત્તનું છે ચરકે આલિત્ય અને પાલિત્ય એ બંનેને એકજ રોગની વિશિષ્ટ અવસ્થાઓ બતાવી છે જેમકે પિત્ત વાચુ અને રૂઝની સ્થાને મળી ઠેશભૂમિને દ્રવ્ય કરી આલિત્ય રોગને ઉત્પન્ન કરે છે અને જો અદ્ય ઢાંઢ થાય તો પાલિત્ય રોગ થાય છે

ચિકિત્સા — સ્નેહન, સ્વેદન અને સરોધન કરી નીલીતેવ અને સૈરયકાદિ તૈલને અભયગ અને નરમમાં પ્રયોગ કરવો જોઈએ આ તૈલને વિધિસર ઉપયોગ કરવાથી સફેદ વાળ ભમરા જેવા રથામ બને છે અને આછા વાળ સઘન અને સુચ્છાદાર બને છે વાગ ખરતા અટકે અને નવા ઉત્પન્ન થાય છે આ તૈલનું સેવન કરવાથી વાળની સ્વાભાવિક અવસ્થા પણ લભાય છે આ તૈલના પ્રયોગથી આલિત્ય અને પાલિત્ય બંને મટે છે રોગીએ રોગના

મૃગ કારણતુ પરિવર્તન કરી પિત્ત શામક આહાર વિહારનું નેવન કરવું જોઈએ માથાની આમડીનો કોઈપણ રોગ હોય તો તેની તપાસ કરવી ડેટલીકવાર થાઈરોઈડની ટીકડી આપવાથી અતઃપ્રાપ્તિ ગ્રંથીના સ્ત્રાવની ઉત્પત્તિ વાળ સફેદ થયા હોય તો તે દૂર થાય છે આ ઉપરાંત વીટામીન બી કૅમ્પલેક્સ ગ્રુપના પેરા એમીનીઓ એન્જોઈક એસીડ પણ વાળને કાળા કરવા માટે રોજ ૧૦૦ મી ગ્રા દિવસમાં ત્રણવાર લેવાથી ફાયદો થાય છે

પલિત રોગમાં અડધની દાળ પચ્ય છે એ દાળમાં વીટામીન બી કૅમ્પલેક્સ વિશેષ પ્રમાણમાં હોય છે આ ઉપરાંત (૧) લોહચૂર્ણ તો ૧ આબ્મની ગોટલી તો ૨૦, હરડે તો ૮, આમળા તો ૮, બહેડા તો ૪ નું ચૂર્ણ કરી તેને લોહાના વાસણમાં રાત્રે લેપ કરી સવારે તે લેપ ઉખાડી માથામાં તે લેપ કરવાથી નફો વાળ કાળા થાય છે (૨) ભૂગ રોજ તેલ (શારંગધર સહિતા સુલ્બખનું) નો માથામાં અલ્પ ગ ઠગવાથી ખાલિય, પાલિય, અરુચિ અને દારૂ જેમ માથાના વાળના રોગ દૂર થઈ વાળ સુખ અને ગુચ્છા ર બને છે (૩) ત્રીક્ષ્ણ લોહચૂર્ણ, નીલી અને શાગ રાના ચૂર્ણને ઘેટીના મૂત્રમાં વાટી લેપ કરવાથી સફેદવાળ કાળા થાય છે (૪) પિત્તશામક ઉપાયોમાં આમળાનું ચૂર્ણ ખાવું અને આમળાના તેલનું માથામાં માલિશ કરવું, કોપરેલ અને હીવેલ પણ એજ રીતે પિત્ત શામક તરીકે કામ કરે છે (૫) લોહચૂર્ણ લાગરો, ત્રીક્ષ્ણ અને કાળી માટીને ચેરડીના રસમાં વાટી એક મહિનો લેપ કરવો જોટલો કેશ કાળા થાય છે

(૫) Hirsuties — વાળની એક બીજ પણ અવસ્થા છે કે જેમાં શરીર ઉપર એન્ડ્રોમ વાળ વધવા માટે છે સ્ત્રીગત્તા જે સ્વાન ઉપર વાળ ન હોય અગર જોડા હોય ત્યાં વાળ મોટા મોટા જણાય છે ડેટલીક સ્ત્રીઓને આર્તવ બંધ થયાના સમયે સારી અતી કેશ વૃદ્ધિ થાય છે દાઢી મૂછના સ્થાનમાં પણ વાળ ઉગે છે જો કે આ સ્થિતિ જર્મ-લેન્ડ બને છે કેન્સરના સુવાનીમાં અધિવૃદ્ધ (એડીનલ ગ્લેન્ડ) ના અતઃસ્ત્રાવના અત્રમાન પણાને લીધે પણ થાય છે અગર સ્ત્રીના ફેલ કોષમાં ગ્રંથી પેા થવાથી થાય છે અને તેને લીધે મો ઉપર, હાથ પગ ઉપર, પેટ અને છાતી ઉપર પણ વાળ જણાય છે

આ રોગમાં અતઃપ્રાપ્તિ ગ્રંથીના સ્ત્રાવ અનુસાર ચિકિત્સા કરાવવી અથવા તો શસ્ત્ર ક્રિયાથી તે ગ્રંથીને દૂર કરાવવી

ત્રણચિકિત્સામાં રોમ સંજ્ઞાન કમ — ? સ્થાનમાં વાળ હોય અને ત્યાં જો ત્રણ થયો હોય તો ત્રણ રૂબાઈ ગયા પછી ત્યાં વાળ ઉગતા નથી ત્યારે ને જગ્યાએ ત્રણ સ્થાનમાં રોમ ઉત્પન્ન કરવા માટે આ કર્મ કરવામાં આવે છે (૧) હાથીદાંતને બાળીને બરમ કરી તેમાં રક્તાન્ન મેળવી બકરીના દૂધમાં ઘુટી લેપ કરવાથી વાળ ઉગે છે (૨) ઘોડો, ગાય, ભેંસ વગેરે પશુઓની ત્વચા, રોમ ખરી, શૂંગ અને અસ્થિની બરમને તેલમાં મેળવી લેપ કરવાથી ત્રણસ્થાન રૂવાટીવાળુ બને છે (૩) કાસીમ અને ગરમાગાના પાનને કોહાના રસમાં પીસી લેપ કરવાથી રૂવાટી આવે છે

રોમ શાતનકર્મ — જેવી રીતે ત્રણ સ્થાનમાં વાળ ઉગારવા માટેના ઔષધો છે

તેવી રીતે મધુમા એ વાળ હોય તો તે આગી રીતે રૂઝ ઇ થકતો નથી માટે ત્યાના રોમનુ શાતમ કરવુ એઈએ કાતર અગર મજાથી ત્યાના વાળ દૂર કરવા અથવા એ ભાગ શ ખભરમ અને એક ભાગ હંડતાલ લઈ પાણીમા કે સ કામા પીસી લેપ કરવાથી રોમ ખરી નય છે બદલાતક અને સ્તુહી કીર લેગા કરી લેપ કરવાથી પણ રોમશાતન થાય છે આધુનિકો એરીયમ સ્ક્રાઈડ નામના પાઉડરને ઉપયોગ કરે છે

વાળનો ઔષધ તરીકે ઉપયોગ —

(૧) પ્રસવ વેદનામા માણસના વાળની ધૂણી ચોનીને આપવી, અથવા સુંઘવાથી પ્રસુતી જલ્દી થાય છે (૨) પીનસમાં ઉંટની પુછડી ના વાળ ખાળી તેની ધૂણી સુંઘવાથી પીનસ શરદી અને સળેખમ મટે છે (૩) અપરા પાતન એટલે કે ઓર પાડવા માટે પ્રસવની ત્રીજી અવસ્થામા જ્યારે ઓર ન પડતી હોય ત્યારે આગળી ઉપર વાળ વીંટાળી તે આગળી કરીના અળામા ફેરવવી ‘વેશ વેદિતયાદું ત્વાતસ્યાઘ્નઘ્ન પ્રઘપેત’ આ પ્રમાણે ગળા મા આગળી ફેરવનાથી ગળાના નાનત લુઓ Glossopharyngeal nerves દ્વારા સુષુપ્ત શિષ્ઠત કે દ્ર Vomiting center વમનકેદ્ર ઉપ અસન્ થવાથી વમનની ક્રિયા થાય છે ઉ ટી થવાથી પેટના સ્નાયુઓ-ઉદરપટલ-હામાક્રામ વગેરેનો સંકેય થાય છે અને તેથી ગભાઈય ઉપર દબાણ થાય છે આ દબાણથી ગભાઈયમા સંકેય થઈ અપરા છુટી પડી બહાર નીકળી જાય છે

(૪) અગ્નિ દગ્ધમણુ ઉપર — કેશ ખાળીને ખરલ કરી ચોપડવો

(૫) અમ્કીલ-મસા ઉપર — ઘોડાનો વાળ બાધવાથી તે મસા ખરી નય છે

(૬) આમઘીના રોગ ઉપર — માણસના વાળને એઈતા તેલમા તળવાથી વાળ તેલની ગરમી વડે તેલમા ગળી જાય છે અને તેનો પુડલો બ ધાય છે આ પુડલો રાખમા દાખી દેારો કરવો પછી તેનો મથુરપીચ્છ બરમ કે સાળરશગની ભરમની માફક ઉપયોગ કરવો કેશ પકવતા જે તેલ રહે તેને લુખસ, ખસ અને શુમઠા ઉપર લગાડવાથી તે મટે છે તે તેલમા થોડુંક મીઠુ મેળવી મલમ બનાવી લગાડવાથી સર્વ પ્રકારના ગડશુમઠ ઉદરી (માથાનુ) વગેરે મટે છે આ એક ઔસ મલમમા એક રતી મોરચુથુ મેળવ વાથી લુખસ, ખસ તથા માથાના શુમઠા અને ખરજવા જલ્દી મટે છે

કેશ રજક દ્ર યો - કલપના રૂપે અથવા દોઈ ઔષધીઓનુ બનાવેલુ તેલ વાળમા લગાડવાથી ઘોળાવાળ કાળા રાય છે આ રીતે સફેદ વાળ દેખાવાના કારણે જે મજાળ વૃદ્ધત્વ જણાય છે તે વાળની શ્યામતા પ્રાપ્ત થતા દૂર થાય છે એ કે આ રજક દ્ર યો વાગ ઉપર બરાબર રથર ચોટતા નથી પરિણામે વારવાર તે લગાડવું પડે છે વનસ્પતિ અને ખનીજ દ્રવ્યોમા હરડે, માયુ, હિરા કમી અને ભૂગરાજ સુખ્ય છે

કેટલાક કલપના પ્રકારો નીચે મુજબ છે -

(૧) કાથો ૧૦ ભાગ હીરાકશી ૧૦ ભાગ, શુદ્ધ ર ભાગ, પાણી ૭૮ ભાગ, વીનીગાર ૫ ટકા

(૨) દાઘો ૧૦ ડ્રામ, ટેનીન ૧૫ ડ્રામ
હીગકર્ગી ૧૫ ડ્રામ, પાણી ૧ પીન્ટ

(૩) માયા શે ૧, હિમન શે ૧, હરદા
શેર ૧, ઉપરની ત્રણે વસ્તુઓ એક લોખંડના
પાટકામાં તેલ નાખીને તળવી પછી જીંડ
કપડછાણ કરવું, અને ગળેવું તેલ એક ચીશી
માં ભરી લેવું જે બીજી વાર કામમાં આવશે

ત્યાર બાદ ઉપરના વૃષ્ટુમાં ત્રાણાનો કાટ
તો ૨, દટકડી ૧ પૈસાભાર, નવસાર ૧ પૈસા
ભાર, મો યુથુ ૧ પૈસાભાર, મીઠું ૧ પૈસાભાર
આ બધી વસ્તુઓને લોહાના પાટકામાં નાખી

છુટવું અને પછી તેમાં આમળાનું પાણી
મેળવી છુટતા જવું આ આમળાના પાણીમાં
લોહાનો ભૂકો થોડોક એ-દિવસ નાખી રાખવો
જ્યારે બધા ઔષધો ગરાગર વટાઈ જાય અને
તેમાં સફળ ચીકાણ આવે એટલે તે બાલ
ઉપર સફેદ બાલ ન દેખાય તેમ ચોપડવું
અને જો થી ત્રણ કલાક સુધી રાખી પછી ધોઈ
નાખવું પછી તુરત જે દિવસ સુધી ધુવેલ તેલ
વાળ ઉપર લગાડવાથી વાળ કાળા થઈ જશે

(૪) ચઠકત કહે છે કે વડચુઢાના ખીજનું
તેલ બનાવી તેનું નરપ લેવું તેમજ તે તેલ
વાળ ઉપર લગાડવાથી વાળ કાળા થાય છે

✽ કરતૂરી ✽

લેખક - રા. વૈ. વૃજવાન જીવનવાસ સરસ્વા ૨, સુબર્ષ ન ૨

હિંદુસ્તાનમાં તો અસલથી જ કરતૂરી
મળે છે, અને તેને વાપરવાનો અસલથી જ
રીવાજ છે આયુર્વેદના જૂના ગ્રંથોમાં પણ
તે વપરાયેલી છે એમ કહેવાય છે કે, પશ્ચિમ
માં પહેલ પહેલા આરબલોકો કરતૂરી લઈ
ગયા હોય ૧૧૮૯માં અરબસ્તાનના સલા
હીને યૂતાન (એસ)ના રાજાને કરતૂરીની ભેટ
માઠલી હતી

હું શબ્દ “સુરક” અને અરબી શબ્દ
“મીસ્ક” ઉપરથી કરતૂરી માટેનો અંગ્રેજી
શબ્દ “મસ્ક” આવ્યો છે, તે ઉપરથી પણ
જણાય છે કે, બીજી ચીજોની માફક આરબો
કરતૂરીને પશ્ચિમમાં લઈ ગયા હતા પણ
આપણે ત્યાં સંસ્કૃતમાં પણ કરતૂરી માટે

“સુરકજા” શબ્દ વપરાય છે સુરકજાનો અર્થ
“મુઘ” કહેવા જુલુમાંથી ઉત્પન્ન થયેલી
તેવો થાય છે

કારણ કે પહેલા એમ મનાતું, કે,
કરતૂરી, કરતૂરી-મૃગના જુલુમાંથી પ્રાપ્ત થાય
છે -માંથી એમ જણાય છે, કે ઇંગ્લીશોએ
અને આંગ્લોએ પણ ચોતાના શબ્દ “સુરક”
અને “મીસ્ક” સંસ્કૃત ઉપરથી જ લીધા
કારણ કે હિંદ અને ચીનમાંથી જ કરતૂરી
ઇરાન અને અરબસ્તાનમાં કાબલ થઈ હતી
તિબેટ મોટા જગ્યામાં કરતૂરીની ચીનમાં
નિકાસ કરે છે અને બંને દેશો વચ્ચેના
વેપારમાં તે ચીજ જણાય છે પશ્ચિમના
દેશમાં નિકાસ થતી કરતૂરીમાં એકી ટકા
તબેગની કરતૂરી હોય છે

સુગંધની સુદૃઢ તથા દ્રવ્ય — કસ્તૂરીની સુગંધ લગભગ વીશ વર્ષ સુધી ટપી શકે છે કારણ કે પહેલેથી જ ખરી કસ્તૂરીની સુગંધ અતિ ઉત્તમ હોય છે બીજા કેટલાક પદાર્થોની સુગંધ કાચમ રાખવા કસ્તૂરી મોટી મહત્ત્વાર્થ ગણાય છે કસ્તૂરી પામે કપૂર રાખવાથી તે િ સુગંધમાં દ્રવ્ય પડે છે ત્યારે કડવી ગંધામ તથા બીજા કેટલાક પદાર્થો તો તેની સુગંધ તદ્દન નાશ પામે છે

કસ્તૂરીનું વર્ગીકરણ — કસ્તૂરીની જાત માટેના વર્ગીકરણમાં જૂતાન (કામરૂપ) દેશમાં ઉત્પન્ન થયેલી કૃષ્ણ વર્ણી તે ઉત્તમ છે નેપાળની તામ્રવર્ણી તે મધ્યમ છે અને કાશ્મિરમાં મળતી ‘કપિથ વણુ’ તે અધમ કસ્તૂરી ગણાય છે

કસ્તૂરીમાં સુખ્યત્વે કરીને ચાર જાતની કસ્તૂરી ગણાય છે તેમાં પહેલીજાત (૧) ટોનકિલન નામની ચીનથી આવે છે (૨) જાત ચૂનાન ગરમાના ક્ષય સસ્થાને તરફ િ આવે છે (૩) ત્રીજી આસાન અથવા બગાળથી આવે છે તે કસ્તૂરી અને (૪) ચોથી કાપરેટીન નામની તારતરી અથવા સાઈ ગિરિઆથી આવે છે તે કસ્તૂરી આ ચારમાં પહેલી સર્વોત્તમ અને છે િ હલકી જાતની કસ્તૂરી ગણાય છે ઉપર પ્રમાણે ચાર જાતની કસ્તૂરી બહારથી આવે છે

જનાવટી કસ્તૂરી જનાવવાનું કારણાનું — આસલથી જ કુદરતી કસ્તૂરી િ ઉત્પત્તિ ઓછી હોવાથી અને વપરાશ વધારે હોવાથી કેટલાક હસ્તકૃત કસ્તૂરી બનાવે છે આવી હસ્તકૃત કસ્તૂરી જનાવવા પાછગ “મોરચો

બાઉર” નામે કે ચ વિદ્યાને ૧૮૮૦ થી નેવુ (૧૮૮૦) સુધી મહેનત કરી, છે લે તેવી જનાવટી કસ્તૂરી જનાવવા માટે ફોલ્ડ મેગ્ની હવી આ વિદ્યાને જનાવટી કસ્તૂરી જનાવવાનું એક કારણાનું જીરોમેનોની પાસે ‘મેદ્યુ’ ગામમાં સ્થાપન કર્યું હતું

કસ્તૂરી મૃગ તથા કસ્તૂરી — સ્વામી શ્રી પ્રજ્ઞવાનહજીએ લખે છે કે, કસ્તૂરી મૃગ સુખ્યત્વે કરીને હિમાલયમાં, તિબેટમાં, પૂર્વ એશિયાના આસુર પ્રદેશમાં અને હિંદીચીન સુધીના પૂર્વ એશિયામાં તથા સાઇબિરિયા અને કોસ્થિયાના પ્રદેશમાં તથા ચીનની પશ્ચિમે કા સુ વિસ્તારમાં મળી આવે છે

તે સમુદ્રની સપાટીથી લગભગ આઠ હજારથી બાર હજાર (૮૦૦૦ થી ૧૨૦૦૦) ફીટની ઉંચાઈએ વસે છે જાતિ સળધે લખે છે, કે તે હજુકુળ સાથે સળધે ધરાવે છે પણ કદમાં તે હંરણથી નાનું છે પાછગના ભાગની ઉંચાઈ વીસથી ચોવીસ ઇંચ અને નાકથી તે પુઠ સુધીની લંબાઈ ત્રીસ િ આડત્રીસ ઇંચ જેટલી હોય છે

ચરીરને રંગ — આ પ્રાણીનો રંગ સદામ પલટામાં કરે છે, જેથી તેના ચોક્કસ રંગ કહેવો મુશ્કેલ છે એમ છતાં કહી શકાય કે આનો રંગ આછો જૂરો અને જૂરાની છાય વાળો હોય છે પીઠ ઉપરનો તથા પેટ અને જાંઘની અંદરનો રંગ સફેદ હોય છે કે નીક વળત તે રંગાશ પેટો, પીળો, પીળાશ પડતો સફેદ કે ઉપરના ભાગમાં નારંગી રંગના ચાકા વાળો અને નીચેના ભાગમાં સફેદ અથવા આંધો જૂરો હોય છે

કર્તુરી શું છે ?—કર્તુરી માટે આયુર્વેદના પુસ્તકોમાં તથા બીજા સંસ્કૃત પુસ્તકોમાં કર્તુરી, મૃગનાભી, મૃગમદ કે મુશ્ક ન નામો આપેલ છે. કર્તુરીમૃગની જે અધિમા કર્તુરી રહેતી છે તેને કર્તુરીની કૌશળી અથવા વિશિષ્ટપણે કર્તુરીમજ્જા કહે છે, શિખરીઓ તેને કર્તુરીના નામો કે નાભ કહે છે સંસ્કૃતમાં નાભી કે નાભ દ્વીપા અર્થમાં વપરાય છે અને મુશ્કનો અર્થ વૃષણ થાય છે.

કર્તુરીને યોજન ગમી પણ કહે છે કારણ કે તેની મુગધ યોજન (ચાન ચાર ગાઉ) સુધી ફર ફર ફેલાય છે. “મદ”નો અર્થ “વીર્ય” થાય છે. કોશિયાબરમાં સામાન્ય રીતે એવું માનવામાં આવે છે કે, કર્તુરી એ કર્તુરી મૃગની ફૂટી કે ફૂટી નજીક રહેતી કૌશળીમાનો પદાર્થ છે જ્યારે બીજા કેટલાક માને છે, કે “કર્તુરી” તેના વૃષણમાંથી પ્રાપ્ત થાય છે અને તે કર્તુરીમૃગનું વીર્ય જ છે.

વૈજ્ઞાનિક સંશોધકો કે પ્રાણી શાસ્ત્રીઓ આથી વધુ ચોખ્ખા માહિતી આપી શકતા નથી.

અવલોકન —આજથી લગભગ પોણા બસો વર્ષો પૂર્વે મી પેલાને કર્તુરીમૃગનું શસ્ત્ર વિશ્લેષન કરી તેના અવયવો તપાસ્યા હતા. ૧૭૭-૧૧ સાલમાં તેણે પોતાના અવલોકન “રેપીડીકોલુપા બુલ્લોડો” મા પ્રસિદ્ધ કરતા તે લખે છે કે, “મણિગધ અધિના” છિદ્રથી જરા ફર આ કર્તુરી અધિનું મુખ ખીલે છે અને તે પ્રાથમિક કદ નારંગી જેવડું હોય છે.

બીજા અવયવોની સરખામણીમાં “કર્તુરી અધિ”નું ચોક્કસ સ્થાન તો તેણે

પણ આપ્યું નથી ત્યાર પછી લાગભગ એ વર્ષ સુધી તો કોઈ પ્રાણીશાસ્ત્રીએ તેના અવલોકનોનો ઉલ્લેખ કર્યો લાગતો નથી.

કર્તુરીમૃગ મુખ્યત્વે હિંદુસ્થાનનું પ્રાણી હોવા છતાં અને હજારો સામાન્ય અને વૈદ્યકીય માણસો કર્તુરીનો ઉપયોગ કરવા છતાં કર્તુરીના મૂળની તપાસ કરવાની શોધમાં આપણા કોઈ પ્રાણીશાસ્ત્રીએ કે બીજાઓએ રસ લાખેલો જણાતો નથી.

મગમૂતમાં કર્તુરીની મુગધ —સ્વાની શ્રી પ્રણવાનકલ લખે છે કે હું છેલ્લા કેટલાક વર્ષોથી કર્તુરી વિશે એ દિશામાં શોખખોળ કરી રહ્યો છું. ગૌમુખ, છીપવા કાંટ જેવા સ્થળોએ જ્યાં કર્તુરીમૃગો મોટી સંખ્યામાં મળે છે ત્યાં હું ભટક્યો છું. શિકારીઓ સાથેની વાતચીત પરથી મને ખબર પડી છે, કે કર્તુરીમૃગના મૂત્રમાં પણ કર્તુરીની વાસ હોય છે.

હું આ વાતને ચકામી બેસા ઇચ્છતો હતો. આથી એ ચાર કર્તુરીમૃગો જેમાના ત્રણ નર હતા, અને એક માદા હતી તેમના મૂત્રની પરીક્ષા કરી માદામૂત્ર (મૃગલી)ના મૂત્રમાં કર્તુરીની વાસ આવતી નહતી પછી એ એક નરમૃગના એ જ સ્થળ અને સમયે મળી આવેલ મળ અને મૂત્રને તપાસ્યા તે બંનેમાં કર્તુરીની વાસ આવતી હતી. પરંતુ આ વાસ માત્ર મળમાં જ હતી, કે મૂત્રમાં હતી, કે બંનેમાં હતી તે હું નહીં ન કી શક્યો. તેથી બીજા બે નરમૃગના મૂત્રને જે તપાસ્યું અને મને તેમાં કર્તુરીની વાસ જણાઈ.

મળમૂત્રની પરીક્ષા — તે પ્રાણીઓની એ નીચે પ્રમાણે મૂત્ર પરીક્ષા કરી જ્યારે તે કોઈ વિકૃત્ત વર્ણક માગે શિકારીની સ મુખ આવી જતું, ત્યારે શિકારીને તેની જાણથી જાણી પસાર થાય, તેમ ધગાકા કળવા કહેતો આવી વિદ્યેટ પરિસ્થિતિ અને ગભરાટભરી સ્થિતિમાં તે થોડીવાર ગુસ્સાઈને ઉભુ રહી જતું અને મળમૂત્ર કરી દેતું આ પ્રમાણે તેને જીવત જવા દેવા માટે મારે દર વખતે શિકારીને પ્રાણીના કે ગુરુખ રૂપે પચાસ ચૂકવવા પડતા

નરમૃગના મૂત્રમાં કરતૂરીની વાસ — ત્યાર પછી એ (સ્વામી પ્રણવાનકથ) નર મૃગ કે જેઓ મૃત્યુ પામ્યા હતા અને જેમના શરીરમાંથી કરતૂરી કાઢી લેવામાં આવી હતી તેમના મોટા આનરકાના છેવટના ભાગની તપાસ કરી તો તેમાં કરતૂરીની વાસ આવતી નહતી આથી હું એ અનુમાન ઉપર આવ્યો, કે, દુક્ષ્ત નરમૃગના મૂત્રમાં જ કરતૂરીની વાસ આવે છે અને ૧૮૪૭ માં પાન્ડરામાં પુરાએવ એક કરતૂરીમૃગના મળ મૂત્ર તપાસવાનો પ્રસંગ મને પ્રાપ્ત થયેલ [અપૂર્ણ]

આયુર્વેદ વિજ્ઞાનનું ૭મું વર્ષ

(તત્ત્વીરધાનેથી)

આયુર્વેદ વિજ્ઞાનના આ અકથી ૭ વર્ષ પુરા થાય છે આ વર્ષ દરમ્યાન આયુર્વેદના ઉપયોગી સાહિત્યનું પ્રકાશન આયુર્વેદ વિજ્ઞાન દ્વારા પ્રકાશીત થયું છે જે આ અકમાં આપેલી અનુવંશિકા ઉપરથી જણાશે આયુર્વેદ વિજ્ઞાન

૭ કુલ પચીસ વિદ્વાન લેખકોએ પોતાના વિશિષ્ટ જ્ઞાનનો લાભ અમોને આપ્યો છે અને તે બદલ અમો તેમના આભારી છીએ આજુ વર્ષ દરમ્યાન લગભગ ૪૫ સારા લેખો આયુર્વેદ વિજ્ઞાનમાં પ્રકટ થયા છે આઠ નવા પુસ્તકોનું પ્રકાશન આ ૫ વિદ્વાનો દ્વારા થયું હતું જેની વિદ્વત્તાપૂર્ણ સમાલોચનાઓ પણ થયાકેમે આયુર્વેદ વિજ્ઞાનમાં પ્રકાશિત થઈ હતી વર્ષ દરમ્યાન મહત્વના પ્રસંગોએ તત્ત્વી લેખ દ્વારા આયુર્વેદની વિચારસરણી, નીતિ અને સરકારી કાયદાઓ અંગે તટસ્થ વિચારો પ્રદર્શિત કરાયા હતાં

વર્ષ દરમ્યાન મહત્વના મમાચારો પૈકી મહારાષ્ટ્રમાં મળેલું નીપડણતું મહારાષ્ટ્ર વૈદ્ય સંમેલન, અમદાવાદનું શુદ્ધાયુર્વેદ સંમેલન અને મોરળીમાં સૌરાષ્ટ્રનું ચતુર્થ વૈદ્ય સંમેલન મળ્યું હતું તે હતા અજમેર કાલેડા-કૃષ્ણ ગોપાળમાં પારદ અનુસંધાન સંમેલન પણ મળ્યું હતું આ સંમેલનોમાં વૈદ્યના વિવિધ વિષયોની તલસ્પર્શી છણાવટ થઈ હતી જ્યારે પારદ અનુસંધાન સંમેલન (કૃષ્ણગોપાળ-કાલેડા)માં પારદ ઉપર વિશેષ વિવેચના થઈ હતી

ગઈ સાલ મુખ્ય સરકારે આયુર્વેદીક ક્ષામોકોપીઆ કમીટીની સ્થાપના કરી હતી આ કમીટીએ એક પ્રશ્નાવલી પ્રકટ કરી હતી ત્યારબાદ તે કાય લગભગ સ્થગીત થઈ ગયા જેવું હતું હાલમાં વિશેષ જાણવા મળે છે તે પ્રમાણે આ કમીટીએ લગભગ નવવાર્ષી ભતના આસવ અરિયોને ક્ષામોકોપીઆમાં

દાખલ કરવાના નહીં કર્યા છે આ ઉપરાંત આસપ આગિયો દેવા હોવા જોઈએ કેવી રીતે બતાવવા જોઈએ વગેરે માટે બે ત્રણ જાતની વૈકલ્પિક પદ્ધતિઓ કાર્યમાંથી ઉપજી આવે છે. મોઢન યા સૂચનના રૂપે ચોક્કસવામાં આવી હતી ત્યાંજાદ શું નહીં થયું છે તે જાણવા મળ્યું નથી પણ આવી વૈકલ્પિક પદ્ધતિની સૂચનાઓના કારણે આસપ અસ્તિત્વને એક સરખું સ્ટેન્ડર્ડ જળવાવું શકાય છે પરિણામે તેમજ કાર્યમાંથી આ મુજબ આસપ અસ્તિત્વના એક સરખું સ્ટેન્ડર્ડીઝેશન થવું જોઈએ તે થયે નહીં.

આધુવેદના અભ્યાસક્રમ અંગે આ વર્ષે વિશેષ ઉદ્ઘાસ હોય છે. કારણકે માન્ય રીતે મુખ્ય રાજ્યમાં બે પ્રકારના અભ્યાસક્રમો ચાલુ છે એક શુદ્ધાધુવેદ અભ્યાસક્રમ અને બીજો મિશ્ર અભ્યાસક્રમ સરકારે બે અભ્યાસક્રમને માન્યતા આપી છે કયો અભ્યાસક્રમ વધારે સારો છે કયો વધારે ખર્ચાળ તે હજી નહીં ચર્ચા શક્ય નથી શુદ્ધાધુવેદ અભ્યાસ સમિતિ કે સ્ટેટ ફેડ ટી તરફથી અભ્યાસક્રમમાં ફેરફાર કરવા અંગે કોઈ માગણી થઈ હોય એમ જાણમાં નથી પણ સરકારની દૃષ્ટિએ મિશ્ર અભ્યાસના સ્નાતકો આધુનિક વિજ્ઞાનને તેમની ચિકિત્સામાં વિશેષ ઉપયોગ કરે છે એ આધુવેદને હાનીફ છે એમ લોકોમાં નિષ્ણાતોના માર્ગમાં તેઓ કટકરૂપ છે એમ માની શુદ્ધ આધુવેદને જ આગળ વધારવું એમ માને છે — આરે વસ્તુતઃ વાત તદ્દન ભૂલી છે મિશ્ર અભ્યાસક્રમના વિદ્યાર્થીઓ પોતાને અભ્યાસક્રમ મુજબ

પૂર્ણ જ્ઞાન મળે તે માગે છે અને ઉત્તીર્ણ થયા બાદ અન્ય પરીના સ્નાતકો જે હજી અને અધિકાર ભોગવે છે તેની ઈચ્છા કરે છે જે સરકારને ખુબી રહ્યું છે કારણ કે બહારથી આધુવેદ પ્રત્યે પ્રેમ બતાવતી આપણી સરકાર ઉપર આધુનિક વિજ્ઞાનના ઉપાસકો-એકાદેશી પુરી અસર છે આથી આધુવેદના ઉદ્ધારના નામે, સંસ્થાના વૈદો આધુનિક વિજ્ઞાનથી સંપૂર્ણ અનભિજ્ઞ રહે તે માટે શુદ્ધાધુવેદના યોગ્ય નીચે શુદ્ધાધુવેદના ઉપાસકોની પીક થાળી રહી છે મિશ્ર સ્નાતકો આધુનિક વિજ્ઞાન બળ્યા છે એટલે તેમને બધા ઔષધો વાપરવા દેવા પડશે અને ભૂતકાળના વૃદ્ધ વૈદોને તો મમાન અધિકાર આપ્યા જ છે એટલે તેમની ઉપર પ્રતિબંધ મુદી શકાય એમ નથી પણ બલિષ્ઠતા વૈદો આધુવેદમાં જે છે તેજ સાચવીને એમી રહે, નવી દુનિયાથી તદ્દન અધારમાં રહે અને છેવટે રવું સર્જું આધુવેદ અધિકારમય વાતાવરણના કારણે નષ્ટ થાય એ પ્રકારની એક ઈર્ષ્યાળુ શુદ્ધાધુવેદના ઉપાસકોની પીક થાળીને સરકાર રચી રહી છે એમ અંગેને લાગે છે — અને તેથીજ મુખ્ય રાજ્યમાં એક જ જાતનો અભ્યાસક્રમ હોવો જોઈએ અને તે આધુવેદને પ્રધાનપણે હોય તેવા અભ્યાસક્રમને જ મુખ્ય સરકાર મળુગે આપે અને તે અભ્યાસક્રમને કોઈ વિદ્યાર્થી નહીં ચલાવે તો તેની સરકારી ક્ષાત્ત બધ થયે એવી બહારાત પડી આપણા ઉપસ્વાસ્થ્ય માની ડા દેલાને કરી દીધી છે એક બાલુથી સરકાર એક જ જાતના અભ્યાસક્રમને વિચાર કરી રહી છે આરે બીજી બાજુ શુદ્ધાધુવેદના સ્નાતકો સર

અભ્યાસક્રમ હાઇ પ્રોફીઝીય સી કોમને માયતા આપી છે અને ફેકલ્ટીની સ્નાતકોત્તર અભ્યાસક્રમ કે ડીપ્લોમા કોસ માથી ડીગ્રી કોસ મા જવા સારું કનડે સ કોસની માગ લીનો સરકાર તરફથી કઇ જવાબ જ નથી આ પણ એક વિધિની વિચિત્રતા જ કહેવાય નવી અભ્યાસક્રમ સમિતિ જે નિર્માણ છે તેણે એક પ્રજ્ઞાનની પણ અમુક વૈદ્યો અને સ્થાઓ પર મોકલી છે પણ આ પ્રજ્ઞા વનીમા રજુઆત જે રીતની કરવી જોઈએ તે રીતે તેઓએ કરી નથી રજુઆતે આ સમગ્ર પ્રજ્ઞા વનીના જવાબ ઉપરથી કોઈપણ નિયમ જાણી શકાય એમ અરેા માનતા નથી આ ઉપરાંત આ અભ્યાસક્રમ સમિતિ પડું નગરના કઇ જાતના આયુર્વેદના ઉદ્યોગની ફરેખા ઉપર આધાર રાખી સ્વામિગાન પૂરક કાય કરી રહી છે તે પણ સમજાવું નથી દુકડો દુકડો શેટલો આયુર્વેદના નામે ફેક્ટી આપણી સરકારને આ સમિતિએ સ્પષ્ટ પણે પ્રથમ જણાવી દેવું જોઈએ કે આયુર્વેદ અંગેની સાચી નીતિ સરકારની શું છે તે પ્રથમ સ્પષ્ટ કરો વૈદ્યોના અધિકાર સ્થાન અને સમાજ મા તેનું વિશિષ્ટત્વ શું છે તે પ્રથમ નક્કી કરો અને પછી વૈદ્યોને દોષ દો કે વૈદ્યો કેમ કામ કરતા નથી ? જો કે એમા આપણે વૈદ્ય બાઈઓએ પણ અમુક રીતે શરમાવા જેવું છે કે આપણે બધા આયુર્વેદના એમ પણ પ્રજ્ઞા ભજો એકમત થતા તથી આ એક આપણી મોટી નિબળતા છે અને આ નિર્માણતા દૂર કરવીજ રહી

બહુલાતા સમય અને સજોગ અનુસાર દ્વિભાષિકની કાચ ફીડી પુનરચના થશે

તેવે રસ જે વળી વિશેષ મુશીબતો ઉભી થવા સભ્ય છે

ખીજુ કે દ્ર સરકારે આયુર્વેદનું સુસ્થાપન કરવા માટે ડો. ઉદુપાના અધ્યક્ષ પડ્યા નીચે એક કમીટીની રચના કરી હતી તેનો રીપોર્ટ પણ પ્રકટ થઈ ગયો છે આ કમીટીએ શુદ્ધા વૈદ અને મિશ્ર અભ્યાસક્રમ બંનેની માગ પૂરી કરી છે અભ્યાસક્રમ પી રચના અખિલ કિલ્લા ધોરણે કરવાની, પોસ્ટ ગ્રેજ્યુએટ સેન્ડર વધુ ખોલવાની, સ્નાતકોના સ્ટેટસ અવધાનીના સ્નાતકોની સમાન કરવાની, કોઈપણ ઔષધ દ્રવ્ય વાપરતા ન અટકવાની ક્ષામતીઓ ઉપર નિયંત્રણ મુખ્યાની અને આયુર્વેદીક ઔષધો માટે કમ એક્ટ જેવો કાયદો બનાવી આયુર્વેદીક ડ્રગ કાઉન્સિલ, સેટલ આયુર્વેદીક કાઉન્સિલ, સેટલ આયુર્વેદીક રીસચ કાઉન્સિલની વગેરે રચના કરવાની માગણી કરી છે કે દ્ર સરકાર તરફથી આયુર્વેદને રાખ્ય માય કરવાની બહેરાવ કરવાની માગણી કરી છે

આ રીપોર્ટ શુદ્ધ અને મિશ્ર એમ બંનેના ઉપાસકોની માગણીને સતોષે છે એમજે બધા વૈદ્યોએ આ રીપોર્ટને એકે અવાજે વમાવી લેવો જોઈએ અને શહે ની પ્રાનતી અને દેશની તમામ વૈદ્યકીય સ્થાઓએ આ રીપોર્ટ ભારત સરકારને સ્વિકારવા હળવું લાગવું જોઈએ કે જેથી ભારત સરકારને પણ આયુર્વેદ અંગેની સાચી નીતિ બહેર કરવાની ફરજ પડે

અતમા આ આખા વધ દરમિયાન જે જે લેખકોને અમોને લેખ મોકલી સહકાર આપ્યો છે તે બધેને મનો તથા આ માસિખના

પ્રથાર માટે તેના વાચક વર્ગનો અમે આજા
માનીએ છીએ આયુર્વેદ રિસાનના નવા
વર્ષનું લવાજમ આવતા માસથી ગ્વિકારવામા
આપશે મો દોઢ નવા તવા જુના ગ્રાહકો
પોતાનુ લવાજમ તામીદે મોકની આપશે
એવી આશા છે

આયુર્વેદ વિજ્ઞાનના પરિવર્તનમા નીચે
સુચના અઠવાડીન, માસિક અને માસિક પત્રો
મળતા રહે છે તે બદલ તેના સચાવકોનો
અમે આભાર માનીએ છીએ (૧) આયુર્વેદ
બ્રજલ (મુખ્ય), (૨) આરોગ્યમ દીર (પનવત),
(૩) આરોગ્યસિધુ (મુખ્ય) (૪) આરોગ્ય
મિત્ર (મુખ્ય), (૫) આયુર્વેદ (મુખ્ય), (૬)
આયુર્વેદ પત્રિકા (નાસિક), (૭) આયુવદ
મહાપ મેલન પત્રિકા (કલ્કત્તા), (૮) આયુર્વેદ
રહસ્યક (ગોહળ), (૯) સચિત્ર આયુર્વેદ
(કલકત્તા), (૧૦) આયુર્વિદ્યા (પુના), (૧૧)
ભિષગભારતી (સુરત) (૧૨) વેદ કપતર
(અમદાવાદ), (૧૩) નિરોગી (અમદાવાદ),
(૧૪) ચરક (અમદાવાદ), (૧૫) સુધાનિધિ
(પ્રયાગ), (૧૬) રમ્યાયન (દીલ્લી), (૧૭)
સુશ્રુત (વડોદરા), (૧૮) રમકડું (મુખ્ય),
(૧૯) ગાડીવ (સુરત), (૨૦) નરવાન (અમ
વાદ) (૨૧) અખ ડગ્ગાન (અમદાવાદ) (૨૨)
સજ ન (અમદાવાદ), (૨૩) પ્રાથના (સુરત)

આયુર્વેદ વિજ્ઞાનની અગ્રાહના ધરીની
જુની ફાઇવોનો જુજ સ્પેક પડ્યો છે બારે
માસના અકની કિમત રૂા ૪) પોસ્ટેજ જુદું
જીતાસુએએ પત્રવ્યવહાર કરવો

અહુ દ્રામની તરફથી નીચેના પુસ્તકો
વેચાણમા છે (૧) પ્રત્યગચારીર ભાગ ૩ને
શુજરાતી ભાષાતરની કિમત રૂા ૮) પોસ્ટેજ
જુદું છે ૨) વિદ્યાર્થીઓને ૧૨૩૩ ટકા કરી
શન આપવામા આવશે

(૨) આયુર્વેદ સ્વાસ્થ્ય પર્વતઓ-ન ૧
કબજાઆત, ન ૨ પાકું, ન ૩ હીવરના
દગ્ગે ન ૪ હૃદયરોગ અને મેઘવદ્ધિ ન ૫
અર્થ, ન ૬ બાળકોના રોગો, અને ન ૭
વૃદ્ધાવસ્થા અને ૦૧૩૩૨૦ ન ૧-૨-૩ અને
પની દરેકની કિમત બાર નયા પૈસા, ન ૪ના
૨૦ નયા પૈસા, ન ૬ના ૨૫ નયા પૈસા
અને ન ૭ના ૫૦ નયા પૈસા કિમત છે
માતેય ચોપડીઓના આખા સેટની કિમત
રૂા દોઢ છે પોસ્ટેજ જુદું

(૩) વનસ્પતિઓ, ખનિજ અને પ્રાણિજ
ઔષધોના વિવિધ ભાષાના નામવાળી પુસ્તિકા
ની કિમત આઠ આના પોસ્ટેજ જુદું

(૪) આયુર્વેદિક ચિકિત્સાસર -શુજરાતી,
હિંદી અને અંગ્રેજી એમ ત્રણ ભાષામા મળે છે
દરેકની કિમત રૂા દોઢ પોસ્ટેજ જુદું આ પુસ્તક
ફક્ત વેદ ડોક્ટરોને જ આપવામા આવે છે

આયુર્વેદીક અભ્યાસક્રમની પુનર્રચના?

(ત્રી મ્થાનેથી)

આયુર્વેદના અભ્યાસક્રમની પુનર્રચના
માટે તા ૨૨-૬-૫૬ના દિને મુખ્ય સરકારે
એક અભ્યાસક્રમ સમિતિ નીમી છે આ
સમિતિના પ્રમુખ રા વૈ પદીત શિવશર્મા

છે સમિતિમા અ ધ ૧૩ સરકારે છે આ
સમિતિ કુ બધે રાજ્યમા ગપે એક મરજો
અભ્યાસક્રમ બને, પ્રવેશનું પોષ્ટુ એક સરકાર
બને અને આયુર્વેદીયપ્રધાન અભ્યાસક્રમ બને

તે વિચારવા અને તે અંગે સરકારને સલાહ આપવા આ સમિતિની નિમણૂક થઈ છે સમિતિએ પોતાની રીપોર્ટ ચાર માસમા સરકાર સમક્ષ રજુ કરવાનો છે હાલમા સુબંધ રાજ્યમા કુલ પાંચ બાંતનો અભ્યાસક્રમ ચાલે છે-(૧) ફ્રેન્ડીનો મિશ્ર અભ્યાસક્રમ ડી.ની.ટી.સી. (૨) શુદ્ધ આયુર્વેદીક કમીટીનો શુદ્ધ અભ્યાસક્રમ (૩) શુજરાત સુનીવરસીટીનો મિશ્ર અભ્યાસક્રમ (૪) પુના સુનીવરસીટીનો મિશ્ર અભ્યાસક્રમ (૫) વિદલની આયુર્વેદીક બોડનો અભ્યાસક્રમ

શુદ્ધ આયુર્વેદીક અભ્યાસક્રમ ડા. વધનો અને મિશ્ર અભ્યાસક્રમ ડા. વધનો છે શુદ્ધનો પ્રવેશક્રમ મેટ્રીક સાથે સંસ્કૃત અને મિશ્ર અભ્યાસક્રમમા ઇંટર સાથે સળી નુપ અને મેટ્રીકમા સંસ્કૃત શુદ્ધનો અભ્યાસક્રમ ડી.પ્લોમા છે જ્યારે મિશ્ર અભ્યાસક્રમમા ડી.પ્લો મળે છે

આ અભ્યાસક્રમ સમિતિ સરકાર જ્યારે બનાવે છે ત્યારે અનેક સુધા ઉપસ્થિત થાય છે અભ્યાસક્રમ કોણ ઘડી થકે? ૧૮૩૮ના વેઇપીય કાયદાનુસાર આ કામ એટલે અભ્યાસક્રમ ઘડવાનું પરીક્ષાઓ લેવાનું તથા ડી.પ્લો અથવા ડી.પ્લોમા પાસ થયેલા વિદ્યાર્થીઓને આપવાનું ૧મ ફ્રેન્ડીને સોંપાયેલું છે આ ઉપરાંત રાજ્યની પુના અને શુજરાત સુનીવરસીટીએ પોતાની આયુર્વેદ ફ્રેન્ડી બનાવી અભ્યાસક્રમ બનાવે છે એ લે આ પ્રમાણે સ્વતંત્રગી કમીટી સરખારે નીમી તે કમીટીનો અભિપ્રાય કાયદેસર કહેનાથ કે કેમ તે એક પ્રશ્ન છે જેઓને અભ્યાસક્રમ અંગે સળખ છે તેવા આયુર્વેદીક કોલેજોના પ્રીમીપાલ

તથા અધ્યાપકોનો અભિપ્રાય પણ તેમજો માગવો જોઈએ

૧૮૪૧થી આજ સુધીમા વખતો વખત અભ્યાસક્રમ બદલાતો રહ્યો છે શરૂઆતમા ડી.એ.એસ.એફ.ના અભ્યાસક્રમમાં ત્રણ ચાર વખત પુનરંવ્યના થઈ ત્યાર પાઠ ડી.પ્લો ટી.સી. આળ્યો વળી પાછો તેમા પણ કેટલાકને અસતોષ લાગ્યો તેઓએ શુદ્ધ આયુર્વેદનો ડી.પ્લોમા ટી.સી. અમલમા સરકાર પાસે મુકાળ્યો આ ઉપરાંત સુનીવરસીટીઓની ફ્રેન્ડીઓએ ઘડેલા અભ્યાસક્રમો તો જુદા છે આ અભ્યાસક્રમમાથી ઉત્તીર્ણ થયેલા સ્નાતકો તો એક પ્રયોજના કાટલા જેવાજ છે કારણ કે છાત્રવારે બદલાતા જતા અભ્યાસક્રમોને લીધે વિદ્યાર્થીઓના લાભિય ઉપર તેની ઘણી માઠી અસર થાય છે કેટલીક વાર કોલેજોનું લાભિ પણ જોખમાય છે વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસમા ઉત્સાહ રહેતો નથી અધ્યાપકો જાનર લજ્જાવી શકતા નથી અને સ્નાતકોનું રોટસ પણ પલ્લ નક્કી ન થવાને લીધે સમાજમા પણ તે હાનિ થતા રહે છે

નવા સ્નાતકોનું રોટમ નક્કી થયેલું ન હોવાથી તેમ ૮ અભ્યાસક્રમ મુજબ બરાબર અભ્યાસ ન થવાથી વિદ્યાર્થીઓમા પણ અસતોષ રહે છે હાલના મોડન યુગના વિદ્યાર્થીઓ મોડન વિજ્ઞાનનો પુરેપુરો પરિચય માગે છે અને તે પુરું ન મળવાથી વખતોવખત કોલેજોમા હડતાલ પડે છે નડીયાદ જામનગર ભાવનગર ત્રીવે દ્રમ, બનારસ, લખનૌ વગેરે સ્થળની આયુર્વેદીક કોલેજોમા પડેલી હડતાલ એ વિદ્યાર્થીઓના માનસનો પુરેપુરો નુકસાન છે તાજેતરમાજ સુબંધની પોવાર આયુર્વેદીક

કે લેજ જેવી મરકારી સ્થાપના પડેલી હડતાલ
એ બતાવે છે કે વિદ્યાર્થીઓને આયુર્વેદ ભણવું
છે પણ સાથે સાથે મોડર્ન યુગતુ પણ જ્ઞાન
પુરેપુર મેળવવું છે કે જેથી સમાજમા એક
વૈવિધ્ય સ્નાતક તરીકે અન્ય પંથીના સ્નાતકો
સાથે સમકક્ષમા તેઓ ઉભા રહી શકે

આ સાથે બીજો પણ પ્રશ્ન વિચારવાનો
રહે છે મુખ્ય પ્રાતની શુજરાત અને પુના
યુનિવર્સીટીએ મિશ્ર અભ્યાસક્રમ શરૂ કર્યો
છે પ્રાતની ઘણીખરી ઠોલેજો આ યુનિવર્સીટી
સામે જોડાયેલી છે ત્યારે મુખ્ય સરકારે
સ્વેચ્છા અભ્યાસક્રમની કિંમત કેટલી?
અરકારને અભ્યાસક્રમ સરકારી આયુર્વેદીક
ઠોલેજામા ચાલશે અથવા જે બહુ સ્વાસ્થ્ય
ઠોલેજ નહીં હશે તે આટ લેવાના પ્રલોભ
નથી તે અપનાવશે પરિણામે શુદ્ધ અને
મિશ્રના સ્નાતકોનું અસ્તિત્વ તો ચાલુ જ રહેશે
એવે જે ઝગડો ફર કરવા સૌ ઠાઈ ઇચ્છે
છે તે શમ્ય નથી હવે છેવટનો પ્રશ્ન એ શાય
છે કે હાલનો અભ્યાસક્રમ ખરેખર લાભકારક
છે કે નહીં તે નક્કી કરવું જોઈએ નવા
સ્નાતકો આયુર્વેદ કઈ બાણતા નથી આયુ
ર્વેદના ઔષધો વાપરતા નથી અથવા તે શા
કારણથી નથી વાપરતા, તથા હાલના ૧૫
રોગોની ચિકિત્સામા જેઓ ઉપયોગી નથી
તેના ૧૫૦૦૦ માટે અને તેની ટકાવારી
કાઢવા સેન્સસ લો, એમનું પગીશ્વર બાજર
કરો, સ્નાતકોના જ્ઞાનની સરવે કરવી જોઈએ
કે તેઓએ મેળવેલા જ્ઞાનથી, લોકોને
દાયદો થયો છે કે નહીં? તેઓ વૈદ્ય શાસ્ત્રના
ખરેખરા જ્ઞાતા છે કે નહીં? તેઓ આયુર્વેદ

અને એલોપથીનો અભ્યાસ કરી હરીનાં હરદો
ફર ઠવામાં સ્ફળ બન્યા છે કે નહીં તેની
વિગતવાર તપાસ કરી પછી નક્કી કરો કે
મલકુર અભ્યાસક્રમ સારો છે કે ખોટો?

વૈદ્યોના શુદ્ધ અને મિશ્રના તાર્કિક ઝગ
ડાના કારણે ભવિષ્યના વૈદ્યોનાં જાતી જોખ-
માય છે એ ચોક્કસ માનજો આયુર્વેદને માટે
બહારથી સારી વાનો કરવી આપણી સરકારને
સાચો પ્રેમ નથી, કયાય નવી સત્કારી આયુ
ર્વેદીક હોદ્દાઓનું પુરવટો નથી કારણ કે તે
માટે સરકાર પામે પસા નથી પચવર્ષિ
યોજનામા આયુર્વેદને યોગ્ય સ્થાન નથી
જો આમ ને આમ ચાલ્યા જ કરશે તો આયુ
ર્વેદ મરી જશે એ નિશ્ચિત છે વૈદ્યોના પાપેજ
આયુર્વેદ હઠધૂત થઈ રહ્યો છે શુદ્ધ અને મિશ્ર
શુદ્ધિલેઈથી વિરોધીઓને આયુર્વેદને બદનામ
કરવાની પુર્વી તક મળી છે શુદ્ધ અને મિશ્રના
બંને સ્નાતકો મમાજમા હઠધૂત થાય છે
જાહેર સ્વાસ્થ્ય વિભાગમા આયુર્વેદને યોગ્ય
સ્થાન નહીં મળે ત્યાં સુધી આ શમ્ય નથી
આજે સરકારમા ઇલેક્ટ્રન મેડીકલ કાઉન્સી
લર્ન જેટલું જોર છે તેટલું વૈદ્યોનું નથી કારણ
કે તેઓમા એકમતિ છે ત્યારે આયુર્વેદના
પીઠબળ માટે વૈદ્યોના એક પણ સદ્ય જોવો
નથી કે જે સરકાર સમક્ષ એકજ અવાજ
જણુ કરી શકે વૈદ્યોને આજે સાચા ચાલુક્ય
પુરુષની જરૂર છે

માટે અમારી સરકારને અને નવી
અભ્યાસક્રમ સમિતિના સચાવકોને વિનંતિ
છે કે વખતો વખત અભ્યાસક્રમ બદલવા
અંગેના વિચારો છોડી દો અભ્યાસક્રમ અંગે

ઠાયું ઠગી રહ્યા છે ત્યાંથી તે હલ્લુ છુટા થયા નથી

(૬) યુ પી. ગવનમેન્ટના ડેપુટી ટાયરેક્ટર રા રા શ્રી દત્તાત્રય કુવકર્ણી તેમના સ્થાનેથી નિવૃત્ત થયા છે

(૭) શુજરાત યુનીવર્સિટીના નવા ડીન ડૉ. કેમરજાની — શુજરાત યુનીવર્સિટીના ઉરકેમે આયુર્વેદ ફેક ડીના ડીન તરીકે

જામનગર આયુર્વેદીક હોલેજના પ્રીન્સીપાલ ડૉ. ધર્મોત્ત દેસરજાની નુટાઈ આગ્યા છે પૂવે લે વખત આ જ જગ્યાએ રા. રા વલ્લભરામ વેંચ ડીન પદે હતા આ વખતે સુરતના રા વેંચ બાપાલાલ ગ શાહ જાને ડૉ. દેસરજાની વચ્ચે સુરછી થતા ડૉ. દેસર જાનીને વધુ મતો મળ્યા છે

આયુર્વેદ વિજ્ઞાન પુસ્તક ૭ની

ઑક્ટોબર ૧૯૫૮ થી સપ્ટેમ્બર ૧૯૫૮ સુધીની

— અનુક્રમણિકા —

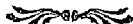
	લેખકનું નામ	પૃષ્ઠ નં
૧ અખીલ દિશમાં એક સરખો આદાર અને પોષાક યુ સકલ છે	૧ ડૉ. ઓગણવાલ કુ બદ્ નમનગર	૨૭
૨ અખીલ ભારતીય પારદ અનુસંધાન સમિતિન કાલકા બોલ (અજમે)	અનારા ત્રિતીથી તરફી	૧૧૭
૩ અમક કાપ	રા વૈ. કુમુદસાઈ ડી. મહેતા મુંબઈ ન ૧	૨૫
૪ અદાર વિશે ખ્યાતમાં રાખવા જેવી જાણત	સુરે ક નામદાસ પાંડક પાટણ	૬૭
આયુર્વેદના અનુમુદ પ્રયોગો —		
૫ (૧) વવણાર યો	કુશાગર મ પટેલ નડીયાદ	૧૭
૬ (૨) સિમ વડુ ક્રાચ.		૫૮
૭ આયુર્વેદી રાજ પારદા	ડી. કે પાંડક વડોદરા	૭૫
૮ આયુર્વેદમાં જાન પરીક્ષા	સુરે ક નામદાસ પાંડક પાટણ	૧૮૭
૯ આયુર્વેદમાં માનસ સાલ	રુ. હ મા ખવેશા ભાવનગર	૧૧૭
૧૦ આયુર્વેદ અને એરોપતી વચ્ચેના સમાન્ય	શ્રીમંત મ જેડીએન અથરી	૧૩૧
૧૧ ઉચ્ચશક્તિ અમલના	૨ વૈ. નરસીનલાલ મ પળા	૧૧
૧૨ ડેટલાક સમાચર	આ. રિ કાર્લોલ તરફથી ૨, ૪૭ ૧૯, ૬૪ ૧૧૪ ૧૪૦ ૧૧૭ ૧૬ ૨૧૫ ૨૭૫ ૨૫૬, ૨૮૫	૨૧૫
૧૩ ડેલ	રા વૈ. નરસીનલાલ ૬ પળા મું ૧૭	૨૧૫

	દેખાનું નામ	પૃષ્ઠ નં
૧૪ કચ્છરી	૨૧ વૈ વૃક્ષલાન જીવન (સ સરનારકર-મુળક)	૨૭૩
૧૫ આગેરી-ખાગી લુણી	, અમૃતલાલ દેવચ અણાત્રા મોરબી	૬૨
૧૬ જેઠીમધ	, મણીચકર પોપટલાલ બદ અમદાવાદ	૨૦૩
૧૭ તત્ત્વ યુક્તિ	,, કૃ સત્તાદેવી કે કુવ જામનગર	૬
તત્ત્વો નેધ —	તત્ત્વો રથાનેધી —	
૧૮ (૧) આયુર્વેદીક ઔષધોની પરંપરામાં નિકાસ		૧૮
૧૯ (૨) ધનવન્તરી જ્યોતિ નિમિત્તે		૪૪
૨૦ (૩) આયુર્વેદીક કાર્મકોપીઆ કાર્મકો		૬૪
૨૧ (૪) વિદ્યાનતી ખેતતાણ		૮૭
૨૨ (૫) ઔષધનિર્માણોએ કરવાના સરોજીની રૂપરેખા		૧૧૦
૨૩ (૬) સેટલ રૂમ રૂસની મેડીકલ પ્રેક્ટીસનરની આખ્યામાં થનારો સુધારો		૧૩૫
૨૪ (૭) ભારત સરકારની આપાત નીતિ અને આયુર્વેદ		૧૬૩
૨૫ (૮) બોર્ડ ઓફ રીસર્ચ ઇન આયુર્વેદની કાર્ય પદ્ધતિ.		૧૮૮
૨૬ (૯) આયુર્વેદીય અભ્યાસ ક્રમ ઉપર પુન વિચારણા		૨૧૨
૨૭ (૧૦) વૈદ્યશીય સામયિકોની સ્થિતિ		૨૩૭
૨૮ (૧૧) આયુર્વેદીક કાર્મકોપીઆ ઉપર નિયંત્રણ હોવું જરૂરી છે		૨૫૪
૨૯ (૧૨) આયુર્વેદ વિદ્યાનતુ ૭મું વર્ષ		૨૭૬
૩૦ (૧૩) આયુર્વેદીય અભ્યાસક્રમની પુનરચના		૨૮૯
૩૧ દ્રવ્યશુદ્ધિ વિદ્યાનતુ	૨૧ વૈ ઇશ્વરદત્ત ડી દેસાઈ નડીઆદ	૪૩, ૬૩ ૧૧૬ ૧૫૮, ૨૬૨
૩૨ ધમાસો અને જવાનો	૨૮ જેઠાલાલ નારાયણ ત્રિવેળી રણિજી	૨૨૧
૩૩ પાર શેધન સરનાર વિમલ	૨૧ વ મણીચકર ડા રાજીક, રાજકોટ	૨૫૭
૩૪ પ્રાણીઓની આંખો શુ જીએ છે	આ વિ કાર્યોલ્લભ તરફથી	૬૬
૩૫ બાળકોના ધમારા	૨૮ વૈ હરિપ્રસાદ સી બદ નડીઆદ	૨૨૭, ૨૪૬
૩૬ બીડ લવણ	, નવનીતલાલ જ પાના, મુળક	૫૬
૩૭ બીડલવણ-વડાગરૂ મીકુ	મણીચકર પી બદ અમદાવાદ	૬
૩૮ બોર્ડ ઓફ રીસર્ચ ઇન આયુર્વેદ.	આ વિ ના પ્રતિનિધી તરફથી	૧૮૬
૩૯ બોલે રેટ ઈંગ્રેડેડ મેડીકલ ડા ફરેસ	,	૨૧૦
૪૦ મહાકુળોએ એક ઉપચાર	૨૧ હરિપ્રસાદ કૃપારામ બ., જામનગર	૨૪૧
૪૧ મહાસુ જન ચૂળ	૨૧ વૈ ચિવાનદ મ યાદિક, રાજકોટ	૧૦૪
૪૨ માનસિક સ્વાસ્થ્ય અને તેની વિકૃતિઓ	, દિનેશચંદ શુક્લ જામનગર	૨૧૭
૪૩ મારી વાલો.	,, મતીલાલ બી મહેતા વામન	૧ ૩૦
૪૪ માણિક અને વિમલ મિર્માસા	,, મણીચકર ડા યાદિક, રાજકોટ	૨૨૩

લેખકનું નામ

પૃષ્ઠ નં

૪૫	મીસાહાર અને અજાહારના નેખ ઉત્તર રા વ પ્રજાચ કરે ન રાવળ જામનગર	૧૮૫
	એક વિચાર	
૪૬	મુખનાથની મીનો	૪૦
૪૭	મોખરો	૩૬
૪૮	રક્ત પરીક્ષા	૩૪
૪૮	રક્તરૂપા વિદ્યાનમ્	૧૮૩
૫	લીમડો	૧૫૨
૫૧	વીધ સાવ	૭૧
૫૨	એક આદાર ક્યો ? મીસાહારકે અજા ૧૨ ૧	૧૪૫
૫૩	શુક્ર	૧૨૧
૫૪	સાર સચ	૮૩ ૧૪૧
૫૫	સતાળ	૭૮
૫૬	સોમનાથી તામ્રમરમ	૧૬૮
૫૭	સૌરાષ્ટ્ર વૈષ્ણ સમેવનનું ચોથું અધિવેશન (મોરમી)	૨૬
૫૮	રિવકાર અને સમાલોચના	૧૮૫-૧૮૭
	(૧) વ્યાસ પ્રચીન	૨૧
	(૨) આયુર્વેદ પ્રવેશિકા	૨૧ ૪૮
	(૩) ગુજર મયરત્ન કાર્યાનય તરફથી ૩ ૧ થીત	
	અને વ બા ૪ રાહે લખેલા-	
	(A) આયુર્વેદ વાખ્યાનમાળા	૧૬૫
	(B) આયુર્વેદનું વિદ્યમાવલોકન	
	(C) આપણો ખોરાક	
	(D) આયુર્વેદ અને વૈજ્ઞાનિક દષ્ટિ	
	(૪) આયુર્વેદ જગતનો ૨ ૦ મો અંક	૧૬૭
	(૫) આયુર્વેદીય ચિકિત્સા સૂત્ર	૨૮૪
	(૬) સ્તંભ તત્ત્વ	૨૮૨
	(૭) શાલાક્ય તત્ત્વ	

ઝંડુ કેસરી જીવન

ઝંડુ કેસરી જીવન તા ની ધીમાં આંખમાંથી બનાવે । જીવનના ત્રણેય (જીવનમાં) રસિક ૨
આકર્ષક, કેસરી કરતુગી તથા ખીજા અનેક પિતૃપયન પોટિલ વસાખ ગેયી બારૂ છે

આ કેસરી જીવનથી અગીરમાં બધા બાવે ન આજ્ઞાન જુદ સ્ત્રી પુત્રની દે ૧૧૨૧
નિર્જનતામાં ઉપરોડી છે

તવ ઠા ની ઘાની ર ની નિન ૨૧ ૨૦-૦

૧૧૧ ૧ , , , ૩૧ ૭-૮-૦

ઝંડુ કેસરી જીવન

શારીરિક ઔર માનસિક શક્તિ
બઢાનેવાલા સ્વાદિષ્ટ પૌષ્ટિક ઘાટણ

વધુ માટે પુછો

ઝંડુ કોમ્પ્યુટરિકલ વર્કમ નિમિત્ત,

ગોખલ ૨૩ (દક્ષિણ) પો. પો. નં ૭ ૧૫,

મુ. મર્ડ-૨/

ઝંડુ કોમ્પ્યુટરિકલ વર્કમ ની વધુ માટે માગવા માટે પરીખ માગજો રો (દા.) મુળ્ય રત
મુદત અને પ્રદરક ૧ નિર્ણયવા ગોરાણ મેલે, જાન્યાર સમયમા પ્રેસ, વીરાર વ રેર સહે, જાનનગર